

Mizí jazyky, mizí znalosti

TISK, Datum: 01.11.2021, Zdroj: Euro, Strana: 46, Autor: Martin Rychlík, Vytlačeno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:18, Čtenost: 24 990, Vydavatel: New Look Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Věda/Panorama, AVE: 711 403,06 Kč, GRP: 0,28

...které tvoří významnou složku jejich jídelníčku; zkrátka banán kiyet chutná a vypadá jinak než panam," směje se docent Soukup, jenž vyučuje na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dle různých zdrojů existuje na dlouho nepřístupném ostrově asi 700 až 1000 jazyků (!), přičemž k těm největším...

Korupce se ocitla za mezním bodem návratu

TISK, Datum: 01.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 10, Autor: IVAN LANGR, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:18, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 29 359,04 Kč

Změnit současný stav by mohl jen radikální řez, v němž se potkají zájmy většiny společnosti, většiny politiků, a bohužel i většiny zkorumpovaných. Systémová korupce v Česku dosáhla takového rozměru, že se jako společnost již podle všeho nacházíme za mezním bodem návratu. V aviatické mluvě se tím o...

Jiří Remr: Spolupráce s „tvrdými“ obory často ukrájí finance pro společenskovědní výzkum [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.11.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:44, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavyzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...rád tento program ještě více rozvinul. Za redakci Vědavyzkum.cz se ptala Sabina Ali Jiří Remr Jiří Remr absolvoval postgraduální studium na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Je členem řady profesních organizací (mj. AEA, AAPOR, EES), v letech 2012-2016 byl Prezidentem České...

Slavia s Haifou a Pardubicemi, Sparta v Lyonu a s Teplicemi, Manchester United-City, West Ham-Liverpool! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 07:53, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...aktuálních informací před startem 14. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 21.00 hodin. 20.25 (výkop 20.30): 1. **FSV** Mainz 05/Mohuč – Borussia Mönchengladbach (utkáni 1 1. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. 20.40 (výkop 20.45): FC Empoli – CFC Janov (utkáni 12....

Interview Plus: Milena Králíčková, nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

RÁDIO, Datum: 01.11.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 14:55, Poslechovost pořadu: 32 456, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 11:34 Interview Plus, AVE: 4 982 400,00 Kč, GRP: 0,36

...----- A ještě s dovolením zůstanu u té otázky uplatnitelnosti v praxi, když se podívám do humanitních oborů, dejme tomu, na **Fakultu sociálních věd** a vidím, že v ročníku je třeba 60 studentů mediálních studií nebo žurnalistiky. Tolik míst v redakcích ani není. Milena KRÁLÍČKOVÁ,...

Očistné zážitky díky filmu

TISK, Datum: 02.11.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 34, Autor: Oxford University Press. Mj. Mír Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 00:23, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 28 843,58 Kč

FILM A PSYCHOLOGIE SMRTI, ŽAL, TRUCHLENÍ. V EUROAMERICKÉM KULTURNÍM PROSTŘEDÍ JDE O TABUIZOVANOU ZÁLEŽITOST. SPOTŘEBNÍ CHOVÁNÍ, UDRŽITELNÝ RŮST A UŽÍVÁNÍ PŘECE JEN NEJDOU DOHROMADY S MYŠLENKAMI NA NEVYHNUTELNOST SKONU. JAK SE S TĚMATEM SMRTI A ŽALU VYROVNÁVÁ SOUČASNÉ FILMOVÉ UMĚNÍ? Oceňovaný smut...

Smetanovo nábřeží ožívá

TISK, Datum: 02.11.2021, Zdroj: Blesk, Strana: 5, Vytlačeno: 170 147, Prodáno: 131 315, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 03:18, Čtenost: 686 198, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - Krásná Praha, AVE: 393 012,46 Kč, GRP: 7,62

...začalo uvažovat o využití těchto unikátních pobřežních proluk a první vlaštkou se v tomto ohledu stalo čapadlo vedle budovy Hollar, kde sídlí **Fakulta sociálních věd UK**. V červnu zde bylo otevřeno bistro, které nese název Čapadlo. Zároveň byla otevřením tohoto podniku zpřístupněna nevyužitá část...

Boj s poraženou nákazou. V Rusku věří oficiálním číslům málokdo [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Karel Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 05:42, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...se projeví ve chvíli, kdy je potřeba i alespoň částečná spolupráce obyvatelstva. Autor působí na Katedře ruských a východoevropských studií **FSV UK** Foto: Rusko v boji s covidem. Takhle probíhala dezinfekce na jednom z moskevských nádraží. ČTK FotoGallery: Rusko v boji s covidem. Takhle...

Počet církevních pohřbů vloni vzrostl. Na Dušičky můžeme vzpomenout i na všechny oběti pandemie covid-19. [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: rtj.cz, Autor: Bronislav Samson, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 16:52, RU / den: 10 000, Vydavatel: rtj.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,11, Návštěvy za měsíc: 1

...COVID-19. Lékaři bez hranic vyzývají bohaté země, které návrhu oponují, aby ho neblokovaly a nezničily tím jeho potenciál zachránit ve zbytku... **Fakulta sociálních věd UK** ve spolupráci se Sociologickým ústavem AV ČR a výzkumným konsorciem psychologů prováděla dotazování na českých vysokých školách...

Aktuální očkovací kampaň padá do koše. Musíme změnit tón, říká ministerstvo [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Eva Soukeníková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 21:29, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Vakcína, Koronavirus, Život v Česku, Domáci, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...je prakticky nemožné. Názor už mají vytvořený a těžko se dá změnit," říká Denisa Hejlová, šéfka Katedry marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dodává, že kampaň podle ní stále není vidět. „Že kampaň nevidíte na ulici, neznamená, že není," kontruje Daniel Köppl,...

Rozhovor se Zuzanou Lizcovou

TV, Datum: 02.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 23:09, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 353 616,00 Kč, GRP: 0,73

...**SCHARFFOVÁ, moderátorka** A s námi je teď Zuzana Lizcová, analytička Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, hezký večer. **Zuzana LIZCOVÁ, analytička** Dobrý večer. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** Od voleb se...

Porazit Babiše v prezidentské volbě může generál Pavel i rektorka Nerudová

TISK, Datum: 03.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 13, Autor: Zuzana Havránková, Vytiskeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 00:25, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 43 625,29 Kč, GRP: 1,65

Volba prezidenta Ať už prezidentské volby proběhnou v lednu 2023 či mnohem dříve, do druhého kola postoupí Andrej Babiš, rozhodne-li se kandidovat. Pole možných vyzvatelů je široké, ale z dosud dostupných informací vyplývá, že největší šanci Babiše porazit mají generál Pavel a rektorka Nerudová. ...

Porazit Babiše může generál Pavel i rektorka Nerudová [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Zuzana Havránková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 00:48, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...oslovit i část národoveckých nebo levicových voličů, Andrej Babiš může snadno prohrát. Autorka je docentkou na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a autorkou modelu KdoVyhrajeVolby.cz. ...

Denisa Hejlová: Myslíme si, že dezinformacím věří jen ti ostatní. Opak je ale pravdou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Pavlína Odložilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 11:24, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...nového, co by se objevilo náhodou až nyní," upozorňuje v pořadu Jak to vidí... Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd UK**. „Masivní rozšíření ale umožnil nástup sociálních médií. Digitální komunikace proměnila svět zcela zásadním způsobem," dodává. ...

Vítáme posily. Do Seznam Zpráv nastoupili editoři Klapal a Šťastný [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Seznam Zprávy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 12:53, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Redakce, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...jako koordinátor. Nejvíce se zajímá o politiku, hlavně v anglosaském světě a ve střední Evropě. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **FSV UK**. Kromě toho ho baví jeho dvě děti, historie nebo cestování. ...

USA přesně rok po volbách: jaké jsou Spojené státy s Bidenem v čele [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Tomáš Linhart, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 14:04, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Hlavní, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...Spojené státy některé významné změny, které Deníku N popsala i amerikanistka z Katedry severoamerických studií na Univerzitě Karlově (KSAS IMS **FSV UK**) Jana Sehnálková. Ta podotýká, že proměna je patrná především ve formě politiky, ne tolik v jejím obsahu. „Bidenova administrativa hodně zdůrazňuje...

Vznik ministerských postů je logický, vládu skládá pět stran, mání politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 15:45, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...a dává proto smysl, aby se rozdělovalo víc vládních pozic než v předchozím kabinetu se dvěma stranami," dodal Kopeček. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** mají ministři bez portfeje tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Proto se dají obhájit i ve světle požadavku na...

Dr. Ing. Stanislav Svoboda: Šťastné dítě se lépe učí [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: vogue.cz, Autor: Lukáš Dvořák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 16:58, Celková návštěvnost: 65 010, RU / den: 15 000, Vydavatel: vogue.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,17

...univerzity a ve škole Cesta k úspěchu pracuje jako asistent a lektor. Jeho bývalý spolužák David Tyl studuje politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, a je spoluzakladatelem internetového pořadu Promluvmesi, který se zaměřuje na rozhovory s politiky a snaží se...

Analýza: České očkování zaostalo za Západem, 850 tisíc seniorů je v ohrožení [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Matouš Lážňovský, Pavel Kasík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 18:21, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz a.s., Země: Česko, Rubrika: Technologie, Tech, Koronavirus, Fakta, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...ale je jich zřejmě několiknásobně méně než lidí, kteří rozhodně nechtějí vakcínu proti covidu," říká Jaroslava Hasmanová Marhánková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jde podle všeho o různé skupiny, které se mohou částečně překrývat, ale spíše jen z malé části. Používají jiné...

Koalice mluvily o škrtech. Plánují ale nové ministry, diví se politolog Jelínek [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: onn.iprima.cz, Autor: FTV Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 21:37, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...rozrůstat, i ony budou mít svůj obslužný aparát," podotkl. Žádné další novinky podle něj vyjednávání nepřineslo. Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** upozornil, že ministři bez portfeje mají tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Koalice si tak podle něj požadavky na...

Úřední hlavy Hradu

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 26, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 352 881,63 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Bidenova Amerika rok od voleb

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 6, Autor: TOMÁŠ LINHART, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 51 854,10 Kč

...Spojené státy některé významné změny, které Deníku N popsala i amerikanistka z Katedry severoamerických studií na Univerzitě Karlově (KSAS IMS **FSV UK**) Jana Sehnálková. Ta podotýká, že proměna je patrná především ve formě politiky, ne tolik v jejím obsahu. „Bidenova administrativa hodně zdůrazňuje...

„Tady máte klíče, v sedm buďte doma.“

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 29, Autor: ADÉLA ČERNÁ, JAN LOUŽECKÝ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: reportáž

Reportáž z jediné otevřené věznice v Česku Místo klasického vězení si odpykávají svůj trest v rodinném domě, který sdílejí s dalšími trestanci. Starají se tam o zahradu, chodí do práce a mohou si zajít i do nedaleké hospody pro cigarety. Otevřená věznice v Jiřicích u Nymburka zaměstnává místo dozor...

PŘEHLEDNĚ: Stanjura na finance, na obranu žena. Nová vláda už má jasný obrys, kdo v ní zasedne? [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Šabů, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:48, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...hejtmany, dříve zastával post mluvčího v několika institucích včetně vlády v roce 2010, vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. Ministerstvo spravedlnosti Pavel Blažek (ODS), 52 let, advokát, ministrem spravedlnosti byl už v letech 2012 - 2013, bývalý...

COP26: na summitu chybí Čína, klíčový hráč

TV, Datum: 03.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 02:10, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 507 072,00 Kč, GRP: 0,73

...televize, Chuaj-nan. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A přes Skype se k nám připojil politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, hezký večer. **Michael ROMANCOV, politický geograf** Dobrý večer. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka**...

SPECIÁLNÍ NABÍDKA EXKLUZIVNÍ PŘEDPLATNÉ HATTRICKU

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Hattrick, Strana: 21, Vytlačeno: 55 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 103 000, Vydavatel: WATCH STAR MEDIA s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Analýza Český národní tým, GRP: 1,14

...předobjednávku tohoto výhodného předplatného. Na trhu se publikace objeví během listopadu. AUTOR PETR ČERMÁK Absolvoval s doktorem **fakultu sociálních věd UK**. Společně s novinářskou i vydavatelskou činností na sebe upozornil recenzemi a esey zejména v oblasti literatury a výtvarného umění....

NEJLEPŠÍ VOLEJ V MÉM ŽIVOTĚ

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Hattrick, Strana: 60, Autor: VAŠEK VAŠÁK, Vyištěno: 55 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 103 000, Vydavatel: WATCH STAR MEDIA s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Interview Jaromír Bosák, GRP: 1,14

...jaké je skóre a kolik minut zbývá do konce.“ JAROMÍR BOSÁK ?Narodil se 13. 5. 1965 v Chebu, ale vyrůstal ve Františkových Lázních. ?Vystudoval **Fakultu sociálních věd UK** v **Praze**. ?Začínal v Rádiu Bonton, od roku 1992 je v Redakci sportu ČT a od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy (v letech 2000 až...

Jedenáct vládních postů pro Spolu

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 1, Autor: MARTIN SHABU, Vyištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Titulní strana, AVE: 272 500,51 Kč, GRP: 1,70

Fialův kabinet dostal první obrysy. Spolu obsadí ekonomické resorty, neznámou jsou Piráti PRAHA Zatímco možná vládní koalice má po úterním jednání dohodu o podobě programu a struktuře kabinetu, chybí jí posvěcení od prezidenta Miloše Zemana. Ten je stále hospitalizován na ARO v Ústřední vojenské n...

Historiky z podsvětí výtvarné kultury mapují umění, které někdo snědl či uklidil [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: protisedi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:15, Celková návštěvnost: 337 050, RU / měsíc: 149 157, RU / den: 11 235, Vydavatel: PROTIŠEDI s.r.o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,12

...žádnou cenu, je to pro veřejnost důkaz, že ve svém zmatení, co umění je a co není, není sama.“ Jan H. Vítvar (1977) vystudoval žurnalistiku na **FSV UK**, poté pracoval jako výtvarný kritik a v roce 2006 začal řídit kulturní rubriku týdeníku Respekt. Roku 2012 vydal knihu o svém dědovi, legendě...

Politolog o vládě: Další tři ministři? Vydaje navíc. A „chaot“ Válek hrozící lockdownem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 05:37, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...řikal: počkejte, až budu jmenovaný, já vám to pak povím,“ našel pro Válekova slova pochopení v reakci pro Blesk Zprávy politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd UK** v **Praze**. Zatímco vláda ANO a ČSSD začínala na 15 členech a končí na premiérovi, superministři Karlu Havlíčkovi (ANO),...

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 3. listopadu 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 09:17, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. Zita SENKOVÁ, moderátorka Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a...

Provozované, realizované a projektované tunely na IV. železničním koridoru [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz, Autor: Libor Mařík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 12:28, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, Vydavatel: Informační centrum ČKAT s.r.o., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,08

...co do počtu i délky tunelů tvoří IV. tranzitní železniční koridor, který jejich význam pro moderní železnici jasně ukazuje. Autor: Studoval na **FSV ČVUT** v **Praze** obor konstrukce a dopravní stavby se specializací na geotechniku. Po profesních začátcích ve firmě METROPROJEKT nastoupil k firmě ILF...

Politologové: Vznik ministerských postů je logický, když vládu skládá pět stran [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: pravni prostor.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 13:02, Celková návštěvnost: 139 330, RU / den: 5 200, Vydavatel: pravni prostor.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,06

...proto smysl, aby se rozdělovalo víc vládních pozic než v předchozím kabinetu se dvěma stranami,“ dodal Kopeček. Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** mají ministři bez portfeje tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Proto se dají obhájit i ve světle požadavku na...

S kamerou jsme se ptali: Proč jste se přišli naočkovat až teď? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Kristina Ciroková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 14:19, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Terén, Video, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...krokem, jak se dostat z koronavirové pandemie ven. Přesto to podcenila,“ říká třeba Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Na jaké argumenty lidé slyší, jsme zjišťovali v Ústeckém kraji, kde jezdil takzvaný očkobus ústecké Masarykovy...

Praha představuje Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: tretiruka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 16:38, RU / den: 7 500, Vydavatel: tretiruka.cz, Země: Česko, AVE: 7 500,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 5 712

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, **FSV ČVUT**, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových...

Pavlna Štěpánka Borská [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: literami.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 16:38, RU / den: 5 000, Vydavatel: literami.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...bolesti Autorka (* 1997) pochází z Brna. Vystudovala bakalářský obor český jazyk a literatura na FF UK a v současnosti se věnuje žurnalistice na **FSV UK**. Publikovala ve Tvaru, Hostinci, Welesu, Lidových novinách a Psím víně. Úspěšně se zúčastnila Ceny Vladimíra Vokolka, básnické soutěže Ortenova...

Pavčina Štěpánka Borská [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: literarni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 17:33, RU / den: 5 000, Vydavatel: literarni.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...Halase. Autorka (* 1997) pochází z Brna. Vystudovala bakalářský obor český jazyk a literatura na FF UK a v současnosti se věnuje žurnalistice na **FSV UK**. Publikovala ve Tvaru, Hostinci - scénickém občasníku literární revue Host, Welesu, Lidových novinách a Psím víně. Úspěšně se také zúčastnila Ceny...

Putina zajímá jen to, aby nezmrzli Rusové. Evropa se musí zbavit dojmu, že za ni někdo její problémy vyřeší, říká Karel Svoboda [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: radiozet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 18:56, RU / měsíc: 56 151, RU / den: 3 215, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,04

...Ruska. Jeho zajímavá to, aby nezmrzli Rusové. Ne to, aby nemrzla Evropa, to si musí Evropa řešit sama," říká Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd UK**. Evropa se proto podle něj musí zbavit především dojmu toho, že za ni její problémy někdo vyřeší, ať už Amerika nebo Rusko. ...

Stanjura na finance, na obranu žena. Nová vláda už má jasný obrys, závazek k přijetí eura chybí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Šabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 22:36, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...hejtman, dříve zastával post mluvčího v několika institucích včetně vlády v roce 2010, vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. Ministerstvo spravedlnosti Pavel Blažek (ODS), 52 let, advokát, ministrem spravedlnosti byl už v letech 2012 - 2013, bývalý...

Ať můžeme konečně rozehrát dobrou akci

TISK, Datum: 05.11.2021, Zdroj: Rodina a škola, Strana: 6, Autor: GABRIELA JURÁNKOVÁ, Vydáno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:08, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 46 154,26 Kč

...zájmů. Bohumil Kartous (* 1977) Vystudoval Pedagogickou fakultu a Fakultu sportovních studií MU Brno. Doktorandské studium zakončil na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**. Působil jako PR manažer a mluvčí společnosti SCIO, spolupracuje s Vysokou školou ekonomiky a managementu, byl vedoucím...

Návrat závodů ve zbrojení?

TV, Datum: 04.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:27, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 435 904,00 Kč, GRP: 0,73

...průlom zatím nepřinesou. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A do studia přišel Michal Smetana z Unstitutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jsou hypertonické střely zbraněmi budoucnosti? Michal SMETANA, Institut politických studií **FSV UK**...

Nepodceňujte profesora

TISK, Datum: 05.11.2021, Zdroj: Neovlivni.cz, Strana: 30, Autor: Mchal Komárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:59, Vydavatel: Dead Line Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Portrét

...výkon, překonal sám sebe, " hodnotí pro magazín Neovlivni.cz politolog Josef Mlejnek mladší z **Fakulty sociálních věd UK**. „Možná mu vyhovuje tento model: 14 dnů, ve kterých jde o všechno, naprostě...

Putina zajímá jen to, aby nezmrzli Rusové. Evropa se musí zbavit dojmu, že za ni její problémy někdo vyřeší, říká Karel Svoboda [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: info.cz, Autor: Martin Kovář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 06:37, Celková návštěvnost: 2 400 000, RU / měsíc: 1 147 903, RU / den: 94 738, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Interview, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 1,05

...Ruska. Jeho zajímavá to, aby Rusové nemrzli. Ne to, aby nemrzla Evropa, to si musí Evropa řešit sama," říká Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd UK** v Interview Martina Kováře. Evropa se proto podle něj musí zbavit především dojmu, že za ni její problémy někdo vyřeší, ať už...

Rozchod STAN a Pirátů po roztržce? Nikdy jsem nebyl „přizdis*č“, vzkazuje Rakušan [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 10:23, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Politolog: Součást vyjednávací taktiky Pirátů Analýza, která měla ukázat na pochybení STAN v koalici, však podle politologa Josefa Mlejnkna z **FSV UK** v **Praze** „unikla“ na veřejnost coby součást vyjednávací taktiky Pirátů. Ti nakonec mohou být relativně spokojeni – i přes chabý zisk ve Sněmovně budou...

Kurz Chemie na ČVUT láká chemikáře i středoškoláky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 13:06, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, Vydavatel: cvut.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

Jak se dá chemie využít například ve stavebnictví, v medicíně či v biosenzorech ukáže vzdělávací kurz pro učitele středních škol a jejich studenty s názvem Chemie na ČVUT, který proběhne ve čtvrtek 25. listopadu 2021 od 14.00 hodin. Půldenní online seminář je akreditován v rámci dalšího vzdělávání p...

Rozpravy: Politický marketing se přečnuje, debat bylo příliš [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 14:38, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...volbami a také roli, jakou v předvolebním období sehrála média, se věnovalo setkání Rozpravy o českých médiích, které na konci října uspořádala **Fakulta sociálních věd UK**. Na tom, zda letošní sněmovní volby měly klíčové téma, se diskutující nemohli jednoznačně shodnout. V diskusi převládá názor,...

Rozhovor s Jiřím Pondělíčkem

RÁDIO, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 22:45, Poslechovost pořadu: 151 305, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:30 Jak to vidí, AVE: 548 856,00 Kč, GRP: 1,68

...**SENKOVÁ**, moderátorka Příjemný den přeje Zita Senková. Mým hostem je Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Budte vítáni. **Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK** Dobré ráno. Zita SENKOVÁ, moderátorka...

Unikátní kolekce fotografií "Tiché dialogy" Jaroslava Kučery, vystavovaná teprve podruhé, je k vidění na Fakultě stavební ČVUT. [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ifotovideo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 23:41, RU / den: 10 000, Vydavatel: ifotovideo.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,11

Fotograf Jaroslav Kučera, držitel Hlavní ceny Czech Press Photo, Fuji Euro Press Photo Awards a dalších významných ocenění, se výstavou „Tiché dialogy“ vrací na svoji domovskou půdu. Sice se profesionálně věnuje fotografii, vystudoval však Fakultu stavební ČVUT. A ačkoli je Kučera autorem převážně ...

Prezident a povolební jednání o vládě

TV, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 00:25, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 844 830,00 Kč, GRP: 0,75

...**New York University in Prague** Dobrý den. **Zuzana TVARŮŽKOVÁ**, moderátorka Na dálku zdravím politologa **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Josefa Mlejnk. Dobrý večer i vám. Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova...

Upřesněná podoba nově vznikající vlády

TV, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 00:25, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 513 702,00 Kč, GRP: 0,75

...jmenování vlády, a teď to záměrně zhodnotím, prostě často Zemanových kritiků všechno odehrálo bezbolestně a hladce? **Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova** Já myslím, že to může hodně záviset i na zdravotním stavu pana prezidenta, když se bude...

Na Vysočině ještě voní vzduch a zní ticho

TISK, Datum: 06.11.2021, Zdroj: Zďárský deník, Strana: 2, Autor: HELENA ZELENÁ KŘÍŽOVÁ, Vytiskeno: 1 690, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 01:18, Čtenost: 2 778, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor / Na konci týdne, AVE: 13 469,87 Kč, GRP: 0,03

...z lyžařských závodů a návštěva v továrně bratří Slonků. Celý rozhovor na zdarsky.denik.cz Věra Rudolfová P Narodila v roce 1942. P Absolvovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze, kde promovala v roce 1969. P Sedmadvacet let pracovala jako redaktorka v Českém rozhlase...

Covid a změny klimatu v nás vyvolávají strach. Kvůli klimatickým změnám ale zemře více lidí, tvrdí odborník [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Marie Niček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 05:49, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Magazin, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...životě přispět ke zmírnění a k přizpůsobení se změně klimatu. **MICHAL NEKVASIL (45)** Pochází z Prahy. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v **Praze** a **Fakultu sociálních věd UK**. Doktorský program Environmentální studia absolvoval na Fakultě humanitních studií UK. Léta působí v Evropské unii. Nejprve...

Praha představuje Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.11.2021, Zdroj: vodarenstvi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 09:24, RU / den: 3 500, Vydavatel: vodarenstvi.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,04

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, **FSV ČVUT**, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů. Zdroj: praha.eu ...

Lukavský tvrdil, že lidé jsou na Vysočině čistší a upřímnější, říká spisovatelka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.11.2021, Zdroj: zdarsky.denik.cz, Autor: Helena Zelená Křížová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 15:24, RU / měsíc: 40 032, RU / den: 5 412, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Zďársko, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,06, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...v dole Rožná. Dne 23. března 1959 došlo v tomto dole k tragické nehodě, při níž přišel o život. Věra Rudolfová Narodila v roce 1942. Absolvovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze, kde promovala v roce 1969. Sedmadvacet let pracovala jako redaktorka v Českém rozhlase...

COP26, týden první: konec odlesňování, emisí metanu a uhlí, kritika od Greta a česká ostuda [URL](#) [Automatický překlad](#)
[WEB](#), Datum: 07.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 18:44, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích... O autorovi: Tereza Koudelová Tereza je studentkou žurnalistiky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea...

Patriot chce mít z knihovny v Mostě kulturní památku

[TISK](#), Datum: 06.11.2021, Zdroj: Mostecký deník, Strana: 52, Autor: MARTIN VOKURKA, Vytlačeno: 460, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 00:04, Čtenost: 5 214, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Deník Extra, AVE: 8 234,68 Kč, GRP: 0,06

...budovy knihovny docházíme po několikaleté úvaze. Záleží nám na této budově," dodal. Kudrna vystudoval obor Veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Je odborníkem v oblasti dotací a regionálního rozvoje a zabývá se i sociálními problémy. Trvá na tom, že...

Chystáme revoluční měření kampaní

[TISK](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 12, Autor: JAKUB KŘEŠNIČKA, Vytlačeno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 00:20, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: strategie, AVE: 118 673,27 Kč

...ve skupině Ogilvy, kterou mezi lety 2006 a 2014 vedl jako CEO. Přes šestnáct let také učí marketingovou komunikaci a behaviorální ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. ...

Nová vláda s komplikacemi?

[TV](#), Datum: 07.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 677 832,00 Kč, GRP: 9,67

...je totiž bývalý rektor Masarykovy univerzity Mikuláš Bek, další Zemanův dlouhodobý sok. **Jakub STAUBER, politolog, Institut politologických studií FSV UK** Mikuláš Bek nedovolil v rámci politické kampaně přednášku Miloše Zemana na půdě univerzity. Mikuláš BEK, senátor, kandidát...

Trampem doplněný Nejvyšší soud má u lidí nejnižší podporu v historii. A důležitá rozhodnutí ho teprve čekají

[TISK](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Matěj Pur, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 03:26, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 158 969,20 Kč, GRP: 1,65

...soudu podle dvou posledních průzkumů dosáhla u veřejnosti historického minima. Podle Jany Sehnákové z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** bude hlavním důvodem zřejmě dojem ze zpolitizování celé instituce Nejvyššího soudu. „Nejvyšší soud byl koncipován jako...

Živě: Očkování proti covid-19 jako špička ledovce [URL](#) [Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 07:23, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, Vydavatel: EMPRESA MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,05

...a zdravotnictví," vysvětluje Tereza Klabíková Rábová, odbornice na komunikaci působící na Katedře marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd UK**. Tyto informace založené často na strachu jsou pak sdíleny na sociálních sítích lidmi, kteří upřednostní nenávistné, ale jednoduché...

Právní nárok na místopředsedu Sněmovny není, říká politolog. Poslanci dnes složí slib [URL](#) [Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Autor: Dominik Stein, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 08:14, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Zemanem svolána ustavující schůze nové Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Jak taková schůze probíhá a co vše se zde řeší, osvětlil politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Petr Just. „Složení slibu je nepřekročitelná podmínka," říká. Odcházejícím poslancům skončil mandát k 21....

Komentář ČBA: Vláda odesílá do sněmovny zastaralý návrh zákona o hromadných žalobách [URL](#) [Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: czech-ba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 10:54, RU / den: 2 000, Vydavatel: czech-ba.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,02

... Filip Hanzlík Filip Hanzlík je náměstkem výkonné ředitelky ČBA. Absolvoval magisterské studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v **Praze**, bakalářské studium na **Fakultě sociálních věd** tamtéž a postgraduální studium na Ann Arbor Law School, University of Michigan. V letech 1998–2011 působil...

USA přesně rok po volbách

[TV](#), Datum: 07.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 12:27, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 289 048,00 Kč, GRP: 3,91

...uznat porážku v demokratických volbách. Vedl to k řadě soudních sporů, ve kterých se dožadoval přepočítání hlasů. **Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK** Vznikl vyhocený spor na nejvyšší politické úrovni ohledně jako férovosti voleb, což v demokratické společnosti je zásadní...

Přehledně: 18 členů Fialovy vlády. O rozdělení resortů rozhodnuto! Jen dvě ženy v kabinetu? [URL](#) [Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: blesek.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 18:28, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Martin Kupka (45; ODS) - místopředseda ODS (od 2014), poslanec, starosta Líbeznic u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK v Praze** a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, byl mluvčím pražského...

Izrael za oponou

TISK, Datum: 09.11.2021, Zdroj: TRADE NEWS, Strana: 38, Vytiskeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 02:13, Vydavatel: ANTECOM, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 90 191,84 Kč

nám podkrývá Irena Kalhousová, ředitelka Herzova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově „Izrael je jeden velký start-up,“ prohlásil před třemi lety v rozhovoru pro TRADE NEWS americký podnikatel, právník a spisovatel židovského původu Seth M. Siegel. O faktorech, které se podílejí na tvo...

O volbách s Janem Mikešem

TISK, Datum: 09.11.2021, Zdroj: Volarský zpravodaj, Strana: 8, Autor: jp, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 10:01, Vydavatel: Městský úřad Volary, Země: Česko, Rubrika: Rozhovor

...1. 6. 2001. Absolvent budějovické obchodní Akademie a nyní studuje obor Politologie a veřejná politika na Institutu politologických studií **FSV UK**. Zároveň působí na radnici městské části Praha 3 jako odborný asistent předsedy zastupitelského klubu. Dále se zabývá správou politických profilů na...

Jak si vybrat VŠ a nezbláznit se z toho [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: heyfomo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 13:39, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko

...a neboj se na cokoliv zeptat. Nejlepší a nejpříjemnější recenze jsou od lidí, co na danou vysokou už chodí. ? FOMO TIPS: @meldaboi – UK, **Fakulta sociálních věd**, IKSŽ, obor Marketing a PR kontakty – cool a iniciativní spolužáci a absolventi mkrp dohazují práci mladším ročníkům + chodí se na...

Dokud se Rusko místo mistrování druhých nezaměří na vlastní potíže, nelze s ním počítat při řešení globálních problémů [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 14:13, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...postup a snahu poučit se z minulých chyb zaměřuje na mistrování druhých. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Nechutná a zdraví ohrožující. Rektor píše kvůli „brutální“ kampani Vojtěchovi [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Michaela Rambousková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 19:36, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Koronavirus, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...spolupracovalo ministerstvo s mediálními agenturami, současná kampaň je z jeho dílny. Podle odbornice na marketing Terezy Klabíkové Rábové z **Fakulty sociálních věd UK** je s takovými varujícími reklamami potřeba nakládat velmi opatrně a s rozmyslem. „Na dobře zvolenou skupinu mohou fungovat, ale...

Očkování proti covid-19 jako špička ledovce [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 23:13, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Karlova, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...online konference Očkování proti covid-19 jako špička ledovce . Moc dobře to vědí i Medici PRO Očkování , spolek 2. lékařské fakulty UK a **Fakulty sociálních věd UK**, jenž vědecko-publicistickou akci dne 8. listopadu do Rezidence primátora hlavního města Prahy na Mariánském náměstí svolal. Byl to...

#Nejsemškolačka

TISK, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Heroine, Strana: 56, Autor: Lilia Khousnoutdinova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:18, Vydavatel: Partners media, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: HLAS

...dopadem na jejich intimní orgány). Fakt, že české porodnictví v mnoha aspektech není ideální, ostatně vyplývá i z nedávné studie, kterou vydala **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**. Studie mimo jiné poukazuje na velké množství tristních zkušeností, s nimiž se ženy-rodičky potýkají a jež jsou...

Stavebněhistorický průzkum s využitím BIM a moderních geografických informací [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: tbz-info.cz, Autor: Ing. Zdeněk Poloprutský, ČVUT v Praze, Fakulta stavební, katedra geomatiky, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:44, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: BIM- Informační model budovy, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

Tento článek se zabývá možnostmi využití moderních měřických metod a technologií, tj. např. pozemního laserového skenování (TLS) a Image Based Modeling and Rendering (IBMR), geografických informačních systémů (GIS) a informačního modelování budov (BIM) pro zpracování, distribuci a archivaci dat nash...

USA otevřely své hranice pro lidi z většiny evropských států

TV, Datum: 09.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:52, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 418 755,00 Kč, GRP: 9,67

...už v září. I přestože toto rozhodnutí uvítali jak Američané, tak i cizinci, popularita prezidenta v USA stále klesá. **Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK** Ta jeho popularita je jako dramaticky nižší, než když vstupoval do prezidentského úřadu. Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka...

Bartošová si v ČT bere půlroční neplacené volno [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: mediar.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 01:53, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Vydavatel: Ondřej Aust, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

...čas pracovní pauzy. Vedení ČT a zpravodajství jsem velmi vděčná, že mi vyšli vstříc," uvedla sama Bartošová. Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** pracuje ve zpravodajství ČT osm let. Do ČT24 nastupovala v roce 2013, pracovala v zahraniční redakci, od loňského...

Centrum bruslení "The Puck" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: archicakes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 02:45, RU / měsíc: 2 917, RU / den: 167, Vydavatel: art Echo s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,00

... ročník ročník bakalářského studia vedoucí Doc. Ing. arch. Miloš Kopřiva, Ing. Dušan Štětina ateliér ATV3 Česká republika (Česko) **FSV ČVUT v Praze Praha** ...

Klimatický extremismus škodí víc než globální oteplování

TISK, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 15, Autor: Tomáš Havránek, Vyištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 03:35, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 83 356,32 Kč, GRP: 1,65

Klimatická změna Čtyři z deseti mladých lidí se kvůli klimatu bojí mít děti. Polovina se kvůli klimatu cítí smutně, našťvaně, bezmocně a provinile. Pro více než 45 procent z nich představuje klima stres týrající je každý den. To jsou výsledky nového průzkumu mezi 10 tisíci lidmi ve věku 16-25 let...

I české firmy čelí cíleným dezinformačním kampaním. Zatím tápou, jak se bránit [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Robert Břešťan / HlídaciPes.org, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 05:43, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře a názory, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...jak jsme krutí, že používáme k testování živá zvířata," řekl nedávno Petr Štěpánek z L'Oreal Paris na akci Asociace komunikačních agentur a **Fakulty sociálních věd UK** zaměřené na (ne)spojování značek s reklamou na dezinformačních webech (psali jsme o ní ZDE). „U fake news nebo zkreslených informací...

Německá debata o holocaustu ve 21. století: Co jsme se (ne)naučili? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Kateřina Králová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 06:28, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...prostředí ještě zřejmě musíme počkat. A na konstruktivní debaty o stinných stránkách českých dějin zvláště. Autorka je historička, působí na **FSV UK**. V současnosti absoluuje vědeckou stáž Humboldtovy nadace v Berlíně. ...

Hrozba války v Bosně? Varování je namístě, říká balkanista [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 07:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...2009 nebo i později. František ŠístekFrantišek Šístek působí na Katedře ruských a východoevropských studií při Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Zabývá se moderními dějinami, antropologií a současností Balkánu, zejména bývalé Jugoslávie. Kdo by tam tak vlastně dnes bojoval? V Bosně a...

Automatizace žurnalistiky se rozvíjí i v českém prostředí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 08:09, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...žurnalistika se v Česku pomalu rozvíjí. Za rozvojem stojí Středisko žurnalistiky umělé inteligence, které provozuje **FSV UK** ve spolupráci s dalšími vysokými školami. Robotická žurnalistika funguje v zahraničí přes deset let, v České republice se o automatizaci v rámci projektu snaží tři roky. Za...

Kolik Havlíčků spí v hrobečku?

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 24, Autor: Michal Stehlik a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 00:14, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 328 289,80 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Strach motivuje k akci, říká psycholog o očkovací kampani

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Viktor Votruba, S přispěním ČTK a Michaely Ryšavé, Vyištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 03:39, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 80 527,36 Kč, GRP: 1,65

... Čelilo však kritice, že tato iniciativa nebyla vůbec vidět. Podle Denisy Hejlové z katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** toho stávající kampaň už moc nedožene. Navíc se domnívá, že tato negativní kampaň bude fungovat jen na velmi malé...

My očkování se musíme omezovat kvůli neočkovaným. A ještě koukat na brutální kampaň, zlobí se analytik Šlerka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 08:27, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zdraví, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...ovšem v situaci, ve které jsme, bych ji neoznačil za neetickou," dodává mediální odborník, datový analytik a vedoucí Studia nových médií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Svědomí, nebo antipatie? Josef Šlerka před časem na své přednášce prohlásil, že svědomí je dnes ještě staromódnější...

Protikuřácká kampaň na očkování může více lidí odradit [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.11.2021, Zdroj: echoprime.cz, Autor: Závist Dobiašovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 12:46, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Echo Media a.s., Země: Česko, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...sociálních sítích. Odborníci se však na kampaň dívají se smíšenými pocity. Podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je kampaň v určitém ohledu skutečně podobná té na obalech cigaret a bude mít zřejmě i podobný...

Současná vláda Andreje Babiše dnes formálně skončila

TV, Datum: 11.11.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 21:58, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TVNova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 10 560 472,00 Kč, GRP: 9,67

...Uprchlíká krize na polsko-běloruských hranicích začíná připomínat ozbrojený konflikt. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Víme, že se tam ozývaly výstřely. Běloruská strana tvrdí, že z Polska, polská strana tvrdí, že z Běloruska, takže tímhle tím...

Nová kampaň vyvolává rozpaky

TV, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 00:33, Sledovanost pořadu: 532 533, Provozovatel: FTVPrima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 996 424,00 Kč, GRP: 5,92

...Nová kampaň vyvolává mezi veřejností i odborníky kontroverze. **Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations FSV UK** Myslím si, že pro mnohé lidi může působit spíše odstrašujícím dojmem, že se spíše jaksí zapříčí a vůbec vlastně odmítnou o tom...

IVANA TYKAČ

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Vogue Leaders, Strana: 74, Autor: BARBARA NESVADBOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 01:30, Vydavatel: V24 Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Interview, AVE: 891 620,90 Kč

Své děti vede k samostatnosti. Věří totiž, že je důležité umět se v životě vyrovnávat se změnami. Svůj čas dělí mezi rodinu, práci a charitativní projekty, prostřednictvím kterých pomáhá rodičům a dětem v tíživých situacích. * Co pro tebe znamená láska? Pro mne je láska základem samotného bytí....

Situace na hranicích se vyostřuje

TV, Datum: 12.11.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 10:45, Sledovanost pořadu: 99 524, Provozovatel: TVNova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 07:30 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 131 900,00 Kč, GRP: 1,11

...Uprchlíká krize na polsko-běloruských hranicích začíná připomínat ozbrojený konflikt. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Víme, že se tam ozývaly výstřely. Běloruská strana tvrdí, že z Polska, polská strana tvrdí, že z Běloruska. Petra MATÝSKOVÁ,...

Lekce sebevědomí od ženy, která pomáhá ženám do politiky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: whatnews.cz, Autor: Měta Time, Markéta Faustová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 13:14, Celková návštěvnost: 189 610, RU / měsíc: 122 038, RU / den: 8 717, Vydavatel: WHAT publishing, s.r.o., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,10

...nebo au-pair ve Francii. Jana Sehnálková Jana je odbornicí na čínsko-americko-tchaj-wanské vztahy. Vyučuje na katedře severoamerických studií **FSV UK**. Když jsem ještě jako student založila Institut politického marketingu, všichni mi říkali, že něco takového politici nepotřebují. Pak se ukázalo,...

S Green Dealem hraje Evropská unie vabank. Může se nevyplatit jí i nám všem [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Tomáš Bruner, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 14:37, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...složitě a nepřehledně. To může obrátit veřejné mínění proti záměrům Unie i proti ní samotné. Autor je výzkumník Peace Research Center Prague na **Fakultě sociálních věd UK**. Zároveň se věnuje právu v korporátním finančním sektoru. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí...

Ústav Akademie věd odvolal manažera Hrubce, působil v čínské organizaci podezřelé ze špionáže / Zprávy / Tiscali.cz [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: tiscali.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:41, Celková návštěvnost: 5 530 000, RU / měsíc: 2 008 019, RU / den: 279 577, Vydavatel: TISCALI Telekomunikace ČR, s.r.o., Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 3,11

...Balabán. Univerzita přitom podle auditu svého účetnictví peníze nepřijala. Balabán předloni v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a odešel i z **Fakulty sociálních věd UK**. Česko-čínské centrum pak zrušil rektor univerzity Tomáš Zima. ...

Tomáš Jaroš: Nejen o investování na burze

RÁDIO, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Budte v obraze – podcasts, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:41, Země: Česko, Pořad: 21:19 Budte v obraze – podcasts

...vlastně studoval, co vlastně učil v rámci doktorského studia u prof. Mejšťíka našeho táty zakladatele fakulty nebo institut ekonomických studií **fakulty sociálních věd** a musím říct, že jako jeho poznatků informací jako využívám toho pořad hodně. Toho, proč chodí genius jsme náš milovaný tatíček...

Česko-uruguayské symposium: Naše společné století [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: uhk.cz, Autor: Univerzita Hradec Králové, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:52, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Hradec Králové, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...y fronteras Mgr. Lukáš Perutka, Ph.D. – Univerzita Karlova, Praha, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií; Univerzita Karlova, **Praha**, **Fakulta sociálních věd**, Institut mezinárodních studií, Katedra severoamerických studií; Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta,...

„Měl plno výmluv.“ Hesla v brutální kampani jsou jen marketingová, přiznává ministerstvo [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 13.11.2021, Zdroj: echoprime.cz, Autor: Závěš Dobiasovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.11.2021 02:27, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Echo Media a.s., Země: Česko, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...to rozhodně není ve prospěch té kampaně ani ničeho,“ dodal Köppl. Naopak podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je vzhledem k eticky citlivému způsobu kampaně důležité, aby mělo ministerstvo nejen ošetřený...

COP26, týden druhý: dohoda o uhlí, ale mírnější, málo financí a celkově velké zklamání [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.11.2021 20:02, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích... O autorovi: Tereza Koudelová Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea...

Dostaneš vše, tvůj Sebastian

TISK, Datum: 15.11.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 122, Autor: Michal Musil, Zuzana Lizcová, Vyištěno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 00:21, Vydavatel: Reportér magazín, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Střední Evropa, AVE: 1 123 531,46 Kč

Rakouské skandály Jak moc se rakouská politika podobá té české? Něco může napovědět série skandálů, na jejímž konci byl letos v říjnu odchod někdejší naděje evropských konzervativců Sebastiana Kurze z funkce rakouského spolkového kancléře. V aférách figurují záznamy textových zpráv se smajlíky a s...

Pokud postavíme kilometry dálnic, jen čtyři kritiku přijmu

TISK, Datum: 15.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 6, Autor: JAN MOLÁČEK, Vyištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 00:21, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 58 355,62 Kč

Možný příští ministr dopravy Martin Kupka (ODS) popisuje své priority či přístup k elektromobilitě. Prioritou nové vlády v dopravě bude výstavba Pražského okruhu a dokončení dálnice D35 z východních Čech na Moravu. Deníku N to řekl pravděpodobný příští ministr dopravy Martin Kupka (ODS). Nynější n...

Téma týdne - nová očkovací kampaň

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 2 119 500,00 Kč, GRP: 1,03

...o dezinformátorku Petru Fajmonovou Rádovou. Věnuje se tzv. kyslíkové kosmetice a provozuje e-shop. **Tereza Klábíková RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK** Tohleto prostě je evidentní, že ona nemohla dojít jako racionálním poznáním k takovýmhle závažným důsledkům nebo výsledkům. ...

Krize na evropských hranicích

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 09:24, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 000 664,00 Kč, GRP: 3,91

...hybridní válka, kde se používají všechny nástroje - silové, diplomatické, mediální. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Bělorusko velmi ochotně vydává svoje víza v zemích jako je Irák, Sýrie, zpravidla z těchto těch zemí úplně mnoho turistů nejezdí....

Krize na Bělorusko-polských hranicích

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 09:24, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 1 626 666,00 Kč, GRP: 3,91

...bodů, kdy všechna řešení jsou špatná? Na možné scénáře vývoje jsme se zeptali expertů. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Já furt věřím, že se ten problém uklidní, ale malér je tady ten, že to všechno závisí na Alexandru Lukašenkovi. Lukašenko už...

Lockdown pro neočkované

TV, Datum: 15.11.2021, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 15:05, Sledovanost pořadu: 21 204, Provozovatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 12:00 Zprávy ve 12, AVE: 540 400,00 Kč, GRP: 0,24

...z katedry německých a rakouských studií na Univerzitě Karlově. Přejí vám dobrý den. **Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií FSV UK** Dobrý den. **Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka** Jak na opatření reagují neočkovaní? Plánují například nějaký...

Slavia s Jabloncem, Sparta na Slovácku, Plzeň v Ostravě, Liverpool-Arsenal, Union-Hertha, FC Barcelona-Espanyol [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 15:35, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

... 17.25 (výkop 17.30): Tottenham Hotspur – FC Leeds United (utkáni 1 2. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
17.25 (výkop 17.30): 1. **FSV** 05 Mainz/Mohuč – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkáni 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport
4. 18.1 5 (výkop 18.00): Inter Milán – SSC Neapol (utkáni...)

Anketa: Jak české univerzity lapají a odhánějí predátory [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 16:00, RU / den: 8 000, Vydavatel: universitas.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

... Byl to docela poprask, když týdeník Euro, Lidové noviny a pak i další média v prosinci 2015 referovaly o akademikovi Wadimu Strielkowském z **Fakulty sociálních věd UK**, který sepsal nebyvale hodně (indexovaných) článků – třeba o upírech –, přičemž si vymyslel dokonce i fiktivní autorku: Emily...

Očkování nezachrání ani brutální obrázky, vláda musí poskytnout také spolehlivé informace [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: respekt.cz, Autor: František Trojan, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 16:54, Celková návštěvnost: 1 560 000, RU / měsíc: 572 511, RU / den: 37 033, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,41

...veřejném prostoru stále spousta dezinformací a stojí na nich postavených,“ říká vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Denisa Hejlová. Podle ní vládě chybí komplexní komunikační strategie a očkovací kampaň sama o sobě nemůže k přesvědčení...

NEBANKOVNÍ TRH LETOS DYNAMICKY ROSTE

TISK, Datum: 16.11.2021, Zdroj: AUTOMakers, Strana: 3, Vydáno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 00:16, Vydavatel: Erich Handl, Země: Česko, AVE: 41 976,51 Kč

...pro své členy a partnery. Myslím, že to bylo důstojné setkání, které si toto kulaté výročí určitě zasloužilo. *** Jana Hanušová Absolvovala **Fakultu sociálních věd UK**. Svou profesionální dráhu spojila se Société Générale. V roce 1999 nastoupila do Komerční banky, kde nejdříve pracovala v...

„Tady máte klíče, v sedm buďte doma.“ Otevřená věznice nechce, aby se lidé znovu vraceli za mříže [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Adéla Čemá a Jan Louženský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 12:36, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Ústav Nezávislé Žurnalistiky, Země: Česko, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...si musí udržet, musí zvládnout čekat na výplatu, první hádky, krizi v práci nebo exekuční srážky,“ popisuje. Autoři jsou studenti žurnalistiky na **FSV UK**...

Evropané spojili síly. Do boje proti dezinformacím chtějí nasadit umělou inteligenci [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Miroslav Fišer, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 13:04, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...a snižovat šíření dezinformací a s využitím umělé inteligence zrychlit a zefektivnit ověřování faktů. Koordinaci projektu má na starosti **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**, hlavním řešitelem je Václav Moravec z této fakulty. Na projektu se budou podílet odborníci z Česka,...

Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: celebritytime.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 15:15, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Kloboukfilm s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,05

...stránkách docela pobavit. (z úvodní kapitoly Začalo to habadůrou) Jaroslav V. Mareš: Absolvent oboru Žurnalistika a mediální studia na **FSV UK** a oboru Informační studia a knihovnictví na Filosofické fakultě UK. V roce 2000 nastoupil do České televize, kde v roce 2005 získal za cyklus reportáží...

Východní fronta daleko od klidu: Západ varuje před ruskou invází, riziko konfliktu je „nejvyšší od studené války“ [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Tomáš Linhart, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 18:47, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Hlavní, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...a využili případné příležitosti, které se z toho naskytnou,“ podotýká pro Deník N analytik zaměřující se na postsovětský prostor Jan Šír z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Domnívá se, že přinejmenším běloruská krize bude využita k tomu, aby Rusko posílilo svůj vliv a přítomnost v zemi:...

Nadace Nadání ocenila výjimečné osobnosti z Univerzity Karlovy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 19:23, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Karlova, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...ze všech časopisů publikovaných Americkou chemickou společností, tedy zhruba šesti desítkami časopisů, za uplynulý rok. Bc. Tomáš Pačovský, **Fakulta sociálních věd UK** Je absolventem bakalářského studijního programu Mediální a komunikační studia oboru Žurnalistika na Institutu komunikačních...

Mé generaci chybí větší rozhled, spolužáci nepoznali ani starostu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Marek Šálek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 21:04, Celková návštěvnost: 108 360, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: Reportér magazín, s. r. o., Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

...maturitního plesu a všeho okolo. A taky jsem pořád nevěděl, jestli je to přesně to, co chci v životě dělat. Od září jste posluchačem **Fakulty sociálních věd** a zároveň pracujete pro spolek Díky, že můžem, kde máte na starosti hlavně propagaci projektu Samet na školách . Jak jste se k tomu dostal? ...

NAOKRAJ DNŮ... URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: louc.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 03:06, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Milan Šmíd, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...ne moc chytré státní moci na samotné právo na informace." x x x Závěrem jedno soukromé jubileum. Zpravodajský servis studentů žurnalistiky **FSV UK** Carolina oslavil své tisíce vydání jubilejním číslem, do něhož jsem přispěl svoji vzpomínkou, neboť jsem šest let participoval na jeho anglické...

Přehledně: Fiala představil Zemanovi adepty do vlády. Prezident má s jedním jménem problém URL Automatický překlad

WEB, Datum: 17.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 17:58, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

... Martin Kupka (45; ODS) - místopředseda ODS (od 2014), poslanec, starosta Líbeznic u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK v Praze** a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, byl mluvčím pražského...

17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii

TV, Datum: 17.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 20:46, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 7 106 112,00 Kč, GRP: 9,67

...sem i na pražský Albertov. Jak můžeme vidět, studenti zde položili květiny a zapálili svíčky. **Marek BOŇKO, předseda Politologického klubu, Fakulta sociálních věd UK** My už teďka studenti jsme se narodili do svobodné společnosti. Máme ale v paměti to, že naši rodiče to takhle...

Mytický 17. listopad 1989

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Madý svět, Strana: 28, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:29, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 330 326,53 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

PAVĚDA VÍTĚZÍ

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Reflex, Strana: 30, Autor: ANGELIKA BAZALOVÁ, Vyištěno: 50 609, Prodáno: 35 647, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:29, Čtenost: 284 392, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 2 122 126,06 Kč, GRP: 3,16

...nic," okomentovala tehdy vizuál s děsivou zelenou rukavicí a injekční stříkačkou vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová. Veřejná kritika ze všech stran přiměla erár k dlouhému zamyšlení. Tak dlouhému, že další...

Peníze chybí vysokým školám i studentům, země přichází o talenty URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: ekonom.cz, Autor: Bohumír Židek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:57, RU / měsíc: 1 186 217, RU / den: 89 350, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 0,99

...v žádném případě nelze brát na lehkou váhu." Arnošt Veselý, expert na vzdělávací politiku a vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, nicméně upozorňuje na to, že mezinárodní žebříčky mohou být jako měřítko kvality škol nepřesné a někdy dokonce...

ETIKETA JE ÚSPĚCH

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Forbes Česko, Strana: 76, Autor: MICHAELA ŽIDLICKÝ, Vyištěno: 30 200, Prodáno: 18 994, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 03:01, Čtenost: 196 729, Vydavatel: MediaRey, SE, Země: Česko, Rubrika: Speciál Woman - Etiketa, AVE: 832 375,24 Kč, GRP: 2,19

...po boku lektora a předního propagátora etikety Ladislava Špačka. Přednášela na Slezské univerzitě, na filozofické fakultě v Olomouci nebo na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a je lektorkou etikety a protokolu, včetně toho diplomatického. Je spoluautorkou nejméně osmi publikací o etiketě...

Bude mostecká knihovna památkou? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: stavbaweb.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 09:43, RU / měsíc: 18 956, RU / den: 1 354, Vydavatel: Business Media One, s. r. o., Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,02

...po několikaleté úvaze. Záleží nám na této budově," dodal. Kudrna není žádné ořezávátko. Vystudoval obor Veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Je odborníkem v oblasti dotací a regionálního rozvoje a zabývá se i sociálními problémy. Trvá na tom, že pokud...

Přehledně: Fiala představil Zemanovi adepty do vlády. Prezident má s jedním jménem problém URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 11:24, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...celoplošné slevy na jízdném. Martin Kupka (45, ODS) Datum a místo narození: 28. října 1975, Jilemnice Vzdělání: vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK v Praze** a obor masová komunikace tamtéž Dosavadní funkce: místopředseda ODS (od 2014), poslanec (od 2017), starosta Líbeznic u...

Táta od rodiny a nezkušený aktivista: Lipavský si to chce rozdat s Ruskem a nevoní mu ani Izrael [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Štěpán Karlesz, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 14:09, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 2,81

...Může za to i skutečnost, že si šestatřicetiletý pirát důkladně střeží soukromí. Známo je o něm například to, že studoval teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jako takový se dostal skrze studijní program Erasmus na prestižní univerzitu v Kentu. Sociální síť Lipavský...

Nosím s sebou balíček respirátorů navíc [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Mbnika Hoření, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 14:40, RU / den: 150 000, Vydavatel: halonoviny.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,67

...nikoho, kdo by děti hlídal. Ústav vysokoškolského vzdělávání dočasně přešly na dálkové studium. Například můj syn studuje ve čtvrtém ročníku **fakulty sociálních věd** a masové komunikace a jeho se to týká také. Samosprávné rovněž poskytují občanům své služby elektronicky. Jak konkrétně vy a vaše...

Chceš navštívit University of Cambridge? Přihlas se právě teď! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: heyfomo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 15:05, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko

...Honza), tak startovat z top školy je pak o hodně lehčí. Honza: Není problém to taky zkombinovat. Já sám jsem prvně vystudoval Karlovku (FF a **FSV**) a pak jsem šel na Cambridge. Tím, že jsem byl o trochu starší, jsem si to i víc užil. Na světě navíc existují desítky skvělých univerzit (od Oxfordu...

Seznam ministrů. Podívejte se, kdo má usednout ve vládě Petra Fialy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 17:38, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...má stát Martin Kupka, od roku 2014 místopředseda ODS. Poslanec, starosta Líbeznice u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze** a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor. Byl...

Kdo je kandidát na šéfa diplomacie Lipavský a potřebuje ho Zeman jako protivníka? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 23:48, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...Miloš Zeman jmenovat ministrem? Jan Lipavský se narodil 2. července 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Během studia absolvoval dvouseměstrální pobyt na britské Univerzitě v Kentu v rámci studijního programu...

"Ve fyzikálním výzkumu se můžeme směle měřit se světem," říká doc. Josef Stráský [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: czechsight.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 06:56, Celková návštěvnost: 127 170, RU / měsíc: 176 540, RU / den: 12 610, Vydavatel: CZECHSIGHT s.r.o., Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,14

...projektů. V rozhovoru jsme se zaměřili na začátky vědecké kariéry doc. Stráského. Již ty jsou velmi zajímavé díky paralelnímu studiu IES **FSV** a MFF **UK**, kombinace, která v řadě lidí vyvolává úzkostné pocity. V rodině Stráských šlo o samozřejmost, jelikož otec i starší bratr na tom ve studiu byli...

Křest knihy Věry Rudolfové s titulem Kraj návratů i poznávání v novoměstské galerii [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: regionalist.cz, Autor: Marta Hauptmanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 13:16, RU / den: 3 500, Vydavatel: regionalist.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,04

...knihy, která vznikla za podpory města Nové Město na Moravě a vyšla před pár dny v nakladatelství SURSUM. Věra Rudolfová (*1942) vystudovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Téměř třicet let pracovala jako redaktorka v Československém, později Českém rozhlasu v...

Profesorka Milena Králíčková: Očkování určitě ano, ale nepovinné [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: bmensky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 13:16, RU / měsíc: 200 121, RU / den: 27 056, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,30, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...se to podle fakult. Na lékařských fakultách máme kolem pětadvaceti procent studentů v cizojazyčných programech a k tomuto číslu se blíží i **Fakulta sociálních věd**. Jsou ale také fakulty, kde jich jsou pouze jednotky. Je to menší atraktivitou některých oborů, třeba přírodovědných nebo matematických,...

ČESKOU REPUBLIKOU OBCHÁZÍ STRAŠIDLO, STRAŠIDLO INFLACE

TISK, Datum: 19.11.2021, Zdroj: Konkursní noviny - Bulletin, Strana: 8, Autor: PETR BLAHUŠ, Vytisštěno: 550, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 15:43, Vydavatel: Cooper Press spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Naše téma, AVE: 56 035,34 Kč

...ústavu Akademie věd ČR. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze (VŠE) a Institut ekonomických studií Univerzity Karlovy (IES **FSV UK**), po té studoval na London School of Economics and Political Science a na CERGE UK. Pracoval na výzkumných projektech v Číně (Shandong Economic University v...

KOMENTÁŘ: „Avy bijete migranty!“ O co hraje v krizi na běloruské hranici Putin [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Karel Svoboda, Institut mezinárodních studií **FSV UK**, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 16:44, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Putinovi přináší a kam až může být ochoten krizi hnát? Píše v komentáři pro MF DNES expert na Rusko Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Současné události na hranicích mezi Evropskou unií, respektive Polskem a pobaltskými státy z jedné strany a Běloruskem s Ruskem v zádech,...

K Věci 12:30

TV, Datum: 19.11.2021, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 18:38, Provozovatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:25 K věci

...Z pohledu nějakých kompetencí a zkušeností vhodným kandidátem jenom připomenu, že je to člověk, který vystudoval teritoriální studia na **fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Já mu 36 let má zkušenost IT projektech a z bankovníctví a byl tedy člen zahraničního výboru za Piráty. Je to dostatečná...

Dojmy a emoce kolem očkování vítězí nad fakty. Museli jsme zasáhnout, říkají lékaři [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.11.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 16:00, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...dali budoucí lékaři své znalosti medicíny. Aby mohli úspěšně bojovat proti fake news, spojili síly se studenty marketingové komunikace z **Fakulty sociálních věd UK**. Pracovat začali před třemi lety a práce měli dost, zvláště když Světová zdravotnická organizace (WHO) zařadila "antivax" trend...

Online Den otevřených dveří na Fakultě stavební ČVUT v sobotu 27. listopadu 2021 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.11.2021, Zdroj: tbz-info.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 17:32, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Stavba, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

Fakulta stavební ČVUT pořádá Den otevřených dveří online. Zájemcům o studium nabídnou v sobotu 27.11.2021 všechny potřebné informace pro přijímací řízení i studium na fakultě v živém vysílání. Online Den otevřených dveří 27.11.2021 Živé studio se zástupci fakulty s rozhovory o studiu, odpovědi na do...

Situace na vysokoškolských kolejích

TV, Datum: 20.11.2021, Zdroj: Seznam.cz TV, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 21:44, Sledovanost pořadu: 5 739, Provozovatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Pořad: 19:25 Večerní zprávy, AVE: 181 050,00 Kč, GRP: 0,06

...na pražské koleji 17. listopadu, se právě i kvůli nutnosti pravidelného testování rozhodla po přemýšlení naočkovat. **Lenka PORUBCANOVÁ, studentka FSV UK** Asi jsem se zamýšlela i nad tím, jak mě to ovlivní úplně v jednoduchém životě běžném, ať už supermarket, ať už nějaké akce...

Rozhovor: Nejvyšší rezidenční mrakodrapy na billionaires' row v New Yorku [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: tbz-info.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 00:25, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Architektura staveb, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

...rozhovoru. Ing. Vlastimil Šrůma, CSc., MBA, absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby. Projektoval v SUDOP **Praha**, později učil na **FSV ČVUT**, 1994-1999 byl technickým ředitelem firmy Stavby mostů Praha. V období 1999 až 2014 řídil Českou betonářskou společnost ČSSI,...

Za koho kope Jan Lipavský [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: rukojmi.cz, Autor: Lubomír Vjíčil, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 09:50, Celková návštěvnost: 119 560, RU / měsíc: 37 292, RU / den: 2 809, Vydavatel: rukojmi.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...jestli mu pan prezident nekřivdí. Takže: Jan Lipavský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze**. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní...

Host: Nina Špitálníková

RÁDIO, Datum: 21.11.2021, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 15:53, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 9:04 Zálety Aleny Zárybnické

...student Filozofické fakulty tlumočnickví, že tlumočí přesně moje rozhovory a že tlumočí tu knížku v rámci nějakého předmětu. A včera mi psali z **FSV**, že zase tam probírají nějakou vlastně antropologickou práci a zase na příkladu vlastně té mé knížky. A že jsem zjistila, že žije v hrozně zvláštních...

Česko na bavorské cestě. Situaci v Rozstřelu zhodnotí sociolog Prokop [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 16:38, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu. Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil...

Největší rezidenční mrakodrapy v New Yorku. Jak se dnes staví věže na Manhattanu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: estav.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 20:49, Celková návštěvnost: 321 800, RU / měsíc: 254 270, RU / den: 11 687, Vydavatel: estav.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,13

...rozhovoru. Ing. Vlastimil Šrůma, CSc., MBA, absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby. Projektovat v SUDOP **Praha**, později učil na **FSV** ČVUT, 1994?1999 byl technickým ředitelem firmy Stavby mostů Praha. V období 1999 až 2014 řídil Českou betonářskou společnost...

Mladí a covid

RÁDIO, Datum: 21.11.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 21:12, Poslechovost pořadu: 38 604, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:10 Zaostřeno, AVE: 4 060 000,00 Kč, GRP: 0,43

...Tým Sociologického ústavu Akademie věd ale provedl profesionální průzkum mezi vysokoškoláky. Pracovala na něm také Michaela Kudrnáčová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. **Michaela KUDRNÁČOVÁ**, **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** Dnes jsme se zaměřili na to, jak...

Medici PRO Očkování uspořádali konferenci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: lf2.cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 22:12, RU / měsíc: 406, RU / den: 23, Vydavatel: 2. lékařská fakulta Univerzity Karlovy, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...PRO Očkování, projekt studentů 2. lékařské fakulty a **Fakulty sociálních věd UK**, uspořádali pro novináře on-line konferenci Očkování proti covid-19 jako špička ledovce. Akci shrnuje a vyjádření mediků a dr. Milana Trojánka, lékaře z Kliniky infekčních nemocí 2. LF UK a FN Bulovka a iniciátora...

ZEMĚ ZASLÍBENÁ, první díl prezidentských pamětí Baracka Obamy, vychází 25. 11. 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: life4you.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 03:08, RU / měsíc: 59 767, RU / den: 3 681, Vydavatel: Markéta Pavelková, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,04

...podobě. Křest se uskuteční tentýž den v 18 h v Knihovně Václava Havla za účasti Mgr. Jany Sehnákové, PhD. z Katedry severoamerických studií **FSV UK**, Michaela Žantovského, ředitele Knihovny Václava Havla a bývalého velvyslance ČR v USA, a překladatele Martina Svobody. V Zemi zaslíbené vypráví...

Zdravotní stav královny Alžběty II.

TV, Datum: 21.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 09:42, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 239 482,00 Kč, GRP: 3,91

...září se ale dostala na veřejnost a je možné, že únik informací britská vláda do jisté míry naplánovala. **Johana KLUSEK**, **katedra Evropských studií, FSV UK** Británie prostě se nachází v docela krizové situaci, vystoupila z Evropské unie. Neví se, jaká bude budoucnost Skotska,...

Prokop před Rozstřelem: Testuje se zlomek očkovaných v kontaktu s nakaženým [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 11:33, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu. Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil...

Nastavení české společnosti nahrává většímu šíření viru než na Západě, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 12:01, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu. Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil...

POLITOLožKA: Odmítačům očkování bych dala pokutu. Léčbu by si měli platit sami [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Běla Plechanová, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 12:44, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...a populistů, kteří jsou vždy připraveni takové situace využít. Autorka působí na katedře mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **FSV UK**. Foto: Problémy plynou i z toho, že pacient je v intenzivní péči. Především to, že je člověk v posteli a nemůže se hýbat Patrik Uhlíř, MAFRA ...

Česká společnost nahrává většímu šíření viru než Západ, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 14:43, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu. Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil...

Další rána pro „Karlovku“: Zemřel dlouholetý pedagog a vážený sémiotik Otakar Šoltys [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 15:29, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...rána zasáhla v uplynulých dnech Institut komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (IKSŽ **FSV UK**). Zemřel jeden z jejích vážených pedagogů, uznávaný jazykovědec a sémiotik Otakar Šoltys. Zanedlouho by oslavil 71. narozeniny. Smutek zavládl na Karlově...

Slavia s Feyenoordem a Teplicemi, Sparta v Glasgowě s Rangers a s Libercem, Plzeň s Bohemians. Los baráže MS! [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 17:25, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...před startem 16. kola české Fortuna ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 21.00 hodin. 20.25 (výkop 20.30): VfB Stuttgart – 1. **FSV Mainz/Mohuč 05** (utkáni 1 3. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. 20.55 (výkop 21.00): FC West Bromwich Albion – FC Nottingham Forest (utkáni 20. kola...

Spor o post ministra zahraničí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Milan Špás, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 09:01, RU / den: 150 000, Vydavatel: halonoviny.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,67

...odborníky údajně na všechno, a pak se ukáže, že vlastně to je jinak. Kdo je to Jan Lipavský? Tricetišestiletý absolvent bakalářského studia na **Fakultě sociálních věd UK**, který ještě v průběhu studování stihl dva semestry si odposlouchat v rámci studijního programu Erasmus ve Velké Británii. Nebyl...

Kus pralesa si jde koupit i na Facebooku. Ten nyní tuto možnost omezuje, ale jen částečně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 12:59, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích... O autorovi: Tereza Koudelová Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea...

Povídání Anny Hogenové s Bárrou Nesvadbovou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: celebritytime.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 17:26, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Kloboukfilm s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,05

...se tématy jako pravda, pohyb, tělo, tělesnost a filozofie sportu. Barbara Nesvadbová (*1975) je česká spisovatelka a novinářka. Absolvovala **Fakultu sociálních věd UK**, obor žurnalistika a masová komunikace. Poté pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy, měla televizní pořady Tvář i v...

Zdroj: CNN Prima NEWS [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 17:26, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** oznámil smutnou zprávu. Pár dní před jedenasedmdesátými narozeninami zemřel pedagog, jazykovědec a sémiotik Otakar Šoltys. Letos jde již i třetí úmrtí pedagoga na UK. Pedagog Univerzity Karlovy Otakar Šoltys zemřel...

TAPŘEHRADA SE JEDNOU PROTRHNE

TISK, Datum: 24.11.2021, Zdroj: Respekt Speciál, Strana: 98, Autor: JIŘÍ NÁDOBA, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 00:17, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 705 011,79 Kč

...a Bohuslava Sobotky, po minulé finanční krizi byl členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a na University of New York in Prague, dlouhou dobu působil jako makroekonomický strateg ČSOB. Jeho kniha...

Rusko hromadí síly u hranic Ukrajiny. Krizi vyvolává na více frontách, Západ může čekat těžká volba [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 07:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...světu tzv. ukázat svaly. O skutečných motivacích můžeme jen spekulovat, jak nicméně podotýká odborník na Rusko z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jan Šír, Rusko usiluje o vyhocení vztahů s Ukrajinou a Západem hned v několika směrech. „Je to jen jedna z...

Tipy na čtvrtek 25. listopadu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: prazsky.denik.cz, Autor: Michal Káva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 09:42, RU / měsíc: 467 459, RU / den: 63 201, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Tipy na dnešek, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,70, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...velvyslanec ČR ve Spojených státech Michael Žantovský a překladatel Martin Svoboda. Moderuje Jana Sehnáková z Katedry severoamerických studií **FSV UK**. Dovolena paní Josefy KDY: Od 19 (hraje se i pátek 26. listopadu) KDE: Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1 ZA KOLIK: 275-550 Kč Žádné manželství...

Tady nebudeme. Lush na protest odchází ze sociálních sítí a ukazuje nový trend [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: forbes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 16:23, Celková návštěvnost: 1 290 000, RU / měsíc: 711 859, RU / den: 39 576, Vydavatel: MediaRey, SE, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...“odchod“ ze sociálních médií pro ně může být spíš snaha odlišit se než uvědomělost,“ říká Denisa Hejlová, která vede marketingovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK**. Navíc podle průzkumů se sice daří získat pro luxusní značky široké publikum prostřednictvím Instagramu, ale prodeje tomu...

Ohlédnutí za odbornou konferencí Zdravotnictví 2022 (2. den)

TISK, Datum: 19.11.2021, Zdroj: Zdravotnictví medicína, Strana: 26, Vytiskeno: 35 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 17:16, Čtenost: 62 000, Vydavatel: EEZY Publishing, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Kongresové zpravodajství, AVE: 364 441,99 Kč, GRP: 0,69

...sociálních služeb. Online se připojil také prof. MUDr. Martin Potůček, CSc., MSc., z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy s tématem: Potřeba reformy dlouhodobé péče v ČR. „Evropský pilíř...

Kauza Hošek: Sexuální obtěžování novinářky zažívaly léta. Přispívá k tomu maskulinní prostředí v redakcích [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Jana Ustohalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 19:51, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...diplomová práce Sexuální obtěžování v mediálním sektoru z pohledu novinářek. Napsala ji Zuzana Šubrtová, která ji obhájila letos v červnu na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Šubrtová našla osm novinářek různého věku se zkušenostmi z různých redakcí, od celostátních médií přes regionální,...

Masaryk jako přepisovač dějin

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 32, Autor: Michal Stehlík, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 00:39, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 444,90 Kč

V poslední době jsme ze strany politiků svědky masivního využívání historických příkladů za účelem vysvětlení či prosazení vlastních zájmů. Nejde přitom o nic nového ani výjimečného. Dějiny jako politický instrument fungují prakticky od počátku lidského ohlížení se za vlastní minulostí. Ani vznik h...

Německo poprvé v historii sestavilo „semaforovou“ vládu. Čekají ji těžká rozhodnutí, tedy i konflikty

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Václav Lavička, Vytiskeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 02:25, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 162 924,60 Kč, GRP: 1,65

...hospodářství a ochranu klimatu, kde bude i energetika, či zahraničí. Německo nemělo podle Vladimíra Handla z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd UK** jinou možnost, než dát dohromady „vládní semafor“. Třístranná vládní koalice to ale nebude mít lehké. Čekají ji obtížné úkoly...

Kauza Hošek: obtěžování novinářky zažívaly léta

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 10, Autor: JAKUB ZELENKA, JANA USTOHALOVÁ, Vytiskeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 02:25, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 58 251,90 Kč

...diplomová práce Sexuální obtěžování v mediálním sektoru z pohledu novinářek. Napsala ji Zuzana Šubrtová, která ji obhájila letos v červnu na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Šubrtová našla osm novinářek různého věku se zkušenostmi z různých redakcí, od celostátních médií přes...

Zahrajte si o příběh plný naděje i nepochopení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.11.2021, Zdroj: klubknihomolu.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 10:50, RU / den: 5 000, Vydavatel: klubknihomolu.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...atmosférické zvuky i ruchy a původní skladby vytvořené na míru daného díla. O autorce Lidmila Kábrtová (* 1971) vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze** a později také marketingovou komunikaci na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Několik let se věnovala...

Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.11.2021, Zdroj: jsmeuspesni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 14:37, RU / měsíc: 10 846, RU / den: 621, Vydavatel: Anonymouse Domains s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,01

...stránkách docela pobavit. (z úvodní kapitoly Začalo to habadůrou) Jaroslav V. Mareš: Absolvent oboru Žurnalistika a mediální studia na **FSV UK** a oboru Informační studia a knihovnictví na Filosofické fakultě UK. V roce 2000 nastoupil do České televize, kde v roce 2005 získal za cyklus reportáží...

Je to životaschopný kompromis. Němečtí Zelení, SPD a FDP se shodli na programu, shrnuje expertka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lukáš Matoška, Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 15:47, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...se dohodli na společném programu. „Je to životaschopný kompromis,“ uvedla pro Český rozhlas Plus Zuzana Lízová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Upozorňuje ale, že nejprve ho budou muset schválit jednotlivé strany na svých sjezdech, přičemž Zelení nechají...

Materiály v architektuře pro 3. tisíciletí

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: ASB, Strana: 74, Autor: ANDREADINGOVÁ, Vytlačeno: 4 500, Prodáno: 203, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 02:12, Vydavatel: Jaga Media, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Materiály, konstrukce, AVE: 368 999,42 Kč

Jaké budou materiály třetího tisíciletí? Už dnes je vidět, že mnoho architektů či projektantů bere téma trvale udržitelné výstavby velmi vážně. Jejich prioritou není však jen pracovat s materiály, které jsou v souladu s touto filozofií, ale čím dál častěji je vidět snahu navrhovat stavby, které res...

Důvody, proč se Zemanovi nezamlouvá Lipavský, jsou prosté. Nedostatek odborných kompetencí v tom nehledáme [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.11.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Bican, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 05:38, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře a názory, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...zahraničního výboru. Samozřejmě je možné debatovat o tom, jestli Lipavský, který vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** v **Praze** a před svým zvolením do dolní komory parlamentu pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti...

Andrej Babiš: Musíme zavést povinné očkování 60+, možná už i 50+ [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.11.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 17:59, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...Hosty byli předseda České vakcinologické společnosti Roman Chlíbek a Marcela Konrádová z Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. ...

Na nočním stolku

TISK, Datum: 27.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: LKH, Vytlačeno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 02:03, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - relax, AVE: 34 918,06 Kč, GRP: 1,70

...JONÁŠ (novinář). Vystudoval mezinárodní teritoriální studia na **FSV UK** a politologii na německé Humboldt-Universität zu Berlin. Pracoval v TV Nova, nyní už sedm let působí jako berlínský zpravodaj České televize. CO PRÁVĚ ČTU? Z nočního stolku právě uklízím řadu biografii německé kancléřky, ze...

Písňe nemají melodie, herci, kteří něco umějí, jsou asi tak čtyři. A herečky žádné. Svět Tomáše Koloce [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: krajskelisty.cz, Autor: Štěpán Cháb, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 05:07, Celková návštěvnost: 526 430, RU / měsíc: 108 134, RU / den: 8 145, Vydavatel: Czechberry s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Moravskoslezský kraj, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,09

...Vladimír Kovářík, odborník na literaturu 19. století, vedl rozhlasovou katedru na Fakultě osvěty a novinářství **UK**, od roku 1968 přejmenované na **Fakultu sociálních věd** a publicistiky, zakladatel literárně-dramatické koncepce ČRo a ČST po 2. světové válce). Ten druhý program měl být dřív barevný,...

Sto let Alexandra Dubčeka – funkcionáře, který si spletl potlesk s legitimitou [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 07:21, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...o to, abyste jeho zemi zaplétali do svých účelových politických her. Autor je externí spolupracovník Deníku N a historik médií. Přednáší na **FSV UK** a MUP **Praha** a vede Společnost Ferdinanda Peroutky. ...

Přímé spojení Šluknovska s Prahou končí. Autobusy vyjedou v neděli naposledy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: liberecky.denik.cz, Autor: Alexandr Vanžura, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 10:40, RU / měsíc: 58 015, RU / den: 7 844, Vydavatel: VLTAVALABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,09, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...hodinu delší. Navíc to bylo i levnější než vlak. To bude velká rána pro všechny vysokoškolské studenty z regionu,“ je zklamaný z vývoje student **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Ondřej Obergruber. Ten bude muset od příštího týdne jezdit do školy přes Děčín, kde přestoupí na pražský rychlík....

Protestovala proti jadernému testování v Tichém oceánu, dnes bojuje proti nelegálnímu rybolovu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 16:09, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích... O autorovi: Tereza Koudelová Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea...

Putin načrtl nové obrysy zahraniční politiky. Kreml se zaměřuje na šíření strachu mezi svými sousedy a na zbytku kontinentu [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.11.2021 21:41, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...(vyjma Běloruska) a do západní Evropy. Chce, aby se Ruska ostatní báli. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Přímé spojení Prahy se Sluknovskem končí

TISK, Datum: 29.11.2021, Zdroj: Jablonecký deník, Strana: 2, Autor: ALEXANDR VANŽURA, Vytlačeno: 570, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 01:41, Čtenost: 2 010, Vydavatel: MLTAVALABE MEDIA a.s., Země: Česko, Rubrika: Jablonecko,region, AVE: 10 651,08 Kč, GRP: 0,02

...hodinu delší. Navíc to bylo i levnější než vlak. To bude velká rána pro všechny vysokoškolské studenty z regionu," je zklamaný z vývoje student **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Ondřej Obergruber. Ten bude muset od příštího týdne jezdit do školy přes Děčín, kde přestoupí na pražský rychlík....

NEDELNÍK ADAMA B. BARTOŠE (64): ADVENT NA LETNÉ A BLÍŽÍ SE BOD ZLOMU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: infokur.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 07:47, RU / den: 500, Vydavatel: infokur.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...tedy pokud z toho dědictví vůbec něco zůstane. To bude cena za vaši osobní svobodu neočekovat se," vyhrožuje osoba, která vyučuje – jak jinak – na **FSV UK**. Tyto bláznivé myšlenkové konstrukce přitom staví na vyhlaných argumentech o tom, že neočekovaní jsou ti, kteří zahlučují nemocnice, ačkoli přitom...

První kauzy a první personální obměny ve vládě

TV, Datum: 28.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 10:06, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 392 686,00 Kč, GRP: 3,91

...hnutí /STAN/ Nominace hnutí STAN na tuto funkci byla dána odborností i politickou zkušeností. **David JÁGR, politolog, FSV UK** Pan Michalík se i podílel na programu právě hnutí STAN. On sám je spoluzakladatelem hnutí STAN. Stejně tak se podílel na programu...

Situace na Polsko-běloruské hranici

TV, Datum: 28.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 12:27, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 509 842,00 Kč, GRP: 3,91

...desítek lidí, jsou potvrzené případy potratů, jsou potvrzené případy úmrtí dětí. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Běloruské úřady musely vydat víza, musely velmi dobře vědět, že ty rodiny nebo ti lidé, kteří přijíždějí do Běloruska, tak čirou...

Temná sovětská minulost stále častěji vstává z mělkých hrobů [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Štěpán Čermoušek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 14:04, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 1867, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...příležitosti", kterou 9. listopadu 2021 organizovalo Ministerstvo zahraničí ČR, Asociace pro mezinárodní otázky, sdružení Gulag.cz a **Fakulta sociálních věd UK**. ...

ADVENT NA LETNÉ A BLÍŽÍ SE BOD ZLOMU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: czechfreepress.cz, Autor: Adam B. Bartoš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 20:07, Celková návštěvnost: 80 820, RU / den: 500, Vydavatel: czechfreepress.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...tedy pokud z toho dědictví vůbec něco zůstane. To bude cena za vaši osobní svobodu neočekovat se," vyhrožuje osoba, která vyučuje – jak jinak – na **FSV UK**. Tyto bláznivé myšlenkové konstrukce přitom staví na vyhlaných argumentech o tom, že neočekovaní jsou ti, kteří zahlučují nemocnice, ačkoli přitom...

Napětí v Pobaltí

TV, Datum: 29.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 23:49, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 447 024,00 Kč, GRP: 0,73

...svém území. Tvrdí, že žádnou invazi nechystá. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A s námi je Michael Romancov, politický geograf **fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Testují si východní sousedé připravenost Evropské unie na hybridní hrozby, jak naznačil litevský prezident? ...

Proměny filmových pohádek

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 30, Autor: Mjmir Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 00:18, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Film a psychologie, AVE: 32 738,53 Kč

FILMOVÁ POHÁDKA SE JAKO ŽÁNŘ NEUSTÁLE VYVÍJÍ A DNES SI MŮŽEME KLÁST OTÁZKU, ZDA POŘÁD JEŠTĚ PLNÍ FUNKCI, KTERÁ JE TOMUTO TYPU VYPRÁVĚNÍ NEJČASTĚJI PŘISUZOVANÁ – TEDY PŘEDAT DĚTEM POTŘEBNÉ HEDNOTY A PROVÉST JE VÝVOJOVĚ NÁROČNÝMI OBDOBÍMI. Pohádky jsou specifickým typem lidových vyprávění, která se...

Konference Vytápění 2021 – vodík ve vytápění, použití materiálů PCM, předávací stanice [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: Ing. Josef Hodbod, TZB-info, obor Vytápění, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 00:42, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Vytápění, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

...systému jak při chlazení, tak vytápění. Aktuálně je podle společnosti Rehau takto realizována rekonstrukce stávajícího objektu a dostavba knihovny **FSV UK Praha** v **pražských** Jinonicích. Návrh předávací stanice ovlivní ekonomie provozu, uvedl Bc. Zdeněk Herman. „Zde bych se zastavil u doporučení...

Ať žije zelená! Tužka

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 12, Vytlačeno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 01:31, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Akademie, AVE: 40 323,71 Kč, GRP: 1,70

...Michal Horáček bude ovšem nejspíš vzorný student a do limitu se vejde, i když je otázka, jestli se mu náhodou nepřipočítávají i léta strávená na **fakultě sociálních věd** a publicistiky v sedmdesátých letech minulého století. Příklad je to ale zajímavý a kdo ví, jestli nenaznačuje nějaký budoucí...

Znáte české přísloví „Poturčenec horší Turka?“ Aneb Zeman versus Lipavský URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: kscm.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 10:09, RU / den: 100, Vydavatel: kscm.cz Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...jestli mu pan prezident nekřivdí. Takže: Jan Lipavský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní...

Covidová výuka na VŠ: Roušku by za distanční výuku studenti neměnili URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: vysokeskolky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 10:48, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, Vydavatel: vysokeskolky.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...i možnost vybrat si, zda se výuky nebo zkoušek zúčastní prezenčně. „Vyučující mají povinnost nabídnout studentům i on-line formu zkoušek,“ uvádí **Fakulta sociálních věd MUNI**. Na České zemědělské univerzitě pak již delší probíhá hybridní výuka, která kombinuje distanční a prezenční studium. „S...

Humanitní vědci často trpí syndromem šikanovaného dítěte, říká Foletti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 13:32, RU / den: 8 000, Vydavatel: universitas.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

...má obrovský smysl pro všechny lidi, nejen pro akademiky. Kdo by si měl vzít za své pozitivní PR humanitních věd? Filozofické fakulty, **fakulty sociálních věd**, všechny humanitní fakulty. I ekonomie je humanitní obor, jistě, ale chybí nám pozitivní obraz popelek, jako je třeba kunsthistorie,...

Cena Václava Königsmarka URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: divadelni-noviny.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 18:07, RU / den: 25 000, Vydavatel: divadelni-noviny.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,28

...bylo 18 prací (11 bakalářských, šest magisterských a jedna disertační) z pražské, brněnské a olomoucké divadelní vědy, DAMU, JAMU, FF UK, FF MU a **FSV**. Zvítězili: Tereza Turzíková za bakalářskou práci Aplikovaná rhizomatika: D'epog a limity divadelního aparátu. KDS, FF MU, vedoucí práce...

Obavy z ruské invaze na Ukrajinu

TV, Datum: 30.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 9, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 23:47, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 394 081,00 Kč, GRP: 9,67

...je také znepokojena rozsáhlými vojenskými cvičeními, která se konají u hranic. **Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK** Se mluví i o tom, že vlastně oni čirou náhodou dělají cvičení a zrovna to vyšlo takhle náhodou vlastně k ukrajinským hranicím. Oni...

Redakční listárna

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Naše rodina, Strana: 74, Vytlačeno: 13 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 02:47, Vydavatel: JUDr. František Talián - FORTUNA, Země: Česko, Rubrika: Soutěžlistárna, AVE: 5 383,85 Kč

...fondu. Nejzajímavější na tomto taktuje, že se tak stalo v roce 1988. V době, kdyještě studovala na tehdejší fakultě žurnalistiky (dnes **fakulta sociálních věd**) **UK**. Tehdy tedyještě vysokoškolačka si troufla zpovídat naše nejnámější herecké osobnosti a napsat o nich knihu. V té době to byla nevídaná...

Mizí jazyky, mizí znalosti

TISK, Datum: 01.11.2021, Zdroj: Euro, Strana: 46, Autor: Martin Rychlík, Vytlačeno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:18, Čtenost: 24 990, Rubrika: Věda/Panorama, AVE: 711 403,06 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Nová vědecká studie ukazuje, že se spolu s domorodými jazyky Amazonie nebo Nové Guineje vytrácí i povědomí o medicínských rostlinách. Tamní pestrou flóru však ohrožují i zásahy člověka, klimatické změny nebo invazivní druhy

Domorodí Nungoni žijí na největším tropickém ostrově světa, na Nové Guineji. Bydlí v těžko dostupné kopcovité oblasti s bohatou flórou, poblíž nedávno založené přírodní rezervace. Jejich životy se však během posledních pár dekad nebyvale změnil, takže někdejší spoře odění Papuánci, kteří pěstovali jen pár plodin, už mají mobilní telefony a vyrábějí i výbornou fair trade kávu, kterou odesílají malými letadly do kavárenských řetězců – třeba i v americkém Seattlu!

Otázkou je, zda při té vsudypřítomné globalizaci znají tolik léčivků a místních bylinek, jako tomu bylo u jejich předků. Naopak přibývají „cizí“ plodiny. „Lokální komunity Papuy-Nové Guineje se velice rychle proměňují, rozšiřuje se i spektrum pěstovaných druhů plodin. Třeba v komunitě Nungon, kam léta jezdím, pěstují nejen své místní žluté taro – v nungonštině moit –, ale také čínské taro, jemuž ve svém jazyce říkají gowot horo, v pindžin angličtině pak taro konkong. Nadále však hojně využívají sběru divokých rostlin, jež získávají v okolních lesích, kam se vydávají třeba sbírat plody pandánu,“ řekl týdeníku Euro Martin Soukup. Je kulturním antropologem, tedy člověkem, jehož zajímají „jiné“ způsoby života „jiných“ lidí. A k tomu patří i zájem o nativní jazyky, v nichž se uchovávají unikátní znalosti přírody, konkrétně pak i rostlin či léčivých bylin. Vědce – a to nejen farmaceuty či toxikology – totiž čím dál více zajímá, jak lidé klasifikují svět. „Nugoni v posledních letech hostili lingvistický výzkum, který provedla Hannah Sarvasyová, jež sestavila gramatiku a slovník jejich jazyka. Ten je velice pestrý, co se týče výrazů pro plodiny. Například rozeznávají bezmála dvacet druhů banánů, které tvoří významnou složku jejich jídelníčku; zkrátka banán kiyet chutná a vypadá jinak než panam,“ směje se docent Soukup, jenž vyučuje na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dle různých zdrojů existuje na dlouho nepřístupném ostrově asi 700 až 1000 jazyků (!), přičemž k těm největším

nepatří nungonština, nýbrž jazyky enga, melpa, dani, ekari či marindština.

Ohrožené know-how

A původní znalosti, nabyté stovkami let lokálního know-how v divoké přírodě, mizejí. Spolu s vytrácejícími se původními jazyky. Nová vědecká studie, jež vyšla koncem září v prestižním časopise Proceedings of the National Academy of Sciences (PNAS), jasně dokládá, nakolik je znalost léčivých rostlin spjata s jazyky a jak je obojí společně ohroženo. Navíc ze zhruba 7400 existujících světových jazyků jich má ke konci 21. století zaniknout necelá třetina...

Autoři citované studie Rodrigo Cámara-Leret a Jordi Bascompte z katedry evoluční biologie a environmentálních studií Curyšské univerzity se proto zaměřili na tři regiony s vysokou mírou „biokulturní diversity“ – tedy na oblasti, kde je hodně etnik, jazyků, ale i pestrá příroda. Šlo právě o Novou Guineu, severozápadní Amazonii a vybrané regiony Severní Ameriky, kde žily a žijí různé indiánské populace.

„Ukážeme, že více než 75 procent ze všech zahrnutých medicínálních postupů je lingvisticky unikátních; jsou tak známy pouze v jediném jazyce. Zatímco většina rostlinných druhů spjatých s jedinečnými jazyky není ohrožena, většině z jazyků zánik hrozí. Naše zjištění vysoké jedinečnosti těchto domorodých znalostí naznačuje, že jazyková ztráta bude pro vymizení medicínálního vědění kritičtější než ztráta biodiverzity,“ uvádějí vědci v abstraktu svého článku v PNAS. Jinými slovy: původní jazyky chřadnou ještě rychleji než květiny.

Doslova uvádají, hynou.

Jak to ekologové zjišťovali? Vzali velké etnobotanické datasety ze Severní Ameriky (11), části Amazonie (12) a ostrovní Nové Guineje (13), které zahrnují 3597 rostlin s nějakými léčivými účinky a 12 495 způsobů

jejich využití v celkem 236 domorodých jazycích. A ve všech třech sledovaných „makroregionech“ byla prokázána velká jedinečnost znalostí svázaných s danými jazyky: týká se 73 procent výskytů v Severní Americe (třeba u Komančů, Navahů, Šošonů, Čerokijů či Apačů), dále plných 91 procent v Amazonii (u etnik, jako jsou Yanomámové anebo Šuárové, dříve pověstní přípravou zmenšovaných lidských trofejních hlaviček tsantsa) a 84 procent na ostrově v Oceánii (papuánské kultury Marind či Kamoro).

Pod tlakem změn i vetřelců

„Je to hezká studie. Mě zaujalo, jak je vlastně velká unikátnost zmiňované ‚medical knowledge‘: máte 236 jazyků, 3600 druhů, ale jen 12 500 kombinací... Dochází tedy zřejmě k velice malému přenosu mezi kmeny – neříkají si to. To mě docela zarazilo a bylo by fajn, se na to podívat dál,“ komentuje práci Jan Pergl z Botanického ústavu Akademie věd, jenž patří s kolegou Petrem Pyškem k vůbec nejcitovanějším českým vědcům. Společně se v globálním měřítku zabývají takzvanými rostlinnými invazemi: jak zavlečené druhy zasahují a mění ekosystémy.

Jsou tři studované regiony ohrožené?

„Určitě jsou velmi ohrožené. Ale tam je to navázáno na změnu využívání krajiny, fragmentaci a podobně. Pokud by teoreticky byly druhově bohaté a rozmanité ekosystémy nezasážené činností člověka, pak by byly relativně velmi odolné. Je totiž známo, že nejlépe se nepůvodním druhům daří v narušovaných místech, kam jsou často zavlečány,“ líčí botanik Pergl.

Invaze se často pojí s lidskou činností, s hospodařením či výstavbou cest a silnic, kdy nepůvodní druhy naruší ekosystém, obsadí jej. Na ostrovech, jako je Nová Guinea, to bývá ještě výraznější – druhové invaze válčují původní druhy rychleji.

Profesor Petr Pyšek z téhož ústavu Akademie věd ČR doplňuje kolegu Pergla: „Dnes už je na světě velmi málo oblastí, které nejsou invazemi zasázeny, i když ta míra se samozřejmě liší. Právě amazonský prales by byl velmi odolný, kdyby nebyl narušen lidskou činností, závisí to na konkrétním habitatu. Ve studii zmiňovaná ‚medical knowledge‘ se tak ztrácí nejen tím, že mizí kulturní bohatství, v tomto případě měřeno jazyky, ale také tím, že mizejí rostlinné druhy, včetně endemických, a to do značné míry v důsledku invazí,“ řekl týdeníku Euro.

Pozoruhodná etnobotanika

O lokální znalosti květin a plodin se nezajímají jen botanici, ale i jejich další kolegové – přírodovědci tak trochu „nakřížení“ s etnology. Každé etnikum mívá v jím užívaném jazyce své původní či přejaté pojmy pro rostliny, s nimiž na daném území žijí a jichž nějak užívají – včetně léčivých podání a jedinečných receptur. Tomu všemu se věnuje etnobotanika.

Zatímco nejprve misionáře a národopisce zajímaly cizí „kytičky“ spíše užitkově („K čemu asi tak mohou být?“), pozdější vědci se věnovali lokálnímu vědění i z jiných důvodů: zajímalo je, jak různí lidé klasifikují, využívají a osobují si svět. Vznikly proto studie o symbolice rostlin, o rolnictví i významu drog snění: o tekuté ayahuasce nebo peyotlu. Klasické studie Harolda Conklina se věnovaly i pojmosloví pro barvy květin ve filipínském jazyce Hanunóo (1954), práce Brenta Berlina (1973) zase ukázaly, že univerzálně existuje asi „čtyři až pět kategorií pro pojmenování rostlin“, kdy lidé taxonomicky odlišují květiny od stromů či hub. Jak známo – a jak dokazuje nová studie –, zvláště pestrou květenou nabízí Amazonie, kam se vydávají nejen etnologové, ale i chemici, lékaři, kteří jsou zvědaví, jak přírodní látky fungují; co lze případně v medicíně využívat. Českým farmakoetnografem pracujícím v Peru či Ekvádoru byl František Šita, který tam sledoval indiánské léčitelství. A jeden z nejlivnějších etnobotaniků vůbec, Richard E. Schultes, chtěl být lékařem, pak biologem, ale při studiích na Harvardu jej tak uchvátila přednáška Rostliny a vztah k lidem orchideologa Oakese Amese, že si pro doktorát vybral botaniku. Svoji disertaci psal o psilocybinu a „magických houbičkách“ v Mexiku. Terénní výzkum mezi indiány jej bavil; Schultes byl rovněž prvním, kdo popsal složení jedu do foukaček (kurare), i prvním, kdo analyzoval účinky opojného vývaru z lián yajé. Při své činnosti nasbíral neuvěřitelných třicet tisíc vzorků rostlin pro herbáře v USA!

Ale i my máme takového hrdinu, znalce nativních rostlin. Ač je Alberto Vojtěch Frič znám spíše jako cestovatel-dobrodruh, pro české kaktusáře bude vždy sukulentistou. „Indiáni nás naučili užívat tabák, kokain, chinin, pepsin, strychnin a jiná důležitá léčiva, přesto jsem však narazil, když jsem se pokoušel některé ‚indiánské pověry‘ předložit tuzemským lékařům,“ psal Frič v úvodu své kultovní knihy O kakttech a jejich narkotických účincích (1924). Byl to člověk otevřené mysli, takže prozkoumal a v terénu „učencům i opatřil“ pro budoucí studie a pokusy, jak si poznamenal, vzorky kaktusů *Lophohora williamsii* čili peyotlu užívaného indiány. Od původních obyvatel se ale medicína přiučila i v získávání přírodního aspirinu nebo morfia.

V mizejícím světě jazyků

Biologové Cámara-Leret a Bascompte v nové studii uvádějí, že konkrétně v severozápadní Amazonii zhodnotili 645 rostlinných druhů ve 37 jazycích, přičemž 91 procent medicínských znalostí existovalo toliko v jednom jazyce, v jediné kultuře. Vzhledem k tomu, že k přenosu nabytého vědění v těchto komunitách stále dochází především orálně, prostřednictvím jazyka a vyprávění,

je zřejmé, jak asi chatrné zůstává po generace předávané know-how.

„Pokaždé, když vymře jazyk, se s ním ztratí i hlas, který o světě něco říkal. Ztratí se způsob interakce s přírodou a také s pojmy, jež popisovaly říši zvířat a rostlin,“ řekl Jordi Bascompte z Curyšské univerzity serveru Mongabay, který sleduje dění na amazonské „frontové linii“, kde příroda zápolí s rozličnými vlivy a komerčními zájmy. Podle autora studie, jež zaujala i editory magazínu Nature ve zpravodajském přehledu toho nejzajímavějšího dění ve světové vědě, jsou již kulturní a biologické vztahy neoddělitelné; při ztrátě jednoho hyne i druhý. „To sepětí bychom neměli ignorovat a nepřemýšlet jen o rostlinách nebo jen o kultuře,“ radí.

Původním kulturám a vytrácejícím se malým jazykům chce pomáhat organizace UNESCO, která příští dekádu 2022 až 2032 vyhlásila „desetiletím nativních jazyků“. Jordi Bascompte trefně upozorňuje: „Za angličtinou leží další světy. Existují řeči, na něž zapomínáme, jazyky chudých a neznámých lidí, kteří nepůsobí v panelech OSN. Ale měli bychom o nich hovořit, musíme mluvit o kulturní diverzitě a říkat, jak veliké máme štěstí, že tu s námi ještě jsou.“

Pokaždé, když vymře jazyk, se s ním ztratí i hlas, který o světě něco říkal. Ztratí se způsob interakce s přírodou a také s pojmy, jež popisovaly říši zvířat a rostlin.

Foto autor: FOTO: Martin Soukup

Foto popis: Soudobí Nungoni, jako je tento stařešina s rostlinkou a kouřící doutník, už používají mobily i v novoguinejském Yawanu (2015).

Foto autor: ZDROJ: PROCEEDINGS OF THE NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES

Foto popis: 1 Jezerní oblast africké Rwandy (poblíž národního parku Virunga), kde místní přeměnili divokou flóru v políčka (2009). 2 „A jak ty rostliny užíváte?“ ptal se v roce 2007 indiánů Waurá z povodí Xingú etnobotanik Mark J. Plotkin (vpravo). 3 Indiánka z etnika Koreguajů sbírá v Kolumbii léčivky. Podle studie v PNAS je jejich znalost vázána na nativní jazyky.

Foto autor: FOTO: Martin Rychlík, PNAS, Wikimedia Creative Commons

Foto popis: Zahnuté jazyky/etnika ve studii Většina medicínských znalostí je jedinečná pro jednotlivé jazyky: v Severní Americe to bylo 73 procent, v severozápadní Amazonii 91 procent a na Nové Guineji 84 procent.

Foto popis: Nákres konkrétních léčivých rostlin v pomyslné „apatyce“ spolu s názvy etnik, která je znají a užívají (například Šajeni, Kamoro, Šuárové a další).

Korupce se ocitla za mezním bodem návratu

TISK, Datum: 01.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 10, Autor: IVAN LANGR, Vytiskeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:18, Rubrika: Komentáře, AVE: 29 359,04 Kč, Země: Česko

Změnit současný stav by mohl jen radikální řez, v němž se potkají zájmy většiny společnosti, většiny politiků, a bohužel i většiny zkorumpovaných.

Systémová korupce v Česku dosáhla takového rozměru, že se jako společnost již podle všeho nacházíme za mezním bodem návratu. V aviatické mluvě se tím označuje bod na trase, odkud už letadla nemají dost paliva, aby se bezpečně vrátila do místa vzletu. Ve společenském smyslu tím míním, že všudypřítomnou systémovou korupci již není možné řešit běžnými prostředky a v rámci standardních politických cyklů.

Všechny politické strany vždy před volbami deklarují větší či menší antikorupční étos, v praxi samotné lze v historii samostatné České republiky ale jen stěží dohledat vládu či relevantní politickou stranu, které by za sebou neměly – v normální společnosti odstrašující – korupční kauzu.

Stručná připomínka? Podezřele levný výprodej některých bank a velkých firem v 90. letech, předražené nákupy vojenské techniky a výstroje včetně proslavených pandurů, jasně patrné korupční indicie v kauze Státního fondu životního prostředí a ve spojitosti s tím i náznaky tunelování Lesů ČR, údajně křišťálově čisté přešlapování Stanislava Grosse ohledně nákupu barrandovského bytu (i jeho záhadné zbohatnutí po ukončení politické kariéry), Rathova středočeská labutí píseň, Kocourkův elegantní odklon milionů korun, o dlouhodobém dotačním průšvihů končícího premiéra Babiše ani nemluvě.

Proč se tak v politice vůbec děje, souvisí mimo jiné se dvěma zákonitostmi: vrcholná patra politiky jsou pro běžnou veřejnost zcela nepředstavitelnou džunglí příležitostí, jimž člověk jako přirozený egoista nedokáže příliš odolávat. Ze zcela nepřehledného eráru se zkrátka poměrně snadno krade a vidina soukromého zisku často převáží nad očekávanou poctivostí a společenskou zodpovědností. Ostatně řada politiků vnímá, že jejich angažmá na vrcholu je jen časově omezené, o což jsou jejich predátorské choutky intenzivnější, vrcholná politika je rovněž obří křižovatka soukromých zájmů, které ji doprovázejí od nepaměti. Tím se vytváří neuvěřitelná změť reciprocit: potřeba a schopnost je uspokojit, různých služeb a protislužeb, plnění a protiplnění atd., které jsou základem dlouhodobě fungujících korupčních sítí. Velké korupční kauzy nikdy nebyly otázkou selhání jediné osoby, indicie vždy ukazovaly/ukazují na větší či menší zasíťování i velmi vysokých politických míst. A samozřejmě nejen jich.

Systémová korupce v české kotlině tedy natolik zdomácněla a normalizovala se, že velká část veřejnosti snad už ani poctivé jednání politických špiček neočekává, natož aby je předpokládala. V jejich očích zkrátka kradou všichni politici. Přínejmenším ti ve vládní, parlamentní a hradní politické extralize.

A PROČ TO NĚKDO NEVYŠETŘÍ?

Jestliže se smíříme s tezí, že část vrcholných politiků korumpuje a krade, měli bychom se minimálně přidržet víry, že každou korupční kauzu lze vyšetřit a viníky (bez ohledu na postavení) potrestat. A tady je druhý ďábelský detail. Korupční sítě totiž oplývají třemi zcela zásadními a vzájemně souvisejícími vlastnostmi. Komplicita – v rámci korupční sítě aktér zkrátka nikdy nejedná sám, jde o organizovanou zločineckou skupinu (učme se to tak nazývat), jejíž jednání je symbiotické neboli vzájemně výhodné.

Systém kompliců přitom všem zasíťovaným osobám přináší tu výhodu, že se navzájem dokážou krýt – mají společné zájmy, každý na každého ví a prolomení mlčenlivosti znamená, že dotyčný potopí nejen ostatní, ale i sám sebe. Whistlebloweri či spolupracující obvinění (například Ivana Salačová v kauze Rath) fungují jen ve zlomcích případů.

A tak zatímco v běžné společnosti existují obecně sdílené normy, v korupční síti platí patologická korupční pravidla hry. Všichni členové sítě vědí, jak se hra na zisk z eráru hraje, jaká je jejich úloha. A buď vezmou pravidla za svá, nebo z pohledu sítě selžou, zradí. Valná část však postupuje racionálně – nechá se zkorumpovat. Do třetice – imunizace korupce.

Tedy účinná schopnost dosáhnout svým postavením a zapojením vhodných aktérů toho, že vyšetřování korupční kauzy se buď neúměrně vleče, nebo je jednoduše znemožněno. Těžko říct, zda by dnes Marie Benešová coby ministryně za ANO v kontextu

vládních kauz znovu pronesla svá slova o (vyšetřující a) justiční mafii. Pravdou ovšem je, že rozhodně nemluvila z cesty. Rozpínatost (korupčních) sítí je zkrátka bezbřehá a zavazuje i osoby, které mají sloužit ramenu spravedlnosti. Třeba to nic neznamená, ale například Čapí hnízdo se vyšetřuje už od roku 2017. A kdoví kdy skončí. A dvě zatím největší odsouzené politické kauzy – Rath a pandury? Dostali jsme se jen napůl cesty. Marek Dalík byl odsouzen za podvod a nikoliv korupci, a je navíc zřejmé, že zatímco zbytek sítě, jíž byl součástí, zůstal ochráněn, on sám v kauze zůstal „hrdinně“, ale o to neuvěřitelněji jako solitér. V Rathově případě sice padly všechny propojené vůdčí figury, zastřeno ale zůstalo možné černé financování ČSSD, které Rath hned několikrát naznačoval.

ZA MEZEMI NÁVRATU DO NORMÁLU

Když si shrneme výše uvedená slovní spojení, dostaneme následující posloupnost: příležitost – reciprocita – (korupční) sítě – komplicita – (korupční) pravidla hry – imunizace. Z toho vzorce není úniku, je prakticky všudypřítomný a jeho výsledkem je vždy soukromý zisk na úkor veřejných zdrojů.

A takto systémově propracované prostředí nelze rozbít jen tím, že po volbách přijde nová politická generace a bude mít vůli od nového týdne něco změnit. Jednak k tomu nemá dostatečné poznání (sítě, obvykle tvořené politiky, klíčovými úředníky, byznysem, právníky, vyšetřovateli aj., jsou léta budované, figury zastřené, vzájemně diskrétní) ani vhodné nástroje (je iluzí si myslet, že například nové zákony a drobné změny na ministerstvech něco vyřeší) a kromě toho se i část nových tváří s velkou pravděpodobností do sítí začlení. Třeba jen tím, že se samy dostanou do uzlových bodů např. ve státních či polostátních firmách, zásadních rozhodovacích pozic apod. a akceptují nabízená pravidla hry (racionalita jednání). Alespoň tomu zatím tak bylo.

Systémová korupce překonala v Česku všechny meze, covidové období krádeže z eráru jen zintenzivnilo. Návrat do snesitelného normálu je možný zase jen systémovou změnou. Tedy radikálním řezem, v němž se potkají zájmy většiny společnosti, většiny politiků i většiny zkorumpovaných. Změna jim všem ale musí přinést něco navíc nad současný stav, jen pak ji budou ochotni podstoupit. I v tom je lidská racionalita neúspěšná.

Všechny politické strany vždy před volbami deklarují větší či menší antikorupční étos, v praxi samotné lze v historii samostatné České republiky ale jen stěží dohledat vládu či relevantní politickou stranu, které by za sebou neměly – v normální společnosti odstrašující – korupční kauzu.

Foto autor: ILUSTRAČNÍ FOTO: ADOBE STOCK

Foto popis: Covidové období korupci a krádeže z eráru jen zintenzivnilo.

Jiří Remr: Spolupráce s „tvrdými“ obory často ukrájí finance pro společenskovední výzkum [URL Automaticky překlád](#)

WEB, Datum: 01.11.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vedavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 00:44, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Rozhovory, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

S Jiřím Remrem, ředitelem soukromé výzkumné organizace INESAN, jsme si povídali nejen o fungování INESANu, ale také o transferu, spolupráci společenských a takzvaných tvrdých oborů nebo o celkovém postavení společenských věd v českém prostředí.

Jak byste popsal činnosti INESANu, co je takové hlavní gró?

Naše činnost má tři roviny. Jedním z důvodů, proč INESAN před 11 lety vznikl, byla snaha aktivizovat poznatky společenskovedních oborů a uvádět je do praxe. Činnost INESANu se tedy pohybuje na hranici základního a aplikovaného výzkumu, kdy se snažíme uspokojovat společenské potřeby pomocí nejnovějších poznatků, kterými společenské vědy disponují. Držíme se motta, že není nic praktičtějšího než dobrá teorie. Jsme institut evaluací, takže druhou rovinou naší činnosti jsou evaluace; hodnotíme mj. účinnost, účelnost či udržitelnost projektů a programů, poskytujeme zpětnou vazbu administrátorům sociálních intervencí, vyhodnocujeme výkonnost organizací. Přinášíme tedy poznatky, které umožňují zainteresovaným stranám reflektovat jejich vlastní činnost a hledat možnosti případného zlepšování. Konečně třetí rovina je získávání talentovaných jedinců pro vědu a výzkum. Snažíme se perspektivním pracovníkům ukázat, jak se mohou ve vědě a výzkumu uplatnit. Jsme v tomto ohledu otevření širokému spektru pracovníků: doktorandům, postdokům, zkušeným výzkumníkům i prakticky zaměřeným expertům. Vytváříme pro ně prostor, ve kterém mohou realizovat své nápady.

Když zmiňujete výzkumné pracovníky, jak se vám je daří lákat?

Získávat nové talenty není jednoduché pro žádnou organizaci. INESAN je otevřen těm, kteří mají hluboký zájem o „svá“ odborná témata, chtějí se ve své odbornosti dále zdokonalovat a jsou ochotní vytvářet v tomto směru příležitosti i pro ostatní. Tato očekávání znějí možná banálně, ale ve své kombinaci jsou překvapivě docela selektivní. Navíc jsme nezávislý privátní neziskový subjekt, což není v této oblasti typický druh zaměstnavatele, a tak některé pozice obsazujeme poměrně dlouho. Takže: lákat se daří, ale není to snadné.

Nekonkurujete si s jinými organizacemi?

Snad nebudu za naivku, ale nevnímám v tomto ohledu vědecké prostředí jako kompetitivní. Působí zde různé druhy subjektů, které mají specifické zaměření, liší se svou funkcí, způsobem práce, organizační kulturou i významem. Spíš než konkurenci proto vidím společný prostor pro uplatnění výzkumníků s různými potřebami, očekáváními, cíli a přístupem. INESAN je v tomto prostoru takový „fence-sitter“, který propojuje základní a aplikovaný výzkum, respektive výzkum a praxi, což představuje unikátní alternativu pro jedince, kteří se na roli vědy a výzkumu dívají tímto způsobem.

Jak na vás dopadl koronavirus? Změnil nějakým způsobem výzkumná témata, kterými se zabýváte?

Vzhledem k našemu zaměření na společenskovední výzkum, jsme pochopitelně nemohli ponechat toto téma bez povšimnutí. Realizovali jsme dokonce několik šetření, která byla zaměřena zejména na vývoj, adaptaci a validaci nástrojů určených pro měření dopadů pandemie na jednotlivé cílové skupiny. Většina našich výzkumných témat je však dána dlouhodobě, a tak je takovéto události ovlivňují jen minimálně. Nezkoumáme tedy úplně jiná témata, ale pandemická situace ovlivnila způsob, jak naše dlouhodobě rozvíjená témata zkoumáme.

Často se i v souvislosti s pandemií skloňuje multidisciplinarita. Je pro vás v INESANu důležitá?

My v INESANu multidisciplinaritu reálně žijeme. Je to pro nás každodenní způsob, jak přistupujeme k jednotlivým výzkumným úkolům. Naše projekty většinou nemají jednooborovou povahu, nejsou ze své podstaty zarámovány jedním konkrétním oborem – naopak spolupráci různých oborů přímo vyžadují. Řešitelské týmy záměrně sestavujeme jako multidisciplinární, kdy obvykle zahrnují celou škálu oborů jako například sociologii, sociální antropologii, sociální práci, psychologii, ekonomii či přírodní vědy. Nejde však jen o obsahovou pestrost či mnohočetnost, ale vzhledem k naší metodologické orientaci má multidisciplinarita značný význam i hlediska instrumentária výzkumných technik a sdílení výzkumných metod. Spolupráci různých oborů totiž dochází ke vzájemnému obohacování i ve způsobech zkoumání jednotlivých jevů, které jsou společným předmětem zájmu.

Jak vnímáte postavení společenskovedních a humanitních oborů v Česku?

V obecné rovině je postavení společenskovedních a humanitních oborů do značné míry dáno specifiky, která tyto obory mají proti technickým či přírodovědným oborům. Ta jsou obecně známé od doby, kdy se jednotlivé vědní obory etablovaly; od společenských a humanitních věd nelze oprávněně požadovat totéž co od věd přírodních a technických. Současně si ale myslím, stále v této obecné rovině, že i my sami ve společenských a humanitních vědách, jsme poněkud nešikovní v tom, jak deklarujeme smysluplnost naší činnosti a přínos našich výsledků. Pokud jde o konkrétní postavení společenskovedních a humanitních oborů v Česku nahlížené například prizmatem veřejných soutěží a přístupu k finančním zdrojům, tak by těmto oborům pomohlo, kdyby jim bylo umožněno zlepšovat se rychleji než nyní. Kromě jiného je v příslušných veřejných soutěžích společenskovední výzkum mnohdy zužován na výzkum pro potřeby veřejného sektoru. Dovedu si však představit, že by společenskovední a humanitní obory byly v rámci takovýchto soutěží stimulovány k vytváření výsledků nejen pro ministerstva či kraje, ale také pro firmy či neziskové organizace. Podobně je tato spolupráce podporována v technických a přírodovědných oborech, kdy výzkumné organizace spolupracují s firmami na vývoji konkrétních výrobků či na dílčích technologických inovacích.

Když už narážíte na spolupráci s firmami, není pro vás přeci jen tato spolupráce jakožto pro soukromou organizace snazší?

Jakkoliv je v tomto ohledu složitě se srovnávat, tak to patrně máme v tomto směru jednodušší než mnohé jiné výzkumné organizace. Troufám si říci, že chápeme potřeby soukromého sektoru lépe, snad jsme také agilnější a pružnější ve svém rozhodování. Přestože jde o doplňkovou činnost, má pro nás nezastupitelnou roli, protože nás udržuje v kontaktu s praxí a je zdrojem inspirace. Pro spolupráci s firmami máme vypracované prověřené metodiky a výzkumné postupy pro typy výzkumů, které jsou v tomto ohledu relevantní a zajímavé, dokážeme participovat například při produktových či organizačních inovacích nebo při hodnocení výkonnosti.

Spolupracujete i s vědci ze zmiňovaných přírodovědných či technických oborů? V rámci multidisciplinarity tak může jít o příležitost, jak dostat výsledky společenskovedního výzkumu do praxe.

Ano, tato spolupráce je rozhodně skvělou příležitostí pro společenskovední výzkum. Sami o takovouto multidisciplinární spolupráci stojíme, a tak kromě interní spolupráce našich výzkumníků z různých oborů, včetně již zmíněných přírodovědných, jsme součástí inter-institucionálních konsorcií s přírodovědně i technicky zaměřenými obory. Jasně tak vidíme přínosy, které takováto spolupráce má. Ostatně společenskovední a humanitní obory jsou ke spolupráci s obory technickými a přírodovědnými v poslední době stimulovány nastavením podmínek „svých“ veřejných soutěží, což je samo o sobě pozitivní a žádoucí. Je však třeba si uvědomit, že prostřednictvím projektů založených na takto pojaté multidisciplinární spolupráci dochází k ukrajování z už tak malého rozpočtu společenských a humanitních věd. Část podpory, která je primárně určena společenským a humanitním vědám, totiž odtéká k přírodovědně a technicky zaměřeným oborům. Přitom se nezdá se, že by přírodovědní a technické obory byly ve stejné míře podporovány ke spolupráci s obory společenskovedními a humanitními; ty zkrátka nemají recipročně otevřené dveře do veřejných soutěží, které jsou doménou přírodních či technických oborů.

Jak se vám daří získávat finance na své fungování?

Vzhledem k tomu, že nejsme příjemci institucionální podpory, představuje u nás největší část příjmů podpora účelová. Významnou úlohu u nás hraje také smluvní výzkum, ve kterém jsme však limitováni legislativou, dle níž nesmí objem smluvního výzkumu přesáhnout 20 % hlavní činnosti. Významnou část našich zdrojů přináší i transfer znalostí.

Jak vám v tomto směru pomáhá vaše Centrum transferu znalostí?

Velmi významně. Centrum máme totiž nastavené tak, že funguje obousměrně. Z jedné strany uskutečňuje transfer výsledků, které již jsou vytvořeny. V tomto směru Centrum spolu s příslušnými řešiteli hledá možnosti jejich využití včetně případné komercializace a identifikuje vhodné cílové skupiny. Centrum se v tomto ohledu rovněž snaží nastavit způsob trasování vytvořených výsledků a získávání zpětné vazby o tom, jak jsou jednotlivé výsledky v praxi reálně uplatňovány. Z druhé strany Centrum plní úlohu business developera, kdy aktivně vyhledává nové příležitosti ke spolupráci s případnými uživateli, podílí se na definici uživatelských požadavků a přenáší tyto poznatky dovnitř organizace k relevantním řešitelům.

Jaké máte s INESANem plány do budoucna?

Díky HR Award, kterou máme od roku 2020, se nám podařilo dotvořit atraktivní podmínky pro naše pracovníky a aktuálně tak poskytujeme zázemí, které je srovnatelné s ostatními držiteli tohoto ocenění. Díky dalším dílčím rozvojovým projektům se nám daří zlepšovat podmínky pro práci výzkumných pracovníků a adekvátně reagovat na jejich potřeby. Jde však o stále otevřenou

kapitolu, protože v tomto ohledu je pořád co zlepšovat. Výhledově bych se rád soustředil také na další rozvoj našeho programu interních projektů. Jde o nástroj, který vnímám jako individuální start-up pro juniorní pracovníky, resp. jako restart pro kolegy a kolegyně navracující se po kariéřní pauze či obecně jako „warm-up“, v rámci kterého naši pracovníci mohou rozpracovat svůj výzkumný záměr. Vzhledem k tomu, že jde o nástroj kariéřního rozvoje, je nekompetitivní; jeho další výhodou je, že „uchazeči“ nemusejí čekat dlouhé měsíce na vyhlášení, ale mohou svůj projekt sepsat kdykoliv a výsledek se dozví v řádu dní či týdnů. Užitečné je, že i přes velmi jednoduchý reporting a nízkou administrativní zátěž si řešitelé osvojí principy projektového řízení. Vzhledem k pozitivním zkušenostem z minula bych rád tento program ještě více rozvinul.

Za redakci Vědavýzkum.cz se ptala Sabina Ali

Jiří Remr

Jiří Remr absolvoval postgraduální studium na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Je členem řady profesních organizací (mj. AEA, AAPOR, EES), v letech 2012-2016 byl Prezidentem České evaluační společnosti. Ve své odborné činnosti se specializuje na metody řízení kvality společenskovedního výzkumu, na vývoj a testování evaluačních a výzkumných nástrojů a na techniky vyhodnocování potřeb.

Slavia s Haifou a Pardubicemi, Sparta v Lyonu a s Teplicemi, Manchester United-City, West Ham-Liverpool! [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 01.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 07:53, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Už v týdnu jsou od úterka do čtvrtka do pořadu zápasy 4. kola základních skupin Ligy mistrů (Premier Sport 2, NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), Evropské ligy (ČT 2 a Sport 1, Sport 2) a Evropské konferenční ligy (Sport 1 a Sport 2) – mj. Olympique Lyon-Sparta (ČT 2, čtvrtek, 18.45), Slavia-Maccabi Haifa (Sport 1, čtvrtek, 21.00) a FC Randers-Jablonec (Sport 1, čtvrtek, 18.45).

První listopadový víkend potom pokračuje česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) již 14. kolem (mj. Viktoria Plzeň-Olomouc – sobota, 18.00, Pardubice-Slavia – neděle, 15.00 a Sparta-Teplice – neděle, 18.00). Hraje se opět anglická Premier League (mj. Manchester United-Manchester City, sobota – 13.30, West Ham United-Liverpool, neděle, 17.30, Premier Sport 1), německá bundesliga a druhá bundesliga, italská Serie A, španělská La Liga a La Liga 2 (vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), francouzská Ligue 1 a Ligue 2 (NOVA Sport 1, NOVA Sport 2), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2) anizozemská Eredivisie (Arena Sport 1 a Arena Sport 2). Pokračuje také americká MLS (NOVA Sport 1, NOVA Sport 2), slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 2 a slovenská TV Dajto) a rakouská bundesliga (Arena Sport 2). ČT Sport rovněž vysílá zajímavé utkání české druhé ligy/FNL – Dukla Praha-Zbrojovka Brno (sobota, 11.00).

PONDĚLÍ 1. LISTOPADU 2021

9.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 13. kola české ligy/Fortuna: liga) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal v 11.00 hodin.

9.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 13. kola české ligy/Fortuna: liga) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal v 11.30 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Rayo Vallecano – Celta Vigo (utkáni 12. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

20.00: Tiki – Taka 13 (fotbalová show po 13. kole české Fortuna:liga) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.40 (výkop 20.45): FC Boloňa – Cagliari Calcio (utkáni 11. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.40 (výkop 20.45): FC Valenciennes – AJ Auxerre (utkáni 14. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): FC Wolverhampton Wanderers – FC Everton (utkáni 10. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): UD Levante – FC Granada (utkáni 12. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

3.05 (výkop 3.00): FC Seattle Sounders – Los Angeles Galaxy (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 1.

ÚTERÝ 2. LISTOPADU 2021

13.55 (výkop 14.00): Atalanta Bergamo – Manchester United (utkáni 4. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – NOVA Sport 3, UEFA.tv.

15.55 (výkop 16.00): Bayern Mnichov – Benfica Lisabon (utkáni 4. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

18.15 (výkop 18.45): VfL Wolfsburg – FC Red Bull Salcburk (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

18.40 (výkop 18.45): Malmö FF – FC Chelsea (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

20.20 (výkop 21.00): Atalanta Bergamo – Manchester United (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – Premier Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): Dynamo Kyjev – FC Barcelona (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): Bayern Mnichov – Benfica Lisabon (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

3.35 (výkop 3.30): FC Los Angeles – Vancouver Whitecaps (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.

STŘEDA 3. LISTOPADU 2021

14.00: RB Lipsko – FC Paris Saint-Germain (utkáni 4. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

16.00: FC Liverpool – Atlético Madrid (utkáni 4. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

18.15: Sestřih úterních utkání 4. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 4.

18.15 (výkop 18.45): Real Madrid – Šachtar Doněck (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

18.40 (výkop 18.45): AC Milán – FC Porto (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

20.20 (výkop 21.00): Borussia Dortmund – Ajax Amsterdam (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – Premier Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): RB Lipsko – FC Paris Saint-Germain (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): FC Liverpool – Atlético Madrid (utkáni 4. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

0.35 (výkop 0.30): New York Red Bulls – FC Atalanta United (utkáni americké MLS) – NOVA Sport 2.

ČTVRTEK 4. LISTOPADU 2021

8.50: Sestřih středečních utkání 4. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 repríza ve 23.45 hodin.

16.15 (výkop 16.30): Kajrat Almaty – FK Karabach (utkáni 4. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 2.

18.00 (výkop 18.45): FC Randers – F K Jablonec (utkáni 4. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.

18. 20 (výkop 18.45): Olympique Lyon – S parta P raha (utkáni 4. kola základních skupin Evropské ligy) – ČT 2. ČT Sport záznam ve 2.00 hodin.

18.30 (výkop 18.45): FC Lincol Red Imps – Slovan Bratislava (utkáni 4. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka). Sport 1 záznam v pátek v 16.30 hodin, Sport 2 v pátek ve 23.30 hodin.

18.45: Legia Varšava – SSC Neapol (utkáni 4. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 3.00 hodin.

20.45 (výkop 21.00): Slavia Praha – Maccabi Haifa (utkáni 4. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 1.00 hodin.

20.45 (výkop 21.00): AS Řím – FK Bodö/Glimt (utkáni 4. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.45 hodin.

23.15: Sestřih čtvrté utkáni
4. kola základních skupin Evropské ligy – Sport 1.

PÁTEK 5. LISTOPADU 2021

16.40 (výkop 17.00): AS Trenčín – MFK Zemplin Michalovce (utkáni 14. kola slovenské Fortuna:ligy) – NOVA Sport 2.

18.25 (výkop 18.30): 1. FC Norimberk – Werder Brémy (utkáni 13. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

20.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 14. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 21.00 hodin.

20.25 (výkop 20.30): 1. **FSV** Mainz 05/Mohuč – Borussia Mönchengladbach (utkáni 1 1. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

20.40 (výkop 20.45): FC Empoli – CFC Janov (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.50 (výkop 20.55): AFC Sudbury – FC Colchester United (utkáni 1. kola Anglického poháru/FA Cup) – NOVA Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): FC Southampton – FC A ston Villa (utkáni 1 1. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

SOBOTA 6. LISTOPADU 2021

10.50 (výkop 11.00): Dukla Praha – Zbrojovka Brno (utkáni 14. kolo české druhé ligy(F:NL) – ČT Sport. Záznam ve 3.55 hodin.

12.30 (záznam, výkop v pátek v 18.00): Gaziantep – Kasimpasa (utkáni 12. kola turecké Süperligy) – Sport 2.

13.25 (výkop 13.30): Manchester United – Manche ster City (utkáni 1 1. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

13.25 (výkop 13.30): SSV Jahn Regensburg/Řezno – Hansa Rostock (utkáni 13. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

13.55 (výkop 14.00): Espanyol Barcelona – FC Granada (utkáni 13. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4. NOVA Sport 3 záznam v 0.30 hodin.

14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 14. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.

14.30 (výkop 15.00): F C Hradec Králové – Baník Ostrava (utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam ve 2 3.00 hodin.

14.30 (výkop 15.00): Slovan Liberec – Bohemians Praha 1905, Dynamo České Budějovice – FK Mladá Boleslav (utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.

15.25 (výkop 15.30): Bayern Mnichov – SC Freiburg (utkáni 1 1. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 záznam ve 22.45 hodin.

15.55 (výkop 16.00): FC Chelsea – FC Burnley (utkáni 1 1. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

15.55 (výkop 16.00): FC Portsmouth – FC Harrow Borough (utkáni 1. kola Anglického poháru/FA Cup) – NOVA Sport 2.

16.10 (výkop 1 6.15): Celta Vigo – FC Barcelona (utkáni 1 3. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.

17.00: FK Austria Vídeň – FC Red Bull Salcburk (utkáni 14. kola rakouské bundesligy) – Arena Sport 2.

17.00: Besiktas Istanbul – Trabzonspor (utkáni 12. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 22.15 hodin.

17.20 (výkop 18.00): Viktoria Plzeň – Sigma Olomouc (utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v nedli ve 12.00 hodin.

18.15 (výkop 18.00): Juventus Turín – ACF Fiorentina (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

18.25 (výkop 18.30): FC Brighton and Hove Albion – FC Newcastle United (utkáni 1 1. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

1 8. 25 (výkop 1 8.30): RB Lipsko – Borussia Dortmund (utkáni 1 1. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.30 (záznam, výkop 16.00): FC Crystal Palace – FC Wolverhampton Wanderers (utkáni 11. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

20.40 (výkop 20.45): Cagliari Calcio – Atalanta Bergamo (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – Rayo Vallecano (utkáni 1 3. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00) : Girondins Bordeaux – FC Paris Saint-Germain (utkáni 1 3. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 2.

22.25 (záznam, výkop 16.00): FC Brentford – FC Norwich City (utkáni 11. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

NEDĚLE 7. LISTOPADU 2021

12.25 (výkop 12.30): FC Venezia/Benátky – AS Řím (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

12.55 (výkop 13.00): Olympique Marseille – FC Méty (utkáni 13. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 2.

12.55 (výkop 13.00): FC Dundee – Celtic Glasgow (utkáni 13. kola skotské Premiership) – Premier Sport 1.

13.55 (výkop 14.00): FC Villarreal – FC Getafe (utkáni 13. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 14. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.

14.00: Karagümrük – Galatasaray Istanbul (utkáni 12. kola turecké Süperligy) – Sport 2.

14.30 (výkop 15.00): FK Pardubice – S lavia P raha (utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam ve 2 4.00 hodin.

14.30 (výkop 15.00): F astav Zlín – FK Jablonec, MFK Karviná – 1. FC Slovácko (utkáni 1 4. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.

14.30: Fortuna Sittard – PSV Eindhoven (utkáni 12. kola nizozemské Erededivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 20.00 hodin.

14.55 (výkop 15.00): FC Arsenal – FC Watford (utkáni 1 1. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

15.25 (výkop 15.30): Hertha BSC Berlín – Bayer 04 Leverkusen (utkáni 11.kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.

16.10 (výkop 16.15): FC Valencie – Atlético Madrid (utkáni 1 3. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 záznam ve 24.00 hodin.

16.30 (výkop 17.00): MFK Tatran Liptovský Mikuláš – FC Spartak Trnava (utkáni 14. kola slovenské Fortuna:ligy) – slovenská

TV Dajto.

16.45: Feyenoord Rotterdam – AZ Alkmaar (utkáni 12. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.

17.00: OGC Nice – HSC Montpellier (utkáni 13. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.

17.20 (výkop 18.00): Sparta Praha – FK Teplice (utkáni 14. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí v 10.00 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 18.00 hodin.

17.25 (výkop 17.30): FC West Ham United – FC Liverpool (utkáni 11. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

17.25 (výkop 18.30): 1. FC Kolín nad Rýnem – 1. FC Union Berlín (utkáni 11. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.

18.10 (výkop 18.00): SSC Neapol – Hellas Verona (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

19.25 (výkop 19.30): SpVgg Greuther Fürth – Eintracht Frankfurt nad Mohanem (utkáni 11. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.

20.00: Ajax Amsterdam – Go Ahead Deventer (utkáni 12. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1.

20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 13. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.30 (záznam, výkop 17.00): Fenerbahce Istanbul – Kayserispor (utkáni 12. kola turecké Süperligy) – Sport 1.

20.40 (výkop 20.45): A C Milán – Inter Milán (utkáni 12. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.

20.40 (výkop 20.45): FC Stade Rennes – Olympique Lyon (utkáni 13. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.

21.30: Dohráno (zpravodajství z 14. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.35 hodin.

02.00 (výkop 24.00): Vybrané utkání americké MLS – NOVA Sport 2.

PONDĚLÍ 8. LISTOPADU 2021

8.45: Dohráno (zpravodajství ze 14. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

9.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 14. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal v 11.00 hodin.

9.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 14. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal v 11.30 hodin.

20.00: Tiki – Taka 1

4 (fotbalová show po 14. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.40 (výkop 20.45): FC Dagenham and Redbridge – FC Salford City (utkáni 1. kola Anglického poháru/FA Cup) – NOVA Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): CD Tenerife – FC Girona (utkáni 15. kola druhé španělské ligy/La Liga 2) – NOVA Sport 4.

Interview Plus: Milena Králíčková, nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

RÁDIO, Datum: 01.11.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.11.2021 14:55, Poslechovost pořadu: 32 456, Pořad: 11:34 Interview Plus, AVE: 4 982 400,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,36

Jan BUMBA, moderátor

Univerzita Karlova, nejstarší vysoké učení v českých zemích i celé střední Evropě, od roku 1348 neměla ve svém čele ženu. Změnilo se to až v roce 2021, kdy akademický senát zcela jednoznačným poměrem hlasů zvolil do funkce rektorky lékařku Milenu Králíčkovou. Funkce by se měla ujmout v únoru 2022. Jakým způsobem by se měla univerzita pod jejím vedením proměnit? Je šance posunout Karlovu univerzitu ve světovém žebříčku hodnotícím vysoké školy? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. Naším hostem je dosavadní prorektorka pro studijní záležitosti a nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy, profesorka Milena Králíčková. Dobrý den.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor

Máte pocit, že jste se stala aktérkou historické události, první žena v rektorské funkci?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak zatím tuhle perspektivu moc nevnímám. Mám na jednu stranu radost, ale taky vnímám ohromný závazek, protože to, co se stalo v pátek 22., na mě působí pořád hlavně ve formě toho závazku, který vnímám.

Jan BUMBA, moderátor

Musejí ženy stále ještě v akademickém světě překonávat více překážek než muži, nebo alespoň v této sféře naší společnosti už jsou ty šance srovnané?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Asi jak kdy a kde. Máme místa v akademickém světě, kde co ty rovné příležitosti už nastaveny a bohužel máme i místa, kde tomu tak není. A právě těm místům, kde tomu tak není, se chci do budoucna taky jako rektorka věnovat.

Jan BUMBA, moderátor

Vy jste lékařka a střídáte na postu rektora, lékaře Tomáše Zimu. Medicína má nějakou protekci, co se týká volby rektora?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ne, tak to určitě není. A naopak na univerzitě jsem vnímala vždycky v minulosti takovou tu tendenci k tomu střídání humanitě společenských a přírodovědně lékařských oborů, ale prostě možná nějak zvítězilo to, co jsem si napsala do volebního programu, a to střídání nemělo ten rozhodující vliv.

Jan BUMBA, moderátor

Nebudete mít jako lékařka, a každý máme nějaké zázemí, tendenci třeba i podvědomě protěžovat lékařské obory před těmi ostatními?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ne, toho se vůbec nebojím, protože vlastně uplynulých 7,5 let v pozici studijní prorektorky jsem opravdu musel pracovat se všemi 17 fakultami, se všemi 17 studijními proděkany. A to moje fungování je tím pádem opravdu velmi přirozeně nastavené napříč celou univerzitou a z toho, že bych protěžovala žádnou fakultu, vůbec strach nemám, není to v mojí povaze.

Jan BUMBA, moderátor

Říkala jste, že v tuto chvíli to stále, tu volbu stále ještě cítíte především jako závazek. Co to pro vás znamená z praktického hlediska. Vy máte ještě pár měsíců, než se ujmete skutečně formálně oficiálně té funkce. Co v tuto chvíli vlastně musíte udělat?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak já v prvé řadě musím fungovat pořád jako studijní prorektorka, jsem členka krizového týmu, vlastně k vám jsem teď přišla přímo z jednání krizového týmu naší univerzity a moje první role, všech mých kolegů, stávajících prorektorů, je teď ještě pořád do konce ledna fungovat jako tým profesora Zimy jako studijní prorektorka. Na druhou stranu samozřejmě, na co se musíme chystat s novým vedením, já jsem vlastně moc vděčná celé řadě kolegů, kteří souhlasili s tím být mými prorektory. Poprvé v historii univerzity bude mít univerzita prorektora pro informační technologie, vybrala jsem si skvělého kolegu, profesora Tomáše Skopala z Matematickofyzikální fakulty, a to je jedno jméno z několika, prostě už mám připravený tým prorektorů, celkem bude 7 prorektorů. A s nimi se samozřejmě musíme už chystat a připravovat se na to, že 1. února chceme naplno začít univerzitu řídit.

Jan BUMBA, moderátor

Posledních pár let vlastně teď už musí i tento váš tým i ty předchozí týmy řešit i jiné záležitosti, než ty studijní, než ty standardní. A sám rektor Zima patřil k takovým, řekněme, volnějším zastáncům různých koronavirových opatření, i v těch jeho veřejných vyjádřeních on mluvil o mediální pandemii, on třeba zpochybňoval důležitost očkování u mladých lidí a tak dále, těch jeho výroků je celá řada. Sdílette s ním tento jeho postoj?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Nesdílím. Pan profesor, pan rektor Zima to ví, já jsem byla velmi ráda za to, jak fungovala mezioborová skupina MeSES, na mnoha místech jsem vlastně byla vděčná za to, že je tam celá řada odborníků z Univerzity Karlovy, mimo jiné nejenom přírodovědců, v MeSES zasedají i vlastně odborníci z humanitně společenských oblastí vědy. Takže můj postoj osobní se daleko více blíží výrokům mezioborové skupiny. Co se týče univerzity, vždycky jsme tu byli nastaveni tak, abychom plně respektovali všechna nařízení, která byla platná. A jsem moc ráda, že třeba teď na krizovém týmu jsme si ověřili, že i naši studenti jsou velmi ostražití, opatrní a máme takové koleje, kde je proočkovanost našich studentů až 94 %, na jedné z kolejí tady v Praze máme až 94 % proočkovaných studentů, což je za mě skvělá zpráva, že studenti, naši studenti a studentky, berou pandemii vážně, jsou připraveni na to se očkovat a jsou zodpovědní.

Jan BUMBA, moderátor

Máte podobné údaje o vyučujících, kolik personálu univerzity je naočkováno?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak bohužel nemáme tu možnost sbírat ta data nějak natvrdo, svazovat si je v informačním systému třeba s pracovníky, ale ty údaje jsou samozřejmě různé podle toho, na které fakultě se pohybujeme. Na lékařských fakultách je proočkovanost samozřejmě z podstaty věci nejvyšší, ale jsou i další fakulty, kde je proočkovanost i akademiků opravdu velmi vysoká. A já bych chtěla na tomto místě, jestli mohu...

Jan BUMBA, moderátor

To znamená třeba těch 90 %.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Třeba, mezi 85 až 90 %, tam jsou to odhady u těch zaměstnanců, tam nemáme tvrdá čísla, ale tam jsou to odhady. A já bych chtěla na tomhle místě všem vlastně kolegyním a kolegům za to moc poděkovat, protože věřím tomu, že právě to, že jak akademici, tak studenti vzali očkování jako cestu z pandemie. Nám pomáhá nyní v podstatě celkem úspěšně zatím prezenční výuku realizovat.

Jan BUMBA, moderátor

Věříte tomu, když už tedy zaznělo, že skutečně bude možné absolvovat celý akademický rok prezenční výuky?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak ona ta univerzita, naše univerzita je 17 fakult a celá řada součástí a jsou to stovky studijních programů, takže je třeba si v tento okamžik říci, že já věřím tomu, že se nám podaří uchovat prezenční výuku v oblastech praktických dovedností, laboratorních cvičení. Za to budu velmi bojovat a za to budu ve všech možných kanálech, které budu mít, usilovat i při jednání s ministerstvem školství a s dalšími samozřejmě orgány. Tam je to nezbytné. My tu prezenční výuku, laboratorní výuku, praxe, to prostě nezbytně potřebujeme, ty studijní programy, které je mají, už by o ně neměli být nadále ochuzeni tak, jak se bohužel dělo. Na druhou stranu, jestli byste se mě zeptali, jestli některé studijní programy, kde je třeba v posluchárně 200 nebo 150 lidí, budou probíhat celý zimní semestr, tak tam už bych ruku do ohně určitě dát nemohla. Nicméně my jsme připraveni jako univerzita, fakulty, garanti studijních programů, garanti předmětů jsou připraveni na to, abychom tam, kde bude potřeba, prostě přešli do hybridního fungování.

Jan BUMBA, moderátor

Co by bylo tím spouštěčem, je nastavený teda nějaký pevný plán, kdy a za jakých podmínek přejít do online režimu z prezenční výuky?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

My jako Univerzita Karlova jsme vždycky respektovali ta nařízení a nevytvářeli jsme si žádná tvrdší vlastní opatření, takže my se budeme držet toho, jak to budeme mít nastaveno od hygieny, od ministerstva školství, prostě těch nařízení, která budou platit, pokud dojde k tomu, že bude nezbytné omezit tu přednáškovou výuku, bude třeba platit kapacita maximálně 50 osob, nebo něco v tom duchu, tak to budeme respektovat, ale žádná tvrdší nařízení centrálně z univerzity jsme zatím neimplementovali.

Jan BUMBA, moderátor

A jenom, pardon, že do toho vstupuji, ale když by na to rozhodnutí přišlo, tak bylo by to rozhodnutí rektora, nebo by bylo na jednotlivých fakultách, nebo dokonce přímo na jednotlivých institutech, katedrách, jakou formu výuky by zvolily?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ono už teď je to tak, že my jsme všem garantům studijních programů vedením fakult poslali zprávu už před přípravou toho běžícího zimního semestru, že tam, kde to dává smysl a kde garanti těch studijních programů či vedení fakult vidí tu potřebu, aby někdy běžela výuka hybridně, nebo úplně distančně, tak tu možnost mají. Opravdu ta zodpovědnost na uskutečňování toho studijního programu je u toho garanta, u vedení fakult, takže ano, my už nyní máme studijní programy, kde jsou implementovány online prvky, distanční výuka, kde už máme svůj program, kde třeba přednášky se realizují tím, že jsou buďto nahrané, nebo že se vysílají, ona ta univerzita je opravdu velmi bohatá, těch 17 fakult je velmi rozdílných, takže tahle ta dohoda na tom, aby tam, kde chtějí, přednášeli online, ta už byla nastavena před začátkem tohoto zimního semestru.

Jan BUMBA, moderátor

Jen, abychom to shrnuli, to ale, aby se univerzita zase úplně zavřela jako loni, to nepřipouštíte.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Já pevně věřím tomu. Já pevně věřím, že k tomu nedojde. Jenom pro upřesnění, i v tom loňském zimním semestru ta univerzita nebyla úplně uzavřena, byly studijní programy, které už loni měly otevřenou praxi, měly otevřenou prezenční výuku, byli to třeba farmaceuti, byli to lékaři, byli to některé studijní programy, kde byly učitelské praxe a podobně. Takže teď budeme usilovat o to, aby tam, kde všude jsou praktická cvičení a laboratorní výuka a podobně, aby to zůstalo otevřeno pro prezenční výuku minimálně tam.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem Interview je dnes nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy Milena Králíčková. V současné době má Univerzita Karlova kolem 50 000 studentů. Je to optimální počet?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Je to počet, který se opravdu skládá z těch 17 světů, z těch 17 fakult. Z mého pohledu je to počet, který vlastně univerzita nese velmi dobře.

Jan BUMBA, moderátor

Měla by univerzita usilovat o další zvyšování počtu studentů?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tahle otázka by měla mířit možná na vedení jednotlivých fakult, protože máme fakulty, které určitě chtějí třeba mít více zahraničních studentů, více cizojazyčných studijních programů, ale pak máme fakulty, které jsou se současným počtem spokojeni a určitě je nebudeme z vedení univerzity nutit ten počet navyšovat.

Jan BUMBA, moderátor

Je to zajímavé z finančního pohledu, znamená to, že čím více studentů, tím více peněz, pro jak fakulty, tak univerzitu?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ne, takhle to není nastaveno. Vlastně financování, které přichází na univerzitu ze strany státu a z ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, rozhodně není vázáno na hlavu studenta, takže tam není pobídka v tomto smyslu. U cizojazyčných studijních programů, kde se vyučuje v angličtině a kde se vybírá poplatek za to cizojazyčné studium, tak tam, tak tam to na tu hlavu studenta vázáno je.

Jan BUMBA, moderátor

Mělo by, paní profesorko, univerzitu zajímat, jaké uplatnění nacházejí její absolventi.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Určitě.

Jan BUMBA, moderátor

V jaké míře?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

V maximální možné míře. Já jsem měla jako jedno z těch hesel mého volebního programu to, abychom měli opravdu moderně vzdělané uplatnitelné absolventy. Je to hrozně důležité proto, protože ta současná doba, kdy se vlastně technologie nám proměňují pod rukama, vede k tomu, že bychom, pokud zůstaneme uzavřeni v našich studijních programech a nebudeme se pořádkem proměňovat, neustále proměňovat, tak ta uplatnitelnost našich absolventů může být krátkodobější, než bychom si přáli, takže ano, uplatnitelnost je pro mě velmi důležitý rys.

Jan BUMBA, moderátor

A jak moc tedy má být provázáno studium s požadavky praxe, když slyšíme teď firmy, že jim chybí taková a taková odborníci. Má na to reagovat univerzita?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Já jsem přesvědčená, že univerzita má s aplikační sférou obecně mít velmi dobré silné vazby, i co se týče přípravy a realizace

studijních programů, i co se týče výzkumu a uplatnitelnosti toho výzkumu, ale samozřejmě každý studijní program je jiný, někde to jde realizovat velmi přirozeně a někde to třeba v současné době ještě pořád blokuje určité bariéry. Ta typická navazanost, že s tou praxí máte velmi blízký vztah, je třeba u nás na těch lékařských fakultách, tam to jinak nejde.

Jan BUMBA, moderátor

No., s dovolením teda se zastavím u lékařských fakult, když je nějaký propočít, kolik bude potřeba zubařů v příštích letech, může na základě tohoto propočtu univerzita tedy upravit své výukové programy?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak tenhle problém má několik aspektů. My jsme viděli u studijního programu všeobecné lékařství v minulosti, že je potřeba více lékařů a vznikl pobídkový program, takzvaný příspěvek P, kdy na určitou, na určitý finanční obnos se váže zvyšování počtu studentů na lékařských fakultách ve studijním programu všeobecné lékařství, tedy těch běžných lékařů, všeobecných lékařů, kteří potom jdou do nejrůznějších specializací. Pro stomatology podobný program není, takže, jak už jsme tu i zmínili, i kdyby fakulty chtěly navýšit, tak vlastně, ono uskutečňovat program zubní lékařství je velmi nákladné, vychovat jednoho zubního lékaře je velmi drahé, takže pokud si stát uvědomí, ano, potřebujeme víc zubních lékařů a bude existovat pro ty lékařské fakulty, kde je zubní lékařství pobídkový mechanismus, tak já jsem přesvědčená, že naše lékařské fakulty se na to pokusí v maximální možné míře odpovědět.

Jan BUMBA, moderátor

Ale musel by přijít ten požadavek od státu nejdřív, nějaká pobídka.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ano a musela by přijít finanční podpora, protože vlastně stomatologa vychováváte mimo jiné v takzvaných fantomových místnostech, od začátku ten stomatolog má mít tu praktickou výuku, vlastně musí pracovat na nejrůznějších fantomech. A tohle je velmi náročná, finančně náročná výuka. Pokud nepřijde finanční pomoc, tak lékařské fakulty ze svých vlastních zdrojů těžko mohou navýšování počtu jakkoliv realizovat.

Jan BUMBA, moderátor

A ještě s dovolením zůstanu u té otázky uplatnitelnosti v praxi, když se podívám do humanitních oborů, dejme tomu, na **Fakultu sociálních věd** a vidím, že v ročníku je třeba 60 studentů mediálních studií nebo žurnalistiky. Tolik míst v redakcích ani není.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak to chápu, zároveň je to asi tak, že naše uplatnitelnost našich absolventů může být různá i jaksi mimo to jejich...

Jan BUMBA, moderátor

Já to chápu, ale že oni, oni vystudují tedy, dejme tomu, obor žurnalistika a pak zmizí do úplně jiného, to je to, na co se ptám, jestli z vašeho pohledu je to správné, nebo jestli přece jen by bylo potřeba se nějak zamyslet více nad těmi studijními obory a počtem absolventů.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Já jsem přesvědčená, že vedení fakult tohle dělají, že se nad tím zamýšlejí. A my to vidíme na zájmu o ty studijní programy. Zájem o studijní programy, který každý rok vidíte při přijímacím řízení, je veden, anebo je ovlivněn i tím, jestli studenti vidí nebo nevidí uplatnitelnost. Takže, ano, tohle to je kontinuální práce, která nikdy nekončí, vedení fakult se tomu věnují, jsem o tom přesvědčena.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem Interview je dnes nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy Milena Králíčková. Jste, paní profesorko, spokojena s tím, jak dopadá Univerzita Karlova při mezinárodním hodnocení kvality univerzít, což znamená, že končí někde tak v polovině třetí stovky.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak těch žebříčků je celá řada. A já musím říct, že vždycky, když se o žebříčcích bavíme, tak uvádím, že se Univerzita Karlova pohybuje v 1,5 až 2 % nejlepších vysokých škol na světě, jo, rozumíte mi, když ten žebříček je, tak pořád jsme...

Jan BUMBA, moderátor

Samozřejmě, je potřeba doplnit ten kontext, těch univerzít tam jsou tisíce řekněme a Univerzita Karlova bývá tak zhruba v té třetí stovce.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak. Pokud bychom chtěli, aby se posunula víc, tak to není jenom o penězích, ale je to také o penězích, pokud bychom chtěli, aby veřejné vysoké školy v České republice v žebříčcích stoupaly, tak je to i o tom, aby byly lépe financované.

Jan BUMBA, moderátor

Asi realisticky můžeme zhodnotit, že tady nevybudujeme Yale nebo Cambridge, ale proč se tedy, nebo jakým způsobem by se mohla Univerzita Karlova přiblížit třeba Groningenu nebo Uppsale?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Je to o určité mravenčí práci na každé jednotlivé fakultě, je to o tom, aby náš výzkum byl konkurenceschopný, protože vlastně na každé fakultě se realizuje výzkum. A čím více budeme mít týmů, které uspějí třeba v mezinárodních projektech, v mezinárodních grantech. Čím více dostaneme sem zahraničních akademiků, tak tím spíš se budeme těm vlastně našim zahraničním školám přibližovat. Je to o celé vlastně pestré škále problémů od té internacionalizace a mezinárodních projektů a účasti ve velkých mezinárodních projektech. Potřeba ještě lepší uplatnění věcí, které vystupují z našeho výzkumu do praxe, patenty, licence a tak dále.

Jan BUMBA, moderátor

Je to pro vás prioritou, až v únoru se ujmete rektorské funkce, zvýšení toho mezinárodního ratingu, je to věc, se kterou chcete pohnout?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Pro mě je prioritou, abychom opravdu pečovali o kvalitu jak vzdělávací činnosti, tak vědy. A pokud se nepohneme v žebříčích, protože nás přeskočí třeba lépe financované asijské univerzity, tak mě to..., nebude znamenat pro mě neklidné spaní, ale pro mě bude důležité, abychom opravdu dbali na kvalitu a měli mechanismy, které budou podporovat rozvoj kvality a mezinárodní konkurenceschopnosti jak ve vzdělávání, tak ve vědě, tak i v té třetí roli. Ta třetí role univerzity je právě o tom, jak univerzita proniká směrem do společnosti k aplikačním partnerům, je to od těch patentů a licencí až po, až po působení nebo spolupráci třeba s veřejnou a státní správou.

Jan BUMBA, moderátor

Vy jste tohle vlastně i měla ve svém programu. Jestli můžete teda ještě detailněji, co znamená to intenzivnější zapojení univerzity do dění ve společnosti?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Třetí role univerzity je vlastně velmi pestrá škála věcí. Je od toho, abychom nabízeli celoživotní vzdělávání od středoškolských studentů po lidi v aktivním věku, až po univerzitu třetího věku. Je to o popularizaci výzkumu. Dneska zrovna třeba v 5 hodin budeme nedaleko v kampusu Hyberská mít soutěž našich studentů, která bude o tom, jak dobře umí popularizovat svůj výzkum, říkáme tomu Science Slam, a to je taky jedna z cest, jedna z věcí, jak chceme popularizovat vědu a výzkum, který děláme. A ta třetí role je ale až k tomu, že patentujeme a licencujeme výsledky našeho výzkumu. A jak už jsem řekla, spolupracujeme třeba se státní nebo veřejnou sférou.

Jan BUMBA, moderátor

Zpátky k otázce financování, o které jsme mluvili před chvílíčkou. Bylo by vhodné v rámci zvýšení rozpočtu zavést školné?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak pojďme se na to podívat, jak to v současné době je. My tu máme cizojazyčné studijní programy, studenty, kteří studují v angličtině, často studenty zahraniční a ti mají poplatek za toto studium. A pak tu máme studenty od nás z České republiky, kteří takzvanou standardní dobu studia plus 1 rok, čili třeba bakalář 3 plus 1, magistr 2 plus 1, studují bez poplatku. Poplatek přichází až za takzvané delší studium, když třeba medik studuje osmý rok, tak má, tak má poplatek, z mého pohledu tohle je zdravé nastavení, které vlastně těm, kteří studují na veřejných vysokých školách v České republice, umožňuje vystudovat za standardní dobu studia plus 1 rok bez poplatku. Z mého pohledu je tohle zdravé a správné nastavení. A pak pokud student tedy si musí z nějakého důvodu studium prodloužit, má poplatek za další studium, tak to tak je správné.

Jan BUMBA, moderátor

Jak by šlo, jak by šlo tedy zlepšit financování Univerzity Karlovy, pokud by to nemělo být nějakým školným v tom standardním průběhu studia.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Musíme se podívat na to, kde jsou ty další zdroje, kam, kdyby Univerzita Karlova mohla na svoji činnost vlastně zdroje hledat. Pro mě, a už jsem tu dneska zmínila, je třeba důležité lepší zapojení do mezinárodních projektů. V Evropě existuje podpora výzkumné činnosti. Ty programy, doposud to bylo Horizon 2020, teď bude Horizon Europe. To jsou velké projekty s prestižními evropskými univerzitami, kde si myslím, že naše univerzita tam musí mít větší zapojení, snažíme se pečovat o to, aby těch akademiků, kteří se do mezinárodních grantů mohou zapojit, bylo víc a víc.

Jan BUMBA, moderátor

Ještě jedna otázka, co se týká financování, jak se díváte na to, že někdo vystuduje za veřejné peníze třeba tak náročný a i finančně náročný obor, jako je medicína a obratem po promoci zmizí do Německa a v České republice pak ani nepracuje, ani neodvádí daně.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

No, tohle je problematika složitá a z mého pohledu vidím spoustu kolegů, kteří se třeba po 3, po 5, 7 letech do České republiky vrátí jako mezinárodní odborníci, takže ono na toto nejde nahlížet jenom na čistě negativní vliv. Někdy to tak může působit. Řekneme si aha, tak takhle, kdybysme ty absolventy měli přitáhnout, přidržet za nožičku, ale já si myslím, že to je v současné době nastaveno správně. A jak říkám, vidím celou řadu svých kolegů a kolegyně, kteří se po letech strávených v zahraničí vrací a fungují zde.

Jan BUMBA, moderátor

A ti, kteří se nevrátí, ti, kteří tedy té zemi nevrátí, co od ní dostali. Neměli by oni aspoň tedy zaplatit za studium?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, nebo jsem nastavena tak, že tahle otázka se určitě nabízí a stála by za to, stálo by za to spočítat, stálo by za to spočítat, jestli bychom k tomu neměli přistoupit, kdybychom asi měli ta čísla, kolika lidí se to týká, kolik peněz tak České republice utíká, tak ano, pojďme to zvážit, pojďme to diskutovat.

Jan BUMBA, moderátor

Když se podíváme ještě na praktické záležitosti, jak velkým úkolem bude pro vás stavba kampusu na Albertově v Praze?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Tak to bude jeden z těch velkých úkolů. To bude určitě jedna z těch starostí, kvůli kterým ten spánek mít asi pravidelný nebudu, protože kampus Albertov je velká investice, velká investiční akce a musí mít jednoznačné, jednoznačnou podporu vedení univerzity, týká se tří skvělých fakult, I. Lékařské fakulty, Matematickofyzikální fakulty a Přírodovědecké fakulty, a je to ohromná příležitost, abychom opravdu na Albertově měli špičkové centrum, kde se budou mezioborově potkávat ti nejlepší

vyučující a ti nejlepší vědci, takže ohromná příležitost a budu o kampus Albertov bojovat a usilovat, jak to bude potřeba.

Jan BUMBA, moderátor

Takovéhle pracoviště, takovýhle kampus může třeba právě přitáhnout i ty odborníky ze zahraničí, jak jste o tom mluvila před chvílí, tedy lidi, které univerzita potřebuje, aby zkvalitnila výuku a třeba i stoupl její rating?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Určitě. V podstatě třeba na Matematickofyzikální fakultě jsme už dneska svědky toho, že běžně se výběrová řízení provádějí v angličtině, získávají se ti nejlepší jako uchazeči ze zahraničí. Je to o tom internacionalizovat pak to prostředí té univerzity tak, abychom opravdu byli dvojjazyčně připraveni a aby ti akademici, kteří přijdou ze zahraničí, u nás mohli i naplno v angličtině vyučovat, získávat habilitace, aby prostě u nás mohli plnohodnotně jako akademičtí pracovníci fungovat. A myslím, že zrovna Matematickofyzikální fakultě se to velmi hezky daří.

Jan BUMBA, moderátor

Našel jsem v souvislosti s kempusem na Albertově částku 8 miliard korun, to je rozpočet aktuální?

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Ano, tam jsou 2 centra. A ta centra jsou samozřejmě, potřeba je i špičkově přístrojově vybavit, takže ano, je to. Je to vysoká částka, ale vzniknou 2 skvělá centra velmi dobře vybavená.

Jan BUMBA, moderátor

Je vysoká, ale spíš mě zajímá, jestli jí půjde dodržet, protože všimla jste si teď, co dělají ceny stavebních materiálů, řemeslných prací.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Všimla, všimla, je to tak. A je to, je to určitě pro nás starost do budoucna.

Jan BUMBA, moderátor

Říká nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy, profesorka Milena Králíčková, která byla hostem dnešního Interview. Děkuji vám za rozhovor.

Milena KRÁLÍČKOVÁ, prorektorka pro studijní záležitosti; nově zvolená rektorka Univerzity Karlovy

Já moc děkuji za pozvání a přeju hezké poledne.

Jan BUMBA, moderátor

Od mikrofonu se loučí Jan Bumba.

Očistné zážitky díky filmu

TISK, Datum: 02.11.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 34, Autor: Oxford University Press, Mjmmír Sedláček, Vytisťeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 00:23, Rubrika: Téma, AVE: 28 843,58 Kč, Země: Česko

FILM A PSYCHOLOGIE

SMRT, ŽAL, TRUCHLENÍ. V EUROAMERICKÉM KULTURNÍM PROSTŘEDÍ JDE O TABUIZOVANOU ZÁLEŽITOST. SPOTŘEBNÍ CHOVÁNÍ, UDRŽITELNÝ RŮST A UŽÍVÁNÍ PŘECE JEN NEJDOU DOHROMADY S MYŠLENKAMI NA NEVYHNUTELNOST SKONU. JAK SE S TÉMATEM SMRTI A ŽALU VYROVNÁVÁ SOUČASNÉ FILMOVÉ UMĚNÍ? Oceňovaný smutek

Není překvapivé, že mainstreamoví filmaři se do těchto vod také nepouštějí úplně rádi a snaží se zvážit, jestli není možné náročný snímek přece jen trochu odlehčit. Většina diváků si jde do kina odpočinout, odpoutat se od všedních problémů a patálií; zapomenout.

Nerealistické akční filmy, komedie či šablonovitá romantika, to jsou žánrové oblasti, jež nám právě tento druh bezpečné zábavy dopřejí. Přesto však hluboko v nás dříme i zájem o těžší, nepříjemnější témata. Jak jinak si vysvětlit výsledky dvacet let starého výzkumu, který stavěl do kontrastu oblíbené a cenami ověřené filmy? Zatímco v první skupině převládala šokující a násilná (a tedy spíše nerealistická) úmrtí, v oceňovaných snímcích se smrt vyskytovala v méně opulentní podobě, často doprovázená smutkem a zármutkem. Tento věrohodnější a se skutečným životem více spjatý pohled na umírání je tedy něčím, čemu se nechceme na filmovém plátně jen tak vystavit, ale kvalitní a citlivé znázornění problematiky potvrzuje naše představy o tom, jak vypadá vysoké, skutečně hodnotné umění.

Že se od roku 2001, kdy byl zmíněný výzkum publikován, až tolik nezměnilo, můžeme vidět na řadě oscarových hitů, jež se tématům smrti, umírání či truchlení cíleně věnovaly: Klub poslední naděje, Million Dollar Baby, Tajemná řeka, Místo u moře, Joker, Tři billboardy kousek za Ebbingem, Pořád jsem to já a koneckonců i dramata Země nomádů a Otec, jež se dočkala ocenění v letošním roce. I množství populárních děl se snaží těžká témata vytěžit, přestože zabalená do hravého kabátku: sirotek s nejasným původem jménem Harry Potter by mohl vyprávět. Přítomnost smrti lze vypořádat i v mnoha dílech, kde bychom ji na první pohled nečekali – každé drama se totiž dotýká našich strachů, které mívají kořeny v primární úzkosti ze smrti.

Terapeutický přesah

A právě zde se může hodit i stále nepříliš rozšířená terapeutická metoda využívající filmového média. Cinematografie či prostě terapie filmem se na Západě objevila během 90. let jakožto variace tradičnější biblioterapie. Zaujaté sledování filmu totiž může efektivně uvolnit dlouho potlačované emoce a při správném použití lze díky přitažlivé audiovizuální formě proniknout tam, kde už slova nestačí. Na internetu najdete seznamy filmů, které se zabývají různými problémy, od „obyčejných“ vztahových trablů až po klinické psychiatrické poruchy. Podstatné však je najít balanc mezi emočním dopadem a doslovností. Pokud se člověku nedaří odtruchlit ztrátu blízkého a ve filmu se odehrává přesně totéž (včetně věkových a

genderových podobností mezi hlavní postavou filmu a skutečným člověkem), pravděpodobně začnou úřadovat obranné mechanismy a divák k sobě takový snímek nepustí.

Absence takto znepokojivých podobností však může společně se silou a vztažitelností tématu vést k nečekanému terapeutickému úspěchu. Upozaděná traumata se začnou rozpouštět, nezacelené rány se pootevřou, aby se konečně mohly důkladně zahojit. Soucit s filmovými postavami může podpořit i hledání soucitu pro nás samotné. A jak upozorňují John Izod a Joanna Dovalis, autoři knihy *Cinema as Therapy*, trudné filmy nás mohou i připravit na nevyhnutelné životní situace, před nimiž my sami i celá společnost raději přivíráme oči.

Zde si dovolím i osobní doušku. Jedním z emočně nejintenzivnějších filmových zážitků posledních let pro mě totiž bylo zhlédnutí pixarovského animáku *Frčíme*. V něm se bratrská dvojice vydává na náročnou cestu, na jejímž konci by se mohli dočkat oživení svého milovaného, předčasně zesnulého otce. Postupně samozřejmě zjišťují, že ani ve světě plném magie a nekonečné imaginace se něco takového nepodaří, ale že to vlastně nevádí – mají jeden druhého a vzpomínky na otce jim nikdo nevezme. V jádru se jedná o vcelku banální, přesto velmi silné sdělení, které mi otevřelo několik zasutých, běžně neuvědomovaných myšlenek a vzpomínek. Avšak řada mých známých, jejichž osobní zkušenosti film přímo nereflektoval, nebyla dílem zasažena ani zdaleka tak silně jako já.

Síla animace

Ačkoli by bylo možno nad snímkem *Frčíme* ohrnovat nos jakožto nad rutinní tvorbou pro děti, opak je pravdou. Při pohledu na několik nedávných děl studia Pixar, jako je třeba *Duše*, *Coco* či *V hlavě*, nemůžeme přehlédnout jejich silná psychologická poselství, často spočívající v přijetí sebe sama, smíření se s nevyhnutelným či zpracování traumatických rodinných vztahů. A jistě si leckdo vzpomene na *Lviho krále*, emoční vrchol nejednoho dětství – hamletovský příběh o ztrátě otce, následném truchlení a hledání svého místa ve světě, jenž pozbyl jistoty bezpečí. Samotné téma však nestačí, klíč u animovaných filmů představuje i zpracování, které má oproti hrané tvorbě velkou výhodu. Nizozemský profesor psychologie Ad Vingerhoets, autor knihy o lidském pláči, navázal na poznatky etologa Konrada Lorenze, podle nichž se u bezbranných mláďat v přírodě vyvinulo množství roztomilých znaků, zvyšujících jejich šanci na přežití.

Animované snímky mohou svým hrdinům dodat vizuální kvality, jež diváky nevědomě rozněžňují a dojmají.

Velké oči, kulaté tváře či disproporčně malé ruce a nohy u většiny z nás aktivují ochranné pocity. Proto když se roztomilým pixarovským hrdinům děje něco nepříjemného či prostě jakkoli výrazného, naše emoční odezva bývá výrazně silnější než u hraných snímků, kde se totožné události stanou dospělým hrdinům.

Různé podoby zábavy

Výzkum Williama Freye z počátku 80. let ukázal, že za zhruba třetinu plačících epizod u dospělých lidí mohou filmy v kině či televizi. Přítmi kinosálu či domácí soukromí obvykle poskytují dostatečně intimní prostředí k tomu, abychom mohli dát průchod emocím, které na veřejnosti spíše skrýváme. I novější výzkumy potvrdily, že naše ochota k pláči (a obecně prožívání jakýchkoli emocí) bývá v případě návštěvy kina vyšší než v běžných situacích. Není se čemu divit. Zatímco během každodenního shonu oceníme, když nás emoce nechají chvíli na pokoji, do kina se jdeme hlavně bavit; „upustit páru“ čili si v bezpečném prostředí poctivou dávku emocí dopřát. Hovořit o zábavě v případě smutných děl o náročných tématech je samozřejmě poněkud paradoxní, i takto strávený čas však má své opodstatnění. Neveselý výlet do světa cenami ověřených filmů nám totiž může dát štiplavý, leč potřebný náhled na nezpracovanou minulost i nevyhnutelnou budoucnost.

Zdroje: Frey, William et al. (1983). Crying behavior in the human adult. *Integrative Psychiatry*, 1, 94–100. Izod, J., Dovalis, J. (2015). *Cinema as Therapy: Grief and transformational film*. Routledge. Schultz, N. W., & Huet, L. M. (2001). Sensational! Violent! Popular! Death in American Movies. *OMEGA – Journal of Death and Dying*, 42(2), 137–149. Vingerhoets, A. (2013). Why only humans weep: Unravelling the mysteries of tears.

Smetanovo nábřeží ožívá

TISK, Datum: 02.11.2021, Zdroj: Blesk, Strana: 5, Vytlačeno: 170 147, Prodáno: 131 315, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 03:18, Čtenost: 686 198, Rubrika: Příloha - Krásná Praha, AVE: 393 012,46 Kč, Země: Česko, GRP: 7,62

Jedno z nejkrásnějších míst u řeky Vltavy postupně získává zcela nový ráz. Smetanovo nábřeží se ještě více otevírá místním obyvatelům a stává se tak dalším místem, kde bude vládnout lokální a pohodová atmosféra. To vše zejména díky koncepční revitalizaci celého nábřeží, obnově tamějších čapadel i kultivaci dalších prostor.

Čapadla jsou proluky v pobřežních zídkách, které původně sloužily k zachytávání a následnému rozebírání vorů a dalších dřevěných plavidel. Dřevo zde poté bylo i uskladňováno. Postupným vývojem říční dopravy ztratila čapadla svůj význam a až doposud byla povětšinou nevyužívaným prostorem, jenž byl zároveň také neprůchozí. I přestože se jedná o velice atraktivní místo nacházející se téměř u hladiny Vltavy.

Využití pobřežních proluk

V rámci koncepčního dopravního a urbanistického řešení se začalo uvažovat o využití těchto unikátních pobřežních proluk a první vlašťovkou se v tomto ohledu stalo čapadlo vedle budovy Hollar, kde sídlí **Fakulta sociálních věd UK**. V červnu zde bylo otevřeno bistro, které nese název Čapadlo.

Zároveň byla otevřením tohoto podniku zpřístupněna nevyužitá část pražské náplavky, která do té doby sloužila pouze k parkování výletních lodí. Oživení také zaznamenala Divadelní ulice, ze které se nyní obyvatelé mohou pohodlně dostat až k samotné řece.

Další místo na procházku

Dalším významným krokem bude revitalizace druhého čapadla, které se na Smetanově nábřeží nachází v oblasti tzv. Anenského trojúhelníku. To bude do budoucna nejen plně průchozí, ale také zde vznikne další místo k odpočinku a díky vybudovanému molu přímo na hladině řeky Vltavy si sem Pražané budou moci vyjít na procházku. V současné etapě bude zatím čapadlo zpřístupněno částečně, ale i to umožní strávit v místě příjemné chvílky.

Celosvětový unikát

Pražská náplavka je celosvětovým unikátem. „V případě koncepční revitalizace Smetanova nábřeží a zejména uvedených čapadel bychom rádi dosáhli toho, aby došlo ke zklidnění lokality i k rozšíření nabídky příjemného trávení volného času všech generací.

Po otevření čapadla Hollar se ukazuje, že tato místa jsou pro lidi velmi zajímavá a zároveň nenarušují komfort bydlení místních. I proto bych byl rád, kdyby se i revitalizace Anenského čapadla dotáhla do konce. Okolí řeky Vltavy by tím dostalo další jedinečný rozměr,“ uvedl starosta Prahy 1 Petr Hejma. *

Další revitalizace

Městská část Praha 1 by podle plánů měla do konce tohoto roku odstartovat současnou etapu revitalizace Anenského trojúhelníku, která zpřístupní dříve dlouhá léta zanedbávanou lokalitu a rozšíří v místě tolik potřebnou zeleň. Paralelně probíhají úpravy a údržba Parku národního probuzení a jeho okolí a do budoucna chce první městská část vybudovat nové přístupové schodiště z ulice Divadelní.

Zdroj: TAK

Foto popis: Smetanovo nábřeží

Foto popis: Lávka propojující čapadlo u Anenského trojúhelníku

Foto popis: Čapadla u Hollara

Foto popis: Starosta Prahy 1, Petr Hejma

Boj s poraženou nákazou. V Rusku věří oficiálním číslům málokdo [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Karel Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 05:42, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Na Rusko v současné době dopadla další vlna koronavirové nákazy. Země reportuje kolem 40 tisíc případů denně, úmrtí už přes tisíc denně. Situace je natolik vážná, že už to začala uznávat i oficiální média a namísto tvrzení o zvládnutí situace přistoupila k takzvaným „dnům pracovního volna“ se zachováním mzdy, a to od 30. října do 7. listopadu.

Prezident se přitom snaží jako obvykle z odpovědnosti vyvázat a podobně jako třeba v případě penzijní reformy přenesl zodpovědnost na někoho jiného. V tomto případě to byla hlavně Taťána Golikovová, vicepremiérka zodpovědná za ochranu zdraví.

Golikovová podala návrh na nepracovní dny, který prezident přijal, a ještě k němu dodal, že by takové dny měly být plně placené. Odpovědnost přenesl ze státu na zaměstnavatele, zatímco pomoc zaměstnavatelům je v porovnání s Evropou symbolická.

Rusové přechytračili Putina a vytvořili nové slovo. Z tvrdého lockdownu si udělali státem placené ‚covidniny‘

Další opatření včetně rozšíření těchto dnů mohou zavádět regiony, což také činily. Lockdown už byl zaveden v Moskvě, Petrohradu i na dalších místech. Na celoruské úrovni podle Golikovové lockdown nutný není, jen jej zavedou nejpostiženější regiony. Putin pak ještě regionům nařídil, aby důsledněji kontrolovaly dodržování koronavirových opatření, jako je nošení masek. Zároveň přikázal, aby regiony zavedly zákaz nočního provozu restaurací, barů i jiných podniků. Jako v předchozích případech nařízení platí pro všechny regiony, ale formálně je regionální a regiony je mají vykonávat. Stát si tak opět umyl ruce a veškerá zodpovědnost padla na gubernátory. Nedůvěra k očkování

Zdánlivě se jedná o nepříliš těžké opatření, které má zdůraznit, že Rusko na tom není ani zdaleka tak špatně jako Evropa. Dokonce i v situaci, kdy je Rusko mezi nejpostiženějšími zeměmi, Vladimir Putin pokračoval ve zdůrazňování ruských úspěchů v porovnání s Evropou: „Nesmíme dopustit, aby stejně jako v Evropě u nás několik dní leželi lidi na IVL (plicní ventilátor – pozn. red.) v sanitkách.“ Čímž měl nejspíše na mysli situaci v Rumunsku, ale zároveň nezmínil Ivanovskou oblast a skandál s těly zemřelých na covid ležícími na podlaze v márnici; podobné problémy hlásila i další místa.

Rusko výrazně zaostává v očkování za západní Evropou, ale i například za Mexikem. Zhruba 33 procent očkovaných obyvatel řadí Rusko za většinu evropských zemí, i když třeba Bulharsko či Rumunsko jsou na tom ještě o něco hůře. Ale i zde přispěchal Vladimir Putin s příběhem o obyvatelích Západu, kteří přijíždějí do Ruska, aby se očkovali Sputnikem, a následně si shání potvrzení o prodělání očkování Pfizerem.

Pomíjí ale, že Rusko má s tím samým stejný problém. Podle šéfa Centra N. F. Gamaleji Alexandra Gincburga až osmdesát procent z těch, kdo prodělávají těžký průběh nemoci, přestože mají potvrzení, že byli očkováni Sputnikem, tato potvrzení získali podvodem. I takové tvrzení je sporné a nejspíše motivované komerčními ohledy, protože ani v reportování nežádoucích účinků není v Rusku zrovna jasno.

Obecně se dá říci, že trh s falešnými potvrzeními je v Rusku rozvinutý, o čemž svědčí i některá zadrženi jejich prodejců. Pochopitelně důvěru v očkování nevyvolávají ani neustálé zprávy o umírajících a obecně problémech po vakcínách západní provenience. Spíše než důvěru v ruské vakcíny přináší obecnou nedůvěru ve vakcíny celkově.

Vláda navíc dlouho používala anticovidová opatření spíše proti opozici než jako boj proti pandemii v Rusku. Zatímco její shromáždění byla zakazována pod záminkou boje proti nákaze, předvolební setkání Jednotného Ruska se konalo za přítomnosti desítek tisíc účastníků, aniž by se někdo s dodržováním opatření jakkoli obtěžoval. Povinnost nosit roušku, či dokonce rukavice nikdo nebral příliš vážně. Oficiální státní místa totiž neustále reportovala o skvělých výsledcích v boji proti nákaze. Ostatně sám Vladimir Putin ji několikrát označil za poraženou.

Nedůvěra panuje i vůči samotným hlášeným číslům. Těm věří málokdo, ať jde o počet nakažených, tak i o počet úmrtí. Pokud bychom brali oficiální statistiky, pak by na tom Rusko nebylo nijak špatně, přepočteno podle počtu obyvatel dokonce lépe než třeba Česká republika. Problémem ale je, že oficiálním číslům nejde příliš věřit. Smrtnost by podle nich dosahovala mnohem vyšších hodnot než kdekoli jinde, navíc by byla vyšší než v minulém roce.

Ale hlavní problém spočívá v nedůvěře vůči reportovaným počtům úmrtí. Ty se držely od začátku července až do období před volbami do Státní dумы na prakticky stejné úrovni těsně pod 800, nyní počty stoupají nad tisíc. Celkově podle statistik zemřelo v Rusku na následky koronavirové nákazy 240 tisíc lidí. Ale známý demograf Alexej Rakša ji odhaduje spíše na 750 tisíc.

Není žádným odvážným závěrem říct, že ruská oficiální místa vykreslují situaci s koronavirem ve výrazně lepších barvách, než je. Ostatně v tom nejsou nijak výjimečná. Ale problémem je, že taková čísla pak plodí nedůvěru, jejíž nedostatek se projeví ve chvíli, kdy je potřeba i alespoň částečná spolupráce obyvatelstva.

Autor působí na Katedře ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Foto:

Rusko v boji s covidem. Takhle probíhala dezinfekce na jednom z moskevských nádraží.
ČTK

FotoGallery:

Rusko v boji s covidem. Takhle probíhala dezinfekce na jednom z moskevských nádraží.
ČTK

Lékaři ošetřují pacienty na covidové jednotce v ruském městě Kemerovo. (1. října 2021)
Profimedia.cz

Krymský checkpoint. Úřady v Sevastopolu zavedly přísnější opatření, než jaká požaduje centrální ruská vláda. Bez potvrzení o bezinfekčnosti se do města nedostane ani myš.
Profimedia.cz

Lékaři ošetřují pacienty na covidové jednotce v ruském městě Kemerovo. (1. října 2021)
Profimedia.cz

Lékaři ošetřují pacienty na covidové jednotce v ruském městě Kemerovo. (1. října 2021)
Profimedia.cz

Lékaři ošetřují pacienty na covidové jednotce v ruském městě Kemerovo. (1. října 2021)
Profimedia.cz

Počet církevních pohřbů vloni vzrostl. Na Dušičky můžeme vzpomenout i na všechny oběti pandemie covid-19.

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: rtvj.cz, Autor: Bronislav Samson, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 16:52, RU / den: 10 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11, Návštěvy za měsíc: 1

Počet církevních pohřbů v roce 2020 i přes nejrůznější restriktce výrazně narostl, a to o na 21 700. Obětavost kněží tak umožnila více než dvěma desetitisícům zesnulých důstojné křesťanské rozloučení. V důsledku pandemie covid-19 narostl i celkový počet zemřelých a mnoho pohřbů muselo proběhnout v provizorních a omezených podmínkách. Proto řada pozůstalých nyní využívá možnosti dodatečného sloužení zádušní mše za zemřelé a společného truchlení v širším kruhu rodiny a blízkých.

Křesťané vyprovází své zesulé s vírou, že život fyzickou smrtí nekončí. Církev prosí za spásu duše zemřelého, za věčný život v Boží slávě. Poslední rozloučení má význam pro pozůstalé, jejichž smutek prozařuje naděje na shledání na věčnosti a víra jim pomáhá do dalšího života. Svému poslání se katolická církev snažila dostát i v obtížných podmínkách pandemie a v souladu s omezeními zajistit důstojné poslední rozloučení zemřelým i útěchu pozůstalým. Pohřbů v roce 2020 katolická církev vypravila 21 700, což je o tisíc víc než v roce 2019. Podíl církevních pohřbů na počtu zemřelých činil v roce 2020 16,8 %. „Snažili jsme neodmítnout nikoho ani v době nejtvrdějších lockdownů. Navíc pohřby našťestí byly – byť za přísných opatření a v omezeném počtu účastníků – povoleny po celou dobu. Rozloučení se zesnulým je jednou z nejdůležitějších nejen křesťanských, náboženských, ale i lidských potřeb a služeb. Pohřbívat, doprovázet na věčnost prostě přestat nemůžeme. Pohřební obřady se proto po celou dobu konaly, a to jak v obřadních síních, tak i v našem našťestí velkém kostele. Pokud bylo rozloučení u nás v kostele, dohlášení na dodržení opatření záleželo na nás, pokud v obřadní síni, byla to věc jejího provozovatele,“ vzpomíná farář z kostela Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech, P. Jan Houkal.

Svátek všech věrných zemřelých (lidově Dušičky) patří v Čechách mezi tradičně oblíbené svátky, lidé ho využívají ke vzpomínce na své předky a hojně navštěvují hřbitovy. Zároveň v této době roste i zájem o sloužení mše za zemřelé, což je příležitost pro rodinu i přátele společně se sejít a vzpomenout na blízké, kteří již s námi nejsou. Zádušní mši či mši s intencí za zemřelého je možné nechat sloužit kdykoliv (nejen bezprostředně po pohřbu), a je možné se tak i nyní důstojně rozloučit v širším kruhu blízkých a známých s těmi, kteří zemřeli v době lockdownu. „Útěchu a povzbuzení vyhledávají lidé v současné době víc než kdy dříve. Zejména v případech ztráty někoho blízkého vnímáme poskytnutí útěchy jako klíčové. Stejně tak je důležitá možnost rozloučení a veřejného truchlení v kruhu blízkých. Díky lockdownu byly tyto možnosti omezené, proto je nyní

Celkový počet zemřelých v porovnání s rokem 2019 vzrostl o 15 %, k hlavním příčinám úmrtí přibýly i komplikace spojené s covid-19, které byly uváděny jako hlavní příčina u 10,5 tis. zemřelých (zdroj: ÚZIS). V čase lockdownu a zvýšených obav byly okolnosti úmrtí a přípravy pohřbů mnohem komplikovanější. Mnohdy nemohli lidé se svými blízkým strávit poslední chvíle ani je navštěvovat v nemocnici. Některé civilní pohřby tak proběhly bez obřadu a pozůstalí neměli příležitost se rozloučit a vyrovnat se se ztrátou blízké osoby. I přesto, že bylo katolických pohřbů vloni nejvíc za posledních 5 let, řada rozloučení v širším kruhu probíhá formou odložené mše za zemřelé až letos.

Církevních pohřbů se tradičně koná víc na Moravě, v loňském roce to bylo víc než 3/5 a podíl Moravy v posledních letech roste. Na hřbitovech Slovácka či Valašska budeme také těžko hledat opuštěné a neudržované hroby. Péče o památku zemřelých se zde neomezuje pouze na návštěvu o „Dušičkách“ a důstojné křesťanské rozloučení zde nepatří minulosti; v některých oblastech mají církevní pohřeb až 3 zemřelých. V kontrastu s tím působí zarostlé rozvaliny hřbitovů v regionech, odkud bylo původní obyvatelstvo vysídleno a kde se zprětrhaly rodové vazby. V oblastech bývalých Sudet se zastoupení církevních pohřbů na počtu zemřelých blíží 5 %.

Autoři: PhDr. Kateřina Pulkrábková a Mgr. Daniel Chytil, Odbor analýz církevních dat ČBK

Světovou obchodní organizaci (WTO) čeká další kolo rozhovorů o návrhu Jihoafrické republiky a Indie, na jehož základě by se farmaceutické společnosti měly během pandemie zřeknout monopolu na výrobu léků, vakcín a diagnostických nástrojů nutných k léčbě onemocnění COVID-19. Lékaři bez hranic vyzývají bohaté země, které návrhu oponují, aby ho neblokovaly a nezničily tím jeho potenciál zachránit ve zbytku...

Fakulta sociálních věd UK ve spolupráci se Sociologickým ústavem AV ČR a výzkumným konsorciem psychologů prováděla dotazování na českých vysokých školách v období po třetí vlně pandemie COVID-19 (od poloviny května do konce června). Z šetření vychází, že studenti dodržovali na konci semestru výrazně více preventivních opatření proti nemoci COVID-19...

Biskupové Čech, Moravy a Slezska jednali v rámci 125. plenárního zasedání 19. - 20. ledna 2021 v Praze na Arcibiskupství pražském. Z důvodu protipandemických opatření ze strany Vlády ČR se část biskupů setkala osobně a část se připojila na jednání formou online konference stejně jako na podzimním jednání loni. Hlavním...

Váš komentář

Aktuální očkovací kampaň padá do koše. Musíme změnit tón, říká ministerstvo [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 02.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Eva Soukeníková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 21:29, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Vakcína, Koronavirus, Život v Česku, Domáci, Čtete vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Očkovací kampaň v televizi a rádiu ztrácí sílu, protože míří z velké části na ty, kdo už vakcínu podstoupili. Nově se proto přesune na sociální sítě, kde ji lze zacílit na kategorie, v nichž je proočkovanost zatím nízká.

Článek si také můžete poslechnout v audioverzi.

Kampaň na očkování sice běží, ale samo Ministerstvo zdravotnictví připouští, že už není správně cílená. „Dneska už skoro 70 procent televizní nebo rádiové reklamy hodíte do koše, protože míří na očkované lidi,“ říká mluvčí Daniel Köppl.

Aktuálně v televizi „dojíždějí“ spoty, které v září ministerstvo představilo. Vystupují v nich herci Jakub Kohák a Adéla Elbel s předsedou České vakcinologické společnosti Romanem Chlábkem. Audioverze se vysílají v rádiích, celorepublikových i regionálních.

Tato fáze kampaně se platila z rozpočtu ve výši 50 milionů korun. Zaměřila se na tradiční média, přestože již v září, podle zjištění Seznam Zpráv, doporučovala ministerstvu společnost Semantic Visions, aby se soustředilo na sociální sítě.

Tímto směrem chce jít kampaň podle Daniela Köppla od tohoto týdne. „Bude to velká ‚experimentální‘ kampaň,“ popisuje mluvčí. Podle něj ministerstvo spolupracuje přímo se společností Meta (nový název společnosti Facebook, pozn. red.) a kampaň bude mířit na neočkované uživatele.

Částečně ministerstvo stále čerpá z padesátimilionového rozpočtu, většinu ale podle Köppla financovala přímo společnost Meta.

„Můžeme potvrdit, že spolupracujeme se zdravotnickými úřady po celém světě, včetně zemí střední a východní Evropy, včetně České republiky,“ sdělilo Seznam Zprávám tiskové oddělení společnosti Meta.

Kampaň by měla mít podobu informačních boxů, které se uživatelům sociální sítě zobrazují pod hlavní lištou, s odkazy na oficiální instituce, v tomto případě očkovací portál resortu zdravotnictví. Mířit by ale měly na konkrétní cílové skupiny, které patří k méně proočkovaným, například podle věku nebo geolokace uživatelů sociální sítě.

Změnit tón efektu této nové kampaně je ale oslovená odbornice skeptická. „Nyní přesvědčovat neočkované je prakticky nemožné. Názor už mají vytvořený a těžko se dá změnit,“ říká Denisa Hejlová, šéfkyně Katedry marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Dodává, že kampaň podle ní stále není vidět.

„Že kampaň nevidíte na ulici, neznamená, že není,“ kontruje Daniel Köppl, ale uznává, že „pozitivní přístup přestává stačit“.

„Měli bychom změnit tonalitu kampaně z té pozitivní na apelativní,“ myslí si.

Hejlová ale připomíná, že na pokračování kampaně nevyhlásilo ministerstvo žádný tendr. Původní totiž skončil v září tohoto roku a od té doby žádná externí agentura na kampaních nespolečupracuje. „Vytváříme ji primárně ‚in haus‘,“ vysvětluje mluvčí Daniel Köppl, znamená to, že celý proces kampaně vytváří komunikační oddělení Ministerstva zdravotnictví.

Zatím nejasné je, jak bude vypadat očkovací kampaň mířící na lidi, kteří by měli přijít na třetí dávku vakcíny proti koronaviru.

„Nejsem si jistá, zda má vůbec smysl dělat tuto kampaň, tady by měly asi více zafungovat pojišťovny,“ přemýšlí Denisa Hejlová.

Podobně uvažuje i ministerstvo, aktuálně se těm, kteří mají nárok na třetí dávku, posílají SMS zprávy. Daniel Köppl ale zmínil, že i kampaň zaměřená pro tuto skupinu lidí je v procesu. Měla by se spustit někdy na přelomu tohoto roku.

Alternativní „kampaň“? Kromě oficiální očkovací kampaně, kterou organizuje Ministerstvo zdravotnictví, se minulý týden začalo ve velkém šířit i video, které publikovali organizátoři Miss České republiky. Finalistky soutěže krásy v něm s nadsázkou říkají, jak jim očkování vylepšilo úsměv, prodloužilo vlasy i nohy. Na konci spotu je i jakýsi apel k tomu, aby se lidé nechali očkovat, a finalistky se tak mohly zúčastnit finále i s publikem. Video ale nevzniklo jako výzva k očkování.

„Video má ukázat to, že bez ohledu na to, jestli se lidé nechají nebo nenechají očkovat, měli by informace hledat fundovaným způsobem. Jedná se o názornou ukázkou toho, jak lidé neověřují informace a šíří fake news,“ okomentovala video produkce soutěže.

„Nebyl to apel k očkování. Když se nás zeptáte, jaký máme názor na očkování, tak bych řekla, že jsme spíš pro,“ dodávají.

Za týden video nasbíralo více než 80 tisíc zhlédnutí na YouTube. Na Instagramu za několik hodin vidělo video více než 400 tisíc lidí.

Rozhovor se Zuzanou Lizcovou

TV, Datum: 02.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.11.2021 23:09, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 353 616,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A s námi je teď Zuzana Lizcová, analytička Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, hezký večer.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Od voleb se v CDU mluví o tom, že se musí po letech u moci nově profilovat, kam by tedy strana mohla směřovat více doprava, anebo je právě ta demokratizace volebního procesu tou hlavní změnou?

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Myslím, že na tuto otázku nelze v tuto chvíli spolehlivě odpovědět. Ona se CDU posunula za vedení Angely Merkelové výrazným způsobem do politického středu. Opustila nějaká svoje tradiční témata, například souhlasila s profesionalizací německé armády nebo s opuštěním atomové energetiky. A například třeba se posunula i v otázce migrace. A právě tyto dříve spíše pravicovější témata, CDU nyní postrádá a část členů volá po návratu, tedy takřikajíc ke kořenům a spíše k té pravicovější politice. Část členů váhá, protože právě je přesvědčena o tom, že Merkelová díky svojí taktice dokázala pro stranu získat nové voliče. Takže myslím, že jsme teprve na počátku toho procesu diskuze o nové programatice CDU, která nyní začíná probíhat a bude skutečně velmi zajímavá.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Po volbách to chvíli vypadalo, že šanci na kancléřské křeslo mají 2 velké strany, tedy CDU a SPD podobnou. Byla to jen iluze nebo o tuto šanci CDU přišla sama svou vlastní rozpolceností?

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Tak já bych řekla, že ta šance byla viditelná ještě o samotném volebním večeru, kdy nebylo úplně jasné, kdo bude tím konečným výsledkem, protože výsledky CDU/CSU a sociální demokracie byly skutečně velmi podobné. Potom se nicméně ukázalo, že sociální demokracie relativně jednoznačně vyhrála. A tím pádem by tedy měla být i tou stranou, která bude mít jako první šanci sestavovat novou vládní koalici. Samozřejmě ta vnitřní rozpolcenost CDU zejména tedy a i částečně tedy problémy soužití s její sesterskou stranou CSU, se ukázaly jako další vlastně argument pro to, proč by měl dostat šanci sestavit vládu někdo jiný.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Když vezmeme v úvahu, jak složité a přes kolik lídrů a slepých uliček se právě SPD sociální demokracie dostávala po předchozích volbách z krize a teď směřuje k tomu kancléřství. Očekáváš, že podobná anabáze v hledání sebe sama teď čeká CDU.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Určitě CDU je na počátku zřejmě dost bolestivého procesu hledání své nové identity. O té straně se často říká, že je stranou vládní, která vlastně dokáže se profilovat jako zdatný manažer, a že to příliš neumí v opozici. Já skutečně po většinu toho poválečného období ve Spolkové republice vládla její i velcí politici vyrostli teprve v těch důležitých státních úřadech. Takže ten proces hledání bude bezpochyby dlouhý, dá se říci, že je tam hned několik osobností z různých částí té strany, které se hlásí nyní o slovo, které vlastně mají své vlastní představy o tom, jak by se ta strana měla profilovat. Bude u toho vzniklé mocenské vakuum, nakonec zaplní, se tedy ukáže v následujících týdnech.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Z CDU zaznívají hlasy, že klíčová rozhodnutí této doby nelze ponechat jen na nově vznikající koalici, tedy bez účinné opoziční kontroly. Není ale budoucí koalice tak pestrá, tak široká, že se do jejího kompromisů vždycky vejde vlastně i CDU? Bude pro ni o to obtížnější hledat témata a prostor, jak zaútočit, jak se proti budoucí vládě vymezit?

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Já si myslím, že je velmi zajímavé to, že se po čtyřech letech v Německu stává opoziční nejsilnější stranou strana skutečně demokratická. Připomeňme si, že v tom posledním volebním období byla nejsilnější opoziční stranou pravicově populistická AfD. Minimálně její část má blízko k extremismu. Takže to určitě nebyla konstruktivní demokratická opozice. Nyní tedy CDU určitě bude podstatnou silou, ale samozřejmě se svojí bavorskou sestrou CSU. Ale ještě bych ráda zmínila jednu okolnost, která je velmi důležitá. Pokud bude nová vláda skutečně víme v Německu provádět dalekosáhlé reformy, tak jak slibuje, tak bude potřeba pro to, aby mohla své kroky uskutečnit podpora i horní komory německého parlamentu, tedy takzvané spolkové rady, kde jsou zastoupeni zástupci vlád jednotlivých spolkových zemích. A CDU je momentálně nebo tedy CSU v Bavorsku dohromady jsou tyto dvě unijní strany zastoupeny v 11 spolkových zemích ze 16. A ještě navíc v těch zemích velkých. Takže vlastně cokoli, co bude potřeba prosadit vlastně důležitého, co bude zasahovat do kompetence zemí, tam bude CDU/CSU mít velmi důležitý hlas.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Vysvětluje Zuzana Lizcová. Děkuje za odpovědi. Hezký večer.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička

Děkuji za pozvání, na shledanou.

Porazit Babiše v prezidentské volbě může generál Pavel i rektorka Nerudová

TISK, Datum: 03.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 13, Autor: Zuzana Havránková, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 00:25, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názozy, AVE: 43 625,29 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Volba prezidenta

Ať už prezidentské volby proběhnou v lednu 2023 či mnohem dříve, do druhého kola postoupí Andrej Babiš, rozhodne-li se kandidovat. Pole možných vyzvatelů je široké, ale z dosud dostupných informací vyplývá, že největší šanci Babiše porazit mají generál Pavel a rektorka Nerudová.

V okamžiku psaní tohoto komentáře nemáme standardní průzkumy pro prezidentské volby. Několik kandidátů v čele s Andrejem Babišem si ale nechalo vypracovat průzkumy interní. V nich je Andrej Babiš s kurzem 3 : 1 mnohem slabším koněm, než se zdá. Důvodem je, že dva kandidáti mají ve druhém kole šanci zaujmout slušnou část voličů, kteří minule podpořili Miloše Zemana. Prvním je generál Petr Pavel, jehož autorita a životní příběh si mohou získat i řadu národoveckých voličů. Druhou je rektorka Danuše Nerudová, která je coby předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody nejvíce nalevo z dosud známých liberálních kandidátů.

To je naopak případ charismatického odborářského šéfa Josefa Středuly, který má šance v prvním kole, ale v případě postupu do kola druhého by řada pravicových voličů zřejmě zůstala doma. Středulovy akcie by vystřelily v případě, kdy by se Andrej Babiš s vidinou pravděpodobné porážky ve druhém kole nakonec rozhodl nekandidovat.

Sázkaři se často mýlí, ale na rozdíl od průzkumů jsou kurzy podloženy reálnými penězi, a koho zajímají výsledky budoucích voleb, měl by je tedy sledovat. Zatím dávají největší naděje vedle Babiše generálu Pavlovi s kurzem 3,3 : 1. Kurz pod 10 : 1 má kromě Babiše, Pavla a Nerudové také výborně kvalifikovaný Pavel Fischer.

Dnes není zřejmé, kdy prezidentské volby proběhnou, natož jak dopadnou. Klíčovou roli v kampani bude hrát vysoká inflace, protože složení rady ČNB je pod výlučnou kontrolou prezidenta. Každopádně postoupí-li do druhého kola protikandidát, jenž bude schopen kromě liberálů oslovit i část národoveckých nebo levicových voličů, Andrej Babiš může snadno prohrát.

O autorovi: Zuzana Havránková, autori@hn.cz Autorka je docentkou v IES FSV UK

Porazit Babiše může generál Pavel i rektorka Nerudová URL Automatický překlad

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Zuzana Havránková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 00:48, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Ať už prezidentské volby proběhnou v lednu 2023 či mnohem dříve, do druhého kola postoupí Andrej Babiš, rozhodne-li se kandidovat. Pole možných vyzvatelů je široké, ale z dosud dostupných informací vyplývá, že největší šanci Babiše porazit mají generál Pavel a rektorka Nerudová.

V okamžiku psaní tohoto komentáře nemáme standardní průzkumy pro prezidentské volby. Několik kandidátů v čele s Andrejem Babišem si ale nechalo vypracovat průzkumy interní. Jejich výsledky postupně probublávají a odrážejí se v sázkových kurzech. V nich je Andrej Babiš s kurzem 3 : 1 mnohem slabším koněm, než se zdá z mediálního pokrytí budoucích voleb.

Důvodem nevysokých šancí Andreje Babiše je, že dva kandidáti mají ve druhém kole šanci zaujmout slušnou část voličů, kteří minule podpořili Miloše Zemana. Prvním je generál Petr Pavel, jehož autorita a životní příběh si mohou získat vedle liberálních i řadu národoveckých voličů. Druhou je rektorka Danuše Nerudová, která je coby předsedkyně Komise pro spravedlivé důchody nejvíce nalevo z dosud známých liberálních kandidátů – ale zároveň ne tolik, aby to ve druhém kole odradilo voliče pravice.

To je naopak případ charismatického odborářského šéfa Josefa Středuly, který má šance v prvním kole, ale v případě postupu do kola druhého by řada pravicových voličů zřejmě zůstala doma, či dokonce preferovala Andreje Babiše. Středulovy akcie by vystřelily v případě, kdy by se Andrej Babiš s vidinou pravděpodobné porážky ve druhém kole nakonec rozhodl nekandidovat.

Kurzy sázkových kanceláří zatím dávají největší naděje vedle Babiše generálu Pavlovi s kurzem 3,3 : 1. Kurz pod 10 : 1 má kromě Babiše, Pavla a Nerudové také výborně kvalifikovaný Pavel Fischer, který však s sebou nese závaží v podobě porážky ve volbě minulé. Další kandidáty lze v současné době zařadit do kategorie outsiderů, ač na překvapení je času dost.

Sázkaři se často mýlí, ale na rozdíl od průzkumů jsou kurzy podloženy reálnými penězi. Kurzy reagují na průzkumy, zároveň ale vstřebávají i všechny další informace, z nichž ne všechny jsou jinak veřejně dostupné. Koho zajímají výsledky budoucích voleb, měl by tedy sledovat průzkumy i kurzy. Například výsledek nedávných voleb do sněmovny byl den dopředu sázkovými kurzy předpovězen velmi dobře, jen s výjimkou finálního přesunu voličů od PirSTAN ke Spolu.

Dnes není zřejmé, kdy prezidentské volby proběhnou, natož jak dopadnou. Klíčovou roli v kampani bude hrát vysoká inflace, protože složení rady ČNB je pod výlučnou kontrolou prezidenta. Každopádně postoupí-li do druhého kola protikandidát, jenž bude schopen kromě liberálů oslovit i část národoveckých nebo levicových voličů, Andrej Babiš může snadno prohrát.

Autorka je docentkou na Institutu ekonomických studií [FSV UK](#) a autorkou modelu [KdoVyhrajeVolby.cz](#).

Denisa Hejlová: Myslíme si, že dezinformacím věří jen ti ostatní. Opak je ale pravdou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Pavlína Odložilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 11:24, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Ve veřejném prostoru koluje spousta polopravd i pokřivených lží. Jejich šíření umožnilo masivní rozšíření sociálních sítí i současná pandemická situace, která lidi přiměla více se o veřejné dění zajímat. Kde se dezinformace vzaly? Kdo a proč jim věří? A kdo má potřebu je šířit?

„Dezinformace, fámy a různé alternativní výklady světa tady byly, jsou a budou. Jsou staré jako lidstvo samo. Není to nic nového, co by se objevilo náhodou až nyní,“ upozorňuje v pořadu Jak to vidí... Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR z **Fakulty sociálních věd UK**.

„Masivní rozšíření ale umožnil nástup sociálních médií. Digitální komunikace proměnila svět zcela zásadním způsobem,“ dodává.

Moc sociálních sítí

Lidé, kteří mají odlišný názor, mají nyní díky sociálním sítím velký prostor pro jeho prezentaci. „Dříve jste měli k dispozici tlampač. Dnes jedním klikem myši dokážete zasáhnout miliony lidí po celém světě.“

I sociální média se ale vyvíjejí. „Z počátku byla vnímána jako něco, co přinese lidem větší demokratičnost, co umožní pluralitu názorů. Dnes ale víme, že sociální média operují na systému, který naopak akcentuje polarizační názory. Umožňuje to totiž lidi déle udržet u sledování médií.“

Běžnou praxí na sociálních sítích je i zakládání vlastních skupin, podporujících ten či onen názor. „Možnost založit komunitu může ale být i negativní. Vytváří se tam totiž psychologický efekt tzv. skupinového myšlení. Ostatní váš názor podporují. Ve chvíli, kdy ale řeknete něco, co jde proti názoru skupiny, můžete být vyloučeni,“ vysvětluje Hejlová.

Kdo věří dezinformacím?

Alternativní názory ale podle expertky na komunikaci svět do jisté míry potřebuje, aby se nedostal do ideologického zacyklení. „Věci je potřeba kriticky zkoumat, a nelze proto zavést cenzuru, která bude hlásat jeden názor.“

Vedle toho však stojí profesionálně šířené dezinformace, které mohou být velmi škodlivé, až zničující. Jejich cílem je totiž někoho poškodit nebo nabourat něčí důvěru.

„Lidé si často myslí, že dezinformacím věří jenom ti ostatní a že oni sami mají zdravě kritický selský rozum. Ale bohužel to tak neplatí. Lidé věří různým typům dezinformací a nezáleží na tom, jaké mají vzdělání, sociální postavení či finanční příjem,“ uzavírá Denisa Hejlová.

Další témata rozhovoru: jak vypadá veřejná komunikace o očkování; komu lidé nejvíce důvěřují; co si slibovat od metaverze Facebooku; komunikace hradní kanceláře.

Vítáme posily. Do Seznam Zpráv nastoupili editoři Klapal a Šťastný [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Seznam Zprávy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 12:53, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Redakce, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěv za měsíc: 48 140 000

Redakci Seznam Zpráv posílili dva zkušené editoři - Jiří Šťastný edituje byznysové články, Ondřej Klapal je novým editorem zahraniční rubriky.

Jiří Šťastný, editor SZ Byznys

Do Seznam Zpráv přichází z Hospodářských novin, kde editoval komentáře. Práce na webu mu není cizí, dříve byl editorem na iDNES.cz a Lidovky.cz. V médiích tak pracuje skoro 20 let. „Pokud už mám nějaký volný čas, tak ho věnuji hudbě a jako správný starší člověk práci na chatě, kde se uklidňuji,“ dodává Šťastný.

Ondřej Klapal, editor rubriky Svět

Před nástupem do Seznam Zpráv pracoval v zahraniční redakci Českého rozhlasu, nejdřív jako redaktor, později jako koordinátor. Nejvíce se zajímá o politiku, hlavně v anglosaském světě a ve střední Evropě. Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **FSV UK**. Kromě toho ho baví jeho dvě děti, historie nebo cestování.

USA přesně rok po volbách: jaké jsou Spojené státy s Bidenem v čele [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Tomáš Linhart, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 14:04, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Hlavní, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Spojené státy americké nejsou stejnou zemí jako před rokem. Prezident Joe Biden například výrazně víc dbá na ochranu klimatu, udržitelnost a demokracii, třeba v přístupu k Číně se ale od Donalda Trumpa neliší. Jak vypadá Amerika ve verzi 2021 přesně rok od vyhocených prezidentských voleb?

Od voleb v USA uplynulo 12 měsíců. Přestože je Joe Biden ve funkci teprve od 20. ledna letošního roku, kdy byl do funkce podle tradice inaugurován, nabízí datum 3. listopadu další možnost zjistit, jak se [lock]Amerika za tu dobu proměnila.

Třetího listopadu 2020 však ještě nic rozhodnuté nebylo. Americké volební komise dopočítávaly hlasy z korespondenčního hlasování, odhady a předběžné výsledky se přelévaly ze strany na stranu a mapa padesátky amerických států se vybarvovala

střídavě modře a červeně.

Tradiční volební úterý nakonec jméno nového prezidenta nepřineslo, voliči i celý svět si na vyhlášený výsledek museli počkat další čtyři dny až do soboty 7. listopadu. Tehdy americká CNN na základě expertních propočtů sčítání došla k závěru, že vítězem voleb je demokratický kandidát Joe Biden, a následně došli ke stejnému výsledku i další stanice.

Foto: ČTK/AP

Zvrat nepřineslo ani trucování dosavadního prezidenta a Bidenova vyzývatele Donalda Trumpa, který výsledek voleb odmítal uznat.

Na veřejnosti vystupoval s hesly jako „Stop the count“ (angl. „zastavte sčítání“, které kvůli mnoha korespondenčním hlasům trvalo déle; na dálku hlasovali především Bidenovi voliči, i kvůli pandemii) a „Stop the steal“ (angl. „zastavte tu krádež“).

Hnutí „Stop the Steal“, v překladu „Zastavte tu krádež“, vybíralo od Američanů peníze na základě volební komisi i soudy vyvrácenému tvrzení, že prezidentské volby vyhrál Donald Trump a Joe Biden „mu je ukradl“. Foto: El Sun, Pixabay
Nejen do amerického veřejného prostoru tehdy Trump vnesl pochyby o férovosti a demokratičnosti volebního procesu. V lednu, ještě před Bidenovou inaugurací, navíc svou agresivní rétorikou motivoval rozlícený dav svých příznivců k pochodu na Kapitol.

Důsledkem bylo rabování a útok na nedostatečně chráněné sídlo zákonodárců, při němž zemřelo pět lidí včetně jednoho policisty. Čtyři další strážci zákona, kteří při útoku proti demonstrantům zasahovali, spáchali do letošního léta sebevraždu.

Trump jednání svých přívrženců neodsoudil, byl naopak za toleranci nebo podněcování útoku se smrtelnými následky doma i v zahraničí kritizován a vysloužil si i trvalé zablokování na sociálních sítích, kde své příznivce nejčastěji oslovoval. Podobné argumenty o zpochybňování výsledku loňských voleb opakuje dodnes, přestože je Biden zvoleným prezidentem téměř rok.

Většina, která nestačí

Prezident Biden rok od svého zvolení zatím nedokázal prosadit všechny své cíle. V jejich naplňování mu brání mimo jiné i složení Kongresu: v dolní komoře, Sněmovně reprezentantů, mají demokraté pohodlnou většinu (221 : 213), ale Senát je rozdělený přesně 50 : 50 a při remíze v hlasování má rozhodující hlas jeho předsedkyně (a Bidenova viceprezidentka) Kamala Harrisová. Ani nejtěsnější většina však nestačí k prosazení některých zásadních zákonů (například v oblasti klimatické, sociální a zdravotní politiky), k nimž jsou nutné tři pětiny hlasujících.

Často proto Biden řeší spory se senátory z vlastní strany jako například s Joem Manchinem ze Západní Virginie a Kyrsten Sinemaovou z Arizony, kteří mají mnohdy výhrady k Bidenovým ekonomickým opatřením. Jen těsná demokratická většina jim dává prostor ke zviditelnění, a proto už nyní američtí analytici hledí vstříc volbám do Kongresu (při nichž se obnoví i třetina Senátu), které se budou konat za rok.

Legislativní poradce prezidenta Baracka Obamy Phil Shilliro se však nedomnívá, že by výraznější převaha demokratů v Senátu vedla ke snazšímu konsenzu – naopak by podle něj někteří nově zvolení šli cestou Manchina a Sinemaové.

„Kdyby v Senátu bylo 54 demokratických senátorů, je pravděpodobné, že by senátoři Manchin a Sinemaová nebyli v kritice sami. K tomu dochází, když demokraté vyhrávají v červených státech (tedy státech, kde obvykle vyhrávají republikáni; v nich i demokratičtí politici musejí častěji prosazovat konzervativnější myšlenky tamních voličů, pozn. red.),“ řekl Schilliro v televizi CNN.

U zásadních témat se proto Biden může dostat do úzkých. „Obrovský balík reformních opatření, který měl být původně ve výši 3,5 bilionu dolarů, mohl znamenat posun, jenže v pondělí se ukázalo, že neprojde ani kompromisní návrh v poloviční výši 1,75 bilionu.“ A to především právě kvůli senátoru Manchinovi, domnívá se amerikanista Petr Kopecký z Katedry anglistiky a amerikanistiky Filozofické fakulty Ostravské univerzity.

„Manchin hájí primárně zájmy státu Západní Virginie, za který byl zvolen. A tento stát vyrábí skoro 90 % elektřiny z uhlí. S trochou nadsázky lze tedy konstatovat, že celosvětové snahy o řešení klimatické krize, kde mají USA hrát vedoucí úlohu, mohou ztroskotat kvůli jednomu senátorovi.“

Výrazné podpoře se Biden netěší ani v Kongresu, ale ani napříč americkou společností. Výzkum pro televizi NBC naznačil, že jeho práci hodnotí kladně jen 42 % Američanů a celých 71 % se domnívá, že země je vedena špatným směrem. Jen pramálo překvapí, že komentátoři konzervativní stanice Fox News hodnotí Bidenův rok slovy, že nic nepředvedl.

Zatímco v domácí politice se Biden od Trumpa odlišuje poměrně výrazně (s výjimkou migračních otázek), jiné věci buď zatím změnit nestihl, nebo na svého předchůdce navazuje záměrně beze změn – to platí především v zahraniční politice a vztazích USA se světem.

USA verze 2021

Amerika roku 2021 není stejná jako ta v loňském vydání. Od listopadu 2020 zaznamenaly Spojené státy některé významné změny, které Deníku N popsala i amerikanistka z Katedry severoamerických studií na Univerzitě Karlově (KSAS IMS **FSV UK**) Jana Sehnálková. Ta podotýká, že proměna je patrná především ve formě politiky, ne tolik v jejím obsahu.

„Bidenova administrativa hodně zdůrazňuje diplomacii a multilaterální rámec, určitě více komunikuje se spojenci a partnery – i když třeba v případě AUKUS to úplně nevyšlo,“ připomíná Sehnálková neshody mezi USA a Francií poté, co si Austrálie jako zbrojního partnera vybrala Spojené státy namísto Francie pro dodávku vojenských ponorek (AUKUS je zkratka nově vzniklé aliance mezi Austrálií, Spojeným královstvím a Spojenými státy).

Francouzi byli neohlášeným vyřazením z dohody a nepředvídatelným jednáním USA tak dotčeni, že v reakci na ně vůbec

poprvé v historii stáhli francouzského velvyslance z Washingtonu, a ministr zahraničí dokonce mluvil o „noži v zádech“. Joe Biden se poprvé od roztržky sešel osobně s francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem v pátek v Římě.

USA jsou letos méně izolacionistické a méně se drží Trumpovy doktríny „America First“, soudí Sehnálková. „Ze zahraniční politiky zmizel důraz na nacionalismus. Přijde mi ale, že se Biden zatím hodně zabýval spíš domácími otázkami jako covid nebo ekonomika a zahraniční politice zatím nevěnoval tak velký prostor.“

Podle Kopeckého se Biden naopak od Trumpova hesla příliš neodklonil a už v kampani naznačoval, že v oblasti ekonomiky výrazný obrat nenastane. „Sliboval ochranu zájmů amerických dělníků a potřebu vrátit výrobu ze zámoří zpět do USA. Na protekcionismus, razantně praktikovaný Trumpem, tedy Biden v mnoha ohledech navazuje.“

Biden se stal prezidentem v době, kdy se v USA postupně začínalo očkovat proti covidu-19 a pandemie (a její zdravotnické i ekonomické následky) tak dominovala politickým tématům během prvních měsíců v Oválné pracovně. Sehnálková se proto domnívá, že klíčovou oblastí je pro Bidena obnova americké ekonomiky po pandemii covidu: „Jen tak bude mít šanci vymezit se proti narativu, že Spojené státy jsou v úpadku.“

Návrat americko-německé srdečnosti

V Bílém domě jako první návštěvu z ciziny Joe Biden v dubnu přivítal dnes už bývalého japonského premiéra Sugu, čímž dal najevo důležitost indo-pacifického regionu pro USA. V červnu na rozlučkovou cestu do USA zamířila německá kancléřka Merkelová a srdečnost mezi oběma lídry nahradila strnulý chlad v bilaterálních vztazích za vlády Donalda Trumpa.

Německá kancléřka Merkelová na návštěvě u amerického prezidenta Bidena (a patrně naposledy v Bílém domě). Foto: White House

První zemí, kterou Biden sám navštívil, bylo v červnu Spojené království a v rámci cesty po Evropě ještě přijel do Belgie (EU a NATO) a ve Švýcarsku se poprvé mezi čtyřma očima setkal s ruským prezidentem Vladimírem Putinem.

Ani Bidenův přístup k Rusku se příliš neliší od Trumpova. Když v červnu ukrajinský prezident Volodymyr Zelenský prohlásil, že by se jeho země mohla stát členem NATO, Biden jeho odvážné tvrzení nepodpořil. Východoevropské země nepotěšila ani dostavba plynovodu Nord Stream 2 mezi Ruskem a Německem a zmírnění amerického odporu vůči ní. „Ukrajina a Polsko doufaly, že na rozdíl od Trumpa se Biden vůči plynovodu vymezí, to se ale k jejich zklamání nestalo,“ vysvětluje Kopecký.

Při druhé zahraniční cestě se Biden před několika dny ve Vatikánu sešel s papežem Františkem, v Římě se zúčastnil summitu zemí G20 a ve skotském Glasgow klimatické konference COP26. Více než 100 zemí se na konferenci připojilo k závazku omezit produkci metanu s cílem snížit emise o 30 procent do roku 2030.

Změna klimatu: z prázdného sloganu tématem?

O Bidenově klimatické agendě CNN píše, že americký prezident má ambice být vůdčí světovou postavou ve zpomalování tempa oteplování planety. Jeho ambice ale čelí hned dvěma testům: přesvědčit o jejich nutnosti i zbytek státníků (první příležitost má na konferenci v Glasgow) a přesvědčit domácí zákonodárce, aby jeho vizím dali zelenou, doslova.

Důkazem, že klimatickou politiku myslí vážně, je návrat USA k Pařížské dohodě o klimatu, od níž Spojené státy za Trumpa v roce 2019 odstoupily. Biden zemí k závazkům vrátil hned během prvního dne v úřadě a na právě probíhající klimatické konferenci se za odstoupení veřejně omluvil. USA podle něj chtějí jít v boji s klimatickou změnou příkladem.

Podle Kopeckého nastal na poli environmentální politiky zásadní obrat. Odborník z ostravské univerzity připomíná, že Trump z webu federální Agentury pro ochranu životního prostředí nechal stáhnout veškeré informace o změně klimatu a výzkum v oblasti změny klimatu se snažil omezit i na dalších úrovních. „Systematicky eliminoval nepohodlnou vědu, zrušil desítky ekologických opatření, svou politikou podporoval těžební průmysl a fosilní ekonomiku.“

„Pro Bidena bylo a je klima středobodem jeho agendy. Udělal z klimatické politiky průřezové téma, které by se mělo prolínat agendou většiny ministerstev a federálních agentur,“ dodává Kopecký.

Jana Sehnálková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** připomíná, že konference COP26 a nadcházející prosincový Summit on Democracy vymezují oblasti, které jsou pro Bidena klíčové.

„Udržitelnost a demokracie jsou témata, která Trump prakticky totálně ignoroval. Biden avizoval důraz na posílení koalice demokratických států, tak jsem zvědavá, co z toho vyplyne – neočekávám podporu nation-buildingu (proces vytváření národní identity prostřednictvím státu, pozn. red.), to s Afghánistánem skončilo. A Biden to vlastně nikdy moc nepodporoval,“ vysvětluje Sehnálková.

Revitalizace demokracie v USA i ve světě je pro Bidena tak zásadní, že chystaný summit bude zatím prvním ze dvou. Zaobírat se má výzvami, kterým demokracie po světě čelí: autoritářství, korupce a dodržování lidských práv.

Zatímco letošní ročník se 9. a 10. prosince uskuteční kvůli pandemii virtuálně, na následný, který je v plánu zhruba o rok později, by za příznivé pandemické situace už měli účastníci přijet osobně.

Petr Kopecký z Ostravské univerzity také připomněl, že v rámci klimatické politiky se Bidenova administrativa věnuje i tzv. ekologické spravedlnosti. Dopady klimatických změn totiž v USA zdaleka nejvíc postihují oblasti, které obývají etnické menšiny. A právě eliminace nerovností v etnicky pestré americké společnosti je jedním z dalších cílů Bidenovy politiky.

„Jeden z reformních zákonů, o kterém se už týdny dohadují v americkém Kongresu, by měl mimo jiné vytvořit sociální síť, zlepšit zdravotní péči a přístup k zdravotnímu pojištění a bydlení. To jsou z hlediska hispánských, afroamerických a indiánských voličů

klíčová témata,“ dodává ostravský odborník.

Spolu s přistěhovalectvím je podle něj přístup k etnickým menšinám v USA jednou z hlavních front tzv. kulturních válek. „Je to stále citlivější téma, které odlišuje Trumpa od Bidena a rozděluje americkou společnost.“

Afgánistán podryl důvěryhodnost, Čína zůstává rivalem

Letní afghánská krize byla prvním z testů v oblasti zahraniční politiky pro Bidena v prezidentské roli a nelze říct, že by z ní vzešel jako vítěz: rychlost nástupu Tálibánu a bleskové převzetí moci Západ neočekával a reakce jednotlivých zemí za příliš multilaterální považovat příliš nelze.

„Trumpovo pojetí zahraniční politiky, ve kterém byly zájmy USA jasně nadřazeny spojeneckým závazkům a výhodám multilateralismu, uplatňuje často i Biden,“ domnívá se Kopecký.

Upřednostnění amerických zájmů se podle něj projevilo právě v případě nečekaně rychlého stažení amerických vojsk z Afghánistánu: „Dostalo to do svízelné situace i spojence v NATO, i oni totiž měli v zemi své lidi, Česko nevyjímaje. Tato kauza výrazně nahlodala důvěryhodnost USA.“

Neměnný ale zůstává postoj k Číně. Kontinuita tvrdého kurzu nastaveného Donaldem Trumpem nepřekvapuje Janu Sehnálkovou. „Atmosféra ve Washingtonu se změnila, na asertivní politice vůči Číně se teď prakticky všichni shodnou. Je spíš otázka, jaké kroky pak Bidenova administrativa zaujme,“ uvažuje Sehnálková.

S tím Petr Kopecký souhlasí, podle něj lze návaznost Bidenovy politiky demonstrovat nejlépe právě ve vztahu USA k Číně, vůči níž se vymezoval i Trump. Biden ale postoj záměrně nemění: „Toto směřování ještě zdůraznil. Dá se zjednodušeně říct, že zahraniční politika je podřízená hlavnímu cíli: tím je ustát ekonomický a politický tlak Číny.“

Nejnovější americké pokárání si komunistická státostrana vysloužila za liknavý přístup ke změně klimatu. „Dohodli jsme se, že ukončíme dotace na uhlí. Zavázali jsme se napříč státy a tento závazek platí i pro G20. Musíme udělat víc. Ale to zároveň znamená, že se zaměříme na to, co nedělá Čína, co nedělá Rusko a co nedělá Saúdská Arábie,“ prohlásil po víkendovém jednání v Itálii Biden.

„U Trumpa byl zřetelný tlak různých komerčních subjektů, které v Čínské lidové republice podnikají, a tak vlastně ignorují například otázku lidských práv a podobně. Jsem zvědavá, jak se s tímhle problémem Biden popere,“ uzavírá amerikanistka Sehnálková.

Ve shodě s úvodním tvrzením pražské odbornice si Kopecký všimá, že se v letošní Americe zásadně změnila rétorika a politický styl. „Trump se vyjadřoval neustále ke všemu na Twitteru a často tím jítřil emoce. Bidena není všude plno, což je na jednu stranu dobře, poněvadž nepolarizuje silně rozdělenou společnost. Na druhou stranu mu to někteří podporovatelé vyčítají, protože očekávali větší aktivitu.“

Stručně:

Rok od amerických prezidentských voleb je výrazná změna znát především na politickém stylu. Změnila se forma americké politiky, obsah mnohdy zůstal beze změn.

Joe Biden klade na rozdíl od svého předchůdce velký důraz na klima, demokracii nebo sociální spravedlnost.

Vztahy s Ruskem a Čínou se za uplynulý rok příliš nezměnily; větší krize za dobu své vlády řešil v zahraniční politice Biden dvě a obě jsou pro USA varovné: krize v Afghánistánu a neshody s Francií.

Ambice prezidenta Bidena mohou ztroskotat na nedostatečné podpoře v americkém Kongresu.

Vznik ministerských postů je logický, vládu skládá pět stran, mní politologové [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 15:45, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvův za měsíc: 82 400 000

Vznik nových ministerských postů v kabinetu je podle politologů logický, jelikož vládu skládá momentálně 5 partají. Kabinet bude mít 18 členů, budou v něm nově ministři pro legislativu, pro EU a pro vědu, výzkum a inovace.

Vznik nových ministerských postů v kabinetu, který sestavují koalice Spolu a Pirátů se Starosty a nezávislími (STAN) je logický z pojičního hlediska, neboť v nové vládě bude pět subjektů, uvedli ve středu oslovení politologové. Nové posty podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně dávají smysl i vzhledem k obsahové stránce.

Koalice se v úterý dohodly na koaliční smlouvě i programovém prohlášení společné vlády. O dokumentech budou jednat v příštích dnech vedení pěti subjektů. Podepsat koaliční smlouvu i programové prohlášení chtějí strany v pondělí. Kabinet bude mít 18 členů, budou v něm nově ministři pro legislativu, pro EU a pro vědu, výzkum a inovace. Nynější vláda ANO a ČSSD vznikla s 15 členy.

Přidání nových ministrů bez portfeje má podle Kopečka dvojí politickou logiku. Jednak se řídí obsahovou stránkou věci. U ministra pro evropské záležitosti to dává smysl vzhledem k tomu, že Česko bude v druhé polovině příštího roku předsedat Radě EU. „Podobně vzhledem k nevalitě řady legislativních návrhů, které plynuly v minulém volebním období z vlády do Sněmovny (viz extrémní příklad pandemického zákona), dává funkce ministra pro legislativu smysl, aby se předešlo opakování této situace,“ poznamenal. Ministr pro vědu a výzkum pak podle něj odráží jednu z priorit nové vlády.

„Druhá logika těch tří nových ministrů je poziční. Vládu bude tvořit pět politických stran, a dává proto smysl, aby se rozdělovalo víc vládních pozic než v předchozím kabinetu se dvěma stranami,“ dodal Kopeček.

Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** mají ministři bez portfeje tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Proto se dají obhájit i ve světle požadavku na úspory. „A tyto posty jsou výhodné i proto, poněvadž ‚rozesadit‘ kandidáty pěti stran do vládních funkcí není snadná věc,“ shodl se s Kopečkem.

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti, zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace. Pirátům a STAN připadnou vně, průmysl, školství, místní rozvoj, ministerstvo zahraničí, nově definovaný ministr pro legislativu a ministr pro evropské záležitosti.

„Rýsující se velký poziční zisk Pirátů zjevně odráží vyjednávací schopnost jejich společné volební koalice se Starosty. Kdyby jednali Piráti samostatně, nikdy by takový poziční zisk neměli šanci dosáhnout,“ uvedl Kopeček na dotaz k pozici Pirátské strany, která získala ve volbách pouze čtyři poslanecké mandáty, zatímco STAN 33. Podle Kopečka je zajímavá vládní nabídka silným argumentem, aby celostátní fórum Pirátů vstup do vlády i přes nechuť části členů schválilo.

„Pokud jde o Piráty, tak je asi nutné připomenout, že jejich voliči přispěli k celkovému výsledku koalice Pirátů a STAN zhruba polovinou hlasů, čili z tohoto hlediska mají na ministerstva nárok, avšak početně slabý poslanecký klub bude vždy nad legitimou takového přidělu klást velký otazník,“ doplnil Mlejnek. Video můžete zhlédnout na www.idnes.cz.

Foto:

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

FotoGallery:

Jana Černochová, Zbyněk Stanjura a Jan Skopeczek na tiskové konferenci po jednání poslaneckého klubu ODS. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Jana Černochová promluvila na tiskové konferenci po jednání poslaneckého klubu ODS. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Zbyněk Stanjura (v pozadí) a Jan Skopeczek vystoupili na tiskové konferenci po jednání poslaneckého klubu ODS. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Jana Černochová, Zbyněk Stanjura a Jan Skopeczek vystoupili na tiskové konferenci po jednání poslaneckého klubu ODS. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Tisková konference po jednání poslaneckého klubu ODS, na snímku Jana Černochová. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Předsedové stran se v Senátu radí, zda mají obě komory parlamentu využít článek 66 Ústavy a zbavit pravomocí prezidenta

Miloše Zemana. Na snímku Petr Fiala SPOLU. (19. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Předsedové stran se v Senátu radí, zda mají obě komory parlamentu využít článek 66 Ústavy a zbavit pravomocí prezidenta Miloše Zemana. Petr Fiala, Markéta Pekarová Adamová a Marian Jurečka SPOLU. (19. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Předsedové stran se v Senátu radí, zda mají obě komory parlamentu využít článek 66 Ústavy a zbavit pravomocí prezidenta Miloše Zemana. Petr Fiala SPOLU. (19. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Tisková konference po jednání poslaneckého klubu ODS, na snímku Zbyněk Stanjura. (3. listopadu 2021)
Michal Turek, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři stran koalice SPOLU a PirSTAN po jednání o obsazení vedení Sněmovny a o nové vládě. Koaliční smlouvu chtějí mít do 8. listopadu.
Petr Topič, MAFRA

Lídři stran koalice SPOLU a PirSTAN po jednání o obsazení vedení Sněmovny a o nové vládě. Koaliční smlouvu chtějí mít do 8. listopadu.
Petr Topič, MAFRA

Lídři stran koalice SPOLU a PirSTAN po jednání o obsazení vedení Sněmovny a o nové vládě. Koaliční smlouvu chtějí mít do 8. listopadu.
Petr Topič, MAFRA

Lídři stran koalice SPOLU a PirSTAN po jednání o obsazení vedení Sněmovny a o nové vládě. Koaliční smlouvu chtějí mít do 8. listopadu.
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídr koalice SPOLU a kandidát na premiéra Petr Fiala se šéfem poslaneckého klubu ODS Zbyňkem Stanjurou a šéfkou TOP 09 Markétou Pekarovou Adamovou na jednání pěti stran o vedení Sněmovny a o nové vládě.
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jednají o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jedná o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jedná o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Jednání mezi koalicemi SPOLU a PirSTAN o vedení Sněmovny o nové vládě
Petr Topič, MAFRA

Koalice Spolu a PirSTAN dnes jedná o sestavení společné vlády. (13. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Dr. Ing. Stanislav Svoboda: Šťastné dítě se lépe učí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: vogue.cz, Autor: Lukáš Dvořák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 16:58, Celková návštěvnost: 65 010, RU / den: 15 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,17

Před sedmnácti lety založil soukromou základní školu Cesta k úspěchu, kterou od té doby vede a dále rozvíjí. Ve vzdělávání a péči o talentované děti je to odborník na slovo vzatý.

Uplnulý školní rok představoval pro řadu škol výzvu a impuls ke změnám a zavádění nových postupů. Jak jste na něj reagovali v Cestě k úspěchu?

Největší výzvu pro nás představovalo náhlé uzavření škol v březnu 2020, kdy jsme během pouhých několika dnů spustili plnohodnotnou výuku online prostřednictvím MS Teams včetně tělesné výchovy a každodenních lekcí angličtiny s rodilým mluvčím. Děti dokonce online nacvičily loutkové divadlo, prováděly pokusy v přírodovědném kurzu a cvičily na hudební nástroje se svými lektory. Dále jsme v rámci našeho intranetu zpřístupnili dětem řadu internetových výukových aplikací.

Jaké další novinky jste zavedli do výuky v letošním školním roce?

V letošním roce jsme rozšířili nabídku odpoledních kurzů v anglickém jazyce (Yoga & Art in English) a starším studentům a studentkám nabídli kurz programování v jazyce Python. Co se týče studia hry na hudební nástroje, letos přibyl saxofon a bicí a poprvé naši malí hudebníci a hudebnice spojily síly ve školním orchestru. Těším se na náš tradiční vánoční koncert, na kterém všichni předvedou, co se naučili, a na závěr si společně zazpíváme.

Jakým způsobem přispívají nové technologie k lepšímu školnímu vzdělávání?

Nové technologie především propojují. Propojí nás mezi sebou, propojují nás se stále se rozšiřujícími zdroji informací. Když naši školu navštívila paní Indira Feustel, zavolala v průběhu své přednášky na Mezinárodní vesmírnou stanici svému manželovi. A naši žáci měli fantastickou příležitost slyšet poselství amerického astronauta Andrewa Feustela přímo z oběžné dráhy! To jsou okamžiky, které nás nadchnou a inspirují!

Když se ohlédnete za uplynulými pěti lety, jaké nejsilnější trendy ve vzdělávání vnímáte?

V oblasti základního školství vnímám jako nejsilnější trend zájem rodičů o svobodnější a tvořivější vzdělávání. Prostě více radosti a méně drilu. Šťastné dítě se lépe učí, snadněji si pamatuje. S tím je spojený současný boom soukromých základních škol. Rodiče chtějí pro své děti jiné školy, než v jakých vyrůstali oni.

Jak rychle lze takové nové trendy zavádět do praxe a jak se to daří vám v Cestě k úspěchu?

Naše škola stála na počátku snahy o změnu v základním školství. V roce 2004, kdy byla škola Cesta k úspěchu založena, existoval silný odpor tehdejší politické reprezentace proti vzniku soukromých základních škol. Tehdejší sociálně-demokratická ministryně školství Petra Buzková označovala náš projekt první základní školy pro nadané děti za nezdravé elitářství. Byl to tříletý správní, soudní a mediální boj, než se nám podařilo školu zařadit do rejstříku škol. Jsem rád, že v současnosti i ve školství postupně roste konkurence a zvyšuje se pestrost vzdělávací nabídky.

Vaše škola se věnuje nadaným dětem. Jak pojem nadání chápete a jak ho u dětí rozeznáváte?

Nadání je dar: všeobecné intelektové schopnosti, schopnost podávat vysoké výkony v akademické oblasti, schopnosti vůdcovství, výtvarné schopnosti a zejména kreativní a produktivní myšlení. Naše škola úzce spolupracuje s Centrem rozvoje nadání Cesta k úspěchu, jehož vedoucí psycholog PhDr. Jiří Tyl má mnohaleté zkušenosti a širokou škálu nástrojů k identifikaci nadání již od raného věku.

V jakých ohledech vyžadují nadané děti ve škole zvláštní péči?

Nadané děti potřebují především individuální přístup. Možnost rozvíjet rychleji to, co jim jde nejlépe, a nebyť pod tlakem, že musejí být skvělé ve všem. Preferují si věci vyzkoušet, vyhledávat informace, kladou neustále mnoho otázek, na které musíme často společně hledat odpovědi v literatuře a encyklopediích. Nadané děti předškolního věku se často v běžných školkách nudí, proto jsme pro ně založili nultý ročník, o který je mezi rodiči velký zájem.

Na co přesně se ve výuce soustředíte s větším důrazem než jiné školy?

Vytváříme přátelské a tvořivé vzdělávací prostředí, kde se děti nebojí ptát, prezentovat, zkoušet i chybovat. Soustředíme se na individuální vzdělávací program každého dítěte podle jeho schopností a dovedností. Soustředíme se na rozvoj komunikačních dovedností a schopnost týmové spolupráce. Uplatňujeme přístup „learning by doing“.

V čem vidíte výhody mezinárodního charakteru školy?

Mezinárodní charakter školy umožňuje dětem poznávat a respektovat diverzitu, usnadňuje výuku a přirozené osvojení cizích jazyků s učiteli – rodilými mluvčími – i se spolužáky. Vyučujeme v češtině a angličtině, nabízíme výuku španělštiny a francouzštiny. Hlavní výhodou naší školy vidím v kombinaci rodinného prostředí, kde se všichni známe, s mezinárodním složením pedagogického týmu i komunity rodičů a dětí.

Jaké typy dalších aktivit dětem nabízíte a v jakém rozsahu?

V rámci dopolední výuky využívají děti naši venkovní učebnu, přírodovědnou zahradu, jezdí na odborné exkurze, pořádáme pro

ně přednášky externích odborníků. Odpoledne tráví žáci a žákyně v bilingvní česko-anglické herně a/nebo se věnují mnoha volitelným kurzům vedeným zkušenými lektory: jazykovým (angličtina, španělština, francouzština), sportovním, odborným i uměleckým včetně intenzivní výuky hudby (hra na klavír, flétnu, kytaru, sólový zpěv, sborový zpěv a další). Během své kariéry jste působil ve velkých mezinárodních společnostech. Co z toho, co jste tam zažil a naučil se, se dnes promítá do způsobu, jakým vedete Cestu k úspěchu?

Schopnost pracovat pod soustavným tlakem a řešit mnoho priorit zároveň. Když jsem pracoval v základním výzkumu, soustředil jsem se na jeden problém. V businessu jsem se naučil řešit mnoho projektů paralelně. To mi nyní pomáhá i při rozvoji naší školy.

Z jakého úspěchu svých bývalých žáků máte největší radost?

Můj syn David, kvůli kterému jsem školu před 17 lety zakládal, bude letos promovat na inženýra na Technické fakultě České zemědělské univerzity a ve škole Cesta k úspěchu pracuje jako asistent a lektor. Jeho bývalý spolužák David Tyl studuje politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a je spoluzakladatelem internetového pořadu Promluvmě si, který se zaměřuje na rozhovory s politiky a snaží se přiblížit politiku mladé generaci. Další začka, která spoluvytvářela profil naší školy v jejích začátcích, nyní studuje právo na prestižní anglické univerzitě. Mám radost, že naši absolventi jsou samostatní, úspěšní a schopní poradit si s výzvami života v 21. století.

Analyza: České očkování zaostalo za Západem, 850 tisíc seniorů je v ohrožení [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Matouš Lážňovský, Pavel Kasík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 18:21, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Technologie, Tech, Koronavirus, Fakta, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Česko očkovalo vysokým tempem, ale zájem v létě opadl. Proočkovanosť má Česko vyšší než východní Evropa, ale za Západem zaostává. Do nadcházející vlny jde asi 850 tisíc lidí starších 65 let bez dostatečné ochrany.

V listopadu roku 2020 bylo Česko ponořené do tzv. druhé vlny. Denně kvůli covidu umíralo přes dvě stovky lidí. Česká republika tehdy vedla světové žebříčky v šíření covidu-19.

O rok později počty nakažených znovu stoupají a počet lidí hospitalizovaných kvůli koronaviru roste rychleji, než ministerstvo zdravotnictví předpovídalo i ve svém nejčernějším scénáři. Nemuselo to tak být, jak ostatně uznává i ministr Adam Vojtěch: „Kdybychom měli dostatečnou proočkovanosť, můžeme opatření zrušit a vrátit se k normálnímu životu.“

Proč tedy v Česku dostatečná proočkovanosť není? Podívali jsme se podrobněji na průběh očkování od prosince 2020 až po současnosť.

Následující interaktivní graf zobrazuje historii očkování proti covidu-19 v Česku. Pomocí listování kartičkami pod grafem si můžete prohlédnout jednotlivé fáze s popisky:

České vládě se (po počátečních zmatcích s registracemi) podařilo celkem rychle proočkovat ty občany, kteří o to měli už od začátku zájem. Mnoho dalších lidí ale Česko k očkování povzbudit nedokázalo. Proč?

Málo důvěry ve stát Při pohledu na statistiky proočkovanosťi jednotlivých evropských států je poměrně zřetelné, že čím více jdeme na východ, tím klesá proočkovanosť. Státy západní Evropy mají obecně o něco vyšší procento ukončeného očkování než státy ve východní části kontinentu.

„Česko je se svou proočkovanosťi někde uprostřed, srovnáváme-li jej v rámci států Evropské unie. Pokud referenční skupinu rozšíříme na celou Evropu, tak jsou na tom Češi o něco lépe. Ve východní Evropě je totiž řada států, které mají opravdu nízkou míru očkování,“ upozorňuje Srđan Matić, šéf kanceláře WHO v České republice. „Ve střední Evropě pak Česko a Maďarsko vedou a mají vysokou míru očkování, zvláště v porovnání třeba s Bulharskem nebo Rumunskem. Celkově bych tedy řekl, že na tom Česko není špatně, ale rozhodně má ještě co dohánět.“

Bulharsko jako jedna z mála těchto „východních“ zemí zveřejňuje poměrně aktuální data o tzv. nadúmrtích. Je z nich patrné, že už v průběhu září 2021 tam počet úmrtí stoupl v některých týdnech o více než 50 procent nad dlouhodobý průměr.

Protože nákup vakcín probíhal v rámci EU společně, mohly mít technicky vzato všechny členské země podobnou proočkovanosť. Rozdíly lze ale vysvětlit odlišným přístupem vlád. A také různou mírou důvěry ve stát.

V tomto ohledu to ovšem mají vlády východních zemí, včetně Česka, zřejmě poněkud obtížnější než jejich kolegové na západě.

„K politické kultuře zemí východní Evropy patří obecně menší důvěra v instituce,“ říká Jan Šerek z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Opatření proti koronaviru, včetně očkování, byla tedy ve východních zemích přijímána obecně s poněkud větší skepsí než na Západě.

Dobře to ilustruje výzkumná sonda, kterou v rámci většího projektu provedl právě Jan Šerek spolu s Martinou Klicperovou z Psychologického ústavu AV ČR v Praze a kolegy z Jacobsovy univerzity v německých Brémách. Výzkum ukázal, že důvěra k protipandemickým opatřením je v Německu vyšší než na Slovensku nebo v Česku. Zároveň se ukázal i poměrně zřetelný rozdíl mezi bývalými zeměmi NDR a původními spolkovými zeměmi. Dnešní obyvatelé bývalého východního Německa (ač nutně nemusí být původem z bývalé NDR) byli sice ve svých postojích spíše blíže západním Němcům než obyvatelům Česka či Slovenska, ale jejich postoje i tak byly zřetelně skeptičtější.

„Bohužel nemáme ‚východoněmecký‘ vzorek dost velký a v Berlíně už se východ a západ nerozlišuje, i tak jsou ale výsledky konzistentní a ukazují všechny stejným směrem – k většímu negativismu na Východě a k něčemu, čemu já osobně říkám posttotalitní syndrom,“ říká spoluautorka výzkumu Martina Klicperová. Češi tedy mají nejen rozporuplnější vztah k fungování demokracie, jsou také mnohem skeptičtější, a to nejen ve vztahu ke státu.

Zmatek namísto odbornosti a odůvodnění Vyšší skepse občanů ve východních zemích ale neznamená, že si jejich vlády nemohly počínat lépe. „Na rozdíl od Němců byli občané Česka obecně velice kritičtí zejména v hodnocení neodbornosti protipandemických nařízení a jejich špatném ospravedlňování lidem,“ zdůrazňuje Klicperová a poznamenává, že německá kancléřka Angela Merkelová (sama původem vědkyně) se opírala o odborné týmy. V Německu hrál velkou roli prestižní Kochův institut a veřejnosť byla pravidelně informována špičkovým virologem Christianem Drostenem.

U nás se naopak vládní a ministerské odborné týmy neustále proměňovaly, docházelo k častému střídání na postu ministra zdravotnictví, nařízení vyznívala spíše chaoticky než plánovitě a navíc se čas od času ukazovalo, že nejsou právně v pořádku. Česká vláda za dobu trvání pandemie nedokázala veřejnosť přesvědčit, že by její kroky a doporučení byla hodná následování. Ukazují to mimo jiné i data získaná již zmíněným českým týmem z AV ČR: „Mezi jarem 2020 a 2021 došlo v oblasti vládní

pandemie k poklesu důvěry ve vládu," říká Šerek.

Pokles důvěry byl plošný, napříč celým spektrem, ale podle dat zůstaly v Česku tři hlavní názorové skupiny. Loajální podporovatelé vlády, kteří považovali covid za nebezpečný a opatření dodržovali, dále poměrně sofistikovaní respondenti, kteří sice s vládou nesouhlasili, ale rizika covidu také vnímali, a konečně hodně početná skeptická skupina vysoce nespokojených odpůrců protiepidemických opatření, kteří samozřejmě kritizovali i vládu.

„Je zajímavé, že poslední skupina zůstala mezi lety 2020 a 2021 zhruba stejně velká," říká Jan Šerek. Jinak řečeno, nesouhlas s protiepidemickými opatřeními, se kterým je často spojen odpor proti očkování vůči této nemoci, není podle výzkumníků o tolik častější, než byl před rokem.

Odpor k očkování proti coviduPodle českých dat má setrvale zhruba šestina lidí pevný názor nedat se naočkovat. V kontextu „antivax" hnutí je to poměrně hodně: „My sice nemáme dobré údaje o tom, kolik lidí odmítá povinné očkování dětí, můžeme to soudit jen nepřímo z údajů o proočkování, ale je jich zřejmě několiknásobně méně než lidí, kteří rozhodně nechtějí vakcínu proti covidu," říká Jaroslava Hasmanová Marhánková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Jde podle všeho o různé skupiny, které se mohou částečně překrývat, ale spíše jen z malé části. Používají jiné argumenty, udávají jiné příčiny, proč s očkováním nesouhlasí, a koneckonců (alespoň zatím) jsou v odlišné pozici vůči státu. Povinné dětské očkování je spojeno s výrazně většími sankcemi (děti nesmí do školky). Češi také na takový názor pohlíží výrazně kritičtěji než na odmítání covidové vakcíny.

Situace není ovšem neměnná. V rámci průzkumu Život během pandemie společnost PAQ Research sbírá data průběžně od března 2020.

Výsledky ukazují, že přestože důvěra ve vládu slábne, od jara 2021 se ochota Čechů k očkování zvyšuje. Podle nich srovnání se zářím 2020 také ubylo lidí, kteří by se očkovat nenechali – ze třetiny na přibližně pětinu. A je zjevné, že i u lidí, kteří očkování radikálně odmítali, je možné názor změnit, jak ukazuje graf přelivů mezi skupinami: 39 % lidí, kteří vakcínu v září 2020 zcela odmítali, bylo v červenci 2021 naočkováno.

Proočkovanosť populace se nyní pohybuje kolem 57 procent, takže existuje stále poměrně velká skupina, kterou by ještě mělo být možné přesvědčit. Stát se evidentně rozhodl pro přitvrzení sankcí pro neočkovávané, ale to samozřejmě není jediná možnost: „Hodně se podcenilo, že lidé můžete nejen trestat – tím, že třeba nemohou do restaurace –, ale také jim můžete dát něco navíc," tvrdí Jaroslava Hasmanová Marhánková.

Jako vzácný příklad takové motivace označuje nápad na dva dny volna navíc u státních zaměstnanců, kteří se nechají očkovat. Problém byl podle ní v tom, že šlo o skupinu, u níž podobné opatření nebude mít velký efekt. „Patří z velké části do skupiny, ve které je proočkovanosť poměrně vysoká," vysvětluje socioložka a dodává: „Kdyby stejnou nabídku dostali lidé pracující v masokombinátech Agrofertu, efektivita opatření by byla nesrovnatelně vyšší."

Jak lépe motivovat? Tento předpoklad se zakládá na dalším údaji, který se zřetelně projevuje v údajích z průzkumu Život během pandemie: menší proočkovanosť je ve skupině lidí s nižším vzděláním a nižšími příjmy, zvláště mezi těmi, kteří nejsou v seniorním věku. Právě takoví lidé by nejspíše možnost dvou dní placeného volna ocenili ještě více.

Zaměstnavatele ovšem k takovému kroku v Česku nic nemotivuje. Pokud se k takovému kroku odhodlá, bývá to spíše u již tak dobře hodnocených profesí. Které navíc mohou během nejhorších covidových vln velmi často práci vykonávat z relativního bezpečí domova.

Podobné volno by vyřešilo také další problém chudých: obavu, že jim kvůli očkování bude tak špatně, že nebudou moci jít do práce. Ani tento problém české úřady dodnes nijak nevyřešily. I krátkodobý výpadek příjmů přitom pocítí mnohem více než lidé, kteří volno po očkování dostanou spíše. To se samozřejmě obecně týká i OSVČ, včetně lidí na „švarcsystému".

Alespoň jednu překážku se ovšem podařilo v poslední době odstranit: od léta se otevřela očkovací centra i pro neregistrované. Zároveň se ukazuje, že od července výrazně stoupla proočkovanosť mezi lidmi, kteří jsou pod hranicí příjmové chudoby. Podle dostupných dat ze 40 % v půli července na 57 % v polovině října. Právě jim mohlo zjednodušení výrazně pomoci; třeba proto, že pak prakticky není zapotřebí dohody se zaměstnavatelem.

Podobných „mikropolitik" by se dalo připravit vícero, domnívá se Jaroslava Hasmanová Marhánková: „Museli bychom ovšem pracovat s tím, co o lidech a jejich postojích víme. V tom já jako socioložka vidím zásadní problém: nepočítá se s tím, že jsou živí aktéři, kteří mají své představy, své vzorce chování, a ty musím do svých úvah při tvorbě politik zahrnout."

Jeden konkrétní benefit navrhuje sociolog Daniel Prokop z PAQ Research: „Na základě našich dat vidíme, že ochota ke třetí, posilující dávce je výrazně nižší u lidí, kteří měli po první nebo druhé dávce vedlejší účinky, kvůli nimž nemohli do práce," vysvětlil nám po telefonu. Kdyby měli lidé záruku, že mohou jít po očkování na neschopenku, jejich ochotu k očkování by to zvýšilo.

„Lidé, kteří po očkování měli středně závažné nežádoucí účinky jsou k 3. dávce očkování ochotni v 56 % případů. Ti, kteří středně závažné nežádoucí účinky neměli, jsou ochotni v 73 % případů," uvádí PAQ Research ve své tiskové zprávě. „Tato souvislost existuje i v rámci věkových skupin. Stát by se tedy měl zaměřovat na redukcii nejistot, které může ovlivnit například nabízet po očkování plnou nemocenskou v případě nežádoucích účinků."

Jak se přiblížit zájemcům? Jednou ze specifických českých očkovacích kampaní je, že vynechala nezvykle velkou část nejzranitelnějších, tedy těch nejstarších. Stále nám v této skupině zůstávají desítky tisíc lidí, kteří zatím nebyli očkováni.

Situace, o které se ví již měsíce, se také bohužel příliš nelepší. Od 1. září lidé starší 80 let dostali jen asi sedm tisíc prvních dávek vakcíny. Ale zůstává stále více než 70 tisíc lidí zcela bez vakcíny.

Chyba je jednoduše v tom, jak je u nás nastavené očkování, domnívá se epidemiolog Petr Smejkal z IKEM a skupiny MeSES: „U nás se spoléhálo především na nemocnice a velká centra a počítalo se, že pacienti přijdou do nich. Ale nepočítalo se s tím, že by se lékařům či třeba nadacím a charitám platilo za to, že dojedou za těmi, kteří do center nemohou."

Je to (další) problém nízkopříjmových, ale v ještě větší míře seniorů. Ukazují to praktické zkušenosti v Česku fungujících mobilních týmů: „Minimálně polovina lidí, kteří se k nám přijdou bez registrace očkovat, jsou spíše senioři. Já si myslel, že to budou spíše mladí nebo lidé, kteří jsou hodně zaměstnaní, ale bylo to hodně seniorů, hodně lidí, kteří sotva chodili, byli o berličích apod.," řekl nedávno pro Seznam Zprávy Jindřich Vobořil ze společnosti Podané ruce, která vysílá mobilní týmy do několika krajů.

Problémy s mobilními týmyMobilní týmy tedy jsou a fungují, ale je jich jednoduše málo. Hlavní důvod je prozaický: platby pro ně nestačí na úhradu jejich provozu. Zapláceno je dnes možné dostat od státu pouze za očkování, nikoliv za cestu k pacientovi.

Paradoxně přitom není problém dostat dotaci na provoz běžného očkovacího centra. S tím se ve strategii počítá; s dotací na výjezdy za těmi, kteří do očkovacího centra nepijídu, protože nemohou či nechtějí, už nikoliv.

Chybějící podpora výjezdů v některých lokalitách nebyla takovým problémem. To platilo třeba pro Prahu 7, kde se takhle podařilo naočkovat velkou část seniorů. Jakmile se ovšem vzdálenosti prodlouží, sídla zmenší (takže na jednu cestu se naočkuje méně osob), finanční ztráty rychle rostou.

„Během srpna letošního roku jsme na výjezdech mobilních týmů tratili zhruba půl milionu korun," shrnuje Vobořil. Dodejme, že brněnská organizace dnes zajišťuje výjezdy za očkování ve čtyřech krajích. Ve třech předtím nikdy nepůsobila, ale jiní

zájemci o provoz mobilních očkovacích týmů nebyli.

Rentabilita tohoto typu očkování se nyní zlepšila, není to ovšem tím, že by výjezdy zlevnily nebo se systém podpory změnil. Je to důsledek podávání „boosterů“. Na ty za mobilními týmy přijde více lidí, naočkuje se jich více, a tak organizátor dostane větší úhradu.

Na jeden výjezd jich musí být podle zkušeností Podané ruce zhruba sto, aby se náklady vrátily. Což v některých větších sídlech není problém (zvláště pokud se zároveň podávají i boostery), ale odrazuje od cest do vzdálenějších a menších sídel. I to je nejspíše důvod, proč okrajové části republiky mají nižší proočkovanost.

„My jsme provoz mobilních týmů vzali jako svůj úkol, protože jsme neziskovka a v téhle činnosti utopené peníze doplníme jinak, ale nemocnice nebo soukromé firmy, třeba takový Agel, si něco takového nemohou dovolit,“ myslí si Jindřich Vobořil.

Problém by bylo možné samozřejmě vyřešit změnou úhrad za očkování. „To není až tak složité, ale tady se nepodařila celá řada jiných relativně jednoduchých věcí...“ říká rezignovaně Petr Smejkal.

Nedostatečné využití praktických lékařů V našem průzkumu „Jak si pamatujeme pandemii“ se v komentářích v různých obměnách opakovala jednoduchá věta: „Snad jedině kdyby mi vakcínu dal můj lékař...“ Jenže praktičtí lékaři byli z očkovací kampaně do značné míry vyloučeni.

Zpočátku šlo o problém s koordinací a distribucí vakcín. Speciální přepravy s vakcínami Pfizer/BioNTech třeba obsahovaly cca tisíc ampulí a celkem skoro pět tisíc dávek. Skladovat takové množství vakcíny bylo proveditelné pro nemocnice nebo očkovací centra, nikoli však pro praktické lékaře. Ti tedy dostávali vakcíny AstraZeneca, ale o ně byl zase mezi pacienty menší zájem. Přestože praktičtí lékaři od začátku deklarovali velkou ochotu očkovat, stát jim k tomu nedokázal zajistit vhodné podmínky. Nepomohl tomu ani komplikovaný a přetížený registrační systém.

Lékaři, kteří se do očkování zapojili, někdy dokonce museli vylévat vakcíny, které se nepodařilo včas vyočkovat. Ministerstvo nicméně počítá do budoucna s větším zapojením praktických lékařů: „Praktičtí lékaři podali více než 1 362 000 dávek očkování a registrují celkem více než 109 000 osob,“ uvedl v prezentaci Ladislav Dušek z Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR. „Z registrovaných tvoří cca 17 % senioři nad 80 let a 28 % senioři ve věkové kategorii 70–79 let.“

Silící vina jako nejlepší kampaň? Praxe ukazuje, že řada lidí si teprve až v nemocnici uvědomí, že očkování jim mohlo ušetřit problémy a zachránit zdraví. V takovou chvíli už je ale na aplikaci vakcíny pozdě.

Paradoxně ale právě stoupající čísla hospitalizací nakonec povedou k tomu, že se nechá naočkovat více lidí. „V populaci bude ještě větší virová nálož a to vytvoří ještě větší tlak na ty neočkované,“ domnívá se René Levínský, matematik z Centra pro modelování biologických a společenských procesů. „Pak je jistá šance, že se i tito lidé začnou očkovat.“

Data z různých zemí totiž podle něj ukazují, že nejefektivnější kampaň pro očkování je horšící se epidemická situace. „Ta totiž vede k reálným obavám o vlastní zdraví,“ pokračuje Levínský. „Ve chvíli, kdy je nákaza blízko, přestáváte přemýšlet, jestli strávit dvě hodiny cestou do očkovacího centra, nebo si radši chvíli číst. Jdete se prostě očkovat.“

Momentálně by podle Levínského mělo být největší prioritou státu proočkování rizikových osob. Nejde jen o vakcíny pro dosud neočkované lidi. Důležité je také posílení imunity pomocí posilující dávky (tzv. boosteru).

V současné době je v Česku 395 tisíc lidí starších 65 let, kteří ještě nemají ukončené očkování. K tomu je v této věkové kategorii 618 tisíc lidí, kteří očkování mají ukončené před více než půl rokem, a nejsou tedy kvůli postupně klesající imunitě naplněni chráněním. Jen 155 tisíc z nich zatím dostalo posilovací dávku.

Jinými slovy – je zde 859 tisíc lidí starších 65 let, kteří jdou do následující vlny buď zcela nechráněni, nebo jsou chráněni jen částečně. S tím, jak bude stoupat počet nakažených, bude to právě tato skupina, která ponese největší následky. Řada z těchto lidí se dostane do nemocnice a mnozí z nich zemřou.

V posledních dnech stoupá zájem o posilovací dávky. Prvního listopadu jich lékaři aplikovali přes 19 tisíc. Posilující dávka chrání člověka už druhý týden po aplikaci. Jde o jeden z mála spolehlivých individuálních nástrojů prevence, které v této chvíli ještě máme k dispozici.

Koalice mluvily o škrtech. Plánují ale nové ministry, diví se politolog Jelínek [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FTV Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.11.2021 21:37, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Největším překvapením pro politologa Lukáše Jelínka je po jednání koalic a rozdělení resortů přírůstek tří ministerských postů. „Byť to jsou resorty, které jsme zde v minulosti měli a své ministry si zaslouží. Předáci pětikoalice však do kampaně vstupovali s vyjednáváním o škrtech ve státní správě. Ta se nyní bude rozrůstat,“ podotkl ve vysílání CNN Prima NEWS. Nově by měli fungovat ministři pro evropské záležitosti, legislativu a vědu – všichni jako ministři bez portfeje, sídlit tak budou na Úřadu vlády.

Celkem si koalice rozdělí 18 resortů, z toho tři případnou Pirátům a čtyři Starostům a nezávislým. To však pro Jelínka nebylo takovým překvapením. „Překvapilo mě, že přibudou tři ministři, byť se jedná o resorty, které jsme zde už v minulosti měli. Jak legislativu, tak vědu a výzkum či evropské záležitosti. Tyto oblasti si ministři zaslouží,“ komentoval expert, který je spjatý s ČSSD.

Háček však vidí jinde. „Předáci pětikoalice vstupovali do kampaně s vyjednáváním o škrtech ve státní správě. Nyní se ale bude rozrůstat, i oni budou mít svůj obslužný aparát,“ podotkl. Žádné další novinky podle něj vyjednávání nepřineslo.

Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** upozornil, že ministři bez portfeje mají tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Koalice si tak podle něj požadavky na úsporu obhájí. „Tyto posty jsou výhodné i proto, poněvadž „rozesadit“ kandidáty pěti stran do vládních funkcí není snadná věc,“ dodal.

„Dalo se čekat, že Piráti budou chtít tři ministry, jak na tom byli dohodnuti s partnery ze STAN. Ti budou mít čtyři ministerské posty, aby se docenila síla jejich poslaneckého klubu. Stejně tak není překvapivé, jak se rozdělily silové resorty mezi ODS a STAN,“ pokračoval Jelínek.

Ministerstvo financí by tak mělo být pod stranou, která bude mít premiéra. Ministerstvo vnitra pak obslouží strana, která je v rámci koaličního tábora druhou nejsilnější stranou. Dramatickou situací by však mohlo být celostátní pirátské fórum, kde bude mít stranický orgán hlavní slovo, upozorňuje Jelínek. Výsledek bude podle něj záhadou do posledního okamžiku.

Nejde jen o jednu stranu

„Pro Pirátskou stranu není šťastné být ve vládě s pouhými čtyřmi poslanci, hrát roli levicového okraje a při střetech s koaličními partnery prohrávat. Proto ani neaspirovali na křeslo ministra práce a sociálních věcí,“ myslí si Jelínek.

Mlejnek dodal, že Piráti svými voliči přispěli k celkovému výsledku koalice PirSTAN. „A to zhruba polovinou hlasů. Z tohoto hlediska mají na ministerstva nárok, avšak početně slabý poslanecký klub bude vždy nad legitimitou takového přidělu klást velký otazník,“ poznamenal.

Jelínek následně doplnil, že jde o podanou ruku a slovo Starostů, že do vlády půjdou spolu a změni po Babišovi politiku. „Piráti budou zvažovat všechna pro a proti. Někteří Piráti zřejmě nechali uniknout analýzu, kterou si strana nechala udělat po volbách. Chtěli udělat dusno mezi partnery, což se jim podařilo. Jednání tak bude dramatické a atmosféra vzrušená,“ doplnil.

Na druhé straně už by mohly emoce po volbách částečně vyprchat. „Měli by postupovat racionálněji. Nejde jen o jednu stranu nebo koalici, ale o stabilitu celé vznikající vlády. Pokud by vláda, která by měla mít 108 křesel, byla nestabilní, ať má raději jen 104 křesel a Piráti necht' si vyrovnají své věci někde v opozičních lavicích,“ uzavřel Jelínek.

Úřední hlavy Hradu

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 26, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 352 881,63 Kč, Země: Česko

Aktuální situace kolem prezidenta České republiky ještě zvýraznila postavení pracovníků Kanceláře prezidenta republiky. Občas se objevuje srovnání se situací za prezidenta Václava Havla, ale stálo by za to se na kancléřské a úřednické role v blízkosti vrcholů moci podívat podrobněji a do větší hloubky.

Jak už to tak v našich moderních dějinách bývá, museli bychom začít u Masaryka. Ten přijíždí v prosinci 1918 do Prahy, je zvolen prezidentem, a stojí před ním úkol vybudování zcela nového aparátu prezidenta. Nakonec se toho ujal Přemysl Šámal. V podstatě politik, jeden z aktivních zakladatelů organizace Maffie za války. Po válce pak poslanec i starosta Prahy. Již v roce 1919 ale přechází na Pražský hrad a jako kancléř prakticky buduje celý aparát. Jeho služeb využije nejen TGM, ale i jeho nástupce Edvard Beneš a Šámal končí až v roce 1938. Je to téměř po dvě dekády trvající kariéra úředníka Hradu, který byl dokonce zvažován i na premiéra úřednických vlád. Za jeho vedení kanceláře se nastavily všechny základní postupy, jmenování premiérů, přijímání velvyslanců, agenda prezidenta.

Mnohé se přitom i za pomoci krátkého působení Gutha-Jarkovského opřelo o starý mocnářský protokol. Šámal byl statečným a věrným mužem Československa. Po roce 1939 opět vstoupil do odboje, byl zatčen gestapem a umírá po věznění v Berlíně.

Mezi dalšími kancléři lze zmínit Jiřího Havelku pod prezidentem Emilem Háchou nebo Benešovi nesmírně oddaného kancléře Smutného, který ho následoval i do exilu a po válce zpět. Další významnou postavou mezi léty 1945-1948 byl pak vedoucí politického odboru Hradu Jan Jína, který byl dokonce v krizi roku 1948 zvažován jako možná hlava úřednické vlády. Jak vidno, hranice mezi hradním aparátem a politikou se čas od času stíraly, přinejmenším v politických úvahách o možných rolích kancléřů. Pro Jana Jínu to ale znamenalo po roce 1948 nechtěnou pozornost komunistů a nakonec věznění.

Komunistické období ponechalo funkci prezidenta, jakkoliv tomu tak v komunistickém bloku obecně nebylo. Na Hrad si v roce 1948 sedne Klement Gottwald, ale pozice prezidenta se pro něj postupně stane izolovaným vedením v kombinaci strachu a alkoholu. Po nástupu Antonína Zápotockého v roce 1953 nastává dlouhé období kancléře Ladislava Nováka. Toho Zápotocký poznal ještě v sídle odborových svazů, stali se přáteli a budoucí prezident šel dokonce Novákovi za svědka na svatbě. Poté si ho s sebou vzal jak do aparátu své vládní funkce, tak nakonec v roce 1953 také na Hrad. Tam Ladislav Novák „vydržel“ období tří prezidentů, mezi Zápotockým, Novotným i Svobodou. Byť u prezidenta Svobody šlo o několik málo měsíců roku 1968 mezi jarem a nástupem federalizačního zákona na konci roku 1968. To byl také konec Nováka ve funkci, neboť dle jeho vlastních pamětí měl ve federální logice toto místo zastávat Slovák.

Z dalších úředníků, ze kterých se pak dokonce stali politici, zmíňme například kariéru Mariána Čalfa. Ten nastupuje na Štrougalovo předsednictvo vlády jako mladý právník, v roce 1987 se již stane zástupcem ředitele úřadu, v roce 1988 ministrem pro legislativu a během jednání s Občanským fórem se po krachu ambic Ladislava Adamce stane 10. prosince 1989 tento nenápadný úředník jak předsedou vlády, tak legislativním „převozníkem“ mezi starým a novým režimem, a zajišťuje Václavu Havlovi zvolení prezidentem 29. prosince 1989. Vystoupí z KSČ, vstoupí do Verejnosti proti násilí a nakonec se po volbách 1990 stává opět federálním premiérem.

Období prezidenta Václava Havla se vyznačovalo nejdříve hledáním rolí v prezidentské kanceláři. Objevují se jména jako Lžičař, Schwarzenberg nebo úžasná osobnost Ivana Medka, až se kancléřská pozice ustálí na Ivo Mathém. Další dva prezidenti Klaus i Zeman zůstali „věrní“ vždy jedné kancléřské osobě, ať již to byl Jiří Weigel nebo Vratislav Mynář.

Jak vidno, když srovnáváme úřednické zázemí hlavy státu, nemusíme sahat jen k nejbližší minulosti, ale spíše se inspirovat v počátcích první republiky.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Kancléř tří prezidentů Ladislav Novák zde mezi Novotným s Chruščovem v pozadí.

Foto popis: Kancléř TGM Přemysl Šámal (uprostřed s holí) prohlíží stavební úpravy Pražského hradu.

Foto popis: Znak Verejnosti proti násilí, kam po vystoupení z KSČ vstoupil staronový premiér Čalfa.

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Bidenova Amerika rok od voleb

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 6, Autor: TOMÁŠ LINHART, Vytlačeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 51 854,10 Kč, Země: Česko

USA se změnily. Ale jak moc? Jak vypadá Amerika 12 měsíců od vyhocených prezidentských voleb?

Uplynulo 12 měsíců od voleb v USA. Přestože je Joe Biden ve funkci teprve od 20. ledna letošního roku, kdy byl do ní podle tradice inaugurován, nabízí výročí další možnost zjistit, jak se Amerika od voleb proměnila.

VĚTŠINA, KTERÁ NESTAČÍ

Prezident Biden rok od svého zvolení zatím nedokázal prosadit všechny své cíle. V jejich naplňování mu brání mimo jiné i složený Kongres: v dolní komoře, Sněmovně reprezentantů, mají demokraté pohodlnou většinu (221 : 213), ale Senát je rozdělený přesně 50 : 50 a při remíze v hlasování má rozhodující hlas jeho předsedkyně (a Bidenova viceprezidentka) Kamala Harrisová. Ani nejtěsnější většina však nestačí k prosazení některých zásadních zákonů (například v oblasti klimatické, sociální a zdravotní politiky), k němuž jsou nutné tři pětiny hlasujících.

Biden proto často řeší spory se senátory z vlastní strany jako například s Joem Manchinem ze Západní Virginie a Kyrsten Sinemovou z Arizony, kteří mají mnohdy výhrady k Bidenovým ekonomickým opatřením. Jen těsná demokratická většina jim dává prostor ke zviditelnění, a proto už nyní američtí analytici hledí vstříc volbám do Kongresu (při nichž se obnoví i třetina

Senátu), které se budou konat za rok.

Legislativní poradce prezidenta Baracka Obamy Phil Schilliro se však nedomnívá, že by výraznější převaha demokratů v Senátu vedla ke snazšímu konsenzu – naopak by podle něj někteří nově zvolení šli cestou Manchina a Sinemaové.

„Kdyby v Senátu bylo 54 demokratických senátorů, je pravděpodobné, že by senátoři Manchin a Sinemaová nebyli v kritice sami. K tomu dochází, když demokraté vyhrávají v červených státech (tedy státech, kde obvykle vyhrávají republikáni; v nich i demokratictí politici musejí častěji prosazovat konzervativnější myšlenky tamních voličů, pozn. red.),“ řekl Schilliro v televizi CNN. U zásadních témat se proto Biden může dostat do úzkých. „Obrovský balík reformních opatření, který měl být původně ve výši 3,5 bilionu dolarů, mohl znamenat posun, jenže v pondělí se ukázalo, že neprojde ani kompromisní návrh v poloviční výši 1,75 bilionu.“ A to především právě kvůli senátoru Manchinovi, domnívá se amerikanista Petr Kopecký z Katedry anglistiky a amerikanistiky Filozofické fakulty Ostravské univerzity. „Manchin hájí primárně zájmy státu Západní Virginie, za který byl zvolen. A tento stát vyrábí skoro 90 % elektřiny z uhlí. S trochou nadsázky lze tedy konstatovat, že celosvětové snahy o řešení klimatické krize, kde mají USA hrát vedoucí úlohu, mohou ztroskotat kvůli jednomu senátorovi.“

Výrazně podpoře se Biden netěší ani v Kongresu, ale ani napříč americkou společností. Výzkum pro televizi NBC naznačil, že jeho práci hodnotí kladně jen 42 % Američanů a celých 71 % se domnívá, že země je vedená špatným směrem. Jen pramálo překvapí, že komentátoři konzervativní stanice Fox News hodnotí Bidenův rok slovy, že nic nepředvedl.

Zatímco v domácí politice se Biden od Trumpa odlišuje poměrně výrazně (s výjimkou migračních otázek), jiné věci buď zatím změnit nestihl, nebo na svého předchůdce navazuje záměrně beze změn – to platí především v zahraniční politice a vztazích USA se světem.

USA VERZE 2021

Amerika roku 2021 není stejná jako ta v loňském vydání. Od listopadu 2020 zaznamenaly Spojené státy některé významné změny, které Deníku N popsala i amerikanistka z Katedry severoamerických studií na Univerzitě Karlově (KSAS IMS **FSV UK**) Jana Sehnálková. Ta podotýká, že proměna je patrná především ve formě politiky, ne tolik v jejím obsahu.

„Bidenova administrativa hodně zdůrazňuje diplomacii a multilaterální rámec, určitě více komunikuje se spojenci a partnery – i když třeba v případě AUKUS to úplně nevyšlo,“ připomíná Sehnálková neshody mezi USA a Francií poté, co si Austrálie jako zbrojního partnera vybrala Spojené státy namísto Francie pro dodávku vojenských ponorek (AUKUS je zkratka nově vzniklé aliance mezi Austrálií, Spojeným královstvím a Spojenými státy).

Francouzi byli neohlášeným vyřazením z dohody a nepředvídatelným jednáním USA tak dotčeni, že v reakci na ně vůbec poprvé v historii stáhli francouzského velvyslance z Washingtonu, a ministr zahraničí dokonce mluvil o „noži v zádech“. Joe Biden se poprvé od roztržky sešel osobně s francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem v pátek v Římě.

USA jsou letos méně izolacionistické a méně se drží Trumpovy doktríny „America First“, soudí Sehnálková. „Ze zahraniční politiky zmizel důraz na nacionalismus. Přijde mi ale, že se Biden zatím hodně zabýval spíš domácími otázkami jako covid nebo ekonomika a zahraniční politice zatím nevěnoval tak velký prostor.“

Podle Kopeckého se Biden naopak od Trumpova hesla příliš neodklonil a už v kampani naznačoval, že v oblasti ekonomiky výrazný obrat nenastane. „Sliboval ochranu zájmů amerických dělníků a potřebu vrátit výrobu ze zámoří zpět do USA. Na protekcionismus, razantně praktikovaný Trumpem, tedy Biden v mnoha ohledech navazuje.“

Biden se stal prezidentem v době, kdy se v USA postupně začínalo očkovat proti covidu-19, a pandemie (a její zdravotnické i ekonomické následky) tak dominovala politickým tématům během prvních měsíců v Oválné pracovně. Sehnálková se proto domnívá, že klíčovou oblastí je pro Bidena obnova americké ekonomiky po pandemii covidu: „Jen tak bude mít šanci vymezit se proti narativu, že Spojené státy jsou v úpadku.“

NÁVRAT AMERICKO-NĚMECKÉ SRDEČNOSTI

V Bílém domě jako první návštěvu z ciziny Joe Biden v dubnu přivítal dnes už bývalého japonského premiéra Sugu, čímž dal najevo důležitost indo-pacifického regionu pro USA. V červnu na rozlučkovou cestu do USA zamířila německá kancléřka Merkelová a srdečnost mezi oběma lídry nahradila strnulý chlad v bilaterálních vztazích za vlády Donalda Trumpa.

První zemí, kterou Biden sám navštívil, bylo v červnu Spojené království a v rámci cesty po Evropě ještě přijel do Belgie (EU a NATO) a ve Švýcarsku se poprvé mezi čtyřma očima setkal s ruským prezidentem Vladimírem Putinem.

Ani Bidenův přístup k Rusku se příliš neliší od Trumpova. Když v červnu ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij prohlásil, že by se jeho země mohla stát členem NATO, Biden jeho odvážné tvrzení nepodpořil. Východoevropské země nepotěšila ani dostavba plynovodu Nord Stream 2 mezi Ruskem a Německem a zmírnění amerického odporu vůči ní. „Ukrajina a Polsko doufaly, že na rozdíl od Trumpa se Biden vůči plynovodu vymezí, to se ale k jejich zklamání nestalo,“ vysvětluje Kopecký.

Při druhé zahraniční cestě se Biden před několika dny ve Vatikánu sešel s papežem Františkem, v Římě se zúčastnil summitu zemí G20 a ve skotském Glasgow klimatické konference COP26. Více než 100 zemí se na konferenci připojilo k závazku omezit produkci metanu s cílem snížit emise o 30 procent do roku 2030.

ZMĚNA KLIMATU: Z PRÁZDNÉHO SLOGANU TĚMATEM?

O Bidenově klimatické agendě CNN píše, že americký prezident má ambici být vůdčí světovou postavou ve zpomalování tempa oteplování planety. Jeho ambice ale čelí hned dvěma testům: přesvědčit o jejich nutnosti i zbytek státníků (první příležitost má na konferenci v Glasgow) a přesvědčit domácí zákonodárce, aby jeho vizím dali zelenou, doslova.

Důkazem, že klimatickou politiku myslí vážně, je návrat USA k Pařížské dohodě o klimatu, od níž Spojené státy za Trumpa v roce 2019 odstoupily. Biden zemi k závazkům vrátil hned během prvního dne v úřadě a na právě probíhající klimatické konferenci se za odstoupení veřejně omluvil. USA podle něj chtějí jít v boji s klimatickou změnou příkladem.

Podle Kopeckého nastal na poli environmentální politiky zásadní obrat. Odborník z ostravské univerzity připomíná, že Trump z webu federální Agentury pro ochranu životního prostředí nechal stáhnout veškeré informace o změně klimatu a výzkum v oblasti změny klimatu se snažil omezit i na dalších úrovních. „Systematicky eliminoval nepohodlnou vědu, zrušil desítky ekologických opatření, svou politikou podporoval těžební průmysl a fosilní ekonomiku.“ „Pro Bidena bylo a je klima středobodem jeho agendy. Udělal z klimatické politiky průřezové téma, které by se mělo prolínat agendou většiny ministerstev a federálních agentur,“ dodává Kopecký.

Jana Sehnálková z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** připomíná, že konference COP26 a nadcházející prosincový Summit on Democracy vymezují oblasti, které jsou pro Bidena klíčové.

„Udržitelnost a demokracie jsou témata, která Trump prakticky totálně ignoroval. Biden avizoval důraz na posílení koalice

demokratických států, tak jsem zvědavá, co z toho vyplyne – neočekávám podporu nation buildingu (proces vytváření národní identity prostřednictvím státu, pozn. red.), to s Afghánistánem skončilo. A Biden to vlastně nikdy moc nepodporoval," vysvětluje Sehnálková. Revitalizace demokracie v USA i ve světě je pro Bidena tak zásadní, že chystaný summit bude zatím prvním ze dvou. Zaobírat se má výzvami, kterým demokracie po světě čelí: autoritářstvím, korupcí a dodržováním lidských práv.

Zatímco letošní ročník se 9. a 10. prosince uskuteční kvůli pandemii virtuálně, na následný, který je v plánu zhruba o rok později, by za příznivé pandemické situace už měli účastníci přijet osobně.

Petr Kopecký z Ostravské univerzity také připomněl, že v rámci klimatické politiky se Bidenova administrativa věnuje i tzv. ekologické spravedlnosti. Dopady klimatických změn totiž v USA zdaleka nejvíc postihují oblasti, které obývají etnické menšiny. A právě eliminace nerovnosti v etnicky pestré americké společnosti je jedním z dalších cílů Bidenovy politiky.

„Jeden z reformních zákonů, o kterém se už týdny dohadují v americkém Kongresu, by měl mimo jiné vytvořit sociální síť, zlepšit zdravotní péči a přístup k zdravotnímu pojištění a bydlení. To jsou z hlediska hispánských, afroamerických a indiánských voličů klíčová témata,“ dodává ostravský odborník.

Spolu s přístěhovalectvím je podle něj přístup k etnickým menšinám v USA jednou z hlavních front tzv. kulturních válek. „Je to stále citlivější téma, které odlišuje Trumpa od Bidena a rozděluje americkou společnost.“

AFGHÁNISTÁN PODRYL DŮVĚRYHODNOST, ČÍNA ZŮSTÁVÁ RIVALEM

Letní afghánská krize byla prvním z testů v oblasti zahraniční politiky pro Bidena v prezidentské roli a nelze říct, že by z ní vzešel jako vítěz: rychlost nástupu Tálibánu a bleskové převzetí moci Západ neočekával a reakce jednotlivých zemí za příliš multilaterální považovat příliš nelze.

„Trumpovo pojetí zahraniční politiky, ve kterém byly zájmy USA jasně nadřazeny spojeneckým závazkům a výhodám multilateralismu, uplatňuje často i Biden,“ domnívá se Kopecký.

Upřednostnění amerických zájmů se podle něj projevilo právě v případě nečekaně rychlého stažení amerických vojsk z Afghánistánu: „Dostalo to do svízelné situace i spojence v NATO, i oni totiž měli v zemi své lidi, Česko nevyjímaje. Tato kauza výrazně nahlodala důvěryhodnost USA.“

Neměnný ale zůstává postoj k Číně. Kontinuita tvrdého kurzu nastaveného Donaldem Trumpem nepřekvapuje Janu Sehnálkovou. „Atmosféra ve Washingtonu se změnila, na asertivní politice vůči Číně se teď prakticky všichni shodnou. Je spíš otázka, jaké kroky pak Bidenova administrativa zaujme,“ uvažuje Sehnálková. S tím Petr Kopecký souhlasí, podle něj lze návaznost Bidenovy politiky demonstrovat nejlépe právě ve vztahu USA k Číně, vůči níž se vymezoval i Trump. Biden ale postoj záměrně nemění: „Toto směřování ještě zdůraznil. Dá se zjednodušeně říct, že zahraniční politika je podřízená hlavnímu cíli: tím je ustát ekonomický a politický tlak Číny.“

Nejnovější americké pokárání si komunistická státostrana vysloužila za liknavý přístup ke změně klimatu. „Dohodli jsme se, že ukončíme dotace na uhlí. Zavázali jsme se napříč státy a tento závazek platí i pro G20. Musíme udělat víc. Ale to zároveň znamená, že se zaměříme na to, co nedělá Čína, co nedělá Rusko a co nedělá Saúdská Arábie,“ prohlásil po víkendovém jednání v Itálii Biden.

„U Trumpa byl zřetelný tlak různých komerčních subjektů, které v Čínské lidové republice podnikají, a tak vlastně ignorují například otázku lidských práv a podobně. Jsem zvědavá, jak se s tímhle problémem Biden popere,“ uzavírá amerikanistka Sehnálková.

Ve shodě s úvodním tvrzením pražské odbornice si Kopecký všimá, že se v letošní Americe zásadně změnila rétorika a politický styl. „Trump se vyjadřoval neustále ke všemu na Twitteru a často tím jitril emoce. Bidena není všude plno, což je na jednu stranu dobře, poněvadž nepolarizuje silně rozdělenou společnost. Na druhou stranu mu to někteří podporovatelé vyčítají, protože očekávali větší aktivitu.“

Ve vztahu USA k Číně, vůči níž se vymezoval i Trump, Biden postoj záměrně nemění. Toto směřování ještě zdůraznil. U zásadních témat se Biden může dostat do úzkých. Obrovský balík reformních opatření, který měl být původně ve výši 3,5 bilionu dolarů, mohl znamenat posun, jenže v pondělí se ukázalo, že neprojde ani kompromisní návrh v poloviční výši 1,75 bilionu.

Foto autor: FOTO: JIM BOURG, POOL VIA REUTERS

Foto popis: Joe Biden a Donald Trump na jednom z mála společných jevišť. Při předvolební televizní debatě v říjnu 2020

Foto popis: v Nashvillu.

„Tady máte klíče, v sedm bud'te doma.“

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 29, Autor: ADÉLA ČERNÁ, JAN LOUŽECKÝ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:24, Rubrika: reportáž, Země: Česko

Reportáž z jediné otevřené věznice v Česku

Místo klasického vězení si odpykávají svůj trest v rodinném domě, který sdílejí s dalšími trestanci.

Starají se tam o zahradu, chodí do práce a mohou si zajít i do nedaleké hospody pro cigarety.

Otevřená věznice v Jiřicích u Nymburka zaměstnává místo dozorců sociální pracovníky. Cílem je zvýšit šanci, že se propouštění znovu nevrátí k trestné činnosti.

Věznice v Jiřicích připomíná zástavbu rodinných domů se sdílenou zahradou, kde trestanci tráví svůj volný čas, pěstují vlastní ovoce a starají se o zvířata.

Místo mříží jsou v oknech žaluzie, uvnitř je prostorný obývací pokoj s jídelním stolem a plně vybavenou kuchyňskou linkou.

Odsouzení mohou využít pračku, žehlicí prkno a jiné běžné domácí vybavení. V každém domě žije pospolu osm vězňů, rozdělení jsou do čtyř pokojů. Mají i vlastní klíče, takže mohou volně docházet například do práce. V cestě jim nestojí ani masivní zdi či ploty s ostnatými dráty. Místo dozorců se zbraněmi se jim věnují odborní pracovníci v roli vychovatelů a sociálních pracovníků.

„V otevřené věznici vám chybí pouze vaše svoboda.

Ale nechybí tam vstřícnost a ochota pomoci. Pracovníci na vás tlačí, abyste byl samostatný, přemýšlel a byl připravený na to,

že půjdete ven," vysvětluje Jaroslav Hluchý, sám bývalý vězeň trestaný za majetkovou zpronevěru. Ve středočeských Jiřicích strávil dva roky.

Věznice bez „babysittingu“

Filozofie otevřených věznic zdůrazňuje spíše než trestání snahu o nápravu jedince a jeho začlenění zpátky do společnosti. Základem pro fungování konceptu je důvěra k odsouzeným. Neexistují proto pevně daná pravidla, jak má taková věznice fungovat. Naplnit podstatu „otevřenosti“ si může každá instituce po svém.

„Řada vězňů má velmi nízkou motivaci usilovat o začlenění do společnosti. Tedy z mého pohledu je vhodné maximálně posilovat motivaci pachatelů, aby v průběhu uvěznění ‚prozřeli‘. A to projekt Otevřené věznice splňuje," komentuje situaci Milan Svoboda z Kanceláře veřejného ochránce práv.

Aby si odsouzení v otevřené věznici Jiřice rozvinuli pracovní návyky, dojíždějí do práce, například do blízkého zábavního parku Mirakulum, kde byl zaměstnaný i Jaroslav Hluchý. „Ráno vás v šest odvezou na pracoviště a děláte až do odpoledne," říká. Vězni si sami mohou dojet na úřad, nakoupit si, ale v určený čas se opět musejí vrátit do věznice, kde je jejich povinnost dodržovat režim.

„Uzavřená věznice funguje do značné míry jako pomyslný ‚babysitting‘.

Někdo vás vzbudí, odvede na jídlo, odvede do práce, tam vás hlídá. Pak vás vezme zpět na celu, uvaří vám jídlo a uklidí nádobí," vysvětluje rozdíly mezi jednotlivými typy věznic penitenciární (tedy zaměřené na vzdělávání odsouzených osob ve výkonu trestu; pozn. red.) sociolog a odborník na vězeňství Lukáš Dirga ze Západočeské univerzity v Plzni.

Dodává, že není vždy jednoduché tyto rozdíly vysvětlovat veřejnosti. Je přítomná potřeba, aby otevřená věznice měla podporu občanů žijících v jejím okolí. „Společnost není vždy ochotná přijímat inovativní řešení. Řekněte někomu pojem otevřená věznice, kde nejsou mříže ani stráže, a mnoho lidí dostane strach, že některý odsouzený uteče a případně někomu ublíží," dodává Dirga.

To potvrzují i někteří obyvatelé Jiřic, které autoři článku oslovili. „Každý čtvrtek si sem do hospody odsouzení chodili pro cigarety, sušenky. Šlo jich třeba pět a bez dozoru, měli na to asi dvě hodiny. Vždy to proběhlo v pohodě. Ale fakt je, že někteří sousedé mají i tak stále obavy," říká jeden z nich, jméno zveřejnit nechtěl.

Cíl: snížit počet recidivistů

Kapacita českých věznic je již několik let přeplněná, současný počet trestanců se pohybuje okolo 19 tisíc. Po Litvě jde o druhý nejvyšší počet vězňů na sto tisíc obyvatel v Evropské unii. Jedna z cest, jak vysoký počet odsouzených spolu s následnými státními výdaji snížit, je - odborně řečeno - redukce kriminální recidivy, tedy to, aby pravomocně odsouzení jedinci nepáchali další trestné činy.

V Česku se recidiva pohybuje mezi 60 a 70 procenty, zatímco průměr EU dosahuje 40 až 50 procent. Mezi ty s nejnižším procentem návratů bývalých vězňů za mříže patří v celosvětovém srovnání skandinávské státy, zejména Norsko s 20procentní recidivou. Právě zde vězeňskou strukturu tvoří z jedné třetiny otevřené věznice.

A právě Norskem je otevřená věznice v Jiřicích inspirována. „Nemohli jsme převzít celkovou koncepci vzhledem k rozdílné právní legislativě," komentuje začátky Hana Prokopová, vedoucí oddělení výkonu trestu Otevřené věznice Jiřice.

V jedné z nejznámějších norských otevřených věznic na ostrově Bastøy jsou umístěni i lidé odsouzení za vraždy nebo znásilnění. V Česku se do otevřené věznice dostávají pouze jedinci, kteří jsou zařazeni do nejnižšího stupně zabezpečení.

„Norsku trval ten přechod třicet let, než si dokázali vytvořit systém, kde se otevřené věznice staly základem nápravného systému. U nás se stále jedná do značné míry o pilotní projekt," podotýká Dirga.

Věznice Jiřice zatím funguje jako jediná otevřená věznice v Česku, a to teprve čtyři roky. Za tu dobu jejím programem prošlo 176 odsouzených, přičemž pouze sedm z nich se dopustilo opětovné trestné činnosti.

Jedinečná šance exkluzivně pro muže

I přes uvolněnější přístup zařízení se najdou vězni, kteří v něm dlouho nevydrží.

„Vězni se snaží pašovat všude všechno, nejčastěji drogy, telefony. A tím, jak je to otevřená věznice, tak důvěra je vězňům dává podle na daleko větší. Ne všichni jsou ale tak uvědomělí.

Někteří přijdou, užijí si tam tři měsíce a poté se přesunou kvůli prohrěškům zpět. Byli i takoví, kteří vydrželi pouhý den," zmiňuje bývalý vězeň Hluchý.

Za čtyřletý provoz české otevřené věznice bylo zatím informací zařízení celkem 24 odsouzených vyřazeno z programu pro závažné porušení pravidel. Když taková situace nastane, vězeň již v budoucnu nemá možnost výhod takové věznice využít, může se tam totiž dostat jen jednou. Jiřice také přijímají pouze mužské odsouzené, ženská věznice tohoto typu v Česku neexistuje. Vězeňská služba zatím považuje jiřický projekt za úspěšný. V budoucnu by se tak koncept otevřených věznic mohl rozšířit i do jiných měst. „Záleží i na fyzickém prostoru, financích resortu, dostatečném zajištění personálu a vhodných legislativních podmínkách," upozorňuje sociolog Dirga. r

PŘEHLEDNĚ: Stanjura na finance, na obranu žena. Nová vláda už má jasný obrys, kdo v ní zasedne? URL

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 03.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 00:48, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Jak bude vypadat soupiska nové vlády? Toto jsou nejčastěji skloňovaní (skoro)ministři za koalici Spolu a PirSTAN. Kabinet by měl mít celkem osmáct členů. Vedle postu premiéra případně Spolu deset vládních míst a koalici PirSTAN sedm křesel. Vzniknou i tři posty ministrů bez portfeje.

SpoluPředseda vlády

První velké úkoly sestavované vlády? Škrty mohou nepříjemně zaskočit nové ministry

Petr Fiala (předseda ODS), 57 let, exministr školství a někdejší rektor Masarykovy univerzity, absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) v Ústí na Labem, získal titul profesora v oblasti politologie. Ministerstvo financí

Zbyněk Stanjura (místopředseda ODS), 57 let, exministr dopravy, dosavadní předseda poslaneckého klubu ODS, někdejší primátor Opavy, vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně. Ministerstvo práce a sociálních věcí

Šárka Jelínková (místopředsedkyně KDU-ČSL), 53 let, senátorka za Kroměřížsko a zastupitelka Zlínského kraje, dříve místostarostka Bystřice pod Hostýnem, roky působila v sociální oblasti například jako vedoucí vychovatelka Okresního ústavu sociálních služeb Kroměříž, vystudovala vychovatelství na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Ministerstvo zemědělství

Marian Jurečka (předseda KDU-ČSL), 40 let, post ministra zemědělství zastával už v letech 2014 - 2017, vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně; o přesném umístění Jurečky panují neshody, spekulovalo se i o možnostech, že by mohl vést ministerstvo práce a sociálních věcí či ministerstvo životního prostředí. Ministr pro vědu, výzkum a inovace

Kdo bude zastávat post v nové koalici, jasné není, v éře premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) byl v letech 2014 až 2017 ministrem pro tuto oblast někdejší předseda lidovců Pavel Bělobrádek. Ministerstvo zdravotnictví

Vlastimil Válek (místopředseda TOP 09), 61 let, přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně, bývalý krajský zastupitel, vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP v Brně. Ministerstvo dopravy

Martin Kupka (místopředseda ODS), 45 let, starosta Libeznice, krajský zastupitel a náměstek hejtmanky, dříve zastával post mluvčího v několika institucích včetně vlády v roce 2010, vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. Ministerstvo spravedlnosti

Pavel Blažek (ODS), 52 let, advokát, ministrem spravedlnosti byl už v letech 2012 - 2013, bývalý místopředseda ODS, vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně,

anebo

Marek Benda (předseda regionálního sdružení ODS v Praze), 52 let, od roku 1990 poslanec, s výjimkou let 2002 až 2004, kdy působil na ministerstvu informatiky, byl předsedou sněmovního Ústavněprávního výboru, vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Ministerstvo obrany

Jana Černochová (ODS), 47 let, od roku 2006 starostka Prahy 2, působila jako předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Ministerstvo životního prostředí

Tomáš Tesař (TOP 09), 58 let, v letech 2010 až 2014 byl náměstkem ministra životního prostředí, vystudoval Fakultu strojní Vysoké školy strojní a textilní v Liberci,

anebo

Petr Hladík (místopředseda KDU-ČSL), 37 let, 1. náměstek primátorky města Brno, bývalý předseda Mladých lidovců, projektový manažer v IT, vystudoval aplikovanou informatiku na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity. Ministerstvo kultury

Radovan Auer (TOP 09), 46 let, zastupitel Šumperku, ředitel festivalu Svět knihy, deset let působil v různých pozicích na filmovém festivalu v Karlových Varech, jako výkonný producent je podepsán pod filmem Samotáři, byl marketingovým ředitelem projektu Plzeň 2015 – Evropské hlavní město kultury, studoval na Univerzitě Pardubice a na FAMU v Praze. PirSTAN Ministerstvo vnitra

Vít Rakušan (předseda hnutí STAN), 43 let, někdejší člen sněmovního výboru pro bezpečnost, v letech 2010 až 2019 starosta Kolína, v minulosti 1. náměstek středočeské hejtmanky, vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Ministerstvo pro místní rozvoj a digitalizaci

Ivan Bartoš (předseda Pirátů), 40 let, ve sněmovně předsedal výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda. Ministerstvo průmyslu a obchodu

Věslav Michalík (místopředseda hnutí STAN), 58 let, starosta Dolních Břežan a náměstek hejtmanky pro oblast financí, dotací a inovací, nejprve pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR, později působil ve finančnictví, vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou Českého vysokého učení technického v Praze.

Ministerstvo školství

Petr Gazdík (místopředseda a spoluzakladatel hnutí STAN), 57 let, zastupitel Zlínského kraje, exstarosta obce Suchá Loz, byl místopředsedou Poslanecké sněmovny, vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Ministerstvo zahraničních věcí

Jan Lipavský (Piráti), 36 let, zastával funkci místopředsedy výborů pro obranu a zahraničního výboru, dříve působil jako manažer v IT a v bankovníctví, vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd**

Radim Sršeň (STAN), 40 let, člen rady Olomouckého kraje, starosta Dolní Studénky, podniká v turistickém ruchu, byl zástupcem ČR ve Výboru regionů EU, vystudoval Mezinárodní a evropská studia–diplomacie na VŠE v Praze.Ministr pro legislativu

Jakub Michálek, 1. místopředseda Pirátů, 31 let, v minulosti byl zastupitel Prahy a předseda sněmovního klubu strany, vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a teoretickou fyziku na Matematicko fyzikální fakultě UK.

Foto:

Petr Fiala, Strakova akademie
Koláž iDNES.cz

FotoGallery:

Fiala: Nová ministerstva nevzniknou, Klausovy výroky nemá cenu komentovat
CNN Prima News

První místopředseda ODS Zbyněk Stanjura.
Adolf Horsinka

Šárka Jelínková (KDU-ČSL)
Dalibor Glůck, ČTK

Marian Jurečka
Petr Topič, MAFRA

Vlastimil Válek (TOP 09)
Anna Vavříková, MAFRA

Martin Kupka
iDNES.tv

Pavel Blažek
Michal Šula, MAFRA

Marek Benda
Profimedia.cz

Jana Černochová
Michal Růžička, MAFRA

Náměstek brněnské primátorky Petr Hladík na sjezdu KDU-ČSL v Brně
Patrik Uhlíř, MAFRA

Tomas Tesar2010-08-14T07:11:43http://1gr.cz/fotky/idnes/10/082/midi/LKV351d4f_tomastesar.jpg8060
Radovan Auer, ředitel Světa knihy.
Blog Svět knihy

Výsledky voleb jsou pro Piráty zklamáním. Rakušan s Bartošem se už v sobotu večer chystají vyjednávat se SPOLU o vládě. (9. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ivan Bartoš ve volebním štábu Pirátů a Starostů (9. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Věslav Michalik
archiv obce

Petr Gazdík
iDNES.tv

Jan Lipavský
Pirátská strana; CC BY-SA 2.0

Radim Sršeň, volební lídr STAN v Olomouckém kraji
archiv STAN

Dvojka pražské kandidátky volební koalice Piráti a Starostové Jakub Michálek (31. května 2021)
Stadler Jakub, MAFRA

COP26: na summitu chybí Čína, klíčový hráč

TV, Datum: 03.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 02:10, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 507 072,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Čína si sama uškodila, když její vedení nedorazilo na klimatický summit do Glasgow, tvrdí šéf Bílého domu. Za nepřítomnost kritizoval i ruskou hlavu státu. Prezident Si Ťin-pching nebyl kvůli pandemii v zahraničí od ledna 2019. Peking předal jen písemné prohlášení. Podle něj největší znečišťovatel planety bude dál stupňovat emise až do roku 2030 a o 30 let později dosáhne uhlíkové neutrality. Podle expertů to ale nestačí.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Uhelná elektrárna v Šanghaji v oblasti, kde je hodně továren, je spotřeba uhlí vysoká.

Li TAN-ČHOND, Greenpeace, Čína

Čína je největším světovým konzumentem energie i uhlí a vypouští nejvíc emisí oxidu uhličitého. 41 procent ze všech emisí v Číně pochází ze spalování uhlí.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Čína má ambiciózní cíle. Vrcholu emisí chce dosáhnout do roku 2030 a do roku 2060 chce být uhlíkově neutrální. Jenže spotřeba uhlí roste a výstavba nových uhelných elektráren pokračuje. Do roku 2025 chce uvést do provozu bloky o téměř stejném výkonu, jaký mají uhelné elektrárny v Evropské unii. Výstavbu povolují provincie, aby nahnaly investiční výdaje nařízené Pekingem. Čína přitom už dosahuje stropu pro uhelnou energii stanoveného centrální vládou. Elektrárny fungují na 50 % výkonu.

Wu CHAO, generální ředitel, Sungrow FPV

Ve snaze dosáhnout cílů na snížení emisí čínská vláda podporuje výrobu energie z obnovitelných zdrojů a dotuje ceny, které by byly jinak vyšší než ceny energie z uhlí.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Pan Wu šéfuje společnosti, která postavila jeden z kolosu čínské fotovoltaické revoluce, největší plovoucí solární elektrárnu na světě.

Wu CHAO, generální ředitel, Sungrow FPV

Celková plocha je 14 čtverečních kilometrů. Výkon je 150 megawattů, což by mělo stačit pro čtyřicet tisíc domácností.

Barbora ŠÁMALOVÁ, redaktorka

Výhodou je, že panely leží na ploše, která by jinak zůstala nevyužitá. Teď jsme na povrchu zaplaveného uhelného dolu. Voda panely ochlazuje, takže snižuje riziko přehřátí. Je v provincii AN Chuej bohaté na uhlí. Kvůli přechodu na obnovitelné zdroje Peking nařídil doly zavírat, to znamená propouštění a ztráty pro ekonomiku. Přestože snižování emisí je osobním projektem prezidenta, vlády v provinciích si často nejsou jisté, co se od nich očekává. Aby se vyhnuli problémům brání i v natáčení. Ředitele plovoucí elektrárny přinutili přerušit rozhovor, a když nepomohlo vyhrožování, zavolali na nás může z vesnice. Barbora Šámalová, Česká televize, Chuaj-nan.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A přes Skype se k nám připojil politický geograf Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, hezký večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Jak lze charakterizovat klimatickou politiku Číny? Na jedné straně máme tu neúčast v Glasgow, na druhé masivní investice do obnovitelných zdrojů. Pan, pane Romancove, slyšíme se? Zkusíme to ještě jednou. Položím otázku znova.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Teď.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Teď mě slyšíte? Zkusím se zeptat ještě jednou.

Michal ROMANCOV,

Ano, už Vás slyším.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ptala jsem se, výborně, ptala jsem se na to, jak lze charakterizovat klimatickou politiku Číny, protože na jedné straně vidíme velké investice do obnovitelných zdrojů, ale do Glasgow čínský představitel nedorazil.

Michael ROMANCOV, politický geograf

Pokud jde o to, jestli tam Čína je nebo není zastoupena na té nejvyšší politické úrovni, tak možná je důležitější, jestli jsou tam čínští experti, kteří ??? diskuzích se svými kolegy ze zbytku světa vlastně se radí o těch konkrétních, řekněme, technických záležitostech, které snad povedou k tomu vytouženému cíli dosažení uhlíkové neutrality někdy v tom horizontu mezi lety 2050, 2060. Takže to je možná důležitější bezprostředně, než jestli tam je to nejvyšší politické vedení. A podstatné je, že se zdá, že Čína se připojila po bok, ať už Spojených států nebo Evropské unie nebo Indie, to znamená po bok těch mocností, které jsou přesvědčeny, že je zapotřebí, aby se něco udělalo s dekarbonizací světa, respektive těch velkých světových ???, kam Čína

jednoznačně patří.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Současně ale Joe Biden právě ve své kritice Číny poukázal na její na jedné straně globální ambice a na druhé straně neúčast na posledních dvou summitech. Je v tom tedy určitý rozpor? Proč vlastně Si Ťin-pching nepřijel. Bylo to opravdu kvůli covidu?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Je to pravděpodobné, že je to kvůli covidu a samozřejmě se nemůže divit tomu, že americký prezident kritizuje svého čínského protějška z neúčasti na akci, kterou on sám navštíví a kterou samozřejmě i on sám považuje za jedno z prioritních témat svého mandátu. Na druhou stranu je samozřejmě otázkou, co by přítomnost čínského vůdce reálně mohla změnit. A tady, jak už jsem říkal před chvílí, si myslím, že je důležitější spíš to, že čínské komunistické vedení rovněž dospělo k názoru, že je zapotřebí s klimatickou změnou něco dělat, protože koneckonců čínští komunisté žijí v zemi, která v posledních 30ti letech sice na jednu stranu udělal obrovský ekonomický skok, ale na druhé straně je vidět, jak řekl pouhým okem, jak k obrovským devastativním zásahům došlo do životního prostředí, a pokud oni chtějí se udržet u moci a předpokládáme, že to jejich hlavním cílem, tak vědí moc dobře, že s životním prostředím musí něco dělat.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Vztahy Spojených států s Čínou a Ruskem jsou velice špatné, alespoň ve srovnání s poměrně nedávnou minulostí. Osobní setkání lídrů ovšem není na obzoru, i když s Ruskem se Spojené státy na posledním červnovém summitu dohodly, že budou pokračovat v jakémsi dialogu. Chybí lídrům těchto znesvářených mocností ten osobní kontakt? Pomohl by případně ke zlepšení vztahů?

Michael ROMANCOV, politický geograf

Myslím si, že by mohl pomoci, pokud ??? by mezi nimi fungovalo to, čemu se říká ta osobnostní chemie, ale obávám se, že to je něco, čeho se v tom formátu případně těch tří vůdců, o kterých jste se explicitně zmínila, tak se toho v tento okamžik vůbec nemůžeme jaksi dočkat. Teoreticky to připadalo v úvahu v době, kdy byl americkým prezidentem Donald Trump. On jaksi, pokud šlo o jeho osobnostní nastavení, tak se zdá, že si byl schopen, jak s čínským, tak s ruským prezidentem nějakým způsobem porozumět možná po té lidské stránce, ale je zapotřebí také vzít v úvahu, že vlastně ty zájmy a potřeby, které ty 3 významné země mají, jsou v tento okamžik natolik v rozporu, že s největší pravděpodobností, aby ani vlastně to osobní dobré naladění nebo porozumění mezi těmi lídry, by nemohlo vést k rychlému překonání rozporů, které mezi nimi jsou.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Pan Romancove, děkujeme za rozhovor a omlouvám se za zhoršenou kvalitu spojení. Hezký večer.

SPECIÁLNÍ NABÍDKA EXKLUZIVNÍ PŘEDPLATNÉ HATTRICKU

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Hattrick, Strana: 21, Vytlačeno: 55 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 103 000, Rubrika: Analýza Český národní tým, Země: Česko, GRP: 1,14

12 čísel za 890 Kč + Dárek: Nová dvojnáhra o Součkovi a Schickovi

Předobjednávka

V roce 2022 vyjde 8 klasických čísel magazínu HATTRICK po 79 Kč a 4 SPECIÁLY – dva plakátové, Ligový speciál 2022/2023 a Průvodce k MS 2022 v Kataru – po 99 Kč. Za těchto 12 čísel zaplatí běžný čtenář v trafikce celkem 1028 Kč (632 + 396 Kč).

Speciálně limitovaná výhodná nabídka (do konce roku 2021) ročního předplatného HATTRICKU za 890 Kč ovšem zahrnuje 12 čísel za rok plus dárek v podobě zcela nové dvojnáhy úspěšného autora Petra Čermáka o dvou nejlepších českých fotbalistech současnosti – TOMÁŠI SOUČKOVI a PATRIKU SCHICKOVI.

Očekává se, že o dvojnáhu bude velký zájem a může být brzy vyprodaná. Coby čtenáři HATTRICKU si ji však můžete zajistit už nyní přednostně a s předstihem předobjednávku tohoto výhodného předplatného. Na trhu se publikace objeví během listopadu.

AUTOR PETR ČERMÁK Absolvoval s doktorátem **fakultu sociálních věd UK**. Společně s novinářskou i vydavatelskou činností na sebe upozornil recenzemi a esey zejména v oblasti literatury a výtvarného umění. Vzhledem ke skutečnosti, že hrál dříve fotbalovou dorosteneckou ligu, píše také biografie významných fotbalistů a sportovců vůbec. Mezi prvními autorizovanými byly portréty: NEDVĚD Grande Paolo, MAREK JANKULOVSKI, Fotbalový anděl VLADIMÍR ŠMICER, TOMÁŠ UJFALUŠI. Napsal i portrét PETR ČECH.

Autorovými neúspěšnějšími knihami jsou tituly o globálních hvězdách: CRISTIANO RONALDO, MESSI a NEYMAR. V několika vydáních se těchto knih prodalo téměř 100 tisíc výtisků. Velice úspěšná je také dvojnáhra titánů RONALDO/MESSI a další sportovní tituly IVAN LENDL, TOMÁŠ DVOŘÁK a BÁRA (Barbora Špotáková). Další autorovy tituly: ČLOVĚK HAVEL, ČLOVĚK JÁGR, ČLOVĚK KELLNER, BOHUMIL HRABAL – VZHŮRU, SRDCE!, ŽIVOT S LÁSKOU - Ivana a Karel Gottovi a GOTT - Bůh, který krácel po Zemi.

Jelikož očekávaná publikace má v obchodě stát 349 Kč, dohromady s úsporou za roční předplatné ve výši 138 Kč ušetří nový předplatitel HATTRICKU celkem 487 Kč!

ušetříte 487 Kč

Nenechte si tedy tuto ojedinělou nabídku ujít. Speciální roční předplatné za 890 Kč s exkluzivním knižním dárkem si můžete objednat na webové stránce: www.casopisyknihy.cz nebo na: postabo.prstc@cpost.cz, tel.: 800 300 302

NEJLEPŠÍ VOLEJ V MÉM ŽIVOTĚ

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Hatrick, Strana: 60, Autor: VAŠEK VAŠÁK, Vytlačeno: 55 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 103 000, Rubrika: Interview Jaromír Bosák, Země: Česko, GRP: 1,14

Ve fotbale to dotáhl Jaromír Bosák do divize. V profesi televizního sportovního komentátora ale „kope“ téměř třicet let extraligu. Jeho komentáře jsou zasvěcené, není z nich cítit příklon k jednomu ani druhému mužstvu a divák se při nich nenudí. Míra, jak mu říkají přátelé, je osobnost. Navíc mu pomáhá skutečnost, že vyrůstal ve Františkově Lázních a odmala se díval na německou televizi, takže je považován za specialistu na bundesligu. Ale nejen na ni.

K fotbalu vás přivedl, jak to v rodinách bývá, tatínek?

Táta sice měl o fotbale nějaké povědomí, ale já si k němu našel cestu spíš sám. V praxi to vypadalo tak, že když jsem viděl jít kluky někam kopat, tak jsem se k nim přidal.

* Čím byli rodiče?

Táta byl lázeňský doktor a máma pracovala v lázních jako sekretářka. Původně byla rentgenová laborantka. A aby to bylo úplné, ségra je zdravotní sestra. Já jsem ale věděl, že se kolem zdravotnictví motat nechci. Tři lidi z rodiny úplně stačí.

* Fandil tatínek nějakému fotbalovému mužstvu?

Pamatuju si, jak jsme spolu jezdili na Rudou hvězdu Cheb. Dokonce jsme měli permanentky. Maminky se fotbal nijak nedotkl.

* Takže jste fandil Rudé hvězdě?

Jako kluk jsem byl dokonce její skalní fanoušek, a když v roce 1979 postoupila do první ligy, nadšeně jsem mával klubovou vlajkou a křičel: „Hvězda, Hvězda“.

* Ještě existuje?

FK Hvězda Cheb (po zániku a znovuzrození klubu došlo v roce 2011 k jeho přejmenování – pozn. aut.) dnes hraje, myslím, divizi. Ligové ambice už samozřejmě nemá. Tehdy to byl klub ministerstva vnitra, kam přišla na vojnu spousta výborných mladých fotbalistů (například Jozef Chovanec, Tomáš Skuhravý, Horst Siegl, Ivo Knoflíček, Pavel Kuka, Peter Herda, Zdeněk a Vladimír Hruškové, Jan Stejskal, Luděk Mikloško, Vítězslav Lavička, Vlastimil Petržela, Jaroslav Šilhavý, Pavel Vrba, Radek Drulák a Roman Kukleta – pozn. aut.), kteří byli rádi, že můžou hrát ligu. Ruda hvězda se o ně přetahovala s Duklou Praha, a protože měla dobré vztahy se Spartou, našel byste tam dost spartanů. Nejlépe skončila třikrát šestá (v letech 1980/1981, 1986/1987 a 1990/1991 – pozn. aut.). Nebyl to špatný mančaft.

* Vzpomenete si na první zápas, který jste viděl v televizi?

Je zajímavé, že nedávno jsem dával dohromady knížku, a ta je o zápasech, které mi změnily život. První zmínka je o utkání Německo – Polsko z mistrovství světa v roce 1974, jež se hrálo ve Frankfurtu nad Mohanem, kvůli průtrži mračen začalo o čtyřicet minut později, hasiči vysávali z trávníku vodu a domácí vyhráli 1:0 (brankou Gerda Müllera – pozn. aut.).

* Jaká jména vám z té doby utkvěla v paměti?

Určitě Franz Beckenbauer, Gerd Müller, Sepp Maier, Johan Crujff, Rob Rensenbrink. Z toho mistrovství si pamatuju taky Rivelina a Poláky Grzegorze Lata, Kazimierze Deynu a brankáře Jana Tomaszewského. Zaplat' pánbůh, že to dávala německá televize. Sice až večer a rodiče mě honili spát, ale vždycky jsem to nějak ukecal.

* Které československé hráče jste obdivoval?

První velká vlna mého obdivu přišla v roce 1976, kdy jsme se stali mistry Evropy. Jako kluka mě nadchli Antonín Panenka, Karol Dobiaš a báječný stoper Anton Ondruš. Úžasný bylo, když jsem si mohl později kopnout s Františkem Veselým, Tondou Panenkou i Karolem Dobiašem. V Realu Top Praha, za něž nastupuju, už hrajou mladší „kluci“, jako Jan Koller, Vladimír Šmicer, Jan Rajnoch, Radek Šňozík, Antonín Rosa, Tomáš Hunal nebo Patrik Berger. Zakopat si s nimi je pro mě pohlázení po duši. Když vám pošle Pavel Horváth centr přesně na nohu a nemusíte se nikam honit – přihrávka do běhu už je v našem věku vlastně faul (smích) – je to pro mě splnění klukovského snu. Dostal jsem taky pozvánku zahrát si v týmu Pavla Nedvěda. To bylo velké vyznamenání. I proto, že Pavel je rodák ze Skalné, která je pár kilometrů od Frantových Lázní. Ti pánové fotbal pořád umějí, a když už to v něm člověk nikam nedotáhl jako hráč, tak si to s nimi může „strčit“ aspoň jako známej ksicht. To tu radost ale nijak neumenšuje.

* Jaký jste byl fotbalista?

Docela mi to šlo. Závodně jsem hrál odmalička a v šestnácti už jsem nastupoval za áčko.

* Vždycky jste byl stoper?

Ne, začínal jsem v bráně, ale v patnácti letech mě to přestalo bavit a chtěl jsem hrát. Brankářské řemeslo mi přišlo moc statické.

* Ještě v roce 2016 jste nastupoval za Union Strašnice. Hrajete někde dodnes?

Jelikož bydlím v Šestajovicích, působím tam jako hrající trenér. Ale na hřiště jdu jen tehdy, když je málo kluků. Doufám, že to ještě nějakou chvíli vydrží.

* Nastupuje za vás ještě starší bratr Tomáše Rosického Jiří?

Jirka už hrát nechodí, protože má problémy s koleny, ale Tomáš – když má čas – občas chytá. A jde mu to moc dobře. Kromě toho hraju už nějakých dvanáct let za zmíněný charitativní Real Top Praha.

* Pokud vím, v Chebu jste se věnoval i basketbalu.

Basket mě hodně bavil. Sice jsem nepatřil mezi nejvyšší hráče (dnes měří 185 cm – pozn. aut.), ale měl jsem dobrou ruku. Nejpříjemnější období bylo, když jsem jeden den trénoval fotbal a druhý basket. Někdy jsem měl i dva tréninky denně, a to mě extrémně bavilo. Když jsem ovšem přišel do Prahy, už se nedaly dělat oba sporty najednou a já se rozhodl pro fotbal.

* Dodnes jste vnímán jako znalec německého fotbalu.

Stejně intenzivně sleduju Premier League. To jsou podle mě dvě nejkvalitnější soutěže v Evropě. Podívám se i na důležité zápasy španělské ligy, ale to už je na hraně toho, co stíhám, poněvadž musím dávat velký pozor hlavně na českou ligu, a když máte před sebou víkend, čeká vás i čtrnáct zápasů, takže se tam už toho moc dalšího nevejde.

* V roce 1993 jste si postěžoval, že nemáte auto a nebydlíte v důstojných podmínkách. Předpokládám, že už se to zlepšilo.

První auto jsem si mohl koupit až někdy ve čtyřiatřiceti letech a bydlím už taky líp. Začátkem devadesátých let jsem měl jedna plus jedna, které bylo rozdělené chodbou, kde byl pro několik bytových jednotek společný záchod. To byly tvrdé doby bez teplé vody. Ale i studený odchov je dobrý. Aspoň pak vítáte každý zlepšení jako výhru a vážíte si ho. Ještě dnes, kdy bydlím výrazně líp a mám dobré auto, si vzpomenu, jaké to bylo předtím, abych se nezapomněl vrátit na zem.

* Auto asi využíváte často, že?

Objedu toho dost a беру si ho i na služební cesty, protože ho znám. Auto je pro mě hodně důležitá součást profese.

* Sdílí s vámi vaše zájmy o fotbal a golf manželka?

Alena je dobrá golfová hráčka. Letos ani loni si moc nezahrála kvůli problémům se zády, snad se tolepší. Moje nevýhoda je, že vzhledem ke své profesi si nemůžu brát v létě dovolenou, takže jsme spíše jezdili přes zimu někam do tepla, kde si hezky zahrajeme.

* Diváte se společně na fotbal?

Dokonce jsme byli několikrát společně i na stadionu. Ale moje paní se kouká jen na významné zápasy. Baví ji hlavně mezistátní klání Česka se Slovenskem, protože je Slovenka, takže když prohrajou, můžu se jí aspoň trošičku smát.

* Styděl jste se někdy za svůj fotbalový výkon?

My, stopeři, nemáme ambice udělat za sebou dvacet klíčků, dát cestou troje jesle a zasunout balon do prázdné brány, takže jsem se nikdy nepřečeňoval. S tím, že mi v mých letech uteče každý mladý kluk, už nic nenadělám. Není to příjemný, ale čas nezastavíte.

* Pokřikují na vás diváci při zápase?

Někdy si zakřičí, ale to k veřejnému vystoupení patří. Horší to bylo při mistrácích, kdy jim šlo o to, každou soupeřovu známou tvář nějak potupit. Občas člověku proletělo hlavou, jestli to má vůbec zapotřebí. David Novotný a Ondřej Vetchý, kteří jeden čas hrávali regulérní soutěže, právě kvůli tomu skončili. Místo toho, aby se na ně lidi přišli podívat a po zápase si s nimi udělali na památku fotku, je urážlivými pokřiky odradili. Někdo jde na fotbal hlavně proto, aby si dal čtyři piva a od první minuty soupeře urážel. Takového člověka nepředěláte.

* Odpověděl jste někdy takovému křiklounovi?

Na hřišti jsem soupeři občas odpověděl. Když vidíte, že je „našlapovací“, můžete toho využít, protože se přestane koncentrovat na hru a nebude schopen zpracovat balon, protože furt přemýšlí o tom, co jste mu řekl a jak vám odpoví. Na některý lidi to působilo fakt strašlivě.

* A divákům?

Tam je lepší nereagovat. Ale jednou jsem se neudržel. Hrál jsem ještě za Vyšehrad, kopali jsme někde venku a skupinka dvacetiletých kluků, kteří měli s sebou holky, se do mě dost drsně navážela. Dokud se to týkalo jen mě, tak mi to až tak nevadilo, ale pak se začali otírat o mou mámu, a to jsem se naštvál. A pak se naskytlá situace, kdy jsem měl pocit, že mě, ateistu, pánbůh vyslyšel. Najednou ke mně přiletěl krásnej balon, přišel mi přímo na nárt a jak jsem stál u čáry, neotočil jsem se do hřiště, ale na ně a napálil ho tam. Lepší volej jsem v životě nezahrál. Hlouček jsem rozstřelil, vzduchem lítaly kelímky s pivem, který postříkalo holky, a ty začaly těm klukům nadávat.

* Co na to rozhodčí?

Hned se ke mně vydal, já jsem počítal s tím, že vytáhne červenou kartu, protože to bylo ode mě za hranou, ale on proběhl okolo a utrousil: „Výborný!“ A pak jsem měl až do konce klid.

* Kdy jste měl při fotbale jako divák pocit, že už nikdy víc nezažijete?

Nedá mi to, abych to nespojil s komentátorstvím. První zážitek byl ze zápasu Česko – Nizozemsko na mistrovství Evropy 2004 v Portugalsku. Takový zápas komentujete jednou za život. To byl dokonalý příběh, včetně šťastného konce (Češi brzo prohrávali 0:2 – branky dali Bouma a Van Nistelroy – do přestávky snížil Jan Koller a ve druhé půli výsledek obrátili Milan Baroš a Vladimír Šmicer; zápas byl považován za nejlepší v turnaji – pozn. aut.). Druhý zážitek bylo finále Ligy mistrů v roce 2005 v Istanbulu, kdy Liverpool prohrával o polovinu s AC Milán 0:3 (jeden gól dal Maldini a dva Crespo), jenže po přestávce vstřelili „Angláni“ tři branky (Gerrard, Šmicer a Xabi Alonso) a vyhráli na penaltu (rozhodující dal Vladimír Šmicer, naopak milánský Andrij Ševčenko ji zahodil). V zápase hrál do osmdesáté páté minuty i Milan Baroš, takže měl dvojí českou stopu. Vláďa Šmicer původně neměl nastoupit, ale ve třicetiminutě nahradil zraněného Harryho Kewella. Bylo to Šmicovo poslední utkání v dresu Liverpoolu a mně se hluboce vepsalo do paměti.

* Jak jste přivítal ve fotbale videorozhodčí?

Já jsem pro. Mnozí na ně nadávají, jenže za chyby nemůže technologie, ale lidi. Když ji umí využívat hokej a americký fotbal, proč by se to neměl naučit fotbal. Troufám si říct, že bez VARu to v budoucnosti nepůjde. Šlo to v roce 1975, kdy se hrálo oproti dnešku v pochodovém tempu. Dnes je to dynamická, rychlá hra a řekni mi, jak ve chvíli, kdy někdo pošle z hloubi vlastního vápna balon na vysunutého Erlinga Haalanda, který umí stovku za deset vteřin, ho má rozhodčí stíhat? A co když při zakončení navíc dojde ke střetu s gólmánem? Jak to má na padesát metrů vidět? Nebo jak má asistent rozhodčího poznat, jestli šlo o těsný ofsajd, když přihrávka letěla čtyřicet metrů a on musí současně vidět, jestli v době, kdy došlo ke kopu, neměl útočník o čtyřicet metrů dál nos za obráncem? To nejde pochytat. Pokud mají být zápasy řízeny férově, tak to bez VARu nepůjde.

* Přiznal byste gól, který byste dosáhl nečestně?

Zatím se mi nestalo, že bych dal nečestně gól a asi už se mi to ani nestane, protože jich tolik nedávám. Spíš kopu penaltu. Navíc nevím, proč bych měl na úrovni, jakou jsem hrál, plácnout míč do brány rukou a tvářit se, že to tak nebylo? A pak budu totéž při komentování kritizovat? To bych si naběhl!

* Já si neumím představit, že bych měl z takové branky radost.

Jsou lidi, kterým je to jedno a mohou se jmenovat Maradona nebo František XY z Horní Dolní. Já sám bych se s tím ale nedokázal srovnat. Neříkám, že někoho občas ve skluzu netrefím, takový je fotbal, ale abych hodil balon do sítě, a ještě měl z toho radost, si vůbec nedovedu představit.

* Měl jste někdy sportovní úraz?

Výrony, zlomený nos a ořes mozku nepočítám. Paradoxní je, že mi doktoři dodatečně našli našťipnutou holenní kost, s níž jsem dohrál zápas. Nebo iks let starou únavovou zlomeninu v kotníku. Dodatečně jsem si vzpomněl že mě trochu bolel, tak jsem si ho zafixoval a normálně jsem hrál. Ale že bych musel kvůli nějakému neduhu půl roku pauzovat, to ne. Měl jsem kliku.

* Asi máte i vyšší práh bolesti.

Co se týká končetin, tak nejspíš jo. Naopak jsem býval vytočený, když si nějaký spoluhráč stěžoval, že ho bolí modřina. Zvlášť na vesnicích, kde se sešlo dvanáct hráčů a neměl kdo střídat, musíte zápas nějak dohrát, i kdybyste to měl odkulhat.

* Jaké jste viděl nejemotivnější utkání?

Každý zápas je nějakým způsobem emotivní, a když vidíte, že vás rozhodčí poškozují, nebo se naopak vašemu mužstvu podaří v poslední minutě otočit výsledek, tak emoce lítají. Pokud vynechám už zmíněné zápasy, tak mě jako diváka dojalo finále hokejového turnaje olympijských her 1980 v Lake Placid, kdy američtí studenti porazili „ruskou mašinu“ v nejsilnějším složení (s Tretjakem, Fetisovem, Charlamovem, Michajlovem, Petrovem, Malcevem, Makarovem, Balderisem, vedenými trenérem Tichonovem – pozn. aut.). My, kteří jsme nesnášeli minimálně od okupace Rusy, jsme z toho měli tuplovanou radost.

* Máte jako hráč nějaké rituály?

V tomhle pověřivý nejsem. Jediný, co vím, že si musím před zápasem pořádně protáhnout třísla, jinak bych po pár minutách odkulhal ze hřiště. Už jsem prostě starej. Ale, že bych si nejdřív zavazoval pravou kopačku, nebo navlíkal dres a pak teprve trenýrky, to ne. Jediný, co jsem chtěl vždycky mít, je na zádech pětka.

* Ještě mi řekněte, jak se díváte s odstupem na zápas Rangers – Slavia?

Stalo se v něm toho spoustu, co se stát nemělo. Domáci absolutně neunesli, že dostali od slávistů nakládačku a už dávno před příšerným zákrokem Roofa šli po Ondrovi Kolářovi. Bylo tam několik soubojů, kdy se při centrech do něj snažili vletět, co to šlo, aby ho zastrašili nebo zranili. Hodně mě to zklamalo, protože jsem měl vždycky za to, že britská mužstva dodržují fair play, což v tomto případě nebylo na pořadu dne. Na druhou stranu, nejsmutnější z celé té aféry byl Ondra Kúdela, který už dnes samozřejmě ví, že neměl ke Kamarovi běžet, dávat si ruku před pusou a cokoli mu říkat. Chápu, že se ho muselo dotknout, když viděl, jak hráči Rangers kopou do ležícího Kuchty, ale když už bych k někomu z nich přiběhl, ukázal bych na tabuli, aby si přečetl, jaké je skóre a kolik minut zbývá do konce, a ještě bych si z něj možná udělal srandu. Ale Ondrova reakce byla strašná chyba, protože pak citelně chyběl reprezentaci i Slavii v pohárech. Hlavně bych mu přál, aby mu vydržela forma až do Kataru a zakopal si na mistrovství světa. Mně by to taky vytočilo, ale v osmdesáté třetí minutě nesmírně důležitého zápasu, kdy víte, že postupujete, musí jít všechno stranou. Kdybych byl kapitán, tak svým klukům řeknu: „Neoplácej, nebav se s nimi. Chceme tady vyhrát, a když se pustíme do bitky, vyloučí nás a příští týden nebude mít kdo nastoupit.“ Je to poučení pro všechny.

„Ve fotbale mi to docela šlo. Závodně jsem hrál odmalička a v šestnácti už jsem nastupoval za áčko.“ „Kúdela už dnes ví, že v

Glasgowě neměl ke Kamarovi běžet, dávat si ruku před pusou a cokoli mu říkat. Chápu, že se ho muselo dotknout, když viděl, jak hráči Rangers kopou do ležícího Kuchty, ale když už bych k někomu z nich přiběhl, ukázal bych na tabuli, aby si přečetl, jaké je skóre a kolik minut zbývá do konce." JAROMÍR BOSÁK ?Narodil se 13. 5. 1965 v Chebu, ale vyrůstal ve Františkových Lázních. ?Vystudoval **Fakultu sociálních věd UK v Praze**. ?Začínal v Rádiu Bonton, od roku 1992 je v Redakci sportu ČT a od roku 1994 komentuje fotbalové přenosy (v letech 2000 až 2002 byl šéfredaktorem). Spolu s kolegou Petrem Svěceným propůjčili hlas do PC hry FIFA. ?Na serveru Seznam Zprávy, TV Seznam a Youtube má talk show Ušák Jaromíra Bosáka. ? Kromě fotbalu komentuje i golf. Byl šéfredaktorem golfových časopisů Golf Vacations a GolfPunk. ?Napsal řadu fotbalových knih. ?V roce 2008 vybojoval společně s profesionální tanečnicí Evou Krejčířovou třetí místo ve třetí řadě taneční soutěže Star Dance... když hvězdy tančí. ?S manželkou Alenou žijí v Šestajovicích nedaleko Prahy. 1992

Od tohoto roku pracuje Jaromír Bosák coby sportovní komentátor v Redakci sportu České televize.

Foto autor: FOTo PROFIMEDIA. CZ

Foto popis: Jaromír Bosák patří už řadu let k nejlepším českým televizním komentátorům.

Foto popis: Naplno přistupuje Jaromír Bosák nejen k plnění povinností za mikrofonem, ale i k zápasům v dresu Realu Top Praha, týmu charitativního charakteru.

Foto popis: S manželkou Alenou, rodačkou ze Slovenska. „Když prohrají, můžu se jí aspoň trošičku smát,“ říká s nadsázkou.

Jedenáct vládních postů pro Spolu

TISK, Datum: 04.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 1, Autor: MARTIN SHABU, Vytiskeno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:05, Čtenost: 152 666, Rubrika: Titulní strana, AVE: 272 500,51 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Fialův kabinet dostal první obrisy. Spolu obsadí ekonomické resorty, neznámou jsou Piráti

PRAHA Zatímco možná vládní koalice má po úterním jednání dohodu o podobě programu a struktuře kabinetu, chybí jí posvěcení od prezidenta Miloše Zemana. Ten je stále hospitalizován na ARO v Ústřední vojenské nemocnici. Jak avizoval lídr Spolu Petr Fiala, má sice od hradního kancléře Vratislava Mynáře příslib setkání s hlavou státu, avšak datum, kdy by měl být Zeman přeložen na standardní nemocniční pokoj, stanovené není. Včera to LN neprozradila ani mluvčí ÚVN Jitka Zinke. Zemanův postoj a to, zda bez výhrad podepíše jmenovací dekrety pro osmnáctičlenný kabinet Spolu a PirSTAN, přitom není to jediné, co zbyvá vyřešit.

Pirátské referendum

Úterní dohodu koalic Spolu a PirSTAN musí stvrdit orgány hned pěti politických stran a hnutí. Největší nejistota panuje ohledně setrvání Pirátů ve vládním projektu. Ti sice podle úterní dohody mají získat s pouhými čtyřmi poslanci hned tři ministerské posty, avšak požeňání vládního angažmá musí dát členská základna. A v ní se objevují kritické hlasy.

Části členů se nelíbí závěry analýzy důvodů volebního debaklu, tedy že byli vyšachovaní kroužkovací kampaní Starostů. Nelibost může vést až k odmítnutí účasti ve vládě. Fialův kabinet by ale i bez nich měl většinu 104 hlasů ve sněmovně. Naopak ve prospěch setrvání mluví hlasy voličů Pirátů. Ti požadovali, aby se podíleli na správě země. V opozici s ANO a SPD by se čtveřici svých poslanců byli jen málo slyšet. Jak ale zjistily LN, část straníků spojuje odsouhlasení vládního projektu i s lednovým sjezdem strany v Pardubicích, kde by se měl volit předseda Pirátů. Po úterku je jasné, že zatímco koalice Spolu bude mít mimo post premiéra deset resortů, zhusta ekonomické, PirSTAN se sedmi křesly ve vládě případně ministerstvo vnitra a zahraniční agenda.

Pokračování na straně 3 Názor k tématu čtete na straně 9 Jedenáct vládních křesel pro Spolu

Dokončení ze strany 1

Slavnostní podpis koaliční dohody mají strany sdružené v koalicích Spolu a PirSTAN naplánovaný na pondělí 8. listopadu. Zároveň se v ten den poprvé sejde nová sněmovna, aby si zvolila svého předsedu. Teprve pak bude premiér Andrej Babiš (ANO) nucen podat demisi do rukou prezidenta. Ani ministerský předseda však dle informací LN dosud nemá stanovený termín schůzky s prezidentem.

Jak se změnily silové resorty

Zatímco dříve platily za „těžké váhy“ a silové resorty posty ministrů zahraničí či obrany, v nyní se rodící vládní koalici panovala největší nervozita nad obsazením ekonomických pozic. Ty primárně případnou zástupcům koalice Spolu. ODS počítá se Zbyňkem Stanjurovou na post ministra financí. Lidovci mají nakročeno k ministerstvu práce a sociálních věcí, jejichž předseda Marian Jurečka by si mohl zopakovat účinkování v roli ministra zemědělství, který rozděluje množství dotací. Avšak co se dotací týče, má nejsilnější váhu doposud trochu přehlížené ministerstvo životního prostředí.

„Během příštích sedmi let přes něj proteče tři čtvrtě bilionu korun na subvence spojené s přechodem na Zelený úděl a vůbec na zelenou politiku,“ řekl LN důvěryhodný zdroj obeznámený s detaily vyjednávání. Právě na tento resort mají zásluku lidovci. Horký favorit však nosí jiný stranický dres – je jím zástupce TOP 09 Tomáš Tesař, někdejší náměstek ministra životního prostředí.

Naopak po volbách slabší koalice PirSTAN se ujme ekonomicky „méně“ lukrativních postů. Může počítat s ministerstvy pro místní rozvoj a průmyslu a obchodu. Získala i zahraničněpolitickou agendu. Hlavním adeptem na nového šéfa diplomacie je poslanec za Piráty Jan Lipavský. Nově má ve vládě vzniknout i post ministra pro EU, který má zodpovídat za přípravu českého předsednictví v Radě Evropy a koordinovat unijní politiky. Má připadnout hnutí STAN. Ministr pro EU má být bez vlastního ministerstva, stejně tak i ministr pro legislativu a pro vědu, výzkum a inovace.

Po úterku je jasné, že se v koaliční smlouvě neobjeví například jasný závazek k přijetí eura. Přitom o to usilovaly – s výjimkou ODS – všechny ostatní subjekty obou koalic. „To nás štve, protože je jasné, že tady se budeme výrazně lišit. ODS si protlačila svoje,“ řekl jeden z vyjednavačů, který si nepřál být jmenován.

Smlouvu musejí posvětit orgány pěti stran. Výkonná rada ODS se nad textem sejde ve čtvrtek, kdy zasedne také celostátní výbor STAN. V pátek se poradí celostátní konference KDU-ČSL a též předsednictvo TOP 09. Nejpozději mají o dohodě

hlasovat Piráti. „Smlouva bude předložena, předpokládám, 8. listopadu a celostátní fórum pak o ní bude hlasovat online po řádné rozpravě,“ řekl včera místopředseda Pirátské strany Vojtěch Píkal.

Jak bude vypadat soupiska nové vlády? Toto jsou nejčastěji skloňovaní (skoro)ministři za koalici Spolu a PirSTAN. Kabinet by měl mít celkem osmnáct členů. Vedle postu premiéra případně Spolu deset vládních míst a koalici PirSTAN sedm křesel. Vzniknou i tři posty ministrů bez portfeje.

Foto autor: FOTO: MAFRA-ARCHIV // KOLÁŽ ŠIMON / LN

Foto popis: FINANCE Zbyněk Stanjura (místopředseda ODS), 57 let. Exministr dopravy, dosavadní předseda poslaneckého klubu ODS, někdejší primátor Opavy. Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně.

Foto popis: PRÁCE A SOCIÁLNÍ VĚCI Šárka Jelínková (místopředsedkyně KDU-ČSL), 53 let. Senátorka za Kroměřížsko a zastupitelka Zlínského kraje léta působila v sociální oblasti. Vystudovala vychovatelství na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Foto popis: ZEMĚDĚLSTVÍ Marian Jurečka (předseda KDU-ČSL), 40 let. Post ministra zemědělství zastával už v letech 2014–2017. Vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně.

Foto popis: PŘEDSEDA VLÁDY Petr Fiala (předseda ODS), 57 let. Exministr školství a někdejší rektor Masarykovy univerzity. Absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) v Brně. Získal titul profesora v oblasti politologie.

Foto popis: VĚDA, VÝZKUM A INOVACE Kdo bude zastávat post v nové koalici jasné není, v éře premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) byl v letech 2014–2017 ministrem pro tuto oblast někdejší předseda lidovců Pavel Bělobrádek.

Foto popis: ZDRAVOTNICTVÍ Vlastimil Válek (místopředseda TOP 09), 61 let. Přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně, bývalý krajský zastupitel, vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP v Brně.

Foto popis: SPRÁVEDLNOST Pavel Blažek (ODS), 52 let. Advokát, ministrem spravedlnosti byl už v letech 2012–2013. Bývalý místopředseda ODS, vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně.

Foto popis: nebo Marek Benda (předseda regionálního sdružení ODS v Praze), 52 let. Poslanec od roku 1990 kromě let 2002–2004, kdy působil na ministerstvu informatiky. Absolvent Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni.

Foto popis: DOPRAVA Martin Kupka (místopředseda ODS), 45 let. Starosta Líbeznice, krajský zastupitel a náměstek hejtmanky, mluvčí vlády v roce 2010. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**.

Foto popis: OBRANA Jana Černochová (ODS), 47 let. Starostka Prahy 2, působila jako předsedkyně sněmovního výboru pro obranu. Absolvovala bakalářský obor právo na VŠ aplikovaného práva a magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě.

Foto popis: ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ Tomáš Tesař (TOP 09), 58 let. Náměstek ministra životního prostředí v letech 2010–2014. Vystudoval Fakultu strojní Vysoké školy strojní a textilní v Liberci.

Foto popis: anebo Petr Hladík (místopředseda KDU-ČSL), 37 let. Náměstek brněnské primátorky, bývalý předseda Mladých lidovců. Projektový manažer v IT, vystudoval aplikovanou informatiku na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity v Brně.

Foto popis: KULTURA Radovan Auer (TOP 09), 46 let. Zastupitel Šumperku, ředitel festivalu Svět knihy, jako producent je podepsán pod filmem Samotáři, byl marketingovým ředitelem projektu Plzeň 2015 – Evropské hlavní město kultury. Studoval na Univerzitě Pardubice a na pražské FAMU.

Foto popis: VNITRO Vít Rakušan (předseda STAN), 43 let. Bývalý náměstek středočeské hejtmanky, starosta Kolína v letech 2010–2019. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na UK v Praze.

Foto popis: MÍSTNÍ ROZVOJ A DIGITALIZACE Ivan Bartoš (šéf Pirátů), 40 let. Bývalý předseda poslaneckého výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě UK v Praze v oboru informační věda.

Foto popis: PRŮMYSL A OBCHOD Věslav Michalík (místopředseda STAN), 58 let. Starosta Dolních Břežan a náměstek hejtmanky, pracoval jako vědecký pracovník AV ČR. Později působil ve finančnictví. Vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou ČVUT.

Foto popis: ŠKOLSTVÍ Petr Gazdík (místopředseda STAN), 57 let. Zastupitel Zlínského kraje, bývalý starosta obce Suchá Loz. Byl místopředsedou Poslanecké sněmovny. Vystudoval matematiku a zeměpis na Pedagogické fakultě MU v Brně.

Foto popis: ZAHRANIČNÍ VĚCI Jan Lipavský (Piráti), 36 let. Byl místopředseda výboru pro obranu a zahraničního výboru, dříve působil jako manažer v IT a v bankovníctví. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**.

Foto popis: EU Radim Sršeň (STAN), 40 let. Člen rady Olomouckého kraje, starosta Dolní Studénky byl zástupcem ČR ve Výboru regionů EU. Podniká v turistickém ruchu. Vystudoval Mezinárodní a evropská studia diplomacie na VŠE v Praze.

Foto popis: LEGISLATIVA Jakub Michálek (místopředseda Pirátů), 31 let. V minulosti byl zastupitel Prahy a předseda sněmovního klubu strany. Vystudoval Právnickou fakultu UK a teoretickou fyziku na Matematickofyzikální fakultě UK.

Historiky z podsvětí výtvarné kultury mapují umění, které někdo snědl či uklidil URL Automatický překlad

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: protisedi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 03:15, Celková návštěvnost: 337 050, RU / měsíc: 149 157, RU / den: 11 235, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

Kniha Umění, kterému nikdo nerozumí je sbírkou příběhů, na kterých se autor Jan H. Vitvar snaží ilustrovat, že i to nejméně srozumitelné umění si nezasluhuje odsudky.

Že za zničením cenných děl stála na začátku prostá neinformovanost, která se přenesla až v nenávist. Autor představuje artefakty, které někdo spálil, rozřezal, utopil, snědl nebo omylem uklidil. Setkávají se tu Banksy i Josef Čapek, Kateřina Šedá i Mistr Theodorik, Krištof Kintera i Guerrilla Girls.

Na počátku knihy bylo několik anekdotických příběhů o tom, jak příčinlivé uklízečky uklidily v galerii a tím „poškodily“ dílo Krištofa Kintery. O tom, jak v sanfranciském muzeu pohodil jeden z dospívajících návštěvníků na zem brýle a pak s překvapením sledoval, jak si je ostatní pletou s vystaveným exponátem. Jenže když Jan H. Vitvar o těchto zábavných příhodách začal psát knihu, ukázalo se, že věc je mnohem vážnější: jak chápeme či nechápeme umění, nevypovídá ani tak o umění, jako o nás samotných.

Dobrodružná cesta po dějinách vizuální kultury tak ukazuje, že naše chápání umění mnohdy vede přes fatální nepochopení. Sponzor londýnské Tate Britain se nevydržel dívat na rozházenou postel na přehlídce finalistů Turner Prize a raději ji ustlal. Ve skutečnosti šlo o konceptuální dílo Tracey Eminové. Když umělkyně své lože s odhozenými kalhotkami a použitým kondomem znovu rozestlala, soutěž vyhrála. Člen české skupiny Ztohoven Roman Týc šel zase na měsíc do vězení, protože trval na tom, že panáči v nezvyklých pozicích na semaforech jsou umění.

„Oněch dvacet let, co soustavně píšu o výtvarném umění, nedělám nic jiného, než že lidem za autory děl trpělivě vysvětluji, proč by měli danému artefaktu věnovat pozornost, co je na něm pozoruhodného a co jim čas, který si na jeho vlastní interpretaci vyčlení, může přinést,“ říká Jan H. Vitvar. „Snažím se tak plnit stejnou službu, jakou mi kdysi poskytla moje máma, když mě vzala na výstavu grafika a malíře Vladimíra Boudníka, která mi změnila celý život.“

Když o umění později Vitvar začal psát, s překvapením zjistil, že většina lidí se k umění staví obráceně. „Čemu okamžitě nerozumí, od toho hned utíkají, aniž by se tím hodlali déle zdržovat. A výkladu, který by jim mohl se čtením díla pomoci, se spíš bojí, než že by ho vyhledávali,“ říká Vitvar. „Že někdo nerozumí Boudníkovi, poválečné abstrakci, konceptuálnímu nebo současnému umění, tomu rozumím, sám s tím mám občas dodnes potíže. Některá výtvarná díla jsou i pro mě tak kostrbatá a nudná, že v galeriích fungují spíš jako odstrašující příklad než lákadla k další návštěvě. Ale ani o nich by mě nikdy nenapadlo tvrdit, že nejsou uměním a že by bylo možná lepší než je prezentovat v galeriích vyhodit nebo jinak zničit.“

V roce 2008 proběhla komorní retrospektiva Krištofa Kintery ve Východočeské galerii v Pardubicích. Součástí výstavy přitom byla igelitka s hýbající se a mluvící okurkou, jejíž fotografii má Vitvarova kniha na obálce. Po skončení návštěvních hodin se exponát vždy vypínal a jednoho dne tak uklízečka považovala tašku plnou sáčků od potravin za obyčejný odpad, jež tu zanechal nepozorný návštěvník. Sáčky z ní vyházela a od celkové destrukce objekt zachránilo jen to, že v závěru uklízečka zjistila, že má okurka motor a reproduktor. Sedm let po této politováníhodné události proto raději Kintera svou výstavu v rotterdamské Kunsthal vybavil podrobným návodem pro úklidové čety.

Současné výtvarné umění je podle Vitvara podobných historek plné. „Vlastně je to taky jedna z mála příležitostí, kdy se o něm dozvídá běžná veřejnost, již by jinak neaktuálnější umělecké proudy zcela minuly,“ říká Vitvar. „Nepochopené umění totiž vyvolává všeobecně veselí: pokud se někdo splete natolik, že předmět označený odborníky za velké kulturní dílo dokonce vyhodí, neboť podle něj nemá žádnou cenu, je to pro veřejnost důkaz, že ve svém zmatení, co umění je a co není, není sama.“

Jan H. Vitvar (1977) vystudoval žurnalistiku na **FSV UK**, poté pracoval jako výtvarný kritik a v roce 2006 začal řídit kulturní rubriku týdeníku Respekt. Roku 2012 vydal knihu o svém dědovi, legendě československého motorismu, nazvanou Antonín Vitvar – 20 let na Jawě a Nortonu a v roce 2017 mu v Pasece vyšla monografie David Černý – Fifty Licks.

Jan H. Vitvar

Umění, kterému nikdo nerozumí: Historiky z podsvětí výtvarné kultury

192 stran, brožovaná, 349 korun

Comments comments

Politolog o vládě: Další tři ministři? Výdaje navíc. A „chaot“ Válek hrozící lockdownem URL Automatický překlad

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: blesek.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 05:37, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Nová vláda se rýsuje, měla by mít hned 18 členů. Premiéra a 17 ministrů. Vzniknout mají tři nová křesla, která však nejsou podle politologů Lukáše Jelínka a Josefa Mlejníka ničím extra novým. Jelínek upozorňuje, že i přesto, že nebudou mít ministři vlastní „baráky“, nějaké výdaje navíc s nimi spjaté budou. Navíc v době, kdy bude vláda muset hledat možnosti úspor. Jak vidí experti spekulace o nových vládních jménech? Kritizovaný Pirát Jan Lipavský nemá coby možný ministr zahraničí tolik zkušeností, ale to neměli na první pohled ani Tomáš Petříček či Jakub Kulhánek (oba ČSSD). Šárka Jelínková (KDU-ČSL) na MPSV není nelogickým řešením, shodují se odborníci. A co kontroverzní vyjádření adepta na ministra zdravotnictví Vlastimila Válka (TOP 09)?

Aktuální počty jsou jasné

- ODS má mít premiéra a 5 ministrů, KDU-ČSL tři ministry, TOP 09 pak dva. V případě PirSTAN mají 4 ministři připadnout Starostům a tři Pirátům. V době, kdy čísla nakažených i hospitalizovaných rychle rostou, bude především ministr zdravotnictví dle očekávání opět ostře sledovaným postem v nové vládě vítěze voleb

Petra Fialy

(ODS).

Nelehký úkol přitom dopadne na bedra TOP 09.

Dosluhující ministr

Adam Vojtěch

(za ANO) sice musel svůj odlet na velvyslanectví ve Finsku prozatím odložit, je nicméně jasné, že s koronakrizí se bude v čele resortu potýkat i nový muž.

Vlastimil Válek

(TOP 09), hlavní adept na šéfa zdravotnictví, však budí v poslední době rozpaky.

Politolog: Válek si počíná chaoticky

Válek nejprve zaujal slovy o možném omezení neočkovaných seniorů 65+, kdy následně popřel, že by mu šlo o „lockdown“ jako takový, který značil v ČT za „poslední zoufalý krok“ a bránil se, že chce seniory především chránit. Nyní v rozhovoru pro Echo 24 varuje, že současný vývoj pandemie „smrdí“ lockdownem na Vánoce a tím, že bude opět vše zavřené.

Jsou jeho vyjádření šťastná? „Nejsou. Na jedné straně je to sice lékař, už zkušený politik, schopný a slušný člověk, ale zároveň je to chaot a ta jeho chaotická vyjádření podle mě situaci neprospívají.

Pokud by se měl opravdu resortu ujmout, měl by mít nejen předem jasnou představu, jakou strategii bude razit, ale také jak ji bude odůvodňovat,“ upozorňuje pro Blesk Zprávy politolog a analytik Lukáš Jelínek.

Byla to právě koalice Spolu, která hodně kritizovala chaos na ministerstvu zdravotnictví a střídání ministrů za ANO. Může se tak zdát, že pro nového ministra – klíčovou roli v boji proti covidu – tak úplně nepřipravili vhodnou strategii, ačkoliv řadu dílčích věcí projednával opoziční Anticovid tým, který se vymezoval vůči krokům a opatřením vlády ANO a ČSSD.

„Covid se neptá, kdo zrovna je u vlády, a nebude čekat, než jedna strategie vystřídá druhou. Tam prostě bylo potřeba tu strategii končící a nastupující vlády prolnout, nějakým způsobem provázat,“ míní Jelínek s tím, že nastolovat nové strategie až po nástupu do Strakovy akademie je pozdě. „Můžeme ztratit další cenné týdny, kdy nás tady bude koronavirus válcovat,“ varuje Jelínek.

Situace kolem covidu-19 není dobrá již nyní. 9902 nových případů za úterý a přes 2 tisíce lidí v nemocnicích

nevěští nic dobrého do příštích týdnů. I to zohledňuje ve svém vyjádření další z expertů. „Pan Válek byl kritizován i uvnitř pětikoalice, že přednesl něco, co asi neměl předjednaného atd. Na druhou stranu se epidemická situace zhoršuje a veřejnost očekává od představitelů nastupující vlády, že se k tomu budou nějakým způsobem vyjadřovat. Ostatně na nich bude řešení té velmi problematické situace.

Zase by nebylo dobré, kdyby on, jako uvažovaný ministr zdravotnictví, mlčel a říkal: počkejte, až budu jmenovaný, já vám to pak povím,“ našel pro Válekova slova pochopení v reakci pro Blesk Zprávy politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd UK v Praze**.

Zatímco vláda ANO a ČSSD začínala na 15 členech

a končí na premiérovi, superministřovi

Karlu Havlíčkovi

(ANO), který řídí dva resorty naráz, a dalších 13 ministrech,

nová vláda jich má mít hned o tři víc. A to díky zřízení nových křesel pro ministra pro vědu, výzkum a inovace (případně Spolu) a ministrů pro legislativu a pro EU (případně PirSTAN).

„Není to nic nového. Není s tím spojen žádný nový velký úřad, žádné ministerstvo. Ten člověk jako člen vlády dostane za úkol koordinovat nějaké věci, mít nějakou agendu. Věcné zdůvodnění to má. Samozřejmě

jednou z příčin je ale i to, že když se má pět stran domluvit na rozdělení postů, je vždycky lepší, když je tam těch postů trochu víc na to dělení, než méně,“ poznamenává Mlejnek.

Koalice Spolu a PirSTAN si tím však nabíhá „na vidle“ a kritiku opozice. „Ano, nabíhají si tím, ale sám Petr Fiala říká, že nebudou vznikat nové budovy a náklady na zřízení těchto postů tak velké nejsou,“ míní Mlejnek.

Jelínkovi nové úpravy samy o sobě nevadí a razí názor, že stát má být silný a státní správa nemá být podfinancovaná. „Ty samotné resorty špatný nápad nejsou. V minulosti existovaly a má smysl věnovat větší péči jak vědě a výzkumu, tak legislativě, tak i přípravě českého předsednictví EU. Ale

problém je, že s tím rodící se vláda přichází v okamžiku, kdy koaliční lídři hovoří o tom, jak se bude šetřit a škrtat, jak to dopadne mj. i na státní správu. V tom okamžiku si leckdo může myslet, že kážou vodu a pijí víno. Pro nové ministry bude velmi obtížné tuto vládní reorganizaci a navýšení obhájit,“ upozorňuje politolog.

Jak to vezmou voliči?

Výdajovou stránku věci však tak zanedbatelnou nevidí. „Nejde totiž jen o ministry. Každý ministr má své náměstky, své asistenty, poradce, sekretáře, řidiče s auty.

Ona to zase není úplně tak levná záležitost ,“ říká někdejší člen Masarykovy demokratické akademie, napojené na ČSSD, se kterou se však před rokem rozloučil.

Jelínek přitom vidí v zavedení nových vládních křesel problém v tom, jak je budou chápat voliči. „Hraje se tady mj. o důvěry 1 milionu voličů, kteří nemají své zastoupení v Poslanecké sněmovně, kteří se budou rozhodovat, komu svůj hlas hodí přistě. A

v tom okamžiku mohou mít často lidé dojem, že zatímco na nejvyšších patrech se nešetří, oni všechny ty úspory odskáčou . V okamžiku, kdy pětikoalice mluví o šetření a úsporách, o tom, jak je potřebné stát zeštíhlit, tak ty první kroky jdou proti jejich původním deklaracím,“ dodává politolog.

Současná vládní koalice příliš nekomentuje jména jednotlivých ministrů.

O post ministra financí si de facto řekl

Zbyněk Stanjura

(ODS), ministrem vnitra chce být

Vít Rakušan

(STAN)

a s ohledem na sílu Starostů v nové Sněmovně není důvodem mu tento post nijak odepírat.

Čeká se, zda se exministr zemědělství

Marian Jurečka

(KDU-ČSL) skutečně vrátí do resortu, k němuž má i za volantem svého traktoru či v kabině kombajnu profesně blízko.

Otazník se vznáší nad resortem spravedlnosti. Zda jej povede velezkušený poslanec

Marek Benda , nebo

Pavel Blažek

, který již ministrem byl od července 2021 do července 2013 ve vládě Petra Nečase, ukáže až čas. „Je to otázka vnitřních poměrů v ODS, kdo má silnější pozici. Pavel

Blažek coby potenciální ministr však má hustou síť zákulisních kontaktů ,“ říká politolog Mlejnek.

Jsou i další resorty, kde jasno není či kam se vkrádají jisté pochyby.

Adeptem na ministra zahraničí by měl být Pirát

Jan Lipavský . A tohle jméno vzbudilo lehké rozpaky.

Je to dostatečně silná persóna pro tento resort a má dost zkušeností na takový post? Byl sice místopředsedou sněmovního zahraničního výboru, mezi nejvýraznější Piráty uplynulé Sněmovny však nepatří.

„My jsme tady zažili celou řadu relativně mladých ministrů zahraničí, které nikdo neznal – připomínám

Tomáše Petříčka

nebo

Jakuba Kulhánka . Do této sestavy klidně může i pan Lipavský vstoupit.

Seděl v tom předchozím volebním období v zahraničním výboru, vyjadřoval se k zahraniční politice poměrně často a kompetentně. Nemyslím si, že by sám ten resort nezvládl. Tam spíš bude zajímavé sledovat, jak bude probíhat komunikace mezi koaličními stranami nad zahraniční politikou. Jak budou koordinováni premiér, ministr zahraničí, ministr pro evropské záležitosti. A

vzhledem k tomu, že ty jednotlivé koaliční strany se na zahraniční a zvláště tu evropskou politiku dívají různě, tak podle mě skýtá možnost celé řady konfliktů, které se budou vytvářet ,“ upozorňuje Jelínek.

Lipavský proti Rusku a Číně

Mlejnek upozorňuje, že v rámci dělení resortů připadl post šéfa Černínskému paláci PirSTAN a v rámci koalice pak Pirátům.

„Jiné strany by možná měly silnější osobnosti, ale v rámci koaličního mariáše to připadlo Pirátům . Je to samozřejmě na něm, jak se s tím popasuje, já ho nechci předem odepisovat. Je to pro něj určitě výzva a má šanci svým kritikům ukázat, že kritika na

místě nebyla," uvedl Mlejnek.

Co se preferencí v zahraniční politice týče, Lipavský je vnímán spíše jako kritik Moskvy či Pekingy a podle nedávného komentáře v LN, který sdílel i premiér Babiš, má tak „jeho stranická knížka správnou barvu“. Prokazoval i jistou vstřícnost vůči Palestině - v době, kdy česká politika spíše inklinuje k Izraeli.

„Nic z toho tak zásadní problém mít nemusí. Měli jsme na postu ministra zahraničí kritiky Moskvy, kritiky Číny, ale i obhájce Palestiny.

Samozřejmě ono hodně záleží na osobním názoru a přístupu ministra, ale v konečném důsledku je klíčová vládní strategie, která bude popsána v programovém prohlášení vlády. A toho se dosavadní ministři, i když měli třeba osobní názory různé, drželi. Nemyslím si, že by byl pan Lipavský střelec, který by šel do konfliktu se zbytkem vlády,“ dodává Jelínek.

Ke svému rozuzlení směřuje situace kolem resortu Jany Maláčové (ČSSD).

Na její místo ministryně práce a sociálních věcí by totiž měla nastoupit

Šárka Jelínková

(KDU-ČSL).

A nikoli původně zamýšlené a očekávané adeptky

Markéta Pekarová Adamová

(TOP 09) či

Olga Richterová

(Piráti), které míří do vedení Sněmovny.

„Paní Jelínková sledovala sociální tematiku v Senátu dlouho, je to konsenzuální politička, která má velmi trpělivý přístup k řešení problémů. Ale nevím, nakolik to bude silná figura, která dokáže jít do konfliktu s ministrem financí, s dalšími ekonomickými ministry nebo s premiérem. MPSV je především ministerstvo výdajů, mandatorních výdajů. V okamžiku, kdy vláda chce právě v této agendě začít škrtat, nevím, jestli dokáže právě Jelínková hájit tento resort dostatečně silně.

Proto jsem už zaznamenal spekulace, jestli by pro KDU-ČSL nebylo výhodnější posadit do tohoto křesla přímo Mariana Jurečku jako mnohem silnější váhu. I vzhledem k penzijní reformě, která se bude muset nachystat, a k celé řadě problémů, které to ministerstvo řeší, si opravdu zaslouží co nejsilnější postavu, která bude schopná vstupovat i do různých vnitrovládních a vnitrokoaličních přestřelek,“ uvádí Jelínek.

Politologovi Mlejnkovi přijde logické, že tento post případně právě lidovcům. Jejich program je „nejsociálnější“, míní, tedy nejvíce zaměřený na sociální témata.

„Je to zcela logická volba a navíc KDU-ČSL má velmi početný poslanecký klub

právě díky tomu, že jejich voliči hodně kroužkovali. KDU-ČSL je daleko silnější stranou, než byla v minulých dvou volebních obdobích. I proto si může říkat o silné posty,“ poznamenává.

Právě Šárka Jelínková společně s adeptkou na ministryni obrany

Janou Černochovou

(ODS) jsou jediné dvě ženy, které momentálně figurují v přehledu ministerských adeptů, jež vydala ČTK.

Slovy klasika: „A není to málo, Antone Pavloviči?“

Při skládání vlády nejdou úplně brát v potaz kritéria či nějaké kvóty na to, kolik má být žen ve vládě. O to složitější je to v momentě, kdy se domlouvají dvě koalice složené z pěti subjektů, upozorňuje Mlejnek.

„Zvláště ODS a KDU-ČSL nejsou stranami, které by fandily kvótám apod. Nehledí na pohlaví, hledí na zkušenosti, předpoklady vést resort správně,“ uvádí Mlejnek.

„Někdo by mohl namítnout, že se naopak objeví minimálně tři ženy ve vedení nové Poslanecké sněmovny a že je tam dodaly právě koaliční strany. Je ale možná škoda, že schopné političky jsou odsouvány do parlamentních funkcí a ne do exekutivy,“ řekl Blesk Zprávám Jelínek.

„Je to škoda, samozřejmě. Máme v Evropě vlády, kde jsou ženy zastoupeny mnohem více a těm vládám to prospívá, ale je to věc vnitrokoaliční alchymie a také ochoty političek z koaličních stran vstoupit do exekutivy.

Možná že si samy často vyhodnotily, že pro ně bude jednodušší zůstat a fungovat v rámci Poslanecké sněmovny,“ přidává svou reakci pro Blesk Zprávy Jelínek.

Hostem byla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisa Hejlová.

Zita SENKOVÁ, moderátorka Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Ráda vás vidím, dobrý den. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Dobré ráno. Zita SENKOVÁ, moderátorka Položme si například otázku, jak vypadá současná veřejná komunikace o očkování. Proč někteří lidé stále více věří takzvaným alternativním faktům. Jak se vyrovnat se šířením dezinformací a co si slibovat od Meta verze, nerušený poslech. Země je placatá, /nesrozumitelné/ roznášejí nemoci, očkování je čipování lidí. To jsou jen některé z výroků, které kolují ve veřejném prostoru a nejenom v České republice, kterým někteří lidé věří. Paní Hejlová, vy jste s kolegyní Terezou Rábovou a dalším týmem kolegy zkoumali komunikaci i dezinformace kolem očkování. Například otázky kdo a proč nejčastěji jedná věří dezinformacím a proč nejčastěji šíří. Což vlastně 4 otázky, tak to můžete vzít postupně. K čemu jste dospěli, co jste zjistili? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Dezinformace a různé fámy, různé alternativní výklady světa, byly a vždycky jsou a budou také součástí všech generací celého světa, co lidstvo pamatuje. Takže není to nějaká věc, která by se objevila nyní náhodou. Co jí ale akcelerovalo v poslední době, je nástup sociálních médií. Tato sociální média a vůbec digitální komunikace najednou ten svět proměnila způsobem, jaký jsme dosud neznali, protože právě ti lidé, kteří mají nějaký názor, který je odlišný, tak mohou získat prostor, který předtím nikdy nezískali. Předtím vám vlastně zbývalo třeba stoupnout si do rohu britského Hyde parku. Vztít si nějaký tlampač a vykládat svoje názory do světa. Dneska si představte, jako kdyby ten tlampač místo desítek lidí mohlo zasáhnout stovky nebo dokonce miliony lidí po celém světě. Zita SENKOVÁ, moderátorka Klik myši. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Přesně tak. Zita SENKOVÁ, moderátorka Ale ty sociální sítě jsou už tady, není to žádná novinka. Už tady s nimi pracujeme několik mnoho let v podstatě. Vytvíjí se to také nějak? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Vytvíjí, protože sociální média zpočátku byla vnímána jako něco, co přinese lidem větší demokratičnost. Co vlastně umožní tu pluralitu názorů. My ale dneska už víme, že sociální média operují na tom systému, který akcentuje tyto polarizační názory a častokrát i negativní zprávy, protože ty lidi déle udrží u sledování těchto médií. Zita SENKOVÁ, moderátorka Vidíme také, že v podstatě se často zakládají takové ty skupiny vlastní, kde si lidé svým způsobem potvrzují své názory, své vidění světa, podporují se v tom? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Je to tak, sociální média umožní vznik komunit, a to jak dobré, tak to může být i negativní pro tu společnost. Vytváří se tam takový psychologický efekt, který se nazývá Group think, neboli skupinové myšlení. A to je vlastně to, že jakmile se stanete členy té skupiny, tak ostatní váš názor podporují a potvrzují. A naopak, když řeknete něco, co je proti tomu názoru v té skupině, tak vás z té skupiny mohou až vyloučit. Zita SENKOVÁ, moderátorka Často slyšíme také argumenty typu, chce to mít zdravý selský rozum, což asi také nebude žádné novum. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Je to tak, ale ten selský zdravý rozum častokrát bývá postavený spíše na emocích, protože emoce nám umožňují rozhodovat se rychle a na základě toho, čemu říkáme vlastně takový ten náš vnitřní pocit nebo intuice. Ten ale není vždycky založený na ráci. Zita SENKOVÁ, moderátorka Co si vlastně představíte tedy pod tím, když se řekne alternativní informace nebo správa nebo alternativní fakta? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Tak je důležité říct několik věcí. A to je to, že ten, to slovo alternativní dneska slouží pro častokrát jako takové lepší označení pro něco, co prostě není pravda. Co prostě není tak, jak to lidé vnímají. Odporuje to třeba základním poznatkům vědy. Takže častokrát to slovo alternativní fakta používá pouze jako nálepka pro nějakou zjevnou lež. Na druhou stranu si ale musíme uvědomit, že ten svět potřebuje nějaká alternativa k hlavnímu proudu, aby se nedostal do nějakého ideologického zacyklení. Takže je potřeba kriticky zkoumat ty věci a častokrát třeba /nesrozumitelné/ nebo nějaké vlastně objevování nepravostí, nefunkčnosti toho systému, pochází z alternativních zdrojů. Takže nelze jednoduše zavést cenzuru, která bude hlásat jenom jeden názor. To také není správný krok. Zita SENKOVÁ, moderátorka Asi je ale tedy rozdíl mezi jaksi zdravou ne dezinformační alternativou, i když možná bychom i použili ten zdravý rozum a dezinformací. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Určitě. Zita SENKOVÁ, moderátorka Záměrnou lží, záměrnou manipulací. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Ty dezinformace mohou být opravdu velmi škodlivé a do konce až zničující. Protože dezinformace jsou často využívány různými uskupeními jako profesionálně šířené informace, které mají cíl. Cíl někoho poškodit, nabourat nějakou důvěru, anebo i cíleně třeba poškodit skupinu lidí. Vidíme například, že v poslední době se výrazně rozšířily různé dezinformace spojené s antisemitismem. Zita SENKOVÁ, moderátorka Kdo asi i na základě informací nebo poznatků z vašeho výzkumu paní Hejlová, věří těm dezinformacím, jaká je typologie těchto lidí? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Častokrát si lidé myslí, že dezinformacím věří jenom ti ostatní. Že oni sami jim nevěří a že oni mají ten zdravý kritický nebo selský rozum. Ale bohužel to tak neplatí. My najdeme lidi napříč všemi různými kategoriemi, kteří věří různým typům dezinformací a mohou to být maminky na mateřské dovolené. Mohou to být inženýři, mohou to být specialisty z IT sektoru. Nezáleží na vzdělání, nezáleží na sociálním statusu nebo na finančním příjmu. Zita SENKOVÁ, moderátorka Tradiční a kvalitní žurnalistika podtrhuje ověřuje své informace, uvádí zdroje. Asi je iluzorní myslet si, že všichni konzumenti zpráv takto přemýšlí, že chtějí mít ty informace ověřené, vyzdrojované. Místo toho si raději přečtou na nějakém webu nebo profilu zprávy od někoho, jehož identita třeba ani není možná, není možné dohledat. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Je to tak. Můžeme za tím hledat různá vysvětlení. Zejména to, že lidé dneska tu svoji identitu považují za to nejdůležitější, že vlastně ten svůj postoj a svůj názor dávají před nějakou objektivitu nebo před vlastně sdílení faktů, na kterých se shodne většina. Zita SENKOVÁ, moderátorka Překvapilo vás něco, když jste s týmem kolegů a kolegyní zkoumali právě tento fenomén dezinformací? Jednak vlastně kdo a proč je šíří, kdo je sdílí? Dospěli jste k nějakému možnému překvapujícímu momentu? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Určitě, samozřejmě, my se častokrát díváme na ty dezinformace jako na věci šířené profesionálně například z jiných států. Ale když se podíváme skutečně na to očkování, tak tam stačí zadat do běžného vyhledávače, očkování názory a v podstatě nemusíte vůbec dlouho pátrat. Na nějakém druhém třetím odkazu už vám vyběhnou zcela zjevné lži. Zita SENKOVÁ, moderátorka Kde se vzalo /nesrozumitelné/ hnutí? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky **FSV UK** Tak to má docela zajímavou historii. To /nesrozumitelné/ hnutí vzniklo v podstatě nebo je spojené s jednou vědeckou studií. Byla to studie Dr. /nesrozumitelné/, která údajně měla prokázat vlastně to spojení vzniku autismu u dětí s očkováním. Ovšem co již ti recenzenti nevěděli je to, jak byli ti lidé do té skupiny vybíráni. Vybíraly je tam právní kanceláře, které potom chtěly ty postižené děti zastupovat. Těch dětí bylo pouze 12. A tato studie byla publikována v prestižním lékařském časopise Lancet. Visela tam asi 10 let, než jí retrahovali, stáhli a označili jí za podvod. Zita SENKOVÁ, moderátorka Vysvětluje Denisa Hejlová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Paní Hejlová, kdo z veřejných osob, osobností, potažmo profesí se v souvislosti s pandemií těší,

řekněme, největší důvěře? Často se k vývoji vyjadřují pochopitelně nejenom kromě politiků, vědci, lékaři různých odborností, hygienici a další experti. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKNemám na to žádná tvrdá data, která bych vám mohla prezentovat. Ale spíš je to rozdělené podle skupin. Každý si vybere toho svého oblíbence, který mu konvenuje, kterému věří, který je mu sympatický. A toho potom sleduje a tyto osobnosti mohou být skutečně velmi různé. Zita SENKOVÁ, moderátorkaMěla jsem i na mysli to, že zpočátku se říkalo, že stoupne právě i možná jaksi důvěra v určité profese, ať zejména co se týče vědců a lékařů. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKZatím to příliš nevidíme. Ta důvěra z posledního výzkumu agentury Edelman, který se zabývá měřením vlastně důvěry globálně. Tak je víceméně stejná, jako byla v loňském roce. Stále ti vědci a akademici jsou na těch nejvyšších příčkách, ale těsně za nimi se drží také, když vlastně porovnáme, tak v podstatě hodně velkou důvěrou mají lidé, jako jsme my. To znamená lidé, kteří nám jsou podobní. My tedy čím dál častěji bereme jako důležitý názor lidí, kteří mají stejný životní styl, jako jsme my a samozřejmě na těch nejnižších příčkách tohoto žebříčku jsou politici. Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak komunikuje vláda, ministerstva, hygienici, ÚZIS a další ten vývoj pandemie? Když to srovnáme, už končí druhý rok v tomto modu. Čísla v posledních letech výrazně rostou. Komunikují tyto složky, řekněme, lépe, důsledněji, profesionálněji nebo srozumitelněji? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKV něčem nastalo určité zlepšení. Měli jsme zde lepší očkovací kampaň. Ovšem samozřejmě musíme vidět i ta negativa, přestože vláda jasně deklarovala, že komunikace je důležitá a nedokázala jí za tu dobu vůbec lépe zkoordinovat. To znamená, stále nemáme žádné jedno centrum, které by říkalo na základě vědeckých a epidemiologických doporučení. Přesně to, co mají lidé dělat. Nefunguje digitální komunikace. Nefunguje aplikace například eRouška, a bylo zcela zrušena. Příliš se nezlepšilo trasování, kde opět digitální nástroje by se mohly velmi dobře využít. Můžeme celkově shrnout, že poté strážce té digitalizace a využívání digitálních nástrojů, té komunikace a ve správě dat, ta Česká republika opravdu selhala a nenastalo zde žádné zlepšení. Zita SENKOVÁ, moderátorkaNesouvisí to třeba i s tím, že často si samotní, ať už vědci nebo lékaři protirečí, když vysvětlují epidemii? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno, určitě a také to souvisí s tím, že i samotní novináři častokrát v zájmu takzvané objektivity vyhledávají názory, které si protirečí. Zita SENKOVÁ, moderátorkaAlternativní? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno, je to tak. Zita SENKOVÁ, moderátorkaJinak často zaznívá i názor, jestli skutečně potřebujeme vládní kampaň na to, abychom se očkovali, abychom se starali o naše zdraví? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKNo, tady je potřeba říci, že vláda komunikuje standardně. Ta vládní komunikace v oblasti zdraví je běžnou součástí našeho života a měla by tady určitě být. Měla by se týkat více věcí, ať už jsou to různé prevence, pravidelné prohlídky. Vůbec to, jak se starat o naše zdraví a o naše tělo. To je běžná součást. A když se podíváme na ten rozpočet, který proběhl na tu největší vlastně očkovací kampaň, což je opravdu klíč k tomu, jak naši republiku dostat z koronavirové pandemie, tak ty částky byly opravdu velmi nízké. Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak vy jako vlastně expertka na PR a strategickou komunikaci vnímáte kampaně obecně. Teď se oprostíme od všech virů. Jaká je síla takových kampaní? Například, když se nasadí klidně na nějaký výrobek nebo službu, jaký to má dopad na nás konzumenty? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTo je věc, o které se hodně diskutuje. A ještě ve dvacátém století reklamní experti říkali, že polovina nákladů na reklamu je vyhozených z okna. Protože nevíte, jestli měla nějaký efekt, ale bez té druhé poloviny se neobejdete. Dneska, když už máme digitální nástroje, tak my to můžeme mnohem lépe změřit. Zjměna reklama v online prostoru se dá měřit poměrně přesně. Vidíte, jestli třeba lidé po shlédnutí té reklamy opravdu koupili ten produkt. U toho očkování to ale takhle propočítané nebylo. Tam nemůžeme jasně říci, že kampaň přiměla tolik a tolik lidí. Vždycky se budeme tam nějakým způsobem dohadovat o tom. Ale i na to se dají provádět různé testování a výzkumy. Zita SENKOVÁ, moderátorkaKdyž jsme hovořili o sociálních sítích a o jejich vlivu i možná na nepřímo teda na vývoj pandemie, ale tu komunikaci ve veřejném prostoru, tak šéf Facebooku Mark Zuckerberg si vytyčil novou Metu, obrazně i doslovně řečeno. Metu s velkým M. Jeho společnost přejmenuje na Meta. Bude zastřešovat služby jako Facebook či Instagram. Odkazuje na takzvané meta versum, tedy internetový svět, který společnost bude. Co si od toho slibovat, paní Hejlová? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak je to ze strany Facebooku takový očekávatelný krok. Samozřejmě snaží se říci, že je něco více než jenom ta sociální síť. Že nabízí i jiné produkty a služby. Zároveň přichází ve chvíli, kdy se proti Facebooku objevuje čím dál tím více negativních informací. Například prestižní deník Wall Street Journal uveřejnil sérii článků takzvaných Facebook file, ve kterých popisuje některé, můžeme říci nekalé praktiky této společnosti. Zita SENKOVÁ, moderátorkaAsi nemusím připomínat, že americký gigant bojuje s kritikou zákonodárců, také regulačních orgánů. Nejenom co se týče jaksi tržní síly, ale také ta kritika se týká toho, jak na svých platformách přistupuje právě k projevům nenávisti nebo k těm dezinformacím. Jaký máte na to názor? Jak přistupovat k problematickému obsahu na takových platformách? Ať už je to Facebook, Instagram, Twitter a další? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTa otázka je velmi těžká. V první řadě ti uživatelé těch sítí si musí uvědomit, že to není žádná služba, kterou dostávají zadarmo. Oni za něj platí. Platí za ní svými daty a tím, že vlastně ukazují na síti, co sledují, co je baví, co je nebaví. A umožňují jim na základě toho nabízet jim reklamu. Takže tohle to je opravdu jako skutečný základ těch sociálních médií. To nejsou žádná náměstí, žádné veřejné prostory. To je prostě komerční svět. A ten ovládá poměrně málo firem. Zatím nikdo úplně nepřišel na to, co je ta správná cesta. Jak a zda je regulovat. Pravda je ale tak, že tyto společnosti jsou regulované opravdu naprosto minimálně. Zita SENKOVÁ, moderátorkaTaky vědí, na co všechno klik nemá a podle toho nám také to dávají různé informace nebo reklamy, doporučení? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno, je to přesně tak. Tato média o vás vědí více možná, než si myslíme /souzvuk zvuků/ nebo než jsou si lidé ochotni přiznat, že takový jsou. Zita SENKOVÁ, moderátorkaŘíká Denisa Hejlová z fakulty sociálních věd. Jak rozumíte komunikaci Kanceláře prezidenta republiky během hospitalizace Miloše Zemana? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTo je pro mě velmi citlivá otázka. Já to vnímám velmi osobně, protože ta komunikace Kanceláře prezidenta republiky v této těžké situaci, ale i před ní je opravdu velmi neprofesionální. A mě to samozřejmě lidsky velmi mrzí. Protože já tady 10 let vedu Katedru marketingové komunikace a public relations, kdy se snažíme vychovávat stovky studentů v tom, co je ta dobrá praxe. V tom, v tom co je ten etický postup a v tom, že je to služba. Je to služba veřejnosti a oni potom přijdou domů za svojí babičkou, dědečkem a ty se jich zeptají, tak co budeš dělat, až tady vystuduješ tu Univerzitu Karlovu? A oni častokrát řeknou, tak já budu třeba tiskový mluvčí. A babička se jich zeptá, to budeš jako pan Ovčáček, a to pro nás určitě není dobrá vizitka, protože takto ta profese vypadat nemá. Zita SENKOVÁ, moderátorkaV polovině října se vůči práci prezidentova mluvčího vymezilo asi 1000 profesionálů. V oboru public relations se připojili se k otevřenému dopisu asociace public relations Apra, které také kritizuje nečinnost mluvčího a pan Ovčáček tu kritiku odmítl s tím, že na Pražském hradě odmítá dělat PR, protože citují, opravdový státník nic takového nepotřebuje, státní politika není a nesmí být PR prodej jogurtů. Tolik citace prezidentova mluvčího. Paní Hejlová, obecně, jaké jsou principy práce PC profesionála v oblasti tedy public relations? Co učíte vaše posluchače? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak je vidět, že tady z toho vyjádření pan Ovčáček prostě opravdu nerozumí podstatě té věci. On ji nikdy nedělal. On je bývalý novinář stranického deníku komunistické strany a nemá základy té profese. Ta profese má svoje pravidla. V první řadě je to sloužit, a to nejenom svému zaměstnavateli, ale v této pozici především té veřejnosti. Nelhat, poskytovat ověřené informace, včas, pravdivě a pokud možno co nejrychleji. To znamená být co nejtransparentnější. Snažit se, aby vám veřejnost nebo různé jiné podsložky té

veřejnosti, co nejlépe porozuměly. A to my tady skutečně nevidíme. My vidíme nějakou informační hradbu, anebo mlžení různými až opravdu jako groteskními způsoby publikování různých žalmů v situaci, kdy to je naprosto nepatřičné a tak podobně. Zita SENKOVÁ, moderátorka Máte vy proto osobně možná nějaké vysvětlení. Těžko říct? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK Tak všichni jsme jenom lidé a i pan Ovčáček má nějaký svůj lidský postoj. Snaží se spíše strhávat tu pozornost na sebe, ale skutečně neslouží dobře ani této profesi ani této republice. Zita SENKOVÁ, moderátorka Rozpoutala se také debata o tom, zda a jaké záběry například v souvislosti s hospitalizací hlavy státu je vůbec vhodné zveřejnit. Teď nemám na mysli ani tak možná video, kde pan prezident /nesrozumitelné/ v Ústřední vojenské nemocnici podepisuje dokument o svolání nové Sněmovny. Ale třeba i video, které se objevilo bezprostředně po tom příjezdu sanitky do areálu Střešovic. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK Rada z novinářů deklarovala, že mají i další vizuální nebo další materiály a informace, ale že nechť jí zveřejňovat s ohledem právě na rodinu a na jakousi citlivost té situace. I to video, které sami publikovali pracovníci Kanceláře prezidenta republiky. Mně nepříjde jako příliš etické. A celé to vystupování, včetně prostě svolávání tiskové konference, peskování novinářů, aby přišli ve společenském oděvu, spíše odvádí pozornost od podstaty věci. Od toho, že Kancelář prezidenta republiky prostě nepracuje tak, jak má, tak jak má vypadat služba veřejnosti. Zita SENKOVÁ, moderátorka A jak má vypadat služba veřejnosti, už jste teda popsala ty zásady práce PR profesionála. Jak jsou na tom z vašeho odborného pohledu třeba tisková oddělení, řekněme, dalších vládních institucí a vůbec můžeme zařadit i další organizace? Zita SENKOVÁ, moderátorka Tady se bavíme o takzvané vládní komunikaci. Ta vládní komunikace je trochu odlišná od toho konceptu public relations, tak jak my je známe v tom komerčním světě. Ten samotný pojem té vládní komunikace u nás po revoluci v podstatě byl poměrně dlouho opomíjený a příliš se nerozvíjel teoreticky, přestože v té oblasti pracuje celá řada lidí. Celá řada lidí pracuje v tiskových odborech, na ministerstvech a tak dále. A potažmo my to můžeme rozšířit a zabývat se tou komunikací ve veřejném sektoru a tam opět pracuje celá řada lidí na různých pozicích, ať už jsou to v tiskových odborech, třeba nemocnic, požárníků, policistů a tak dále. Toto všechno jsou vlastně noví profesionálové, kteří se zabývají touto oblastí. Zita SENKOVÁ, moderátorka V poslední době také vidáme, že je čím dále méně takových těch klasických tiskových konferencí. A teď vůbec nemám na mysli jaksi vynucenou možnost nebo model kvůli restrikcím, protože se spousta věcí v uplynulých měsících přesunula do toho online prostoru, ale jako kdyby už ta klasická tisková konference ztrácela na síle? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK Je to přesně tak, jak jste to popsala. A je to způsobeno tím, že novináři mají čím dál tím méně času, chodit a sbírat si informace v terénu. Ten tlak na to, aby ty zprávy byly publikovány co nejdříve a zejména v tom online prostoru, je velmi silný. A ty redakce nenabírají více lidí, spíše naopak. Takže ten tlak na vlastně to, co všechno ten novinář musí během dne zvládnout, udělat, se spíše stupňuje. Zita SENKOVÁ, moderátorka Co je třeba už vyloženě přežít, když mluvíme o komunikaci o public relations? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK Tak s dostupností a s rychlostí komunikace se nevyplácí a nikdy se nevyplácelo, ale čím dál tím je to vlastně problematičtější jednoduše říkat. Protože ta pravda většinou se někde objeví, někde vyplave napovrch. Takže já vždycky doporučuju nelhat, protože to opravdu velmi rychle může vyjít na svět. Zita SENKOVÁ, moderátorka Říká Denisa Hejlová, z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuji za váš čas, informace a poznatky a přeji vše dobré, na slyšenou. Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK Děkuji, pěkný den. Zita SENKOVÁ, moderátorka Mým zítřejším hostem bude ekonom Lukáš Kovanda. Příjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu, přeje Zita Senková. .

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beey www.beey.io. Texty neprocházejí korekturou.

Provozované, realizované a projektované tunely na IV. železničním koridoru URL Automatický překlad

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: casopisstavbnictvi.cz Autor: Libor Mařík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 12:28, RU / měsíc: 104 524, RU / den: 7 466, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Výstavba železničních tunelů má v České republice dlouholetou tradici. Většina tunelů v síti Správy železnic je však spojena s obdobím před 2. světovou válkou. Ani v současné době se jejich počet výrazně nezvyšuje. Nárůst počtu zejména delších železničních tunelů lze zřejmě očekávat až v souvislosti s výstavbou vysokorychlostních tratí. Určitou výjimku co do počtu i délky tunelů tvoří IV. tranzitní železniční koridor, který jejich význam pro moderní železnici jasně ukazuje.

Autor:

Studoval na FSV ČVUT v Praze obor konstrukce a dopravní stavby se specializací na geotechniku. Po profesních začátcích ve firmě METROPROJEKT nastoupil k firmě ILF Consulting Engineers, s.r.o., od roku 2005 IKP Consulting Engineers, s.r.o. Nyní pracuje jako hlavní projektant ve firmě HOCHTIEF CZ a.s. Je členem předsednictva České tunelářské asociace ITA-AITES a výboru České betonářské společnosti ČSSI.

Úvod

Tranzitní železniční koridory se na našem území staly nástrojem k plnění evropské dohody o mezinárodních železničních magistralách (AGC) a dohody o nejdůležitějších trasách mezinárodní kombinované dopravy a souvisejících objektech (AGTC), ke které Česká republika přistoupila v roce 1991, respektive jako nástupnický stát ČSFR s účinností od ledna 1993. Na základě studií proveditelnosti byly definovány a prostorově zakotveny čtyři tranzitní železniční koridory, k jejichž hlavním cílům patří napojení vybrané sítě Správy železnic na hlavní evropské magistraly, naplnění podmínek integrace ČR do evropských struktur (Evropská unie, NATO), snižování zátěže životního prostředí, zvýšení bezpečnosti provozu novými dokonalejšími technologickými zařízeními, zvyšování cestovní rychlosti v osobní železniční dopravě, zvyšování spolehlivosti a pravidelnosti v nákladní dopravě i rozšíření služeb pro přepravce využitím mezinárodní kombinované dopravy. Napřimování trasy a úprava jejího výškového řešení, kterou je mnohdy podmíněno dosažení požadované rychlosti 160 km/h, lze v některých případech dosáhnout pouze začleněním tunelů. Na IV. tranzitním železničním koridoru, jenž je součástí severojižního evropského propojení Stockholm – Záhřeb a na našem území spojuje města na ose Děčín, Praha, Tábor, Veselí nad Lužnicí a Horní Dvořiště, bude tunelů hned jedenáct v celkové délce 12,9 km. V současné době je šest tunelů již v provozu, tři tunely jsou právě ve výstavbě a dva nejdelší v celkové délce 7,9 km se projektují ve stupni dokumentace pro stavební povolení. V rámci České republiky se tak jedná o trasu s mimořádným množstvím tunelů.

Cílem článku je podat čtenáři souhrnnou informaci o všech tunelech na IV. tranzitním železničním koridoru. Na článek navazují texty popisující konkrétní technické řešení tunelů ve vysokém stupni přípravy projektové dokumentace. Zároveň připomíná významné momenty z realizace již provozovaných tunelů, mapující nejen technický vývoj v oboru podzemních staveb, ale i možnosti optimalizace technického řešení spojené s aplikací observační metody při profesionálním přístupu všech účastníků výstavby. Články právě realizovaných tunelů budou uvedeny v dalším čísle časopisu.

Provozované tunely

Traťový úsek Votice – Benešov u Prahy

Co do počtu tunelů je úsek Votice – Benešov u Prahy rekordmanem celého IV. koridoru. Na traťovém úseku délky 18,4 km se nachází celkem pět dvoukolejných železničních tunelů o celkové délce 2,69 km. Ve směru od Votic do Benešova se jednalo o hloubený tunel Votický (590 m) a ražené tunely Olbramovický (480 m), Zahradnický (1044 m), Tomický I (324 m) a Tomický II (252 m). Ačkoli se na projektování tunelů podílely tři projektové kanceláře, podařilo se návrh technického řešení koordinovat a unifikovat, což budoucímu provozovateli tunelů výrazně zjednodušuje činnosti spojené s jejich údržbou. Stavební práce na úseku Votice – Benešov započaly v srpnu 2009 a slavnostní ukončení stavby proběhlo v polovině června 2013. I když technické řešení tunelů bylo co do geometrického tvaru tunelu, použití kabelovodů, hydroizolací, tunelových drenáží na odvedení podzemní vody a dalších konstrukčních prvků unifikováno, geotechnické podmínky značně ovlivňující postupy výstavby byly jak u jednotlivých tunelů, tak i v rámci každého jednoho tunelu značně odlišné. Tunely na traťovém úseku Votice – Benešov u Prahy procházely geomorfologickou soustavou označovanou jako Jihočeská vysočina. Území se nachází při jihovýchodním okraji středočeského plutonu v blízkosti výběžku moldanubika a je tvořeno zejména paleozoickými, hlubinnými a žilnými vyvřelinami. Horniny jsou charakteristické svou značnou petrografickou pestrostí. Převažujícími horninovými typy jsou drobnozrnné žilné granity a aplity; v části území porfyrické, středně zrnité, amfibol-biotitické žuly typu Čertova břemene a porfyrické, středně zrnité biotitické žuly s amfibolitem sedčánského typu. Lokálně se v trase tunelu vyskytují kontaktní metamorfity zastoupené cordieritickými rulami a migmatity různého stupně zvětrání.

Při ražbě tak bylo možné v tunelech zastihnout jak velmi pevný a obtížně rozpojitelý granodiorit, tak eluvium rul charakteru zeminy, které bylo v některých případech možné z čelby prakticky odebírat rukou. Asi nejmarkantnější změna geotechnických podmínek co do vzdálenosti jednotlivých geotechnických typů horninového masivu byla zastížena u tunelů Votický a Olbramovický. Zatímco při hloubení Votického tunelu byly v granodioritu používány masivní thrací práce velkého rozsahu (obr. 2), u těsně navazujícího Olbramovického tunelu, který od portálu Votického tunelu dělí zářez tratě délky cca 100 m, probíhala zpočátku ražba ve zcela zvětralých rulách (obr. 3). V úseku mezi tunely byla navíc zastížena žila pevného, ale silně podrceného aplitu, jenž puklinovým systémem přiváděl do stavební jámy značné množství podzemní vody.

Tunely na úseku Votice – Benešov mají svá specifika i z hlediska návrhu požárněbezpečnostního řešení a zajištění bezpečnosti provozu. V případě Zahradnického tunelu bylo vzhledem k jeho délce 1 044 m nutné na základě požadavků evropské směrnice TSI SRT o bezpečnosti v železničních tunelech navrhnout únikový východ. Směrnice předepisuje, že horizontální a/nebo vertikální únikové cesty vedoucí na povrch musí být k dispozici nejméně každých 1 000 m. Vzhledem k tomu, že všechny tunely jsou navrženy jako dvoukolejné a k úniku není možné použít druhou tunelovou troubu, bylo nutné řešit únikovou cestu zvláštní štolou a schodišťovou šachtou, umožňující evakuaci osob na povrch území.

V případě tunelů Votický a Olbramovický, jejichž portály jsou od sebe vzdáleny pouze 100 m, bylo zase nutné na základě téže směrnice z požárněbezpečnostního hlediska oba tunely považovat pouze za jeden tunel, jehož fiktivní délka byla součtem délky obou tunelů i zářezu mezi nimi. Směrnice požadovala, aby dva či více než dva po sobě jdoucí tunely byly považovány za jediný tunel, pokud rozstup mezi tunely na volném prostranství byl kratší než maximální délka vlaku, který má být na dané trase provozován, prodloužená o 100 m. Tento požadavek byl při délce úseku mezi portály samozřejmě splněn (obr. 4). V zářezu mezi portály obou tunelů pak byla situována nástupní plocha složek integrovaného záchranného systému a požární nádrž, ze které by v případě požáru v tunelu bylo možné zavodnit potrubí požárního „suchovodu“, situované pod služebním chodníkem v obou tunelech. K nástupní ploše byla zřízena přístupová komunikace. Zajištění potřebného tlaku vody v požárním potrubí se v takovém případě předpokládá požárními cisternami.

Votický tunel

Avizované geotechnické podmínky v místě Votického tunelu byly v porovnání s tunely Olbramovický nebo Tomický I a II na stejném traťovém úseku velmi příznivé. Kromě zóny hlubšího dosahu zvětrání uprostřed tunelu a v oblasti výjezdového portálu měl tunel procházet navětralými granity s ortogonálním systémem puklin. V průběhu projektování přípravné dokumentace došlo v úseku nynějšího tunelu k výškové úpravě trasy. Ve vazbě na navazující úseky bylo nutné niveletu zahloubit až o 1 m a tím vzrostla hloubka navrhovaného zářezu až na bezmála 20 m. Při této hloubce stavební jámy již vstupují do hry kromě investičních nákladů i otázky spojené s dlouhodobou stabilitou jejich svahů a nároky na údržbu tratě. Bylo proto provedeno technicko-ekonomické posouzení variant vedení trasy v otevřeném zářezu a přesypaného tunelu, ze kterého vyšla jako vítězná tunelová varianta. Ražený tunel nebyl v tomto úseku navržen pouze z důvodu nízkého nadloží, které se pohybovalo od 0 do max. 9 m a nedovolovalo by tak dosáhnout požadované bezpečnosti pro ražbu. V oblasti výjezdového portálu byl tunel oproti původní úrovni terénu dokonce mírně přesypán. Dobré geotechnické podmínky ve spodní etáži stavební jámy umožnily originální návrh technického řešení, kdy byly stěny stavební jámy navrženy jako svislé a tvořily spojitou podporu pro klenbu tunelu. Tento konstrukční systém umožnil zmenšit šířku stavební jámy o 3 m, zmenšit objem výkopu o 25 000 m³ horniny v rostlém stavu a díky podepření klenby ostění na bocích tunelu snížit tloušťku konstrukce o 100 mm i stupeň jejího vyztužení v porovnání s tunelem realizovaným ve svahované stavební jámě. Svislé stěny nejvyšší etáže stavební jámy byly vyrovnány nevyztuženým betonem, který byl od ostění tunelu separován PE fólií (obr. 5).

Navržený konstrukční systém využívající přímé interakce betonové konstrukce a boků stavební jámy vyžadoval poměrně přesné tvarování boků stavební jámy. Pro rozpojování horniny byla proto nejprve používána největší dostupná skalní fréza v ČR (obr. 6). Pevnost horniny byla však i nad možností tohoto stroje, a proto se přistoupilo k použití thracích prací. Boky stavební jámy pak byly v poslední etáži vyrovnávány monolitickým betonem.

Vzhledem k riziku poškození hydroizolační fólie při provádění zpětného zásypu bylo ostění tunelu navrženo jako vodonepropustné s těsněním pracovních spár mezi bloky betonáže vnitřními těsnícími pásy. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první použití tohoto typu konstrukce takového rozsahu, rozhodl se stavebník i zhotovitel po dokončení betonáže ostění horní část volně přístupné klenby před provedením zásypu zaizolovat fóliovou izolací (obr. 7).

S ohledem na urychlení výstavby se zhotovitel rozhodl pro použití samonosné výztuže ostění, což je typické spíše u ražených tunelů. Díky tomu byla betonáž ostění nezávislá na montáži výztuže (obr. 8). Ta mohla být prováděna v předstihu, neblokovala bednicí vůz a tím ani postup betonáže. Bednicí vůz pro vnitřní bednění tvořila masivní ocelová „mostní“ konstrukce s pojezdem po kolejnicích situovaných na základových pasech ostění. Bednicí vůz umožňoval betonáž ostění v blocích délky 10 m. Vnější bednění tvořila rovněž ocelová konstrukce, která pojížděla po kolejnicích upevněných na horní úrovni spodní etáže stavební jámy. I tento způsob bednění tunelového ostění byl ojedinělý a vyžadoval od výrobce speciální technické řešení. Výstavba tunelu probíhala proudově od těžení stavební jámy až po instalaci vnitřního vybavení. Na rozdíl od ražených tunelů výstavbu tunelu komplikovaly zejména v zimním období drsné klimatické podmínky. V celé délce 590 m se použil konstrukční typ tunelu založeného na základových pasech bez spodní klenby.

Olbramovický tunel

Celková délka tunelu 480 m byla rozdělena na hloubené úseky délky 60 m u obou portálů a úsek délky 360 m ražený Novou rakouskou tunelovací metodou. Nad trasou tunelu se v rozsahu předpokládané poklesové kotliny nenacházely žádné objekty, které by mohly být výstavbou tunelu negativně ovlivněny. V ose tunelové trouby povrch terénu překonával morfologicky

výrazný hřbet zvaný U Martina s nadmořskou výškou v rozmezí cca 465 m n. m. až 502 m n. m. Vrtným průzkumem byla zastižena hladina podzemní vody v úrovni kaloty tunelu v hloubce 5,20–28,00 m pod povrchem terénu. Prozkoumanost území v oblasti tunelu byla vysoká, v délce tunelu bylo při návrhu technického řešení k dispozici devět jádrových vrtů, jejichž hloubka zasahovala až pod úroveň počvy tunelu. Horninový masiv tvořily granitoidy a metamorfované horniny (ruly) různého stupně zvětrání. Střídání poloh granitu, biotitických rul a grafitických břidlic o různém stupni zvětrání i tektonického porušení bylo charakteristické pro celou ražbu tunelu. Vzhledem k pestrým geotechnickým podmínkám bylo pro ražbu tunelu navrženo pět technologických tříd výrubu, jež umožňovaly aplikaci observační metody podle skutečně zastižených geotechnických podmínek.

Hloubení stavební jámy výjezdového portálu bylo zahájeno 1. listopadu 2009. Po vyhloubení jámy byla pak 10. prosince 2009 zahájena ražba tunelu (obr. 9). Ta probíhala od výjezdového portálu až do 23. dubna 2010 a skončila 47 m před raženým vjezdovým portálem. Důvodem byly obavy ze špatných geotechnických podmínek v oblasti vjezdového portálu, které se při hloubení stavební jámy potvrdily. Dne 23. dubna 2010 byla proto zahájena „protiražba“ od vjezdového portálu a prorážka tunelu byla uskutečněna v hoře, což je v takovém případě bezpečnější než prorážka do stavební jámy. V porušeném horninovém masivu bylo použito mechanické rozpojování horniny, v kvalitnějších polohách pak bylo nutné nasadit trhací práce. Pro celou délku hloubených úseků tunelu a v připořádkových úsecích ražených tunelů byl ve špatných geotechnických podmínkách s nízkým nadložím použit konstrukční typ ostění se spodní klenbou. Kvalita horninového masivu vyžadovala mimořádnou pozornost při zajišťování stability výrubu. Přesto docházelo k lokálním nestabilitám čelby (obr. 10). Ve střední části tunelu bylo ostění založeno na základových pasech. Aplikace observační metody se netýkala pouze způsobu zajištění stability výrubu a nasazení technologických tříd výrubu.

Podle skutečně zastižených geotechnických podmínek bylo dimenzováno i sekundární ostění a v dobrých geotechnických podmínkách bylo použito sekundární ostění bez výztuže, což v době výstavby ještě nebylo zcela běžné. Správnost ekonomického návrhu sekundárního ostění bez výztuže se léty provozování tunelu potvrdila a ostění nevykazuje známky poruch, které by ohrožovaly jeho funkci nebo životnost.

Zahradnický tunel

Tento tunel byl ze všech pěti tunelů na trase realizován v nejkvalitnějším horninovém masivu. Záměrně není pro popis vlastností horninového masivu použit termín „v nejlepší“, protože vysoká pevnost a abrazivita zastiženého granitu představovala při ražbě značné komplikace. Nízký stupeň rozpukání horniny a velká vzdálenost diskontinuit paradoxně ztěžují ražbu, protože hornina může při nepříznivé orientaci puklin k líci výrubu nebo k rovině čelby vypadávat ve velkých blocích, což se negativně projevuje na velikosti vzniklých nadvýrubů.

Bylo proto nutné věnovat mimořádnou pozornost vrtným schémátům a obecně provádění trhacích prací. Zhotovitel nasadil v té době novou technologii řízeného vrtání stroji Boomer řady L2C a E2C, vybavenými systémem ABC Regular/Total, které umožňovaly částečně nebo zcela automatické vrtání podle zadaných vrtných schémat s minimálními odchylkami od projektovaných parametrů. Parametry horninového masivu ovlivňovaly i množství trhaviny potřebné na jeden záběr ražby tunelu, jež bylo při ploše výrubu cca 100 m až 6× větší než u ostatních tunelů na úseku Votice – Benešov. Při ražbě v granitu nebyly v primárním ostění používány výztužné rámy a střihaný beton byl výztužen pouze ocelovými sítěmi (obr. 11).

K dalším zvláštnostem při ražbě tohoto tunelu patřila i na naše poměry mimořádná délka záběru při ražbě, která dosahovala až 4 m, a emulzní trhavina používaná k rozpojování horniny. Na rozdíl od klasicky používané trhaviny, která je distribuována v délkách dodávaných výrobcem, je u emulzní trhaviny možné do vrtu načerpat pouze množství nezbytně nutné k rozpojení horniny v daném vrtném schématu. Emulzní trhavina byla do vrtů čerpána z nabíjecího vozu, jehož součástí bylo počítačem řízené směšovací čerpadlo, zásobníky jednotlivých složek pro výrobu trhaviny a zařízení pro dávkování trhaviny do vrtů. Po smísení jednotlivých komponent vznikla trhavina, která byla do vrtu čerpána aplikační jehlou spolu s rozbuškou. Ke zvýšení bezpečnosti provádění trhacích prací přispíval i neelektrický roznět. Tato technologie byla použita pouze u Zahradnického tunelu.

Požadavky na zajištění bezpečnosti provozu si vyžádaly vytvoření únikového východu pro potřeby evakuace v případě havárie v tunelu. Ten byl situován cca 300 m od výjezdového portálu. Místo vyústění únikového objektu na povrch území bylo nutné stanovit s ohledem na výšku nadloží, dostupnost a zástavbu na povrchu. Bylo tedy nutné k únikové šachtě kruhového tvaru o poloměru 7 m a hloubce 26 m (obr. 12) vyrazit z tunelu ještě přístupovou štolu délky cca 60 m. V šachtě je umístěno schodiště, umožňující výstup z tunelu na povrch. Povrchový objekt je situován u místní komunikace nad obcí Zahradnice. Přetlakové větrání únikové cesty je zajištěno tak, aby v případě požáru v tunelu do ní nepronikal kouř a byl tak garantován bezpečný únik osob i zásah složek IZS.

Tunel Tomický I

Druhým nejkratším tunelem na úseku Votice – Benešov je tunel Tomický I s celkovou délkou 324 m. K raženému úseku tunelu délky 216 m přiléhají na jižním a severním portále hloubené úseky délky 48 m a 60 m. Podélný sklon tunelu 10,00 ‰ klesá směrem od výjezdového portálu k výjezdovému. Při ražbě tunelu převažoval horninový masiv tvořený drobnozrnným biotitickým granitem až granodioritem, případně migmatitem ovlivněným kontaktní metamorfózou z doby intruze plutonu. Tektonicky porušené a rozpukané granodiority byly prostoupeny žilnými vyvěřelinami (pegmatit, aplit, kvarcit a žilná žula). Poměrně malá délka tunelu nemusí být vždy synonymem pro jednoduchý způsob výstavby. Zpravidla je to právě naopak, neboť s ní často souvisí malá výška nadloží. V případě Tomického tunelu výška nadloží nepřesahovala 15 m a v oblasti portálů se pohybovala kolem 7 m (obr. 13). Z tunelářského hlediska výška nadloží nepřesahovala 1,5 průměru tunelu, což může být příčinou komplikací při výstavbě. Kvalita horniny se však s hloubkou pod terénem rychle zlepšovala a tunel byl v celé délce navržen bez spodní klenby.

Určité komplikace představovala přesnost provádění výrubu. Zejména ve dně tunelu docházelo vzhledem k použití trhacích prací k nadvýrubům, které musely být s ohledem na požadavky týkající se pláně železničního svršku vyplňovány hubeným betonem. V průběhu výstavby se pro vyrovnání přerubaného dna tunelu prováděly zkoušky použití popílko-cementového stabilizátu. Z důvodu špatné dostupnosti stavby, komplikovaného provádění a pomalého náběhu pevnosti materiálu se od tohoto úmyslu upustilo. Výstavba hloubených i ražených úseků tunelu proběhla bez větších komplikací. Jako u všech portálů tunelů na tomto úseku byla použita bezúdržbová varianta zásypu lomovým kamenem a citlivé zasazení do krajiny zajišťovaly gabionové zdi (obr. 14).

Tunel Tomický II

Tunel Tomický II byl vyprojektován později než ostatní tunely na úseku Votice – Benešov u Prahy. S délkou pouhých 252 m je nejkratším tunelem nejen na traťovém úseku, ale na celém IV. tranzitním koridoru. Při obou portálech bylo vždy 24 m tunelu provedeno ve stavební jámě, zbývajících 204 m bylo vyraženo NRTM. Na tunel navazuje poměrně hluboký skalní zářez (obr. 15). Železniční trať tunelem prochází v jednosměrném oblouku o poloměru $R = 1\,471,805$ m v podélném sklonu 10 ‰. Projektová dokumentace předpokládala na základě prognózy geotechnických podmínek nasazení čtyř technologických tříd výrubu s délkou záběru od 2,5 m (pro nejlepší podmínky) do 1,5 m (pro nejhorší). Při vlastní ražbě však byly použity pouze dvě.

Jednalo se o technologickou třídu výrubu NRTM 3 s délkou záběru do 2,0 m a technologickou třídu NRTM 4 s délkou záběru do 1,5 m. Stabilitu výrubu standardně zajišťovaly ocelové příhradové rámy, ocelové sítě, stříkaný beton tloušťky 200 mm nebo 150 mm a horninové hydraulicky upínané svorníky. Po obvodě kaloty byly navrtány ocelové jehly z betonářské oceli, které stabilizovaly líc výrubu před pádem úlomků horniny a tvorbou nadvyrubů. Deformace primárního ostění nepřesahovaly 10 mm. Železniční trať s tunelem v tomto úseku vyrovnává oblouk, který by ve stávající stopě znemožňoval průjezd vyšší traťovou rychlostí (obr. 16).

Traťový úsek Tábor – Sudoměřice u Tábora

Sudoměřický tunel

Trasa tunelu prochází pod západním výběžkem vrchu, ležícím mezi Černým potokem a jeho levobřežním přítokem při jižním okraji Sudoměřic. Nadmořská výška terénu stoupá od místa jižního portálu z hodnoty cca 539 m na nejvyšší kótu cca 555 m n. m. a poté se svažuje k místu severního portálu s povrchem terénu na úrovni opět cca 540 m n. m. Celé území v okolí projektovaného tunelu se zemědělsky využívá, k jižnímu portálu zasahuje cíp lesního porostu. Území je budováno horninami pestré série moldanubika. Převažujícím horninovým typem jsou biotit-sillimanitické pararuly, někde částečně migmatizované. Na několika místech byly zastíženy i přímo migmatity. Jedná se o středně až hrubě zrnité horniny s převažující šedou barvou. Horniny jsou při svém povrchu ve vrstvách o mocnostech 1,1–1,9 m silně až zcela zvětřalé (třída R5 a R6). Směrem do podloží horniny poměrně rychle přecházejí do mírně zvětřalých hornin (R4). Báze zóny mírného zvětřání je v úrovni 3 m až 4 m pod povrchem terénu, výjimečně až 6 m. Hluběji se vyskytují horniny navětřalé (R3–R2) až zdravé (R2). Podzemní voda je vázána na puklinový systém přípovrchové zóny, popř. jde o kombinovaný systém s průlinovým prostředím zemin pokryvu. Jedná se o kolektor s volnou až mírně napjatou hladinou podzemní vody, která zhruba odpovídá tvaru terénu. Již poměrně mělce pod povrchem jsou pukliny sevřené a prakticky nepropustné. Výjimku tvoří pouze tektonicky porušené zóny.

V průběhu výstavby se podařilo dosáhnout významných změn technického řešení, které minimalizovaly rizika spojená s ražbou tunelu a vedly ke snížení provozních nákladů po uvedení tunelu do provozu. Tunel byl původně navržen v délce 430 m, přičemž délka ražené části činila 393 m, délka hloubeného úseku na jižním portále 17 m a délka hloubeného úseku na severním portále 20 m. Výška nadloží dosahovala max. 18 m. Z hlediska výstavby představovalo značné komplikace zahájení ražby od jižního portálu. V době zpracování dokumentace pro stavební povolení a zadání stavby byl ve výstavbě úsek dálnice D3 od Chotovin do Tábora a v úseku Mezno – Chotoviny probíhal na dálnici zkušební provoz. Obslužnost území zajišťovala komunikace I/3 E55 ve směru Praha – Tábor – České Budějovice – Linec, která v oblasti jižního portálu křížuje nově navržený tunel. Přerušení provozu na této komunikaci proto bylo v té době vyloučeno a projektant navrhl podchod komunikace raženým tunelem se spodní klenbou o ploše výrubu cca 100 m. Nadloží tunelu v místě křížení s komunikací dosahovalo jen 2,7 m, a to včetně konstrukčních vrstev vozovky. I přes veškerá navržená doprovodná opatření a ražbu s vertikálním členěním výrubu se jednalo o velmi rizikový úsek jak z hlediska ražení tunelu, tak provozu na komunikaci v nadloží.

V období od dokončení dokumentace pro zadání stavby, provedení soutěže na výběr zhotovitele a zahájení stavebních prací na tunelu došlo ke zprovoznění dálnice D3 a k výraznému poklesu intenzity dopravy na komunikaci I/3. Na návrh zpracovatele realizační dokumentace stavby se rozhodl zhotovitel předložit stavebníkovi alternativní způsob provedení tunelu v oblasti křížení metodou „želva“. Jednalo se o metodu kombinující výstavbu tunelu v otevřené stavební jámě a ražbu pod zastropěním, které tvoří klenbová konstrukce betonovaná přímo na upravené dno stavební jámy (obr. 17). Díky vstřícnému přístupu zástupců stavebníka – Správy železnic i autorského dozoru byl návrh přijat s podmínkou, že změna nevyvolá navýšení investičních nákladů a nepovede k prodloužení termínu výstavby. Na místo křížení komunikace a tunelu bylo svoláno jednání za účasti kompetentních zástupců SŽ, ŘSD ČR Středočeského a Jihočeského kraje, odboru dopravy Jihočeského kraje a Tábora, Policie ČR a místně příslušné správy a údržby silnic. Po vysvětlení problematiky křížení tunelu s komunikací a zejména ujistění zhotovitele o předpokládané době přerušení provozu došlo k pozitivnímu závěru, že provoz na komunikaci může být po dobu výstavby želvy přerušena a provoz převeden na objízdné trasy. Dne 9. října 2013 bylo vydáno rozhodnutí o úplné uzavírci silnice I/3 v místě křížení s novým železničním tunelem na dobu 64 dnů od 12. října do 15. prosince 2013. Podle schválené realizační dokumentace zhotovitel dílo dokončil s pětidenním předstihem a bezpečně ražení tunelu pod zastropěním již probíhalo s obnoveným provozem na povrchu. Na jižním portále došlo ještě k výraznému zjednodušení trvalého zajištění zářezu před tunelem. Původní konstrukce tvořená mikropilotovými stěnami a trvalými lanovými kotvami byla nahrazena svahovaným zářezem v přirozeném sklonu a zajištěním portálového svahu gabionovou konstrukcí (obr. 18). Tato změna si vyžádala prodloužení tunelu z původních 390 m na stávajících 444 m. Uvedené změny jsou důkazem, že i v průběhu realizace stavby lze při pozitivním přístupu všech účastníků výstavby dosáhnout optimalizace technického řešení ku prospěchu stavebníka i zhotovitele.

Tunely ve výstavbě

Tunelům Mezno, Deboreč a Zvěrotickému tunelu, které jsou právě ve výstavbě, budou v příštím čísle časopisu Stavebnictví věnovány podrobné články popisující návrh a realizaci těchto staveb. Z toho důvodu jsou v dalším textu uvedeny pouze základní informace.

Tunely Mezno a Deboreč na úseku Sudoměřice – Votice

Stavba železničního úseku Sudoměřice – Votice navazuje na již provozované úseky Tábor – Sudoměřice a Votice – Benešov. Jeho součástí jsou dva dvoukolejné tunely Mezno délky 840 m a Deboreč délky 660 m ražené Novou rakouskou tunelovací metodou. Díky úpravě směrového a výškového vedení trasy dojde v nově prováděném traťovém úseku ke zkrácení původní jednokolejné tratě z 19,9 km na 17 km, tj. o 2,9 km. Kromě zdvoukolejnění nového úseku dojde i ke zvýšení rychlosti na 160 km/h a po zavedení systému ERTMS (European Rail Traffic Management System), resp. ETCS budou naklápací vlakové soupravy jezdit až rychlostí 200 km/h. Běžné soupravy budou úsekem projíždět max. rychlostí 170 km/h. Tím se zkrátí doba jízdy až na polovinu (cca 13 minut). Stavba byla zahájena 1. května 2018, stavební práce by měly být dokončeny v roce 2022 a s předáním díla stavebníkovi se počítá k 31. červenci 2023. Slavnostní prorážka tunelu Deboreč se uskutečnila 11. února 2020. Tunel Mezno byl proražen o šest měsíců později, 14. srpna 2020 (obr. 19).

Tunel Zvěrotice na úseku Soběslav – Doubí

Hloubený dvoukolejný Zvěrotický tunel délky 370 m je součástí stavby Modernizace trati Veselí nad Lužnicí – Tábor – II. část, úsek Veselí nad Lužnicí – Doubí u Tábora, 2. etapa Soběslav – Doubí. Traťový úsek je veden z velké části v nové stopě podél dopravního koridoru dálnice D3 (obr. 1). Tunel je situován v těsné blízkosti Soběslavi (obr. 20). Přeložka má délku 8,8 km a po dokončení dojde ke zrychlení doby jízdy u rychlíkových spojů o 8 minut. Projekt byl původně navržen na rychlost 160 km/h, v průběhu výstavby došlo po úpravě technického řešení ke zvýšení rychlosti pro naklápací vlakové soupravy až na 200 km/h, pro standardní vlakové soupravy na 185 km/h. Předpokládaná doba výstavby je od září 2019 do května 2023. Zahájení provozu je plánováno v listopadu 2022.

I když se jedná o krátký tunel, geotechnické podmínky se v jeho trase výrazně mění. U vjezdového i výjezdového portálu se nachází pevné skalní horniny pevnostní třídy R3/R4. Ve střední části tunelu horninový masiv tvoří silně zvětřalá hornina charakteru zeminy. Tomu odpovídá i způsob dosažení stability boků stavební jámy. Zatímco v příportálových oblastech je

stavební jáma navržena jako svahovaná, ve střední části je zajištěna stěnami z velkopřůměrových pilot, které jsou kotveny předpjatými pramencovými kotvami. Geotechnické podmínky ovlivnily i konstrukční typy tunelového ostění. V dobrých geotechnických podmínkách v úsecích u obou portálů je klenba tunelu založena na základových pasech. Ve střední části mezi pilotovými stěnami tvoří základovou konstrukci spodní klenba. Plošný základ tohoto typu je schopen zajistit jak příznivé rozdělení vnitřních sil v konstrukci, tak zejména minimalizovat sedání a koncentraci napětí pod základem.

Tunely v přípravě projektové dokumentace

Na dva nejdelší tunely, kterými zároveň celkový počet tunelů dosáhne čísla jedenáct, IV. koridor teprve čeká. Jedná se o tunel Chotýčany délky 4 806 m a Hosinský tunel délky 3 120 m (obr. 21) na traťovém úseku Nemanice – Ševětín. Celému procesu přípravy projektové dokumentace těchto tunelů byla věnována mimořádná pozornost, protože jak jejich délka, tak složitost geotechnických podmínek vyžaduje s ohledem na bezpečnost provádění i výši investičních nákladů pečlivou optimalizaci návrhu technického řešení. Nelehkým úkolem bylo vlastní projednání vedení trati v hustě obydleném území. Podkladem pro zpracování dokumentace pro územní rozhodnutí byly studie, které prověřovaly výhodnost ražení dvou jednokolejných tunelů nebo jednoho dvoukolejného tunelu, možnosti použití konvenční tunelovací metody nebo ražby tunelovacím strojem i varianty zajištění bezpečnosti provozu s ohledem na dostupnost oblasti v nadloží i ekonomické efektivity vynaložených investičních nákladů. Návrh technického řešení zásadním způsobem ovlivňuje a upravuje nařízení Komise (EU) č. 1303/2014 Bezpečnost v železničních tunelech. Její požadavky je nutné při návrhu trasy i technického řešení mít na paměti a v plném rozsahu respektovat. V době zpracování studie zákon o železnicích předpokládal návrh železničních tratí do maximální rychlosti 160 km/h. Přesto byl profil tunelu i směrové podmínky trati navrženy tak, aby vyhovovaly i na rychlost 220 km/h. Bylo zřejmé, že by v případě použití nižších traťových parametrů tunely v budoucnosti tvořily úzké hrdlo, které by limitovalo provoz v celém traťovém úseku. V současnosti je zřejmé, že tato úvaha byla správná. Problematice návrhu variant technického řešení a jejich posuzování byl věnován článek Varianty technického řešení a způsobu ražby železničního tunelu Chotýčany v časopise Stavebnictví č. 10 z roku 2012 [1], který je možné získat po bezplatné registraci z archivu časopisu na internetové adrese <https://www.casopisstavebnictvi.cz/files/dokumenty/stavebnictvi-2012-10-5.pdf>. V současné době probíhá zpracování dokumentace pro stavební povolení a aktuálnímu popisu technického řešení i stavu projektu se věnuje samostatný článek v tomto čísle časopisu.

Závěr

Tunely na IV. tranzitním železničním koridoru ukazují, že výstavba moderní železniční infrastruktury s požadavky na směrové a výškové vedení trasy splňující podmínky provozování rychlostí 160 km/h a vyšší se bez těchto staveb neobejde. Projektování tunelů klade na inženýry vzhledem k vyžadovanému širokému spektru znalostí vysoké nároky. Pokud má být technické řešení optimalizováno jak z hlediska technicko-ekonomického, tak z hlediska bezpečnosti provádění, je nutno posoudit a vyhodnotit celou řadu aspektů a posoudit rizika vyplývající z omezené znalosti horninového masivu. Při návrhu trasy je spolupráce dopravního inženýra a geotechnika zcela nezbytná, neboť necitlivý přístup k trasování může být příčinou mnoha komplikací a výrazného prodražení stavby.

Příklady z praxe projektování a výstavby tunelů na IV. železničním koridoru ukazují, že aplikace observační metody a úprava technického řešení na základě skutečně zastížených geotechnických podmínek může při výstavbě tunelů přinášet pozitivní výsledky. Doba přípravy projektové dokumentace dopravních staveb v České republice je v řádu roků až desítek let a v tomto období může dojít k zásadním změnám okrajových podmínek, za kterých bylo dané řešení navrženo. Je proto nutné platnost těchto podmínek ověřovat a odpovídajícím způsobem na jejich změny reagovat. V případě společného zájmu všech účastníků výstavby se daří provádět optimalizace i v průběhu výstavby, i když jsou zpravidla komplikací nejen pro stavebníka, ale především pro projektanta realizační dokumentace a zhotovitele, kteří jsou vázáni smluvními termíny i cenou díla. Přesto se v případě popisovaných tunelů celou řadu takových případů podařilo uskutečnit. Cesta k lepšímu využití observační metody a optimalizaci technického řešení v průběhu výstavby vede přes správné a transparentní nastavení smluvních vztahů mezi objednatelům a zhotovitelem díla.

Je smutnou pravdou, že náročnému oboru tuneláře-geotechnika se na vysokých školách věnuje čím dál méně studentů a v praxi tato profese začíná pomalu odumírat. Chybějící kontinuita v předávání zkušeností může vést k celkovému snížení profesních dovedností s negativním dopadem na bezpečnost provádění a výši investičních i provozních nákladů. Nezbyvá než věřit, že popularizace podzemních staveb formou dostupných informací o projektovaných i realizovaných tunelech přiláká nové zájemce o tento atraktivní obor, kteří se budou podílet na projektování a výstavbě tunelů nejen na konvenčních, ale i čím dál více zmiňovaných vysokorychlostních tratích.

Zdroj:

[1] MAŘÍK, L. Varianty technického řešení a způsobu ražby železničního tunelu Chotýčany. Časopis Stavebnictví. Brno: EXPO DATA spol. s r.o., 2010, roč. VI, č. 10, str. 31–36.

Politologové: Vznik ministerských postů je logický, když vládu skládá pět stran [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: pravniprostor.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 13:02, Celková návštěvnost: 139 330, RU / den: 5 200, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Praha 3. listopadu (ČTK) - Vznik nových ministerských postů v kabinetu, který sestavují koalice Spolu a Pirátů se Starosty a nezávislími (STAN) je logický z pozičního hlediska, neboť v nové vládě bude pět subjektů.

Uvedli to politologové oslovení ČTK. Nové posty podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně dávají smysl i vzhledem k obsahové stránce.

Koalice se v úterý dohodly na koaliční smlouvě i programovém prohlášení společné vlády. O dokumentech budou jednat v příštích dnech vedení pěti subjektů. Podepsat koaliční smlouvu i programové prohlášení chtějí strany v pondělí. Kabinet bude mít 18 členů, budou v něm nově ministři pro legislativu, pro EU a pro vědu, výzkum a inovace. Nynější vláda ANO a ČSSD vznikla s 15 členy.

Přidání nových ministrů bez portfeje má podle Kopečka dvojí politickou logiku. Jednak se řídí obsahovou stránkou věci. U ministra pro evropské záležitosti to dává smysl vzhledem k tomu, že Česko bude v druhé polovině příštího roku předsedat Radě EU. "Podobně vzhledem k nekvalitě řady legislativních návrhů, které plynuly v minulém volebním období z vlády do Sněmovny (viz extrémní příklad pandemického zákona), dává funkce ministra pro legislativu smysl, aby se předešlo opakování této situace," poznamenal. Ministr pro vědu a výzkum pak podle něj odráží jednu z priorit nové vlády.

"Druhá logika těch tří nových ministrů je poziční. Vládu bude tvořit pět politických stran, a dává proto smysl, aby se rozdělovalo víc vládních pozic než v předchozím kabinetu se dvěma stranami," dodal Kopeček.

Podle Josefa Mlejnků z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** mají ministři bez portfeje tu výhodu, že se nezakládá nový úřad. Proto se dají obhájit i ve světle požadavku na úspory. "A tyto posty jsou výhodné i proto, poněvadž 'rozesadit' kandidáty pěti stran do vládních funkcí není snadná věc," shodl se s Kopečkem.

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti, zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace. Pirátům a STAN připadnou vnitro, průmysl, školství, místní rozvoj, ministerstvo zahraničí, nově definovaný ministr pro legislativu a ministr pro evropské záležitosti.

"Rýsující se velký poziční zisk Pirátů zjevně odráží vyjednávací schopnost jejich společné volební koalice se Starosty. Kdyby jednali Piráti samostatně, nikdy by takový poziční zisk neměli šanci dosáhnout," uvedl Kopeček na dotaz k pozici Pirátské strany, která získala ve volbách pouze čtyři poslanecké mandáty, zatímco STAN 33. Podle Kopečka je zajímavá vládní nabídka silným argumentem, aby celostátní fórum Pirátů vstup do vlády i přes nechuť části členů schválilo.

"Pokud jde o Piráty, tak je asi nutné připomenout, že jejich voliči přispěli k celkovému výsledku koalice Pirátů a STAN zhruba polovinou hlasů, čili z tohoto hlediska mají na ministerstva nárok, avšak početně slabý poslanecký klub bude vždy nad legitimitou takového přidělu klást velký otazník," doplnil Mlejnek.

S kamerou jsme se ptali: Proč jste se přišli naočkovat až teď? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Kristína Ciroková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 14:19, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Terén, Video, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch říká, že jsme svědky epidemie neočkovaných. Nový díl publicistického pořadu Terén se zabývá tím, proč je v Česku neočkovaných tolik, že zase znovu rychle plní nemocnice.

„Je velice pravděpodobné, že se v řádu týdnů dostaneme na obsazenost nemocnic, která už byla brána na hranici na jaře. Mluvím tady o číslech 7–9 tisíc,“ říká matematik Martin Šmíd z Centra pro modelování biologických a společenských procesů. Jak se to mohlo stát – zase? A skutečně za všechno mohou ti, kteří se nechtějí či nemohou dát očkovat?

Odborníci velký podíl na současné další covidové vlně přičítají vládě. Nedokázala lidi o výhodách a potřebě očkování přesvědčit. „Vláda věděla, že očkování a komunikace kolem očkování je nejdůležitějším krokem, jak se dostat z koronavirové pandemie ven. Přesto to podcenila,“ říká třeba Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Na jaké argumenty lidé slyší, jsme zjišťovali v Ústeckém kraji, kde jezdil takzvaný očkobus ústecké Masarykovy nemocnice. Mluvili jsme s lidmi, kteří se nakonec přišli naočkovat.

Často byli naštvaní. „Nenechal bych se očkovat nikdy. Nikdy. Protože tomu nevěřím, nevidím v tom nějaký vyšší význam. Prostě jestli mám být nemocný, tak prostě budu. To očkování si myslím, že mi nijak nepomůže,“ říkal mladý muž z Petrovic, který se přišel nechat naočkovat prý z donucení. „Přisahám, že bych nešel, kdybych nevěděl, že od prvního bych nemohl jít do práce.“ Aktuálně je Česko mezi sedmadvaceti zeměmi Evropské unie ve vakcinaci až na 20. místě s proočkovností 57 %, první Portugalsko naočkovalo už 87 % populace. Jak se to Portugalcům povedlo? A jaká je pravděpodobnost, že neočkovaní lidé skončí s koronavirem v nemocnici? Zjistíte v úvodní videoreportáži.

Praha představuje Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: tretiruka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 16:38, RU / den: 7 500, AVE: 7 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěv za měsíc: 5 712

04.11.2021 15:37

Praha zveřejňuje jednu z klíčových strategií, která ji dovede k výraznému snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a snížení emisí skleníkových plynů. Strategie Cirkulární Praha 2030 navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Zaměřuje se na oblast stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, zemědělství a potravinový sektor. Od 2. do 16. listopadu může dokument připomínkovat veřejnost.

Mezi hlavní oblasti, v nichž byl městem identifikován největší potenciál pro možné úspory materiálů i emisí CO₂ a snížení spotřeby primárních surovin, na které chce město zaměřit svou pozornost, jsou stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, nakládání s vodou, odpadové hospodářství, zemědělství a hospodaření s půdou a s tím spojená potravinová produkce. Strategie přichází v celkem sedmi tematických cílech s návrhy 73 opatření a 34 konkrétních projektů.

Strategie je zveřejněna na webových stránkách Pražský inovační institut / Pražský inovační institut (prazskyyinovacniinstitut.cz), kde k němu laická a odborná veřejnost může až do 16. listopadu 2021 vznášet připomínky.

„Cirkulární ekonomika představuje nový přístup k zacházení se surovinami, materiály a výrobky. Místo způsobu, kdy člověk suroviny vytěží, zpracuje, využije a zahodí, klade důraz na prevenci vzniku odpadu a co nejdříve udržení surovin a výrobků v oběhu. Cirkulární ekonomika dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst. Víme, že až 45 procent globálních emisí CO₂ se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Cirkulární ekonomika otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Významnou roli bude mít jak zapojení podnikatelské a výzkumné sféry, tak veřejnosti, občanských iniciativ a domácností,“ říká Petr Hlubuček, náměstek primátora pro životní prostředí.

Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 % odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, může město množství odpadu významně snižovat.

Z hlediska odpadu v domácnostech je největší výzvou oddělení a separace biologicky rozložitelných odpadů a jejich další využití jako certifikovaný kompost nebo digestát. Ke snížení množství odpadů, zejména toho objemného z domácností, může přispět intenzivnější využívání sítě re-use služeb, tedy služeb upřednostňujících principy opětovného využití věcí a výrobků, jejich oprav a následného sdílení. Jsou to například opravárny, swapy, re-use pointy či komunitní akce typu „železná neděle“.

Snahou Prahy je také na svém území zřídit městské re-use centrum. Dalšími projekty jsou zavedení plošného sběru biologicky rozložitelných odpadů v rámci města či postupné zavádění multikomoditního sběru, tedy společného sběru plastů, nápojových kartonů a kovových obalů.

Zcela novými tématy cirkulární ekonomiky jsou potravinová politika a předcházení vzniku potravinového odpadu města. Všechny tyto trendy již využívá řada moderních západních metropolí jako Amsterdam, Londýn, Paříž, Kodaň, Glasgow, a proto jsou zohledněny i ve Strategii hl. m. Prahy pro přechod na cirkulární ekonomiku.

Strategii připravil Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společností Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

Štítky : cirkulární ekonomika

Sdílet

Zpět

Pavlna Štěpánka Borská [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: literami.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 16:38, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

prý musím projít březovým lesem zase mi ujel vlak přes zápeřstí se převaluje železniční násep jen tak usnout doma s kyticí lučních květin pod polštářem

* vždycky mi zbude něco na talíři hřebíček přiložit na unavenou dáseň stydne káva až moc mi svítí do očí a o krajnici se nebrzdí Štěpánko

* toxické prostředí na stupni jedna míra zbytečnosti se rovná hospodské soutěži od Staropramenu chodím po obrubnicích a strkáte mě do zad

* praskliny na čelních sklech žižkovských aut jsou na vlastní nebezpečí prší z lustru šedé krystaly hrozí serotoninovým šokem odvoláváme se na vysoký práh bolesti

Autorka (* 1997) pochází z Brna. Vystudovala bakalářský obor český jazyk a literatura na FF UK a v současnosti se věnuje žurnalistice na FSV UK. Publikovala ve Tvaru, Hostinci, Welesu, Lidových novinách a Psím víně. Úspěšně se zúčastnila Ceny Vladimíra Vokolka, básnické soutěže Ortenova Kutná Hora a Literární soutěže Františka Halase. Autorka pracuje jako korektorka v Lidových novinách. Žije v Praze na Žižkově.

Pavlna Štěpánka Borská [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: literami.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 17:33, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

prý musím projít březovým lesem zase mi ujel vlak přes zápěstí se převaluje železniční násep jen tak usnout doma s kyticí lučních květin pod polštářem

* vždycky mi zbude něco na talíři hřebíček přiložit na unavenou dáseň stydne káva až moc mi svítí do očí a o krajnici se nebrzdí Štěpánko

* toxické prostředí na stupni jedna míra zbytečnosti se rovná hospodské soutěži od Staropramenu chodím po obrubnicích a strkáte mě do zad

* praskliny na čelních sklech žižkovských aut jsou na vlastní nebezpečí prší z lustru šedé krystaly hrozí serotoninovým šokem odvoláváme se na vysoký práh bolesti

Pavlna Štěpánka Borská je jednou ze tří autorek, které získaly uznání poroty ve 49. ročníku literární soutěže Františka Halase. Autorka (* 1997) pochází z Brna. Vystudovala bakalářský obor český jazyk a literatura na FF UK a v současnosti se věnuje žurnalistice na **FSV UK**. Publikovala ve Tvaru, Hostinci - scénickém občasníku literární revue Host, Welesu, Lidových novinách a Psím víně. Úspěšně se také zúčastnila Ceny Vladimíra Vokolka a básnické soutěže Ortenova Kutná Hora. Pracuje jako korektorka v Lidových novinách. Žije v Praze na Žižkově.

Literární soutěže Františka Halase pro mladé básníky ve věku do třiceti let, která vyvrcholila v Kunštátu ve dnech 23. a 24. října 2021 se zúčastnilo 80 autorů a autorek z celé České republiky. Vítězem soutěže se stal Rostislav Šíma. Uznání poroty získaly Pavlna Štěpánka Borská, Marta Krausová a Anna Řezníčková. Zasláné příspěvky posuzovala porota ve složení Miroslav Chocholatý, Vojtěch Kučera (dramaturg soutěže) a Veronika Schelleová.

Od roku 2012 jsou pořadateli soutěže Město Kunštát a Spolek přátel umění města Kunštát.

Putina zajímá jen to, aby nezmrzli Rusové. Evropa se musí zbavit dojmu, že za ni někdo její problémy vyřeší, říká Karel Svoboda [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: radiozet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 18:56, RU / měsíc: 56 151, RU / den: 3 215, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

„Vladimír Putin je ruský prezident a brutálně sleduje zájmy Ruska. Jeho zajímá to, aby nezmrzli Rusové. Ne to, aby nemrzla Evropa, to si musí Evropa řešit sama,“ říká Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd UK**. Evropa se proto podle něj musí zbavit především dojmu toho, že za ni její problémy někdo vyřeší, ať už Amerika nebo Rusko.

Stanjura na finance, na obranu žena. Nová vláda už má jasný obrys, závazek k přijetí eura chybí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 04.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.11.2021 22:36, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Jak bude vypadat soupiska nové vlády? Kabinet by měl mít celkem osmnáct členů. Vedle postu premiéra připadne Spolu deset vládních míst a koalici PirSTAN sedm křesel. Vzniknou i tři posty ministrů bez portfeje.

První velké úkoly sestavované vlády? Škrty mohou nepříjemně zaskočit nové ministry

Zatímco možná vládní koalice má po úterním jednání dohodu o podobě programu a struktuře kabinetu, chybí jí posvěcení od prezidenta Miloše Zemana. Ten je stále hospitalizován na ARO v Ústřední vojenské nemocnici. Jak avizoval lídr Spolu Petr Fiala, má sice od hradního kancléře Vratislava Mynáře příslib setkání s hlavou státu, avšak datum, kdy by měl být Zeman přeložen na standardní nemocniční pokoj, stanovené není.

Ve středu to Lidovky.cz neprozradila ani mluvčí ÚVN Jitka Zinke. Zemanův postoj a to, zda bez výhrad podepíše jmenovací dekrety pro osmnáctičlenný kabinet Spolu a PirSTAN, přitom není to jediné, co zbývá vyřešit.

Pirátské referendum

Úterní dohodu koalic Spolu a PirSTAN musí stvrdit orgány hned pěti politických stran a hnutí. Největší nejistota panuje ohledně setrvání Pirátů ve vládním projektu. Ti sice podle úterní dohody mají získat s pouhými čtyřmi poslanci hned tři ministerské posty, avšak požeňání vládního angažmá musí dát členská základna. A v ní se objevují kritické hlasy.

Části členů se nelíbí závěry analýzy důvodů volebního debaklu, tedy že byli vyřazováni kroužkovací kampaní Starostů. Nelibost může vést až k odmítnutí účasti ve vládě. Fialův kabinet by ale i bez nich měl většinu 104 hlasů ve sněmovně. Naopak ve prospěch setrvání mluví hlasy voličů Pirátů. Ti požadovali, aby se podíleli na správě země. V opozici s ANO a SPD by se čtveřici svých poslanců byli jen málo slyšet. Jak ale zjistily Lidovky.cz, část straníků spojuje odsouhlasení vládního projektu i s lednovým sjezdem strany v Pardubicích, kde by se měl volit předseda Pirátů. Po úterku je jasné, že zatímco koalice Spolu bude mít mimo post premiéra deset resortů, zhusta ekonomické, PirSTAN se sedmi křesly ve vládě připadne ministerstvo vnitra a

zahraniční agenda.

Slavnostní podpis koaliční dohody mají strany sdružené v koalici Spolu a PirSTAN naplánované na pondělí 8. listopadu. Zároveň se v ten den poprvé sejde nová sněmovna, aby si zvolila svého předsedu. Teprve pak bude premiér Andrej Babiš (ANO) nucen podat demisi do rukou prezidenta. Ani ministerský předseda však dle informací webu Lidovky.cz dosud nemá stanovený termín schůzky s prezidentem. Jak se změnily silové resorty

Zatímco dříve platily za „těžké váhy“ a silové resorty posty ministrů zahraničí či obrany, v nyní se rodící vládní koalici panovala největší nervozita nad obsazením ekonomických pozic. Ty primárně případnou zástupcům koalice Spolu. ODS počítá se Zbyňkem Stanjurovou na post ministra financí. Lidovci mají nakročeno k ministerstvu práce a sociálních věcí, jejichž předseda Marian Jurečka by si mohl zopakovat účinkování v roli ministra zemědělství, který rozděljuje množství dotací. Avšak co se dotací týče, má nejsilnější váhu doposud trochu přehlížené ministerstvo životního prostředí.

„Během příštích sedmi let přes něj proteče tři čtvrtě bilionu korun na subvence spojené s přechodem na Zelený úděl a vůbec na zelenou politiku,“ řekl webu Lidovky.cz důvěryhodný zdroj obeznámený s detaily vyjednávání. Právě na tento resort mají zásluh lidovci. Horký favorit však nosí jiný stranický dres – je jím zástupce TOP 09 Tomáš Tesař, někdejší náměstek ministra životního prostředí.

Naopak po volbách slabší koalici PirSTAN se ujme ekonomicky „méně“ lukrativních postů. Může počítat s ministerstvy pro místní rozvoj a průmyslu a obchodu. Získala i zahraničněpolitickou agendu. Hlavním adeptem na nového šéfa diplomacie je exposlanec za Piráty Jan Lipavský. Nově má ve vládě vzniknout i post ministra pro EU, který má zodpovídat za přípravu českého předsednictví v Radě Evropy a koordinovat unijní politiky. Má připadnout hnutí STAN. Ministr pro EU má být bez vlastního ministerstva, stejně tak i ministr pro legislativu a pro vědu, výzkum a inovace.

Po úterku je jasné, že se v koaliční smlouvě neobjeví například jasný závazek k přijetí eura. Přitom o to usilovaly – s výjimkou ODS – všechny ostatní subjekty obou koalic. „To nás štve, protože je jasné, že tady se budeme výrazně lišit. ODS si protlačila svoje,“ řekl jeden z vyjednávачů, který si nepřál být jmenován.

Smlouvu musejí posvětit orgány pěti stran. Výkonná rada ODS se nad textem sejde ve čtvrtek, kdy zasedne také celostátní výbor STAN. V pátek se poradí celostátní konference KDU-ČSL a též předsednictvo TOP 09. Nejpozději mají o dohodě hlasovat Piráti. „Smlouva bude předložena, předpokládám, 8. listopadu a celostátní fórum pak o ní bude hlasovat online po řádné rozpravě,“ řekl ve středu místopředseda Pirátské strany Vojtěch Píkal. Jak bude vypadat soupiska nové vlády?

Toto jsou nejčastěji skloňovaní (skoro)ministři za koalici Spolu a PirSTAN.

SpoluPředseda vlády

Petr Fiala (předseda ODS), 57 let, exministr školství a někdejší rektor Masarykovy univerzity, absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) v Ústí na Labem, získal titul profesora v oblasti politologie. Ministerstvo financí

Zbyněk Stanjura (místopředseda ODS), 57 let, exministr dopravy, dosavadní předseda poslaneckého klubu ODS, někdejší primátor Opavy, vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně. Ministerstvo práce a sociálních věcí

Šárka Jelínková (místopředsedkyně KDU-ČSL), 53 let, senátorka za Kroměřížsko a zastupitelka Zlínského kraje, dříve místostarostka Bystřice pod Hostýnem, roky působila v sociální oblasti například jako vedoucí vychovatelka Okresního ústavu sociálních služeb Kroměříž, vystudovala vychovatelství na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Ministerstvo zemědělství

Marian Jurečka (předseda KDU-ČSL), 40 let, post ministra zemědělství zastával už v letech 2014 - 2017, vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně; o přesném umístění Jurečky panují neshody, spekulovalo se i o možnostech, že by mohl vést ministerstvo práce a sociálních věcí či ministerstvo životního prostředí. Ministr pro vědu, výzkum a inovace

Kdo bude zastávat post v nové koalici, jasné není, v éře premiéra Bohuslava Sobotky (ČSSD) byl v letech 2014 až 2017 ministrem pro tuto oblast někdejší předseda lidovců Pavel Bělobrádek. Ministerstvo zdravotnictví

Vlastimil Válek (místopředseda TOP 09), 61 let, přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně, bývalý krajský zastupitel, vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP v Brně. Ministerstvo dopravy

Martin Kupka (místopředseda ODS), 45 let, starosta Líbeznice, krajský zastupitel a náměstek hejtmanky, dříve zastával post mluvčího v několika institucích včetně vlády v roce 2010, vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK v Praze**. Ministerstvo spravedlnosti

Pavel Blažek (ODS), 52 let, advokát, ministrem spravedlnosti byl už v letech 2012 - 2013, bývalý místopředseda ODS, vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně,

anebo

Marek Benda (předseda regionálního sdružení ODS v Praze), 52 let, od roku 1990 poslanec, s výjimkou let 2002 až 2004, kdy působil na ministerstvu informatiky, byl předsedou sněmovního Ústavněprávního výboru, vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Ministerstvo obrany

Jana Černochová (ODS), 47 let, od roku 2006 starostka Prahy 2, působila jako předsedkyně sněmovního výboru pro obranu, absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program v oboru mezinárodní

vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Ministerstvo životního prostředí

Tomáš Tesař (TOP 09), 58 let, v letech 2010 až 2014 byl náměstkem ministra životního prostředí, vystudoval Fakultu strojní Vysoké školy strojní a textilní v Liberci,

anebo

Petr Hladík (místopředseda KDU-ČSL), 37 let, 1. náměstek primátorky města Brno, bývalý předseda Mladých lidovců, projektový manažer v IT, vystudoval aplikovanou informatiku na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity. Ministerstvo kultury

Radovan Auer (TOP 09), 46 let, zastupitel Šumperku, ředitel festivalu Svět knihy, deset let působil v různých pozicích na filmovém festivalu v Karlových Varech, jako výkonný producent je podepsán pod filmem Samotáři, byl marketingovým ředitelem projektu Plzeň 2015 – Evropské hlavní město kultury, studoval na Univerzitě Pardubice a na FAMU v Praze. PirSTAN Ministerstvo vnitra

Vít Rakušan (předseda hnutí STAN), 43 let, někdejší člen sněmovního výboru pro bezpečnost, v letech 2010 až 2019 starosta Kolína, v minulosti 1. náměstek střeďočeské hejtmanky, vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Ministerstvo pro místní rozvoj a digitalizaci

Ivan Bartoš (předseda Pirátů), 40 let, ve sněmovně předsedal výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda. Ministerstvo průmyslu a obchodu

Věslav Michalík (místopředseda hnutí STAN), 58 let, starosta Dolních Břežan a náměstek hejtmanky pro oblast financí, dotací a inovací, nejprve pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR, později působil ve finančnictví, vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou Českého vysokého učení technického v Praze.

Ministerstvo školství

Petr Gazdík (místopředseda a spoluzakladatel hnutí STAN), 57 let, zastupitel Zlínského kraje, exstarosta obce Suchá Loz, byl místopředsedou Poslanecké sněmovny, vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Ministerstvo zahraničních věcí

Jan Lipavský (Piráti), 36 let, zastával funkci místopředsedy výborů pro obranu a zahraničního výboru, dříve působil jako manažer v IT a v bankovníctví, vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Ministr pro EU

Radim Sršeň (STAN), 40 let, člen rady Olomouckého kraje, starosta Dolní Studénky, podniká v turistickém ruchu, byl zástupcem ČR ve Výboru regionů EU, vystudoval Mezinárodní a evropská studia–diplomacie na VŠE v Praze. Ministr pro legislativu

Jakub Michálek, 1. místopředseda Pirátů, 31 let, v minulosti byl zastupitel Prahy a předseda sněmovního klubu strany, vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy a teoretickou fyziku na Matematicko fyzikální fakultě UK.

Foto:

Petr Fiala, Strakova akademie
Koláž iDNES.cz

FotoGallery:

Fiala: Nová ministerstva nevzniknou, Klausovy výroky nemá cenu komentovat
CNN Prima News

První místopředseda ODS Zbyněk Stanjura.
Adolf Horskina

Šárka Jelínková (KDU-ČSL)
Dalibor Glůck, ČTK

Marian Jurečka
Petr Topič, MAFRA

Vlastimil Válek (TOP 09)
Anna Vavříková, MAFRA

Martin Kupka
iDNES.tv

Pavel Blažek
Michal Šula, MAFRA

Marek Benda
Profimedia.cz

Jana Černochová
Michal Růžička, MAFRA

Náměstek brněnské primátorky Petr Hladík na sjezdu KDU-ČSL v Brně
Patrik Uhlíř, MAFRA

Tomas Tesar 2010-08-14T07:11:43http://1gr.cz/fotky/idnes/10/082/midi/LKV351d4f_tomastesar.jpg8060
Radovan Auer, ředitel Světa knihy.
Blog Svět knihy

Výsledky voleb jsou pro Piráty zklamáním. Rakušan s Bartošem se už v sobotu večer chystají vyjednávat se SPOLU o vládě. (9. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ivan Bartoš ve volebním štábu Pirátů a Starostů (9. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Věslav Michalik
archiv obce

Petr Gazdík
iDNES.tv

Jan Lipavský
Pirátská strana; CC BY-SA 2.0

Radim Sršeň, volební lídr STAN v Olomouckém kraji
archiv STAN

Dvojka pražské kandidátky volební koalice Piráti a Starostové Jakub Michálek (31. května 2021)
Stadler Jakub, MAFRA

Ať můžeme konečně rozehrát dobrou akci

TISK, Datum: 05.11.2021, Zdroj: Rodina a škola, Strana: 6, Autor: GABRIELA JURÁNKOVÁ, Vytlačeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:08, Rubrika: Rozhovor, AVE: 46 154,26 Kč, Země: Česko

Trochu se opozdil, zdržel ho redaktor magazínu Die Welt. Bob Kartous se mu pokoušel rozklíčovat naši volební situaci a vliv dezinformací. Jako mluvčí Českých elfů ví, o čem mluví. Jako ředitel Pražského inovačního institutu zase řeší podnikání, dětský rozvoj a vzdělávání. A právě do školství přináší inovace třeba v rámci Projektu rozvoje vzdělávání IKAP II. A přitom všem nevynechá příležitost rozšířit si obzory. Vloni například o osobní zkušenost z řeckého ostrova Chios a tamního uprchlického tábora. Mluví věcně, nebojí se otevírat nepřilíh oblíbená témata. A nabízí cesty.

* Kdy se člověku stane, že se celoživotně začne točit kolem vzdělávání?

Ne úplně vše, co dělám, se týká vzdělávání. Věnuju se třeba otázce dezinformací a médií. Zajímá mě společnost a fenomény, které ovlivňují současný svět.

* To je jasné. Ostatně kniha No Future tento váš rozptyl ukazuje.

Je to sonda do české společnosti. Snažím se ukázat, proč nejsme tak jednoduše schopni měnit vzdělávací systém, ale proč je to zároveň nutné.

* Ale vše začalo na pedagogické fakultě...

Šel jsem ji studovat s tím, že když si vyberu pro mě optimální kombinaci dvou oblastí – tělovýchovy a společenských věd –, budu pragmatik. Občanku, která mě baví, a tělocvik, který mi umožní nesesedět celé dny v učebně. Jenže ve třetím ročníku na vysoké škole se mi narodil syn. Musel jsem jít mimo školství, abych uživil rodinu. Což je další problém, který je třeba řešit. Zároveň jsem ale chtěl zůstat co nejbliž své kvalifikace, proto cesta vedla do společnosti SCIO. A postupně se pak začala sunout více směrem ke vzdělávacímu systému jako takovému.

* Jak si představit vaši náplň práce coby šéfa komunikace EDUin?

Nic víc než si přiznat, jak to se vzděláváním v Česku ve skutečnosti je. Dokud si to totiž nepřiznáme, neposuneme se dál.

* Nic víc? Mně se zdá, že je to ten největší úkol, na něj jako společnost ještě ani nejsme připraveni. Dokážete nasimulovat přibližný čas, kdy budeme zralí se posunout? Kniha No Future v tomto směru příliš optimisticky nevyznívá. Která generace má šanci na vzdělání, jaké si zaslouží?

Bylo by farizejské tvrdit, že to vím. Prvním signálem schopnosti české společnosti se vzpamatovat jsou volby. Budoucnost zatím skutečně nevidím moc dobře. Ale nezbyvá mi než věřit, vždyť mám děti. Navíc jsem založením skeptik-optimista, tzn. obnažit na dřev a změnit. Oživit vzdělávací systém lze dle mého jedině skrz politiku. Vzdělávání je jedním z veřejných zájmů.

* Takže skutečně jediná možná změna je ta shora?

Ve chvíli, kdy je potřeba změny rychlé, pak ano. Dynamika změn, která určuje charakter dnešní společnosti a dnešních životů, je příliš rychlá. A pokud budeme čekat na to, až si potřebu změny uvědomí společnost, nikam se neposuneme. Česká společnost je totiž podle průzkumů veřejného mínění, které dělá společnost CVVM každý rok, většinou se vzdělávacím systémem spokojená. Takže nenese objednávku směrem k politikům. Proto nemůžeme čekat. Chytrými a přesnými zásahy do vzdělávacího systému, které nezpůsobí škodu a iniciují, je možné zajistit posun.

* Zadáání vzdělávacího systému je vidět třeba na přijímacích zkouškách.

A v klíčových zkouškách vůbec. I maturity a přijímací zkoušky na vysokou školu ukazují, na co se ve skutečnosti ve školách děti připravují. Nikoli na profese a život, ale jen na zkoušky samotné. Je tedy třeba jemného, neurochirurgického zásahu, který by situaci změnil.

* Rozumím. Ze společnosti poptávka po změně nepříjde. Většina rodičů trvá na názoru, že správná škola je ta, ve které dítě trpí, protože oni taky trpěli. Ale má stát mechanismy, jak změny reálně implementovat? Příkladem může být Rámcový vzdělávací program, jenž je na úrovni státu dobře a svobodomyšlně nastavený, ale který si školy stejně často překlápějí zase do zaplevelených osnov. Jsou například ve Strategii 2030+ změny, jichž je možno reálně dosáhnout?

Přechod od osnov k RVP považují za dobrý jen ideově, ale tohle není ona žádoucí, přesně zacílená a dobře provedená změna, o které mluvím. Stát sice stanovil RVP, ale ti, kdo měli změny skutečně zapracovat, tedy ředitelky a ředitelé, učitelky a učitelé, na to většinou nebyli připraveni. Změny, o kterých mluvím já, například změny klíčových zkoušek, to je jednoznačně definovaný přechod od znalostních zkoušek tak, jak je známe, ke zkouškám typu vyhodnocování portfolií, ročníkových prací apod. O daném člověku dokážou tyto výstupy poskytnout mnohem širší spektrum informací, než kdy poskytnou dvacetiminutová vědomostní zkouška.

* Ale revize RVP, že se k ní stále vracím, je správná věc. Kde se tedy podle vás stala chyba?

Kdybych měl revidovat já a revizi implementovat do škol, tak zajistím, aby byl škole k dispozici konzultant, který jí to dokáže pomoci vytvořit. Odborník, který aktivně pomůže naplnit ŠVP tím, co se předpokládá. Tedy expertní podpora řízená shora. Například jako součást tolik diskutovaného středního článku řízení.

* Změny výstupních zkoušek jsou jednoznačně žádoucí. Učitelé se jimi často zaštiťují. To je přece ten jediný důvod, proč nemůžeme učit dobře, protože připravujeme na zkoušky. A já chci věřit, že až se zkoušky změní, změní se i přístup učitelů k výuce. Je ale podle vás v tomto státní síla, která to dokáže prosadit?

Stát má samozřejmě mnohem jednodušší pozici v ovlivňování podoby přijímacích zkoušek na střední školy a maturit – na to dokonce ani nepotřebujete legislativní změnu, to je v rukou ministerstva, to zásadní lze stanovit vyhláškou. A podobným způsobem by mohl být stanoven ještě jeden klíčový okamžik řekněme v polovině základního vzdělávání, jenž ale nebude mít za úkol hodnotit výkon dětí, nicméně bude stanoven jako motivace pro školy ukázat, kam dokázaly se svými žáky dojít. Tyto klíčové okamžiky mohou vytvářet zadání, jehož výsledek pak bude vyžadován na konci deváté třídy. A co je důležité, jakýkoliv takový koncept nestačí vytvořit, je třeba ho pilotovat v praxi. Pilotování je neopominutelná součást jakéhokoliv smysluplného řešení, jež zahrnuje aktivitu statisíců lidí. Přijdete totiž na to, na co byste bez takového testování nikdy nepřišli. Nejdříve tedy pilotovat, pak teprve systemizovat.

* A páky na vysoké školy? Existují vůbec?

Je to otázka jejich vlastní zodpovědnosti. A já bych ani nechtěl ovlivňovat míru jejich akademické svobody. Mělo by se ale s vysokými školami o důležitosti této změny mluvit a tuto odpovědnost od nich vyžadovat. Vláda by se je měla snažit motivovat k tomu, aby skutečně měnily vzdělávání směrem k budoucnosti. Aby upustily od přijímacích zkoušek založených na dvacet let starých modelových otázkách či na indiferentním testování. Na anglosaských vysokých školách je běžné, že předkládáte motivační dopis, v němž ukazujete, kdo jste, jak jste společensky aktivní. Což budoucí vysokoškoláky nepochybně kultivuje v tom smyslu, že vysokou neberou omezeně jako pouhou konkurenční výhodu na trhu práce. Nutí je to hledat si svou sociální, občanskou identitu. Běžnou součástí jsou pohovory s uchazeči o studium, které odhalí jiné spektrum vlastností než akademické výsledky.

* Zvláště přijímací zkoušky na pedagogické fakulty by takto měly vypadat.

Tak totiž zjistíte, jaká osobnost se uchází o studium učitelství. Učitel je vysoce důležitá společenská role a dle mého je nulová znalost osobnosti budoucích učitelů obrovskou chybou. Já pedagogickou fakultou prošel a rozhodně jsem u mnoha svých kolegů neměl pocit, že by učitelé skutečně být měli. U některých jsem měl vyloženě obavu, že učit opravdu začnou.

* Pedagogické fakulty jsou kapitoly samy pro sebe. Co s tím?

My jsme se o tom několikrát bavili s ministrem Plagou, kterého si vážím, byť seděl ve vládě, které si nevážím. Plaga zná systém, ví, jak funguje, a uvědomuje si, že vláda má pro vyjednávání s vysokými školami jen jedinou páku, a to jsou peníze.

* A chytrá, smysluplná řešení pro tuto situaci byste měl taky?

Třeba akreditovat programy typu Učitel naživo tak, aby se staly pevnou součástí vysokoškolského studia. Aby budoucí učitelé měli možnost projít i něčím jiným než teoretickým studiem pedagogiky. Mimochodem, ve Strategii 2030+ je vzdělávání pedagogů velice dobře popsáno, ale chybí ona implementační fáze. MŠMT může přece přijít na pedagogické vysoké školy se zakázkou, která je ve veřejném zájmu.

* Přes to všechno bych ale ruku v ruce vzdělávala i společnost. Aby věděla, co může a má od vzdělávání vyžadovat. Děje se to u nás? Je například seriál Ochránce, který teď asi nejhlasitěji hovoří o vzdělávání, tím správným způsobem?

Naprostu s vámi souhlasím, že není možné rezignovat na vzdělávání společnosti. Ostatně nebylo by to ani demokratické. A co se týká Ochránce – když jsem před pár lety tento záměr s Tomášem Feřtkem konzultoval, tak mi to přišlo jako skvělý nápad. Seriály jako pevná součást pop kultury výborně slouží k tomu, že příběhem otevrou téma i publiku, které by se jinak nezajímalo. To je koncept, který se používá odpradáвна. A byl bych pro, aby se realita takto dostávala do povědomí veřejnosti i častěji. A aby v ní měli učitelé důstojnou roli, ne roli zesměšňovaných lůzrů, jako je tomu třeba v seriálu The Simpsons, ale i v řadě českých audiovizuálních děl. Víc vám ale nepovím, protože jsem ještě neviděl jediný díl.

* Umíte teď na chvíli setřást všechny funkce a být jen rodičem svých dětí, které procházejí vzdělávacím systémem tak, jak je nastavený.

Mladší syn je nyní shodou okolností v první třídě. Jako rodič nechci jít do školy ani v ofenzivní, ani v defenzivní roli. Jdu tam v roli rodiče, který má za dítě zodpovědnost, a jdu tam s tím, že bychom se měli konstruktivně, přátelsky a vzájemně domluvit na dalším postupu. Jde nám oběma o zájem dítěte. S tím, že na konci dne jsem to já, kdo nese plnou odpovědnost. A že beneficentem vzdělávání je dítě. Že nejde o vyjasňování si vzájemných sympatií a antipatií rodič–učitel. To je nejčastější model, který ale staví na prioritizaci méně podstatných faktorů.

* Co může rodič neznalý moderních vzdělávacích konceptů po škole vlastně chtít, má-li pocit, že to není ono.

Já bych si v každé škole představoval facilitátora, který bude mít komunikaci na starosti. Ve škole mají být zastoupeny různé podpůrné profese s vysokou kvalifikací – sociální pedagog, psycholog a další. A daný odborník by koordinoval komunikaci mezi rodičem, který často neví, ale i učitelem, který taky často neví. Rozdíly v názorech na vzdělávání tady totiž budou vždycky.

* Co učitel často neví?

Spousta českých učitelů si dodnes myslí, že jejich nezpochybnitelným právem je zavřít dveře třídy a dělat si s dětmi, co chtějí. To je ale hluboký omyl. A chyba se zřejmě stala někde v učitelově přípravě a kvalifikaci. Respektive chyba spočívá v přetrvávajícím nastavení školy jako formálně nadřazené autority nad právem a postavením rodiče, což je monarchistickosocialistický relikv. V tomto si byly aristokracie a vláda dělníků, rolníků a pracující inteligence velmi podobné.

* Jaká je tedy role českého učitele?

Myslím, že se role českého učitele neliší od jakékoli země bohatého euroatlantického prostoru. Tedy maximální snaha o průvodcovství ve smyslu otevírání oken a dveří do budoucnosti. A taky schopnost chápat žáka, pracovat s ním v daném kolektivu, poznat osobnosti dětí a pomoci vytvářet jim bezpečnou a svobodnou společnost. Pomáhat dětem učit se žít spolu. To je do budoucna největší role školy. Nikdo mi zatím tuto hypotézu nevyvrátil. Ne předávat informace z jednotlivých předmětů. Děti už nepotřebují být chodící knihovny, ale potřebují se učit žít spolu ve společnosti, která se stále více diverzifikuje. Navíc naše děti obývají různé paralelní světy. A pro výuku pospolitosti neexistuje ideálnější místo než škola. Ta je přece ve své podstatě simulací polis, obce.

* Život on-line, jak současnou situaci vysvětluje ve stejnojmenné knize Michal Černý, je ale pro mnohé pedagogy na hony vzdálený. Jak s ním udržet krok, aby byli těmi správnými průvodci?

Učitel by nikdy neměl rezignovat na celoživotní vzdělávání. Mnozí si často myslí, že to, co se před třiceti lety naučili, jim vystačí. Svět je ale dnes k nepoznání od tehdejšího. Nelze se neposouvat, v jiných profesích je to bezvýhradná podmínka. A protože práce učitele bude i v budoucnu jednou z nejdůležitějších společenských rolí, nutně to souvisí se seberozvojem. Je třeba se udržovat v aktualizované formě. Ale neodstoupit přitom od základních hodnot. Ty mám pevné, ale modifikuji nástroje, kterými je předávám. Dneska už nelze vystačit s přepisováním poznámek z tabule do sešitu. Žák má už dávno k dispozici zdroje zpracované mnohem lépe, než jsou zápisy na tabuli. Aktualizované, prolinkované, hlubší, obsáhlejší, trefněji vysvětlující. Mnoho činností ve výuce tedy už zcela ztrácí smysl. Podívejte se na Salmana Khana a jeho Khan Academy. A škola jako profesionální instituce na vzdělávání má reagovat stylem: „Aha, tady je nový nástroj. Pojďme ho využít.“ Co se týká užívání digitálních nástrojů, v tom jsou žáci často mnohem dále než učitelé, kteří se to komicky bojí přiznat. V 21. století se ale učíme spolu.

* Náš rozhovor vzniká ve chvíli, kdy jsou kostky vrženy. Je po volbách. Máte představu, jestli se plán společné cesty za lepším vzděláváním v Česku spíš plní, nebo hatí?

Ze vzdělávání se musí stát nejen prioritou jednoho resortu, ale prioritou vlády. Pak se totiž prizmatem vzdělávání můžeme podívat i na další problémy. Během pandemie se jasně ukázalo, že vzdělávání prioritou není. V rámci snížení infekčnosti bylo nejjednodušší zavřít školy. Tam stačilo jedno rozhodnutí vlády. Zavřít podniky, to naopak vyžadovalo odvalu, vyjednávání. V zemích, kde je vzdělávání prioritou, jako jsou Estonsko, Švédsko nebo Finsko, byly školy zavírány jako poslední a otevírány jako první. V Česku je vzdělávání zneužito ve prospěch ostatních. Vzdělávání nemá být zdrojem levné pracovní síly, ale naopak zdrojem přidané ekonomické hodnoty. To má být cíl nové vlády. Tohle se musí změnit. A na ministerstvu školství už dost škodičů sedělo, třeba exoti typu Chládek nebo Dobeš. S takovými lidmi v čele resortu pak ostatním nezbývá než bránit tomu nejhoršímu. A není pak čas na rozvoj. A tak si přeju, ať nadále nemusíme jen bránit bankru, ale ať můžeme konečně rozehrát dobrou akci v útoku.

Oživit vzdělávací systém lze podle mého jedině skrz politiku. Vzdělávání je jedním z veřejných zájmů.

Bohumil Kartous (* 1977)

Vystudoval Pedagogickou fakultu a Fakultu sportovních studií MU Brno. Doktorandské studium zakončil na **Fakultě sociálních**

věd UK v Praze. Působil jako PR manažer a mluvčí společnosti SCIO, spolupracuje s Vysokou školou ekonomiky a managementu, byl vedoucím komunikace ve společnosti EDUin, je mluvčím občanské iniciativy Čeští elfové a od roku 2020 ředitelem Pražského inovačního institutu. Napsal knihu No Future (2019), podílel se na publikacích 2036, Orwell na steroidech a Za zrcadlem. Spousta českých učitelů si dodnes myslí, že jejich nezpochybnitelným právem je zavřít dveře třídy a dělat si s dětmi, co chtějí. To je ale hluboký omyl.

Foto autor: FOTO: FILIP ŠACH A ARCHIV

Návrat závodů ve zbrojení?

TV, Datum: 04.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:27, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 435 904,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Návrat závodů ve zbrojení. Jeho tempo se zrychluje. V arzenálu atomových mocností stále převažují balistické střely, stále více zemí ale vyvíjí hypersonickou raketu, která může měnit svou drahou a hlavně letí mnohem rychleji. Washington nedávno překvapil test, který provedla Čína, a v závěrečné fázi vývoje je i Rusko.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Ve zbrojení šlo o rychlost vždycky. Sonický třesk na první pohled demonstruje sílu a rychlost. Pro vojenské plánovače ale znamená jediné, bezmoc. Hypersonická střela letí níže a rychleji než ta obyčejná. Při rychlosti 2 km/s ji současné radary prakticky nemají šanci zachytit.

Vladimír PUTIN, prezident Ruska

Test ruské hypersonické rakety Zircon se blíží závěrečné fázi. V posledním měsíci úspěšně raketa zasáhla pozemní i námořní cíle, a to po odpalu z lodí i ponorek.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

A i kdyby střelu Zircon tak, jak ji popisují ruské zdroje, zachytily třeba radary americké letadlové lodi, na vzdálenost 100 km by na možnou reakci zbývalo jen zhruba 45 sekund. Síla, která má schopnost kompletně proměnit moderní bojiště a která má být podle Putina Rusku k dispozici už v příštím roce.

Vladimír PUTIN, prezident Ruska

Umožni nám efektivně čelit potenciálním hrozbám. Znamená to další posílení bezpečnosti naší země.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Do závodu o vyvinutí a dokončení hypersonické, kterou může nést třeba i ponorka, se pomalu zapojuje i Německo, Francie, Japonsko, Indie nebo Severní Korea. Ta tvrdí, že nadzvukovou raketu otestovala na konci září. Jaký byl výsledek a zda vůbec komunistický režim tuto technologii má, zůstává ale nejasné. Nejdále ve zbrojních dostizích zůstávají Spojené státy. Když ale Čína v srpnu neočekávaně vypálila hypersonickou střelu, v Pentagonu zavládly obavy. Peking pokus maskoval jako součást vesmírného programu. Podle rozvědky čínský armádní projektil oběhl planetu a posléze minul svůj cíl asi o 30 km, ukázal ale schopnost nést jadernou hlavici.

Gen. Mark MILLEY, nejvýše postavený americký generál

To čeho jsme byli svědky, byl velmi významný případ testu hypersonického zbraňového systému a je to velmi znepokojivé. Věnujeme tomu veškerou naši pozornost. Nevím, jestli je to skutečně okamžik srovnatelný se Sputnikem, ale je to tomu velmi blízko.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Srovnání s obdobím, kdy tehdejší Sovětský svaz vypustil první umělou družici země a ukázal tak svou technologickou vyspělost uprostřed studené války, používají nejen armádní představitelé, ale i řada politiků. Pokud by se podařilo Číně nebo Rusku zlepšit přesnost střel a navést je třeba na cíl velikosti letadlové lodě, mohou tím dramaticky narušit současnou námořní dominanci Spojených států. Právě nepřesnost je ale pro některé experty hlavním argumentem, proč hypersonické zbraně žádný velký průlom zatím nepřinesou.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A do studia přišel Michal Smetana z Unstitutu politologických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jsou hypertonické střely zbraněmi budoucnosti?

Michal SMETANA, Institut politických studií **FSV UK**

Já bych na to podíval asi tak, určitě je to něco, co by mělo nahradit existující strategické systémy, jako jsou mezikontinentální balistické střely, ale koukal bych na to jako spíše na určitý doplněk, který už je technologicky sofistikovaný, který určitě teďka je velmi aktuální a který bude takovým určitým doplňkem schopnosti, které ty mocnosti dosud neměly nebo neměly v takovéhle podobě.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Podle ruského prezidenta Putina jsou ty ruské střely nepřemožitelné. Budí tedy u ostatních zemí obavy? Dá se říct, že Spojené státy a jejich spojenci proti nasazení nemají, řekněme, protilátky, nemůžou se jim bránit?

Michal SMETANA, Institut politických studií **FSV UK**

Do určité míry je to pravda. Oni ty zbraně totiž mají některé charakteristiky, kde to nejdůležitější není úplně nutně ta rychlost, která ve skutečnosti není větší, než měly například i několik desítek let staré už balistické střely, ale ta kombinace poměrně vysoké rychlosti a schopnosti měnit za letu trajektorii, včetně toho, že jsou schopny se na poměrně nízké dráze a během letu tu svoji trajektorii pružně měnit, což představuje velkou výzvu právě pro radary a pro protiraketovou obranu nepřítel. Takže v

tomhle ohledu to je určitě nějaká překážka. Samozřejmě je to nějaká velká výzva i pro strategickou stabilitu, protože vy v podstatě z principu nemůžete u této zbraně vidět, kam přesně letí, což u těch balistických střel se to dalo nějakým způsobem odhadovat z té trajektorie, tedy do posledních chvil vlastně nevíte, co je ten cíl, což zase sebou nese nějaké nové bezpečnostní výzvy, které zas tak úplně neznáme.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Když jsme u té strategické rovnováhy, země, které momentálně těmito střelami disponují nebo brzy disponovat budou, jsou zároveň jaderné mocnosti. Konflikt s nimi tedy de facto už není možný. Znamená to, že tyto nové zbraně skutečně mění rozložení sil anebo je vše při starém?

Michal SMETANA, Institut politických studií FSV UK

Nutně nějak zásadně samy o sobě nemění, ale zase třeba v případě té Číny, jak jste zmiňovali v reportáži, tak tam samozřejmě je na to potřeba koukat jako na nějakou komplexní snahu vlastně, jak kvalitativně, tak kvantitativně zvyšovat o ten svůj arzenál celkově, ale strategicky. Nové schopnosti, byť robustnější, teď jsou vlastně nové reporty o tom, že Čína se snaží zvýšit počet jaderných zbraní poměrně dramaticky. Takže v kontextu tohoto je to nějaká jako jedna součástí těch snah získat nějaké robustnější schopnosti pro případný konflikt, kde samozřejmě by Čína byla mnohem více schopná nějakým způsobem kontrovat eskalace toho konfliktu tak, jak jí to vyhovuje v případě například konfliktu kolem Tchaj Wanu se Spojenými státy v budoucnosti.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Jsme teď svědky nových závodů ve zbrojení, anebo ty staré nikdy neskončily?

Michal SMETANA, Institut politických studií FSV UK

No, určitě to splňuje nějakou definici závodů ve zbrojení, určitě to tak vypadá a určitě každý, kdo buď pamatuje, anebo čte o historii studené války, tak tam vidí určité paralely. Samozřejmě to není jenom strategická otázka, je to hodně i otázka prestiže a politická otázka. A to, co teďka se odehrává v Rusku a v Číně samozřejmě ve Spojených státech hodně hraje do karet jednotlivým politikům, kteří volají po větších investicích do těchto zbraňových systémů nebo třeba urychlení programů.

Nepodceňujte profesora

TISK, Datum: 05.11.2021, Zdroj: Neovlivni.cz, Strana: 30, Autor: Michal Komárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 00:59, Rubrika: Portrét, Země: Česko

...výkon, překonal sám sebe, " hodnotí pro magazín Neovlivni.cz politolog Josef Mlejnek mladší z **Fakulty sociálních věd UK**. „Možná mu vyhovuje tento model: 14 dnů, ve kterých jde o všechno, naprostě... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Putina zajímá jen to, aby nezmrzli Rusové. Evropa se musí zbavit dojmu, že za ni její problémy někdo vyřeší, říká Karel Svoboda [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: info.cz, Autor: Martin Kovář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 06:37, Celková návštěvnost: 2 400 000, RU / měsíc: 1 147 903, RU / den: 94 738, Rubrika: Interview, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,05

„Vladimír Putin je pořád ruský prezident a brutálně sleduje zájmy Ruska. Jeho zajímá to, aby Rusové nemrzli. Ne to, aby nemrzla Evropa, to si musí Evropa řešit sama,“ říká Karel Svoboda, odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd UK** v Interview Martina Kováře. Evropa se proto podle něj musí zbavit především dojmu, že za ni její problémy někdo vyřeší, ať už Amerika nebo Rusko. Svoboda se dlouhodobě věnuje dějinám i současnosti Ruska, přednáší na univerzitě a působí také jako komentátor INFO.CZ. To, že by současná energetická krize bylo pro Ruskou federaci „darem z nebes“, jak píšou mnohá média, je podle Svobody pravda pouze částečně. „Extrémně vysoké ceny nikomu neprospívají. Zcela stoprocentně to nevyhovuje ani Rusku. V čem to ale vyhovuje Putinovi, je to, že teď může říkat: já vám to říkal,“ vysvětluje Svoboda. Poslechněte si celé Interview Martina Kováře.

Rozchod STAN a Pirátů po roztržce? Nikdy jsem nebyl „přízdisr*č“, vzkazuje Rakušan [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 10:23, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěv za měsíc: 26 500 000

Piráti mají analýzu ohledně toho, že STAN nejednal zcela košer před volbami s ohledem na kroužkování kandidátů na společné kandidátce PirSTAN. Výsledek byl pro ně zdrcující. 33 poslanců STAN, Piráti pouhých 4 křesla! Z debaklu se sice stále ztěžka vzpamatovávají, ve vládě však budou pozice vyrovnanější. STAN budou mít 4 ministry, Piráti 3 ministry. Šéf Starostů Vít Rakušan nyní tvrdí, že je to fér a i v době notně rozjitřených emocí vyzývá všechny k zachování rozvahy. On sám prý nemá důvod ukončovat toto spojení. I když silné emoce zasáhly i jeho Starosty, kterým se jednání Pirátů příliš nezamlouvá.

Hnutí Starostové a nezávislí (STAN) budou ve vládě zastupovat ministři vnitra, školství, průmyslu a obchodu a ministr pro evropské záležitosti.

Hnutí bude zastávat také funkci vicepremiéra. Pirátům případnou ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo zahraničí a funkce ministra pro legislativu, řekl po čtvrtěčním jednání širšího vedení STAN novinářům předseda Starostů

Vít Rakušan .

Starostové mají podle Rakušana jasno o personálním obsazení dvou ze svých postů, u dalších existuje zatím více alternativ.

Rakušan předpokládá, že ministr vnitra nadále povede Ústřední krizový štáb (ÚKŠ). Při diskusích koalic Spolu a PirSTAN podle něj neznalo, že by tomu mělo být jinak.

Ministrem vnitra bude s nejvyšší pravděpodobností právě Rakušan.

Co další jména?

Petr Gazdík

pravděpodobně nastoupí do čela ministerstva školství. Věslav Michalík se pak rýsuje coby možný ministr průmyslu a obchodu.

„Ano, to jsou jména kandidátů na tato místa, ale ve hře jsou i další jména,“ potvrdil Rakušan pro

aktuálně.cz .

Celostátní výbor hnutí

@STANcz

schválil navrženou koaliční smlouvu, kterou bychom měli podepsat s partnery v pondělí dopoledne. Mám velkou radost, Starostové jasnou většinou podporují vstup do nově vznikající demokratické vlády. Kolegům děkuji za podporu, vážím si jí nesmírně!

— Vít Rakušan ???? (@Vit_Rakusan)

4. listopadu 2021

4:3. Výsledky voleb to odráží, miní Rakušan

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a deseti ministrů. STAN a Piráti si sedm rezortů rozdělí v poměru 4:3.

„Domnívám se, že rozdělení křesel v budoucí vládě dobře odráží výsledky voleb do Sněmovny,“

řekl Rakušan, a i když by někteří členové STAN s ohledem na své regionální zaměření viděli rádi pod palcem hnutí ministerstvo pro místní rozvoj, Rakušan poznamenává:

„Naším starostům po celé zemi vysvětluji a budu dál vysvětlovat, že ministerstvo průmyslu bude mít obrovský význam pro strukturu zaměstnanosti a síly regionů v republice.“

V souvislosti s ministrem zaměřeným na EU se zmiňuje radní Olomouckého kraje a také český zástupce v Evropském výboru regionů

Radim Sršeň .

„Na toto místo máme více kandidátů, takže ještě není rozhodnuto,“

upozorňuje Rakušan.

Rakušan: Pro rozchod s Piráty nevidím důvod

PirSTAN však řeší i interní problémy.

Piráti nyní mávají před Starosty analýzou ohledně údajného nefér chování a porušování koaličních dohod ohledně kroužkování kandidátů, ke kterému měli Starostové vyzývat více, než jejich koaliční partner.

Piráti v tom vidí důležitý díl svého neúspěchu – z 22 křesel v PSP klesají na 4.

„Existuje mediální představa, že se ve Sněmovně s Piráty vzájemně pícháme na chodbách šavlemi, ale tak to není. Například ve středě jsme seděli v jednom sále , protože zástupci Pirátů se zúčastnili zasedání našeho klubu starostů. Řešili jsme jako jedna koalice rozdělení ve výborech. Budeme sdílet i společné analytické zázemí či informování z výborů, ve kterých nebudou mít Piráti zastoupení.“

Reprezentujeme společný program a na tom se nic nemění,“

řekl aktuálně.cz Rakušan.

Koalici Spolu by však stačili k většině ve Sněmovně pouze Starostové , Piráty v ní de facto nepotřebují. A i když jejich analýza „pije krev“ části STAN, koalice PirSTAN pokračuje po volbách ve společném postupu – byť má dva poslanecké kluby.

„Nevidím důvod, proč bych to ukončoval.“

Byť uznávám, že po zveřejnění analýzy Pirátů je atmosféra u nás emotivní.

Všechny vyzývám, aby si i v době rozjitřených emocí zachovali rozvahu. Moje politická kariéra je postavena na tom, že jsem nikdy, pardon, nebyl „přizdis*áč“.

Nebál jsem se odvážných řešení, ale zároveň jsem vždycky používal přiměřená, nehysterická řešení. Nechci teď být hysterický, ale racionální," dodal šéf STAN, který před sněmovními volbami

otevřeně podpořil i svou asistentku Barboru Urbanovou – a jeho pravá ruka se do Sněmovny dostala z 12. místa kandidátky.

Farský: Je to nefér

Pirátská analýza upozorňovala i na tenhle „prohřešek“. Rakušan se nyní brání, že samotnému Ivanu Bartošovi do očí řekl, že svou pravou ruku Urbanovou chce nějakým způsobem podpořit. Jedinou chybu vidí v to, že příspěvek, ve kterém ji těsně před volbami opěvoval, byl na Facebooku sponzorovaný, o což se však prý „postaral“ člověk z IT sekce STAN.

„Tohle je hodně nefér. ? Byl jsem u těch jednání. A Vít Rakušan ?za výsledek koalice bojoval co mohl, Ivana bránil, co mu síly stačily. A pak se dočká tohoto?

Vítek není viníkem debaklu. Vítek zabránil tomu, abychom dopadli ještě hůře,“ upozornil na Twitteru šéf poslaneckého klubu STAN Jan Farský.

Politolog: Součást vyjednávací taktiky Pirátů

Analýza, která měla ukázat na pochybení STAN v koalici, však podle politologa Josefa Mlejnků z **FSV UK v Praze** „unikla“ na veřejnost coby součást vyjednávací taktiky Pirátů.

Ti nakonec mohou být relativně spokojeni – i přes chabý zisk ve Sněmovně budou míst místopředsedkyní Sněmovny v podobě

Olgy Richterové , na ministerstvo pro místní rozvoj míří

Ivan Bartoš , ministrem pro legislativu by měl být

Jakub Michálek

a ministrem zahraničí

Jan Lipavský .

„Analýza byla součástí jejich vyjednávací taktiky, aby toho dostali co nejvíc. Obviňují Starosty z porušení koaliční smlouvy, že vyzývali ke kroužkování svých kandidátů a přispělo to k neúspěchu Pirátů,“

řekl Mlejnek Blesk Zprávám.

Upozorňuje však na to, že se nesmí zapomínat na přínos voličů Pirátů nejen pro celou koalici PirSTAN, kdy je těžké zhodnotit, kolik Piráti skutečně hlasů a procent koalici přinesli, ale i pro celou novou vládní pětikoalici.

„Kvůli kroužkování mají Piráti slabé zastoupení ve Sněmovně, ale bez voličů Pirátů by žádná pětikoalice vládu neformovala.

Zastoupení ve vládě má podle nich odrážet tuto skutečnost, ne kroužky,“ dodává Mlejnek.

Kurz Chemie na ČVUT láká chemikáře i středoškoláky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 13:06, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Jak se dá chemie využít například ve stavebnictví, v medicíně či v biosenzorech ukáže vzdělávací kurz pro učitele středních škol a jejich studenty s názvem Chemie na ČVUT, který proběhne ve čtvrtek 25. listopadu 2021 od 14.00 hodin. Půldenní online seminář je akreditován v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP) a pořádá ho univerzita ve spolupráci se Vzdělávacím institutem LETEC.

Program tvoří dva bloky přednášek předních odborníků z různých fakult a pracovišť ČVUT. Účastníci se tak dozví například o využití chemie v materiálovém inženýrství díky přednášce prof. Mileny Pavlíkové z Fakulty stavební (FSv). Doc. Václav Čuba z Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské (FJFI) představí fotochemii a nanomateriály. V jedné z celkem šesti přednášek bude o mikropolutantech v životním prostředí hovořit doc. Jana Nábělková z FSv.

Kompletní program, registrační formulář i další informace najdou zájemci na webu Chemie na ČVUT.

Účastníci z řad učitelů středních škol obdrží na závěr kurzu potvrzení o absolvování vzdělávací akce a studenti osvědčení o účasti.

Kontaktní osoba:

Rozpravy: Politický marketing se přečeňuje, debat bylo příliš [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 14:38, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Role politického marketingu se v českém prostředí přečeňuje, předvolebních debat bylo letos příliš mnoho, shodli se hosté na nedávné diskusi Rozpravy českých médií.

Letošním marketingovým kampaním před sněmovními volbami a také roli, jakou v předvolebním období sehrála média, se věnovalo setkání Rozpravy o českých médiích, které na konci října uspořádala **Fakulta sociálních věd UK**. Na tom, zda letošní sněmovní volby měly klíčové téma, se diskutující nemohli jednoznačně shodnout. V diskusi převládal názor, že letošní sněmovní volby neměly žádné klíčové téma. S tím ale nesouhlasil Radek Hadj Moussa, vedoucí marketingu a kreativní strategie ODS, který viděl hlavní téma voleb v zachování prodemokratického směřování země. „Volby měly stěžejní téma. Udržení západního směřování, udržení demokratického systému a toho, co se tady před 30 lety změnilo, jestli bude vládnout demokratická koalice, nebo ANO ve společnosti s komunisty a SPD,“ zmínil. Klíčovitost tohoto tématu ostatní účastníci nesdíleli. Důležitost viděli spíše ve formě kampaně, která podle jejich názoru nakonec rozhodla. Ke konci kampaně se jako důležité téma mohl jevit tzv. green deal (opatření EU v oblasti klimatu, pozn. red.), ale ve skutečnosti ani to nerozhodlo. Podle diskutujících politické subjekty chtěly navázat na úspěch tohoto tématu v německých volbách, které se konaly jen o pár dnů dříve. Jakub Horák, expert na politický marketing, označil podobné téma za „křehké“, protože se tomu, kdo s ním přijde, může vymstít. Michel Perottino, vedoucí katedry politologie na **FSV**, označil letošní kampaň narozdíl od předešlých voleb za více kontaktní. Kontaktní kampaň má ale v dnešní době podle Hadj Moussy také velký přesah na sociální sítě. Z pohledu marketingu se musely nově vzniklé koalice vypořádat s otázkou, s jakou značkou se budou o přízeň voličů ucházet. Zatímco ODS, TOP-09 a KDU-ČSL se rozhodly pro novou značku Spolu, koalice STAN a Pirátů pokračovala se svými značkami. „Není jednoduché vybudovat brand od nuly, za půl roku je to riskantní. Při rozhodování jsme uvažovali, jestli do tohoto risku jít a vybudovat nový brand, nebo jestli udržet dva stávající,“ zdůvodnil Tomáš Pergl, tiskový mluvčí STAN. Radek Hadj Moussa k budování značky Spolu podotkl, že tvořena byla běžnými marketingovými postupy spíše než politickými. Roli v kampaních měly i dezinformace, které se dotkly především Pirátů. Podle Jakuba Horáka si ale Piráti za některé mohli sami (např. prohlášení europoslance Peksy o dialogu s migranty). Kampaň Pirátů také označil za nepovedenou, strana podle jeho názoru potlačila značku a nevystihla potřeby lidí (Horák se podílel na kampani Pirátů v roce 2017, pozn. red.) Michel Perottino se domnívá, že premiér Andrej Babiš si jako hlavního nepřítele pro dezinformační kampaň nevybral ODS právě proto, že doufal v jejich povolební spojení. Zároveň také na jaře vnímal předsedu Pirátů Ivana Bartoše jako nejsilnějšího protivníka z možných soupeřů.

Předvolební debaty středem pozornosti

Mediální debaty sehrávají ve volbách důležitou roli a v letošním roce tomu nebylo jinak. Sociální média zesilují dopady televizních debat, poukázal Jakub Horák. Na televizní debaty se odkazuje na sociálních sítích a odkazy se rovněž používají v následné komunikaci stran. „U debat je důležitá autenticita a sebevědomí, když se člověk cítí připravený, je to poznat. Nám se vyplatilo čím méně přípravy, tím lépe pro člověka, který do debaty jde,“ dodal k tomuto tématu Tomáš Pergl.

Televizní diváci měli možnost sledovat debaty na několika televizních stanicích. Diskutující se shodli na tom, že debat bylo „nesmyslně“ mnoho a pro diváky bylo obtížné odnést si z nich něco nového. Za přínosnější označili debaty s nižším počtem účastníků. Přestože formát hlasování jako v reality show, který letos zavedla TV Prima, svádí ke zjednodušování voleb, ve finále pravděpodobně debata Primy podle Radka Hadj Moussy měla vliv na poslední rozhodování voličů a v této debatě se podle jeho slov ukázaly kvality lídrů. Celkově se ale podle Moussy vliv politického marketingu přečeňuje. „Marketing není důležitější než to, co strany nabízejí. Politika není marketing, marketing ji nezachrání,“ uvedl.

Záznam z debaty si můžete prohlédnout níže.

<https://www.youtube.com/embed/RYjIEGjHYdw>
-tšl-

Zleva Michel Perottino, Tomáš Pergl, Radek Hadj Moussa a Jakub Horák. Zdroj: Rozpravy o českých médiích

Rozhovor s Jiřím Pondělíčkem

RÁDIO, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 22:45, Poslechovost pořadu: 151 305, Pořad: 08:30 Jak to vidí, AVE: 548 856,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Příjemný den přeje Zita Senková. Mým hostem je Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Budte vítáni.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Dobré ráno.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Zajímá mě bude zejména to, jaké jsou Spojené státy rok po prezidentských volbách a co od sebe očekávají Amerika a Evropa, přejí nerušený poslech. Uplynul rok od vyhrané prezidentské volby ve Spojených státech a duelu Donald Trump a Joe Biden. Výsledek známe. Jaké jsou, pane Pondělíčku, Spojené státy po roce? Co zásadního se změnilo, samozřejmě kromě administrativy, nové administrativy?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Joe Bidenovi se podařilo prosadit některé věci, které chtěl. Bylo to hlavně v tom úvodu toho svého mandátu. Byl to vlastně ten stimulační balíček, který měl ochránit nebo nakopnout ekonomiku v době, kdy ještě vlastně doznívala ta předcházející vlna koronaviru, tak to se mu podařilo. Celkově když si přečteme ty komentáře, tak vlastně ten objem peněz, které se podařilo do ekonomiky napumpovat, je opravdu rekordní. Co se mu naopak nepodařilo, je prosadit některé jeho priority. Tam se jedná především tedy o priority týkající se sociální oblasti, ať už je to například placená rodičovská nebo jiné věci týkající se péče o

děti. Především teda o ty předškolní děti. Ten klimatický balíček, který vlastně stále visí v kongresu v rámci toho infrastrukturního balíčku, který nebyl schválen. Ještě ani ta jeho kompromisní podoba v Senátu vlastně neprošla Sněmovnou. Takže dá se říct, že z té jeho hodně ambiciózní agendy mnoho ještě zatím schváleno nebylo, že ty největší úspěchy, tak si připsal v tom začátku, kdy se podařilo celkem rychle prosadit ten stimulační balíček. Od té doby se legislativně mu moc nedaří.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Tak on vlastně úřadu se ujal 20. ledna. Svým způsobem má za sebou jenom první měsíce, co se týče toho, co mohl jaksi dokázat. Navázal v něčem na politiku svého předchůdce Donalda Trumpa? Když se třeba postupně podíváme, ať už na domácí zahraniční politiku, postoj k migraci, k řešení pandemie. Pochopitelně obchodní vztahy a tak dál?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Já si myslím, že ten, ten, ta hlavní oblast, kde na Donalda Trumpa navázali v zahraniční politice. A to především přístupu k Číně. Tam bych řekl, že ten relativně tvrdý přístup nebo tvrdší přístup Ameriky trvá. Snaha vlastně prohloubit vztahy s Tchaj-wanem, které udržuje na základě toho zákona o vztahu s Tchaj-wanem, který vlastně upravuje, jak se Amerika bude chovat s tím, že bude dodržovat politiku jedné Číny, ale zároveň má právo tedy udržovat ekonomické, diplomatické, pardon, ekonomické, kulturní a jiné vztahy s Tchaj-wanem. V tomhle ohledu má, dá se říct, možná dokonce Joe Biden zachází i dále. Teď při jednom rozhovoru prohlásil, že by Amerika byla povinována na Tchaj-wanu pomoc v případě, že by byl napaden Čínou, což je vlastně v americké politice docela změna. Oni vyznávali tu takzvanou strategickou nejednoznačnost /nesrozumitelné/, kdy vlastně neříkali přesně, jak by se zachovali. Takže to je myslím oblast, kde je možná kontinuita největší. Na domácí scéně tomu je, bych řekl přesně naopak. Byť jak jsem říkal, ty neambicióznější věci se ještě nepodařilo prosadit v kongresu, ale to jakým směrem Joe Biden chtěl zemi směřovat, je v mnohém ohledu vlastně pravý opak toho, kam jí směřoval Donald Trump. Ať už se podíváme třeba na oblast daní. Ta Trumpova daňová reforma z roku 2017 snižovala daně. Sice tady všem po přechodnou dobu ale nejvíce těm nejbohatším. Naopak Joe Biden nebo demokraté teďka v té, v tom infrastrukturní balíčku navrhuji speciální milionářské daně. Takže tam bych řekl, že opravdu moc velká kontinuita není.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jaká je kontinuita, co se týče postoje k migraci, k migrantům?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Tam je určitě velký rozdíl, když se podíváme na rétoriku a tu skutečnou politiku, protože samozřejmě Donald Trump měl tu rétoriku vůči migraci velmi silnou, velmi tvrdou. A snažil se to prosazovat i věcmi, které byly občas problematické. Mluví například o tom rozdělování rodin, které teď možná Ameriku bude stát strašně peníze, protože ty některé rodiny americké úřady zažalovaly. Americká vláda uvažuje o tom, že by tu žalobu jaksi vyřešila mimosoudním vypořádáním, protože se obává, že by mohli prohrát. Ale faktem je, když se podíváme na jiná statistická čísla, třeba na procento vrácených. To znamená ti, kteří nedostali azyl a byli vyhoštěni, tak tam se toho vlastně příliš mnoho nemění. Spíš opravdu rétoricky ta, ten postoj, dá se říct, je možná vstřícnější, ale spíš v tom smyslu, že tedy Joe Biden vlastně odmítá nějaké tady ty extrémnější, extrémnější nástroje, které, které Donald Trump s oblibou používal.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co se týče pandemie, tak jinak aktuálně Joe Biden zveřejnil nová pravidla, neočkované lidi z velkých firem nebo zdravotníky čekají roušky a testy. Jakému třeba respektu se těší v této oblasti a vůbec odezvě teda spíše u obyvatelstva?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Tam je to komplikovanější. On ze začátku bych řekl, že ta, ten způsob, jakým se s tou pandemií začal vypořádávat, měl poměrně širokou podporu. Podle různých průzkumů to byly až 2/3 Američanů, kteří říkali, že věří způsobu, jakým Joe Biden tuhle situaci chce řešit. Bylo to ale evidentně spojeno především s tím, s tou nadějí, že se podaří tedy dotáhnout to očkování, což na jaře vypadalo, že se podaří. Pak se to výrazně zpomalilo. Nikoliv, protože nebyl, že by nebyly k dispozici vakcíny, ale spíš nebylo k dispozici dost lidí, kteří byli ochotni si tu vakcínu nechat aplikovat. A přišla další vlna, která tedy především ty státy s nižší mírou vakcinace zasáhla velmi tvrdě. Můžeme vinit Floridu, ale i jiné státy na jihu. Alabama si také prošla velmi silnou vlnou. A domnívám se, že pak přišla logicky deziluze z toho, že se tedy ta situace nepodařila, nepodařilo nějak vyřešit a na teď naopak podle průzkumu právě opět tedy sílíci pandemie nebo neustupující pandemii, je jednou z příčin toho, této velice nízké popularity Joe Bidena v současné době.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jaká je ta popularita? Například četla jsem průzkum televize NBC. Podle něj je s výkonem Joe Bidena ve funkci spokojeno 42 % Američanů. Nespokojeno je 52 %.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Já myslím, že to zhruba odpovídá těm průměrům, když se podíváme na ty různé agregátory, jako třeba /nesrozumitelné/, kde ty průzkumy dávají dohromady podle tedy kvality, ale potom to nějak váží a ten vážený průměr, je myslím zhruba stejně asi 53, 54 proti 42, 43 pro. Což vlastně nejsou čísla, která by se příliš lišila od jeho předchůdce. Nicméně pro Joe Bidena je varující to, že on na začátku měl ta čísla výrazně lepší. Nějakou dobu to vypadalo, že možná bude dokonce atakovat hranici 60 % těch, kteří tedy jeho politiku schvalují a během léta, především tedy vlastně na začátku, od začátku srpna se dá říct, že se ten jeho /nesrozumitelné/, ten, ta podpora začala hroutit a zatím se tady zastavila okolo těch 40 %. Uvidíme, já si myslím, že už to příliš klesat nebude, ale i to vlastně pro něj může být docela znepokojující.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Z jakých důvodů, pane Pondělíčku, asi si posluchači vzpomenou, že teď nevím, jestli to byla Bidenova momentálně nejtěžší nebo dosavadní nejtěžší chvíle, to bylo stažení amerických vojsk z Afghánistánu. Co se všechno podepisuje na jeho oblibě?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Já bych řekl, že tam jsou hlavní ty tři faktory. Já už jsem zmínil tu pandemii koronaviru neustupující. Vy jste zmínila ten Afghánistán. Asi tam o tom není pochyb, byť většina Američanů to stažení samotné podporovala, tak ten způsob provedení a ten chaos, který vlastně tam vzniknul, tak prostě určitě ovlivnil veřejný obraz té administrativy. A poslední věc je právě neschopnost něco prosadit, protože Joe Biden vlastně kandidoval jako jakýsi konsenzuální kandidát nebo jako někdo, kdo

říkal, že se mu podaří obnovit tu spolupráci mezi, mezi oběma stranami, což chvíli vypadalo, že se povede. Já už jsem zmiňoval že se třeba Senátem podařilo prosadit nebo v Senátu podařilo prosadit ten kompromisní infrastrukturní balíček, ale ten naopak zase o něm nechce hlasovat Sněmovna. Někde to blokuje demokraté, kteří by chtěli ambicióznější a mají pocit tedy, že budou takhle na ty republikány v Senátu tlačit, aby Senát schválil i ten ambicióznější balíček nebo alespoň jeho nějaké aspekty. Takže ta jeho agenda momentálně vlastně ustrnula na mrtvém bodě, což se samozřejmě na té jeho popularitě projevuje taky.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Dostane se až k Joe Bidenovi sporný antipotravní zákon z Texasu?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

No, tam Joe Biden může jako prezident řešit nebo respektive podepisovat zákony, které schválí kongres a státní zákon tedy není v jeho gesci. To by musela federální vláda schválit nějaký zákon, který by ty státní zákon reguloval. A to si myslím, že je přes republikánskou opozici v tuhle chvíli nepůjde.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Mimochodem aktuálně ve volbách ve Virginii vyhrál republikánský kandidát zvolen /nesrozumitelné/. To asi není zpráva dobrá pro prezidenta z tábora demokratů. Také se píše o tom, jestli ty volby byly jeho, řekněme, prvním testem, takovým referendem?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Rozhodně, rozhodně to pro ně je dobrá nebo pro nejenom pro Bidena nebo pro demokraty celkově to dobrá zpráva není. Vypadá to, že ztratili poměrně dost voličů na předměstích. Tím, že ta kampaň tedy /nesrozumitelné/, který především tady varoval před Jankinem jako před nějakou Trumpovou figurkou, příliš nezabrala. Přestože ve Virginii vlastně jak ve volbách 2016, tak ve volbách 2020. Voliči daleko méně podporovali Donalda Trumpa než zbytek Republikánské strany. Takže to bylo zhruba o 5 %. Hillary Clintonová vyhrála asi o 5 procentních bodů, ale ty sněmovní volby ve Virginii dopadly téměř vyrovnaně. O 4 roky později Joe Biden vyhrává o 10 procentních bodů. Sněmovní volby vyhráli demokraté o zhruba 5 %. Takže Trump tam není úplně populární, ale demokratům se nepodařilo z toho udělat referendum o Trumpovi nebo respektive vykreslit to jako boj proti Trumpovi. Takže budou muset přijít s jinou strategií, ale ten výsledek zase na druhou to není úplně radno přeceňovat. Virginie v podstatě s výjimkou roku 2013, kdy po zvolení Baracka Obamy tam byl zvolen demokrat právě /nesrozumitelné/ guvernérem. Tak vlastně vždycky volí proti té straně, která zrovna tady je u moci nyní, která drží prezidentský úřad. Takže částečně se to dalo čekat, není to asi ne úplně šokující. Na druhou stranu demokraté možná doufali, že, když tam Joe Biden zvítězil s takovým rozdílem, takže by se jim mohlo podařit, byť těsně to křeslo udržet. Takže budou muset tu svoji strategii podle toho upravit.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Tak má alespoň radost Joe Biden ze snového starosty New Yorku, což je demokrat Eric Adams. Mimochodem druhý Černoch v historii.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

V New Yorku samozřejmě pro Republikána by to bylo velice obtížné, zvláště v tom současném politickém, politickém klimatu. Ono vlastně, když se podíváme na ty republikánské starosty v minulosti v New Yorku, tak to byly většinou umírnění republikáni, ať už se to týkalo třeba překvapivě i Rudy Giulianiho, který dnes vystupuje úplně jinak. Tak on v mnoha ohledech byl daleko blíže středu. Takže v tom současném vyhraněném politickém klimatu si myslím, že asi se ani příliš nečekalo, že by tam demokratická strana to, to křeslo guvernéra, pardon starosty ztratila.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Ale guvernér New Jersey?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Ano, tam obhájil Filip Murphy, demokrat, ale bylo to daleko těsnější, než se, než se předpokládalo podle průzkumů. Což možná může být pro demokraty víc varující ještě než Virginie. Byť je pravda, že i New Jersey má tu tendenci vyvažovat a volit tudíž tu stranu, která momentálně není u moci. Tak, tak myslím, že tak těsný výsledek jsem na rozdíl od Virginie úplně neočekával. A i tady budou muset, tady zase to byly hlavně ty na předměstské obory, ve které, o kterých se ta voličská přízeň přesunula k Republikánům a Demokraté si budou muset hodně dobře analyzovat, čím tedy tyto voliče odrazují a čím je případně mohou získat zpátky.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Vysvětluje Amerikanista Jiří Pondělíčková. Který z amerických prezidentů, pane Pondělíčku, když se ohlédnete, měl v těch prvních měsících po nástupu do úřadu nejvyšší a trvalou podporu voličstva, když jsme hovořili o tom průzkumu televize NBC.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

No, v těch posledních letech ta podpora byla vždycky taková, bych řekl.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Kolisavá?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

No, protože u mnohých ne nebo takhle, když se půjdeme podívat na poslední dva prezidenty. Donald Trump byl pověstný tím, že jí měl naopak velice stabilní. Že vlastně on se na začátku tedy byla chvíle, kdy, kdy byl populární nebo kdy jeho politiku schvalovalo víc lidí, než odmítalo. Ale podle těch průzkumů se to velice brzo ustálilo a on se pohyboval někde mezi podporou mezi 40-45 %. Barack Obama měl při svém nástupu poměrně vysokou podporu. Ta ale poměrně rychle vyprchala. George Bush měl vysokou podporu. Především tedy potom, po těch útocích z 11. září, které vlastně přišly v prvním roce výkonu jeho mandátu. Nastoupil v lednu 2001. Takže tam ta podpora byla opravdu enormní, rekordní, sahala k 80 procentům. To bylo ten efekt toho sjednocení. U třeba například Billa Clintona ta, ta čísla té podpory daleko více, daleko více kolísala. Samozřejmě podle aktuální situace například v době aféry, aféry s Monikou Lewinskou nebo respektive toho vyšetřování před kongresem. Tak samozřejmě se to, se to na té jeho popularitě podepisovalo nebo například zvýšení daní, které demokraté odsouhlasili

právě tady po roce 1992. Takže bych řekl, že tam to bylo daleko víc závislé na těch vnějších okolnostech. Teď to vypadá zvláště v posledních, dejme tomu šesti, osmi letech, že ta podpora je daleko více zabetonovaná na těch stranických barikádách.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Věří ještě někdo ve Spojených státech opakovanému tvrzení Donalda Trumpa o takzvaně ukradených volbách? Víme, že ten z jeho pohledů nebo přesvědčení o volebním podvodu, vyvrátily audity i soudy. Rezonují vůbec ještě třeba i ty události z té velmi vyhocené prezidentské kampaně?

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Bohužel ano, a ta základna těch jeho věrných fanoušků, těch republikánských voličů, bohužel většinou jeho tvrzení v tomhle ohledu věří. Na druhou stranu právě třeba volby ve Virginii, ale i /nesrozumitelné/ ukázaly, že to není zrovna to téma, které by, které by Republikánům mohlo vyhrát volby. On právě Jankin se docela šikovně. On se proti Trumpovi příliš nevymezoval. Ale zároveň právě tady to nebyly věci, o kterých on by, o kterých on by hovořil. Proto myslím, že se mu podařilo nevyděsit úplně ty středové voliče nebo přitáhnout je zpátky k Republikánům. Ale zároveň vlastně ne odradit ani ty Trumpovy věrné fanoušky. Nemyslím si, že by byla vítězná strategie se na tady to soustředit. Byl Donald Trump vypadá, že se připravuje tedy, že to bude součástí jeho kampaně. Pokud v roce 2024 bude kandidovat. Myslím si, že správe i ty, ty, ta vlna těch voleb teďka ukázala, že ta témata jsou momentálně jinde. Ale faktem je, že určitou docela velkou část té základny republikánských voličů to bohužel pořád hýbe nebo ta tomu pořád věří a tu to pořád může nějakým způsobem motivovat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

No, jak se říká po volbách i před volbami. Co vlastně dělá Donald Trump kromě toho, že připravuje vlastní sociální síť. Chce s ní bojovat s velkými technologickými giganty, jako je Twitter nebo Facebook. Víme, že tyto platformy jeho účet zablokovaly kvůli jeho podněcování k nepokojům 6. ledna, kdy davy jeho sympatizantů vtrhly do budovy amerického Kongresu.

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Už jste říkala, že zmiňujete, teda že jste zmínila tu sociální síť, tam se opět klasicky Trampovsky nevyhnul kontroverzím, protože ta, ono ta vlastně společnost, kterou založil tady pro, pro vývoj a spuštění té sítě, tak byla napadena že používá software v rozporu s pravidly, se kterou, která jsou pro jeho používání stanovená. Takže myslím, že mají měsíc na to, aby to nějakým způsobem napravili. Takže uvidíme, jestli se to podaří vůbec spustit. Jinak on spíše ty věci z povzdálí komentuje a myslím si, že se připravuje především na ten rok 2022. Kdy by určitě rád se stal nějakým tedy hráčem v pozadí v té Republikánské straně, pokusí se určitě podporovat kandidáty, které bude vnímat jako přátelské vůči sobě mezi Republikány naopak. Bude se snažit odstranit ty, kteří se mu nějakým způsobem zprotivili, ať už to je třeba těch 10 Republikánů, kteří hlasovali ve Sněmovně je pro jeho odsouzení v tom druhém impeachmentu. Nebo teda obžalobu, pardon /nesrozumitelné/ sněmovně se hlasuje pro obžalobu. Mezi ně patří například Liz Cheneyová, velice prominentní, bývá prominentní republikán. Takže já si myslím, že se soustředí na ty volby v roce 2002, které pro něj budou určitým testem toho, jestli to má smysl v roce 2024 zkoušet.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jestli nebude, říkám to teď spíše v nadsázce nějakou konkurencí vůči sociální síti podcast Trumpova muže číslo 2 Mike Penc, který založil podcast Americká svoboda v překladu. Nakonec se oba pánové názorově rozešli.

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Ono, ono se rozešli právě teda z důvodu těch voleb, kde Mike Penc našťestí tady se přiklonil, myslím na stranu, stranu práva i zdravého rozumu a řekl, že nebude nějakým způsobem ty výsledky voleb v kongresu napadat nebo neuznávat, jako mu radili Trumpovi spojenci. Otázka je samozřejmě, jestli to vůbec bylo v jeho pravomoci. To je ten hlavní důvod, proč tedy vlastně na něj Donald Trump zanevřel, ale já se domnívám, že Mike Penc, o kterém se právě ještě na konci roku nebo respektive před volbami mluvilo jako možném po tom Trumpovi nástupci, po volbách v roce 2024, že by se pokusil kandidovat. Tak si myslím, že momentálně ta jeho politická kariéra příliš zářně nevypadá. On není člověkem, který by dokázal na rozdíl od Trumpa ty voliče opravdu motivovat, vypudit a zaplnit třeba ty stadiony při těch setkáních. Takže myslím si, že své publikum si to najde, ale že by to nějakým způsobem byl krok k další politické kariéře, o tom si dovolím spíš pochybovat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Pochybuje Jiří Pondělíček, Amerikanista z Katedry severoamerických studií. Joe Biden navštívil v uplynulých dnech ve své funkci Evropu už podruhé. Co od sebe vůbec očekávají Spojené státy a Evropa?

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Evropa určitě očekávala od nového prezidenta vstřícnější přístup, což si myslím, že se částečně naplnilo. Joe Biden je často označován za posledního transatlantického, transatlantického romantika. Čili člověka, který věří v tu vazbu mezi Spojenými státy a Evropou. Teď v poslední době k několika pozitivním věcem ve vztahu tedy Spojených států a Evropy. Byla vyřešená ta cla, týkající se hliníku a oceli. Byly urovnány některé částečně ty spory mezi, mezi oběma státy týkající se podpory Boeingu a Airbusu v Americe a v Evropě. Čili myslím si, že na mnoha těch jednotlivostech je vidět, že ta snaha jednat nebo respektive ta ochota jednat je, je vyšší. Na druhou stranu některé rozpory samozřejmě zůstávají pro Ameriku například na to postupně bude ztrácet význam, pokud se nebude schopná adaptovat na novou skutečnost, tou je, že pro Ameriku se čím dál tím víc tím hlavním soupeřem stává Čína nikoliv Rusko. A v Evropě je vlastně spíš vázáno nějakými historickými záležitostmi. A časem pokud odejde Joe Biden, jakože odejde dřív nebo později, tak určitě nastoupí prezident či prezidentka, kteří už to nebudou vnímat tak sentimentálně a můžou v případě, že NATO nebude sloužit úplně americkým zájmům v této oblasti, ty evropské země se nebudou chtít třeba zapojit do zadržování Číny v Pacifiku, tak se může stát, že prostě ta organizace ztratí svůj smysl bez ohledu na Joe Bidena nebo bez ohledu na to, jestli, jestli bude vůle s Evropou spolupracovat v jiných věcech.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Co jsou ty americké zájmy v oblasti, pane Pondělíčku?

Jiří PONĎĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Ano, v Tichomoří jde rozhodně tedy o s zadrženi nástupu Číny, která kromě toho, že samozřejmě ekonomicky neustále roste, tak v posledních letech zvyšuje svoji agresivitu i vůči svým sousedům, ať už je to například v jihočínském moři při těch sporech tedy

se zeměmi, jako je Vietnam, Filipíny. Filipíny jsou spojenci Spojených států amerických. Nebo ten zvyšující se tlak na Tchaj-wan v několika posledních letech a především několika posledních měsících. Výhrůžky Japonsku, obchodní spory s Austrálií. To všechno jsou známky, že Čína bude vlastně do budoucna asertivnější a agresivnější, Amerika tomu, tomu chce čelit. To je vlastně i bytostným zájmem tomu v Tichomoří čelit s pomocí vlastně všech těch spojeneckých zemí, které tam má a domnívám se, že vlastně to začalo za Baracka Obamy /nesrozumitelné/ a bude to, bude to jenom, jenom pokračovat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Budou mít Spojené státy a Bidenova administrativa tedy větší zájem než o jaksi pokračování té spolupráce v rámci NATO o nový trojstranný bezpečnostní pakt, o kterém v podstatě hovoříte nepřímou /nesrozumitelné/ nebo vyslovit to. To bylo spíš francouzská verze, pakt mezi Austrálií, Spojenými tedy Velkou Británií a Spojenými státy.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Ten by se měl podle myslím těch představ amerického prezidenta a jeho administrativy stát základem pro nějakou širší spolupráci. Ale tam jsou spíš potom ty bilaterální, bilaterální smlouvy, například s Filipínami, s Japonskem a tak dále. Čili ty spojenecké vazby tam jsou. Nicméně já se domnívám, že Amerika by uvítala, kdyby spojenci NATO nějakým způsobem víc přispěli. Právě třeba Británie ale i Francie /souzvuk zvuků/. To samozřejmě, aby, aby tedy uvolnili Americe trochu ruce, ruce v Evropě, ale kdyby, kdyby pomohli třeba i právě s těmi námořními misemi v Tichomoří, jsou to ty, ty mise, na které zdůrazní svobodu plavby, kdy oni ty lodě propouští právě jihočínským mořem. Francie se nedávno účastnila cvičení v Japonsku. Německo vyslalo do oblasti Fregatu, Británie tam vyslala celý léta vedený letadlovou lodí. Takže ono se to částečně děje, ale je otázka, jestli to Evropě vydrží a hlavně tedy, jestli to bude z hlediska Ameriky vnímáno jako dostatečné.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Konstatuje Amerikanista Jiří Pondělíček, z Katedry severoamerických studií při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Děkuji za váš čas, za vaše informace a přeji vám hezký den.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, FSV UK

Děkuji za pozvání, hezký den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Příjemný poslech Českého rozhlasu Dvojky přeje Zita Senková, na slyšenou.

Unikátní kolekce fotografií "Tiché dialogy" Jaroslava Kučery, vystavovaná teprve podruhé, je k vidění na Fakultě stavební ČVUT. URL Automatický překlad

WEB, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ifotovideo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.11.2021 23:41, RU / den: 10 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Fotograf Jaroslav Kučera, držitel Hlavní ceny Czech Press Photo, Fuji Euro Press Photo Awards a dalších významných ocenění, se výstavou „Tiché dialogy“ vrací na svoji domovskou půdu.

Sice se profesionálně věnuje fotografii, vystudoval však Fakultu stavební ČVUT. A ačkoli je Kučera autorem převážně sociálně zaměřené fotografie a pro jeho tvorbu jsou typické fotografie plné lidí v nejrůznějších situacích, na výstavě v Galerii FSV se prezentuje pro něj atypickým cyklem „Tiché dialogy“, který je vystavován teprve podruhé od svého vzniku. Výstava v Galerii FSV na Fakultě stavební ČVUT probíhá od 26. října do 23. listopadu.

V „Tichých dialogích“ se Jaroslav Kučera, který má za sebou na 60 autorských výstav po celé Evropě a ve Spojených státech, pohledu na lidi vyhýbá. Do hledáčku jeho fotoaparátu se tu dostávají neživé objekty, budovy, stavby, ploty, okna a mnoho dalších objektů, které zde spolu zvláštním způsobem komunikují.

Z cyklu, který má zhruba 100 fotografií, jich je na Fakultě stavební ČVUT k vidění šedesát. „Tiché dialogy“ přitom Jaroslav Kučera vystavuje jen výjimečně, poprvé a zatím naposledy je mohli návštěvníci zhlédnout v Leica Gallery v roce 2017, kde také pokřtil knihu pod stejnojmenným názvem.

„Před dvěma lety jsem spolupracoval s fotografem a kurátorem Milošem Sedláčkem na přípravě výstavy k 30. výročí listopadové revoluce ve zdejší fakultní galerii a účastnil se jí jako jeden z vystavujících autorů. Z galerie a vlastně z celé budovy jsem byl nadšený, při vzpomínce na to, v jakých podmínkách jsme téměř před padesáti léty studovali my. A když mi Miloš Sedláček nabídl, abych tady vystavil Tiché dialogy, neváhal jsem,“ říká k tomuto výjimečnému počínu Jaroslav Kučera.

Kurátor výstavy Miloš Sedláček z Fakulty stavební ČVUT si toho, že se na fakultní půdě podařilo prezentovat právě tento Kučerův projekt, velmi cení. „Tiché dialogy jsme pro výstavu v Galerii FSV vybrali i proto, že častými objekty fotografova zájmu jsou stavby a budovy zobrazené s mimořádnou výtvarností a sociálním kontextem, což je našim studentům a zaměstnancům, kteří jsou typickými návštěvníky galerie, blízké,“ uvádí Sedláček.

Výstavu Tiché dialogy je možné zhlédnout v Galerii FSV na Fakultě stavební ČVUT v Praze 6 – Dejvicích od 26. října do 23. listopadu 2021, každý všední den od 9.00 do 20.00 hodin.

Už máte listopadové vydání časopisu FOTOVIDEO?

Fotografický akt patří mezi ty nejkrásnější a nejstarší fotografické disciplíny. Vychází samozřejmě ze vzorů děl slavných malířů a sochařů a dokázal přivést pohled na krásu lidského těla k určité dokonalosti. Není to disciplína jednoduchá, patří k mistrovským, a ne každému se jeho pokusy jí zvládnout daří. O to více jsme rádi, že vám tuto krásu můžeme v našem listopadovém vydání nabídnout.

Máme radost z výborného návratu Adolfa Ziky, který aktuálně opět drží svůj foťák hodně intenzivně v ruce a tvoří a raduje se z každé nové fotky. Jeho úspěchy na poli dokumentárního filmu jsou sice vynikající, ale jeho nové fotky nám přesto hodně chyběly. Stihne to všechno najednou? Jaké jsou jeho plány? O tom se dočtete v docela velkém rozhovoru, který jsme dokončili těsně před uzávěrkou.

Jérôme Sessini – mimořádný člověk a vynikající fotograf. Povedlo se nám ho na chvíli zastavit a získat od něj několik odpovědí na naše otázky, a hlavně ty jeho fotky! Podívejte se, jak fotí člen proslulé agentury Magnum Photos a to hned v úvodu listopadového vydání.

Nechat se školit perfektním Liborem Vaicenbacherem, navíc až v jihoamerickém Ekvádoru, musí být neskutečným zážitkem.

Přečtete si a můžete se třeba i kochat: „Tlumené barvy a umírněný design vysokohorských druhů ptáků už brzy měla vystřídat záplava barev a tvarů na úpatí vulkánu Sumaco...“ je to vážně zážitek.

A co takhle tradiční kalendář Jiřího Ksandra, opět plný citlivé nahoty a excelentně laděné barevnosti? Všimli jste si, že v tomto vydání střídáme nádhernou lidského těla s dokonalými záběry přírody? To potvrzuje další článek, který si dovolíme doporučit vaší pozornosti: Jak na ledňáčky s Davidem Zemanem. Neposedný a nádherně barevný ledňáček je častým a náročným objektem zájmu mnoha fotografů, a tak jim třeba Davidovy zkušenosti přijdou vhod.

Nezapomeňte si občas prohlédnout některé z videí, která vám v našich člancích nabízíme formou QR kódu. Dozvíte se ještě více...

A máme tu druhé téma 22. ročníku soutěže Fotograf roku

Jdeme do ulic má uzávěrku 28. 11. 2021

Street photography (česky pouliční fotografie) je dokumentární disciplína, užívající techniky přímé fotografie, tedy co nejvíce realismu bez jakékoliv manipulace nebo technického zkreslení. Soustředí se na konkrétní okamžiky (nejen v ulicích), které kolem nás plynou, a ty se snaží fotograf v nezměněné formě zachytit a zaznamenat.

Více na: <http://fotografroku.ifotovideo.cz>

Z listopadového vydání časopisu FotoVideo vám například vybíráme :

INTERVIEW: Jérôme SESSINI

„Nemám rád rigidní kategorie“, říká člen Magnum Photos

ROZHOVOR: ADOLF ZIKA

„Všechno je jinak, ale tenkrát v Mánesu jsem to myslel vážně!“

DIVOKÁ PŘÍRODA: ŠKOLNÍ VÝLET DO EKVÁDORU

Zdejší příroda splňuje tři základní,nej'

PRAXE: NAŠE FOTOPORADNA

Proč si neusnadnit práci s prioritami?

TECHNIKA: NENÍ FILTR JAKO FILTR

Nová značka H&Y mění hru na našem trhu

FOTOGRAF ROKU: KOMU PATŘÍ VÍTĚZSTVÍ V 11. KOLE?

O překvapení nebývá v naší soutěži nouze

... a další a další důležité, inspirativní i praktické články

Je čas na nové předplatné! Vyberete si některou ze čtyřčlenných sad brašniček Lowepro, paměťovou kartu LEXAR, módní tašku či parfém, předplatné ZONER? Vybírejte rychle, jednotlivé dárky jsou v omezených počtech! Objednání předplatného FotoVideo stejně jednoduché, jako v jiných e-shopech!

Vybírejte si na našem webu:

<http://www.ifotovideo.cz/rubriky/predplatne/>

Doporučujeme! Mít doma kvalitně tištěný časopis FotoVideo každý měsíc o den dříve, než se objeví ve volném prodeji na stáncích a v prodejnách, a ještě k tomu levněji za cca 60% jeho normální, prodejní ceny, to už se fakt vyplatí! Šetříte tak své peníze a ještě vyděláte. Takové je naše předplatné!

Prezident a povolební jednání o vládě

TV, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČT24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 00:25, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 844 830,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

A nyní se podíváme na to, jaký by mohl být vývoj právě během těch následujících dní. Dnes mluvil premiér Andrej Babiš s prezidentem Milošem Zemanem. Premiér potvrdil, že nestojí o pověření k jednání o nové vládě, prezident pověří sestavením vlády lídra koalice Spolu Petra Fialu. Ten bude zítra přes videohovor informovat právě prezidenta o hlavních bodech programu koalice Spolu a PirStan a připravenosti sestavit novou vládu. V pondělí se v 11 hodin dopoledne chystají předsedové jednotlivých stran podepsat koaliční smlouvu. Tu už schválily 4 strany, zbývají Piráti, kteří plánují smlouvu ratifikovat až po podpisu. V pondělí se také na ustavující schůzi objeví noví poslanci, kteří budou skládat slib, poslanci také zvolí nové orgány Sněmovny včetně vedení. Vzápětí plánuje podat demisi stará vláda a začne proces jmenování vlády nové. A připojíme také debatu politologů, Jiří Pehe, politolog New York University, je tady s námi, přeji hezký večer.

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Dobrý den.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Na dálku zdravím politologa **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Josefa Mlejnka. Dobrý večer i vám.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova

Dobrý večer.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Pánové, ten dnešní rozhovor pro Frekvenci 1 prezidenta republiky, který se tedy ale podle informací Hlídacihopsa.org 3x odkládal, byl znamením, že prezident má přehled o situaci v zemi a bude zvládat ukočírovat ten další vývoj? Pane Pehe.

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Tak určitě je to znamení, že prezident se nějakým způsobem orientuje v té politické situaci, aspoň to tak znělo, zdali bude fyzicky nebo i psychicky schopen vykonávat další ústavní úkony, to je otázka, která asi je spíše pro lékaře, a také záleží na rozhodnutí Parlamentu.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Pane Mlejnku, vy jste měl z toho všeho, co se právě odehrálo, dnes jaký dojem?

Josef MLEJNEK, politolog, [Fakulta sociálních věd](#), Univerzita Karlova

Já jsem měl ten dojem, že zdravotní stav pana prezidenta se zlepšil a je patrně schopen vykonávat takové ty nejnужnější úkony, taktéž je určitě dobře, že výsledek voleb umožňuje vznik většinové vlády, ta vláda současně formuje. Ta koalice jedná nezávisle na prezidentovi, takže v tuto chvíli vlastně od prezidenta není nutné chtít více než to, aby jmenoval Petra Fialu premiérem, posléze jmenoval členy té vlády, popřípadě ještě podepsal nějaké jiné další akty, které s tím procesem ukončování vlády Andreje Babiše a vznikem vlády nové souvisejí, ale nemusí nějak složitě řešit nějakou zapeklitou povolební situaci, takže já bych ocenil, že dal najevo, že bude respektovat výsledek voleb a jednání těch politických aktérů. Ještě když hovořil zhruba těsně po volbách s Radkem Vondráčkem, tak údajně tvrdil, že má v záloze nějaké originální řešení, zdá se, že toto originální řešení ponechal už stranou, čili pokud by byl alespoň v tomto zdravotním stavu, v jakém je teď, pokud tedy nemusí řešit nějaké složité politické situace, tak je možné, že by mohl fungovat tímto způsobem poměrně dlouhou dobu.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Ústavní právník Jan Kysela před malou chvílí tady naznačil, že ano, záleží teď už jenom na zákonodárcích, co si vykládají pod tím plnohodnotným výkonem funkce. Předseda Senátu dnes také ale řekl, že stačí, když bude zvládat prezident ty základní, ty nejdůležitější funkce. Tak opravdu to stačí?

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

No, záleží na tom, co považujeme za to tzv. zvládání, protože jsme se také dozvěděli, že prezident má být nejméně 3-4 týdny v nemocnici, on mluvil o tom, že by tu novou vládu chtěl jmenovat v Lánech, takže pokud by byl v nemocnici další 3 nebo 4 týdny, tak ta nová vláda, která jak si všichni myslíme, by měla být jmenována co nejdříve, protože země prožívá určitou krizi, tak by nebyla jmenována dříve než za 3 nebo 4 týdny. V nemocnici to udělat dost dobře nejde, už jenom proto, že kvůli epidemii covidu-19 za prezidentem nikdo nesmí, a Ústava přitom říká, že slib skládají noví ministři do rukou prezidenta, čili tam je skutečně důležitý ten osobní kontakt. Tam se to nedá vyřešit tak, že se pošle slib prezidentovi a prezident ho nějakým způsobem schválí, že ten daný ministr tedy ten slib složil. Tam prostě musí dojít k tomu složení slibu před prezidentem, obvykle se to také doplňuje tím že si stisknou ruku, a podepíše ten ministr příslušnou listinu a tím se stává ministrem. Takže to se nedá dost dobře udělat v nemocnici a tady vidím určitou možnost docela vážného prodlení, protože ty 3, 4 týdny, to je jenom rámcový odhad a dost tady bude záležet na tom, co Poslanecká sněmovna a Senát budou vidět jako dostatečně krátkou dobu na to, aby vláda prostě se ujala té své funkce, ta nová vláda.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Pane Mlejnkou, na vás mířím dotaz divačky Majky, která se v téhle souvislosti ptá: není právě teď čas uvažovat o změně pravomocí prezidenta? Neměla by to být víceméně jen ceremoniální funkce? Já se jenom doptávám, jestli by právě takovéto úvahy měl ovlivňovat ten současný stav stávajícího prezidenta.

Josef MLEJNEK, politolog, [Fakulta sociálních věd](#), Univerzita Karlova

Tak i kdybychom teď změnili Ústavu, tak pravděpodobně ta změna se bude týkat až dalšího prezidenta, dalšího funkčního období, nového prezidenta, to je jedna poznámka, další věc, ta se týká toho poloprezidentského systému. Oni ty pravomoci prezidentské v současné Ústavě kdovíjak rozsáhlé nejsou. Tedy vlastně další ještě omezení pravomocí prezidenta by ho už úplně vlastně vyřadilo z jakékoliv možnosti nějakého aktivnějšího jednání, což by bylo v kontrastu s tím, že je volen přímo, a každopádně prezident Zeman si dovedl vybojovat docela široký prostor díky souhře nějakých okolností, díky svým politickým vazbám a díky způsobu, jakým to dělal, takže každopádně v těch politických systémech jedna věc je psaná Ústava a jiná věc může být reálná role, reálné fungování, které hodně moc závisí na tom, co to je za osobnost, jaké má plány, jakou má vůli prostě k tomu, prosadit sebe sama, a jak dovede využít aktuální konstelace politické. Miloš Zeman prostě využil toho, že Andrej Babiš byl trestně stíhán, že měl své kauzy, jaké měl a má, tudíž většina stran ve Sněmovně s tím nechtěla vytvořit koalici, Miloš Zeman zapojil do hry komunisty, k nimž měl dobré vztahy, zapojil do hry ČSSD, oni pomocí nějakého vnitrostranického referenda se rozhodovali, takže to byl docela složitý proces, a v zásadě tímto způsobem Miloš Zeman vlastně v té Babišově vládě byl další koalici stranou i kvůli tomu, že někteří ministři byli považováni spíš za hradní ministry než za ministry z ANO nebo z ČSSD. Například ministryně spravedlnosti nebo ministr zemědělství. Takže tady nikdy nezabráníte v psané Ústavě tomu, že když se té funkce ujme někdo, kdo je šikovný a obratný, teď hodnotím čistě to politické umění čistě to ohledu na to, abych posuzoval ten obsah té politiky, když je někdo šikovný a obratný, tak si dokáže i parlamentní systém trochu přitáhnout k svému obrazu, mírně ho třeba nebo více či méně posunout někam i směrem třeba k tomu poloprezidentskému, ale tedy nevím, co ještě mu vlastně v té psané Ústavě osekát, zase opravdu, zvlášť když si lidé vybírají prezidenta přímo, tak by si přece měli vybírat někoho, kdo nějaké pravomoci má.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Prezident se také jasně vyjádřil v tom směru, že tedy by měl být pověřen sestavením vlády, a předpokládám tedy i jmenován předsedou vlády Petr Fiala. Nemá prezident teď žádnou možnost, jak Petra Fialu potrápít?

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Samozřejmě, že má. Za prvé je to zatím jenom slib a prezident by si to kupříkladu mohl ještě celé úplně rozmyslet, ale pokud by jmenoval Petra Fialu premiérem, tak pak samozřejmě víme z minulých zkušeností právě s tímto prezidentem, že ne všichni ministři, kteří byli navrženi do vlády, ať už to bylo po vzniku vlády v roce 2017 a pak 18, se mu líbili, dokonce hned na začátku dost bojoval o to, aby se ministrem zahraničí nestal Miroslav Poche ze sociální demokracie, a uspěl. A pak samozřejmě v roce 2019 odmítl jmenovat Michala Šmardu ministrem kultury, dlouho také otálel s odvoláním Antonína Staňka z toho postu, to jsou všechno kroky, které sice se neměly stát, a určitě v normálnější situaci by premiér mohl proti tomuto nějak bojovat, ale právě proto, jak už tady říkal kolega, protože to bylo jakési souřčenství premiéra Babiše a prezidenta Zemana, tak se to nestalo, ta minulá vláda, ta konstelace. Ale prezident Zeman samozřejmě může kupříkladu se ohradit proti některým konkrétním jménům, a tím pádem může vyvolat určitou krizi znovu, protože v Ústavě nejsou žádné lhůty a on může trvat na tom, že nemusí nikam spěchat, takže vyhráno rozhodně není.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

K tomu dostanu ještě za chvíli podrobněji, když se ještě vrátím k Andreji Babišovi, protože v dnešním vysílání například Andreje Babiše chválil a ocenil jeho politický postoj i třeba Marek Výborný za KDU-ČSL, poslanec a předseda poslaneckého klubu, když řekl ano, je dobře, že Andrej Babiš dal najevo, že by nepřijal tedy pověření sestavením vlády, čímž dal právě nemožnost jaksi brzdit ten politický vývoj v zemi. Je to opravdu tak jednoduché a sledujeme tady teď už, pane Mlenku, potvrzený odchod Babiše

z vedení země?

Josef MLEJNEK, politolog, [Fakulta sociálních věd](#), Univerzita Karlova

Já si myslím, že sledujeme přechod Andreje Babiše do opozice. To jeho rozhodnutí neucházet se o post premiéra vychází i z jeho realistického odhadu, jak je složená Sněmovna, to je velký rozdíl oproti výsledku voleb 2017, kdy vlastně nešlo sestavit vládu bez ANO. Respektive šlo by to, ale to by se musely ty demokratické strany spojit s komunisty nebo s Okamurovou SPD, čili fakticky nebylo jiné řešení, než že jakákoliv vláda, která vznikne, tak se musí nějakým způsobem opírat o ANO nebo zahrnout ANO. A toho samozřejmě využil Andrej Babiš, využil toho Miloš Zeman, a koneckonců i proto třeba použili nejdřív tu variantu jednobarévné vlády, udržované nějakou dlouhou dobu díky přístupu prezidenta Zemana, ale celé to bylo postaveno na tom kalkulu, že stejně bez ANO žádná vláda udělat nejde a to velmi posilovalo takovou tuto pozici Andreje Babiše i Miloše Zemana. Tady máme teď situaci úplně jinou, tady 5 koaličních stran má pohodlnou většinu 108 hlasů, Andrej Babiš bez nich žádnou vládu nesestaví, takže určitě si uvědomuje i to, že zvláště v této situaci, kdy znovu útočí covid a kdy prostě je energetická krize a hospodářské problémy, že lidé chtějí od vlády nějakou činnost nějakou akčnost, a kdyby on měl prodlužovat své premiérství pomocí nějakých podivných /nesrozumitelných/ Milošem Zemanem, tak by měli zpochybněnou legitimitu, tak by velmi lehce ztratil politické body, čili myslím si, že opravdu přechod Andreje Babiše a hnutí ANO do opozice je víceméně jasný, byť samozřejmě, že stoprocentně nelze vyloučit nic.

Upřesněná podoba nově vznikající vlády

TV, Datum: 05.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 3, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 00:25, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 513 702,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Koaliční smlouvu vznikající vlády Spolu a Pirátů se Starosty dnes schválilo i vedení lidovců a TOP 09. Už včera dohodu potvrdila ODS a hnutí STAN a takto bude zřejmě vypadat rozložení sil v nové vládě. Koalici Spolu připadne 10 postů a Pirátům se Starosty 7. Občanští demokraté budou mít ministerstev nejvíc, konkrétně 5, mezi nimi i ministerstvo financí, obrany nebo spravedlnosti. A nadto také post premiéra, kterým by se měl stát právě Petr Fiala. Lidovcům případnou ministerstva 3, a to ministerstvo zemědělství, práce a sociálních věcí a životního prostředí, podle předsedy Mariana Jurečky jde o dobré portfolio, které straně umožní prosazovat její priority.

Marian JUREČKA, předseda strany /KDU-ČSL/

Toto jsou oblasti, kde jsou také i velmi aktuální problémy, se kterými se potýkáme my v České republice, ale dlouhodobě také v rámci, řekněme, celosvětové problematiky právě změn klimatu a jejich dopadů.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

TOP 09 obsadí 2 rezorty, kromě zdravotnictví i nově zřízené ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace. Jeho řízení by se mohla ujmout Helena Langšádlová.

Markéta Pekarová ADAMOVÁ, předsedkyně strany /TOP 09/

TOP 09 bude mít ve vznikající vládě posty ministrů zdravotnictví a ministra pro vědu, výzkum, inovace, což je tedy nový post, který určitě i bude mít za úkol právě přivést větší důraz pro tuto oblast, která pro TOP 09 vždycky byla důležitou a zásadní oblastí, protože na ni je navázána naše konkurenceschopnost a úspěch celé České republiky.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Hnutí STAN budou ve vládě zastupovat ministři vnitra, školství a průmyslu a obchodu, čtvrtým zástupcem starostů v kabinetu bude ministr pro evropské záležitosti. Koalice plánuje funkci obnovit mimo jiné v souvislosti s blížícím se českým předsednictvím Evropské unii. A konečně také Piráti budou ve vládě podle dohody držet 3 posty, do kabinetu za jejich stranu usedne ministr zahraničí, pro místní rozvoj a pro legislativu, třetí z nově zřizovaných ministerstev. Vraťme se ještě k tomu, jaké mohou nebo nemohou nastat překážky, ptají se totiž na to také diváci. Helena Schusterová: bude prostě Petr Fiala potřebovat více diplomatických schopností? Objevují se mimo jiné pochybnosti o ochotě prezidenta jmenovat členy vlády, které Fiala prezidentovi navrhne. Dají se takové průtahy ze strany prezidenta očekávat? Já chápu, že to je odvážný odhad, ale na co se připravit, pane Pehe?

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Připravit by se měl Petr Fiala na všechno, protože samozřejmě tento prezident má nějakou konkrétní historii a ta už, jak jsem řekl, spočívá i v tom, že v minulosti prostě některé ministry odmítl jmenovat nebo oddaloval jejich jmenování, popřípadě oddaloval odvolání některých ministrů. Takže připraven by měl být na všechno, nicméně tady si myslím, že trochu jiná situace, než byla s Babišovou vládou, protože přece jenom tato koalice má velkou většinu, má značnou převahu ve Sněmovně a může si určité věci i, dalo by se říci, vynutit. Takže není to tak, že jako v tom minulém období, kdy v podstatě ty opoziční strany byly bezmocné, a když se děly tyto věci, o kterých jsem mluvil, tak se sice mluvilo třeba o ústavní žalobě nebo kompetenční žalobě, ale ta opozice prostě neměla dostatek hlasů na to, aby to bylo možné uskutečnit bez toho, že by spolupracovalo hnutí ANO. A to samozřejmě nespoupracovalo, protože tam existovala nějaká spolupráce mezi prezidentem a premiérem.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Pane Mlejnkou, jsme příliš skeptičtí, anebo by bylo opravdu možná až překvapivé, že by se při jmenování vlády, a teď to záměrně zhodnotím, prostě často Zemanových kritiků všechno odehrálo bezbolestně a hladce?

Josef MLEJNEK, politolog, [Fakulta sociálních věd](#), Univerzita Karlova

Já myslím, že to může hodně záviset i na zdravotním stavu pana prezidenta, když se bude hodně zlepšovat, tak tím pravděpodobně jeho ochota k tomu, začít si trochu hrát nebo začít dělat trochu problémy a opět se zviditelňovat na politické scéně může růst. Já bych možná pokud bych viděl nějakou možnost pro Miloše Zemana, kde by mohl jako zatnout dráp do té vznikající konstelace, tak tam je problém s Piráty, kteří byli překroužkováni v těch volbách zástupci STANu, samozřejmě, že pirátští voliči hodně podpořili tu koalici, takže podle mého názoru to zastoupení Pirátů ve vládě je adekvátní té voličské podpoře pro tu koalici jako celek, byť to samozřejmě neodráží ten výsledek toho kroužkovacího procesu, ale je docela možné, že Miloš

Zeman, když bude chtít nějakým způsobem tu vládu zpochybnit, mohl by právě zpochybnit to široké zastoupení Pirátů a tvrdit, že nemají žádnou voličskou podporu a že voliči nechtějí nebo něco takového, a tímto způsobem začít jako sypat písek do soukolí té vznikající vlády. A pro tyto argumenty by určitě našel třeba i podporu části veřejnosti. Ale uvidíme a třeba se ukáže, že prostě bude respektovat ten volební výsledek a že se bude chtít spíš soustředit na svou léčbu a žádné velké komplikace třeba nenastanou.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Pane Pehe, váš poslední komentář, Piráti jakožto místo, které by mohlo dráždit právě prezidenta republiky?

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Dráždit ho bude, vlastně už to dneska naznačil v tom svém rozhovoru, že ho dráždí, nicméně bude záležet na jednotě té vznikající koalice. Pokud budou jednotní, tak prezident nebude mít, myslím si, dostatek sil, aby to nějak zvrátil, a bylo by velkou chybou na jejich straně, pokud by začali prostě zvedat ruce a utíkat z boje, protože v tom případě samozřejmě by taky znehodnotili celý ten svůj projekt, který tak rychle a, myslím si, velmi kompetentně vyjednali.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Piráti a jejich role bude obecně třeba možná trošičku provokativní i pro samotnou koalici?

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Ano, tam samozřejmě všichni s napětím čekáme na to pondělní hlasování pirátského fóra, protože to může opravdu dopadnout klidně tak, že Piráti v tom svém internetovém fóru odmítnou účast ve vládě, a pro mě pak bude velmi zajímavé sledovat, co by se stalo s těmi třemi pirátskými ministerstvy, jestli by připadly Starostům, anebo jestli se by se o ně dělila ta koalice celá nějakým jiným způsobem, podle nějakého jiného klíče.

Zuzana TVARŮŽKOVÁ, moderátorka

Politologové Jiří Pehe a Josef Mlejnek uzavírají dnešní politickou debatu Devadesátky ČT24, pánové, já vám oběma děkuji za účast a na shledanou.

Jiří PEHE, politolog, New York University in Prague

Na shledanou.

Josef MLEJNEK, politolog, Fakulta sociálních věd, Univerzita Karlova

Děkuju, na shledanou.

Na Vysočině ještě voní vzduch a zní ticho

TISK, Datum: 06.11.2021, Zdroj: Žďárský deník, Strana: 2, Autor: HELENA ZELENÁ KŘÍŽOVÁ, Vytiskeno: 1 690, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 01:18, Čtenost: 2 778, Rubrika: Rozhovor / Na konci týdne, AVE: 13 469,87 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

SPISOVATELKA A DRŽITELKA PRESTIŽNÍ CENY VĚRA RUDOLFOVÁ ŘÍKÁ:

Spisovatel František Kožík, primáš Slávek Volavý nebo Jiří Brady, bratr předčasně zesnulé Hany Brady, která byla jednou z mnoha obětí nacistického běsnění. Tyto osobnosti a mnohé další se objevují v nové publikaci Věry Rudolfové. Brněnské spisovatelky a nositelky prestižního ocenění Egonu Erwina Kische za literaturu faktu. Její v pořadí již sedmá knížka dostala název Kraj návratů i poznávání. Stejně, jako v předchozích publikacích, i v této se Věra Rudolfová věnuje více či méně známým osobnostem, které jsou nějakým způsobem spjaté s Vysočinou. Proč a čím je vlastně tento region okouzil? „Myslím si, že na tom má zásluhu především zvláštní charakter této krajiny. Kopce nejsou strmé, pohled na jejich pozvolnou, zvlněnou linii člověka přímo uklidňuje. I oblaka na vysoké obloze plynou tak nějak v pohodě. Tajemné lesy lákají k procházkám, kvetoucí louky k posezení, velké rybníky ke koupání. Svůj půvab má tato část Vysočiny i v zimě. Je to kraj, kde ještě voní vzduch a zní ticho,“ smeká Vysočině poklonu brněnská spisovatelka.

* Podle čeho si vybíráte osobnosti do knížek a kde hledáte inspiraci?

Některé umělce, kteří se narodili na Vysočině, nebo tu čerpali inspiraci pro svou tvorbu, jsem poznala ještě za mého působení v Českém rozhlase Brno. Když jsem pak psala o jejich životních osudech, mohla jsem vycházet ze záběrů, které jsem s nimi natočila. Ale postupně jsem objevovala další osobnosti kulturního života severní části Vysočiny. Osobnosti méně známé nebo téměř zapomenuté, které pro kulturní rozvoj regionu vykonaly kus záslužné práce. Chtěla jsem se o nich dozvědět co nejvíce. Proto jsem hledala jejich rodiny, přátele i další pamětníky. Pomohlo mi i bádání v archivech. A zjistila jsem, že s tímto krajem je spojeno tolik osobností, že jde téměř o nevyčerpatelnou studnici inspirace.

* Příběh kterého třetího člověka spjatého s Vysočinou vás nejvíce oslovil?

Zajímavou a všestrannou osobností byl Mirko Rosenbaum, ochránce přírody a malující právník. Jako soudce působil od roku 1946 v Novém Městě na Moravě a pak ve Žďáře nad Sázavou. Jeho jméno je spojeno se vznikem Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. V letech 1968 až 1972 byl ředitelem Horáckého muzea a Horácké galerie v Novém Městě na Moravě. Rodáka z Kroměříže okouzila Vysočina natolik, že v tomto regionu působil šestadvacet let.

* Připomínáte i osobnosti spjaté s Brnem nebo s jižní Moravou. Například primáše Slávka Volavého ze Strážnice, jehož rod pochází z Habří. Byla jste navštívit vesničku, kde dodnes žijí pokračovatelky jeho rodu?

Samozejmě. Pro autora je důležité podívat se na místa, která jsou s určitými osobnostmi spojená. Nejdříve jsem navštívila Habří, odkud rod Volavých pochází. Ještě stále tam stojí statek, kde se narodil otec Slávka Volavého. V současné době je přestavěný na penzion, který vede Marie Buchtová, za svobodna Volavá. Pak jsem se vydala do Krčmy, což je malá osada, která patří k obci Meziboří. Jsou tam jen čtyři domky. V jednom z nich se 10. března roku 1922 narodil Janu Volavému a jeho manželce Marii syn Vítězslav. Domek číslo 4 už ovšem vypadá jinak, než v době Slávkovy dětství.

* Co měl s novým městem společného spisovatel František Kožík?

František Kožík přijel do Nového Města na Moravě v prosinci 1933, a to kvůli přípravě živého rozhlasového přenosu. Pracoval tehdy jako reportér, hlasatel a dramatik v brněnské odbočce Radiojournalu. Pořad se vysílal 4. ledna 1934 a byl sestaven tak, aby posluchačům co nejlépe představil ráz celého kraje. Nechyběla mimo jiné reportáž z lyžařských závodů a návštěva v továrně bratří Slonků. Celý rozhovor na zdarsky.denik.cz

Věra Rudolfová P Narodila v roce 1942. P Absolvovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze, kde promovala v roce 1969. P Sedmadvacet let pracovala jako redaktorka v Českém rozhlase Brno. P Literární tvorbě se začala věnovat po odchodu do důchodu. P V roce 2002 vydalo Horácké muzeum v Novém Městě na Moravě knížku Město mého srdce, kterou Věra Rudolfová věnovala osobnostem Nového Města na Moravě. P V dalších letech vyšly publikace Kraj věčných návratů, Kraj návratů a setkávání, Kraj návratů a inspirace, Kraj návratů a vzpomínek, Kraj návratů i setrvání a Kraj návratů i loučení. P Trvalé bydliště má v Brně, ale nejvíce pobývá na chalupě v Olešné u Nového Města na Moravě. P Mezi její záliby patří nejen literární tvorba a četba, ale také návštěvy divadel a výstav, slovácké písničky a dlouhé procházky se psem.

Foto autor: Foto: poskytla Věra Rudolfová

Covid a změny klimatu v nás vyvolávají strach. Kvůli klimatickým změnám ale zemře více lidí, tvrdí odborník [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 06.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Marie Niček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.11.2021 05:49, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Magazin, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Odborník na klimatickou změnu Michal Nekvasil o tom, jaké počasí můžeme očekávat v následujících letech, co může pro životní prostředí udělat úplně každý, a proč stále neztrácí naději.

Ve skotském Glasgow v těchto dnech probíhá konference OSN o změně klimatu. Klade si za cíl, aby byly jednotlivé státy ambicióznější a stanovily si vyšší cíle pro snížení emisí skleníkových plynů, které by pomohly současný stav zmírnit. Dopady změny klimatu už totiž zažíváme na vlastní kůži: přicházejí ničivé povodně a sucha, setkáváme se s extrémními výkyvy počasí.

Michal Nekvasil, který působí jako poradce pro otázky klimatické změny Evropské komise, upozorňuje, že situace je vážná, o optimismus ale ještě nepřišel. Poslední zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu při OSN z letošního srpna ukázala, že

naděje, aby se planeta neoteplila o 2°C, stále je. Jen je třeba jednat rychle, jelikož k dramatickým změnám musí dojít během následující dekády. „Máme problém, není ale neřešitelný,“ věří specialista.

Jaké dopady má změna klimatu na naše každodenní životy?

Především extrémní výkyvy počasí, které jsou z velké části důsledkem klimatické změny. Povodně a sucha jsou častější a ničivější než dříve, deště nám splachují domy a vysychají studny i zahrádky. Od 90. let víme, a srpnová zpráva OSN to jen potvrdila, že mezi činností člověka a dopady klimatické změny je jednoznačná souvislost. Řešení klimatické krize tedy máme, alespoň zatím, ve svých rukou.

Na koronavirovou pandemii reagoval svět velice rychle a během roku se vyvinula vakcína. Jak společnost přimět, aby podobný postoj zaujala i v souvislosti s klimatickými změnami?

Covid a změna klimatu mají několik společných znaků. Oboje v nás vyvolává pocit nejistoty a ohrožuje naše zdraví. Na důsledky klimatických změn ale pravděpodobně zemře mnohem více lidí než na covid a ekonomické dopady budou také daleko závažnější. Velký rozdíl je v tom, že covid přišel velmi rychle a pomalu již odeznívá, zatímco klima se mění pozvolna už od dob průmyslové revoluce a dopady přichází postupně a jsou dlouhodobější. Nepocítujeme je proto tak razantně, jako když udeřil virus. Molekuly skleníkových plynů, které změnu klimatu způsobují, se udržují v atmosféře i stovky let, a tak naše dnešní chování ovlivní život mnoha budoucích generací. Kromě toho na covid máme očkování, zatímco na změnu klimatu ne (směje se).

Jak tedy lidi zaktivovat?

Vysvětlovat jednoduše to, co vědci říkají složitě. Dát rovnítko mezi naše chování a dopady klimatických změn. A samozřejmě nabídnout praktické návody, jak můžeme ve svém každodenním životě přispět ke zmírnění a k přizpůsobení se změně klimatu.

MICHAL NEKVASIL (45)

Pochází z Prahy. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a Fakultu sociálních věd UK. Doktorský program Environmentální studia absolvoval na Fakultě humanitních studií UK. Léta působí v Evropské unii. Nejprve strávil osm let na delegacích v Gruzii a Nikaragui, kde dohlížel na vládní i nevládní projekty v oblasti životního prostředí a energetiky. Od loňského roku je specialistou na adaptaci na klimatickou změnu v generálním ředitelství pro klima Evropské komise. Jako poradce pro otázky klimatické změny se angažoval i v organizaci Člověk v tísni. V létě vystoupil jako řečník na pražské besedě TEDx o klimatické krizi.

Jak?

Možností je celá řada. Používáme energeticky úsporné spotřebiče? Je náš dům dobře izolovaný? Šetříme vodou? Používáme dešťovou vodu? Využíváme městskou hromadnou dopravu? Jezdíme do práce na kole? Třídění odpadu beru už jako samozřejmost... Řešení nespočívá v jednom zázračném činu, ale skládá se z nespočtu malých kroků ve všech oblastech života každého z nás.

Co děláte vy osobně?

S rodinou žijeme v pasivním domě, který má minimální spotřebu energie. Je takřka dokonale izolovaný recyklovaným papírem a je orientován na jih a na západ, takže není prakticky nutné ho v zimě vytápět ani v létě chladit. Máme fotovoltaické panely, z nichž napájíme elektromobil a od jara do podzimu ohříváme vodu. Od podzimu do jara zase ohříváme vodu dřevem v krbové vložce. Veškerou dešťovou vodu, která na dům spadne, svádíme do nádrže a používáme na splachování záchodu, zavlažování zahrady i napouštění bazénu. Svépomocí jsme všechny ploché střechy osázeli suchomilnými rostlinami. Také hospodaříme organicky: založili jsme si kompost a vracíme ho zpět do zahrady. Půda je pak nejen úrodná, ale i schopná zadržet více vody.

Kdyby politické strany více prosazovaly ochranu životního prostředí, myslíte, že by na to voliči slyšeli?

Myslím, že ano. V Evropské unii považuje 93% lidí změnu klimatu za zásadní problém a říkají, že ve svém životě něco pro klima dělají. I kdyby byla čísla v České republice o něco nižší, stále jde o výrazně nadpoloviční většinu lidí. Změny klimatu už nepovažují za něco abstraktního, ale vidí je na vlastní oči. Takže ano, šikovná politická kampaň vedená tímto směrem by určitě naději na úspěch měla.

Česku se přezdívá „střecha Evropy“, protože k nám neteče žádná velká řeka a voda, co naprší, odteče zase pryč. Jsme kvůli tomu v nevýhodě?

Nevýhoda to být nemusí. Prakticky žádná voda k nám sice nepřitéká, ale na druhé straně je jenom na nás, jestli si vodu, která tu spadne, udržíme, nebo ne. Změna klimatu způsobila nejen snížení srážek, ale především změnu jejich rozložení v čase. Máme tu tedy dlouhá období sucha, prokládaná přivalovými dešti. Ty ale hned odtečou, protože je krajina není schopna zadržet. Za poslední staletí jsme ji totiž úplně přetvořili. Dříve bývala malá políčka oddělená mezemi, které zadržovaly vodu a poskytovaly podmínky pro půdní život, podél cest rostly stromy a krajinou meandrovaly potůčky. Dnes máme obrovské lány polí, ze kterých se kvůli obilninám, které potřebují sušší půdu, odvedla voda pomocí meliorací. Kvůli chemickým hnojivům, těžkým strojmům a nedostatku organické hmoty se vytvořila utužená vrstva nekvalitní půdy, která vodu nezadrží. To znamená, že voda, která u nás spadne, nemá, jak se vsáknout, působí erozi a bere s sebou nejurodnější část ornice, která při přivalových deštích spláchně třeba někomu obýváč. Když k tomu přidáte ještě vyasfaltované a zastavěné plochy, dostanete tristní obrázek. Krajina České republiky by mohla zadržet až devět miliard kubiků vody, v současnosti jsme ale na pouhých pěti.

Metody pro zadržení vody v krajině jsou již známé. Co ale udělat, aby se začaly i praktikovat?

Existuje například metodika „Živé krajiny“. Spočívá v tom, že zmapujete nějaké menší povodí, zjistíte, jaká je situace z hlediska odtoku dešťové vody a navrhnete opatření, která pomohou vodu v krajině udržet. Nyní to provádí stovky dobrovolníků na mnoha místech republiky a výsledky již vidíme.

Věřím, že takoví lidé se najdou. Jak ale ke změnám přimět ty největší hráče?

Pokud k nim nedochází na státní úrovni, je nutné začít odspodu. Zapojit do tohoto úsilí například lidi, kteří v té krajině žijí a mají k ní vztah. Mohou se obrátit na subjekty, které jsou v péči o krajinu klíčové: obce a zemědělce. Obce jsou ve většině případů k zavedení opatření na zadržení vody nakloněné. Těžší je to se zemědělci. Většinou půdu obdělávají ti, kteří ji nevlastní. Je třeba mluvit jak s vlastníky, jejichž pole kvůli neudržitelnému hospodaření ztrácí hodnotu, tak se zemědělci, kterým klesají výnosy. V roce 2023 se zároveň změní Společná zemědělská politika Evropské unie a zemědělské praktiky, které pomohou zadržet vodu nebo uhlík v krajině, získají dodatečnou podporu. Pro to, aby se krajina mohla začít měnit k lepšímu, nemohou být okolnosti lepší.

Největší motivací jsou vždy zisky. Je tedy možné hospodařit ekologicky a zároveň vydělat?

Ano. V Česku ještě bohužel ne vždy chápeme, že co je dobré pro životní prostředí a klima, může být i bez dotací ekonomicky výhodné. Můžeme si to ukázat na příkladu agrolesnictví. Studie prokázaly, že i když se část hospodářské půdy využije na výsadbu stromů, celkový výnos bude vyšší, než kdyby tam nerostly. Mají totiž schopnost zadržovat vodu a zároveň poskytují stín, což dále snižuje výpar dešťové vody. Půdní život díky nim také bohatší, což je zásadní i pro kvalitu a úrodnost půdy jako takové. Nemusíme tedy tolik zavlažovat ani používat chemická hnojiva.

Michal Nekvasil

Bylo tornádo, které se v létě prohnalo Moravou, jen výjimka, nebo takové extrémy v důsledku změny klimatu máme očekávat i do budoucna?

Podmínek pro vznik tornáda jsou desítky. Na třech z nich se změny klimatu bezpochyby podílí, a to je vyšší teplota u zemského povrchu, vyšší vlhkost kvůli většímu odparu a častější a intenzivnější bouře. Tyto tři fenomény, k nimž dnes dochází, zvyšují pravděpodobnost výskytu tornáda. Existuje ale spousta dalších podmínek, takže nelze říct, že by za tornáda mohla jen změna klimatu.

Letos nás překvapila zasněžená Praha a nepříliš horké léto. Když jsem ale byla dítě, bylo docela běžné jít si po škole zabobovat a většina letních táborů mi propršela. Jak letošnímu počasí rozumět?

Z hlediska minulých desetiletí to byla taková pozitivní deviace. Počasí se skutečně podobalo tomu, jaké bývalo dříve. V budoucnu to ale bude pravděpodobně spíše výjimka.

Jaké počasí tedy máme v následujících letech očekávat?

V důsledku oslabování Golfského proudu, který se vlivem tání ledovců za posledních sto let zpomalil přibližně o patnáct procent, je ve střední Evropě méně srážek, tedy i sněhu, a častější bouře. Globální oteplování přináší vlny veder. Kvůli zpomalení arktického trysového proudění zase čelíme vlnám mrazu a opakovaným návratům zimy. Zřejmě nejzásadnějším důsledkem klimatických změn je pak dramatická změna v rozložení srážek během roku, která, společně s krajinou neschopnou zadržovat vodu, povede k dlouhým obdobím sucha, střídaných přívalovými dešti a bleskovými povodněmi. Extrémní výkyvy počasí můžeme čekat častější a ničivější.

Pokud se bude stále oteplovat, co dělat, aby se dalo žít v rozpálených městech?

Jednou z možností je vysazovat na střechy rostliny. Dokážou zadržet více vody a zchlazují města. Sázet stromy. Najít rovnováhu mezi zelenými a zastavěnými plochami. Kvalitně izolovat domy a opatřit je venkovními žaluziemi. Nebo také oddělovat dešťovou vodu od kalové. V mnoha obcích je kanalizace jednotná. Dešťovou vodu pak vracet do krajiny, třeba svedením do poldrů. Lidé, kteří žijí v domech, mohou využívat vlastní dešťovou vodu, splachovat s ní nebo ji vracet na zahrádce zpět do země.

S cílem omezit emise skleníkových plynů byla v roce 2015 podepsaná Pařížská dohoda. Dělají státy dost pro to, aby se podařilo udržet nárůst globální teploty pod 2°C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí?

Zatím bohužel ne. Víme, že do roku 2040 se planeta oteplí o 1,5°C. Nepřekročit hranici dvou stupňů je ale ještě možné. V Paříži se bohužel nepodařilo prosadit právně závazné snižování emisí. Každá země si tak závazky určuje na národní úrovni. Evropská unie tlačí na to, aby byly ve všech zemích co možná nejambicióznější, protože nemůže být kvůli své konkurenceschopnosti oproti zbytku světa příliš napřed. Důležité proto je, aby dvacet nejbohatších států, které způsobují osmdesát procent emisí skleníkových plynů, postupovaly společně. Mnohé klíčové země bohužel zatím se svými závazky nepřišly. V listopadu se ale koná v Glasgow klimatická konference na nejvyšší úrovni, jejíž cílem je, aby všechny státy světa přispěly svým dílem ke zmírnění a přizpůsobení se klimatické změně. Například nová administrativa Spojených států přišla se závazkem klimatické neutrality, Čína alespoň té uhlíkové.

Spoustu lidí s ohledem na zhoršující se klimatickou situaci zažívá takzvaný environmentální žal. Je na místě?

Tyto pocity jsou opodstatněné, protože situace objektivně špatná je. Míváme pocit, že se změnou klimatu nemůžeme nic dělat. Naděje ale existuje. Nejdůležitější je, abychom se ve svém každodenním životě chovali k planetě šetrně, a pokud možno, ještě se aktivně zapojili do nějakého klimatického projektu. Měli bychom také vytvářet tlak na své politické představitele, aby se změnou klimatu aktivně zabývali.

Vy jste v tomto ohledu optimista?

Určitě! Já jsem optimista od přírody (směje se). Kdybych si myslel, že není cesty zpět a že to nemá smysl, nemohl bych se změnou klimatu zabývat. Ze zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu víme, že aby nenastalo oteplení o 2°C, musí k dramatickým změnám dojít již do roku 2030. Evropská komise proto připravila balíček opatření, která pomohou snížit do konce této dekády emise států Evropské unie o pětapadesát procent v porovnání s rokem 1990. Ambiciózní cíle si stanovily i další velké státy světa. Je tedy třeba si uvědomit, že máme zásadní problém. Pokud ale budeme jednat rychle a rozhodně, je řešitelný.

Foto:

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

FotoGallery:

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

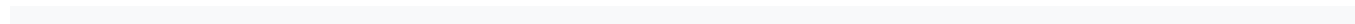
Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Michal Nekvasil
Michal Sváček, MAFRA

Praha představuje Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.11.2021, Zdroj: vodarenství.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 09:24, RU / den: 3 500, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Hlavní město zveřejňuje jednu z klíčových strategií, která ji dovede k výraznému snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a snížení emisí skleníkových plynů. Strategie Cirkulární Praha 2030 totiž navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Zaměřuje se na oblast stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, zemědělství a potravinu. Veřejnost může dokument připomínkovat do 16. listopadu.

Strategie podle Prahy přichází v celkem sedmi tematických cílech s návrhy 73 opatření a 34 konkrétních projektů. „Cirkulární ekonomika představuje nový přístup k zacházení se surovinami, materiály a výrobky. Místo způsobu, kdy člověk surovinu vytěží, zpracuje, využije a zahodí, klade důraz na prevenci vzniku odpadu a co nejdříve udržení surovin a výrobků v oběhu. Cirkulární ekonomika dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst. Víme, že až 45 procent globálních emisí CO2 se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Cirkulární ekonomika otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Významnou roli bude mít jak zapojení podnikatelské a výzkumné sféry, tak veřejnosti, občanských iniciativ a domácností,“ řekl Petr Hlubuček, náměstek primátora pro životní prostředí. Dále je také snahou metropole na svém území zřídit městské re-use centrum. Novými tématy cirkulární ekonomiky jsou potravinová politika a předcházení vzniku potravinového odpadu města. Všechny tyto trendy již využívá řada západních metropolí jako Amsterdam, Londýn, Paříž, Kodaň, Glasgow, a proto jsou zohledněny i ve Strategii hl. m. Prahy pro přechod na cirkulární ekonomiku. Dokument připravil Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, **FSV** ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů.

Zdroj: praha.eu

Lukavský tvrdil, že lidé jsou na Vysočině čistší a upřímnější, říká spisovatelka [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 07.11.2021, Zdroj: zdarsky.denik.cz, Autor: Helena Zelená Křížová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 15:24, RU / měsíc: 40 032, RU / den: 5 412, Rubrika: Žďársko, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

/ROZHOVOR/ Spisovatel František Kožík, primáš Slávek Volavý nebo Jiří Brady, bratr předčasně zesnulé Hany Brady, která byla jednou z mnoha obětí nacistického běsnění. Tyto osobnosti a mnohé další se objevují v nové publikaci Věry Rudolfové. Brněnské spisovatelky a nositelky prestižního ocenění Egona Erwina Kische za literaturu faktu.

"Její v pořadí již sedmou knížku vydalo nakladatelství Sursum a podpořilo Nové Město na Moravě. Dostala název Kraj návratů i poznávání a slavnostní křest ji čeká v neděli 21. listopadu v patnáct hodin v novoměstské Horácké galerii. Stejně, jako v předchozích publikacích, i v této se Věra Rudolfová věnuje více či méně známým osobnostem, které jsou nějakým způsobem spjaté s Vysočinou, zejména s Novoměstskem. Proč a čím je vlastně tento region okouzil? „Myslím si, že na tom má zásluhu především zvláštní charakter této krajiny. Kopce nejsou strmé, pohled na jejich pozvolnou, zvlněnou linii člověka přímo uklidňuje. I oblaka na vysoké obloze plynou tak nějak v pohodě. Tajemné lesy lákají k procházkám, kvetoucí louky k posezení, velké rybníky ke koupání. Svůj půvab má tato část Vysočiny i v zimě. Bývá tu skutečně tuhá a drsná, ale sníh jí dodává na vážnosti a důstojnosti. Je to kraj, kde ještě voní vzduch a zní ticho. Kraj věčných návratů,“ smeká Vysočině poklonu brněnská spisovatelka.

Kraj věčných návratů byl název vaší první knížky.

Nevymyslela jsem ho sama. Tak o Vysočině hovořila akademická malířka a restaurátorka Věra Frömllová Zezuláková. A myslím si, že slavné osobnosti se vracely na Vysočinu i kvůli setkávání se zdejšími obyvateli. Herec Radovan Lukavský tvrdil, že lidé jsou tu takoví čistší a upřímnější.

Podle čeho si vybíráte osobnosti do další knížky a kde hledáte inspiraci?

Některé umělce, kteří se narodili na Vysočině, nebo tu čerpali inspiraci pro svou tvorbu, jsem poznala ještě za mého působení v Českém rozhlasu Brno. Když jsem pak psala o jejich životních osudech, mohla jsem vycházet ze záběrů, které jsem s nimi natočila. Ale postupně jsem objevovala další osobnosti kulturního života severní části Vysočiny. Osobnosti méně známé nebo téměř zapomenuté, které pro kulturní rozvoj regionu vykonaly kus záslužné práce. Chtěla jsem se o nich dozvědět co nejvíce. Proto jsem hledala jejich rodiny, přátele i další pamětníky. Pomohlo mi i badání v archívech, ať už ve Státním okresním archivu ve Žďáře nad Sázavou, nebo v Horáckém muzeu a Horácké galerii v Novém Městě na Moravě. A zjistila jsem, že s tímto krajem je spojeno tolik osobností, že jde o téměř nevyčerpatelnou studnici inspirace.

Ve své nové knize, kterou jste nazvala Kraj návratů i poznávání, jste zachytila třiadacet dalších osobností. Která z nich je vám nejbližší?

Je těžké vybrat jednu jedinou osobnost. Uvedu alespoň tři. Patří mezi ně akademický malíř Jaroslav Polanský z Herálce, který se vyučil malířem pokojů a ve svých 36 letech se přihlásil ke studiu na Akademii výtvarných umění v Praze. Ukončil ji v roce 1949, ale Vysočině zůstal věrný. Dál hospodařil, pracoval na poli nebo v lese. V rodné chalupě si však v malé podkrovní světničce zařídil skromný ateliér. Z jeho krajinomaleb jsou snad nejznámější obrazy z pralesa na Žakově hoře.

A druhá osobnost?

Dirigent Oldřich Bohuňovský. Ten byl dalším příkladem toho, jak talentovaní lidé se rodí na Vysočině. Vystudoval Janáčkovu akademii múzických umění v Brně. Několik let byl ředitelem Lidové školy umění v Novém Městě na Moravě. Pak působil jako dirigent především v moravských divadlech a nakonec se stal šéfem opery Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni. V květnu 1997 měl v Královské opeře Covent Garden v Londýně dirigovat Janáčkovu operu Káťa Kabanová. Smrt mu to však nedopřála. Přišla si pro něj 22. září roku 1996.

Příběh kterého třetího člověka spjatého s Vysočinou vás nejvíce oslovil?

Zajímavou a všestrannou osobností byl Mirko Rosenbaum, ochránce přírody a malující právník. Jako soudce působil od roku 1946 v Novém Městě na Moravě a pak ve Žďáře nad Sázavou. Jeho jméno je spojeno se vznikem Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. V letech 1968 až 1972 byl ředitelem Horáckého muzea a Horácké galeriev Novém Městě na Moravě. Tyto instituce byly tehdy spojené. Rodáka z Kroměříže okouzila Vysočina natolik, že v tomto regionu působil šestadvacet let.

Připomínáte i osobnosti spjaté s Brnem nebo s jižní Moravou. Například primáše Slávka Volavého ze Strážnice, jehož rod pochází z Habří. Byla jste navštívit vesničku, kde dodnes žijí pokračovatelky jeho rodu?

Samozřejmě. Pro autora je důležité podívat se na místa, která jsou s určitými osobnostmi spojená. Nejdříve jsem navštívila Habří, odkud rod Volavých pochází. Ještě stále tam stojí statek, kde se narodil otec Slávka Volavého. V současné době je přestavěný na penzion, který vede Marie Buchtová, za svobodna Volavá. Pak jsem se vydala do Krčmy, což je malá osada, která patří k obci Meziboří. Svě jméno dostala zřejmě po bývalém hostinci. Jsou tam jen čtyři domky. V jednom z nich se 10. března roku 1922 narodil Janu Volavému a jeho manželce Marii syn Vítězslav. Domek číslo 4 už ovšem vypadá jinak, než v době Slávkova dětství. Naproti němu však stále stojí dřevěná zvonička, na kterou zvonilo už několik generací. Jednou si na ni zazvonil i malý Slávek. Ale zvonil tak dlouho a vytrvale, že vyděsil lidi v okolí. Mysleli si totiž, že se v osadě něco stalo. Pachatel dostal samozřejmě po tomto činu pořádný výprask. Podívala jsem se i k řece Bobrůvce, kam primáš Slávek Volavý s dcerami Tatianou a Zuzanou rád chodíval.

Připomínáte také osobnost Jiřího Bradyho, kterého mají Novoměstšané stále v živé paměti. Jak na něj vzpomíná jeho dcera Lara?

Paní Lara Hana Brady vzpomíná na svého otce s láskou a úctou. Při jeho návštěvách v Novém Městě na Moravě ho často doprovázela. Ta poslední návštěva se uskutečnila v říjnu 2016. Tehdy všichni očekávali, že Jiří Brady dostane za svoji činnost ve prospěch vzájemné lidské tolerance státní vyznamenání. Jak to nakonec dopadlo, víme. Vyznamenání od prezidenta republiky se Jiří Brady nedočkal. Do rodného města přijel 30. října 2016. Zpráva o jeho příjezdu se rychle rozléta. V poledne se před budovou městského úřadu sešly téměř čtyři stovky Novoměstšků, aby svému rodákovi vyjádřili podporu a úctu. Bylo to velice dojemné setkání. Paní Lara potvrdila, že pro jejího otce byly návraty do Nového Města skutečnými návraty domů. Co měl s novým městem společného spisovatel František Kožík?

František Kožík přijel do Nového Města na Moravě poprvé v prosinci 1933, a to kvůli přípravě živého rozhlasového přenosu. Pracoval tehdy jako reportér, hlasatel a dramatik v brněnské odbočce Radiojournalu. Pořad se vysílal 4. ledna 1934 a byl sestaven tak, aby posluchačům co nejlépe představil ráz celého kraje. Nechyběla mimo jiné reportáž z lyžařských závodů a návštěva v továrně bratří Slonků. Na Maršovské rychtě se uskutečnila beseda s horáckými umělci. Právě tam se František Kožík setkal se skladatelem Jaroslavem Kříčkou, spisovatelem Petrem Kříčkou a jejich sestrou Pavlou. Zvláště si porozuměl s Jaroslavem Kříčkou a stal se dokonce jeho libretistou. Spisovatelova dcera, paní Alena Kožíková mi laskavě zapůjčila dopisy, které Jaroslav Kříčka jejímu otci psal. Týkaly se zejména spolupráce na veselohře Záhořanský hon a operetě Polka vítězí. Novoměstsko je již tradičně spojované s lyžováním. Najdou čtenáři v nové publikaci i nějakou osobnost ze světa tohoto sportu? Najdou. Je jím Leoš Stehlík. Nadšený lyžař, úspěšný závodník a olympionik. Zúčastnil se mnoha domácích i zahraničních závodů. Byl například dvojnásobným vítězem mezinárodního závodu v běhu na 50 kilometrů, který se konal v roce 1930 ve Schreiberhau. V závodě štafet, který probíhal téhož roku v Davosu, získal stříbrnou medaili. To ale bylo předtím, než se s manželkou Aglaíi pustil do budování sportovního a rekreačního střediska v Medlově. O projekt požádal architekta Aloise Wachsmanna. Středisko zahájilo provoz v roce 1934. V padesátých letech minulého století však osud tohoto sportovního střediska, z něhož se postupem doby stal hotel, jakoukoliv idylu postrádal. A životní příběh manželů Stehlíkových a jejich tří dcer už vůbec idylický nebyl. V roce 1952 přešla většina rekreačních středisek do správy ROH a Stehlíkovi museli Medlov opustit. Leoš Stehlík si jako bývalý živnostník těžko hledal práci. V roce 1957 byla zahájena těžba v Uranových dolech v Dolní Rožince, Leoš Stehlík začal pracovat v dole Rožná. Dne 23. března 1959 došlo v tomto dole k tragické nehodě, při níž přišel o život.

Věra Rudolfová Narodila v roce 1942. Absolvovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze, kde promovala v roce 1969. Sedmadvacet let pracovala jako redaktorka v Českém rozhlase Brno. Literární tvorbě se začala věnovat po odchodu do důchodu. V roce 2002 vydalo Horácké muzeum v Novém Městě na Moravě knížku Město mého srdce, kterou Věra Rudolfová věnovala osobnostem Nového Města na Moravě. V dalších letech vyšly publikace Kraj věčných návratů, Kraj návratů a setkávání, Kraj návratů a inspirace, Kraj návratů a vzpomínek, Kraj návratů i setrvání a Kraj návratů i loučení. V roce 2007 upravila pro knižní vydání paměti Josefa Kosinky, a to pod názvem Kosinkova žďárská kronika. Trvalé bydliště má Věra Rudolfová v Brně, ale nejvíce pobývá na chalupě v Olešné u Nového Města na Moravě. Má dvě dcery a tři vnučky, kterým věnuje co nejvíce času. Mezi její záliby patří nejen literární tvorba a četba, ale také návštěvy divadel a výstav, slovácké písničky a dlouhé procházky se psem.

COP26, týden první: konec odlesňování, emisí metanu a uhlí, kritika od Grety a česká ostuda [URL](#) [Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 07.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.11.2021 18:44, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích...

O autorovi: Tereza Koudelová

Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Patriot chce mít z knihovny v Mostě kulturní památku

TISK, Datum: 06.11.2021, Zdroj: Mostecký deník, Strana: 52, Autor: MARTIN VOKURKA, Vydáno: 460, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 00:04, Čtenost: 5 214, Rubrika: Deník Extra, AVE: 8 234,68 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Desítky tisíc lidí tam od roku 1984 hledají klid, pohodu a potěšení z knih. Význam budovy mostecké knihovny začnou řešit státní odborníci.

Most – Mostecký patriot Libor Kudrna zaslal Ministerstvu kultury podnět k zápisu budovy Městské knihovny v Mostě do seznamu kulturních památek ČR. Je to součást občanských snah, kterými Kudrna a další aktivisté upozorňují na důležitost péče o cenné stavby nového Mostu.

„Budova knihovny je architektonicky velmi hodnotná z hlediska republikového i lokálního významu. Přestože jde o první poválečnou budovu navrženou a vybudovanou výhradně k funkci veřejné knihovny, je v současné době ohrožena,“ vysvětlil Kudrna, který je součástí veřejné iniciativy Zachraňme mosteckou knihovnu kritizující její plánované stěhování do kulturního domu Repre. Opuštění účelové budovy by podle Kudrny znamenalo zánik místního genius loci a úpadek objektu, který by ztratil původní knihovnickou funkci.

Patriot vše detailně popisuje v písemném podnětu, jenž má 38 stran včetně fotografií vnějšku a vnitřku budovy.

Byl to právě Kudrna, který spolupořádal demonstrace za záchranu a šetrnou rekonstrukci mostecké knihovny a loni v prosinci předal městskému zastupitelstvu petici proti stěhování knihovny do Repre. Petici podepsalo 2 160 lidí. Kudrna to tehdy označil za historický okamžik, protože počet podpisů byl na mostecké poměry vysoký. Nyní se snaží knihovnu ochránit tím, že navrhuje její ochranu státem. „K podnětu ochrany budovy knihovny docházíme po několikaleté úvaze. Záleží nám na této budově,“ dodal.

Kudrna vystudoval obor Veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Je odborníkem v oblasti dotací a regionálního rozvoje a zabývá se i sociálními problémy. Trvá na tom, že pokud město Most je příkladem hodnotné modernistické architektury a urbanismu, je pak nutné zabývat se i jeho ochranou. „Žádný z poválečných architektonických objektů na území města Mostu nenalzáme na seznamu nemovitých kulturních památek. Knihovna je jednou z posledních ikonických budov našeho města dochovaných v původním stavu,“ uvedl. Více na webu Deníku

Region vydání: Severní Čechy

Foto autor: Foto: M. Vokurka

Foto popis: KNIHOVNA MOST.

Chystáme revoluční měření kampaní

TISK, Datum: 08.11.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 12, Autor: JAKUB KŘEŠNIČKA, Vydáno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 00:20, Rubrika: strategie, AVE: 118 673,27 Kč, Země: Česko

Klíčová je pro nás zákaznická zkušenost, říká Ladislav Báča, šéf značky a marketingové komunikace T -Mobile

* O vašem tendru na kreativní agenturu se říkalo, že má být jedním z nejnáročnějších. Byl?

Rozsahem, trváním i náročností procesů byl. Začali jsme se seznamem 13 až 15 agentur, přizvali jsme další, které se ozvaly, chtěli jsme zmapovat trh a předejít stížnostem, že jsme někoho vynechali. Nakonec bylo v prvním kole 19 agentur. Do druhého s „chemistry meetingy“ jich postoupilo osm. Do finálního čtyři — stávající Saatchi & Saatchi z Publicis Groupe, vítězná WPP, WMC/Grey a DDB Prague. Řešily dvě zadání, jedno na B2C a menší na B2B komunikaci. Na finální přípravu měly čas přes šest týdnů a za čtvrté kolo dostávaly skicovné.

* Vše šlo hladce?

Ano, možná až na to, že ani jeden z finálních návrhů nebyl úplně podle našich představ. Všem jsme dali zpětnou vazbu a čtrnáct dní na dopracování. Měli jsme ale časovou rezervu. Vše jsme rozplánovali a nastavili před startem tendru na konci dubna.

* Co vlastně vedlo k vypsání tendru?

Impulz vzešel na podzim loňského roku z procurementu. Dělalí revizi dodavatelů a ptali se, proč deset let nebyl tendr na hlavní kreativní agenturu. Nebyl důvod ho neuspořádat, dopředu jsme ale říkali, že netlačíme na změnu.

* Kolik lidí o výsledku rozhodovalo? A jak jste měli rozdělené role?

V prvním kole jsme hodnotili čtyři, ve druhém kole byli i členové „day to day“ týmu, ve třetím též lidé z brand týmu Deutsche Telekom. Na finále i při dodatečné prezentaci byl členem týmu můj šéf a ředitel divize pro rezidentní zákazníky Maximiliano Bellassa. Stejně jako další členové „boardu“ byl též o vývoji informován průběžně. Veškeré procesní věci a komunikace vůči agenturám se řešily přes senior specialistu procurementu Mariana Kramaříka. Měl též důležitou roli v určení cenové nabídky a spolu s Ivou Menzlovou, senior manažerkou marketingové komunikace, řešil požadavky na velikost týmu a specializace členů podle našich potřeb. Strategie a potřeby značky šly více za mnou.

* Pomohlo WPP, že mají rovněž datové a výzkumné agentury a MediaCom, která pro vás nakupuje média?

Na rozhodnutí to vliv nemělo. Výběr mediální agentury je celoevropský a vedený z Německa. Teď ale vnímáme, že by to mohla být výhoda. Oslovilo nás, že se WPP povedlo propojit tým Ogilvy, VMLY&R a Wunderman Thompson. Nebylo poznat, kdo je odkud. Podařilo se jim i zkombinovat dobré osobnosti ze strategického plánování, kreativity i sociálních médií.

* Jak bude fungovat orchestrace spolupráce s agenturami?

Hlavními partnery pro marketingovou komunikaci jsou kreativní tým WPP, mediální agentura MediaCom a digitální agentura Proboston. K tomu můžeme připočítat od kolegů z PR vytendrované FYI Prague a Katz83, když se to bude protínat. Vedoucí

úlohu z našeho pohledu bude mít tým WPP. Počítáme s tím, že bude vyladěný zhruba v polovině příštího roku.

* Pro příští rok už televize představily ceníky inzerce, jakou jste zvolili strategii pro vyjednávání?

Jsme na začátku, zatím jsme si identifikovali, kolik peněz investujeme. Televize mají různé politiky pro malé, střední a velké zadavatele podle toho, kolik jim chtějí prodat prostor. Uvidíme, s čím přijdou. Slyšíme, že sledovanost je problematická a doručování závazků se leckdy úplně nedaří. Když ale budou mít místní televize vlastní kvalitní pořady, mají slušnou šanci konkurovat i VOD kanálům.

* Měníte výrazněji poměry v mediamixu?

Z našeho pohledu v posledních dvou letech výrazně narostl online, který má teď ve výdajích přibližně 45 procent, zhruba stejně jako televize. Nemyslím si ale, že by v tuto chvíli jeho podíl dál výrazně rostl. Jde spíše o to, jak v něm peníze utrácet smysluplně.

* A vám se to daří?

Připravujeme pro nás revoluční projekt Media Analytics. Chceme kombinovat velká data, umělou inteligenci a sofistikovanou analytiku s cílem vytvořit ekosystém pro vyhodnocování jednotlivých komunikačních aktivit ve spojení s prodejními výsledky. Systém bude dále monitorovat a brát data z call center, našeho webu, aplikace, e-shopu i kamenných prodejen. Půjde o model podle atribučních principů, který bude po čase učení sám vyhodnocovat jednotlivé kampaně a navrhopvat jejich úpravy. Zatím jsme na startu, projekt připravujeme s podporou Deutsche Telekomu, který v něm má hlavní roli. Účastníkem celého procesu je i MediaCom a externí dodavatel, který bude model vytvářet a optimalizovat.

* Do podobného systému investuje i skupina Mars s ideálem hodnotit a upravovat kampaně v reálném čase. K tomu také směřujete?

Uměl bych si to představit v onlinu u omezených kampaní. Obecně takovou ambici aktuálně nemáme. Oproti FMCG dochází v případě prodeje služeb, jako jsou třeba tarify, k nákupním rozhodnutím se zpožděním. Středobodem zájmu je pro nás zákaznická zkušenost, kterou měříme napříč všemi aktivitami.

* Jak se z pohledu rozpočtu na zákazníka srovnávají investice do zákaznické zkušenosti, kampaní v médiích a digitální transformace?

Jsou to pro nás spojené nádoby. V prvním čtvrtletí jsme třeba měli kampaň „Pohoda“, šlo o podporu aplikace Můj T -Mobile. Interně do ní investujeme desítky milionů, další jdou na kampaně... Z pohledu zákaznické zkušenosti hledáme „pain pointy“, které se snažíme řešit — něco komunikací, něco přestavením e-shopu a podobně. Aktuálně aplikaci používá přes 70 procent „postpaid“ zákazníků. Chceme, aby ji používali co nejvíce, řešili přes ni i objednávky.

* Je kvůli aplikaci ve hře zredukování pobočkové sítě a soustředění se na koncept „Magenta Experience Center“, který jste letos otevřeli?

Je to jedna z možností vývoje, ale nepadlo žádné rozhodnutí. Aplikace hraje významnou roli v tom, jakým způsobem se bude vyvíjet retail a digitální komunikace se zákazníkem. Magenta Experience je pilotní projekt. Náklady na vybudování centra jsou několiknásobně vyšší než u běžných poboček, nabízí ale bohatší zážitek se značkou i nakupováním. Je tedy otázka, jestli by se koncept nevyplatil, i kdyby byl třeba jen v krajších městech.

* Digitální kanály i zážitky jsou důležité pro generaci Z, která si mezi operátory vybírá „menší zlo“. Jak ji chcete oslovit?

Je potřeba ji oslovovat prostřednictvím jiných kanálů. Děláme i specifické projekty, jako projekt Future Proof. Vycházel z toho, že generaci Z covid znejistil více než ostatní, už jen kvůli ohrožení jejich budoucího uplatnění. Online projekt jim ukazoval, na jaké profese by se do budoucna mohli zaměřit.

* A z hlediska větších kampaní?

Rozhodli jsme se mladší generaci přizpůsobit tonalitu obecně. Je to vidět na aktuální kampani „Pořád online“ se spotem s časovými smyčkami. Hudbu dělali JeN Hovorka a beatboxer Endru, který vytvořil každý zvuk, i přijíždějící moped. Podle trendů gen Z jsme udělali i třicetiminutové „loop“ video ze základní smyčky. Některé lidi kampaň irituje, ale hlavně vzbuzuje emoce, což je důležité. Z výzkumů nám vychází, že u lidí do 30 let má T -Mobile lepší jméno než u starších.

* Na mladé cílí váš virtuální operátor Kaktus, za sedm let nalákal zhruba 120 tisíc lidí... Nechystáte jinou značku?

Nové brandy stojí peníze. Nevylučujeme to, diskuze probíhaly, ale rozhodnutí nepadlo. Pro nás je hlavní unikátní novinka, kterou uvedla kampaň „Pořád online“ — že i když si vyčerpáte data, neodstřihneme vás od spojení úplně. Jen se sníží rychlost, která ovšem stačí na nezbytné věci jako mobilní bankovníctví, navigaci či chat. Naše data totiž ukazují, že lidé raději spotřebují jen 50 až 60 procent limitu, protože se bojí, aby ho nevyčerpali. To se podle předběžných výsledků kampaně zlepšuje.

* Uvidíme, jak dlouho unikátní nabídka vydrží, operátoři rádi kopírují. Jak chcete komunikaci posunout, abyste se od ostatních odlišili?

Nepotřebujeme se komunikačně vymezovat vůči konkurenci. Reagujeme na potřeby našich zákazníků. Když to zjednoduším, pomáháme lidem řešit jejich každodenní problémy, vylepšovat jim život. Soustředíme se na mladé rodiny, s čímž jsme začali zhruba v létě 2019. Tomu se od loňského podzimu tonalitou a tématy sice přiblížila komunikace Vodafone, což ale neznamená, že bychom na to museli reagovat. Aktuálně jsou pro nás komunikačně významná mobilní data. I kvůli tomu, že jsme v mobilních službách jednička na trhu.

* Budete více tlačit i na prodej telefonů?

Do hardwarových kampaní a dohod s výrobcí investujeme v posledních letech řádově více než O2 i Vodafone. Před dvěma třemi lety jsme zavedli slogan „Pro telefony se chodí k nám“, koncept budujeme, máme měsíční kampaně s jednotlivými dodavateli telefonů. Nedávno jsme v prodeji dosáhli na 49procentní podíl mezi operátory. Začínáme se stávat poměrně významným hráčem na celém trhu, i když nemáme takovou velikost jako Alza nebo Datart. Pozici chceme ještě rozšiřovat, byznys je zajímavý i díky trendu rostoucích cen přístrojů.

cv Ladislav Báča Ředitelem pro značku a marketingovou komunikaci operátora T-Mobile je od září 2018. Do té doby působil na agenturní straně - začínal v roce 1993 v agentuře BBK. Od roku 2001 byl ve skupině Ogilvy, kterou mezi lety 2006 a 2014 vedl jako CEO. Přes šestnáct let také učí marketingovou komunikaci a behaviorální ekonomii na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze**.

Foto autor: Foto BOHUMIL POSPÍŠIL

Nová vláda s komplikacemi?

TV, Datum: 07.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 677 832,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin POUVA, moderátor

I když prezident Miloš Zeman slíbil, že novou vládu jmenuje co nejrychleji, někteří politologové o tom pochybují. Očekávají totiž, že prezident bude mít výhrady hned k několika adeptům na ministry.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

Nový kabinet je už téměř hotový. Takhle by mohlo vypadat jeho složení. Třeba finance povede Zbyněk Stanjura z ODS, vnitro předseda Starostů Vít Rakušan a zahraničí pirát Jan Lipavský. Jenže se zdá, že zatím bezproblémová cesta nové vlády do Strakovy akademie může být nakonec pěkně trnitá.

Jiří PEHE, politolog

Problém může být ten, že Miloš Zeman se bude snažit zablokovat jmenování nějakého ministra.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

Skřípat by to mohlo třeba u jmenování plánovaného šéfa diplomacie Jana Lipavského, který měl s prezidentem spory ohledně vztahu k Rusku už v minulosti.

Jan LIPAVSKÝ, kandidát na ministra zahraničí za Piráty /PirSTAN/

Rusko označuje Severoatlantickou aliancí de facto za nepřátelskou. Můj pohled je velmi kritický.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

Odišně se oba dívají i na izraelsko-palestinský konflikt.

Pavel HAVLÍČEK, expert na zahraniční vztahy, AMO

Ze strany prezidenta republiky ta pozice je velmi velmi, řekněme, ve prospěch Izraele. Dlouhodobě se zasazuje o přesun třeba ambasády do Jeruzaléma.

Jan LIPAVSKÝ, kandidát na ministra zahraničí za Piráty /PirSTAN/

Se nedomnívám, že je na místě, abysme se k tomu přidávali.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

A průtahy by podle odborníků mohly nastat i v případě prezidentova jmenování ministra pro evropské záležitosti. Jedním ze dvou kandidátů je totiž bývalý rektor Masarykovy univerzity Mikuláš Bek, další Zemanův dlouhodobý sok.

Jakub STAUBER, politolog, Institut politologických studií **FSV UK**

Mikuláš Bek nedovolil v rámci politické kampaně přednášku Miloše Zemana na půdě univerzity.

Mikuláš BEK, senátor, kandidát na ministra pro evropské záležitosti za STAN /PirSTAN/

Já sice jsem měl s panem prezidentem spor. Se domnívám, že teď je potřeba, abychom měli brzy funkční vládu.

Petr FIALA, předseda ODS /SPOLU/

Já teprve budu mít to setkání s panem prezidentem, na kterém mu předložím seznam konkrétních kandidátů. Pak počkáme na reakci pana prezidenta.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

Nebylo by to totiž poprvé, co Miloš Zeman mluvil do složení vlády.

Jiří PEHE, politolog

Odmítal některé ministry několikrát. Jedním z těch odmítnutých byl Michal Šmarda, místopředseda sociální demokracie.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka

Toho Zeman v roce 2019 odmítl jmenovat ministrem kultury. O rok dříve zase nechtěl do čela diplomacie dosadit dalšího sociálního demokrata Miroslava Pocheho. Lucie Hlubučková, televize Nova.

Trumpem doplněný Nejvyšší soud má u lidí nejnižší podporu v historii. A důležitá rozhodnutí ho teprve čekají

TISK, Datum: 08.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Matěj Pur, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 03:26, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 158 969,20 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Soudnictví

Současnou podobu amerického Nejvyššího soudu velmi ovlivnil bývalý republikánský prezident Donald Trump, který za čtyři roky své vlády jmenoval tři z devíti soudců, kteří jsou jmenováni doživotně. Nejvyšší orgán soudní moci v USA je tak nejkonzervativnější za posledních sto let. To má velký vliv při rozhodování o tématech, na něž mají demokraté a republikáni odlišné názory. Nyní má tato instituce u lidí nejnižší podporu v historii, kdy její rozhodnutí podle agentury Gallup schvaluje pouze 40 procent lidí.

Rozložení Nejvyššího soudu odpovídá politické příslušnosti prezidentů, kteří soudce navrhovali. Ti republikánští zpravidla vybírali konzervativnější soudce a demokraté zase liberální. Tradičně konzervativní soudci jsou například proti omezení práva na držení zbraní, nebo naopak pro omezení potratů. To má v americkém právním systému založeném na precedencích velký dopad na legislativu - například právě potraty byly povoleny ne přijetím zákona, ale právě rozhodnutím Nejvyššího soudu.

Smrt liberální soudkyně Ruth Bader

Ginsburgové těsně před koncem Trumpova funkčního období mu umožnila jmenovat „svého“ třetího konzervativního soudce a zvýšit tak jejich převahu nad liberály v soudním senátu v poměru šest ku třem. Trump měl v tomhle ohledu výjimečnou možnost ovlivnit podobu této instituce na dlouhé roky dopředu. Soudci jsou do ní jmenováni doživotně, a je tak částečně dílem náhody, kolik který prezident soudců vybírá. Například demokrat Barack Obama za osm let své vlády jmenoval soudce jen dva.

Co ta to konzervativní většina v Nejvyšším soudu znamená, se ukázalo nejvýrazněji na začátku září, kdy soud umožnil vejit v platnost spornému zákonu v Texasu, který zakazuje potraty u plodů starších šest týdnů. Tedy na dobu, kdy některé ženy ani nevědí, že jsou těhotné. Zrušena byla také výjimka pro případy incestu a znásilnění. Podle výzkumníků z Texaské univerzity následně počet potratů klesl na polovinu. Takto přísné omezení ale většina Američanů neschvaluje, a proto podpora Nejvyššího soudu podle dvou posledních průzkumů dosáhla u veřejnosti historického minima.

Podle Jany Sehnákové z katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** bude hlavním důvodem zřejmě dojem ze zpolitizování celé instituce Nejvyššího soudu. „Nejvyšší soud byl koncipován jako nadstranický, ale v posledních desetiletích se do něj a do jmenování jeho soudců stále častěji promítá stranická ideologie. Proto i Nejvyšší soud, ačkoliv se dost brání, je ve skutečnosti ovlivněn polarizací americké politiky,“ uvedla pro HN Sehnáková.

Problémem také je, že Nejvyšší soud často dochází k rozhodnutím v poměru 5 ku 4. „I právě neschopnost dospět k výraznější většině podkopává jeho obraz jako nadstranické

instituce. Do toho všeho se také promítá obecný úpadek důvěry vůči vládním institucím, kdy například americkému Kongresu nedávno důvěřovalo pouhých devět procent obyvatel Spojených států,“ řekla Sehnáková.

Nyní navíc soudce čekají rozhodování o dalších ostře sledovaných případech - definitivní rozhodnutí k texaskému potratovému zákonu, podobný případ z Mississippi nebo první větší možnost omezení práv na držení zbraní od roku 2010. Všechny tyto případy by mohly skončit výsledkem, který většina Američanů nebude schvalovat. Například u potratů v průzkumech převažují odpůrci jejich omezení. A otázkou je, jestli soudci budou brát na názor veřejnosti ohled.

„Soudci jsou si vědomi postoje veřejnosti k Nejvyššímu soudu. Ale je to jen jedna zvažovaná věc, a ne nutně ta nejdůležitější - zvláště v případech, jako jsou potraty nebo práva na zbraně, kde mohou mít soudci zásadní osobní preference,“ uvedl pro Fivethirtyeight politolog Lawrence

Baum. Dodal, že kromě předsedy soudu Johna Robertse, který vnímání soudu veřejností bere hodně v potaz, ostatní soudce postoj veřejnosti pravděpodobně nedonutí změnit názor.

Již nyní se ale při opětovném projednání texaského potratového zákona ukázalo, že osobní preference soudců nemusí být vším. I když umožnili, aby zákon vešel v platnost, tak ani konzervativním soudcům se příliš nelíbí, že texaští zákonodárci obešli precedent o potratech způsobem, který experti označují za využití skuliny v zákoně. Zdánilivě totiž nechává federální zákon povolující potraty platit, ale umožňuje lidem žalovat kliniky, které potrat provedou. Zástupkyně ministerstva spravedlnosti Elizabeth Prelogarová to označuje za útok na autoritu soudu vykládat zákony.

Například Trumpem jmenovaný Brett Kavanaugh teoretizoval, že pokud texaský zákon bude ponechán v platnosti, mohly by naopak liberální státy vydat svá omezení práv na držení zbraní, s čímž zase nesouhlasí konzervativci.

V minulosti neplatilo, že když má jedna skupina soudců převahu, že by dominovala pořád, tedy že by například konzervativci vždy vyhrávali a liberálové vždy prohrávali. V polarizované společnosti jsou ale vyhraněnější i postoje soudců. A v současnosti v soudu méně zastoupení demokraté, kteří mají ale většinu v parlamentu, proto hledají cestu, jak soud reformovat.

O autorovi: Matěj Pur, matej.pur@hn.cz

Foto autor: Foto: Reuters

Foto popis: Nejvyšší soud Rozložení soudu odpovídá politické příslušnosti prezidentů, kteří soudce navrhovali. Ti republikánští zpravidla vybírali konzervativnější soudce a demokraté zase liberální.

Živě: Očkování proti covid-19 jako špička ledovce [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.11.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 07:23, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Konferenci nazvanou Očkování proti covid-19 jako špička ledovce: jak medializovat vakcinaci můžete sledovat 8. listopadu od 15:00.

Klesající proočkovanosť byla problém již před pandemií

Mediální pozornost se v současnosti točí kolem očkování proti infekci covid-19, nicméně odmítání očkování není trend, který vznikl během pandemie. Situace ohledně klesající proočkovanosť, dané mimo jiné i odmítáním očkování, je natolik významná, že ji v roce 2019 Světová zdravotnická organizace (WHO) zařadila na seznam deseti nejvýznamnějších světových hrozeb pro veřejné zdraví. Přestože se o očkování mluví jako o jednom z největších objevů moderní medicíny a dle současných dat WHO se díky očkování předejde až třem milionům úmrtím ročně, už od jeho vynálezu existují skupiny lidí, kteří jeho přínosy zpochybňují.

Dezinformace nás děsí víc jak nemoci

Důvodů k odmítání očkování, které vede k poklesu proočkovanosť populace a šíření vakcínami preventabilních nemocí, je hned několik. Patří mezi ně snížení strachu z nemocí, jejichž dopady nevidíme tak často jako naši předci. Tato onemocnění nezmizela, jen se mnoho z nich díky zavedení povinného očkování podařilo potlačit. To ovšem neznamená, že se nemohou vrátit – a právě klesající ochrana populace k tomu může vést. "Důležitým faktorem je též obratnost a rychlost, s jakou dokážou dezinformátoři vytvářet nepravdivé a mylné, daty nepodložené a často smyšlené informace, které mají za cíl poškodit důvěru v očkování a zdravotnictví," vysvětluje Tereza Klabíková Rábová, odbornice na komunikaci působící na Katedře marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd UK**. Tyto informace založené často na strachu jsou pak sdíleny na sociálních sítích lidmi, kteří upřednostní nenávistné, ale jednoduché dezinformace na úkor daty podložených, ale složitých materiálů o fungování vakcinace a příbuzných oborů. Nepravdivými zprávami vystrašení lidé poté nedůvěřují vědcům a lékařům a v dobré víře odmítají očkování proti nemocem jako jsou rakovina děložního čípku nebo záškrť.

Projekt z Karlovy Univerzity

Jako reakce na problém klesající proočkovanosť a výzvy odborné veřejnosti, aby někdo konečně zasáhl, vznikl v roce 2019 na 2. lékařské fakultě Univerzity Karlovy spolek Medici PRO Očkování. Projekt se postupně transformoval ve spolupráci studentů 2. lékařské fakulty a **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. „Medici poskytují odborné informace a my, studenti marketingové komunikace a PR, jim pomáháme informace předat laickým jazykem a projekt medializovat nejen na sociálních sítích," uvedla zástupkyně projektu Karolína Hájková.

Cílem projektu je informovat veřejnost o důležitosti očkování, podněcovat kritické myšlení a bojovat s dezinformacemi. Zejména na pozadí probíhající pandemie covid-19 se ukázalo, jak velkou roli hrají média při utváření postoje k vakcinaci.

Mezi prezentujícími budou:

Srđan Matić - ředitel české Kanceláře Světové zdravotnické organizace

Milan Trojáněk lékař a pedagog z Kliniky infekčních nemocí 2. LF UK a Fakultní nemocnice Bulovka a vedoucí Katedry infekčního lékařství IPVZ

Tereza Klabíková Rábová - odbornice na komunikaci působící na Katedře marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd UK**

Ludmila Hamplová - redaktorka Zdravotnického deníku

Sdílet článek

Právní nárok na místopředsedu Sněmovny není, říká politolog. Poslanci dnes složí slib [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 08.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Dominik Stein, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 08:14, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Na nejzazší termín v pondělí 8. listopadu byla prezidentem Milošem Zemanem svolána ustavující schůze nové Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Jak taková schůze probíhá a co vše se zde řeší, osvětlil politolog z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Petr Just. „Složení slibu je nepřekročitelná podmínka," říká.

Odcházejícím poslancům skončil mandát k 21. říjnu 2021. Čím jsou, než proběhne ustavující schůze nové Sněmovny?

Už nejsou ničím, pokud nebyli znovuzvoleni. Pokud nebyli, tak jim 21. října o půlnoci skončil mandát se všemi výhodami a povinnostmi. Část ale byla znovuzvolena – rozhodnutím voličů z 8. a 9. října – a těm se mandát začíná počítat již od 9. října, ale oni ho nemohou plnohodnotně vykonávat, než složí poslanecký slib.

Takže v současné situaci máme zákonodárny sbor – tedy Senát ČR – ale nemáme dolní komoru Parlamentu ČR, která by mohla cokoliv plnohodnotně rozhodovat, neboť staří poslanci již nejsou poslanci a ti noví ještě nesložili slib.

Událost dne Každý den se děje něco významného. Portál iDNES.cz vybírá to nejzajímavější a ptá se přímo aktérů. Každý den nabízí rozhovor z míst, kde události ovlivňují svět kolem nás. V několika otázkách, jasně, stručně, výstižně.

Ustavující schůzi Sněmovny musí předcházet vytvoření sněmovní volební komise. O jaký orgán se jedná?

Musí se ustanovit ještě předtím, než se Sněmovna vůbec poprvé sejde. Je to z toho důvodu, že hned na první schůzi se činí kroky, které vyžadují sčítání hlasů. To činí volební komise, dále také komise přijímá nominace na jednotlivé pozice ve Sněmovně a to nejen na ty nejvyšší – předsedy a místopředsedy – ale taktéž na pozici ověřovatele zápisu a další. Taktéž se

ustanovují výbory, které musí volební komise naplnit poslanci. Výbory se poté sejdou, zvolí si předsedu a ten pak opět musí být potvrzen Sněmovnou jako celkem.

Na první schůzi Sněmovny je tedy celá řada úkonů, které musí být splněny a mají charakter voleb a volební komise je ta, která úkony organizuje. Má v ní zastoupení každý subjekt – každý poslanecký klub – aby měli všichni zajištěno, že je postupováno spravedlivě.

Nově zvolený předseda sněmovní volební komise Martin Kolovratník za ANO uvedl, že by ustavující schůze mohla trvat do středy, tedy dva jednací dny? Je to obvyklé?

Samozřejmě se to lišilo rok od roku – mímím roky, kdy Sněmovna zahajovala svou činnost. Sněmovna musí zvolit nové funkcionáře, nové nejužší vedení, protože jinak nemůže fungovat. Byli jsme svědky ale i toho, že se volba protáhla. V roce 2006 byl předseda zvolen až po docela komplikovaných jednáních – byl jím Miroslav Vlček z ČSSD.

V roce 2006 skončily volby patovou situací, kdy ve Sněmovně byly dva stočlenné bloky – jeden středopravicový složený z ODS, lidovců a Zelených a druhý levicový složený z ČSSD a KSČM – a dlouho se nedařilo prolomit to, aby jeden blok měl většinu.

Takže jsou příklady toho, kdy se schůze může natáhnout. Zpravidla to ale běžně bývá záležitost, která netrvá moc dlouho, protože schůzi předchází jednání a dohody poslaneckých klubů, tedy celá řada věcí již bývá předjednána. Vždy může dojít k zádrhelům, které ale většinou mohou být dořešeny na další schůzi: zde narážím na to, že se snesla kritika ze strany nově vznikající koaliční vlády ohledně toho, že by jedním z místopředsedů měl být pan Vondráček (Radek, pozn.red.).

Personální obsazení místopředsedů lze vyřešit na příští schůzi, takže to problémem, který by bránil ustavující – první – schůzi Sněmovny skončit, není. V roce 2002 byli také někteří místopředsedové zvoleni později a ostatně i před 4 lety došlo k jisté prodlevě u osoby Petra Fialy.

Zatím to vypadá, že hnutí Svoboda a přímá demokracie nebude mít zastoupení ve vedení Sněmovny, což zástupci hnutí kritizují jako nedemokratické. Musí být každá sněmovní strana zastoupena ve vedení Sněmovny?

Složení vedení Sněmovny je politickým rozhodnutím, žádný předpis či zákon – zejména Zákon o jednáním řádu Sněmovny – neurčuje kolik má být místopředsedů. V zákonu se pouze říká, že na první schůzi se rozhodne, kolik bude mít Sněmovna místopředsedů a pak je zvolí. Není nikde fixně napsáno, že musí být zastoupena každá strana – respektive každý poslanecký klub.

Když opět provedeme nějakou retrospektivu, tak v první funkčním období, kdy Sněmovna vůbec začínala v podmínkách samostatné České republiky, byli všichni v užším vedení výlučně ze stran vládní koalice, opozice zde neměla žádné zastoupení. Mluvím o období 1992-1996, kdy byla u moci pravicová vládní koalice složená z ODS, KDU-ČSL, ODA a KDS. Od roku 1996 začalo být nepsaným pravidlem, že v úzkém vedení Sněmovny měl zastoupení i někdo z opozičních stran – ať již Miloš Zeman jako předseda či Petra Buzková jako místopředsedkyně – ačkoliv u moci byla nadále pravicová vláda.

Po dvou letech – po předčasných volbách v roce 1998 – se toto uspořádání prohodilo, protože se k moci dostala ČSSD a ODS získala naopak pozici předsedy Sněmovny pro Václava Klause. To bylo období tzv. opoziční smlouvy a ani zde neměli ostatní strany – KDU-ČSL, KSČM, ani Unie svobody – nikoho neměly. V minulém sněmovním období se ANO Andreje Babiše rozhodlo vedení Sněmovny ustanovit poměrně, nicméně žádný právní nárok na to neexistuje.

Jaký výbor se ustanovuje jako první a proč právě tento?

Jedná se o mandátový a imunitní výbor a ustanovuje se jako první, protože musí ověřit mandáty nově zvolených poslanců. Přichází jako první na řadu, když se řeší nějaké věcné záležitosti, tedy po vyřešení procedurálních záležitostí, které jsme již zmínili. Za účelem ověření spolupracuje osoba pověřená právě mandátovým a imunitním výborem se státní volební komisí, která zase čerpá data o výsledcích voleb od Českého statistického úřadu. Zástupce posléze oznámí, že mandáty byly ověřeny a pokud se objeví nějaký problém – například pokud by se v rámci soudního přezkumu zjistilo, že nebyly správně započteny preferenční hlasy a někdo měl být zvolen a nebyl – tak ho také řeší právě tento výbor.

Dále všem poslancům, kteří byli znovuzvoleni a kteří přišli v minulém období o svou poslaneckou imunitu, se imunita opět obnovuje, tedy toto se týká i poslance Babiše, který byl zbaven ochrany v souvislosti s kauzou Čapí hnízdo. Trestní řízení je tedy aktuálně přerušeno a mandátový a imunitní výbor bude muset celou věc znovu otevřít a předložit pro hlasování Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Takže to je další důvod, proč mandátový a imunitní výbor musí začít pracovat hned od začátku fungování nové Sněmovny.

Musí se ustavující schůze zúčastnit osobně všichni noví poslanci? Co když je někdo třeba v karanténě?

Je v zájmu každého poslance, aby se zúčastnil, i když samozřejmě i z ustavující schůze je možné se omluvit, pokud proto někdo má dobré důvody: zdravotní, pracovní či právě ta karanténa. Pokud by se tak stalo, tak slib nesloží a složí ho na nejbližší možné schůzi Sněmovny. Do té doby ale nemůže vykonávat svůj mandát plnohodnotně. Složení slibu je nepřekročitelná podmínka.

Poslanci složí během schůze i slib. Mohl byste přiblížit, na co přísahají?

Slib lze najít v ústavě, jeho znění je následující: Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Je to takový standardní slib, který se jen dílčím způsobem liší od toho, co při nástupu do funkce slibují ministři, senátoři či prezident. Dokonce ústava říká, že pokud poslanec nesloží slib či složí slib s výhradou, tedy chtěl by některou část slibu vypustit, tak v ten moment mu poslanecký mandát zaniká a je to stejné, jako kdyby slib nesložil vůbec. Po zániku mandátu by

nastoupil náhradník z kandidátní listiny.

Foto:

Jednání Poslanecké sněmovny v Praze (2021)
Petr Topič, MAFRA

Komentář ČBA: Vláda odesílá do sněmovny zastaralý návrh zákona o hromadných žalobách [URL](#) [Automatický překlad](#)
WEB, Datum: 08.11.2021, Zdroj: czech-ba.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 10:54, RU / den: 2 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Vláda na svém dnešním jednání rozhodla o tom, že Poslanecké sněmovně odešle návrh zákona o hromadném řízení, a to v podobě, ve které jej již jednou do parlamentu odeslala.

Poslanecká sněmovna k tomuto návrhu vyjádřila svůj postoj především tím, že neprojevila vůli dokončit o něm ani první čtení. Návrh se totiž již v minulém období setkal se silnou kritikou jak zástupců odborné veřejnosti, tak i řady poslankyň a poslanců, když pro většinu z nich zjevně nebyl akceptovatelný v podobě zpracované ministerstvem spravedlnosti a schválené vládou. V mezidobí navíc došlo k tomu, že na úrovni Evropské unie byla schválena směrnice o tzv. zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů, která byla v Úředním věstníku EU publikována 12. dubna 2020. Tato směrnice, která přináší pravidla pro hromadné žaloby, nebyla a není ve vládním návrhu jakkoli reflektována. Vláda se nyní ani příliš netají tím, že k opětovnému odeslání návrhu zákona o hromadných žalobách do parlamentu ji motivovala prakticky výlučně situace kolem společnosti Bohemia Energy.

Česká bankovní asociace patřila ke kritikům vládní předlohy především kvůli obavám ze zneužitelnosti institutu hromadných žalob v konkurenčním boji. Rozhodnutí vlády odeslat do Poslanecké sněmovny návrh zákona o hromadném řízení v podobě, ve které ji dolní parlamentní komora formou jakési pasivní rezistence jednoznačně odmítla již v minulém volebním období, považujeme za velmi nešťastné a nesprávné rozhodnutí. Jsme přesvědčeni, že by se tento návrh zákona neměl stát obětí nebo nástrojem momentálních politických zájmů či potřeb. Navíc je dnes zcela zřejmé, že vládou schválený návrh je zastaralý a překonaný evropskou směrnicí o zástupných žalobách, která musí být do českého právního řádu implementována, ale vládou schválený návrh ji vůbec nereflakuje. Vláda tak do sněmovny vědomě odesílá legislativní předlohu, u které je zřejmé, že v navržené podobě vůbec nemůže být přijata, aniž by se Česká republika vystavila sankčnímu řízení pro nesprávnou implementaci uvedené směrnice. Problematika hromadných žalob je velmi komplexní a za dané situace bych se velmi přimlouval za to, aby Poslanecká sněmovna tento vládní návrh odmítla, resp. vrátila jej vládě k přepracování. Ve světle evropské směrnice, ale také s ohledem na doposud uplatněné kritické výhrady odborné veřejnosti by návrh měl být přepracován ministerstvem spravedlnosti, následně pak projít připomínkovým řízením i posouzením Legislativní radou vlády. U takto složitých předloh je krajně nevhodné, aby byly zásadně měněny komplexními pozměňovacími návrhy v rámci výborového projednání ve sněmovně.

ČBA se staví kriticky mimo jiné i k navrženému systému odměn žalobce, kterému může takto připadnout až 25 % z vysouzené částky, což by mohlo působit jako silná motivace k „žalobnímu byznysu“ (tento „ziskový princip“ je přitom zcela v rozporu se směrnicí EU). Zásadní debatou musí také projít nastavení pravidel tzv. řízení o zpřístupnění důkazního prostředku, v jehož rámci má být žalovanému uložena povinnost předložit pro účely řízení důkazní materiál proti sobě samému.

Zcela klíčové bude nastavení tzv. certifikačního řízení, ve kterém má soud posoudit přípustnost hromadné žaloby, mj. z hlediska jejího případného šikanózního charakteru. V neposlední řadě pak bude významné i nastavení přechodných ustanovení, tj. zda se nový zákon bude aplikovat i na škody vzniklé přede dnem jeho účinnosti.

Filip Hanzlík

Filip Hanzlík je náměstkem výkonné ředitelky ČBA. Absolvoval magisterské studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, bakalářské studium na Fakultě sociálních věd tamtéž a postgraduální studium na Ann Arbor Law School, University of Michigan. V letech 1998–2011 působil na různých pozicích v advokacii. Od roku 2012 působí v České bankovní asociaci jako hlavní právník, od října 2015 pak jako náměstek. Je stálým představitelem ČBA na jednáních Výkonného výboru Evropské bankovní federace a stálým zástupcem ČBA v regionálním uskupení bankovních asociací ČR, Slovenska, Maďarska, Polska, Slovinska, Chorvatska, Bulharska a Rumunska „V8“. Má dva syny a žije v Praze.

USA přesně rok po volbách

TV, Datum: 07.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 12:27, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 289 048,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Od nejdramatičtější amerických prezidentských voleb uběhl rok. Rozdělená nálada ve společnosti vedla k dlouhým soudním tahanicím s přepočítáváním hlasů nebo útoku na Kapitol. Prezident Joe Biden Američanům slíbil, že se situace uklidní a lepší. Je tomu rok po volbách skutečně tak? Téma pro Kateřinu Vodvářkovou.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Jásot v ulicích. Slavící Američané a naděje, že Ameriku čekají lepší časy. Přesně před rokem po dlouhém dopočítávání korespondenčních hlasů oznámila významná média, že Joe Biden bude další 4 roky sedět v Oválné pracovně.

Joe BIDEN, prezident USA / 7. 11. 2020 /

Prísahám, že budu prezidentem, který nebude rozdělovat, ale spojovat. Prezidentem, který nevidí modré nebo červené státy, vidí pouze Spojené státy.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Donald Trump ale odmítl uznat porážku v demokratických volbách. Vedl to k řadě soudních sporů, ve kterých se dožadoval přepočítání hlasů.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Vznikl vyhrcořený spor na nejvyšší politické úrovni ohledně jako férovosti voleb, což v demokratické společnosti je zásadní problém.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Problém Donald Trump stále žije tím, že mu ty volby byly ukradeny.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Dojde na lámání chleba v takto vyhrcořených jakoby politických sporech o tom, kdo bude prezidentem celé země, tak se ukáže, že ten Nejvyšší soud to ve spoustě zemí jako neustojí, a to jeho rozhodnutí není akceptované a když není akceptované, tak dojde na ty zbraně, no, tak to se v Americe naštěstí nestalo, i když je otázka, jak blízko jsme toho jako 6. ledna byli.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Příznivci Donalda Trumpa se nechali strhnout jeho projevem a zaútočili na symbol americké demokracie - budovu Kapitolu. Spojené státy zažily jeden z nejčernějších dnů ve své historii.

mluvčí

Tohle nám udělala vláda, my jsme byli normální, hodní, právo dodržující občané a vy jste z nás tohle udělali.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Ta země je rozdělená a bez ohledu na to vyšetřování ty jednotlivé skupiny to budou nadále nepochybně vnímat zcela odlišně.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Demokraté /nesrozumitelné/, potřebujeme to řešit. Republikáni ne ne, vy byste pořád řešili tohle, tady máme COVID, tady máme pandemii, máte migranty, to je zástupný problém. Vy odvádíte pozornost od reálných problémů země. Pojďme řešit něco jiného. Tady ten spor není reálný, co se tam stalo, ale ten spor je reálný, jako máme to řešit, anebo budeme málo řešit.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Jedna z prvních věcí, kterou Biden řešil, byla koronavirová pandemie, chtěl mít 100 000 000 vyočkovaných dávek vakcíny za 100 dní, a to se mu povedlo.

Pavel KLÍMA, Čech žijící ve Filadelfii

Ta distribuce a spousta těch vakcín bylo doručeno lidem, takže ta vakcinace proběhla hodně rychle. A samozřejmě jsou státy, který jsou méně proočkovaný, ale tak tam to zase bylo daný nějakou politickou situací, nebo čemu lidi věřili.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Pořád zbývají až desítky procent lidí v částech Ameriky, kteří se očkovat nenechali.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Když se podíváme na mapu Spojených států, je vidět, že se proočkovanost v jednotlivých státech skutečně výrazně liší. Nejvyšší je na severovýchodě, přes 80 % lidí už tam dostalo obě dávky. Naopak jihovýchod má naočkovaných pouze asi 50 % obyvatel. Liší se také opatření napříč jednotlivými státy. Guvernéři si o nich totiž mohou rozhodovat sami a Bidenovi to příliš nepomáhá. Cokoliv se povede a především nepovede, totiž padá na jeho hlavu.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Prezident Biden je tam nějakou dobu a to naštvání z té situace se pomalu přelévá na něj.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Biden prosadil i povinné očkování pro část společnosti, zatím pro federální zaměstnance a taky lidi ve firmách, které mají víc než 100 zaměstnanců. Kdo se v soukromém sektoru nechce očkovat, musí pravidelně na testy. Ty si ale platí ze svého. Z dat je patrné, že Spojené státy si prošly velkou vlnou před měsícem a v posledních dnech se tam na rozdíl od Evropy situace pomalu uklidňuje.

Pavel KLÍMA, Čech žijící ve Filadelfii

I tady ve Filadelfii jsou lidi, co pracují v nemocnicích nebo v těch pečovatelských domech, že musí být naočkovaní. Samozřejmě nějaká nenávisť, nebo nějaký odpor tam byl, ale ve finále se pak všichni nechali stejně naočkovat a funguje to.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Názory na povinné očkování nebo restrikce společnost v USA rozdělují. Na čem se ale většina lidí shodne, je jediné téma, které oslabilo Bidenovu popularitu. Odchod z Afghánistánu. Ze země, ve které chtěli Američané nastolit demokracii, se během pár dní stala bašta radikálního hnutí Tálibán.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Nalijme si čistého vína, pokud jste 20 let okupační jako mocností v nějaké zemi, tak máte o té zemi vědět úplně všechno, takže máte dobře i vědět, co se stane po tom, co odejdete. Pokud to nevíte, je to dramatický selhání.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Ani ty nejčernější scénáře spojení neodpovídaly realitě. O stažení vojsk dlouho jednala už Trumpova vláda a Biden po volbách na nic nečekal.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Když máte mít nějaký problém něco udělat, něco nepopulárního, tak to uděláte po volbách, uděláte to na začátek s nadějí, že voliči do těch příštích voleb na to zapomenou.

Pavel KLÍMA, Čech žijící ve Filadelfii

Už to nějakým způsobem vyprchalo, že už asi o to není zas takovej zájem.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

V mezinárodní politice se Biden snaží obnovit spojenecké vazby, které Trump poškodil. I to bylo cílem jeho evropského turné, které končilo na klimatickém summitu v Glasgow.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Velké téma Joea Bidena je teď boj s dopady klimatu. On říká, že bude posilovat vztahy se spojenci Spojených států, tam se mu to relativně daří.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Domácí politika ale Bidenovi drhne, hned po volbách sice prosadil obří federální podporu do ekonomiky kvůli pandemii. Další 2 klíčové investiční balíčky mu ale několik měsíců visely v Kongresu. Jde přitom o skoro 2 biliony dolarů do sociálního zabezpečení a 1 bilion dolarů na infrastrukturu. Jsou to hlavní programové body jeho vlády. Jejich schválení přitom blokovali někteří politici z jeho vlastní demokratické strany.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Oni kontrolují jak sněmovnu, tak Senát, ale hádají se mezi sebou, nejsou schopni schvalovat legislativu.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Balíček na rozvoj infrastruktury nakonec prošel. Hlasovali pro něj i někteří republikáni, zatímco podporu všech demokratů neměl. Co se ve Spojených státech za rok rozhodně změnilo, je i společenské klima, které je mnohem klidnější, a to je jedna z hlavních věcí, ve kterou Američané po volbách doufali.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Jeho největší úspěch je a takový ten návrat k té civilní nuditě, že on to jako pochopil, pochopil správně, to je jako moudrý člověk, jako na určitý věci, že je potřeba tu situaci trochu víc uklidnit.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Klid ale brzy skončí, obě strany už totiž zbrojí na příští rok, kdy se ve Spojených státech konají volby do Kongresu. Změní se celá sněmovna reprezentantů a třetina Senátu. Prvním testem byly třeba guvernérské volby ve Virginii, tedy ve státě, kde Biden prezidentské volby vyhrál, ale lidé si teď raději zvolili kandidáta republikánů.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Rozdíl 10 a více procentních bodů loňský listopad prezidentské volby a letošní guvernérské volby, ten je obrovský.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Je dost možné, že ostatní republikáni zopakují ten jeho úspěch a pokud by se to stalo, tak veškeré ambiciózní plány prezidentství Joea Bidena na ně můžeme zapomenout.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Na příští rok se chystá i Donald Trump. Pokud by se republikánům povedlo uspět a hlavně, pokud by uspěli kandidáti, které on podpoří, mohl by to být spínač pro jeho kandidaturu na prezidenta v roce 2024.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Jemu se se podařilo tu Republikánskou stranu ukrást, má pořád nějakou podporu. Podle výsledků to dopadne tak, že možná bude znova prezidentem, klidně, jako nedá se to vyloučit.

Jakub LEPŠ, amerikanista, UNYP

Demokraté teď musí přemýšlet o tom, co udělali špatně a co napravit.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Biden neudělal tolik těch chyb, ale ta jeho popularita je jako dramaticky nižší, než když vstupoval do prezidentského úřadu.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Popularita Bidena v průzkumech spadla výrazně pod 50 %. Zatím má horší hodnocení, než většina jeho předchůdců s výjimkou dvou a jedním z nich byl i Donald Trump.

Přehledně: 18 členů Fialovy vlády. O rozdělení resortů rozhodnuto! Jen dvě ženy v kabinetu? [URL Automatický překlad](#)

[WEB](#), Datum: 08.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.11.2021 18:28, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Koalice Spolu a PirSTAN udělaly velký pokrok v jednání o nové vládě. Dohodly již koaliční smlouvu i programové prohlášení, zásadní dokumenty chtějí politici podepsat 8. listopadu v 11 hodin. Jisté už je i rozdělení resortů mezi koalice. Křesel ve vládě bude nově 18. Tedy premiér a 17 ministrů. ODS by měla podle informací ČTK mít ve vládě Spolu a PirSTAN premiéra a pět ministrů, lidovci tři ministry, TOP 09 dva, STAN čtyři a Piráti tři. Pokud se to potvrdí, bude mít TOP 09 se 14 poslanci méně ministrů než Piráti se čtyřmi zákonodárci. Ale bude disponovat křeslem šéfky Sněmovny. Koalice PirSTAN ve čtvrtek potvrdila, jak bude vypadat rozdělení jejich resortů.

Kdo zamíří do čela kterého ministerstva?

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti, zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace.

Piráťům a STAN připadnou vnitro, průmysl, školství a ministerstvo pro evropské záležitosti ve prospěch STAN a ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo zahraničí a nově definovaný ministr pro legislativu pro Piráty.

Ze spekulací kolem kandidátů zatím vyplývá, že by v nové vládě mohly zasednout pouze dvě ženy -

adeptkou na ministerstvo obrany je Jana Černochová (ODS), do čela ministerstva práce a sociálních věcí by mohla zamířit Šárka Jelínková (KDU-ČSL).

Petr Fiala

(57; ODS)

- Předseda ODS (od 2014), politolog. Absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita, MU); docent (1996) a profesor politologie (2002). Je poslancem a místopředsedou Sněmovny. V minulosti byl ministrem školství (2012-13), působil i jako rektor Masarykovy univerzity.

Vít Rakušan

(43; STAN)

- Předseda hnutí STAN (od 2019). Podle některých spekulací by měl být i místopředsedou vlády. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Je poslancem a zastupitelem Středočeského kraje. V minulosti byl mimo jiné starostou Kolína (2010-19) a prvním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje (2016-17).

Ivan Bartoš

(40; Piráti)

- předseda České pirátské strany (2009 až 2014, s přestávkou mezi červnem a zářím 2013, a od 2016), poslanec a předseda sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu.

Vlastimil Válek

(61; TOP 09)

- místopředseda TOP 09 (od 2019), poslanec, předseda poslaneckého klubu TOP 09, předseda podvýboru pro implementaci nových léčebných a vyšetřovacích postupů do praxe, propojení vědy a praxe, lékař, přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP v Brně (dnes Masarykova univerzita). V minulosti pracoval v mezinárodní organizaci Červený kříž. Též pedagogicky působí, je profesorem. V letech 2012 až 2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje.

Zbyněk Stanjura

(57; ODS)

- První místopředseda ODS (od 2020). Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně, obor elektronické počítače. Je poslancem a předsedou poslaneckého klubu ODS. V minulosti byl ministrem dopravy (2012-13), byl i členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje a v letech 2002 až 2010 primátorem Opavy.

Martin Kupka (45; ODS)

- místopředseda ODS (od 2014), poslanec, starosta Líbeznic u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK v Praze a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 několik měsíců i mluvčím vlády. V letech 2016 až 2017 byl náměstkem středočeské hejtmanky.

Jana Černochová

(47; ODS)

- poslankyně, starostka městské části Praha 2 (2006-10 a od 2012). Absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Před vstupem do politiky působila v bankovníctví. Ve Sněmovně je předsedkyní výboru pro obranu.

Šárka Jelínková

(53; KDU-ČSL)

- od roku 2016 je senátorkou za Kroměřížsko. V horní parlamentní komoře působí v ústavně-právním výboru a je také členkou stálé komise pro Ústav České republiky a parlamentní procedury. Od loňského října je předsedkyní klubu KDU-ČSL a nezávislí. Od roku 2016 je také krajskou zastupitelkou (loni mandát obhájila), od roku 2006 zasedá i v zastupitelstvu Bystřice pod Hostýnem, kde mezi roky 2006 a 2014 působila jako radní a od roku 2018 je druhou místostarostkou. Členkou KDU-ČSL je Jelínková od roku 1991. Celý život se pohybovala v sociálních službách.

Marek Benda

(52; ODS)

- nejdéle sloužící poslanec (od 1990), předseda ústavně právního výboru Sněmovny. Vystudoval Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Do politiky vstoupil jako člen Křesťanskodemokratické strany (KDS), jejímž prvním předsedou byl jeho otec, disident Václav Benda a která se v roce 1996 sloučila s ODS.

Pavel Blažek

(52; ODS)

- poslanec, předseda podvýboru pro justici a soudní samosprávu. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 1996 je advokátem. V letech 2012 až 2013 byl ministrem spravedlnosti. Učil také na Právnické fakultě MU v Brně, byl členem zastupitelstva městské části Brno-střed i zastupitelstva města Brna. V letech 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS.

Marian Jurečka

(40; KDU-ČSL)

- předseda KDU-ČSL (od 2020), poslanec, člen zastupitelstva Olomouckého kraje. Vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně. V lednu 2014 byl jmenován ministrem zemědělství v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), ve funkci setrval do prosince 2017. Ve Sněmovně byl i předsedou poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Tomáš Tesař (58; TOP 09)

- člen předsednictva TOP 09. Vystudoval Fakultu strojní Vysoké školy strojní a textilní v Liberci. V letech 2010 až 2014 byl náměstkem ministra životního prostředí.

Petr Hladík (37; KDU-ČSL)

- místopředseda KDU-ČSL (od roku 2019); první náměstek primátorky města Brna (od roku 2016), zastupitel města Brno (od roku 2014); radní městské části Brno-sever.

Otec pěti dětí na facebooku přiznal, že nabídku na post dostal, ale odmítl ji. Kvůli rodině, i kvůli tomu, že chce dál působit v Brně.

Radovan Auer (46; TOP 09)

- ředitel Mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy; zastupitel města Šumperk (od 2018); věnoval se filmové produkci a kulturnímu managementu; deset let působil v různých pozicích na filmovém festivalu v Karlových Varech; jako výkonný producent je podepsán pod filmem Samotáři; od roku 2014 pracoval jako marketingový ředitel projektu Plzeň 2015 - Evropské hlavní město kultury; radní města Šumperk (2018 až 2019); od roku 2009 je členem TOP 09.

Věslav Michalík (58; STAN)

- místopředseda hnutí STAN (od 2021), starosta Dolních Břežan (od 2004), zastupitel Středočeského kraje (od 2012), náměstek hejtmany pro oblast financí, dotací a inovací (od 2020). V minulosti pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR v Ústavu jaderné fyziky a Ústavu dozimetrie záření, po odchodu z akademické sféry až do roku 2007 působil ve finančních institucích.

Petr Gazdík

(47; STAN)

- místopředseda STAN (od 2019), poslanec, zastupitel Zlínského kraje. Vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Byl starostou obce Suchá Loz na Uherskohradištsku. Je spoluzakladatelem hnutí STAN, v letech 2009 až 2014 a 2016 až 2019 byl jeho předsedou. Od prosince 2013 do října 2017 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny, byl také krajským radním.

Jan Lipavský

(36; Piráti)

- Poslanec (2017 až 2021); celé uplynulé volební období byl místopředsedou výboru pro obranu a zahraničního výboru, působil i jako jeden z místopředsedů klubu Pirátů. Pracoval ve společnostech McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovníctví.

„Chci zdůraznit, že nevytváříme žádné nové úřady, ale pro lepší koordinaci některých činností jsme se rozhodli pověřit některé členy vlády některými úkoly,“ uvedl k nově vznikajícím křeslům ministrů šéf ODS Fiala.

Ministr pro vědu, výzkum a inovace má připadnout Spolu, ministr pro EU a ministr pro legislativu pak koalici PirSTAN.

Na místo možného ministra pro legislativu se pak nabízí Pirát a právník Jakub Michálek (32).

Na ministerstvo pro evropské záležitosti by za STAN mohl vyrazit senátor a bývalý rektor Mikuláš Bek (57) či diplomat, velvyslanec v Kuvajtu a bývalý primátor Hradce Martin Dvořák (64).

Izrael za oponou

TISK, Datum: 09.11.2021, Zdroj: TRADE NEWS, Strana: 38, Vytlačeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 02:13, Rubrika: Rozhovor, AVE: 90 191,84 Kč, Země: Česko

nám podkřívá Irena Kalhousová, ředitelka Herzlova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově

„Izrael je jeden velký start-up,“ prohlásil před třemi lety v rozhovoru pro TRADE NEWS americký podnikatel, právník a spisovatel židovského původu Seth M. Siegel. O faktorech, které se podílejí na tvorbě izraelské inovativní ekonomiky, socioekonomickém rozdělení společnosti, příležitostech žen a roli vzdělání v životě Izraelců, jsme si povídali s absolventkou Hebrejské univerzity v Jeruzalémě a ředitelkou Herzlova centra izraelských studií Irenou Kalhousovou.

* V Izraeli funguje velmi kvalitní a dostupná síť předškolních zařízení, do nichž jsou děti umísťovány nejpozději v jednom roce věku, protože matky se vrací do práce. Jaké mají izraelské ženy příležitosti uplatnit se na pracovním trhu a ve společenském životě?

Podle zákona jsou si v Izraeli muži a ženy rovni. Realita je ale trochu jiná. Například mezi náboženskými obyvateli, jak Židy a Araby, je stále velmi silný patriarchy, a žena má tak hlavní roli doma, nikoliv ve veřejném prostoru. To však nebrání tomu, aby ortodoxní židovky nechodily do práce. Mezi sekulárními Izraelci je pozice mužů a žen vyrovnanější, ale přeci jen se stále od žen čeká, že kromě kariéry ještě porodí alespoň tři děti. Takže ten tlak je veliký. Navíc velkou roli hraje v izraelské společnosti armáda, která je pro mnoho lidí tzv. výtahem na socioekonomickém žebříčku. A protože vysoké posty v armádě obsazují především muži, jsou pak ve velké výhodě, když vstoupí na pracovní trh.

Armáda jako podhoubí budoucích start-upů

* Jak mladí Izraelci vnímají povinnou vojenskou službu?

Převážná většina z nich chápe službu v armádě jako realitu země, která se musí postarat o svou bezpečnost. Pro mnohé znamená také příležitost, jak se připravit na svou budoucí profesní dráhu. Proto mnozí mladí Izraelci již od raného věku kladou důraz na svou fyzickou zdatnost a vzdělání, aby se dostali do specializovaných jednotek, a to nejen těch bojových, ale do jednotek zaměřených na kybernetickou bezpečnost nebo rozvědku. Během vojenské služby si pak jejich příslušníci vytvářejí síť cenných odborných i přátelských kontaktů pro budoucí kariéru. Na tomto modelovém půdorysu vzniklo nespočetné izraelských technologických start-upů.

* A ta menšina?

Jedná se o izraelské Araby, k nimž zatím izraelský stát nezaujal v otázce jejich účasti v armádě, či alternativě k ní, jasné stanovisko, a poměrně početnou skupinu ortodoxních židů, kteří vojenskou službu odmítají. Studují v náboženských školách, v jejichž osnovách se nachází jen minimum všeobecných vzdělávacích předmětů, a na pracovním trhu jsou ortodoxní muži zastoupeni poměrně málo. Živí je manželky a navíc využívají systému sociálních podpor. Jejich neochota zapojit se do pracovního procesu a spolupodílet se na obraně země patří k jednomu z nejpálčivějších témat, které rozděluje společnost.

* Na druhé straně je Izrael označován za centrum excelentního výzkumu a inovací a zdařilou ukázkou schopnosti, jak je pružně převést do praxe. Je to koncentrací chytrých mozků a efektivním nastavením státní podpory?

Je to vlivem řady faktorů, nejen těch, které jste uvedla. Důraz Izraelců na vzdělání byl formován již samotnou jejich historií, kdy mohli vykonávat jen vybrané profese. Imigrace vzdělaných Židů do Státu Izrael, často například z bývalého Sovětského svazu, zvýšila úroveň různých oborů, mezi nimi i těch technických a přírodovědních. Nechtěla bych generalizovat, ale svou roli sehrává i mentalita. Izraelci jsou od přírody podnikavější, nebojí se neúspěchu a pro větší zisk jsou ochotni jít do většího rizika. Jak jsem mohla poznat, česká povaha je jiná: klidnější a opatrnější.

Digitální společnost

* Během covidové krize jsme tvrdě pocítili pozitiva i negativa informačních technologií. Jsou Izraelci odolnější vůči dezinformacím než Češi?

Myslím si, že do určité míry ano. Aspoň takovou vlnu odporu části společnosti proti vakcinaci jako u nás jsem u Izraelců nezaznamenala. Může to být také tím, že stát nastavil občanům jasná a jednoznačná pravidla a bez očkování by se člověk musel vzdát mnohých aktivit. V Česku jsou pravidla nepřehledná a povinná opatření stejně nikdo nevyvádí. V Izraeli byl v tomto stát mnohem důraznější.

* Jakou roli hrají v komunikaci Izraelců sociální sítě?

Sociální sítě jsou v silně digitalizovaném Státu Izrael, podobně jako jinde ve světě, velmi vlivné. Kromě byznysu je využívají

zejména politici. Mezi nejšikovnější patří bývalý premiér Benjamin Netanjahu, který ve svých kampaních využíval pro své PR i renomované americké poradce. ?

Vzdělávání pro praxi V Izraeli je povinná a bezplatná školní docházka od pěti do osmnácti let. Po jejím ukončení a po dovršení plnoletosti jsou muži zavázáni ke třem rokům a ženy ke dvěma rokům služby v izraelské armádě. Profesní příprava v Izraeli má dvě fáze: odborné vzdělávání před vojenskou službou a profesní přípravu po ní. Střední odborné vzdělávání poskytují průmyslové školy, které spolupracují s organizacemi hospodářské sféry a s izraelskými obrannými silami (Israel Defence Forces) a jsou tří- až čtyřleté. Do systému patří rovněž učňovské školy. Hlavními učebními místy jsou malé podniky a firmy, které v regionálním středisku společně provozují studijní dílnu. Učni pracují v podniku a jeden až tři dny v týdnu se ve studijní dílně vzdělávají.

O autorovi: S Irenou Kalhousovou hovořila Věra Vortelová

Foto autor: Foto: archiv I. Kalhousové a Shutterstock

Foto popis: Irena Kalhousová, Ph. D., je ředitelkou Herzlova centra izraelských studií na Univerzitě Karlově a akademickou pracovníci na **Fakultě sociálních věd**. Specializuje se na Izrael, arabsko-izraelský konflikt a bezpečnost na Blízkém východě. Vystudovala politologii na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě, evropská studia na Univerzitě v Cambridgi a doktorát z mezinárodních vztahů má z London School of Economics and Political Science

O volbách s Janem Mikešem

TISK, Datum: 09.11.2021, Zdroj: Volarský zpravodaj, Strana: 8, Autor: jp, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 10:01, Rubrika: Rozhovor, Země: Česko

Narozen 1. 6. 2001. Absolvent budějovické obchodní Akademie a nyní studuje obor Politologie a veřejná politika na Institutu politologických studií **FSV UK**. Zároveň působí na radnici městské části Praha 3 jako odborný asistent předsedy zastupitelského klubu. Dále se zabývá správou politických profilů na sociálních sítích. Žije střídavě mezi Volary a Prahou.

* Volby jsou za námi. Celostátní výsledky všichni známe, ale co Volary? Byly jiné?

V několika věcech se opravdu vymykáme jak číslům celostátním, tak krajským.

* Než se ale dostaneme k výsledkům, jaký byl ve Volarech o volby zájem?

To je první údaj, ve kterém se lišíme. A není to bohužel nic, na co můžeme být hrdí. Dorazilo nás volit totiž jen 53,17 %, což je silně podprůměrný výsledek. Například naši sousedé ve Stožci mají účast 82,13 %, tedy naopak silný nadprůměr. I tak se ale jedná o lehký nárůst oproti minulým sněmovním volbám. Kopírujeme tak celostátní zvýšenou účast, ale zdaleka se neblížíme průměru.

* Jaké věkové kategorie byla nejvíce zastoupena a kdo naopak chyběl?

Stejně jako v celé republice mají o volby největší zájem senioři. Což může mít řadu důvodů. Jsou zvyklí chodit k volbám, protože to byla povinnost, mají více času, je to pro ně určité zpestření života. A jsou snáze mediálně ovlivnitelní. Zajímavé je, že zájem volit mají provoláči nebo ti, kteří získali volební právo teprve nedávno. Oproti tomu nejmenší účast, alespoň ve Volarech, vykazovali voliči mezi 25–34 lety.

* Lišily se výsledky v různých volebních okrscích?

Vítězem voleb ve Volarech se stalo hnutí ANO (33,58 %) před koalici SPOLU (23,18 %). Zatímco okrsky 1 a 3 vykazovaly menší rozdíl mezi koalici SPOLU a ANO (i když i v nich ANO těsně vyhrálo), tak nejsilnější výsledek má ANO v okrsku 2 (Sídliště Míru, Nová Kolonie). Zde je také nadprůměrně silná KSČM a SPD. Asi každý, kdo ve Volarech bydlíme, víme, že v této oblasti bydlí větší množství seniorů. Potvrzujeme tak celostátní trend, že hnutí ANO a tzv. „protestní strany“ (především KSČM, SPD) jsou silné především mezi staršími lidmi, a naopak mladší lidé ve větší míře volili dvě „demokratické koalice“ (SPOLU, PirSTAN).

* Co lze z volarských výsledků vyčíst?

Tradiční politologickou záležitostí je porovnat, jak stranám uškodilo nebo naopak pomohlo jejich vládní angažmá. Je to nejlepší důkaz o tom, jak byli občané s vládou spokojeni. Dosluhující vládu tvořilo hnutí ANO a ČSSD. Její vznik umožnila a tolerovala KSČM (proto se také počítá do množiny „vládních stran“, i když v ní neměla přímé zastoupení). V roce 2017 volilo vládní strany v součtu 53,89 % voličů, letos to bylo „jen“ 44,05 % voličů. Přibližně je tak vládnutí stálo ve Volarech každého pátého voliče z roku 2017. Zajímavé je ale rozložení této ztráty. Zatímco ANO neztratilo takřka nic a dosáhlo téměř identického výsledku, tak ČSSD i KSČM přišly během čtyř let o přibližně každého druhého volarského voliče.

* KSČM má ve Volarech tradičně silnou podporu?

Přestože tratila, i tak má u nás KSČM stále nadprůměrnou podporu. Je to taková tradiční volarská anomálie. Komunisté sice letos prodělali celostátní debakl a poprvé od dob první republiky nezasednou v parlamentu, ve Volarech by se do sněmovny dostali (6,32 %), a to především díky jednomu okrsku. Můžete si snadno tipnout, že je to opět druhý. Zde KSČM obdržela 8,94 % hlasů. Jak ale již píšu výše, tak i ve Volarech komunisté ztratili velké množství voličů. I přesto je zde ale volí více lidí, než je celostátní i krajský průměr. A není se čemu divit. Byli jsme město pohraniční strážě a tím, že pohraničníci a jejich rodiny zahodili uniformy nebo členské legitimace, tak voliči být nepřestali. I po více než třiceti letech od revoluce to vidíme na volební realitě.

* Projevuje se stále tzv. syndrom Sudety?

Dodnes se dá při pohledu na mapu takřka přesně rozlišit, kde byly, i z pouhých volebních výsledků. V takřka celých Sudetech je zvýšená podpora SPD, KSČM a ANO. Mimochodem, stejně tak dobře jde na mapě Německa rozpoznat „DDR“ díky zvýšené

podpoře AfD a die Linke (populisté a krajní levice).

* Co říci na závěr?

Příští rok nás čekají tradičně populární volby do zastupitelstva obce. Věřím, že nás dorazí volit naše zastupitele víc než poslance. Protože obec je nám všem nakonec nejbliž a výsledky její politiky vidíme den co den.

Výsledky voleb graficky a v číslech

VOLARY – CELKEM 53,17 %

Strana Celkem v % Počet hlasů
ANO 2011 33,58% 526
SPOLU 23,18% 363
SPD 11,94% 187
PIRÁTI a STAROSTOVÉ 11,04% 173
KSČM 6,32% 99
ČSSD 4,15% 65
PŘÍSAHA Roberta Šlachty 3,70% 58
TRIKOLÓRA Svobodní Soukromníci 1,91% 30
VOLNÝ Blok 1,59% 25
Strana Zelených 0,70% 11
Otevřeme ČR normálnímu životu 0,57% 9
Moravané 0,31% 5
Švýcarská demokracie 0,19% 3
Aliance pro budoucnost 0,19% 3
Hnutí Prameny 0,19% 3
Urza. Cz Nechceme vaše hlasy 0,19% 3
Koruna Česká (monarch. Strana) 0,12% 2
ALIANCE NÁRODNÍCH SIL 1,06% 1

Graf

OKRSEK I. CELKEM 53,39 %

OKRSEK II. CELKEM 55,68 %

OKRSEK III. CELKEM 50,39 %

Jak si vybrat VŠ a nezbláznit se z toho URL Automatický překlad

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: heyfomo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 13:39, Země: Česko

Ještě nevíš, na jakou vysokou se hlásit? Žádný stres, představím ti pár tipů, co můžou pomoci při hledání, a hlavně tě chci podpořit, že v tom nejsi

sám . Na jaře maturuju, takže tohle téma je mi teď bližší, než bych chtěla. Když jsem si hledala vejšku já, potřebovala jsem přesně takovýhle článek. Jenže nikde nebyl. Takže jsem se rozhodla, že to napravím a nenechám tě v tom! Ráda bych ti řekla, že mám svoje shit together, ale taky to tak úplně není. Mám chvíle, kdy absolutně nevím, co se sebou, a necítím se dost dobrá na žádnou vejšku, hah. Taky mě trochu děsí, že tohle rozhodnutí závisí opravdu jen na mně.

Každopádně se snažím být pozitivní. Ať už se rozhodneme jakkoliv, vždycky můžeme obor změnit anebo se pak žít úplně něčím jiným. No a kdyby se nám nepodařilo zvládnout přijímačky (což se podaří!?), svět se taky nezblázní.

?????? NSP aka Národní soustava povolání

Pokud vůbec netušíš, jakýmu oboru se chceš věnovat, tahle stránka je skvělá v tom, že na ní najdeš přes povolání . Jsou rozřazená do několika kategorií (médiá, stavebnictví, energetika atd.). U každé profese je uveden průměrný plat a potřebná kvalifikace. Určitě tam najdeš něco, co by tě do budoucna bavilo.

? Studuj.to

Tady najdeš seznam VŠECH vysokých škol v Česku od A do Z. Každá je tu stručně popsána a najdeš tu i podmínky pro přijetí.

? VysokeSkoly.com

Na tomhle webu si můžeš zvolit přesné parametry pro tvoji vysněnou školu. Kde chceš studovat, jaké zaměření a jaký typ studia (prezenční či kombinované) . Taky tam mají informace o dnech otevřených dveří deadlinech podání přihlášek a termínech přijímaček.

? @vysokeskoly.cz

Pořádají bezplatný on-line veletrh vysokých škol.

??+? Ptej se (to je za mě nejdůležitější)

Bývalých maturantů, kámošů, učitelů... Sleduj svoje fav vejšky na Instagramu a neboj se na cokoli zeptat. Nejlepší a nejpříjemnější recenze jsou od lidí, co na danou vysokou už chodí.

? FOMO TIPS:

@meldaboi – UK, **Fakulta sociálních věd**, IKSŽ, obor Marketing a PR

kontakty – cool a iniciativní spolužáci a absolventi mkpr dohazují práci mladším ročníkům

+ chodí se na pivka

+ v pohodě učitelé

+ škola dává prostor při ní pracovat (můžeš chodit do školy třeba jen 2 dny v týdnu)

školní kavárna @na_hollaru

+ chodí tam Matyáš Melíšek a Kuba Kohout! ?

- náročný přijímačky

- ne všechny hodiny jsou v centru na Hollaru, některé jsou až na Veleslavíně

- hodně seminářek v zimním semestru, hodně testů v letním semestru

@dimitrapapadopoulu – Vysoká škola kreativní komunikace (VŠKK) + individuální přístup

+ důraz na praxi

+ školní kavárna @domecekkafe

+ kontakty

+ menší počet studentů

- školné

- nemůžeš vyjet na Erasmus (jen na pracovní stáž a během ní se stále platí školné)

@tesspov – UK, **Fakulta sociálních věd**, IKSŽ, obor Žurnalistika

+ praktické předměty

+ super zázemí

+ parta! Pořád se chodí na pivo a každý ti s čímkoliv poradí.

+ učí tě odborníci – třeba Václav Moravec

+ můžeš chodit na tiskové konference

- SIS (takový o dost složitější Bakalář)

Vzkaz od Terky: „Mě ta škola fakt baví, určitě bych neměnila, miluju ten obor a tým, jak tam funguje parta spolužáků, tak to pro mě nebyl z gymplu takový skok.“

Určitě mi napiš na ig @adelakutilova , jak to vše zvládáš, z čeho vybíráš, nad čím třeba váháš. A kdo ví, třeba se příští rok někde potkáme! ?

Soubory cookies nám pomáhají řídit obsah stránky a reklamy tak, aby vyhovovaly Vaším představám.

Dokud se Rusko místo mistrování druhých nezaměří na vlastní potíže, nelze s ním počítat při řešení globálních problémů URL Automatický překlad

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 14:13, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michala Romancova: Svět, ve kterém žijeme, zdaleka není ideální, ale ve srovnání s tím, co všechno už lidstvo zažilo, si nemáme moc na co stěžovat. Jedním z důvodů, proč tomu tak je, je skutečnost, že současný systém mezinárodních vztahů lze (ještě pořád) označit za řád založený na pravidlech. V jeho základech stojí závazek (většiny) států provádět veškeré činnosti v souladu s dohodnutými pravidly, k nimž mezinárodní společenství postupně dokázalo dospět.

Stejně jako v případě libovolného jiného závazku, které na sebe státy berou, se však i v tomto případě setkáváme s faktem, že ne všichni se shodnou na tom, co přesně to které pravidlo znamená, kdy nebo čím dochází k jeho porušení a jak takové jednání sankcionovat. Malé a slabé státy je možné za jejich jednání penalizovat, u těch velkých a silných je to mnohem obtížnější. U kategorie takzvaných velmocí to pak je v zásadě nemožné.

Možné by to bylo pouze v případě, kdyby mezi nimi propukl plnohodnotný mocenský střet. Na jeho konci by poražená strana musela akceptovat pravidla, povinnosti a závazky, které by jí vnutil vítěz. Než se tak stane – a vzhledem k prostředkům, které mocnosti mají k dispozici, je třeba doufat, že se tak nestane –, musíme počítat s tím, že silní budou dodržovat jen to, co se jim hodí, či k čemu budou mít vůli.

Tím však výčet problémů spojených s problémem vytváření pravidel a jejich přijímáním není uzavřen. Velmi podstatnou otázkou totiž je i to, [lock]kdo a jak pravidla vytváří a kdo se jim pak podřizuje. I když nás od konce druhé světové války dělí už více než 76 let, stále žijeme ve světě, jehož hlavní pravidla tehdy stanovily vítězné mocnosti a vtělily je do Charty OSN.

Když se na přelomu 80. a 90. let minulého století rozpadl SSSR, zmizel ze scény silný hráč, který v rámci globálního soupeření supervelmocí představoval nejvýznamnějšího protihráče USA i v oblasti stanovování pravidel, respektive v kreativní (dez)interpretaci smyslu pravidel přijatých. USA a EU, která svého času samu sebe označila za „nejsilnější normativní mocnost“, se pokusily vzniklé situace využít. Jejich pokusy definovat nové standardy a pravidla, které by lépe odpovídaly naší představě fungování světa ve 21. století, však zakrátko začaly narážet na rostoucí nevíli těch, kteří se necítili (a necítí) být součástí tzv. globálního Západu.

Nebylo přitom podstatné, zda se jednalo o problematiku lidských práv, ochrany zdraví (tehdy například v souvislosti s AIDS), či již tehdy probíhající diskusi o environmentálních problémech a klimatické změně (například v souvislosti s kácením pralesů v Amazonii). Silné a nesouhlasné hlasy přitom zdaleka nezněly pouze či v první řadě z Ruska a Číny, ale například i z Brazílie v éře prezidenta Luly da Silvy či Jihoafrické republiky vedené prezidentem Thabo Mbekim.

Společně proti covidu a změnám klimatu

Doba, ve které právě teď žijeme, je mimořádně zajímavá tím, že se objevily hned dvě výzvy, které se žádné mocnosti nehodí, ale přesto na ně musí reagovat. Každá musí vynakládat stále rostoucí lidské, materiální, finanční i vědeckotechnické zdroje a kapacity, aby čelila následkům pandemie covidu-19 a stále silícím projevům klimatické změny.

V Glasgow probíhající Klimatická konference OSN, známá pod zkratkou COP26, představuje zatím poslední pokus mezinárodního společenství o nalezení základní shody na tom, jak tomuto globálnímu problému čelit. Pokud participující státy uspějí, dojde ke shodě ohledně toho, jak nastavovat globálně kompatibilní prostředí pro snižování emisí tak, aby v letech 2050–2060 bylo možné dosáhnout uhlíkové neutrality.

Na konferenci se však probírá i řada dalších relevantních témat (například problematika odlesňování) a z dosavadního průběhu se zdá, že tentokrát je namístě mírný optimismus. A to navzdory tomu (nebo snad právě proto?), že do Glasgow nedorazila řada čelných politických lídrů, v čele s čínským a ruským prezidentem. Jak je to možné?

Možných vysvětlení je několik. Například z Pekingu i z Moskvy zní – a je to snadno ověřitelné –, že čínský i ruský prezident zásadně omezili cestování/vystupování na veřejnosti kvůli covidu-19. Rovněž se zdá, že klimatická změna přestává být tématem, které politiky rozděluje, ale naopak se stává tématem, které v zásadě spojuje.

Vzhledem k tomu se nedá účinně hrát například Pekingem v posledních měsících tak často používaná karta o nepřípustnosti zpochybnování politiky jedné Číny a vyhrožování kvůli navazování politických styků s Tchaj-wanem. Komunistická Čína nejenom patří k největším znečišťovatelům, ale je také zemí se zásadně zdevastovaným životním prostředím, která již mnohokrát na vlastní kůži pocítila negativní dopady klimatické změny.

Obrovskou část práce odvedly odborné týmy již před začátkem vlastních jednání a pomalé vyjednávání o v zásadě technických parametrech přijímaných závazků a otázka jejich (ne)kompatibility s regionálními podmínkami nejsou tématem, které je v očích některých politiků dostatečně „důstojné“. Nedá se vyloučit, že jsme se opravdu ocitli v bodě, kdy svět na něčem nalezl shodu, a nějakou dobu budeme svědky v zásadě ničím nekomplikované globální spolupráce. Bylo by však naivní domnívat se, že pokud se tak stane u problematiky klimatické, že se pozitivní efekty automaticky přelijí i do oblasti dalších globálních výzev. Dobrým příkladem může být pandemie covidu-19.

Na první pohled se může zdát, že ochrana lidského zdraví a záchrana životů představuje globálně sdílený cíl. Právě tak by tomu mělo být i s druhým velkým problémem, jímž jsou závažné ekonomické škody, které by všechny zainteresované měly motivovat k nalezení co možná nejrychlejšího a nejefektivnějšího řešení a návratu k předchozí prosperitě. Covid-19 a boj proti němu se však již dávno, vlastně od samého počátku, stal i výsostně politickým tématem a nic nenasvědčuje tomu, že by se na tom mělo cokoli změnit.

Od začátku se vedou spory o to, zda komunistická Čína zatajovala informace a v tomto směru vyvíjela nátlak na vedení Světové zdravotnické organizace. O nepřípustnosti označení nemoci jako „čínský virus“. O to, kdo vyvinul a nechal si zaregistrovat první účinnou vakcínu. O to, zda někdo někomu ukradl část jeho výzkumu a využil toho ve svůj prospěch. O (ne)schválení vakcín a certifikátů o očkování v cizích zemích...

Tak pravil Dmitrij Medvěděv

Covid-19 se stal nejen globálním problémem, ale také příležitostí, jak v politické aréně sledovat vlastní cíle. Zajímavým materiálem, na kterém lze politizaci covidu-19 ilustrovat, představují dva texty, jejichž autorem je místopředseda Rady bezpečnosti Ruské federace, někdejší prezident a premiér, Dmitrij Medvěděv.

První článek, z nějž budeme níže citovat, vyšel v časopise Russia in Global Affairs v červnu 2020. V textu s názvem „Bezpečnostní spolupráce během pandemie nového koronaviru“ mimo jiné stojí, že se Rusko obává, aby v souvislosti s šířením infekce nedošlo i k šíření konspiračních teorií, které by mohly vést k zásadnímu poklesu důvěry a vytvoření atmosféry vzájemného podezírání a uvalování sankcí. Od toho by už mohl scházet jen malý krok k podezření, že virus (ať již tento, nebo nějaký další v blíže neurčené budoucnosti) je ve skutečnosti biologickou zbraní, což by mohlo vést k horkému konfliktu...

Rusko proto vyzývá jak k maximální otevřenosti a transparentnosti, tak k návratu k takovým mezinárodněprávním dokumentům, jakým je Úmluva o biologických zbraních. Její současná podoba však již není vyhovující a USA se brání ruským návrhům, jak tato omezení překonat. Po odeznění pandemie prý bude nutné, v zájmu zvýšení světové bezpečnosti a s využitím existující infrastruktury v systému OSN, revidovat zásady mezinárodní spolupráce v biologickém výzkumu.

Těžko říci, jak moc v tomto ohledu Rusko cítilo (a cítí) obavy a nakolik se jednalo o svého druhu oznámení či varování, čeho všeho je případně schopné. Není žádné tajemství, že řada států, respektive jejich zpravodajských služeb, opakovaně Rusko obvinila ze záměrného šíření fake news, pokud jde o neúčinnost vakcín či původ viru. Řada takto laděných informací přitom v době, kdy se zdálo, že Rusko není tak silně zasažené jako jiné země, zejména pak USA, byla určena pro domácí publikum a pravděpodobně se negativně podepsala na rekordně nízké ochotě Rusů očkovat se.

Podobně by čtenáře Medvědova textu mělo zaujmout i tvrzení, že prý nebylo náhodou, že Moskva téměř okamžitě po vypuknutí pandemie přišla s iniciativou na zrušení všech sankcí. Nebylo to prý motivováno vlastními zájmy, ale pouze snahou pomoci co možná nejrychleji státům v „extrémně obtížné situaci“, například Venezuele nebo Íránu.

USA, Británie, Ukrajina a Gruzie však okamžitěablokovaly ruský návrh rezoluce na Valném shromáždění OSN, čímž se údajně dopustily nemorálního a nezodpovědného jednání. Skutečností prý je, že žádná z uvedených zemí neudělala nic pro to, aby se například do Venezuely či Íránu potřebná pomoc dostala (v lednu 2021 naopak íránský vůdce Chamenei dovoz vakcín z USA nebo Británie výslovně zakázal).

Jak se Rusko (ne)poučilo

Na svůj loňský počín Medvěd navázal letošním dlouhým textem ve vládním listu Rossijskaja Gazeta. V článku Šest lekcí jedné pandemie zaujme zejména tvrzení, že se některé země z počátku k pandemii postavily poměrně vlažně... Nejde o to, že by neměl pravdu, ale zarážející, respektive nemorální a cynické (abych použil v Kremlu tak populární výrazivo) je, že tato slova použil v době, kdy v Rusku každý den stoupají rekordní čísla mrtvých a nakažených.

A to navíc v situaci, kdy oficiálním číslem (která již atakují hranici 1200 mrtvých denně) nikdo nevěří a realita nejspíš bude trojnásobně vyšší. Pokud nemá pravdu ruská vláda, ale ruští i zahraniční analytici, zařadí se Rusko s více než 750 tisíci úmrtími hned za zatím nejhůře postižené USA, kde si covid-19 vyžádal ještě o 100 tisíc obětí více. Američanů je však více než dvakrát tolik (o 187 milionů více) než Rusů.

O to větší prostor v textu je oproti tomu věnován výčtu neúspěchů, které v boji proti pandemii zaznamenala Evropská unie a její členské státy. Prý se ukázalo, že Unie není jednotná a v době, kdy začalo jít do tuhého, si členské země nebyly schopny ani ochotny pomoci. Když byla situace v Itálii kritická, přišla pomoc z Ruska a z Číny. Češi prý v rámci celní procedury dokonce Italům zabavili roušky a respirátory, které pro ně byly určeny... Vysvětlení celé situace (a omluvu české vlády) však už Medvěd nepovažoval za hodné zmínky.

Pokračování sankční politiky a „zesílení boje s mírovým komerčním projektem NordStream2“ však místo našlo. Medvěd, který situaci s covidem-19 přirovnal ke třetí světové válce, vyjádřil přesvědčení, že se situaci v následujících měsících podaří zvládnout.

Je však jen otázkou času, kdy se podobná situace bude opakovat. Abychom příště reagovali lépe, bude zapotřebí koordinovat aktivity všech zemí světa, poučit se z tragických událostí a přehodnotit „strategické přístupy k vážným světovým problémům a taktiku jednání v obtížných, nepředvídatelných situacích, kdy je potřeba rychle a přesně reagovat“. Z jeho článků i z chování ruské vlády však zatím vyplývá jediné. Rusko podstatně větší aktivitu a iniciativu vyvíjelo v oblasti zdůrazňování problémů a chyb jiných, než aby se soustředilo na řešení problémů vlastních.

Holedbalo se prvenstvím ve vývoji vakcíny, kterou pak slíbilo distribuovat do desítek zemí, ale slíbené dodávky nikam nedorazily ani včas, ani v nasmlouvaných objemech. Zatímco v září 2020 Putin nabízel naočkovat celý aparát OSN, o rok později se v Rusku začala zvedat dost možná největší a nejničivější vlna pandemie, kterou stát nejen není schopen zvládnout, ale dost možná ani vyhodnotit.

Stručně:

Současný svět stojí před dvěma obrovskými výzvami: pandemií covid-19 a klimatickými změnami.

Aby je bylo možné zvládnout, musí zejména velké a mocné státy postupovat společně.

Rusko se ale víc než koordinovaný postup a snahu poučit se z minulých chyb zaměřuje na mistrování druhých.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Nechutná a zdraví ohrožující. Rektor píše kvůli „brutální“ kampani Vojtěchovi [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Michaela Rambousková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 19:36, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Koronavirus, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Ministerstvo zdravotnictví chce zatřást lidmi, kteří odmítají očkování proti covidu, tím, že jim v kampani ukazuje reálné fotky z

covidových JIP. Už ale sklízí první kritiku. Rektor ČVUT kampaň označil za nechutnou a žádá stažení.

Nechutná a pobuřující. Tak označil novou kampaň na podporu očkování rektor ČVUT Vojtěch Petráček v otevřeném dopise ministrovi zdravotnictví Adamu Vojtěchovi (za ANO). V dopise ho žádá, aby kampaň okamžitě zastavil.

„Každý z nás, kdo je vybaven empatií a citem pro bolest druhých, bude při pohledu na kruté snímky z ARO trpět. U mnohých vyvolá tato stresová expozice posttraumatické stresové poruchy či deprese. Tato kampaň uškodí plošně naší společnosti a jako motivace nezapůsobí,“ napsal rektor Vojtěchovi.

Ten zatím jeho otevřený dopis nechal bez odpovědi. Podle mluvčího Daniela Köppla ještě dopis na ministerstvu nečetli. Až se s ním seznámí, nebude mít prý ministr problém se s rektorem sejit a o tématu si pohovořit. „Chtěli jsme, aby si lidé uvědomili, že to není žádná pohádka, ale že to je realita té JIPky,“ vysvětluje.

Přímočarost kampaně si pochvaloval i předseda vlády Andrej Babiš (ANO). „Bude brutální,“ avizoval už koncem minulého týdne. Brutalitou myslel právě reálné fotografie z covidových JIPek, které rektora Petráčka rozezly.

Mluvčí potvrzuje, že se jedná o reálné fotky pořízené na jednotkách intenzivní péče. Podle registru smluv je ministerstvo koupilo od fotografa Lukáše Bíby z vydavatelství Economia. Jeho fotografie z druhé a třetí vlny covidu jsou nominovány v soutěži Czech press foto 2021.

„Jsou udělány tak, aby nebyla možná identifikace, prošlo to několikrátovou kontrolou,“ ujišťuje Köppl. U některých fotografií má podle něj ministerstvo i souhlas k použití přímo od pacientů nebo jejich rodinných příslušníků.

Rektorovi ale vadí i doprovodná hesla u fotografií jako například „Měl svou pravdu“ nebo „Uvěřil dezinformacím“. „Jak můžete vědět, že zemřelý neměl dobrý důvod, proč nebyl očkovan, jak můžete spojit vaše hesla, která jej odsuzují, s nešťastným osudem, který neznáte. Pane ministře, je to nechutné!“

Rektor ministrovi doporučuje, aby se raději jeho tým zamyslel nad tím, proč se někteří nechtějí očkovat a nabídl jim pomocnou ruku a možnou cestu, například nabídkou hrazení testu protilátek a buněčné imunity. „Víte přeci, že ti z nás, kdo nemoc prodělali, jsou chráněni lépe než očkovaní před těžkým průběhem a hospitalizací! Mnozí mohou cítit obavu před očkovaním, protože se obávají reakce při vysokých hodnotách protilátek,“ upozorňuje Petráček.

Odborníci: Kdo strach měl, už se očkoval. Zatímco na předchozích kampaních s Tečkou spolupracovalo ministerstvo s mediálními agenturami, současná kampaň je z jeho dílny.

Podle odbornice na marketing Terezy Klabíkové Rábové z **Fakulty sociálních věd UK** je s takovými varujícími reklamami potřeba nakládat velmi opatrně a s rozmyslem. „Na dobře zvolenou skupinu mohou fungovat, ale ostatní naopak ještě víc odradí,“ říká a odkazuje zejména na lidi, kterým vadí jakákoliv forma nátlaku.

Současnou ministerskou kampaň dává do souvislosti třeba s naturalistickými obrázky na cigaretových krabičkách. Ty zobrazují třeba rakovinu plic, zničené zuby, ale třeba i člověka po infarktu, který leží na JIP. „Lidé, kteří si cigarety chtějí koupit, ty obrázky neodradí.“

Podobně to vidí i marketér a spolujednatel agentury a priori Erik Šidlák. „Drtivou většinu lidí, kteří se očkovat nenechali, nepřesvědčí strach o zdraví. Ti, kteří strach měli, už se očkovat nechali. Neočkovaná skupina se obrázky z JIPek podle mého nenechá vyděsit,“ míní.

Lidi, kteří se zatím nenaočkovali z lenosti nebo že to nepokládali za důležité, podle něj může popostrčit spíše opatření typu zpoplatněných testů. „A na skupinu odpíračů už je marketing krátký,“ dodává.

Podle Klabíkové Rábové udělalo Ministerstvo zdravotnictví chybu i v tom, že jde už o několikátou kampaň v řadě. A že kampaně nic de facto nepropojuje. „Adresát je už zmatený, protože každá kampaň je jiná. A taky všechny přišly pozdě,“ upozorňuje na fakt, že ministerstvo začalo očkování propagovat až ve chvíli, kdy už se v Česku očkovalo a kdy už byla naplno rozjetá i dezinformační scéna, již mnozí lidé podlehli.

Otevřený dopis rektora ČVUT

Otevřený dopis

Vážený pane ministře,
jako občan a rektor ČVUT důrazně protestuji proti agresivní kampani, využívající reálné obrazy umírajících a zemřelých na covid k „motivaci“ k očkovaní.

Každý z nás, kdo je vybaven empatií a citem pro bolest druhých, bude při pohledu na kruté snímky z ARO trpět ... bez ohledu na to, jestli je cílem Vaší kampaně, či je dávno očkovan nebo je to malé dítě! U mnohých vyvolá tato stresová expozice posttraumatické stresové poruchy či deprese. Tato kampaň uškodí plošně naší společnosti a jako motivace nezapůsobí.

Pane ministře, existuje lékařsko-etické a psychologické zhodnocení Vaší agresivní a stresující kampaně? Velmi pochybuji! Vaše obrazy umírajících a mrtvých zasáhnou celou společnost – naše děti a my všichni budeme vystaveni intenzivnímu mediálnímu stresu vyvolávajícímu strach a napětí ve společnosti.

Šíření hrůzy a obrazu umírání jako motivační prostředek musíme zásadně odmítnout! A rádci, kteří to navrhuji, jsou špatní rádci!

Kromě obrazové části je pobuřující i textová forma – jak můžete vědět, že zemřelý neměl dobrý důvod, proč nebyl očkovan, jak můžete spojit Vaše hesla, která jej odsuzují, s nešťastným osudem, který neznáte. Pane ministře, je to nechutné!

Proč se nikdo z Vašeho týmu raději nezamyslel nad tím, proč se někteří z nás nechtějí očkovat, a nenabídne jim pomocnou ruku a možnou cestu, například nabídkou hrazení testu protilátek a buněčné imunity?

Víte přeci, že ti z nás, kdo nemoc prodělali, jsou chráněni lépe než očkovaní před těžkým průběhem a hospitalizací! Mnozí mohou cítit obavu před očkovaním, protože se obávají reakce při vysokých hodnotách protilátek.

Pokud zjistí, že protilátky či buněčnou imunitu nemají, mohou zvážít očkování pro vlastní ochranu. Pokud jich budou mít hodně, jistě je na místě konzultace s lékařem, jestli by jim reakce po očkovaní neublížila.

Zásadou rozhodování o vlastním zdraví musí být svobodné rozhodnutí bez nátlaku a strachu! Vaše opatření tento princip hrubě narušuje!

Mezi Vaše další pozitivní kroky by jistě mohlo patřit detailní zveřejnění počtu bezpříznakových a příznakových výskytů po věkových skupinách.

Globální čísla neukazují, že např. ve skupině VŠ studentů (o jejíž části mám detailní přehled) k nárůstům v podstatě nedochází. Takto strukturovaná informace by uklidnila velkou část společnosti!

Pane ministře, nedělejte v posledních dnech Vašeho působení velmi negativní krok, který poškozují celou společnost a pouze neopodstatněně zvyšuje napětí a nejistotu vznikající nešťastným způsobem komunikace Vašeho ministerstva v této věci!

Pane ministře, jako jednoduchý etický etalon existuje Kantův kategorický imperativ, který říká: „Jednej podle zásady, o které bys chtěl, aby se stala obecným zákonem.“ Vy sám byste si přál, aby bylo zákonem, aby byli občané tlačeni k osobnímu rozhodnutí nátlakem a hrůzou z obrazu smrti a umírání? Předpokládám, že ne, jako každý z demokraticky smýšlejících občanů. Proto je Vaše kampaň neetická! Žádám proto o její okamžitě zastavení.

S pozdravem

doc. RNDr. Vojtěch Petráček, CSc.

Očkování proti covid-19 jako špička ledovce [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.11.2021 23:13, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Média hrají důležitou roli ve zprostředkovávání vědeckých poznatků a mohou výrazně pomoci k dosažení vyšší proočkování společnosti.

Uvědomili si to nejen novináři, kteří se zúčastnili online konference Očkování proti covid-19 jako špička ledovce. Moc dobře to vědí i Medici PRO Očkování, spolek 2. lékařské fakulty UK a **Fakulty sociálních věd UK**, jenž vědecko-publicistickou akci dne 8. listopadu do Rezidence primátora hlavního města Prahy na Mariánském náměstí svolal.

Byl to právě spolek mediků Univerzity Karlovy, který vznikl jako reakce na zjištění Světové zdravotnické organizace (WHO), že situace kolem očkování a klesající proočkování je natolik závažná, že se stala jednou z deseti největších světových hrozeb pro zdraví lidstva. Tehdy – v roce 2019 – ještě Medici PRO Očkování ani zdaleka netušili, že své zkušenosti zúročí během pandemie onemocnění covid-19. „Stali jsme se mostem mezi laickou a odbornou veřejností, protože mluvíme běžným jazykem a zároveň již máme znalosti z oblasti medicíny,“ říká Tomáš Jelínek, předseda spolku a jeden ze zakládajících členů.

Jak na konferenci připustil jeho kolega Lukáš Vaněk, student 6. ročníku medicíny: „Boj proti pandemii propojuje lékaře, odborníky na sociální vědy i novináře. Věřím, že se nám všem společně podaří hnout s ledovcem odpůrců očkování, protože jinak se dál nedostaneme. Lidé si musí uvědomit, že očkování je největším výdobytkem medicíny.“

Očkování je sice považováno za jeden z největších objevů moderní medicíny. A podle Srđana Matíče, ředitele české Kanceláře WHO, spolu s vynálezem antibiotik a budováním kanalizací patří mezi tři nejvýznamnější pokroky vedoucí ke zlepšení zdraví lidstva; ostatně podle aktuálních dat WHO se díky očkování dá předejít až třem milionům úmrtím ročně. Přesto se stále vyskytují skupiny obyvatel pochybující o jakémkoliv druhu a zaměření vakcinace.

Odpůrci jsou spíše mladé ženy

„Co se současně pandemie týče, v České republice je podle posledních průzkumů v populaci dvacet procent skeptiků a deset procent odmítačů, kteří vůbec nevěří, že covid-19 existuje,“ uvedl Srđan Matič a nastínil, jak takový odmítač vypadá: je ve věku 18-29 let, jde častěji o ženu než o muže, žije mimo velká města (ale nejen na venkově), má nízkou míru vzdělanosti a zdravotní gramotnosti a jelikož se mu příliš ekonomicky nedaří, neobává se o svou ekonomickou budoucnost. „Dobře komunikovat vědecké poznatky a všimát si pocitů lidí,“ v tom Srđan Matič spatřuje úspěch vedoucí k vyšší proočkování společnosti.

Tereza Klabíková Rábová, z katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd UK** uvedla, že: „Dezinformátoři dokážou obratně a rychle vytvářet nepravdivé, daty nepodložené a často smyšlené informace. Cíl je jasný: poškodit důvěru v očkování a zdravotnictví jako takové.“ Jak dále uvedla, informace dezinformátorů jsou mnohdy založeny na strachu. „Na sociálních sítích jsou dezinformace následně sdíleny lidmi, kteří upřednostní nenávistná, nejlépe velmi zjednodušená sdělení. Nezajímají je data podložená, nemají snahu se zabývat složitějšími materiály vysvětlujícími fungování vakcinace. Dezinformace dokážou lidem velmi účinně vystrašit,“ konstatovala socioložka.

Lékař a pedagog Milan Trojáněk, z Kliniky infekčních nemocí 2. LF UK a FN Bulovka – iniciátor vzniku projektu Medici PRO Očkování a jeho odborný garant – všechny přítomné mimo jiné ujistil, že zvládnutí současné covidové pandemie bude v budoucnu nejen otázkou očkování, ale i správného protiepidemiologického chování.

Očkování, jedna z nejdostupnějších prevencí

Odborníci se shodují, že vedle nízkého povědomí o nepovinném očkování je to strach z očkování, které stále u části veřejnosti převažují nad ochotou zapojit se do vakcinace. A rozhodně se nejedná jen o odpůrce vakcíny proti covid-19. Vždyť odmítání očkování způsobilo, že se do České republiky vrací i sílí zde infekce jako spalničky nebo i černý kašel, tedy onemocnění, které bylo u nás v polovině 20. století považováno za téměř potlačené.

Očkování je jednou z nejdostupnějších a nejúčinnějších prevencí i proti typům virů způsobujících nádory. Jde o tzv. lidské papilomaviry (HPV), které postihují ženy i muže napříč věkovým spektrem. „Rakovina děložního čípku, kterou HPV způsobuje nejčastěji, se sice týká jen žen, ale další onemocnění způsobená těmito viry se mohou rozvinout i u mužů. Ti pak mohou viry přenášet na své sexuální partnerky, aniž by věděli, že jsou sami nakaženi,“ uzavírá Petra Lišková, studentka 5. ročníku medicíny, zástupkyně spolku Medici PRO Očkování.

Přečtěte si také v magazínu Forum

Text: Marcela Uhlíková

Foto: Anastasia Junová, Marcela Uhlíková

Datum:

Konferenci krátce pozdravil Zdeněk Hřib, primátor Prahy

#Nejsemškolačka

TISK, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Heroine, Strana: 56, Autor: Lilia Khousnoutdinova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:18, Rubrika: HLAS, Země: Česko

Lékař těží ze své autority, zatímco žena je degradována na trpný objekt, který by měl bez výhrad poslouchat. Zkušenost, kterou mnohé ženy udělaly na porodním sále. Zdá se ale, že takovým porodům už zvoní hrana.

Příklad, který se objevil v článku Metodika organizace Komplexní péče o těhotnou ženu v České republice vydaném v časopise Gynekologie a porodnictví 2/2021, kde je gynekolog přirovnán k rodiči nebo zákonnému zástupci a těhotná žena k nezletilé dívce začínající školní docházku, je bohužel možné považovat za poměrně trefnou analogii, odrážející skutečný náhled určitých zdravotníků na vztah mezi ženou-pacientkou a jejím lékařem.

Vztah, který by měl ve své podstatě vycházet ze svobodné volby, dobré informovanosti a vzájemné úcty, je zde celkem prezentován jako naprosto asymetrický. Lékař ve vztahu těží ze své autority, zatímco žena je degradována na subjekt, který by měl bez výhrad poslouchat. Takové zjednodušení smutně odráží zkušenosti mnoha žen v českém porodnictví. Ženy opakovaně poukazují na neuctivé jednání, nedostatek informací, urážlivé poznámky, ponižování a v horších případech pak i na zákroky provedené proti jejich vůli (stačí se podívat na nedávný případ Stely Valentové, kterým se mimo jiné zabývá Liga lidských práv). Veřejný prostor aktuálně zasáhl dokumentární film o porodnickém násilí Neviditelná od slovenské režisérky Maii Martiniak, z něhož doslova mrazí.

Ještě víc zarážející než ona „nezletilá školačka“ je v celém metodickém pokynu fakt, že v příběhu škol, ředitelů a letních táborů, který je použitý coby analogie k těhotenství a porodu, chybí jedna postava. Jedná se přitom o postavu klíčovou, která je i v našem zdravotnickém systému hlavním poskytovatelem péče o ženu v těhotenství, při porodu a během šestinedělí. Tou postavou je porodní asistentka, jejíž role je zcela vypuštěna, což pochopitelně vyvolává řadu otázek. Jak je možné, že v metodickém pokynu chybí takto klíčový zdravotník? Je namístě hledat souvislost s tím, že porodní asistentky bývají nejčastěji ženy a zpravidla jsou také těmi, které spíše podporují rodičky ve svobodné volbě a pomáhají jim k tomu, aby maximalizovaly pravděpodobnost zdravého fyziologického průběhu porodu? Otázek je spousta. Zcela jasné je každopádně to, že metodický pokyn dává nám ženám důvod ke znepokojení.

Co je však ještě znepokojivější než metodický pokyn a situace v českém porodnictví, jsou postoje určitých jedinců, oborových orgánů a institucí, které jasně ukazují, že tuto dynamiku nehodlají nijak měnit a považují ji za naprosto vyhovující. Na otevřený dopis České ženské lobby podepsaný mnoha relevantními organizacemi totiž autoři zmiňovaného metodického pokynu reagovali buď naprostým nezájmem, nebo explicitním obviněním z „nedostatku smyslu pro humor“ (osobně by mě zajímalo, zda by vtípací reagovali stejně, kdyby se žertovalo o jejich „nesvéprávnosti“ s dopadem na jejich intimní orgány).

Fakt, že české porodnictví v mnoha aspektech není ideální, ostatně vyplývá i z nedávné studie, kterou vydala **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy**. Studie mimo jiné poukazuje na veliké množství tristních zkušeností, s nimiž se ženy-rodičky potýkají a jež jsou často zbytečné a nijak nesouvisejí s konkrétními lékařskými zásahy do porodu, ale spíše s lidským faktorem – chybějící lidskostí, úctou, důstojností či informovaností. Ve chvíli, kdy jako společnost nectíme integritu ženského těla v tom smyslu, že žena má mít apriori možnost o svém těle svobodně rozhodovat, zacházíme do zóny, v níž už se jako západní demokratická společnost nikdy nechceme ocitnout.

Věřím, že dostatečné množství reakcí občanů – žen, mužů, odborníků včetně gynekologů, dalších lékařů a zdravotníků poskytujících péči matkám – může sloužit jako podnět pro přehodnocení tohoto postoje a uvědomění, že takovému rámování porodu už odzvonilo. Kudos a velké díky odborníkům, kteří se okamžitě ozvali.

Jednou z možností, jak se připojit, je virální kampaň na sociálních sítích s hashtagem #Nejsemškolačka, ale i dopis autorům textu či našim senátorům a poslancům.

Foto popis: Lilia Khousnoutdinova Dula a akreditovaná učitelka Active Birth. Vystudovala Gender Institute na London School of Economics se zaměřením na mocenskou dynamiku a oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví.

Stavebněhistorický průzkum s využitím BIM a moderních geografických informací [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: tzb-info.cz, Autor: Ing. Zdeněk Poloprutský, ČVUT v Praze, Fakulta stavební, katedra geomatiky, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:44, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: BIM- Informační model budovy, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Tento článek se zabývá možnostmi využití moderních měřických metod a technologií, tj. např. pozemního laserového skenování (TLS) a Image Based Modeling and Rendering (IBMR), geografických informačních systémů (GIS) a informačního modelování budov (BIM) pro zpracování, distribuci a archivaci dat nashromážděných při stavebněhistorickém průzkumu (SHP). Příspěvek se snaží stručně shrnout dosavadní stav autorova poznání a jeho praktické zkušenosti s danou problematikou.

1. Úvod

Počátek 21. stol. je spojen s rychlým rozvojem informačních a komunikačních technologií, zkráceně ICT z angl. Information and Communication Technologies, který postupně zasáhl většinu oborů lidské činnosti, obory památkové péče a zeměměřictví nevyjímaje. V České republice se můžeme setkat spíše s opatrným postojem památkové péče k novým technologiím, především v souvislosti s dlouhodobou archivací digitálních dat. Proto teprve v několika posledních letech, v reakci na dynamický vývoj ICT, vznikly souhrnné metodické publikace, které se zabývají aplikací digitálních měřických technologií v oboru památkové péče.

Tento článek se proto zabývá měřickými technologiemi, geoinformačními technologiemi a specifickými nároky, které by na ně mohly být kladeny, při jejich použití v rámci průzkumů nemovitých kulturních památek, především stavebněhistorických průzkumů (SHP). Dále se tento příspěvek snaží prezentovat možnosti moderních měřických metod a technologií, geografických informačních systémů (GIS) a informačního modelování budov (BIM) jako nástrojů pro komplexní zpracování, distribuci a archivaci dat nashromážděných při SHP.

Na Obr. 2 je zobrazena vizualizace analýzy stavebního vývoje části stavebního objektu podle eleborátu SHP v softwaru

Autodesk Revit. Jednotlivé stavební konstrukce jsou členěny do rodin. V případech, kdy defaultní rodiny nabízené softwarem nevyhovovaly, byly navrženy a vytvořeny načítatelné rodiny. Načítatelné rodiny byly pro lepší přehlednost modelu geometricky zjednodušeny, podrobnější výstupy měřické dokumentace byly připojeny pomocí odkazů na externí zdroje – plány, fotografie, nálezkové zprávy apod.

4. Závěr

Tento článek si klád za cíl prezentovat možnosti využití moderních měřických metod a technologií, geografických informačních systémů a informačního modelování budov při SHP. Článek je založen na rešerši odborné literatury a dosavadních pracích autora. V současnosti se autor zabývá přípravou disertační práce, publikační činností, sběrem a zpracováním prostorových dat a 3D modelováním (CAD a BIM).

5. Literatura

- BERÁNEK, Jan a Petr MACEK, ed. Metodika stavebněhistorického průzkumu. Praha: Národní památkový ústav, generální ředitelství, 2015. Odborné a metodické publikace, 74. ISBN 978-80-7480-037-5.
- WOLF SCHMIDT. Das Raumbuch als Instrument denkmalpflegerischer Bestandsaufnahme und Sanierungsplanung. 2. Aufl. München: Lipp, 1993.
- RYKL, Michael. Metodika dokumentace městských domů: certifikovaná metodika. Ústí nad Labem: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem, 2015. Odborné a metodické publikace, 73. ISBN 978-80-85036-60-2.
- VÁCLAVÍK, František R. Průzkum, dokumentace a inventarizace architektonických prvků. Praha: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2014. Odborné a metodické publikace, 47. ISBN 978-80-86516-76-9.
- SCHUBERT, Alfréd. Průzkum, dokumentace a inventarizace výplní okenních a dveřních otvorů. Praha: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2014. Odborné a metodické publikace, 48. ISBN 978-80-86516-77-6.
- VESELÝ, Jan. Měřická dokumentace historických staveb pro průzkum v památkové péči. Praha: Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště středních Čech v Praze, 2014. Odborné a metodické publikace, 49. ISBN 978-80-86516-79-0.
- TERMINOLOGICKÁ KOMISE ČÚZK. Terminologický slovník zeměměřictví a katastru nemovitostí. Terminologický slovník zeměměřictví a katastru nemovitostí [online]. 2021 [2021-10-14]. Dostupné z: <http://www.slovníkczuk.eu/>
- CHIABRANDO, Filiberto, Massimiliano LO TURCO a Fulvio RINAUDO. Modeling the decay in an HBIM starting from 3D point clouds. A followed approach for cultural heritage knowledge. ISPRS - International Archives of the Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences [online]. 2017, XLII-2/W5, 605–612. ISSN 2194-9034. <https://doi.org/10.5194/isprs-archives-XLII-2-W5-605-2017>
- TOMMASI, Cinzia, Cristiana ACHILLE a Francesco FASSI. From point cloud to BIM: A modelling challenge in the cultural heritage field. ISPRS - International Archives of the Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences [online]. 2016, XLI-B5, 429–436. ISSN 2194-9034. <https://doi.org/10.5194/isprs-archives-XLI-B5-429-2016>
- PÖCHTRAGER, Markus, Gudrun STYHLER-AYDIN, Marina DÖRING-WILLIAMS a Norbert PFEIFER. Automated reconstruction of historic roof structures from point clouds - development and examples. ISPRS Annals of Photogrammetry, Remote Sensing and Spatial Information Sciences [online]. 2017, IV-2/W2, 195–202. ISSN 2194-9050. <https://doi.org/10.5194/isprs-annals-IV-2-W2-195-2017>
- CHOTĚBOR, Petr. K problematice kresebných rekonstrukcí stavební podoby středověkých staveb. In: XVIII. celostátní konference středověké archeologie: Archaeologia Historica [online]. Brno: Muzejní a vlastivědná společnost, 1987, 321–329. ISBN 0231-5823. Dostupné z: <http://www.digitalniknihovna.cz/mzk/view/uuid:224a7930-abe6-11e2-8c63-5ef3fc9ae867?page=uuid:d8bfc380-ac0b-11e2-b48c-001018b5eb5c>
- BEZDĚK, Ladislav, Karel BOBEK, Dalibor BURŠÍK a Karel JEDLIČKA. Metodika pro elektronický pasport zpřístupněné památky. Odborné a metodické publikace. Praha: Národní památkový ústav, ústřední pracoviště, 2011. ISBN 978-80-87104-87-3.
- LIU, Xin, Xiangyu WANG, Graeme WRIGHT, Jack CHENG, Xiao LI a Rui LIU. A State-of-the-Art Review on the Integration of Building Information Modeling (BIM) and Geographic Information System (GIS). ISPRS International Journal of Geo-Information [online]. 2017, 6(2), 53. ISSN 2220-9964. <https://doi.org/10.3390/ijgi6020053>
- POLOPRUTSKÝ, Zdeněk. Specifika a uplatnění měřické dokumentace a geoinformačních technologií při stavebněhistorickém průzkumu. In: Sborník SVK Telč 2020 – workshop moderních technologií geomatiky [online]. Praha: ČVUT, Fakulta stavební, Katedra geomatiky, 2020. ISBN 978-80-01-06784-0. Dostupné z: <http://lfgm.fsv.cvut.cz/projekty/telc2020/index16.htm>

Poděkování

Tato práce byla podpořena grantem Studentské grantové soutěže ČVUT č. SGS21/054/OHK1/1T/11.

Tento článek doplňuje a rozšiřuje příspěvek [14] prezentovaný na on-line workshopu SVK Telč 2020 ze dne 2. 12. 2020, který pořádala Katedra geomatiky, Fakulta stavební, ČVUT v Praze.

Poznámky

1 Tj. zaměřování podrobných bodů předmětů měření z bodů bodových polí, popř. pomocných měřických bodů nebo dříve určených podrobných bodů. [7] ... Zpět

2 Podle [6]. ... Zpět

3 Tj. stavební objekt, u něhož jsou všechny tři rozměry řádově stejně velké, popř., jehož svislý rozměr je podstatně větší; jsou to např. budova a jiné podobné objekty bytové, občanské, průmyslové a zemědělské výstavby. [7] ... Zpět

USA otevřely své hranice pro lidi z většiny evropských států

TV, Datum: 09.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 00:52, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 418 755,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor

Spojené státy otevřely své hranice pro lidi z většiny evropských států, ale i Mexika nebo Kanady. Podmínkou vstupu do země je mimo jiné očkování.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Turisté z Evropy navíc musejí mít negativní test na koronavirus. Kontroly ale způsobily dlouhé fronty na letištích. Kolony aut se zase tvořily na hranicích s Mexikem.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka

Nekonečné fronty, ale i slzy štěstí a dojemná setkání. Tak vypadají hraniční přechody mezi USA a Mexikem po ukončení dvacetiměsíčního zákazu cestování.

Octavio ALVAREZ, mexický občan

Já i moje dcera jsme velmi dojatí poté, co jsme mohli konečně po dvou letech vidět naši rodinu.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka

Každý, kdo chce překročit hranici Spojených států, se musí prokázat očkováním. Cestující z Evropy navíc musejí mít i maximálně 72 hodin starý negativní antigenní nebo PCR test.

Jakub VRBICKÝ, Čech cestující do USA

Ty letiště a letištní přepážky kontrolují všechny potřebné dokumenty pro vstup do Ameriky, což samozřejmě způsobuje výrazně delší čekací doby, než by mohli být cestující zvyklí.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka

Evropské letecké společnosti hlásí, že o letenky do USA je enormní zájem. Spoje jsou mnohdy zcela vyprodány. Mnozí cestující se chtějí vidět s příbuznými partnery či přáteli jinak než přes video.

Mark OGERTSCHNIG, turista z Nizozemska

Jsme opravdu šťastní, že se otevírají americké hranice a že můžeme být spolu.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka

Administrativa současného prezidenta Joea Bidena oznámila zrušení omezení už v září. I přestože toto rozhodnutí uvítali jak Američané, tak i cizinci, popularita prezidenta v USA stále klesá.

Kryštof KOZÁK, amerikanista, FSV UK

Ta jeho popularita je jako dramaticky nižší, než když vstupoval do prezidentského úřadu.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka

Podle posledních průzkumů se pohybuje pod hranicí 38 %. Podle expertů je důvodem pokračující koronavirová pandemie, ale i to, že si Biden nedokáže mezi rozhádanými demokraty prosadit vlastní agendu. Tereza Masopustová, televize Nova.

Bartošová si v ČT bere půlroční neplacené volno [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: mediar.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 01:53, Celková návštěvnost: 176 040, RU / měsíc: 84 214, RU / den: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Linda Bartošová. Foto: Česká televize

Linda Bartošová, moderátorka hlavních zpravodajských relací České televize, požádala vedení zpravodajství o půlroční neplacené volno. Začít by mělo v lednu 2022, informovala ČT na Twitteru. "Práce v České televizi pro mě znamená hodně. I proto jsem se ale rozhodla, že z osobních důvodů potřebuji na čas pracovní pauzu. Vedení ČT a zpravodajství jsem velmi vděčná, že mi vyšli vstříc," uvedla sama Bartošová.

Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** pracuje ve zpravodajství ČT osm let. Do ČT24 nastupovala v roce 2013, pracovala v zahraniční redakci, od loňského podzimu je v moderátorském týmu Událostí a zpravodajsko-publicistické relace Události, komentáře.

Tým loni doplnila s Janou Peroutkovou poté, co z něj odešla Světlana Witowská. Televizi následně opustila Daniela Písařovicová. V týmu moderátorů hlavních relací ČT24 jsou nyní kromě Bartošové a Peroutkové Marcela Augustová, Michal Kubal, Martin Řezníček a Jakub Železný.

Centrum bruslení "The Puck" [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: archicakes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 02:45, RU / měsíc: 2 917, RU / den: 167, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Projekt oceněný Žlutou kartou se snaží o obnovu bruslařského areálu v Praze na Štvanici.

Architektonické a ideové řešení

Hlavním cílem mého návrhu je zachování tradice ledové plochy na ostrově a dodržení původního konceptu architekta Fuchse. Funkc. kavárna měla původně výhled na odkrytou ledovou plochu. Tento princip jsem obnovil s tím rozdílem, že ledová plocha při kavárně je nyní zastřešena pohyblivou střešní konstrukcí z ETFE folie. Střechu tedy lze při nepříznivém počasí nad ledem zatáhnout.

V letní sezóně se na prostor po ledové ploše při kavárně naveze písek a vzniknou zde dvě beachvolleyballová hřiště. Z důvodu ochrany před povodněmi jsou všechny důležité provozy včetně chlazení ledových ploch umístěny ve 2.NP. V přízemí se nachází provozy, které je možno v případě povodní rychle vyklidit. Na západní straně pozemku jsem vytvořil bruslařskou dráhu z umělého polymeru.

název Centrum bruslení "The Puck"

autor Pavel Jurčík

ročník

ročník bakalářského studia

vedoucí

Doc. Ing. arch. Miloš Kopriva, Ing. Dušan Štětina

ateliér ATV3

Česká republika (Česko)

FSv ČVUT v Praze

Praha

Klimatický extremismus škodí víc než globální oteplování

TISK, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 15, Autor: Tomáš Havránek, Vytlačeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 03:35, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názory, AVE: 83 356,32 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Klimatická změna

Čtyři z deseti mladých lidí se kvůli klimatu bojí mít děti. Polovina se kvůli klimatu cítí smutně, našťavaně, bezmocně a provinile. Pro více než 45 procent z nich představuje klima stres týrající je každý den. To jsou výsledky nového průzkumu mezi 10 tisíci lidmi ve věku 16-25 let v 10 zemích, na kterém se podíleli vědci ze Stanfordu a dalších špičkových univerzit.

Aby bylo jasno, změna klimatu je reálná, lidstvu škodí a způsobili jsme ji my. Nelze vyloučit, že naše emise za tisíc let vyrobí skleníkový efekt jako na Venuši a vyhubí život na Zemi. Podobně nelze vyloučit, že naši civilizaci zničí dopad asteroidu, antibiomatická rezistence, nový megavirus, mutační zátěž, bioterorismus, nukleární válka nebo mimozemská invaze.

Tyhle katastrofické scénáře lze srovnávat, protože jejich pravděpodobnost je nevyčíslitelná (vyjma dopadu asteroidu).

Klimatické modely nicméně Venuši na Zemi nepředpovídají, jak plyne ze zpráv Mezivládního panelu pro změnu klimatu a také stovek článků ve vědeckých časopisech. Klimatický armagedon nemůžeme vůbec vyloučit, ale není důvod se ho bát víc než například ničivých asteroidů.

Obchodníci s dětským zoufalstvím

Proč tedy děti a mladí lidé nemohou kvůli klimatu spát? Odmalička jim totiž vtoukáme do hlavy, že za oteplování mohou svou vlastní existencí. Nejsou uhlíkově neutrální, dýchají.

Uctívaný komentátor Martin Wolf z Financial Times píše, že „lidstvo je kukačka v hnízdě Země“. Prý jsme rakovina planety. Co uděláte s rakovinou? Vyříznete ji.

Představte si, že je vám 20 a od školky posloucháte takové řeči. Jak se asi cítíte? Těšíte se na krásný život před sebou, na věci, které postavíte, dokážete, vykonáte pro ostatní lidi, na děti, které budete vychovávat? A chcete s tímhle vědomím vůbec žít dál? Vždyť čistá cesta k uhlíkové neutralitě je jediná - nedýchat. Vymývání jogurtových kelímků a plachtění do Ameriky jsou jen kompromisy.

Proč si chytrí lidé jako Martin Wolf neuvědomují dopady, které mají jejich texty na životy mladých? Neviňme Gretu, ale cyniky, kteří jí zničili dětství. Ublížíjí víc než covid, dokonce už i v češtině.

Bojím se, že řada proroků klimatické zkázy se nad tím ani nezamyslí. Možná proto, že sami děti nemají. Nebo už žádnou budoucnost pro nás, pro tu rakovinu, neplánují. Nebo snad považují utrpení dětí za snesitelnou oběť spravedlivého tlaku na politiky, aby s klimatem proboha už něco dělali.

Daňme emise a sázejme stromy

Jenže politici už s klimatem něco dělají jednu generaci a platíme za to biliony. Pamatujete například podporu biopaliv? Kde by jinak rostly nové lesy, rozlézájí se řepné pouště. V tom se ostatně řepka neliší od olejních palem. Jenže palmy pěstují zlí domorodci v zaostalých zemích, zato řepku náš nejmilejší dotačník. Bioplynky? Povolanky?

Solární boom? Všechno drahý průšvih, ale napoosmé to bude cajk.

Změna klimatu lidstvu škodí. Umíme solidně spočítat, jak moc: vědci, včetně držitelů Nobelovy ceny, mají stovky odhadů. Když je dáme dohromady, vyjde nám jako nejlepší řešení mírná uhlíková daň a sázení stromů. To je všechno. Žádné dotace na tesly, vybíjení krav a soukromé tryskáče pro klimatické kongresy.

Chceme-li zachránit ohrožené druhy, zaplatíme rozšíření národních parků a obranu před pytláky. To je pro přírodu užitečnější než uhlíková neutralita přes mrtvoly. Ale: ať si vezmou naše peníze na svoje dotace, jen když děti nechají žít.

Dvě poznámky na závěr. Zaprvé, z dosud nejpodrobnější studie o změně klimatu do roku 2200 plyne, že důsledky pro ČR budou neutrální. To jste věděli? Ani špatné, ani dobré. Prima, nejsme sobečtí a tlumením emisí pomáháme jiným. Ale je fér si přiznat, že je to totéž, jako bychom posílali peníze na jih - bohatým i chudým. Zadruhé, v angličtině bych se tenhle text už zveřejnit neodvážil, protože živím čtyři děti. V zemích, které mi jsou stále ještě v mnohém vzorem, dnes za zpochybnění dogmat hrozí lynč na Twitteru a ztráta práce na univerzitě.

O autorovi: Tomáš Havránek, autori@hn.cz Autor působí v Institutu ekonomických studií FSV UK

I české firmy čelí cíleným dezinformačním kampaním. Zatím tápou, jak se bránit [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: forum24.cz Autor: Robert Břešťan / HlídacíPes.org, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 05:43, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Komentáře a názory, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

K poškození značky stačí v době internetu a sociálních sítí i jeden průměrný influencer, dokazují už i zkušenosti některých českých firem. Přesto řada z nich nástrahy internetu stále podceňuje. Například 95 % tuzemských firem stále nijak neřeší, vedle jakých textů a na jakých webech se jejich značka objevuje.

Příkladem toho, jak snadno se firma může stát předmětem dezinformace, je relativně nedávný případ přepravní společnosti DHL.

Ta se nechtěně stala součástí kampaně dnes již bývalého poslance Lubomíra Volného, který publikoval na facebooku post o tom, jak letadlo společnosti DHL kroužící nad Brnem údajně roznášelo covid. Nakonec se DHL v této věci rozhodla nepodnikat žádní právní kroky. Místo toho nechala pro zaměstnance natisknout na roušky nápis „Je nám to Volný“.

Vedle nových hoaxů a dezinformací se kvůli internetovým vyhledávačům a a „paměti internetu“ opakovaně vracejí i ty dávno vyvrácené. I bez internetu jsou pak mezi lidmi hluboce zakořeněné různé předsudky a představy.

„My jsme třeba přestali testovat produkty na zvířatech už v roce 1989, ale pořád o sobě slyšíme, jak jsme krutí, že používáme k testování živá zvířata,“ řekl nedávno Petr Štěpánek z L'Oréal Paris na akci Asociace komunikačních agentur a **Fakulty**

sociálních věd UK zaměřené na (ne)spojování značek s reklamou na dezinformačních webech (psali jsme o ní ZDE). „U fake news nebo zkreslených informací je ale obtížná diskuse na základě racionálních argumentů,“ doplnil.

Jiná věc je, že samy firmy by měly i díky takovým zkušenostem aktivně sledovat, v jakém kontextu se objevuje na internetu jejich reklama.

Jako prodávát pornočasopisy

„Inzerenti u nás tohle dlouho vůbec neřešili. Jde přitom o ohrožení jejich reputace, o legitimizaci obsahu, podporu vzniku a vydávání takového obsahu,“ říká Petr Jančárik z největší slovenské PR agentury Seesame, který se angažuje i v projektu Konšpiratori.sk.

Přes webový formulář tam mohou od lidí přicházet podněty na dezinformační či konspirační weby, jež pak podle přesně daných kritérií posuzuje dvanáctičlenná komise složená například z novinářů, marketingových expertů i dalších veřejně činných osob. Na základě toho pak vzniká černá listina webů, kterou pak mohou – ale nemusí – agentury použít při plánování svých reklamních kampaní.

„Překvapilo mne, jak docela rychle se firmy a agentury propojily a začaly tuhle věc podporovat veřejně. Za pět let máme na blacklistu 209 webů, 500 tisíc návštěv našeho webu, 13 % z Česka a skoro 100 tisíc kampaní chráněných automatizovaným systémem,“ vypočítává Jančárik.

„Firmy mají velkou mediální sílu a moc, ale k ní patří i zodpovědnost. Nemáte se vymlouvat na algoritmy, jde o to vědět, kde inzerujete. Jako inzerenti se nemáte čeho bát. Když z kampaně vyřadíte nějaké weby, je to zcela vaše právo. Kam vrazíte svůj reklamní rozpočet, je vaše věc,“ obrací se Jančárik i na české zadavatele reklamy.

A platí to podle něj i mimo svět internetu. Například na Slovensku se síť supermarketů Billa a Tesco rozhodly stáhnout ze svých prodejen nabídku dezinformačního měsíčníku Zem & Vek. „Stejně jako odmítají prodávat pornočasopisy, neprodávají ani časopis, co tvrdí, že covid neexistuje,“ komentuje to Jančárik.

Webem Konšpiratori.sk se inspirovala i tuzemská iniciativa Nelež, v níž se sdružilo několik špičkových marketingových expertů a zástupců kreativních agentur.

„Začali jsme naši práci vidat na stránkách, s jejichž obsahem občansky nesouhlasíme. Na druhé straně občas slyšíme od marketingových ředitelů, že weby, které máme na seznamu, sami rádi čtou, takže se o tom s námi bavit nebudou. Čtenáři dezinfo jdou zkrátka napříč populací,“ říká Roman Číhalík z iniciativy Nelež, občanským povoláním art director a reklamní expert.

Někdy je lepší mlčet

„Chceme, aby se neinzerování na dezinformačních webech stalo etickou normou,“ říká a přiznává, že to, jaký web na takový seznam zařadit, je pohyb na tenkém ledě. Nelež v tom kombinuje hodnocení Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, webu Konšpiratori.sk a data české analytické společnosti Semantic Visions. Aktuálně je na černém seznamu 21 webů, na nichž zadavatelům reklamy doporučují neinzerovat.

„Jsme opakovaně napadáni, že jsme nějakí cenzoři, že vytváříme nějaký kartel. Ale tak to není. Jen nabízíme možnost všimnout si, kde a v jaké souvislosti se inzerce firem objevuje. Platí, že 95 % oslovených firem to pořad netuší,“ konstatuje Číhalík.

Některé firmy naopak s fake news musejí aktivně bojovat. Příkladem jsou telekomunikační firmy a vracející se konspirační teorie spojené se zaváděním moderních 5G sítí.

„Je s tím skutečně spojena řada fake news, jak vysílače 5G škodí, že kvůli tomu budeme více kontrolováni, něco se nám vpraví do těla. Lidé jsou často v podobných případech přesvědčeni předem a jen hledají argumenty, které je v tom utvrzují,“ říká marketingový ředitel T-mobile Ladislav Bača. „V podobných případech se rozhodneme nereagovat, neboť by se tím ta věc jen dále živila.“

To, že se fake news a dezinformace přelévají z internetu do běžného života, dokazuje i čerstvý případ 31letého muže, který poškodil na Jihlavsku devět vysílačů tuzemských mobilních operátorů. Podle vyšetřovatelů pravděpodobně podlehl dezinformacím o údajné škodlivosti mobilních 5G sítí. Hrozí mu až šest let vězení.

Text publikujeme s laskavým svolením serveru HlídacíPes.org.

Německá debata o holocaustu ve 21. století: Co jsme se (ne)naučili? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Kateřina Králová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 06:28, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

V Německu se po třiaosmdesáti letech od pogromu obecně známého jako Křišťálová noc, který si připomínáme 9. listopadu, opět rozpoutala debata o jedinečné či univerzální povaze holocaustu. Nejde přitom o jeho popírání či zlehčování, spíše o jeho kontextualizaci v rámci výzkumu genocid a masového násilí. O lekci, kterou lidstvu tyto hrůzné události udělily a udělují. Pro násince se tak možná překvapivě dostává významné pozornosti historikům.

Každoroční celoněmecký kongres historiků (v řadě již 53. Deutscher Historikertag), který média v Německu obširně pokrývají, se odehrál letos stejně jako mnoho dalších akcí online. Jeho ústředním tématem bylo navrácení kulturního bohatství zemím jeho původu. Ani zde však nešlo pouze o právní nebo politickou diskusi. Řešilo se spíše veřejné nastavení debaty o dějinách a paměti, vystavování a vnímání lokální, koloniální i globální historie. Opomenuta nezůstala ani nová muzea, jako je třeba Humboldt Forum v Berlíně.

Nacističtí zločinci před soudem

Diskusi o novém pojetí reflexe německé minulosti s ohledem na násilí rozvířil už na jaře článek Dirka Mosese Německý katechismus. Tento australský historik v něm provokativně rozporoval výlučné postavení nacistické minulosti ve zpracování

vlastních a potažmo i globálních dějin, a především holokaustu jako nejkrajnějšího zločinu, spáchaného Německem a Němci. Moses mimo jiné tvrdí, že implicitní hierarchie mezinárodního trestního práva, na jejímž vrcholu je genocida jako „zločin zločinů“, nás zaslepuje před jinými typy zabíjení civilistů, jako je plošné bombardování aglomerací nebo „kolaterální škody“ raketových či dronových útoků.

Za současné situace už Habermas odmítá pojímat holokaust jako výsostně jedinečný. Přínos naopak vidí v jeho komparativní reflexi.

Osud pachatelů nacistických zločinů je ostatně i dnes živé téma. Po Johnu Demjanjukovi jde v Německu po deseti letech například o obžalování stoletého dozorce SS z podílu na zavraždění asi 3500 vězňů v Sachsenhausenu. Nacistická sekretářka v táboře Stutthof, Irmgard Furchner (96 let) nedávno uprchla z domova seniorů, aby se vyhnula spravedlnosti. Nakonec byla dostižena v Hamburku a soudní proces přeložen na 19. října 2021. Vůbec poprvé se tak v případě Furchner soudní řízení týká civilních zaměstnanců nacistických koncentračních táborů.

Oba obvinění jsou pravděpodobně poslední nacisté, kteří budou čelit spravedlnosti před soudem. U zemského soudu v Hamburku se ovšem v říjnu odehrával ještě jiný spor. Jak píše německý deník TAZ, asi hodinu před začátkem řízení vysvětluje skupinka pěti lidí u vchodu, že soud nepovažují za nutný. Jejich samozvaným mluvčím je muž s čapkou ozdobenou černým sluncem, symbolem vyjadřujícím u pravicově extremistické scény solidaritu s SS. Před budovou soudu nechybí ani demonstranti z antifašistických iniciativ s transparenty proti promlčení nacistických zločinů. Jaké poučení ale ze stíhání plyne například pro Kosovo Sýrii a Afghánistán a pro mezinárodní trestní právo obecně?

„Nový spor historiků“

Už když Moses připravoval svůj text, tušil ostrou protireakci. Avšak z podstaty svého výzkumu holokaustu a genocid – a v této oblasti je světově uznávaným odborníkem – i ze zkušenosti z Brity kolonizované Austrálie cítil nutnost tuto diskusi přenést ze zámoří právě do Německa. Následná několik měsíců nepolevující debata o podstatě a záměru jeho sdělení výrazně přesáhla hranice Německa, a to především směrem do sousedních německy mluvících zemí, Rakouska a Švýcarska, což jistě nebylo součástí Mosesova plánu.

Dirk Moses, který nedávno vydal mezinárodně ceněnou monografii *The Problems of Genocide: Permanent Security and the Language of Transgression* (Cambridge University Press, 2021), svou tezi o nutnosti pracovat vedle holokaustu také s koloniální minulostí a jejími následky vyvolal mediální otřes. Německé noviny *Die Welt* tuto debatu dokonce nazvaly „novým sporem historiků“, čímž odkazovali k debatě o povaze nacistického režimu z konce osmdesátých let. Odtud byl už jen krůček k tomu, aby se do debaty zapojili i někdejší protagonisté původního „sporu historiků“. A tak není divu, že se v tisku znovu objevil hlas předního německého filosofa Jürgena Habermase.

V letech 1986/7 se stal Habermas nejhlasitějším kritikem „apologetického“ přepisování soudobých německých dějin, které se snažilo stavět nacistický režim a jeho zločiny na roveň s jinými autoritativními režimy a zvláště se zločiny komunismu. Levicově liberální intelektuálové s Habermasem v čele se tehdy v západním Německu jasně vymezili proti profesorovi Ernstu Noltemu (1923–2016) a tzv. revizionistům, jejichž snahy o srovnání nacismu a komunismu vnímali jako relativizaci německé viny. Dnes je ovšem situace jiná, říká Habermas, a někdejší nacistické elity se již nechtějí a vzhledem k přirozenému běhu lidského života ani nemohou dostat k moci, jak se sám ještě v osmdesátých letech obával.

Za současné (jakkoli bouřlivé) politické a ekonomické situace už Habermas odmítá pojímat holokaust jako výsostně jedinečný. Přínos naopak vidí v jeho komparativní reflexi, což ostatně podporuje i rakouský historik Philipp Ther, v našem prostředí známý jako autor knih *Temná strana národních států* (2011, česky 2017) nebo *Nový pořádek na starém kontinentě* (2014, česky 2016). Není divu. I tato země si nese svou historickou zátěž – imperiální, identitární i nacistickou. Přestože odborníci dávno poukazují na kolaboraci lokálního rakouského obyvatelstva s nacisty a vymezují se proti tezi Rakouska coby „první oběti“ nacistického Německa, u značné části veřejnosti tento pohled stále rezonuje.

V kontextu této debaty v německy mluvícím prostředí, která se přesunula od obětí nacistické zvěle spíše k univerzalistickému komparativnímu pojetí výzkumu holokaustu a genocid poněkud překvapuje, že v našem prostředí dochází k vyhoceným sporům ohledně společných připomínek zavražděných Židů a Romů, jaké například v uplynulých letech pořádal ke Dni obětí holokaustu Institut Tereziánské iniciativy. Na inkluzivní pojetí dějin, v němž by se potkávaly a prolínaly příběhy rozmanitých náboženských, etnických, sociálních a genderových skupin, si v českém veřejném prostředí ještě zřejmě musíme počkat. A na konstruktivní debaty o stinných stránkách českých dějin zvláště.

Autorka je historička, působí na [FSV](#) [UK](#). V současnosti absoluuje vědeckou stáž Humboldtovy nadace v Berlíně.

Hrozba války v Bosně? Varování je namístě, říká balkanista [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 09.11.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 07:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Bosna stojí před největší existenční hrozbou poválečné éry, varoval OSN Vysoký představitel pro Bosnu a Hercegovinu. Zemi podle něj hrozí rozpad i válka. Jak vážné napětí v Bosně je, o tom jsme mluvili s odborníkem na Balkán.

Vysoký představitel Christian Schmidt zprávu předložil OSN. Rusko ji v Radě bezpečnosti tvrdě odsoudilo, mimo jiné proto, že Schmidtův úřad neuznává. Vysoký představitel za hlavní nebezpečí označil hrozbu srbských separatistů, kteří chtějí znovu vytvořit vlastní armádu, čímž by se federální ozbrojené síly rozdělily na dvě části.

V pondělí do země zamířil americký zmocněnec pro západní Balkán Gabriel Escobar. Diplomát prohlásil, že se mu vůdce bosenských Srbů Milorad Dodik zdál „otevřený“ myšlence jednat o stažení návrhů, které by mohly oslabit centrální instituce Bosny a Hercegoviny.

Jak chápat momentální situaci v Bosně v rozhovoru pro Seznam Zprávy vysvětluje balkanista František Šístek.

Myslíte si, že to, co se nyní děje v Bosně, může opravdu přerůst v nějaký větší konflikt? Nebo jde jen o zveličení médií a prohlášení, která jsme slyšeli ze strany bosenský Srbů, bývají běžná?

Je to tak, jak říkáte. Co se týče politického vedení bosenský Srbů, konkrétně tedy Milorada Dodika jakožto dominantní postavy bosensko-srbské politické scény, tak v posledních letech můžeme mluvit o tom, že se opakovaně objevují velice radikální prohlášení a nápady, ze kterých se ale pak v reálném politickém životě sleví. Jeví se to jako takový neustávající pokus homogenizovat vlastní voliče a dávat nějak – až agresivně – najevo mezinárodní komunitě nebo sousedům v rámci Bosny a Hercegoviny a na Balkáně, že bosensko-srbské vedení nesleví ze svých cílů a že není spokojeno s aktuální situací.

Válka v Bosně a HercegoviněKonflikt vypukl na území bývalé Jugoslávie počátkem 90. let minulého století. Když Chorvatsko a Bosna a Hercegovina vyhlásily nezávislost, zahájili etničtí Srbové, kteří byli proti rozpadu Jugoslávie, boje s cílem „urvat“ si samostatná území v obou oblastech. Přibližně ve stejné době pak mezi sebou začali bojovat také Chorvatí a Bosňáci, převážně o území. Válka si vyžádala přes 100 tisíc lidských životů.

Válka skončila v roce 1995 podpisem Daytonské dohody zprostředkované mezinárodním společenstvím. Země vyšla z jednání jako stát složený ze dvou částí – Federace Bosny a Hercegoviny a Republiky srbské, přičemž Sarajevo zůstalo jako nerozdělené hlavní město země. Dohoda byla řešením poválečných problémů jako územního uspořádání a politického rozdělení moci. Zároveň zřídila také úřad vysokého představitele jmenovaného ze zahraničí, který zastřešuje přítomnost mezinárodních organizací a řídí civilní správu země.

Během konfliktu své domovy opustila asi polovina z více než čtyř milionů obyvatel. Polovina z těchto lidí – přibližně milion – odešla do zahraničí a mnoho se jich po válce už do původního domova nevrátilo. Mezi příčiny neochoty přijít zpět patřila například neutěšená ekonomická situace, ale i politické či majetkové překážky.

To je jedna stránka věci. Ta druhá se týká samotných prohlášení vysokého představitele. Chápu to jako takové varování stylem ‚tohle by se mohlo stát, pokud něco neuděláme‘. Jelikož prohlášení z bosensko-srbské strany, které hovoří o tom, že by v Bosně a Hercegovině měly existovat dvě armády – jedna by byla de facto bosensko-srbská v Republice srbské a druhá Federace, kterou sdílejí především Bosňáci a Chorvatí, byť jsou tam i různé přesahy – přináší spoustu otázek. Jednou z nich je, proti komu by taková armáda byla zaměřená.

Je jasné, že takové řešení by k většímu klidu nepřispělo. Na to ani člověk nemusí Bosnu a Hercegovinu či bývalou Jugoslávii nějak znát. Posílilo by to separatistické tendence bosenský Srbů a byl by to návrat do doby na konci války. Přesně takovým věcem se lidé celé to čtvrtstoletí pokoušeli zamezit a chtěli Bosnu spíše znovu dát dohromady. A tohle by zajisté bylo něco, co by mělo antagonistický potenciál. Takže varování je vlastně namístě.

Jinak byste tedy řekl, že je to trochu medializované?

Ano, ale je to medializované správně. Musíme si uvědomit, že pod rouškou covidové epidemie se nyní v některých místech světa (kam patří i Balkán) dějí i jiné věci. Tento výjimečný stav, který trval už dlouhou dobu, a nedostatek mezinárodní pozornosti, který je i trochu logický, různí aktéři využívají k posílení svého vlivu. Jsou to hlavně radikální nacionalisté, a to i v Republice srbské nebo jinde na Balkáně.

Dochází tak k různým věcem, jako jsou pokusy prosadit některé cíle, které by jinak nebyly možné. Ještě před deseti lety se takto radikálně většina daných vůdců ani nevyjadřovala. Spíše tam po roce 2000 byly tendence nacionalistickou rétoriku tlumit a vyjadřovat se – alespoň navenek – nějak slušněji a přijatelněji pro evropské partnery. Teď ale vidíme, že se v regionu objevují už opačné tendence a otevřeně konfrontační nacionalistická rétorika.

Co by případný konflikt pro Bosnu znamenal? A jak by vůbec nyní mohl vzhledem k situaci v zemi probíhat?

To jsou velice hypotetické otázky. V zásadě si musíme uvědomit, že Bosna má velký demografický problém. Po válce, kdy se dala do pohybu přibližně polovina tamního obyvatelstva, se země úplně nezatavila. V tu dobu tam byli buď interní uprchlíci, nebo ti, kteří odešli do zahraničí, a obrovské množství z nich – hlavně mladších ročníků – už se nevrátilo. Jsou pak i tací, kteří vyrostli po válce, ale odešli ze sociálních a ekonomických důvodů třeba kvůli krizi v roce 2008, 2009 nebo i později.

František ŠístekFrantišek Šístek působí na Katedře ruských a východoevropských studií při Institutu mezinárodních studií **FSV UK**. Zabývá se moderními dějinami, antropologií a současností Balkánu, zejména bývalé Jugoslávie.

Kdo by tam tak vlastně dnes bojoval? V Bosně a Hercegovině je k dispozici méně mladých lidí a lidí schopných udržet v ruce zbraň, než tomu bylo před těmi 30 lety na začátku války v bývalé Jugoslávii. Ta země prostě vypadá demograficky jinak. Řinčení zbraněmi nebo mobilizace lidí je zatím na politické a rétorické úrovni. Mezi obyčejnými lidmi válečná nálada rozhodně není.

Opět pouze hypoteticky, ale jak by v případě konfliktu mohl reagovat svět? Přišla by reakce od jiných zemí? Vůdce bosenský Srbů Milorad Dodik se již nechal slyšet, že mu nejmenovaní přátelé přislíbili pomoc, kdyby se do státních záležitostí začal míchat Západ.

To je opět jen taková rétorika. Když se podíváme na zeměpisnou pozici Bosny, tak je kromě Srbska obklopena zeměmi, které patří do NATO. V Bosně jsou také pořád přítomné mezinárodní síly.

Republika srbská je velice nahodilý a umělý útvar, který vznikl kvůli mírové dohodě. Má nepřirozené a dost klikaté hranice, čili je dost nepředstavitelné, jak by takový konflikt mohl vypadat, nebo že by Republika srbská mohla z Bosny a Hercegoviny snadno vystoupit a fungovat jako nezávislý stát nebo se připojit k Srbsku. Některé její části, byť na jejich území žije srbské obyvatelstvo, navíc hospodářsky inklinují spíše k bližšímu Chorvatsku.

Ten státní útvar by tak byl dost podivný a stejně by byl závislý na hospodářské výměně se sousedy. I proto je dost nemyslitelné, že by nyní došlo k nějakému boji za nezávislost nebo k přerozdělení teritorií.

Jaká je nyní – více než dvě dekády po válce – v Bosně atmosféra? Někteří mluví o začarovaném kruhu, kdy Bosňáci, Srbové a Chorvatí žijí víceméně v oddělených a uzavřených světech.

Částečně je to samozřejmě pravda. Ta země nejen, že je rozdělena etnicky, ale také se pochopitelně člení na různé regiony. Některé oblasti jsou – i geograficky – bližší Srbsku, jiné zase naopak Chorvatsku. To je dáno celkovou geografii Bosny a Hercegoviny, takže je částečně přirozené, že tam lidé žijí v nějakých vlastních světech. Otázkou je, nakolik jsou oddělené.

V Bosně a Hercegovině zároveň existují skupiny například kulturních a vědeckých elit, které spolu poměrně spolupracují. To platí i pro novináře nebo obyčejné lidi. Do některých oblastí se pak více podařil návrat uprchlíků, do některých zase méně a jsou tam i oblasti, které jsou etnicky promísené.

Nějaká diverzita tam tedy je, ale neviděl bych to tak, že jsou úplně uzavřené. Válka tu předešlou strukturu samozřejmě dost narušila a jako by ve zlém zjednodušila – vytvořila hranice tam, kde nebyly ani geograficky, ani mezi lidmi. Myslím, že to souvisí také s tím, co jsem již říkal ohledně velkého demografického úbytku. Obecně totiž po velkých válkách v minulosti přišla nová generace, která byla početnější než ta stará, a válečná traumata se tak překonávala lépe.

No a my tu dnes máme Bosnu jako stárnoucí populaci raněnou válkou, kde mladší ročníky skutečně často chybí. Je to vidět třeba i na venkově a v některých menších městech, kde je úbytek obyvatelstva dost patrný. Čili dynamika zapominání a překonávání válečných traumat je tam velmi pomalá, což je dáno právě i špatnou demografickou a sociální situací.

Jak se tedy tamním lidem vlastně žije?

V Bosně se mnoha lidem samozřejmě žije nesnadno a částečně jsou závislí na penězích, které jim posílají příbuzní ze zahraniční diaspory. Peníze mohou posílat klasicky děti rodičům nebo „úspěšnější“ sourozenci těm, kteří zůstali ve vlasti. Zároveň jsou ale v Bosně lidé docela podnikaví, snaží se rozvíjet například turistický ruch a životu celkově dokážou čelit s humorem a ironií.

OSN nově prodloužila mandát mise EUFOR v Bosně. Například ruský velvyslanec je ale toho názoru, že Západ se jen nechce zbavit opatrovnictví země. Je ta vojenská mise stále potřeba? A co Úřad vysokého představitele?

Na to jsou různé pohledy. Na Úřad vysokého představitele je jeden názor takový, že je to přežitá funkce. Z druhé strany se ale dá říct, že to může být člověk, který ještě v některých krizových situacích přece jen má šanci něco ztlumit, zasáhnout a předejít tomu nejhoršímu. Kdyby došlo k nějaké konfliktní patové situaci, může zasáhnout do tamního politického systému. Mně osobně se tak zdá, že vzhledem k situaci tahle funkce zbytečná není. Myslím si, že by zaniknout neměla.

A ohledně mise EUFOR jde vlastně o totéž. Nyní je tu tedy otázka, jestli znovu nemůže vzniknout nějaká etnická srbská armáda, což budí velký odpor. Je jasné, že první, proti komu by byla zaměřená, by byla armáda té druhé bosenské entity. To ale jde zcela proti smyslu toho, co se tam doteď budovalo. Za této situace, když se tedy zatím jen obrazně řinčí zbraněmi, si proto myslím, že jistá přítomnost vnějších ozbrojených sil rozhodně uškodit nemůže.

Jak se Vy osobně díváte na celé to aktuální dění okolo Bosny?

Je mi líto, že se o Bosně vždycky mluví jen v těchto situacích, kdy se tam děje něco politicky krizového. Přece jen ta země je zajímavá a má i zajímavou uměleckou scénu. Bylo by tak dobré, kdyby o ní bylo slyšet i v nějakých jiných souvislostech.

Teď se třeba v Praze budou od 12. do 14. listopadu konat dny bosensko-hercegovské kultury, převážně tedy literatury, kdy do Česka přijede několik spisovatelů z Bosny a Hercegoviny, kteří spolu dokáží spolupracovat. Právě i takové věci tam najdete, aby to nevypadalo jen tak, že lidé jsou tam pouze fatálně rozdělení a nenávidí se.

Když jste teď na to narazil, cítí v téhle době vůči sobě nějakou zášť i sami Bosňané? Nebo jde jen o rozepře v politických kruzích?

To se velmi různí, ti lidé sami jsou dost různorodí. Někteří spolu nikdy neztratili kontakt a stále – zejména ve větších městech – jsou tam lidé ze smíšených rodin, ze smíšených manželství. Jsou tam i ti, pro které je celá Bosna vlastí a všechny vnímají jako krajany. No a pak jsou tací, kteří třeba měli velmi negativní zkušenost s válkou a nikdy po konfliktu nepřekročili hranici do druhé části země, vyhýbají se jí a žijí v nějakém svém vlastním okruhu. Nechci to nějak kategorizovat, ale opravdu tam najdete všechny typy lidí.

Třeba z průzkumů veřejného mínění navíc vychází, že pro ně není ideálem stát zahrnující jediné etnikum. Dokonce i z průzkumů v Republice srbské vyplývá, že soužití více národů je obecně dobré. Jen někteří to berou tak, že zrovna u nich to nevyšlo nebo že to alespoň zatím není možné. Je ale zajímavé, že ti lidé v sobě pořád mají toleranci a soužití jako ideál, byť se ne vždy daří ho naplňovat.

Když to člověk dlouhodobě sleduje, tak ony se takové vyostřené situace, kdy je podle článků Bosna před rozpadem nebo před nějakým novým konfliktem, objevují skoro každý nebo každý druhý rok. Když potom přijedete do Bosny, zjistíte, že tam tím nikdo nijak zvlášť nežije.

Automatizace žurnalistiky se rozvíjí i v českém prostředí [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.11.2021 08:09, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Automatizovaná žurnalistika se v Česku pomalu rozvíjí. Za rozvojem stojí Středisko žurnalistiky umělé inteligence, které provozuje **FSV UK** ve spolupráci s dalšími vysokými školami.

Robotická žurnalistika funguje v zahraničí přes deset let, v České republice se o automatizaci v rámci projektu snaží tři roky. Za jejím vývojem stojí Institut komunikačních studií a žurnalistiky při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)** ve spolupráci s Českým vysokým učením technickým ČVUT) Západočeskou univerzitou v Plzni (ZČU) a Českou tiskovou kanceláří (ČTK). Zástupci těchto institucí o výzkumu hovořili na workshopu pořádaném v minulém týdnu **FSV UK**. Jednou z hlavních předností robotické žurnalistiky je podle Luboše Krále, zástupce Fakulty elektrotechnické ČVUT, automatické generování zpravodajských textů a personalizace žurnalistiky. V zahraničí v této oblasti vzniká nespočet nových startupů s investicemi ve výši 3214 mil. USD. „v Česku takto zaměřené startupy ještě nevznikají, protože tu ještě není takové portfolio, které by si dokázalo sáhnout na investice v tomto rozsahu,“ říká. V zahraniční praxi je rovněž běžné, že velké mediální domy automatizovanou žurnalistiku běžně používají. O podobné zapojení se však tuzemská média snaží i v Česku. Aby mohla robotická žurnalistika spolehlivě fungovat, je podle zástupce katedry žurnalistiky **FSV UK**, Václava Moravce, důležité, aby se proměnilo také vzdělávání novinářů, na čemž fakulta již pracuje. Propojení výzkumu se studenty potvrdil také Jan Drchal z ČVUT, který k tématu dodává: „V rámci tohoto projektu bylo obhájeno šest diplomových prací, dál se nám hlásí také noví zájemci. Spolupracuje s námi i studentka žurnalistiky **FSV**.“ Jakub Sido ze Západočeské univerzity v Plzni hovořil o generování zpráv pomocí předem připravených šablon. „V momentě, kdy se šablona jednou vyrobí, tak spolehlivě funguje, a navíc se dá upravovat,“ doplňuje.

Využití v praxi

Připravené šablony už na denním pořádku využívá deník E15, který automatizované texty vydává z burzovního zpravodajství. Každý den po skončení burzy si robot sám vyhodnotí její závěry a připraví zprávu, která musí projít editací. „Připravili jsme kostru, kde se všechny faktické informace vynechávají. Když se burza zavře, tak se algoritmus podívá do dat, udělá statistiky, závěry, čísla a podle předem definovaných pravidel vypíchne to nejdůležitější,“ popsal Jakub Sido.

„Velká výhoda robota je v tom, že pracuje rychle a čtenář tak ví, že ji od nás dostane nejrychleji. Ve vyhledávači se proto zobrazujeme mezi prvními,“ dodal zástupce deníku E15 Štěpán Bruner. Automatizace novinářům také umožňuje věnovat se tématům, kterým by se jinak z časových důvodů věnovat nemohli.

Bruner připustil, že burzovní zprávy po robotovi musí novináři lehce upravovat. Je to především proto, aby se ve zprávě slova neopakovala a zpráva působila přirozeně. Do burzovní zprávy také přidávají slovní hodnocení burzovních výsledků. „Jsou čtenáři, kteří si to dokážou vyhodnotit sami, ale burzovní zprávy čtou i lidé, kteří toto zpravodajství nekonsumují každý den, proto do něj dáváme slovní hodnocení,“ upřesnil.

-tšl-

Zdroj: Shutterstock

Kolik Havlíčků spí v hrobečku?

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 24, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 00:14, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 328 289,80 Kč, Země: Česko

Už se k výročí 200 let od narození Karla Havlíčka Borovského vyjádřili všichni, nebo ještě na někoho čekáme? Ten 165 let mrtvý novinář je jedna z nejčastěji „přepisovaných“ osobností našich dějin. Každá doba si z něj vybírá to svoje.

Stará havlíčkovská píseň notovala „Spi Havlíčku v svém hrobečku“, otázka ale je, kdo nám to na Olšanech spí a kolik Havlíčků jsme v něm postupně viděli?

Už krátce po smrti z něj udělali mučedníka.

Dodnes nám zůstala povíadačka o trnové koruně položené na jeho rakvi. V policejním hlášení z pohřbu o tom sice není ani slovo, ale Božena Němcová v dopise píše, že by se taková koruna na rakev hodila. Do pár let je z toho mýtus, že právě Němcová mu tam tuto korunu položila. I když reálně mu spíše do rakve dala kytici mučenek. Ale obraz je silnější než pravda. Pozdní národní obrození akcentuje Havlíčka kritika. Bylo mu přece jen 24 let, když se vrátil z Ruska a opřel se do Tylovy novely Poslední Čech, kterou sepsal mimo jiné za její plytké vlastenčení.

„Kéž by nám Pán Bůh všeliké to vlastenčení z huby do rukou vraziti ráčil!“ píše Havlíček proti všem, kterým stačí k dobré české literatuře, že je psána česky a o Češích - co na tom, že mizerně.

Stejně ostře jde ale proti panslovanství, proti ruské despotii, proti Polákům a jejich neslovanskému chování k dalším národům na svém východním území, proti Slovákům, kteří se chtějí etablovat a tím v jeho očích odtrhnout do českého fenoménu, čímž nahraje Masarykovi a jeho čechoslovakismu.

Právě Masaryk, stejně jako před ním Palacký, z Havlíčka akcentuje jeho politický realismus. Vždyť Havlíček v revolučním roce 1848 radil ke klidu a rozvaze, nehnal se jako mladí bouřliváci, kterým říkal avanturisti, na barikády. První republika pak právě hlavně díky Masarykovi a jeho souputníkům udělá z Havlíčka prvního demokrata a liberála, ke kterému se hlásí, a na kterého navazuje. Co na tom, že i zde Masaryk přepisuje Havlíčka, jako to s oblibou dělal s mnohou historickou látkou.

V padesátých letech vzniká hned několik havlíčkovských studií, vliv Zdeňka Nejedlého a jeho konceptu národního obrození jako předchůdce komunismu tu byl zjevný. A zase se vybere jen něco. Byl v Rusku? Byl. Stačí. Vydával deník Slovan? Vydával. Takže se hlásil ke slovanství.

Ale hlavně, prosazoval lidové vrstvy a byl revolucionář, za což byl expedován do Brixenu. Takže předchůdce revoluce.

Šedesátá léta zdůrazní Havlíčka bojovníka za svobodu projevu. V roce 1966 vznikne například krátký dokumentární film Jaromila Jireše Občan Karel Havlíček, kde právě tuto stránku Havlíčkovy osobnosti rozebírají a diskutují studenti novinářství a historie. V exilu po roce 1969 vychází nejedna práce vracející se k Havlíčkovi, ta nejznámější nese pak rovnou podtitul C. a k. disident.

Z Havlíčka je zde exulant (co na tom, že Brixen byl součástí Rakouska).

V roce 2005 v anketě o největšího Čecha skončí na 34. místě mezi Ivanem Hlinkou a Danielem Landou. Ten se na něj ostatně také rád odkazuje a letos se neváhal vyfotit před jeho hrobem s tím, že ty vlastenec, já vlastenec. Jana Bobošíková s Hanou Lipovskou si u příležitosti výročí zpřítomní Havlíčka jako bojovníka proti nastupující totalitě. Kreativněji pojal havlíčkovský odkaz magazín A2, který jej připodobnil k Janis Joplin nebo Jimu Morrisonovi – zemřel mladý, podal v krátkém čase výkon, který změnil mnohé do budoucna, prostě rock star první poloviny 19. století. Rozhodně lepší cesta, než jak je dnes Havlíček připomínán ve školách – jako vlastenec, oběť režimu a autor epigramů. Ty jsou krátké a snadno se pamatují.

Těžko už pod všemi těmi Havlíčky najdeme člověka skutečného, přitom stále inspirativního. To bychom jej museli číst, především jeho novinářské texty, a naučit se je chápat.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: Archiv autorů

Foto popis: Klasický portrét Karla Havlíčka Borovského, jenž visel v domácnostech, a v levém dolním rohu štoček používaný v tisku k pravidelnému užívání.

Foto popis: Zdeněk Nejedlý patří k přepisovačům dějin, včetně zdůrazňování Havlíčkova revolučního odkazu.

Foto popis: Portrét T. G. M od H. Schwaigera z období před rokem 1914, kdy napsal o Havlíčkovi knihu.

Strach motivuje k akci, říká psycholog o očkovací kampani

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Viktor Votruba, S příspěvím ČTK a Michaely Ryšavé, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 03:39, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 80 527,36 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Covid-19

Ministerstvo zdravotnictví spustilo novou kampaň, kterou chce přilákat lidi k očkování. Tentokrát zvolilo odstrašující způsob - reálné fotografie lidí umírajících na covidových odděleních nebo zemřelých. Syrové snímky doprovází hesly jako: „Měl plno výmluv.“ „Neustále očkování odkládala.“ „Nestihl třetí dávku.“ Podle ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha (za ANO) fotky ukazují realitu v nemocnicích a lidé by je měli vidět - zejména pak ti, kteří se odmítají nechat očkovat proti covidu 19. Že by šlo o přehnaně brutální kampaň, odmítá.

Proti kampani se důrazně ohradil rektor ČVUT Vojtěch Petráček, který požaduje její přerušeni. „Tato kampaň uškodí plošně naší společnosti a jako motivace nezapůsobí. U mnohých vyvolá posttraumatické stresové poruchy či deprese,“ napsal Petráček, který je profesí jaderný fyzik, v otevřeném dopise.

Podle psychologa Miroslava Světláka, přednosty Ústavu psychologie a psychosomatiky Masarykovy univerzity v Brně, to ale zdaleka není tak jednoznačné, jak Petráček uvádí. „Nelze říci, že by kampaň byla špatná nebo dobrá. Strach je jeden ze základních mechanismů, pomocí kterého lze lidi motivovat k akci. Na někoho strach funguje. Tento druh kampaní je u nás už ustálený. Stačí se podívat na brutální odstrašující snímky na krabičkách cigaret nebo na dopravní kampaně,“ sdělil HN Světlák. Podle epidemiologa a děkana Lékařské fakulty Ostravské univerzity Rastislava Maďara je tento druh kampaně pochopitelný. „Zdravotníci by se zveřejněním fotografií určité souhlasili. Jsou už skutečně unavení a vyhořelí. V téhle vlně epidemie už jsou také naštvaní, protože vědí, že se lidé mohli očkováním chránit, a přesto to mnozí neudělali,“ uvedl Maďar. Podle Vojtěcha fotografie odráží jen to, co zdravotníci zažívají už druhým rokem. „Lidé by měli být více solidární. Pokud se nebudou očkovat, dojde opět k zahlcení nemocnic, což dopadne na všechny pacienty a bude to mít negativní dopad na zdraví české populace,“ upozornil na středěční tiskové konferenci Vojtěch.

V Česku má nyní ukončené očkování přes šest milionů lidí, tedy více než 57 procent obyvatel. Vláda se přitom původně chtěla dostat na 70procentní proočkovanosť, aby zafungovala kolektivní imunita a nedošlo k zahlcení nemocnic.

Hlavní hygienička Pavla Svrčinová očekává, že nová kampaň zvýší počet osob, které se nechají očkovat. „Byli bychom rádi, kdyby to bylo alespoň o 10 až 15 procent,“ řekla Svrčinová

HN.

Největším problémem očkovací kampaně je podle odborníků to, že přichází pozdě. Dosud ministerstvo vedlo ryze pozitivní kampaň se sloganem „Udělejme tečku za koronavirem“.

Čelilo však kritice, že tato iniciativa nebyla vůbec vidět.

Podle Denisy Hejlové z katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** toho stávající kampaň už moc nedožene. Navíc se domnívá, že tato negativní kampaň bude fungovat jen na velmi malé procento lidí. „U velké části lidí povede spíše k odmítnutí a ignorování,“ řekla HN Hejlová. Na druhou stranu i podle ní se takové druhy kampaní běžně dělají.

Podle místopředsedy Psychiatrické společnosti České lékařské společnosti Martina Anderse po předchozí pozitivní kampani nyní ministerstvo zkouší přitlačit. Negativní dopady na duševní zdraví lidí podle něj nelze u nové kampaně vyloučit. Etik Marek Vácha se však domnívá,

že kampaň je eticky přijatelná vzhledem k tomu, že neukazuje tváře pacientů ani zemřelých.

Návrh kampaně stál přibližně čtyři miliony korun a za 50 milionů korun ministerstvo nakoupilo inzertní prostor v médiích.

Tento druh kampaní je u nás už ustálený. Na někoho strach funguje, říká Miroslav Světlák.

O autorovi: Viktor Votruba S příspěvím ČTK a Michaely Ryšavé, viktor.votruba@hn.cz

My očkování se musíme omezovat kvůli neočkovaným. A ještě koukat na brutální kampaň, zlobí se analytik Šlerka

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 10.11.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 08:27, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Zdraví, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Sémiotik a vedoucí Studia nových médií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy Josef Šlerka přiznává, že z nové kampaně na očkování proti covidu-19 není nadšený. „Vláda a obzvláště ministerstvo zdravotnictví tu komunikační část kolem očkování naprosto strašlivým způsobem podcenily. Kampaň tady měla být už od začátku minulého roku a měla být všudypřítomná. To, co teď vidíme, vypadá velmi efektně, ale obávám se, že to efektivní nebude.“

„Vláda a ministerstvo se zaměřují především na kampaň místo na celospolečenskou komunikaci. Myslím, že už to přichází v době, která je svým způsobem pozdě. Kdyby to bylo na mně, tak by bylo řešením zavedení povinného očkování, které by nám ještě i v tuto chvíli mohlo pomoci alespoň pro budoucí měsíce a roky,“ doplňuje svou úvahu.

V pořadu Osobnost Plus Šlerka přidává i argument, že máme povinné očkování na řadu jiných chorob. Proto nevidí důvod, proč by to nemohlo být i proti covidu.

Proti očkovací kampani, která stojí na fotografiích z intenzivních lůžek nemocnic s těly zemřelých pacientů nebo snímcích těl v igelitových pytlích, se už ohradil třeba rektor ČVUT Vojtěch Petráček. Žádá vládu o zastavení kampaně, která je podle něj agresivní, nechutná a neetická.

„Já se přiznám, že v situaci, ve které se nacházíme, bych asi slovo agresivní a neetická nepoužil. Použil bych slova, že je pravděpodobně neefektivní za situace, ve které se nacházíme – kdy jsme kousíček od dalšího zprísnění a před přetečením nemocnic.“

„Za těchto okolností si umím představit, že se některé prvky, které se za ‚mírových dob‘ nepoužívají, prostě použijí. Protože to, co potřebujeme, je zabránit kolapsu,“ vysvětluje a k hodnocení kampaně dodává:

„Neetická bych neřekl, ale je brutální a nechutná. A zvolili si ji takto sami,“ vzkazuje ministerstvu.

Očkování vs. neočkování

Podle rektora ČVUT Petráčka bude vládní kampani nemocných s covidem vystaven každý, a to bez ohledu na to, jestli je, či není očkovaný, nebo jestli jde o malé dítě. U mnohých to pak může vyvolat posttraumatické stresové poruchy či deprese.

„Tady se přesně trefujeme do místa, v čem je problém pandemie. My očkování lidí s protilátkami a podobně musíme dnes omezovat své chování kvůli části populace, která se nenechala očkovat. A zároveň se musíme koukat na tohle. Ale proč já mám nést náklady někoho, kdo se rozhodl, že nebude očkován?“ vadí Šlerkovi.

„Pandemie je, abych parafrázoval Tomáše G. Masaryka, problém povýtce společenský a sociální. To není úplně zdravotnický problém a bohužel tyto věci k tomu patří. Já bych tuto kampaň nevolil. Myslím si, že je nechutná, ovšem v situaci, ve které jsme, bych ji neoznačil za neetickou,“ dodává mediální odborník, datový analytik a vedoucí Studia nových médií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Svědomy, nebo antipatie?

Josef Šlerka před časem na své přednášce prohlásil, že svědomí je dnes ještě staromódnější pojem než pravda, ale pořád tady je. Svědomí je cosi vzadu, co každého novináře plácá přes hlavu a ptá se: Opravdu toto říkáš s nejlepším svědomím, nebo jen proto, že někoho máš, nebo nemáš rád?

Tyto otázky si klade vlastně denně, přiznává:

„Žijeme v době, která je politicky vyhocená, a teď nechám pandemii pandemií. Když se podíváme například na referování kolem hospitalizace prezidenta Miloše Zemana – a mně asi nikdo nebude podezírat, že bych byl jeho voličem a jeho příznivcem, spíš naopak – jaké typy záběrů média naprosto zbytečně zveřejňovala. A když pak byla za to kritizována, tak odpovídala, že by to nedělali, kdyby vedoucí kanceláře Vratislav Mynář s mluvčím Jiřím Ovčáčkem líp informovali,“ popisuje.

„Ale problém je, že se snižovala důstojnost člověka – ne Ovčáčka s Mynářem a poradcem Martinem Nejedlým. To jsou pitoreskní figury, který nemají ve veřejném prostoru co dělat. Ale byla skutečně ohrožena důstojnost prezidenta.“

A pokračuje: „V tu chvíli ale novináři přicházeli se sérií rozhodnutí – a já si myslím, že prostě převažovaly osobní antipatie. Velmi často jsme svědky toho, že vítězí titulek u článků, který je za prvé hloupý a za druhý skandálně proti smyslu textu.“

Neutralita unavuje

Josef Šlerka byl čtyři roky ředitelem Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky. Svůj odchod zdůvodňoval únavou.

„Když jsem byl v roli šéfa nadačního fondu, tak velká část mé práce byla diplomatická – ve smyslu dojednávání, promýšlení si, sjednávání. A já v ní vždy musel zachovat pozici naprosto neutrálního hráče. Mě už unavovalo být neutrální. Protože ono to bere strašně energii – nemoc si ulevit, zanádat, nebo někomu říct, ať jde s tímto do háje. A když se to za ty roky nastřádá, tak je to velmi únavná věc,“ přiznává upřímně.

„Být permanentně v sebekontrolě, i když něco člověk komentuje na sociálních sítích. Často se stávalo, že jsem něco okomentoval, udělal třeba i nějaký vtíp. A přišla mi zpátky reakce, že jsem ředitel nadačního fondu, že takové věci bych neměl říkat.“

Kdy ho to štvalo nejvíce? „Byly tam dva momenty a každý malinko jiný. Tím prvním byl začátek referování o covidu, respektive když covid v různých momentech vrcholil. To jsem měl chvílemi pocit, že všichni zešíleli.“

„Tím druhým bylo období po vraždě Jána Kuciaka. Do té doby jsem asi nikdy nebyl s takovým pocitem našťvanosti v sobě. A tehdy mi hrozně pomohlo to, že čeští novináři podepsali společně dopis a přidali se ke svým slovenským kolegům. Protože když jsem potom viděl různé formy zlehčování na sociálních sítích, tak jsem si říkal, že vlastně tomu světu přestávám rozumět,“ uzavírá Josef Šlerka.

Celý rozhovor pořadu Osobnost Plus Barbory Tachecí najdete v audiozáznamu.

Protikuřácká kampaň na očkování může více lidí odradit [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 11.11.2021, Zdroj: echoprime.cz, Autor: Závěš Dobiašovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 12:46, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Vláda premiéra Andreje Babiše (ANO) přišla s podle vlastních slov „brutální“ kampaní, která má přesvědčit další lidi k očkování proti covidu-19. Už i nekuřáci jsou tak nyní odkázáni k pohledu na syrové záběry, které ukazují pacienty v těžkém stavu či dokonce zemřelé. Kampaň značně připomínající tu protikuřáckou však vzápětí vyvolala kritiku nejen od odborníků. „Agresivní kampaň může některé lidi spíše utvrdit v odmítavém postoji,“ řekla deníku Echo24 odbornice na PR Denisa Hejlová.

Vláda premiéra Andreje Babiše (ANO) přišla s podle vlastních slov „brutální“ kampaní, která má přesvědčit další lidi k očkování proti covidu-19. Už i nekuřáci jsou tak nyní odkázáni k pohledu na syrové záběry, které ukazují pacienty v těžkém stavu či dokonce zemřelé. Kampaň značně připomínající tu protikuřáckou však vzápětí vyvolala kritiku nejen od odborníků. „Agresivní kampaň může některé lidi spíše utvrdit v odmítavém postoji,“ řekla deníku Echo24 odbornice na PR Denisa Hejlová.

Vláda čelí dlouhodobě kritice za nedostatečnou kampaň na podporu očkování a ani její nové kroky příliš pozitivních ohlasů zatím nepřináší. Na velmi syrových snímcích z nemocnic jsou zobrazeni zdravotníci a pacienti s covidem-19 ve vážném stavu. V některých variantách kampaně jsou i zemřelí, což ukazuje modrý pytel a kovová rakev, jaké se v nemocnicích používají. Obsahuje také hesla „Měl plno výmluv“, „Myslela, že to nespěchá“, „Neustále očkování odkládala“ nebo „Nestihl třetí dávku“. Kampaň se objevila poprvé v úterý, snímky se objevily v tisku, na zpravodajských webech a sociálních sítích.

Odborníci se však na kampaň dívají se smíšenými pocity. Podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je kampaň v určitém ohledu skutečně podobná té na obalech cigaret a bude mít zřejmě i podobný efekt – tedy spíše malý. „Kuřáci si na krabičky kupují obaly, aby obrázky neviděli. Protože to jejich psychologické nastavení je tak silné – a samozřejmě tedy i závislost, takže to není úplně srovnatelný příklad – ale oni to nechtějí vidět, úplně to odcloní od svého vnímání,“ řekla deníku Echo24 Hejlová.

Podobný efekt se tak dá podle ní čekat i v případě očkování. „Na to jsou i studie z jiných neziskových kampaní, které hodně hrají na city, kde jsou zobrazené zubožené děti a tak dál, že takové citové vydírání násilným způsobem příliš nefunguje,“ dodala Hejlová. Hlavním efektem tak podle ní bude zřejmě to, že se o ní bude mluvit. „Je to taková kampaň na kampaň. Je to mediální téma, bude se mluvit o tom, že to ministerstvo konečně něco dělá a ministerstvo bude říkat, že používá všechny možné kroky, že se snaží maximálně. To je asi tak všechno,“ dodala.

Hlavní problém tak vidí v prokázání účinnosti podobné kampaně, není totiž jasné, zda povede ke změně chování. „Vždycky je třeba změnit změnu chování a to si myslím, že je velmi diskutabilní. A naopak si myslím, že ta agresivní kampaň může některé lidi spíše utvrdit v tom odmítavém postoji. Budou se cítit zahanbí do kouta nějakou agresivitou,“ řekla Hejlová.

To zmiňuje například i výkonný ředitel Asociace komunikačních agentur Marek Hlavica. Ministerstvo podle něj při představení nové kampaně nesdělilo žádnou strategii. „Připomínám, že když iniciativa Cesta ven připravovala svoji kampaň na podporu očkování, opírala se o výzkumy názorů a postojů veřejnosti, testovala kampaň před zveřejněním, a měla tak možnost říci, že právě tento typ oslovení bude na tuto část veřejnosti fungovat. Nevím, jestli autoři současné podoby kampaně pracovali podobně profesionálně nebo prostě jenom měli takový nápad. Analogie s děsivými obrázky na krabičkách cigaret není moc návodná – zavedením těchto krabiček k žádnému skokovému poklesu odbytu cigaret nedošlo,“ řekl Hlavica.

Ostře pak zkritizoval kampaň rektor ČVUT Vojtěch Petráček, který zaslal otevřený dopis ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi (za ANO). „Každý z nás, kdo je vybaven empatií a citem pro bolest druhých, bude při pohledu na kruté snímky z ARO trpět ... bez ohledu na to, jestli je cílem Vaší kampaně, či je dávno očkováno nebo je to malé dítě! U mnohých vyvolá tato stresová expozice post-traumatické stresové poruchy či deprese. Tato kampaň uškodí plošně naší společnosti a jako motivace nezapůsobí,“ uvedl rektor v dopise (více jsme psali zde).

To, že by kampaň mohla mít i negativní dopady na psychiku lidí, potvrdil také místopředseda Psychiatrické společnosti České lékařské společnosti Martin Anders. Negativní dopady na duševní zdraví podle něj nelze u nové kampaně vyloučit. „Zkoušelo se to po dobrém, tak teď zkoušejí přitlačit. Nedokážu zhodnotit, jaký to na někoho bude mít efekt. Ale také si dokážu představit, že to na někoho může mít dopad i velmi silný,“ řekl Anders.

Národní kampaň k očkování ministerstvo spustilo 12. dubna, tedy téměř čtyři měsíce po zahájení vakcinace. Jako cíl si tehdy stanovilo, aby se k očkování přihlásilo 70 procent české populace. Spoty byly v televizích a rádiích, další inzercie v tisku nebo na sociálních sítích. Návrh kampaně stál asi čtyři miliony korun, za 50 milionů Kč byl nakoupen inzertní prostor v médiích. Za nedostatečnou komunikaci o epidemii, a zejména o tématu očkování, kritizovala ministerstvo už dříve opozice i někteří odborníci.

Současná vláda Andreje Babiše dnes formálně skončila

TV, Datum: 11.11.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.11.2021 21:58, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 10 560 472,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor

Končí éra kabinetu Andreje Babiše. Jeho vláda dnes ráno poslala prezidentu republiky, který leží v nemocnici, demisi.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Podle Andreje Babiše se jedná o polistopadový rekord v rychlosti podání demise. Ustavující schůze nově zvolené Poslanecké sněmovny, která takovému kroku musí předcházet, skončila totiž teprve včera pozdě večer.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Prezident odpoledne demisi přijal a ministry zároveň pověřil vykonáváním funkcí do jmenování nové vlády.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Vláda rozhodla usnesením, že podala demisi podle stanovy článku 73, odstavec 2 ústavního zákona č. 1/1993 sbírky. Vcházíme do opozice a budeme aktivní opozice. Chci jenom ubezpečit všechny, že budeme pracovat až do posledního momentu, abysme skutečně nic nezanedbali.

Reynolds KORANTENG, moderátor

1233 dní. Tak dlouho vládl tento kabinet Andreje Babiše. Ode dneška vládne v demisi a čeká, dokud ho nevystřídá nová vláda. My jsme se pokusili zmapovat jeho úspěchy i neúspěchy.

oznámení

Ekonomika.

Marek BRUNA, redaktor

Na začátku volebního období se Česko vezlo na pozitivní ekonomické vlně se zbytkem Evropy. Rostly platy i ekonomika. Vláda za 4 roky nezvýšila daně, naopak přidávala peníze například důchodcům, rodičům nebo učitelům a zrušila superhrubou mzdu.

Štěpán KŘEČEK, ekonom

Zrušení superhrubé mzdy je určitě úspěch vlády, kdy nakonec zůstane více peněz v peněženkách lidí. Velice dynamicky každý rok rostla minimální mzda, což tlačilo na růst dalších mezd.

Marek BRUNA, redaktor

Podařilo se také splnit předvolební slib v podobě hrazených prvních tří dnů nemocenské dovolené. Vláda naopak upustila od záměru připravit zákon o sociálním bydlení. Skládalo ji hnutí ANO a ČSSD, podporovali ji komunisté.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Zatmění Slunce, měsíc v novu a matka Země a otec Slunce nám vzkázali, prosím vás, že máme spolupracovat.

Marek BRUNA, redaktor

Babišův kabinet zvýšil důchody, ale nedokázal prosadit důchodovou reformu.

Jan HERZMANN, politolog

Důchodová reforma jako reprezentant toho, co se nepovedlo. To je velký problém, a to, že se to odkládá, další vláda se tím bude zabývat určitě ne měsíce, ale roky, tak to je skutečně problém, který tlačíme před sebou.

Marek BRUNA, redaktor

Konec Babišovy vlády je spojen s ekonomickou krizí způsobenou pandemií, růstem inflace a zvyšujícími se cenami nejen za energie.

oznámení

Zahraniční politika.

Marek BRUNA, redaktor

3 lidé se vystřídali na postu šéfa diplomacie. Vláda ale dokázala zamezit přílivu uprchlíků a nepřijala evropské kvóty. Celkem plodná spolupráce Visegrádu dostala trhliny v podobě sporu s Polskem o důl Turów.

Tomáš SEDLÁČEK, filozof, pedagog a bývalý poradce Václava Havla

My jsme se tady snažili postavit most mezi Východem a Západem, to se nám nepovedlo. Tento most zkolaboval. Já si myslím, že pro novou vládu z toho plyne jasné poselství, že bychom se měli jednoznačně přihlásit na Západ, abychom si konečně ujasnili postoj vůči Číně a Rusku a razantním způsobem jsme si dupli.

oznámení

Doprava.

Marek BRUNA, redaktor

V Česku se příliš nových dálnic postavit nedokázalo. Hlavní česká dálnice je ale po několika letech zrekonstruovaná.

Petr HONZEJK, komentátor HN

Za jeho vlády byla zprovozněna nová dálnice D1. Ovšem to je záležitost, která trvala x let, takže... Ale dobře, po D1 se po Andreji Babišovi jezdí.

oznámení

Covid.

Marek BRUNA, redaktor

Na začátku pandemie jsme byli pro zbytek světa vzorem. Číslo nakažených se během první vlny koronaviru v Česku nedostala nijak vysoko.

Václav HOŘEJŠÍ, imunolog

Takže tenkrát opravdu ta reakce byla naprosto příkladná a vzorná. A bohužel ta úspěšnost téhle té reakce potom byla trochu příčinou těch dalších nezdarů.

Marek BRUNA, redaktor

Problémem byly ale chybějící ochranné pomůcky a roušky, které si lidé museli šít. Když vláda nakoupila roušky v Asii, ukázalo se, že část byla předražena.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví /za ANO/

Už nechceme nakupovat ani roušku po té zkušenosti, kterou máme. Skutečně já už nebudu nakupovat ani roušku, ani nic.

Václav HOŘEJŠÍ, imunolog

Potom, když přišel konec prázdnin a začala se rozjíždět ta druhá vlna, tak vláda bohužel poslechla spíše rady těchto lidí, kterým já říkám špatní rádcí, kteří kritizovali tu přehnanost těch opatření.

Marek BRUNA, redaktor

Zavedená opatření nefungovala a měnila se jako apoštolové na pražském Orloji. Začaly se plnit nemocnice a musely omezovat péči. V Česku vznikaly i polní lazarety, které nakonec zůstaly nevyužity a stály desítky milionů korun. Mementem je 30

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

V4 is best in covid.

Marek BRUNA, redaktor

Ve druhé vládě Andreje Babiše se vystřídal nejvíce ministrů zdravotnictví v historii České republiky. Někteří se přitom do svého křesla i vrátili. S nadřazeným to neměli vždycky úplně jednoduché.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Kdo vám to řekl? Nemusíte to... Nebuďte slušnej, řekněte pravdu, kdo vám to řekl, který úředník. Vy jste moc hodnej.

oznámení

Problémy a kauzy.

Marek BRUNA, redaktor

Celé období vlády Andreje Babiše doprovázely také problémy v podobě kauz kolem střetu jeho zájmů.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Nikdy neodstoupím. Nikdy. Necht' si to všichni zapamatují. Nikdy.

Ondřej PREUSS, ústavní právník, Právnická fakulta UK

Samozřejmě kauzy premiéra Babiše taky poškozují obraz České republiky mezinárodně i na té domácí scéně, protože opět to je věc, která nenahrává tomu právnímu státu. A do jisté míry je to bezprecedentní. Andrej Babiš bude vlastně vydán patrně k trestnímu řízení potřeby v řadě.

Marek BRUNA, redaktor

Marek Bruna a Karolína Pavlínová, televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

No a ve vysílání už je teď s námi premiér v demisi Andrej Babiš.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Dobry večer. Tak jaký to je pocit být premiérem v demisi?

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Dobry večer. No, je to úplně stejný jak včera, když jsme byli normálně bez demise, takže nic se nemění, my pracujeme. Zítřka v 7 ráno je znovu vláda, takže já pracuju stále 14 až 16 hodin denně, takže nic se nemění, a budeme pracovat až do poslední chvíle. A doufejme, že pan prezident jmenuje pana Fialu premiérem co nejdřív a on představí vládu, která získá důvěru a samozřejmě podle té vaší reportáže jsme dělali všechno špatně, tak my to všechno sepišeme, dáme na papír.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Já jsem se právě na to chtěla zeptat, protože my jsme, ano, v reportáži vlastně slyšeli, jak vaši vládu hodnotí odborníci a komentátoři, ale teď to chceme z toho vašeho pohledu. Jestli můžete říct jednu věc, na kterou jste opravdu pyšný, co se vám povedla, a jednu naopak, která se vám vůbec nepovedla.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Odborníci a komentátoři, kteří jsou součástí toho polistopadového kartelu, který nás porazil ve volbách za velké podpory vybraných médií. Já si myslím, že co mně se nejvíc povedlo jako premiérovi, že jsem skutečně byl premiér svrchované České republiky, který vybojoval na Evropské radě, zrušil ilegální kvóty, vybojoval obrovský balík peněz se svou urputností 42 miliard navíc, prosadili jsme samostatnou... energeticky mix, prosadili jsme jádro, prosadili jsme, aby nám zohlednili kůrovce, který nám sežral lesy. Takže v tomhle směru si myslím, že ty výsledky byly dobré. I v ekonomické diplomacii jsem dokázal otvírat dveře.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Já jsem chtěla jednu tu hlavní, která se zemním plynem mířícím do Evropy.

Reynolds KORANTENG, moderátor

Moskva poslala na území Běloruska dva bombardéry. Podle komentátorů tím chce demonstrovat spojenectví s Minskem.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Těžká vojenská technika, vojáci po obou stranách hraničního plotu, bombardéry demonstrující sílu ruské armády a podporu Bělorusku. Uprchlíká krize na polsko-běloruských hranicích začíná připomínat ozbrojený konflikt.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Víme, že se tam ozývaly výstřely. Běloruská strana tvrdí, že z Polska, polská strana tvrdí, že z Běloruska, takže tímhle tím ještě

může navyšovat napětí poměrně nebezpečně.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Polsko včera navýšilo počty vojáků na hranicích s Běloruskem o 3000 a informovalo o situaci špičky NATO. Aliance, jejíž součástí je i Česko, už polské vládě vyjádřila podporu. Bělorusko větší počet polských vojáků u hraniční čáry vnímá jako hrozbu.

Oleg VOJNOV, vedoucí odboru mezinárodní vojenské spolupráce běloruského ministerstva obrany

Nasazení 15 000 vojáků, tanků, protiletadlových děl a dalších těžkých zbraní nelze nazvat vhodnou reakcí na migranty na hranicích. Vypadá to spíše na vytvoření úderných jednotek.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Poláci žijící na hranicích mají obavy.

obyvatel pohraničního města Kuznice

Jsou tu nepokoje, máme trochu strach. Třeba když vozíme děti ze školy, protože to je přímo na hranicích, takže obavy jsou.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Německá kancléřka Angela Merkelová už včera po telefonu vyzvala hlavního spojence Běloruska Rusko, aby využilo svého vlivu a napětí zmírnilo. Prezident Putin ale odmítl s tím, že by Evropa měla jednat přímo s běloruským prezidentem Lukašenkem. Unijní státy na běloruský požadavek na odvolání sankcí přistoupit nehodlají. Naopak je ještě zpřísní.

Heiko MAAS, německý ministr zahraničí

Evropská unie rozšíří a zintenzivní sankce proti Lukašenkovu režimu. Rozhodneme o tom později v Bruselu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Běloruský režim avizoval, že na případné sankce zareaguje zastavením dodávek zemního plynu do Evropy. Ta přitom už teď bojuje s jeho nedostatkem a extrémně vysokými cenami. Petra Matýsková, televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Do běloruského pohraničí míří z polské strany každý den stovky ozbrojenců v armádních vozech. Kvůli migrantům hlídkuje podél hranice v přílehlých lesích a obcích více než 15 000 vojáků. Do zakázané zóny se ale snaží vydat i dobrovolníci, aby uprchlíkům pomohli. Často bez úspěchu.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Desítky a desítky obrněných vozidel míří k hraničnímu přechodu Kuznica-Bruzgi během celého dne. Polská armáda mobilizuje veškerou svou sílu.auta jsou plná vojáků. Že se konflikt na hranici zatím nechýlí ke konci, naznačuje i fakt, že si polská armáda přivezla do pohraničí i sanitární zařízení. Kromě armády a místních do oblasti nikdo nesmí. "Tímto směrem? Nemůžeme tam, ok, takže tam ne." A přesně to spouště lidem vadí. Především dobrovolníkům a lidem z humanitárních organizací, kteří chtějí pomoci uprchlíkům nabídnout jídlo nebo vodu.

Jaga, dobrovolnice

Myla jsem nádobí asi 20 km od hranic a myslela jsem na lidi, kteří nemají ani vodu k pití. Měla jsem chuť jí zastavit. Stává se z toho národní trauma a lidi to rozděluje.

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

A tak se vydávají do lesů, aby narazili na někoho, komu se hranici podařilo přejít a poskytnout mu potřebnou pomoc. Kolik lidí se ale přesně do Polska dostane, nikdo neví. Novináři do zóny rovněž nesmějí a informace tak mají především od lidí, kteří v oblasti, která se nachází tady za námi, bydlí. Z obou stran navíc přicházejí zprávy o zraněných. Jak od humanitárních pracovníků a uprchlíků, tak ze strany bezpečnostních složek policie. Počty je ale těžké odhadnout. Kateřina Vodvářková, televize Nova.

Reynolds KORANTENG, moderátor

A Kateřina Vodvářková je teď s námi ve vysílání.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Katko, ty jsi v okolí polsko-běloruských hranic natáčela celý den. Byla jsi svědkem nějaké vyhrocené situace?

Kateřina VODVÁŘKOVÁ, redaktorka

Dobry večer. Jako už tady padlo, tak podél celé polské hranice je zóna, kam nikdo nesmí a platí tam výjimečný stav v podstatě ve všech těch pohraničních okresech. My jsme dnes na vlastní kůži zažili, že policisté si v podstatě mohou rozhodovat sami o tom, kam koho pustí. Když jsme přijeli sem ke Kuznici, tak nám policisté řekli, že dál nesmíme a tím to pro nás v podstatě skončila. Když jsme se ale vydali do nedaleké vesnice, kam se podle místních ještě před pár dny dalo v pořádku dostat a která není ani vlastně v té zóně toho výjimečného stavu, tak nás policisté ihned poslali ke krajinici, museli jsme z auta vystoupit, odevzdat doklady a povolali na nás pohraniční stráž a řekli, že nesmíme nikam odjet. Byl to opravdu nepříjemný pocit, protože novinářům tady na hranici hrozí, že dostanou pokutu, případně mohou skončit i ve vězení, když do té zóny vstoupí. My jsme ale věděli, že jsme tu povolenou hranici nepřekročili. My jsme tu povolenou hranici nepřekročili a doufali jsme tedy, že se nic hrozného nestane. Policisté nám potom po pár minutách doklady vrátili a řekli, že musíme okamžitě odjet.

Nová kampaň vyvolává rozpaky

TV, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Prima, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 00:33, Sledovanost pořadu: 532 533, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 996 424,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,92

Marek KAFKA, moderátor

Rozpaky vyvolává nová fáze očkovací kampaně. Drsné obrázky pacientů, kteří zemřeli na covid, mají lidi podle Ministerstva zdravotnictví motivovat k očkování.

Gabriela LAŠKOVÁ, moderátorka

Formu kampaně ale kritizují někteří odborníci na reklamu stejně jako změnu sloganu, kterou v tichosti Ministerstvo zdravotnictví provedlo. /ukázka/

Jan SOCHA, redaktor

Slogan Udělejme tečku za koronavirem provází propagaci očkování už déle než půl roku. Teď ale přichází kampaň nová a s ní i lehká změna sloganu. Drsné obrázky a místo tečky za koronavirem tečka za těžkým průběhem. Podle Ministerstva zdravotnictví pouze taktická změna.

Daniel KÖPPL, mluvčí, Ministerstvo zdravotnictví

Jsou tam i záběry, které jsou relativně jako, řekněme, jakoby na hraně, tak my jsme nechtěli tam u toho mít ten stejný slogan, který používáme v průběhu celé kampaně, takže to je jediný, co tam je, je to součást taktické komunikace.

Jan SOCHA, redaktor

Nová kampaň vyvolává mezi veřejností i odborníky kontroverze.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Kate dry marketingové komunikace a public relations FSV UK

Myslím si, že pro mnohé lidi může působit spíše odstrašujícím dojmem, že se spíše jaksí zapřičí a vůbec vlastně odmítnou o tom diskutovat.

Jan SOCHA, redaktor

Kritizuje ji třeba i jeden ze spolutvůrců jarní fáze kampaně.

Marek HLAVICA, výkonný ředitel Asociace komunikačních agentur

Je snad možná v týchletý situace i nevhodný, abychom je strašili, ale spíš abychom jim dali perspektivu.

Jan SOCHA, redaktor

Otazník vyvolává třeba věta o třetí dávce, kterou nepotřebují všichni.

Daniel KÖPPL, mluvčí, Ministerstvo zdravotnictví

Máte pravdu, ne ji všichni potřebují, nicméně ministerstvo ji doporučuje.

Jiří BERAN, epidemiolog, ředitel Centra očkování a cestovní medicíny

Toto byli lidé, kteří nebyli očkováni a v každém případě byli indikováni pro aplikaci monoklonálních protilátek. A já jako běžný občan se dotazuji, proč jim tuto možnost nenabídli.

Jan SOCHA, redaktor

Také lidé, kterých jsme se dnes ptali, se nedokázali shodnout, zda jsou fotky neetické, nebo naopak motivující.

anketa

Je to smutný. Je smutný, že ty lidi se neočkují.

anketa

Nelíbí se mi to.

anketa

Velmi se mi líbí, inspiruje to sice dost brutálním způsobem k očkování.

anketa

Je otázka, jestli je to lidský, nebo ne, fotit takový věci.

Jan SOCHA, redaktor

Vláda si za kampaní ale stojí stejně jako šéf Lékařské komory.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

A ty záběry jsou hrozné, otravné, ale my jsme se snažili a stále se snažíme lidi přesvědčovat.

Jan SOCHA, redaktor

Kritika způsobu vedení kampaní provází Ministerstvo zdravotnictví od začátku očkování. První pokusy propagace vakcinace totiž skončily na začátku roku fiaskem. Jan Socha, CNN Prima News.

IVANA TYKAČ

TISK, Datum: 11.11.2021, Zdroj: Vogue Leaders, Strana: 74, Autor: BARBARA NESVADBOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 01:30, Rubrika: Interview, AVE: 891 620,90 Kč, Země: Česko

Své děti vede k samostatnosti. Věří totiž, že je důležité umět se v životě vyrovnávat se změnami. Svůj čas dělí mezi rodinu, práci

a charitativní projekty, prostřednictvím kterých pomáhá rodičům a dětem v tíživých situacích.

* Co pro tebe znamená láska?

Pro mne je láska základem samotného bytí. Je pro mne energií a jsem ráda, že víru v lásku v sobě stále uchovávám, a to i se všemi zkušenostmi, které s různými druhy a proměnami lásky mám. Třeba láska k mojí mamce - první člověk v mém životě, bez kterého si nedovedu svůj život představit. V dětství jsem na ni byla doslova závislá, stále jsem se na ni těšila a odjet někam na tábor bylo pro mne nepředstavitelné. Vyrůstala jsem s oběma rodiči a s dědou a se všemi měla láskyplný vztah, ale mamka byla pro mne v dětství vším. V její nepřítomnosti jsem si čichala k její noční košili a nemohla se dočkat, kdy přijde. A v pubertě se zase nemohla dočkat, až od té věčně kritické matky konečně odejdu. Léta jsme spolu měli vztah takzvané nahoru a dolů. Takový ten italský - nemohou být spolu ani dlouho bez sebe. Moje mamka byla dlouhou dobu tou silnou ženou v mém životě, která je mi vzorem i oporou a jejíž věčné improvementy fakt nemůžu vystát. Před osmi lety postihlo maminku silné krvácení do mozku s velkými následnými komplikacemi, které jsme sice z velké části stabilizovali, ale vše je dnes jiné. Tou silnou musím být já a mamka mne už jen chválí a nikdy nekritizuje. Láska se nám proměnila.

* Všeobecně se ví, že jste se s manželem dlouhou dobu různě mýjeli a potkávali. Co vás přivedlo definitivně k sobě? Proč sis vybrala právě jeho?

Znáš to úsloví, že když potkáš svou druhou půlku, tak i když se snažíš se jí zbavit či vyhnout, tak vás to stále přitahuje k sobě? My dva jsme opravdu přesně z protilehlých kvadrantů a dobře se doplňujeme. Máme dobrou chemii a vnímáme v sobě každý kousek toho druhého. Ale samozřejmě tím, že jsme každý úplně jiný, dochází k řadě střetů, takže se nenudíme a neustále máme co řešit. A proč právě jeho? No protože je geniální dobrodruh a já se chci v životě bavit. Nedávno jsme si oba s mužem dělali psychologický test, kterým musel projít náš syn, když nastupoval do svého prvního zaměstnání. Syn prošel - vyšlo mu ve zkratce, že on je typ podnikatele, můj muž typ dobrodruha a já jsem šéf volební kampaně.

* Máš opravdu hodně dětí. Jako maminka jedináčka se musím zeptat, lze všechny milovat stejně, nebo je to vždy jiná láska?

Tohle je zavádějící otázka. Nemohu milovat své děti stejně, protože u každého z nich miluju některý jeho konkrétní rys a ten miluju nejvíc právě u něho, a to naprosto vášnivě a je mi tím pádem velmi blízký. Dneska už obdivuju i tu pubertální vzpurnost. Říkám si, ty jo, to je síla, to je energie, ta má odvalu či koule do něčeho takového jít. Líbí se mi to a mám ji či jeho ráda pro tu jeho odvalu, originalitu anebo třeba poklid či dogmaticnost. Myslím, že kdyby to nebyly moje děti, tak tyhle vlastnosti u jiných moc milovat nebudu, v tom je láska ke všem mým dětem stejná. A ta láska se také proměňuje v čase - z mateřské se časem stává kamarádká či partáčka.

* Svě děti vychováváš často i bez možností, které vaše společenské postavení skýtá. Co přesně jim chceš předat?

Tah na bránu. Víru v sebe. Víru v možnost uskutečnění svých snů a přání. Snažím se, aby byli nezávislými individualitami, aby se spoléhali sami na sebe, na své schopnosti, protože to je to jediné, co je jisté. Ostatní je pomíjivé. Záleží jen na tom, jakými lidmi budou. A aby měli také empatii k druhým, třeba méně nadaným, úspěšným. Snažím se jim velmi trpělivě znovu a znovu vysvětlovat schémata lidského jednání, chování a rozhodování, aby byly schopné se na problém podívat z úhlu pohledu protistrany a uctívali moje motto, že svoboda jedince končí tam, kde začíná svoboda druhého. Vzhledem k tomu, že většina našich dětí jsou dcery, považují za velmi důležité moje motto o svobodě nejen dobře chápat, ale umět ho i elegantně aplikovat v praxi. To je naprostá ekvilibristika. Elegantně odtlačit toho druhého na jeho stranu hřiště je umění k nezaplacení.

* Čeho se bojíš?

Nemohoucnosti. Prošla jsem si tím nejdříve se svojí maminkou, kdy ta věčně energická a dynamická žena byla odkázaná na druhé. A také už sama. Před třemi lety jsem spadla z koně a zlomila si obě nohy. Jednu dost složitě, takže jsem podstoupila už tři operace. Noha pak nesrůstala dobře, prostě celé špatně. To, co dříve člověku trvalo pět minut, se najednou prodloužilo na deset a vše bylo složité, zdouhavé a únavné. A to já mám velké štěstí, že všichni kolem mě byli velmi vstřícní a ohleduplní a vycházeli mi vstříc. Ale já jsem se cítila šileně. Nemohoucnost je to nejhorší, co člověka může potkat. Vůbec se nedívám lidem, kteří jsou nevyčleptelně nemocní, že inklinují k eutanázii. Stálý pocit, že druhé omezují, zdržují a jsem jim na obtíž, je velmi těžko překonatelný a tomu, kdo pomoc potřebuje, to spokojený život nepřináší.

* Na koho dáš? Kdo je tvůj největší učitel?

Mám dost svou hlavu a jsem vyznavačem vyššího principu. Takže dám na pomyslnou obecnou pravdu a spravedlnost. Moje mamka umí stále pojmenovat jednotlivosti v kontextu událostí velmi výstižně a její slova mi dost často rezonují v hlavě a přemýšlím o nich. Pokud máš na mysli filozofa, tak se často ztotožňuji se Schopenhauerem. Hodně mne oslovují myšlenky profesorky Anny Hogenové. A učitelem v praxi je můj muž. Přináší mi dnes a denně úplně jinou optiku. Díky němu se učím věcem z jeho protilehlého kvadrantu, kde on je doma, což mi rozšiřuje obzory.

* Co jsou podle tebe zásadní předpoklady partnerství?

Loajalita, empatie, tah na bránu, vytrvalost a houževnatost.

* Mnozí lidé si tě pojí s ryzím úspěchem - skvělá kariéra, kouzelný manžel, dobře vychované děti. Cítíš někdy úzkost?

Třeba právě teď, když jsi vyjmenovávala všechna ta pozitiva pojící se se mnou. Plně si uvědomuji, jak skvělý život mám, a také to, že bych o něj mohla přijít, a to mne samozřejmě zúskostňuje. Na druhou stranu jsem ale prošla mnoha životními peripetiemi a dostat se tam, kde dnes jsem, mne stálo hodně sil. Nasbírala jsem od života dost šrámů, takže teď budu sebevědomá a řeknu, že si to zasloužím, a když se něco pokazí, tak věřím, že mám v sobě dost houževnatosti se s tím poprat či se se změnou vyrovnat.

* Co ti pomáhá?

Práce a víc práce a také empatie a starost o druhé. V době pandemie jsem kromě restrukturalizace firmy a distanční výuky s dětmi zaskakovala za ředitele naší stavební divize. Strávila jsem pět měsíců stavební rutinou v době, kdy ceny letí závratnou rychlostí směrem vzhůru, dodávky ze zahraničí vážnou a stavební profese nejsou k mání. Rutina, která člověka pevně připoutává k zemi a není prostor na sebelibost, je lékem na úzkosti všeho druhu. Celé je to pak umocněno problémy našich klientů ve Women For Women, kterým pandemie naložila mnohem víc než nám šťastnějším.

* Věnuješ se mnoha filantropickým projektům, nejenže podporuješ jiné, ale sama stojíš v rámci Women For Women za projekty Obědy pro děti, První rok a Bydlím, tedy jsem. Proč sis vybrala právě ty?

Jsem matkou několika dětí a v části svého života jsem byla i sólo rodičem, takže pomáhat samoživitelům a dětem je pro mne přirozenou volbou. Ve svém důsledku se všechny naše projekty týkají především dětí. Dnes už je všem jasné, jak moc záleží na prožitcích v dětství. Nejen na genetice, ale také na prostředí, ve kterém děti vyrůstají, závisí dospělý život každého z nás. Nepřekonaná traumata z dětství nás mohou provázet celým životem a můžeme je nechtě předávat dál našim dětem. Pokud může Women For Women v něčem podpořit rodiče samoživitele či přímo děti tak, že výsledkem bude klidnější, a tedy spokojenější život bez více traumat, tak naše práce má smysl. S projektem Bydlím, tedy jsem souvisí úzce poskytování kaucí na pronájem bytu a pořízení dostupného bydlení. Je to skrytý problém každého, kdo má napnutý měsíční rozpočet. Pravidelné výdaje je schopen pokrýt, ale ušetřit na kauci ve výši dvou až tří nájmů je velký problém. A při tom možnost přestěhovat se za lépe placenou práci či vyměnit velký nákladný byt za menší odpovídající možnostem rodiny je základním předpokladem pro zdravé finance a stabilitu rodiny. Pokud rodina uvízne v bydlení, které je nad její finanční možnosti či čas a náklady na dojíždění za lepším pracovním místem jsou neúnosné, odrazí se to na rodině samé. Dluhová past je neúprosná a může vyústit až do nutnosti bydlení v azylovém domě či ubytovně pro rodiče a dobrovolným umístění dětí do dětského domova do doby vyřešení bytové situace. Covidová pandemie počty těchto případů ještě zvýšila, protože především samoživitelé kromě svého hlavního zaměstnání pracovali i brigádně, aby svou rodinu dokázali uživit. Ale v lockdownu velká část brigádních míst zanikla, a tudíž i příjmy z nich. Počet žádostí o příspěvek na kauci, které my ve Women For Women dostáváme, v posledních měsících enormně vzrostl. Samozřejmě že s otevřením ekonomiky a bojem poptávky je pracovních pozic hodně, ale nárůst cen zboží a především očekávaný nárůst cen energií bude jak pro sociálně slabší třídu, tak pro střední třídu fatální. Blížící se energetická chudoba - tedy lokální nedostupnost a finanční nedosažitelnost energií - nemusí být jen problémem třetího světa, ale obvyčejným příběhem ze Středočeského kraje. Nedávno jsem navštívila základní školu v Davli - dvacet minut z centra Prahy -, se kterou dlouhodobě spolupracujeme v projektu Obědy pro děti. Paní ředitelka vyprávěla příběhy dětí, které bydlí ve starých chatkách kolem řeky bez zateplení a bez elektřiny. Děti po příchodu ze školy chodí sbírat dřevo, aby mohly večer zatopit. Do školy chodí rády, protože je tam teplo, paní učitelky se o ně starají a k obědu mají teplé jídlo, které Women For Women hradí. To neznamená, že by se o ně rodič špatně staral. Většina těch rodičů chodí od rána do večera do práce, ale z jejich příjmu se prostě nic lepšího pořídit nedá. Moc mne tyto případy rmoutí. Představuji si v té situaci sebe a svoje děti, a proto se snažím pomáhat.

* Přišla za mnou jednou paní, zle rozvedená maminka dvou dětí, žádat o práci v Etincelle a říkala, že bydlí v podporovaném bydlení Women For Women. Kdybyste jí nepomohli vy, skončila by s dětmi pod mostem. Zároveň říkala, že když potkala tebe a tvého manžela, on byl hned pro, zato ty jsi měla spoustu otázek. Podle čeho vybíráte, komu věnovat energii a finance?

Všichni žadatelé o zařazení do programů Women For Women procházejí první rok sítím pohovorů s kolegyněmi, které se zabývají jak momentální situací žadatele, tak jejich vlastním plánem na změnu samou a potenciálem ke změně. Především plán a schopnost přijetí změny je pro nás nejdůležitějším kritériem pro poskytnutí podpory. Řídíme se starým příslovím: „Je mnohem důležitější potřebného naučit rybu chytat než mu rybu dát.“ Jen dávat ryby nemá smysl. Člověk se nasytí a druhý den očekává další rybu. Je nezbytné už proto, aby se cítil svébytným člověkem, umět ryby chytat. Naším cílem není jednorázová finanční pomoc, ale poskytnutí šance ve světě znovu fungovat samostatně a nezávisle. V rámci přijímacího procesu se s potenciální klientkou také scházím. Povídáme si o životě, o tom, jak ona sama svůj příběh vidí, co ji nejvíce trápí, co je její prioritou, kde se vidí za rok, za dva či pět let. A já jí zase vysvětluji, v čem spočívá náš program výuky chytání ryb. Často je to smutné povídání a já přicházím domů velmi smutná. Proto se můj manžel nabídl, že bude chodit na tato setkání se mnou, abychom ten smutek lépe nesli. Autenticita příběhů ho zasahovala velmi intenzivně, takže by zachraňoval s otevřenou náručí silného muže každou žadatelku. Tudíž tu spoustu zjišťovacích otázek z praxe kladu já.

* Ivana Trumpová se mnou byla v azylovém domě v Bohnicích, kde jedna z obyvatelek měla moc špatné zuby. Ivanka řekla, že jí koupí nové, ale že trvá na převedení peněz přímo zubaři, aby je nepropil nějaký milenec. Jak moc řešíš jednotlivé případy a dopad věnované investice či energie?

Tenhle příběh popisuje biologickou povahu - pudovost - chování žen. Prostě obětovat se, upozadit se, uspokojit toho druhého, plést si roli matky s rolí partnerky. Ženy jsou schopny se neskutečně „podkládat“. Setkávám se s klientkami, které zreplikují svůj zavedený způsob řešení situace klidně i třikrát, místo toho, aby se chovaly svébytně a vůči sobě zodpovědně. Neaplikují to, co se v programu naučily, ale zvolí pro ně v danou chvíli nejjednodušší cestu a nechají svůj život a bohužel i život svých dětí řešit nového partnera, který slíbí, že bude domů ryby nosit. Za rok se přihlásí do programu znova. Radostný je projekt Obědy pro děti. Obědy pro potřebné děti platíme přímo školní jídelně a dítě ani nemusí vědět, že oběd neplatí rodič. Díky každoročnímu průzkumu přínosu školního oběda pro děti víme, že u většiny dětí, kterým oběd hradíme, se zlepšilo sepětí dítěte s kolektivem, školní docházka a následně i školní prospěch. Ve svém důsledku nejde jen o jídlo, jde o to, že děti nejsou traumatizovány vyčleněním z kolektivu. Za osm let s námi obědvalo více než padesát jedna tisíc dětí a letos už jsme zaplatili obědy deseti tisícům dětí - a to je začátek podzimu. Nárůst počtu dětí souvisí samozřejmě s dopadem covidu na ekonomiku domácností.

* Mě životem provází spousta skvělých žen, takže věřím na ženské přátelství. Zklamala tě někdy žena?

Pohybuji se v byznysu a mrzí mne, že málo žen je ochotných podpořit jinou ženu, aby se posunula na kariéřním žebříčku výš, dál. Jako by se bály konkurence. A přitom my ženy můžeme společně využít tolik synergií právě tím, že jsme víc empatické, že jsme schopny vidět problémy v kontextu a spojitě. I přes svou více než dvacet let starou negativní zkušenost, kdy jsem prodala svůj fungující obchod na splátky kamarádce, která uhradila z třiceti splátek jen tři, navíc v době, kdy jsem byla po rozvodu v těžké ekonomické situaci, v ženské přátelství věřím. Ač jsem dlouho nebyla schopná pochopit krok své tehdejší kamarádky, dnes rozumím jejímu přístupu. Děvče, které se přistěhovalo do Prahy ze zapadlé vísky někde v Polsku, dostalo příležitost se

rychle posunout na úkor někoho, koho to z jejího pohledu až tak nebolelo. Porovnávala svou a mou situaci a vyhodnotila, že ona má ve své nové domovině horší šanci uspět než já. Ten obchod funguje dodnes a já raději řeším jiné věci než se cítit ukřivděně.

* Jak vnímáš feminismus? Je bizarní, že v jednadvacátém století je to v Česku stále kapku sprosté slovo.

Lidská společnost se vyvíjí miliony let. Feminismus je starý zhruba dvě stě let, což je v poměru k milionům let vývoje mužsko - ženských vztahů miniaturně časový úsek. Je to tedy vlastně proces velmi dynamický, procházející různě intenzivními vlnami a já věřím, že je to proces nezvratný. Ve východním bloku marxistický pohled pokroutil vnímání feminismu. Socialistické feministky tvrdily, že odstraněním vykořisťování dojde k výrazným změnám v postavení ženy. Udělal sice z žen rovnoprávné soudružky, ale doma žena měla přece svou roli - péči o „tátu“, děti a domácnost. Dvě pracovní směny byly standardem většiny domácností. Moje maminka, která kromě pár měsíců, kdy byla s námi děvčaty - mám o deset let mladší sestru -, pracovala a měla chuť. A to byl pokrok a můj děda, ač jinak pokrokový člověk, to řádně kritizoval. Já sama jsem začala podnikat už na vysoké škole a bylo mi jasné, že bez pomoci zvenčí s malým dítětem nemohu dítě, partnera, domácnost a práci zvládnout. I když jsem pracovala a přinesla domů více peněz než můj exmanžel, tak jsem díky náhledu svého okolí stejně měla pocit, že dělám něco špatně. Prostě špatně plním ženskou roli. Potkávám tolik případů tohoto druhu diskriminace, že mám pocit, že se za těch třicet let moc nezměnilo. I moje práce je dnes považována za moje hobby, protože já přece pracovat nemusím. Ženám je sice umožněno studovat, ale pak už se divně dívá na to, že se chtějí uplatnit ve své profesi, a přitom ještě chtějí být matkami a rády by byly odměňovány stejně jako muži. Nedávno jsem se pohádala s jedním kamarádem. Rozčilovala jsem se nad nerovností v odměňování žen a mužů. A on přišel s teorií, že ženy mají menší platy, protože je v nich už zakomponováno to, že se nebudou celou svou bytostí věnovat jen své práci. Budou myslet na děti, na rodinu, na to, že mají nakoupit a co budou vařit. Také půjdou na mateřskou dovolenou atd. Prostě žena není už ze své podstaty schopna se plně koncentrovat na výkon. Inteligentní vysokoškolák je ten můj kamarád. Sleduji své dcery a u těch starších vidím, že i ony stále narážejí na skleněný strop zažitých vzorců české společnosti, a naivně si přejí, aby moje nejmladší dcery nemusely už otázku rovného zacházení řešit. Je jasné, že cenou za moderní svobodu žen je osobní odpovědnost a sebeobrana. Nejsem si však zcela jistá, zda si to všichni uvědomují. Mrzí mne, že progresivisté trpí nepodloženou vírou v možnost dovést lidstvo k dokonalosti a předpokládají, že muži budou tak galantní, tak vychovaní, že opustí svou biologickou podstatu. Skutečný problém dle mého názoru spočívá právě v lidské přirozenosti - muž a žena prostě nejsou biologicky stejní, na což genderové ideologie, které dnes vládou v akademické sféře, zapominají. Já za sebe jsem ráda, že židovsko - křesťanské pronásledování úplně nezabilo pohanskou sexualitu. Vidím velký potenciál v transgenderu, a to především pro ženy střední a starší generace, které se mohou v tomto životním období cítit nedocenené či opomíjené. Přesvědčila jsem se o tom na letošní dovolené v Palermu. Na večerní představení opery se sešla pestrobarevná společnost heterosexuálů, homosexuálů a transgender párů. Byl to osvěžující a pro mne inspirativní zážitek.

QUICK REPLY

* Se kterými třemi osobnostmi -z přítomnosti i historie - byste nejraději povečeřela?

Eleonora Rooseveltová, Františka Plamínková, Kateřina Medicejská.

* Jakou hudbu nejraději posloucháte při práci?

Vážnou hudbu - Mozarta, Haydna, Vivaldiho, Verdiho.

* Co jsou vaše tři nejoblíbenější podcasty?

Proti proudu, Insider, Future proof, History class.

* Balet, opera, nebo činohra?

Opera.

* Jak by se jmenoval film natočený na motivy vaší kariéry?

Rychle a zběsile.

* A kdo by vás hrál?

V prvním dílu Jennifer Lopez, ve dvojce Dustin Hoffmann.

* Kterou knihu právě čtete?

Vždy nejméně dvě najednou. 1913. Vyhořelá společnost.

* Které tři mobilní aplikace používáte nejčastěji?

Kalendář, Revolut, Waze.

* Jakou vůni používáte?

Před několika lety jsem dala svým dcerám dárek, nechaly jsme si namíchat v Paříži vůni, na které jsme se shodly, že nám nejvíc vyhovuje. Tedy vlastně mně vyhovuje a až tu nebudu, budou ji vlastnit moje dcery, takže mě budou mít stále nablízku.

* Kdybyste svou dekorativní kosmetiku musela zúžit na pouhé tři produkty, které by to byly?

Řasenka, hydratační krém, tónovací krém.

* Který kus oblečení máte v šatníku nejdéle?

Lehce kárované sako s kožešinovým lemem na rukávech. 26 let.

* A kterého kusu oblečení si nejmí více ceníte?

Bílých šatů od Chanel.

* Kdyby vás měl po zbytek života oblékat jeden jediný návrhář, který by to byl?

Ita a je mi jedno, který.

* Kdybyste mohla žít kdekoli na planetě, kde by to bylo?

Bretaň.

Odpovídá IVANA TYKAČ

Podnikatelka, investorka a filantropka. Vystudovala VŠE v Praze. Podniká především v realitách a s manželem Pavlem Tykačem založila v roce 2012 organizaci Women For Women, která má několik úspěšných projektů zejména na pomoc dětem, rodinám a samoživitelům - Obědy pro děti, Bydlím, tedy jsem, Servis vztahů, Servis rodiny nebo IT pro děti.

O autorovi: Ptá se BARBARA NESVADBOVÁ Spisovatelka a novinářka. Absolvovala Fakultu sociálních věd UK, obory žurnalistika a masová komunikace. Pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa, Playboy, sedmnáct let vedla z pozice šéfredaktorky českou edici časopisu Harper's Bazaar. Je zakladatelkou nadačního fondu Be Charity, jehož posláním je podporovat dlouhodobě nemocné či jinak znevýhodněné osoby a jejich rodinné příslušníky, kteří se o ně starají. Vydala více než patnáct knih.

Foto autor: malé foto: Host Brno, archiv YSL, Andre Quinou/ Shutterstock Foto: Lukáš Dvořák; styling: Miro Sabo; vlasy: Petra Měchurová; make -up: Lucie Janků; produkce: Rozálie Peřinová; asistentka produkce: Kseniy Chudarova, Foto popis: Kalhoty, DOLCE & GABBANA

Situace na hranicích se vyostřuje

TV, Datum: 12.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 10:45, Sledovanost pořadu: 99 524, Pořad: 07:30 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 131 900,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,11

Karel KOPEČEK, moderátor

Situace na hranici Polska a Běloruska se nadále vyostřuje. Lídři Evropské unie uvedli, že proti Bělorusům zavedou další sankce. Běloruský vůdce Lukašenko pro změnu pohrozil pozastavením dodávek zemního plynu. Lukašenko podpořila znovu i Ruská federace, která poslala nad Bělorusko 2 bombardéry.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Těžká vojenská technika, vojáci po obou stranách hraničního plotu, bombardéry demonstrující sílu ruské armády a podporu Bělorusku. Uprchlíká krize na polsko-běloruských hranicích začíná připomínat ozbrojený konflikt.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Víme, že se tam ozývaly výstřely. Běloruská strana tvrdí, že z Polska, polská strana tvrdí, že z Běloruska.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Polsko navýšilo počty vojáků na hranicích s Běloruskem o 3 000 a informovalo o situaci špičky NATO. Aliance, jejíž součástí je i Česko, už polské vládě vyjádřila podporu. Poláci žijící na hranicích mají obavy.

obyvatel pohraničního města Kuznice

Jsou tu nepokoje, máme trochu strach, třeba, když vozíme děti ze školy, protože to je přímo na hranicích.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Německá kancléřka Angela Merkelová po telefonu vyzvala hlavního spojence Běloruska Rusko, aby využilo svého vlivu a napětí zmírnilo. Prezident Putin ale odmítl s tím, že by Evropa měla jednat přímo s běloruským prezidentem Lukašenkem.

Heiko MAAS, německý ministr zahraničí

Evropská unie rozšíří a zintenzivní sankce proti Lukašenkovu režimu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Běloruský režim avizoval, že na případné sankce zareaguje zastavením dodávek zemního plynu do Evropy. Ta přitom už teď bojuje s jeho nedostatkem a extrémně vysokými cenami. Petra Matýsková, televize Nova.

Lekce sebevědomí od ženy, která pomáhá ženám do politiky [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: whatnews.cz, Autor: Meta Time, Markéta Faustová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 13:14, Celková návštěvnost: 189 610, RU / měsíc: 122 038, RU / den: 8 717, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Alžběta Králová inspiruje ženy k tomu, aby se aktivně ucházely o místa v politice, aby se do ní nebalý vstoupit, ale také aby si uměly říci o vyšší práci nebo nasly ztracené sebevědomí. „Slovo ne nemůže formovat můj život. Naopak vždycky hledám ano. Pokud něco milujete, nenechte se odradit,“ říká Alžběta,

Je zakladatelkou firmy IPM Consulting s.r.o., zakladatelkou a konzultantkou Institutu politického marketingu. Založila také Ženský byznys, projekt, který edukuje ženy a pomáhá jim s profesní seberealizací. Má velké zkušenosti ze zahraničí, zejména z USA, kde pracovala na vítězných kampaních. Za svoji práci získala čtyři profesní ocenění v České ceně za PR a v soutěži Young Lions. Je absolventkou prestižního programu americké vlády – International Visitor Leadership Program (IVLP). „Nenechám se odbyt. Když něčemu věřím, vždycky najdu někoho, kdo do toho se mnou jde. Věřím, že vždycky se vaše energie vrátí,“ dodává Alžběta. Jaké ženy jsou pro ni inspirací?

Babička

Je pro mě ukázkou silné a hrdé ženy, která se i přes mnohá životní úskalí vždycky dovedla postarat nejen o sebe, ale i o celou rodinu. Dokázala vyjádřit lásku a city, ale zároveň vychovávat k pokoře, zodpovědnosti a samostatnosti. To je velká věc, ze které těším celý život. Odmalička mě rodiče vedli k tomu, abych si dokázala poradit. Ještě jsem ani neuměla číst a psát a babička mi dala lísteček se seznamem, co mám koupit, a vyslala mě do krámu. Ukázala jsem seznam, oni mi naložili tašku, já zaplatila a pelášila domů. V životě jsem se díky tomu neztratila. Někdy jsem si říkala, že jsem to měla těžké, ale dnes jsem za to ráda. Naučila jsem se spoléhat sama na sebe. Jsem z malé vesnice z Bohuňovic u Olomouce. V osmnácti jsem odjela sbírat maliny do Skotska, potom jsem dělala plavčíka v Americe nebo au-pair ve Francii.

Jana Sehnálková

Jana je odborníci na čínsko-americko-tchaj-wanské vztahy. Vyučuje na katedře severoamerických studií **FSV UK**. Když jsem ještě jako student založila Institut politického marketingu, všichni mi říkali, že něco takového politici nepotřebují. Pak se ukázalo, že jsme docela předběhli dobu. S týmem lidí jsme monitorovali na denní bázi americké volby. Díky tomu jsme se dostali do médií. Začali si nás všimnout novináři. Napsali jsme e-book, který je k dispozici zdarma ke stažení, a právě za tento počin jsme získali cenu za PR. Jana Sehnálková mě začala zvát na různé akce. Přihlásila mě do IVLP – International Visitor Leadership Program, kam vás vždy musí někdo nominovat. Díky tomu jsem se dostala na měsíční pobyt s názvem Ženy v politice a občanské společnosti po Spojených státech. Byla jsem tam jediná Češka a 19 žen z celého světa. Setkávali jsme se s kandidáty na prezidenta/prezidentku. Začala jsem víc přemýšlet o ženách v politice. Zjistila jsem, že ženy do politiky nechtějí. Vytvořila jsem akademii profesního rozvoje a začala je posilovat. Janě patří velký dík za to, že mě takhle posunula. Propojuje lidi a snaží se s čistým úmyslem lidi podporovat. Je to úžasná žena.

Michelle Obama

Michelle Obama je pro mě obrovskou motivací. Její kniha Becoming je velmi křehkou zpovědí o tom, jaké to bylo žít osm let po boku svého manžela jako první dáma Spojených států. Musí to být velmi těžké povolání. V knize otevřeně píše o problémech manželství, kdy museli navštívit manželskou poradnu, o tom, jak byla podceňována. Myslím, že je dobré ukazovat, že nežijeme ve slonovinové věži. I ženy v politice nebo veřejně známé osobnosti jsou ženy s normálními potřebami. Žena v politice by měla zůstat v ženské energii. Sama ale vím, jak je to náročné. Mluví o tom hodně s ženami, které jsou na vysokých pozicích. Když je v politice žena tvrdá a působí jako převlečený muž, je to horší než muž politik. V zahraničí fungují perfektně smíšené týmy. Žena přináší empatii, umí komunikovat, vidí za roh díky intuici, chce najít spolupráci. Muž naopak umí vše dobře a jasně zanalyzovat a zorganizovat. Perfektně nám to takto jde s mým letitým kolegou a kamarádem, se kterým známe se asi třináct let od školy a máme spolu firmu. Naše pracovní souznění je velmi efektivní.

Dita Stejskalová

Dita je žena, která opravdu staví mosty. Vede PR v agentuře Ogilvy v České republice. Je špičkou v oboru. Věnuje se mentoringu žen v byznysu a snaží se o udržování duševní pohody a pozitivní mysli. Úplně to z ní sálá. Vždycky mi naprosto nezištně pomohla. Chtěla jsem udělat kampaň zacílenou na mladé lidi, abychom je motivovali jít k volbám. Strávila se mnou asi dvě hodiny, dala mi spoustu kontaktů a mně se podařilo díky tomu vytvořit kampaň, která pak měla 28 milionů impresí. Dita byla vždy řetězem, který propojuje ostatní, a ještě k tomu září. Je to žena, ke které vzhlížím.

Lois McAndrew

Když jsem žila v Americe, jako jediná žena jsem se dostala do týmu v NY. Pracovala jsem tam na politické kampani. Do kanceláře chodili dobrovolníci a dobrovolnice. Jednoho dne za námi přišly dvě sestry. Jedné bylo osmašedesát a druhé osmasedmdesát. Lois chodila dobrovolničit s kyslíkovou bombou. Sedla si, vždycky se nadýchla a obvolávala domácnosti. Ač jí bylo skoro osmdesát, měla grácii a noblesu a byla ve své ženské energii. Byl to akorát ten rok, kdy přišel hurikán Sandy. Skončilo mi ubytování, byli jsme tři dny bez elektřiny. Uvěznilo mě to ve Staten Island. Všechny hotely byly vybookované a tahle paní nás ubytovala, dva cizí lidi, u sebe doma, dala nám svoji ložnici a sama spala v obýváku. Doteď si pamatuji, jak měla bouchačku pod polštářem, protože dřív dělala policistku. Se všemi si pořád povídala, všude se dostala a dokázala si život užít navzdory pokročilému věku.

Alice Garrique Masaryková

Většina lidí na Alici Masarykovou vzpomíná jako na dceru, která zastupovala svou matku Charlottu v roli první dámy. Ona měla ale velké zásluhy. V roce 1919 založila Československý červený kříž, který za dva roky působení čítal 200 tisíc členů. Stála u zrodu školy pro ošetřovatelky, vyšší sociální školy pro vzdělávání žen. V roce 1948 emigrovala do USA i se svou sestrou Olgou, kde pomáhala uprchlíkům. Stejně jako ona se snažím působit jako veřejná činitelka. Když jsem se vrátila ze Států, chtěla jsem založit politickou akademii pro ženy. Začala jsem zkoumat, proč ženy do politiky nechtějí. Zjistila jsem, že jim chybí sebevědomí a asertivita. A tak jsem vytvořila platformu Ženský byznys, který nebyl jen pro podnikatelky, ale pro běžné ženy, maminky na mateřské, které nemají pracovní příležitosti. Vytvořila jsem šestiměsíční kurz zdarma, kde jsme měli lekce na budování sebevědomí, networking, jak budovat značku, jak si říci o vyšší plat. Cílem bylo, aby kurzem prošlo pět set žen po celém Česku. Pak ale přišel covid a hodil nám do toho vidle. Díky tomu ale těch žen bylo nakonec šest tisíc. V takových aktivitách chci určitě pokračovat, protože na nich vidím, že má moje práce smysl.

Michelle Obama, Foto: archiv

Komentář Tomáše Brunera: Evropská unie vytáhla na křížové tažení proti klimatické změně. Z něj vyjde buď jako technologický a morální premiant, nebo jako otloukánek s rozdělenou společností. Spoléhá přitom na jednotlivé spotřebitele, tedy na každého z nás. Ambiciózně předpokládá, že spotřebitelé nejen vydrží dočasné zdražení energií, ale že navzdory drahotě masivně podpoří ekologická řešení.

Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová na končící světové klimatické konferenci v Glasgow prohlásila, že Evropa vynaloží veškeré úsilí, aby se stala prvním klimaticky neutrálním kontinentem. Tedy kontinentem, který neprodukuje více skleníkových plynů, než je schopen pohltit. Důsledky tohoto závazku už pocítujeme. Útlum evropské uhelné energetiky a zvýšení cen emisích povolenek se podepsaly na zdražování energií, které ještě přživuje rostoucí poptávka postpandemického hospodářství.

Zdražování podněcuje inflaci a zbrzdí růst HDP. Evropská unie očekává, že dočasný ekonomický výpadek způsobený útlumem uhelné energetiky překonají nové technologie a nízkouhlíkové postupy, které umožní ekonomický růst a zároveň snížovat uhlíkovou stopu. Nabízí se logická otázka, kdo takové technologie a postupy zaplatí. Zdrojem financování zelené energetiky a ekonomiky se má stát soukromý sektor, a především jednotliví občané.

Unii vychází z toho, že se obchodní korporace a občané sami [lock]dobrovolně rozhodnou podpořit ekologicky a sociálně udržitelné aktivity. Od roku 2021 postupně přichází zelená cunami: řada unijních právních předpisů, které ukládají finančním a dalším velkým společnostem zveřejňovat, nakolik se chovají či investují udržitelně. Od března platí nařízení EU přezdívané Disclosure (z anglického zveřejnění), podle kterého musí společnosti nabízející investování informovat zákazníky o tom, jaké důsledky mají jejich investice na životní prostředí a společenské vztahy.

Totéž nařízení předepisuje, které investice jde označit jako udržitelné nebo zelené. V lednu 2022 vstoupí v účinnost nařízení EU Taxonomie, které definuje ekologicky a sociálně udržitelné aktivity. Podle něj budou muset velké podniky zveřejnit, kolik procent příjmů získávají z těchto udržitelných aktivit a kolik peněz do těchto aktivit investují. Časem přibude také novela směrnice o korporátním nefinančním reportingu, tzv. CSRD.

Unie sází na to, že si lidé díky této legislativě rádi zjistí, nakolik jsou jejich banky, pojišťovny, operátoři nebo dodavatelé energií zelení, a rozhodnou se odebírat služby a zboží jen od udržitelných společností. Stejně tak dostanou k dispozici informace, aby mohli zodpovědně investovat do rozvoje ekologických řešení. Ekonomika se přeorientuje bez razantních zákazů, jen na základě změny poptávky.

Předpoklady úspěchu

Jestli se to povede, ale záleží na dvou faktorech. Zaprvé musí existovat dost jedinců, kteří jsou schopní a ochotní pochopit, co je a co není udržitelná aktivita. Zadruhé musí tito jedinci krátkodobě až střednědobě unést zvýšení cen a nákladů.

Bohužel ohledně toho, co je a není udržitelné, panuje řada nejasností. Nařízení Taxonomie, které má udržitelné aktivity definovat, odkazuje na prováděcí předpisy. Ty ale ještě ani nevyšly v Úředním věstníku EU. Podrobná pravidla přitom obsáhnou až dvě přílohy těchto předpisů, přičemž i tyto přílohy se člení na vlastní text a další přílohy; dohromady čítají bezmála pět set stran.

Taxonomie se částečně překrývá s nařízením Disclosure, které obsahuje vlastní definici udržitelné investice. A výčet pravidel není finální, další doplní EU v následujících letech. Nejen pro spotřebitele, ale i pro samotné společnosti bude oříškem pochopit, co je udržitelné. Každá korporace si jednak může obsáhlá pravidla vyložit po svém, jednak snadno utopí zákazníky v záplavě mlhavého vysvětlování, které z různých definic naplňuje, a které ne.

Řada spotřebitelů se ve vzniklém informačním marasmu nevyzná a na rozeznání a podporu udržitelných společností se vykašle. V tom je budou bohužel utvrzovat kritici EU, kteří mají rétoriku naopak až bolestně jednoduchou a zkratkovitou. Například Václav Klaus v projevu k letošního 28. říjnu řekl, že se za frázemi o záchraně planety a boji proti změnám klimatu skrývají antihumánní představy a světovládné ambice.

Navíc ve společnosti chybí ochota strpět ztráty a zvyšování nákladů. Pokud sečteme zálohy osm tisíc korun na plyn a čtyři tisíce korun na elektřinu, které dnes nejsou výjimečné, platba snadno přeroste nižší důchod, anebo ukousne převážnou část minimální mzdy ve výši 15 200 korun, za kterou dnes pracuje odhadem asi sto padesát tisíc lidí.

Existují nějaké alternativy?

V minulosti společenské elity využívaly různé taktiky, jak polopaticky obhájit utahování opasků. V dávnověku to byly nezbytné „oběti“ na oltář bohů, křesťanství se spoléhalo na askezi jako vstupenku do ráje, nacionalismus na oddanost národu. Nic z toho teď nefunguje, zvláště když reklamní masáž poslední desetiletí nabádala k co nejvyšší spotřebě, klidně na dluh, kteří mají po pandemii hluboko do kapsy, se tak „zelená cunami“ může stát jen neobhajitelným ekologickým nesmyslem a dalším důvodem zdražování.

Čím více lidí se octne v této kategorii, tím méně investic „přiteče“ k nastartování zelené ekonomiky a tím déle může trvat inflační trápení. To zase v začarovaném kruhu prohloubí ekonomické table a znechucení. Pokud EU nevyjde sázka na uvědomělého občana, nezíská ukázkově výkonnou nízkouhlíkovou ekonomiku, ale paradoxně polarizovanou společnost, jejíž část považuje ekologická opatření za důvod chudoby a ztráty mezinárodní konkurenceschopnosti.

Na co jiného by ale Unie mohla vsadit? Další možností by bylo nehrát zelený vabank, ale ignorantický vabank. To znamená k ekologickým opatřením přistupovat laxe a spoléhat, že technologické nízkouhlíkové inovace vyvinou a zafinancují jiné státy.

To představuje morálně pochybný a plošně neúnosný přístup. Nebo lze zvolit autoritářský vabank a namísto složitých pravidel dát jasné základy a příkazy. Ty by ovšem omezily svobodu podnikání a polarizaci společnosti přinesly zaručeně, nejen hypoteticky.

Jako poslední, třetí možnost zůstává zásadně zjednodušit pravidla pro určování a prezentování udržitelných aktivit. Při přijímání předpisů v rámci zelené kampaně proběhlo několik veřejných konzultací. V nich ze soukromého i akademického sektoru zaznívalo, že pravidla pro definici a prezentaci udržitelných aktivit jsou složitá a rozporuplná.

Toto volání bohužel Evropská komise příliš nezohlednila a před kvalitou a srozumitelností předpisů upřednostnila jejich množství a co nejrychlejší uplatnění. Tím paradoxně nahrává kritikům. Sázka na soukromý sektor by nepředstavovala takový vabank, kdyby Komisi i další unijní instituce opustilo neochvějné přesvědčení, že spotřebitelům učaruje právě byrokraticko-technicistní přístup a záplava informací.

Stručně

EU spoléhá na to, že se firmy i občané sami dobrovolně rozhodnou podpořit ekologicky a sociálně udržitelné aktivity. Předpisy, které v rámci projektu Green Deal zavádí, jsou ale složité a nepřehledné. To může obrátit veřejné mínění proti záměrům Unie i proti ní samotné.

Autor je výzkumník Peace Research Center Prague na **Fakultě sociálních věd UK**. Zároveň se věnuje právu v korporátním finančním sektoru.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Ústav Akademie věd odvolal manažera Hrubce, působil v čínské organizaci podezřelé ze špionáže / Zprávy / Tiscali.cz [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: tiscali.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:41, Celková návštěvnost: 5 530 000, RU / měsíc: 2 008 019, RU / den: 279 577, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,11

Vedení Filosofického ústavu Akademie věd ČR odvolalo Marka Hrubce z funkce šéfa podřízeného Centra globálních studií, které zastřešuje mimo jiné nezávislé bádání o Číně a Rusku.

Hrubec vyplácel z veřejných peněz Ladislava Zemánka odsouzeného v roce 2016 za podněcování nenávisti vůči Židům a společně s ním pod hlavičkou prestižní státní instituce pořádal konference o Číně či Rusku, napsal dnes server . Oba také podle serveru působí v čínské organizaci podezříváné ze špionáže. Hrubec se k věci nevyjádřil, píše Aktuálně.cz. Důvodem k odvolání jsou pochybnosti o tom, zda jsou Hrubcovy aktivity slučitelné s etikou práce vědeckých pracovníků Akademie věd. „Zejména s povinností dbát za každých okolností na nestrannost a vyváženost bádání, která nesmí být ovlivňována žádnými politickými či jinými tlaky nebo soukromými vztahy,“ cituje server mluvčí Filosofického ústavu Janu Říhovou. Podle vedení ústavu Hrubcovy aktivity vážným způsobem poškozují dobré jméno organizace, píše Aktuálně.cz. Ústav podá podnět k nezávislému posouzení případu etickou komisí Akademie věd, dodala Říhová. Předsedkyně Akademie věd Eva Zažimalová minulý týden prohlásila, že navrhne Hrubcovo odvolání z čela programu zkoumajícího mimo jiné Čínu. Hrubec, Rusko a Čína

Hrubec je podle serveru členem akademické rady organizace China-CEE Institute se sídlem v Budapešti, kterou experti označují za projekt čínských zpravodajců. Jako reprezentant Akademie věd také pravidelně vystupuje v čínských propagandistických médiích. Peking ho mimo jiné využil k obhajobě zákona, který zvláštním orgánům umožňuje bez soudu, právníka či vědomí rodiny zadržet kohokoliv označeného za korupčníka, píše Aktuálně.cz. Centrum globálních studií pod Hrubcovým vedením externě spolupracovalo s analytikem institutu China-CEE Zemánkem. Někdejší místopředseda krajně pravicové Národní demokracie Zemánek vystoupil třeba na demonstraci podporující ruskou anexi části území Ukrajiny. Byl také pozorovatelem voleb v mezinárodně neuznané Doněcké lidové republice odtržené od Ukrajiny, za což ukrajinská vláda na Zemánka uvalila sankce. Zemánek naznačoval, že cestu platilo Rusko, uvedl server. Vztahů mezi českými vědci a Čínou se týkají také dřívější informace Aktuálně.cz, podle kterých posílala čínská ambasáda na konferenci na Univerzitě Karlově peníze firmě, kterou založil bývalý tajemník Česko-čínského centra UK Miloš Balabán. Univerzita přitom podle auditu svého účetnictví peníze nepřijala. Balabán předloni v říjnu na funkci tajemníka rezignoval a odešel i z **Fakulty sociálních věd UK**. Česko-čínské centrum pak zrušil rektor univerzity Tomáš Zima.

Tomáš Jaroš: Nejen o investování na burze

RÁDIO, Datum: 10.11.2021, Zdroj: Buďte v obraze – podcasts, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:41, Pořad: 21:19 Buďte v obraze – podcasts, Země: Česko

Pořad byl automaticky přepsán aplikací Beey (www.beey.io). Dobře na vás zvu. Na.

Další podcast.

S mým kamarádem kolegou Tomášem Marešem.

Vítám tě ahoj.

Tomáši dobrý den prosím tě. Já jsem se dozvěděl, že než jsme spolu chodili na fakultu ještě dávno předtím, než jsme spolu začli. Začli spolupracovat, ale a zakládali jsme spolu a klub a nechali jsme velkou stopu, ale prý si nedošel k 5 zkouškám, tady

koukám materiálech ve složce, no. To.

Je pravda, já jsem se dokončil běžný na fakultě čtyř roky naučil prof. Mejstřík. Já moc jsem učil a málo jsem bádal. Sepsal dům a a pak jsem zpracoval, takže jsem nějakého důvodu to běžně dokončilo a hodně jsem si vlastně říkám, jestli to má smysl a mně to možná občas trochu mrzí a tehdy mě to nemrzelo, takže fakt zabila výborné.

Zase vyhodili, tak řekne. My jsme o tom jsme za podobné lodi jak to vlastně konsoliduje to, co jsme se naučil na fakultě teorii a praxi. Hodilo se ti to, kolik toho bylo užitečný, kdybyste museli překopat? To udělal.

No, to je zajímavý, protože já jsem vlastně moc brzy kapitálové trhy bankovníctví kapitálové trhy a já jsem vlastně nástupem do praxe se dlouho žil jako konzultanta manažer. Já jsem všechno možný za těch 20 22 let a vlastně paradoxně patry jsem to začal dělat, co jsem studoval do té doby jsem spíš využívá, řekněme, obecný principy, ať už jsou mikrogram makroekonomie vlastně logiky uvažování. Myslím, že by ta škola hodně pomohla rozšířit ten obzor právě proto ten způsob myšlení a v, ale teď vlastně patry je to hodně o tom jako kór tu jádru toho, co se vlastně studoval, co vlastně učil v rámci doktorského studia u prof. Mejstříka našeho táty zakladatele fakulty nebo institut ekonomických studií fakulty sociálních věd a musím říct, že jako jeho poznatků informací jako využívám toho pořád hodně.

Toho, proč chodí genius jsme náš milovaný tatíček Michal Mejstřík. Jaksi dostal Patrik.

Tak to taková dost dlouhá cesta. Já jsem příznám, že vlastně já, když jsem studoval ještě na gymnáziu v Sokolově, tak tak jsem hrozně chtěl dělat matce sáhl, přijali matematiku informatiku a a pak vlastně paradoxně jsem si přečetl nějaké články burzovní makléři na Wall Street. Říkal jsem si toho to bych chtěl dělat, tak jsem přemýšlel a zjišťoval jaká cesta na to vede a zjistil jsem své ekonomie. A prosím soud matematiky, tak jednou nějaký poradce na gymnáziu poradil, ať si zvolen právě z rakouských studií někde mezi matce zemí ekonomikou takže jsem tam šel vůbec jsem o tom nic nečekal a pak jsem byl překvapen, když jsem ty přijímací zkoušky, který trvaly poměrně dlouho sám pamatuji z matematiky pak mám dneska olympiáda. Byl jsem z toho tak já tak nadšený, že, že se nakonec v tuhle školu, takže tam to vlastně začalo někdy a tam je cesta do Patrie a pak vlastně na té fakultě. Já jsem patry začal vnímat, že velmi velmi brzo, protože tam byly naši profesori Jan Zdeněk Tůma, který v té době hlavní ekonom Patria Finance, pak tam byl Ondra najde potom David Marek vládě kradlo naše starší spolužáci, takže já jsem Patrik měl hrozně jako zafixována Dream Job dělat materie dokonce po zakázky zkouškách v roce 98, anebo 1968, tak jsem vlastně poslal přihlášku do Patrie ještě zůstaneme zakázky už hotový. Nikdo se mi neozval a po 20 letech jsem opatrná vstoupil.

Jako takového rozdíl, takže, že Petr Petr Picka si vzpomínám blahé paměti, to byl taky úžasný úžasný člověk, který nás vzal vždycky v pátek zatím Šmicerem a cílem hodinové filozofování 8 o ekonomii osvětě a vůbec, takže teďko si jiného. Jeho krásnému přesně tak kreslo Lux z Harvardu dřevěnou velkou koženou 6 až já jsem říkal, že také někdy v budoucnu něco takového impozantního a koupil.

Taky jsem se takhle představoval, ale nakonec zkoušel už skončil v prsu. Ukaž

Máš normální židle na kolečkách mám, hele, tak povídej mi trošku Volvo od vem úvahách o Češích o investování pátrá jak jak jak co co vidíš jak jak vidí vlastně naši naši zemi tady toho pohledu.

Tak asi všichni víme, že Češi jsou jako velmi konzervativní, takže jako hodně spoří, možná už nějaká nějaká pozůstalost Rakouska Uherska strašně rádi spoříme, ale hrozně málo investujeme, takže z toho hlediska taky docela málo pomalu akumuluje naše bohatství, takže Češi obecně a investují docela málo. Já myslím, že vlastně to nezměnila zásadně ten loňský rok, kdy a i když to bylo pro řadu vlastně obchodníků se jim papír rekordní ročně Patria tak, tak ten počet těch investorů stále v řádu jako několika vyšších desítek tisíc. Asi pamatuji, že jsme dostali ještě před covidovou érou jako studie OECD která říkala že zhruba v České republice on line investuje asi půl procenta lidí a v té době v západní Evropě to bylo asi 4 % až 8x více samozřejmě aspoň státech ani nemůžu mluvit o tom v podstatě akcie vlastní téměř každý každý druhý dospělý člověk. A takže celá ta Evropa se nějak jako propracovává k tomu k tomu pojetí těch investic přímých, co je zajímavý na tom že vlastně Češi mají nebo Češi obecně všichni mají jako víc víc prostředků, jak investovat napřímo mají ty mobily mají v ruce. Už v podstatě sledovat ceny jako každou každou vteřinu. A mají možnost v podstatě nakoupit pro akcie naopak ale co vidíme, že samozřejmě těch příležitostí investičně paradoxně jako miň z pohledu akcí, protože třeba po svém 20 let už vlastně po, podotkl Vrba byl vlastně poté bublině tehdy v roce 2000 konkurz 1000 od té doby prostě zmizelo třeba v New Yorku téměř polovina jako akcí, takže já myslím, že ochota investovat čím dál větší volby. Podle mě ještě výrazně větší. Ty nástroje to jsou průmysl lepší finanční investiční gramotnost, ale prosím, možná se snižuje nabídka postupně, protože a i tu velkou koncentrací majetku možná na světě se prostě spousta firem vztahuje zbouraná. Skupuje se naopak vidíme nový a piju začne fungovat nový mechaniky vlastně na těch trzích. Já si pamatuji vlastně, když jsem studoval takto plošnou fundamentální analýze zjišťoval, jak ta firma jako zdravá má tzv. prize Orling zdejšího a podobně. A dneska se to hodně rozdíl, kdy vlastně letech notují, jak a akcí se hodně. Investoři dívají na růstu jaksi je spousta novech jako pijou, který v podstatě nebudou nebo nevytváří žádný zisk. A a podle mě v tom jako se zorientovat možná těžší spousta lidí vidí, že tam je příliš možná jako volby a v terénu zorientovat, takže si myslím, že to určitý míry jako odrazuje ty přímý investory, ale nárůst vidíme vidíme nejenom v Česku, edete pomaleji víme západní Evropy. Podle té covidový době se tam počet těch přímých investorů jako minimálně zdvojnásobil. Samozřejmě pomáhat Mlčák demokratizace investování, protože vidíme, že spousta kovu zahraničních platform, tak prostě nabízí obchodování zadarmo a ty vlastně de facto přiblížili tu investování široký populaci, nejenom samozřejmě v Americe v západní Evropě v Česku možná trochu miň, no a ty vlastně poměr silně jako konkurují těm institucím těm velkým hráčům, kteří dřív vlastně ten trh vytvářeli dneska ten tam to fyzické osoby ten ředitel a na co na světě jako nabývá docela síla takže jako vidíme velký trend demokratizace investování. Mezi Česká republika se k tomu jako pomalinku pomalinku přibližuje, ale to tempo není příliš příliš rychlý.

No a jak se díváš na 2 Liška rohličky nebo nebo jakým způsobem vážná a této nebo se tuto akci, co se stalo v boj těch malých proti velkým, co se týče těch stop akcí a další věci vnímáš jako popularizaci, která, která která, no, bude doprovázet průvodním jevem, nebo to vnímáš jako třeba možná začátek konce za korupci těchto investičních společností, jak známe.

To těžký říct asi teď. Já si myslím, že v první řadě jako jdoucími na tom něco sympatického je, protože si myslím, že to vlastně vytváří nějaký jako efekt, kdy vlastně ta dominance učí snaha fondů nebo i sociální hráčů není tak silná. A na druhou stranu to

vlastně nás možná jakoby v té analýze akcí vede někam jako do pozadí, možná ještě někam a chtějí psychologii davu a analýze toho, jak vlastně se ten dav a v ten funguje a vlastně paradoxně, jako by tady to demokraté se možná nás bude zpátky k tomu, že možná odstupného takový ty fundamentální analýzy těch expertů možná někam jako k analýze, tak se technik zmizí, ale ale možná ještě upjatý analýzy davu, kterou myslím, že už někdy v roce 1920 jako zpracoval a tehdy na Kostelany, jestli se nepletu, nepletu takže na vlastně něco jde dopředu něco vlastně pro ně možná jakoby dozadu a tam samozřejmě majitel jako investory velmi spontánní takže a dneska si prostě na sociální sítích přečte, že zima si koupit to nebo tamto prostě do toho, že by to nějak jako analyzoval buďto vyjde nebo nevyjde takže někde možná se dá říct že z tohoto pohledu některých lidí může být spíš gambling i když na druhou no já si myslím, že vlastně pro ně akcí se to děje mnohem míň když vidím, co se na kryptu měnách, tak tam samozřejmě tyhle efekty, kde navíc je to jako extrémně bez fundamentu se děje jako řádově úplně v jiném rozsahu.

Co ten uplynulý rok covidu vím, že hodně lidí bavilo tím, že se čas investovat sami elektro pro navázat na patrně ten ten, který snad už za náma?

Tak mi asi patříme jako mezi ty odvětví, který jsou trochu vítězové toho covidu domů, a protože přece jenom lidi byli doma, ale dali si příležitosti, že úrokový sazby nulové, takže klienti často hledali vlastně kde můžu zhodnotit své prostředky a s tím, že my jsme byli připravený, byli jsme jako plně digitální vybavený, ať už pro vlastně nalodění klientů má v Linci jednoduše mohl řídit účet z domova, mohl vlastně investovat kolem 25 zahraničních burz, včetně samozřejmě české z domova, tak spousta lidí a se začala jezdit byla nahoře v borském visí příležitost po tom propadu v březnu v dubnu loňského roku, takže nás vlastně ta ten loňský rok jsme zaznamenali v podstatě naprosto rekordní čísla. Hlavně vlastně u budování fyzických osob, kdy jsme počet klientů nám vzrostou o 40 % téměř a obchodování se více než 2 po nás bylo za rok za rok, takže jsme vlastně dosáhli vlastně rekord zamyslet korun růst, jak za posledních vlastně celé story patrně jsme dosáhli nejlepšího výsledku ohledu na obchodování fyzických osob.

Hele.

A jak to vidí, jak to vidíš zhruba investování ve vůbec, jak vůbec vnímáš. Budoucnost svého zaměstnání mám, já je tam nějaká nějaký prostor a my se od začátku snaží najít kouzelný územní kouzlo rovnice nebo matici, která, která bude umět ty věci řešit za vás, ale předpokládám, že jakýsi nástup umělé inteligence bude něco, co asi byl znovu bude v oboru, který jako první.

Tak my samozřejmě se na to díváme. Máme naše algoritmy, máme i vlastně nový produkt jsme Indigo, což je vlastně jako roboticky automaticky investování a k tomu řekl super robotické zřejmě zatím žádnou velkou. A ty Fish and jazz nemáme nebo umělou inteligenci. A jsme vidíme, že jako podle nějakých statistik až 80 80 90 % veškerých jako investiční rozhodování někde na pozadí řídí algoritmy honem nebo roboti možná už na, ať už to vlastně ve finále znáčkne člověk nákup nebo prodej, tak prostě zatím nějaký doporučení, který z těch velkých čísel vychází a to samozřejmě vede k nějakým novým trendům na tom na tom trhu, protože ty algoritmy se nějak chovají, možná to hezky mluví s loňským roce, kdy já si myslím, že ty to ta humánní inteligence ty lidé možná některý případech je lepší investiční rozhodnutí samozřejmě většina těch aut je nějakým způsobem modelovaná na časových řadách. A jo, my jsme studovali poměru statistiky ekonometrie škola tak víme, že všechny ty analýzy časových řad jako fungují určitý míry v momentě kdy přijde nějaký exces typu právě nějaký obrovský poklesu o nárůstu, tak já ty časové řady trochu si s tím berou. Nejvíce s tím dělat trochu dostali naši Integra, který sice per formule hezky lásku jako výkonnost, ale na druhou stranu a víme že někteří jako individuální investoři nebo ty lidi, kteří výběry, tak jak Martu, říká zlepšit, protože v tu chvíli vlastně tam ta lidská inteligence možná fungoval lépe, ale myslím si jako těch standardních dobách vlastně ten algoritmus je prostě rychlejší, vyhodnotí si víc těch rozhodnutí a. Umí pracovat jako mnohem efektivně asi člověk, ale přesně hrozí extrémní dobách. Myslím, že potřeba, aby ta lidská inteligence tam pořád nad tím jako dozor volá dohlížela a zúčastnit podle mě spousta těch algoritmů, jakou mají on to nejsou buď jako roboti. On to má spousta stupňů volnosti, takže vidíme supům jako triviální algoritmy na bázi po nějaký jako finanční analýzy a vedle toho jsou velmi sofistikovaní roboti jako prvky prostě umělé inteligence a a já myslím, že teprve jako doba a ta budoucnost ukáže, jak moc vlastně lidi v tom budu ještě potřeba asi tý nějaký dlouhodobý horizontu asi míň míň, ale myslím si, že právě ten loňský rok ukázal, že způsobech algoritmu na to ještě nějak připraven.

Poslední 2 témata jsou těch emocí tak, jak se díváš, naopak na trend udržitelných investic a různých jaksi etických požadavků které začínají mít tak banky tak tak investiční společnosti.

Teď těžká otázka. Já se přiznám, že teď se o tom hodně mluví a snažil PSG v.o.s. ráj nebo investice udržitelnosti, ať už z pohledu ekologie a anebo jako dalších faktorů hodnot společnosti já pro mě. My jsme my jsme vyrůstali, ať už ty školy jsme tu v devadesátých letech jsem byl poměr zažil zasažení a silně nějakým jako liberálním smýšlením a aby takový liberální kapitalismus a pro nás jako docela do určité míry byl hlavním faktorem jako ziskovosti firem a víceméně tak bysme ty hodnoty ještě tolik neřešili, co je teď vlastně úplně nový fenomén, že vlastně tady ta udržitelnost dostala po útěku na úroveň ziskovosti, takže a pro pořadí podle mě u nás třeba patry starší investorů je to vlastně nepochopitelný, protože si říkali samozřejmě udržitelnost jasná, ale přece nebudu investor řečeno, že to udržitelné nevydělává peníze. A pořád mají spíš jakoby tendenci k té, které jak pro citově orientované investičním chování. Na druhou stranu jsou tady lidé, říkají to udržitelnost má v sobě, ona se nakonec harmonizuje. A a podle mě teď hrozně těžký a bude jako myslím to celé o tom hledat jako balanci. Mezi tím, aby to bylo udržitelný nejenom z pohledu jako přírody společnosti, ale aby to mělo i udržitelnost ekonomickou a myslím, že není ještě úplně tak triviální. A vidíme, že spousta jako udržitelných investic sice vydělává, ale může to být právě pod trendem určitého určitého hosti a že vlastně všichni říkají, ono vlastně nakonec se to ty peníze nasypou často ty státní ty dotace a podobně a ale podle mě bylo hrozně fajn, kdyby ty odříkal investice, byly svěbytně jako ekonomicky zdatný, takže tohle hlediska já si myslím, že to ještě vytvoří spousta jako rozporů. A samozřejmě ta cesta jakoby jasný definice udržitelnosti ještě jako bude dlouhá, protože jako dneska vlastně existují nějaké poměr jasně vymezené ratingy, všechno se to velmi zjednodušuje na produkci CO2 a podobně. Já si myslím, že je to potřeba dát jakoby mnohem mnohem širší kontext a dobře tyhle věci vybalancovat tak, abysme vlastně jako udržitelnost nakonec neplatili jenom primárně z našich daní, takže tohle si myslím, že hrozně důležitý jak ohledně.

Jak to máte v pátek, jak to řešíte.

No, tak mi pátrají tím, že vlastně většina těch o obchodování na základě exekuční takzvaně neboli, že 3 klienti kupují sami do, tak my vlastně vystavujeme nějaké memorandum o udržovaných investicích, který děti dostávají momentě, kdy si vlastně u nás

zřizují smlouvám vystěhují stránkách, ale samozřejmě momenty, kdy nastává investiční poradenství v případě makléřů, tak samozřejmě už mají jako speciální instrukce, jak se klientů ptám na to, jestli je pro ně důležité, jestli investují do udržitelných titulů a vlastně v momentě kdy se rozhodl, že si koupí něco, co je z pohledu ty udržitelnosti jako nevhodné tak by na to měl upozornit ale není to není to tak, že bysme vlastně říkali, že naše investice u nás jsou čistě udržitelné jako je to volba toho klienta, nebo protože on vlastně rozhoduje, co si nakupuje a bych to měl dostat tu zprávu informaci, co určuje patry, bude dělat je že chceme vlastně spustit tím, že má Patria cz investiční portál nebo informační portál, lépe řečeno, na, který chodí téměř 200 000 unikátních čtenářů měsíčně tak my vlastně chceme jim poletí tady toho roku a uveřejnil takovou sérii článků vlastně obecně udržitelných investicích, které vlastně jasně vysvětlí, proč se ty věci dělá a jaký společnosti jsou udržitelný a jaký.

Jaký vlastně situace můžou nastat v případě toho investora. A takže z toho hlediska my určitě chceme dělat jako mediální osvětu vůbec udržitelný investování, ale pořád jsme obchodní cenný papíry vlastně, ale to rozhodnutí bude na tom klientovi smutné.

No a do budoucna, jak to vidíš Patria pro sebe chtěl zeptat, jestli by se tomu dítěti doporučil stát se makléřem studovat rok tak nevím.

Jestli úplně makléřem Zeman samozřejmě keř musí mít nějaký dispozice a nevím, jestli moje děti znovu k dispozici na makléře ale určitě bych jim jako půjčili investovat protože když se podíváme kolem sebe tak co vlastně vytváří hodnotu jako těch společností samozřejmě třeba boj o ekonomických hodnota, tak jsou to firmy, je to soukromý sektor a velké firmy, které jsou na burze. A já si myslím, že vlastně dneska vlastně trhu pozastaví nad tím, když se někdo otvírá penzijní spoření dětem, takže vlastně nedá, ten to o tomto nejvyšší nejdynamičtější spoření, kteří vlastně prostě primárně do akcí a do akciových fondů indexu, protože dlouhodobě vlastně největší výkonnost diskutujeme firemní sektor a samozřejmě je volatilitnější, ale ta ta hodnota ekonomická prostě primárně stojí na společnostech, které drtivě většinou, jako jsou prezentovány, ať jsou v amerických evropských nebo asijských indexech, takže určitě by svým dětem doporučil, aby své peníze odkládaly jako z velké části do akcí.

A budu spát je.

Ta budoucnost Patria my teď my jsme byli schváleni velká bez skupinou, jak v Praze, děkuji jako jako vlastně taková platforma hlavní pro střední východní Evropu. A takže teď asi se snažíme přebrat pobočku KBC v Maďarsku a připadá vlastně nástup do Maďarska či notifikační proces Maďarsko národní banku 88 slovenské klienty České republiky a máme nějaké diskuzi s Bulharskem takže tam vlastně KBC působí v rámci střední východní Evropy, tak my jsme rádi postupně začaly působíte my a tým vlastně a i určitý míry jako zvedli hodnotu Patrii v tom smyslu, že na ten náš byznys primárně o IT on line obchodování. A samozřejmě používat jednu platnou více zemích, tak ty náklady jako postupně rozředí a budeme schopni víc jako dlouhodobě životaschopný, protože obecně ten náš sektor, abych to přiznal aerolinkám vlastně byly tam ty tradiční aerolinky pak tam zastupitelů kostru aerolinky a ta teď mají problémy. My jsme rádi vlastně dostali do situace, kdy ten náš sektor jako protože bude dál dávat vlastně možnost klientům investovat tady z toho mobilu nebo z toho počítače jako napřímo na těch burzách, aniž by museli složitě někam se registrovat nějakých jako zahraničních platformách, aby vlastně tahle služba ta kvalitní služba zůstala pořád ta Čechů má jenom Čechů možná ovšem jako.

Středoevropan k dispozici. Já muziku držím ti pouze. Ti děkuju pěkně zařazovat 4x.

Česko-uruguayské symposium: Naše společné století [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 12.11.2021, Zdroj: uhk.cz, Autor: Univerzita Hradec Králové, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.11.2021 21:52, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

U příležitosti 100. výročí diplomatických vztahů mezi Českou republikou (Československem) a Uruguayí Univerzita Hradec Králové ve spolupráci s Honorárním konzulátem Uruguaye v Praze, Střediskem ibero-amerických studií Univerzity Karlovy a Ministerstvem zahraničních věcí v Praze pořádá jednodenní Česko-uruguayské symposium: Naše společné století.

Cílem symposia je ukázat stav a osvěžit česko-uruguayské vztahy v různých akademických disciplínách a společenských oborech, propojit českou odbornou komunitu nejen regionálně, ale i na mezinárodní úrovni s uruguayskými kolegy. Účastníci na místě obdrží knihu Michala Zourka vydanou k výročí.

Jednacími jazyky symposia jsou španělština a čeština. Úvodní prezentace proběhnou v angličtině.

Registrace je možná do 20. listopadu 2021.

Program

Historie

Registrace a káva

Začátek a uvítání rektorem Univerzity Hradec Králové prof. Kamilem Kučou

J.E. Velvyslanec UY J.C. Ojeda: Uruguay Today

Mgr. et Mgr. Michal Zourek, Ph.D. – Mendelova univerzita v Brně, Ústav teritoriálních studií: Přehled čs.-uruguayských vztahů ve 20. stol.

PhDr. Simona Binková, CSc. - Univerzita Karlova, Praha, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií: Siglos antes: El estuario del Río de la Plata y el río del Uruguay en la época de las reducciones jesuitas (vía fluvial y fronteras

Mgr. Lukáš Perutka, Ph.D. – Univerzita Karlova, Praha, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií; Univerzita Karlova, Praha, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií, Katedra severoamerických studií; Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, Katedra historie: Cónsul honorario Jan Sykáček y el comienzo de la colonia checoslovaca en Uruguay

Otázky

Politologie

Doc. Mgr. Jiří Chalupa, Dr. - Ostravská univerzita, Filozofická fakulta, Katedra romanistiky: Československo a Uruguay 20. století – srovnání režimů a vyrovnávání se s nimi

Doc. Mgr. Karel Kouba, Ph.D., M.A. – Univerzita Hradec Králové, Filozofická fakulta, Katedra politologie a PhDr. Radek Buben, Ph.D. - Univerzita Karlova, Praha, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií: Politická specifika voleb, vládnutí a referendum v Uruguayi

Otázky

Identita and Literatura

Mgr. Olga Líbalová - absolventka oboru iberoamerikanistika SIAS: Role vzdělání na vytváření národní identity

Mgr. Václav Švepeš, Ph.D. - Soukromá střední škola a jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Č. Budějovice, zástupce ředitelky (absolventka oboru iberoamerikanistika SIAS): Mezinárodní úspěchy uruguayského fotbalu v letech 1924-1930 a uruguayské národní vědomí

Jan Mattuš - nakl. Julius Zirkus, Brno, překladatel, publicista a nakladatel: Slunce a stín. Fotbal jako literárium na březích La Platy a u nás

Otázky

Cesty Uruguayí

Prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc. – Univerzita Karlova, Praha, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií:

Českoslovenští automobiloví cestovatelé 30. - 40. let 20. století o Uruguayi (manželé František Alexander a Eva Elstnerovi; Jiří Hanzelka a Miroslav Žikmund)

Prof. Ramiro Podetti (Profesor Titular de Historia del Pensamiento Latinoamericano, Facultad de Humanidades y Educación, Universidad de Montevideo): La recepción reciente de José Enrique Rodó en Chequia

Diego Hernández Nilson (Universidad de la República, Montevideo): Desafíos políticos de Uruguay

Otázky

Shrnutí, poděkování a rozloučení

Sdílejte článek

Datum konání

„Měl plno výmluv.“ Hesla v brutální kampani jsou jen marketingová, přiznává ministerstvo [URL Automatický překlad](#)
WEB, Datum: 13.11.2021, Zdroj: echoprime.cz, Autor: Záváš Dobiašovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.11.2021 02:27, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

„Brutální“ očkovací kampaň zobrazující i zemřelé schytala kritiku odborníků i značně ostrou reakci rektora ČVUT Vojtěcha Petráčka. Ten mimo jiné kampani vyčítá spojování zemřelých se slogany, které zpochybňují jejich volbu odmítnout očkování. Ministerstvo zdravotnictví přiznává, že jde jen o marketingová hesla, která s konkrétními lidmi na fotografiích nesouvisí. Podle mluvčího resortu Daniela Köppla je to naopak správný přístup.

„Brutální“ očkovací kampaň zobrazující i zemřelé schytala kritiku odborníků i značně ostrou reakci rektora ČVUT Vojtěcha Petráčka. Ten mimo jiné kampani vyčítá spojování zemřelých se slogany, které zpochybňují jejich volbu odmítnout očkování. Ministerstvo zdravotnictví přiznává, že jde jen o marketingová hesla, která s konkrétními lidmi na fotografiích nesouvisí. Podle mluvčího resortu Daniela Köppla je to naopak správný přístup.

Vláda čelí dlouhodobě kritice za nedostatečnou kampaň na podporu očkování a ani její nové kroky příliš pozitivních ohlasů zatím nepřináší. Na velmi syrových snímcích z nemocnic jsou zobrazeni zdravotníci a pacienti s covidem-19 ve vážném stavu. V některých variantách kampaně jsou i zemřelí, což ukazuje modrý pytel a kovová rakev, jaké se v nemocnicích používají. Obsahuje také hesla „Měl plno výmluv“, „Myslela, že to nespěchá“, „Neustále očkování odkládala“ nebo „Nestihl třetí dávku“. Kampaň se objevila poprvé v úterý, snímky se objevily v tisku, na zpravodajských webech a sociálních sítích.

Ostře se pak do kampaně pustil v otevřeném dopise ministru zdravotnictví Adamu Vojtěchovi (za ANO) rektor ČVUT Vojtěch Petráček. V něm se od agresivní kampaně distancuje a říká, že vláda neeticky využívá reálné obrazy umírajících a zemřelých, které mají „motivovat“ lidi k očkování. Také se zamýšlí, jak tým ministra Vojtěcha může vědět, že zemřelý neměl dobrý důvod, proč nebyl očkovan.

Odpovědí je, že to ministerstvo skutečně zřejmě neví. „Je to reklama. Jsou to samozřejmě reklamní slogany,“ řekl deníku Echo24 mluvčí resortu Daniel Köppl s tím, že texty u fotografií zobrazujících například i zemřelé či pacienty v těžkém stavu nevycházejí z jejich reálných příběhů či vyjádření. Podle Köppla je to však naopak správně. „Naopak jsme chtěli obrácený efekt, byli jsme proti tomu, aby se medializoval jakýkoliv příběh těch lidí, to rozhodně není ve prospěch té kampaně ani ničeho,“ dodal Köppl.

Naopak podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** Denisy Hejlové je vzhledem k eticky citlivému způsobu kampaně důležité, aby mělo ministerstvo nejen ošetřený souhlas k použití fotografií, ale i reálné příběhy. „Ministerstvo zdravotnictví by jako zadavatel mělo mít také velmi dobře vyzdrojovatelné, že nám předkládá příběhy, které nejsou pouze nějaké ilustrační fotografie z fotobanky s vymyšlenými příběhy, ale že jsou to skutečné příběhy reálných lidí,“ řekla deníku Echo24 Hejlová, podle které navíc podobný agresivní styl kampaně nebude pravděpodobně příliš účinný a může naopak některé lidi odmítající očkování ještě více utvrdit v jejich postoji.

Kampaň, která pochází z dílny ministerstva zdravotnictví, podle Köppla ošetřená práva má. U některých fotografií z nemocnic, které během covidu pořídil fotograf Lukáš Bíba, podle něj ministerstvo řešilo i souhlas pozůstalých. „U těch, kde jsou rozeznatelné obličeje, samozřejmě souhlas máme. Možná vás překvapí, že ti lidé byli naopak rádi za to, že tu kampaň děláme,“ řekl mluvčí resortu Köppl.

Agresivní očkovací kampaně se naopak zastal lékařský etik Marek Orko Vácha. „Vzhledem k tomu, že dosavadní kampaně státu nepřinesly očekávané výsledky, vzhledem k nedostatku času a k urgentnosti situace, vzhledem k úspěšně se šířícím dezinformacím, není čas na debatu, zda je stávající kampaň pro někoho přijatelná nebo nepřijatelná z důvodu své syrovosti,“ uvedl Vácha.

U marketingových odborníků však vyvolává spíše pochyby. Podle výkonného ředitele Asociace komunikačních agentur Marka Hlavici ministerstvo při představení nové kampaně nesdělilo žádnou strategii. „Připomínám, že když iniciativa Cesta ven připravovala svoji kampaň na podporu očkování, opírala se o výzkumy názorů a postojů veřejnosti, testovala kampaň před zveřejněním, a měla tak možnost říci, že právě tento typ oslovení bude na tuto část veřejnosti fungovat. Nevím, jestli autoři současné podoby kampaně pracovali podobně profesionálně nebo prostě jenom měli takový nápad. Analogie s děsivými obrázky na krabičkách cigaret není moc návodná – zavedením těchto krabiček k žádnému skokovému poklesu odbytu cigaret nedošlo,“ řekl Hlavica.

Rektor Petráček pak v otevřeném dopise varoval i před možnými dopady na psychiku lidí. K tomu by mohlo dojít i podle místopředsedy Psychiatrické společnosti České lékařské společnosti Martina Anderse. Negativní dopady na duševní zdraví podle něj nelze u nové kampaně vyloučit. „Zkoušelo se to po dobrém, tak teď zkoušejí přitlačit. Nedokážu zhodnotit, jaký to na někoho bude mít efekt. Ale také si dokážu představit, že to na někoho může mít dopad i velmi silný,“ řekl Anders.

COP26, týden druhý: dohoda o uhlí, ale mírnější, málo financí a celkově velké zklamání [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 14.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.11.2021 20:02, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích...

O autorovi: Tereza Koudelová

Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Dostaneš vše, tvůj Sebastian

Rakouské skandály

Jak moc se rakouská politika podobá té české? Něco může napovědět série skandálů, na jejímž konci byl letos v říjnu odchod někdejší naděje evropských konzervativců Sebastiana Kurze z funkce rakouského spolkového kancléře. V aférách figurují záznamy textových zpráv se smajlíky a symboly polibků, vymazané pevné disky počítačů, policejní razie a spousta dalších místy zábavných a místy vážných věcí.

Takové zprávy by nevypadaly nijak zvláštně, kdyby si je online vyměňovali zástupci mladší generace. Tady však byl na jedné straně chatu kancléř rakouské spolkové vlády a diskuse se týkala obsazení pozice šéfa mocného státního holdingu držícího podíly v různých rakouských firmách.

„Dostaneš vše, co chceš,“ textoval v roce 2019 spolkový kancléř Sebastian Kurz dlouholetému stranickému spojenci Thomasi Schmidovi, který coby vysoce postavený úředník ministerstva financí systematicky pracoval na tom, aby se stal šéfem zmíněného holdingu ÖBAG.

Thomas Schmid – usilující o vlivnou manažerskou funkci, aniž by někdy předtím řídil jakoukoli firmu a měl mezinárodní zkušenosti – se z kancléřovy zprávy radoval.

„Jsem tak šťastný :-)) Miluju svého kancléře,“ odpověděl Kurzovi Schmid.

Snad ještě pozoruhodnější textovou zprávou uklidňoval Thomase Schmidu třetí z party, Kurzův kamarád a člen vlády Gernot Blümel. „Neměj obavy. Jsme rodina,“ napsal politik svému známému Schmidovi. Zpravodajský web Politico.eu tuto zprávu označil doslova za „kmotrovský moment“.

Záznamy digitální komunikace se dostaly na veřejnost letos na jaře v rámci policejního, justičního a parlamentního vyšetřování čachrů, v nichž figurují lidé kolem Sebastiana Kurze. Bezprostředně sice ještě k jeho rezignaci na funkci spolkového kancléře nevedly, ale určitě k ní přispěly. Političtí komentátoři obecně označovali jarní skandál za moment zlomu, pokud šlo o Kurzovu pověst. I když se trhliny v jeho oblíbě objevily už předtím v souvislosti s řízením koronavirové pandemie, právě uprostřed tohoto skandálu začalo Rakousko definitivně střízlivět z víry v teprve pětatřicetiletého Sebastiana Kurze.

Pryč byla reputace „zetě národa“, „záračného dítěte“, člověka, jenž zamete se starým rakouským klientelismem a stane se vzorem pro jiné evropské konzervativní strany. Nový politický styl s Kurzem do země nepřišel. Jak napsala v deníku Der Standard rakouská lingvistka Ruth Wodak: Rakušané naopak zjišťují, že všechno je možné.

„Cíl je jasný. Kurz musí jít,“ bránil se v květnu kancléř v televizi, a aniž by použil to slovo, vykreslil vyšetřování jako hon na čarodějnice. Pozorný český čtenář se jen obtížně ubrání asociaci se slovy tuzemského šéfa vlády. „Koalice mají jediný cíl, odstranit Babiše z politiky,“ řekl letos v dubnu Andrej Babiš, mimochodem Kurzův dlouholetý spojenec na mezinárodní scéně. Část českých publicistů používá při popisu českého klientelismu opakovaně slovní spojení – tohle by se jinde na Západě stát nemohlo. Pokud však Rakousko k demokratickému Západu přiřadíme a pomineme, že geograficky leží spíše na jih od Česka, tamní skandály poslední doby ukazují, že ačkoli se obě země samozřejmě v mnohém liší, v něčem jsou si podobné. Společných pár set let v jedné habsburské monarchii patrně spojuje oba národy více, než by si ony samy asi chtěly připustit.

Spropitné a mýtné

Rakušané mají pro korupci několik speciálních slangových označení. Freunderlwirtschaft, což se do češtiny obvykle překládá jako klientelismus (Freund je přítel a Wirtschaft hospodářství či hospodaření). Dalšími termíny jsou Schmattes, spropitné, a Maut, mýtné.

Úplatky, klientelismus a čachry s lukrativními posty totiž mají v rakouské politice letitou tradici. Dá se říci, že k ní patří podobně jako k Vídni kavárny a Sachrův dort. Dlouhá léta si mezi sebou porcovaly republika dvě nejsilnější politické strany – lidová (ÖVP) a sociálnědemokratická (SPÖ), vládnoucí na celorakouské úrovni ve velké koalici. Pozadu ovšem nezůstávali ani populističtí Svobodní (FPÖ), kteří jinak dělení státu mezi lidovci a socialisty hlasitě kritizovali. V Korutanech, své tradiční základně, vytvořili počátkem tisíciletí propracovaný klientelistický „systém Haider“, pojmenovaný po tehdejší šéfovi strany a korutanském hejtmanovi Jörgu Haiderovi. Osud tohoto politika i systému nesoucího jeho jméno byl spektakulární. Ženatý národněpopulistický politik popíjel jednoho říjnového dne v roce 2008 v gay baru v Klagenfurtu, pak sedl do auta a zabil se při řízení ve vysoké nepovolené rychlosti: pitva odhalila, že množství alkoholu v krvi několikanásobně překračovalo limit. Klientelistický „systém Haider“ posléze dovedl spolkovou zemi Korutany až na pokraj krachu.

Do role nositele změny, jenž vymete tyto staré pořádky, se pasoval, jak už bylo řečeno, mladý lidovecký politik Sebastian Kurz. V sedmadvaceti letech se stal ministrem zahraničí, v roce 2017 šéfem lidovců a v jednatřiceti letech předsedou vlády v koalici se Svobodnými. Kurzovo vládnutí však zasáhla série skandálů. Detailní pohled na ně je pozoruhodnou zprávou o politických zvycích v Rakousku – a nejen o nich.

Ibiza a skartovací aféra

Na počátku odchodu Sebastiana Kurze z funkce rakouského spolkového kancléře stála takzvaná aféra Ibiza – a to přesto, že se ve chvíli jejího propuknutí v květnu 2019 nezdálo, že by jej mohla zásadně poškodit.

Hlavní obětí byl tehdejší šéf populistické FPÖ a Kurzův vládní kolega Heinz-Christian Strache. Právě on, doprovázený ještě místopředsedou Svobodných, se sešel ve středomořském letovisku na ostrově Ibiza se ženou, která předstírala, že je dcerou známého ruského oligarchy. Nahrávka ze schůzky se dostala do médií, aniž by bylo dodnes jasné, kdo ji zorganizoval a pořídil záznam. Jisté naopak je, že politici popíjející v hotelovém pokoji vyprodukovali sérii zajímavých prohlášení a myšlenek.

Legendární je například výrok zmíněného místopředsedy Svobodných

Johanna Gudenuše, který uklidňoval podezřívavého Stracheho slovy „ne, to není past“ (samozřejmě to past byla). „Děláš si legraci? Ona je sexy,“ řekl šéf FPÖ svému stranickému kolegovi německy o domnělé dceři oligarchy, schůzka totiž byla částečně překládána do ruštiny, případně spolu účastníci mluvili anglicky. Předseda Svobodných Strache také začal vykládat o klepech, že se Kurz účastní blíže nespecifikovaných sexuálních orgií.

Hlavním problémem však bylo, že v záznamu se ukazovala ochota šéfa FPÖ k obchodu. On zařídí pro ruského oligarchu rakouské veřejné zakázky a výměnou se mu dostane pomoci ve volební kampani: oligarcha by mohl vstoupit do společnosti vlastníci legendární rakouský bulvární deník Kronen Zeitung, jenž pak dostane příkaz podpořit FPÖ ve volbách.

Aféra Ibiza dokonce inspirovala německé filmaře k natočení hraného seriálu; může to připomínat českou dramatizaci rozhovorů z prostředí strany Věci veřejné, která byla na počátku minulé dekády členem české vládní koalice. Uzavřené debaty „věvěček“,

jejichž záznamy pronikly do médií, na rozdíl od aféry Ibiza nebyly nikterak zinscenované. I jejich účastníci se nicméně hájili tím, že konzumovali alkohol. Na jednom záznamu schůzky stranického vedení byla slyšet diskuse, zda se strana financuje půl milionem korun v pytlí, které se pak vloží na stranický účet. Na jiných nahrávkách se zase hovořilo o sexu mezi poslanci. Ale zpět do Rakouska: aféra Ibiza vedla v květnu 2019 k pádu koaliční vlády. Kurzovi lidovci, kteří do kauzy na první pohled zapletení nebyli, se po vyřazení FPÖ z kabinetu těšili na předčasné zářijové volby. Do jinak hladké kampaně ÖVP ale zasáhla takzvaná skartovací aféra. V červenci 2019 vyšlo najevo, že blízký spolupracovník kancléře nechal krátce po vypuknutí skandálu Ibiza a těsně před odchodem Kurze z úřadu tajně, mimořádně důkladně a pod falešným jménem zlikvidovat pět pevných disků z vládních počítačů a tiskáren. Celá věc vyšla najevo jen proto, že za skartaci nevyrovnal účet. Tato aféra ještě vyzněla doztracena a Kurz mohl v září 2019 slavit volební vítězství.

Lživá výpověď

V roce 2020 byl ustaven parlamentní vyšetřovací výbor aféry Ibiza, složený ze zástupců politických stran, na případ se zaměřilo i specializované státní zastupitelství WKStA, které šetří kauzy v oblasti korupce a hospodářské kriminality.

Cílem původně bylo objasnit machinace představitelů FPÖ, vyšetřování se ovšem, jak se to někdy stává, rozeběhlo i do dalších, původně nečekaných směrů. Před výborem vypovídala celá řada svědků včetně kancléře Kurze a pozornost vyšetřovatelů se začala stále více stáčet i k němu a podivnému rozdělování lukrativních postů.

Bývalý předseda FPÖ Strache totiž na nahrávce z Ibizy zmínil, že firma Novomatic, provozující kasina, „platí každému“, myšleno politickým stranám. A uprostřed zkoumání této informace narazili vyšetřovatelé na podezřelou textovou zprávu z roku 2017, v níž šéf Novomaticu žádal Kurzova kamaráda, pozdějšího ministra financí Blümela, o zprostředkování schůzky s Kurzem, tehdy ještě ministrem zahraničí. Mimo jiné chtěl hovořit „o daru“.

Sebastian Kurz i Gernot Blümel popřeli, že by se nějaká schůzka uskutečnila a že by kdokoli přijal nějaký dar. Jenže to už vyšetřování narazilo na již zmíněný případ Kurzova dlouholetého spojence Thomase Schmida, usilujícího o šéfovské křeslo v akciové společnosti ÖBAG, spravující státní podíly v klíčových firmách (jako třeba OMV či Telekom Austria).

Textové zprávy týkající se tohoto plánu a Thomase Schmida vyšetřovatelé zabavili. V médiích se objevily poté, co vyšetřovací spis dostali obvinění a jejich advokáti a také členové parlamentního vyšetřovacího výboru. Zveřejnění online zpráv nebylo jen ranou pro reputaci Sebastiana Kurze, další problém už byl právní: Kurz totiž při slyšení před parlamentním výborem popřel kontakty se Schmidem ve věci jeho jmenování do čela holdingu ÖBAG, odhalené záznamy online komunikace však zjevně ukazují opak. A to by znamenalo, že se Kurz dopustil křivé přísahy. Podezření se stále ještě vyšetřuje, pokud by se potvrdilo, může mu hrozit trest odnětí svobody až na tři roky.

Nezapomenutelným detailem tohoto skandálu je, že když letos začátkem roku policie provedla domovní prohlídku v domácnosti zmíněného ministra financí Blümela, zjistila, že jeho laptop chybí. Ukázalo se, že si ho „náhodou“ vzala jeho manželka, když šla na procházku s dítětem. Snaha zatajovat důkazy je pro rakouské aféry poslední doby typická, o čemž ještě bude řeč.

Vedlejším produktem aféry pak bylo odhalení, jakými nevybíravými metodami se pokoušel Kurzův okruh umlčet své kritiky.

Poté, co policie v Rakousku obvinila začátkem roku 2019 tureckého migranta z vraždy, plánovala Kurzova vláda prosadit nový tvrdý zákon. Ten by umožňoval poslat žadatele o azyl, které úřady shledají nebezpečnými, do „preventivní vazby“. Návrh zákona ostře kritizovala katolická církev, kardinál Christoph Schönborn ho přirovnal k typickým postupům diktátorů. A tak se na scéně objevil již zmíněný Thomas Schmid – kancléře Kurze informoval, že coby vysoce postavený úředník ministerstva financí pohrozil zástupci katolické církve, že by jí stát mohl odejmout daňové výhody.

„Super, díky moc. Ty sběrači dozorčích rad,“ pochválil ho za to v jedné z textovek Sebastian Kurz, který zjevně narážel na Schmidovu snahu získat funkce ve státních firmách.

„,“ odpověděl kancléři Thomas Schmid.

Není překvapivé, že rakouský politolog a komentátor Peter Filzmaier komentoval skandál slovy o „neuvěřitelné banalitě lidí, kteří vedou naši republiku“.

Průzkumy a prachy

Jarní skandál kolem Thomase Schmida ještě Sebastian Kurz coby kancléř přežil, podzemní aféru však nikoli. Počátkem října 2021 provedlo zmíněné protikorupční státní zastupitelství razie mimo jiné v úřadě kancléře, v centrále ÖVP, na ministerstvu financí a ve vile mediálního manažera Wolfganga Fellnera, zakladatele deníku Österreich. Vyšetřovatelé při prohlídce zabavili telefony, počítače, pevné disky a dokumenty.

Zásah se vázal k věci, o níž už se v hrubých obrysech částečně vědělo. Šlo o takzvaný projekt Ballhausplatz, nazvaný podle stejnojmenného náměstí, kde sídlí úřad spolkového kancléře. Zpravodajský týdeník Falter se v roce 2017 dostal ke dvěma stovkám stran strategického plánu, který tehdy zpracoval tým Sebastiana Kurze. Cílem bylo, aby mladý politik převzal lidovou stranu a posléze i úřad kancléře; projekt popisoval mimo jiné postupy při získávání sponzorských darů, mediální podpory či vylepšování Kurzovy veřejné image. Byl každopádně úspěšný – Kurzovi se v květnu 2017 podařilo zbavit tehdejšího předsedy ÖVP Reinholda Mitterlehnera a postavit se do čela strany i předvolební kampaně „Kandidátky Sebastiana Kurze – nové Lidové strany (ÖVP)“.

Důvodem zásahu vyšetřovatelů z letošního října se však stalo podezření, že Kurzův nástup k moci v rámci „projektu Ballhausplatz“ podpořily peníze daňových poplatníků zneužívané jeho spojenci. Systém měl být zhruba takový: Bulvární deník Österreich získal v podobě inzerce peníze od rakouského státu, konkrétně od institucí kontrolovaných právě Kurzovými kumpány. Výměnou za to měly být publikovány pro Kurze příznivé články a „průzkumy“ veřejného mínění ukazující, že lidovcům vzroste podpora, pokud si ho zvolí do čela.

Protikorupční státní zastupitelství vyšetřuje vedle Kurze, který musel 9. října z funkce kancléře odstoupit, ještě několik dalších osob kvůli možné zpronevěře a úplatkářství. O pár dní později policie zatkla šéfkou průzkumné agentury Research Affair Sabine Beinschab: důvodem bylo podezření, že těsně před zmíněnou policejní razíí z počátku října smazala pevný disk svého počítače, tudíž mohla zatajovat důkazy. Jde už o přinejmenším třetí podezření tohoto typu v rámci afér nějak spojených se Sebastianem Kurzem.

Pozoruhodná je ovšem i zpráva, kterou kauza dává o části rakouských médií. Jejich vcelku podstatným zdrojem příjmů bývá dlouhodobě právě inzerce ze státních zdrojů. A není to zdaleka poprvé, kdy se řeší, zda určitá média nepřizpůsobují své politické zpravodajství přísunu státních peněz. O tom, jestli politici médiím nevyhrožují, že jim inzerci odeberou, nebo zda naopak média sama politiky nevydírají a nežádají státní podporu výměnou za příznivé zpravodajství, se diskutuje už léta. V roce 2019 investigativní redakce Dossier zveřejnila svědectví tří bývalých špičkových politiků – exministryně zahraničí Karin Kneissl, exkancléře Christiana Kerna a již zmíněného exšéfa ÖVP a exministra hospodářství Mitterlehnera. „Shodují se v tom, že je deník Österreich de facto vydíral, že pokud jejich resorty nezvýší podíl inzerce v bulvárním deníku, odrazí se to na

negativním zpravodajství o jejich osobě. Podle Karin Kneissl to připomínalo, mafiánské praktiky Chicaga z 30. let,“ napsal na serveru HlídacíPes.org pozorovatel rakouské politické scény novinář Vojtěch Berger a dodal, že rakouský vztah politiky a médií může v něčem připomínat situaci v Česku.

Například reportéři Českého rozhlasu zjistili, že vydavatelství MAFRA – které v roce 2013 koupil Agrofert Andreje Babiše – získalo v letech 2015 až 2019 za reklamu, marketing a propagaci více než sto milionů od státních Českých drah. „Ve srovnání s ostatními mediálními domy jde o rekordní sumu, kterou přitom vydavatelství z velké části obdrželo bez výběrového řízení,“ informoval v lednu web iRozhlas.

České textovky?

Celkově samozřejmě nelze říct, že rakouské skandály spojené se Sebastianem Kurzem jsou na sto procent srovnatelné s těmi českými. Rakouské vyšetřovací orgány se chovají patrně odvážněji než třeba český státní zástupce zodpovědný za to, jak moc se vleče vyšetřování případu farmy Čapí hnízdo a Andreje Babiše. Sebastian Kurz navíc z funkce spolkového kancléře odstoupil. Nutno však také dodat, že on i ostatní zainteresovaní obvinění odmítají; Kurz se také funkce držel dlouho všem skandálům navzdory. Současně, což je důležité, z politiky neodešel, nadále zůstává šéfem lidovců.

Pokud však jde o podobnosti: sice nemáme, přinejmenším zatím, záznamy explicitních textových zpráv jako Rakušané, ale zajímavé toky peněz najdeme určitě i v Česku. Kolik například dostával holding Agrofert, založený Andrejem Babišem, peněz z různých dotací a státních zakázek, už bylo popsáno poměrně detailně. Jenže, a zde lze vidět další možnou paralelu, část české veřejnosti je to jedno. Stejně jako část rakouské společnosti, která nad klientelismem a korupcí v politice dlouhodobě spíše jen krčí rameny.

KURZOVA POVĚŠT „ZETĚ NÁRODA“ A „ZÁZRAČNÉHO DÍTĚTE“ UŽ JE NYNÍ PRYČ.

ZATÍMCO POLICIE MÍŘILA K MINISTRU FINANČÍ, JEHO LAPTOP „NÁHODOU“ VZALA MANŽELKA.

O autorovi: Michal Musil, Zuzana Lizcová, Spoluautorka Zuzana Lizcová je vedoucí katedry německých a rakouských studií FSV UK v Praze.

Foto autor: foto Profimedia.cz

Pokud postavíme kilometry dálnic, jen čtyři kritiku přijmu

TISK, Datum: 15.11.2021, Zdroj: Denik N, Strana: 6, Autor: JAN MOLÁČEK, Vytisknuto: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 00:21, Rubrika: Rozhovor, AVE: 58 355,62 Kč, Země: Česko

Možný příští ministr dopravy Martin Kupka (ODS) popisuje své priority či přístup k elektromobilitě.

Prioritou nové vlády v dopravě bude výstavba Pražského okruhu a dokončení dálnice D35 z východních Čech na Moravu. Deníku N to řekl pravděpodobný příští ministr dopravy Martin Kupka (ODS). Nynější náměstek středočeské hejtmanky pro dopravu také prohlásil, že vláda nedopustí opakování situace, kdy země zprovoznila jen jednotky kilometrů nových dálnic za rok. V rozhovoru hájil návrh na zvýšení rychlostního limitu na vhodných úsecích dálnic a v tunelech.

* Máte podepsanou koaliční smlouvu i program, Petr Fiala má pověření od prezidenta i jeho slib, že ho jmenuje premiérem. Nejde všechno až podezřele hladce?

Já musím říct, že jsem z toho překvapený. I signály těsně po volbách spíše ukazovaly na jiný směr. Na druhou stranu jsem i vzhledem k veřejnosti velmi rád, že to má tento průběh. Ty kroky, jak se zdá, mohou proběhnout přesně tak, jak ústava předpokládá. Kdyby se to naplnilo, byla by to pozitivní zpráva ve složitých časech s rostoucím počtem nakažených covidem, s dramatickou situací na energetickém trhu a koneckonců i s dále rostoucím schodkem státního rozpočtu.

* Možná nejste sám, kdo je překvapený. Volič je zvyklý na to, že i taková banalita, jako je výměna jednoho ministra, může trvat měsíce. Možná se někdo i bojí, že se může jednat o klid před bouří. Vy se toho nebojíte? Zahřmít může z leckterého směru.

V okamžiku, kdy jsem zároveň součástí strany, která vstupuje do koalice, mám logicky významný díl odpovědnosti za to, co se bude dít dál. Nechci předvídat otřesy nebo jaké přijdou porvyv větru. Teď je opravdu důležité směřovat kroky k tomu, aby se podařilo vyřešit ty nejvážnější problémy. A to se v koalici děje. To pokládám za důležitou zprávu. Mohl bych teď malovat obrázky dramatických scénérií, ale to by ničemu neprospělo.

* Může se stát, že se prezident Miloš Zeman vysloví proti některým kandidátům na ministry?

V historii se to stalo, na druhou stranu v historii nebyla logika a matematika většinové vládní koalice tak jednoznačná. Tady je podepsaná koaliční smlouva, shoda mezi dvěma volebními subjekty a pěti politickými subjekty, a je jednoznačná, včetně sto osmi hlasů ve Sněmovně. V tom je ta situace odlišná.

* Bavili jste se v rámci koaličních vyjednávání, co budete dělat, pokud se tak stane?

Nebavili, protože i s ohledem na to, co pan prezident v poslední době signalizuje, máme tendenci postupovat ve víře, že se bude naplňovat ústava. A ta nepřipouští žádný jiný průběh než potvrzení návrhu premiéra.

* Čili Petr Fiala v žádném případě neustoupí od návrhů, s nimiž přijde za Milošem Zemanem?

Nepředbíhejme situaci. Nechci předjímat situaci, že by se prezident měl zachovat jinak. Pokládal bych to za nekorektní. Spoléhejme na to, že přes odlišné zkušenosti v tomhle případě bude prezident postupovat v souladu s tím, co říká ústava.

* Jste zmiňován jako kandidát na post ministra dopravy. Já jsem si přečetl koaliční program a rád bych se zeptal na priority v oblasti dopravy, které zmiňuje.

Nejdřív se zastavím u toho, jak je to s tou rolí. O té není jasno a k rozumnému přístupu patří nezbytná střídmost. Uvidíme, jak to dopadne. Ale podílel jsem se samozřejmě na přípravě vícero kapitol.

OBCHVAT PRAHY A SPOJENÍ S MORAVOU

* I ve Středočeském kraji máte jako náměstek hejtmanky na starosti dopravu a jste starosta obce kousek za Prahou, což také znamená, že je doprava jednou z hlavních náplní vaší práce.

A proto mohu komentovat priority i bez vazby na případnou roli ministra. Co se musí stát v následujících čtyřech letech? Pokládám za klíčové splatit historické dluhy. Česká republika nezbytně potřebuje dvě dopravní stavby – Pražský okruh a dálnici D35 (má spojit Hradec Králové s Olomoucí, převzít část dopravní zátěže mezi východem a západem republiky a významně odlehčit provoz na D1, pozn. red.). Potřebuje je jako nezbytnou podmínku, která schází každý den. To se musí promítnout do dennodenní práce ministra, ať jíím bude kdokoliv.

* O kolik tedy urychlíte výstavbu dálnice D35? Dosavadní termín dobudování je rok 2028.

Tam jde o to, aby se podařilo udělat výrazný krok dopředu i u těch částí, které se připravují a ještě nemají stavební povolení. V případě Pražského okruhu je to tak, že v tuto chvíli probíhá EIA (posuzování vlivu na životní prostředí, pozn. red.) pro stavbu mezi Březiněvsi a Počernicemi (spojnice dálnic D8 a D10, pozn. red.) s tím, že je potřeba dotáhnout technické řešení, aby to v tom území bylo únosné. Co se týče severní části Pražského okruhu Ruzyně – Březiněves (spojnice dálnic D7 a D8, pozn. red.), tam je nezbytně nutné posunout se dál k dokumentaci EIA a projít jí co nejrychleji.

* Pražský okruh v minulém volebním období rozděloval vládu a magistrát, Andrej Babiš a Zdeněk Hřib se vzájemně obviňovali, kdo může za to, že se tam nic neděje. Dokáže vaše vláda postupovat ve spolupráci racionálněji?

Musí. Pokud to dopadne tak, že bych měl tuto odpovědnost, budu to vnímat jako součást své role. Obviňování nepřispěje k tomu, aby se postupovalo rychleji. Na Pražský okruh se vážou další klíčové stavby, jako je například D3.

* V rámci metropole to, co se týče dopravy, dost jiskří mezi jejím vedením a vaší ODS, která je v Praze v opozici. Můžete namítnout, že se to netýká ministra, ale Praha není ostrov, je dopravně provázaná s krajem i státem. Podaří se řešit i takové věci, jako je příměstská železnice, parkoviště pro obyvatele dojíždějící ze Středočeského kraje? Vnímáte roli vaší vlády jako klíčovou pro to, aby se to podařilo odblokovat?

Nepochybně. Primární jsou Pražský okruh a železniční spojení. Bez ohledu na to, kdo bude reprezentovat Prahu, je další důležitý krok posílení příměstské železnice. Díky vysokorychlostním tratím uvolnit současné koridory, aby dokázaly lépe obsloužit území. Dnes čelíme situaci, kdy je v osobní železniční dopravě větší poptávka, než jakou jsou schopny uspokojit současné koridorové tratě, protože na nich není vhodný prostor.

* Kam tedy za funkční období dotáhnete přípravu vysokorychlostních tratí?

Úkolem vlády bude změnit formu diskuse s územními celky o tom, jak by to mělo vypadat, a přijít s ochotou maximálně zmenšovat negativní dopady infrastrukturních staveb. A vést debatu i o tom, co by tomu území naopak taková stavba mohla přinášet pozitivního.

* V jaké fázi bude železnice na Letiště Václava Havla, až bude vaše vláda za čtyři roky skládat účty?

Měla by se fyzicky stavět.

* Jsou podle vás pro rychlejší výstavbu infrastruktury potřebné další legislativní změny, nebo je loni přijatý liniový zákon dostatečný a stačí jen podle něj stavět?

Ještě je prostor i pro zlepšení legislativních podmínek, například úpravu nedávno schváleného stavebního zákona. Větší problém je využívat všechny legislativní nástroje, které jsou už k dispozici. Liniový zákon je pořád nová norma, takže se projektanti učí s ní pracovat. Pořád ještě dobíhají stavby v původním režimu, tedy odděleného územního a následně stavebního řízení. Spojení do jednostupňového řízení je významné urychlení. Další pozitivní bod je fikce souhlasu.

* Kolik nových kilometrů dálnic tedy bude na konci vašeho funkčního období v provozu a kolik fyzicky rozestavěno v terénu?

Nechci říkat konkrétní čísla, ale každý rok musí být patrný tlak a výsledek.

* Podle toho vás budou voliči posuzovat. Andreje Babiše stihla velká kritika, když otevřel jeden rok jen čtyři kilometry. Jestli uděláte totéž, budete jí čelit taky.

Kdyby se toto opakovalo, bude to naprosto zasloužená kritika a přijmu ji. Ale nenastane to. Ubezpečuju vás, že byť naše vláda bude čelit mnohem větším problémům, bude opravdu investovat do dopravní infrastruktury. Protože to je důležitá podmínka rozvoje ekonomiky.

* Dopravu zasáhne omezování fosilních paliv. Jak se s tím vyrovnáte a jaké budou kroky vaší vlády, aby tady Česko nezaspalo za světem?

I pro dopravu je nezbytné, aby se podařilo dobudovat Temelín a rozšířit Dukovany, abychom mohli pokračovat v elektrifikaci tratí, což je důležitý krok vůči životnímu prostředí.

* Ale i když budete na dostavbu jaderných elektráren velmi spěchat, je to otázka desítek let.

To nepochybně ano, ale musíme přidat plyn, aby bylo možné chystat další věci.

* Ale s elektromobilitou nebudete moct čekat na nové Dukovany.

Ze strany státu pokládám za standardní krok například to, aby tam, kde se budou stavět odpočívky, byly součástí infrastruktury dobíjecí stanice. Samozřejmě jsou to investice energetických společností, ale stát pro ně má vytvářet podmínky.

* Budete o tom schopni přesvědčit i spolustraníky, kteří z toho mají obavy – často je ventiluje například europoslanec Alexandr Vondra –, nebo budete ustupovat, aby Česko dál vyrábělo spalovací motory?

Já jsem také přesvědčen o tom, že nastavit limit prodeje spalovacích motorů není rozumný krok a že má Evropa postupovat tak, jak se to historicky osvědčilo, tedy s důvěrou k vědě a s investicemi do vývoje a výzkumu. To je podle mě cesta. Ale hned dodávám – pokud už tady rozvoj elektromobility je, a ten nepochybně máme na stole, má tomu stát vytvářet podmínky. Ne tak, že bude nesmyslně dotovat výrobu elektromobilů, ale že otevře příležitosti pro současnou infrastrukturu.

V TUNELECH STOVKOU

* Kde a proč chcete rychlostní limit 150 kilometrů za hodinu na dálnici?

Spojím s tím ještě jednu věc, o které se už reálně uvažuje – zvýšit rychlost v tunelech na 100 kilometrů za hodinu tam, kde to jejich bezpečnost umožňuje. Známe to z mnoha tunelů v zahraničí, české tunely mají moderní výbavu a výrazně to zvýší jejich kapacitu. Ať už na Pražském okruhu, nebo v dalších místech. Co se týče zvýšení limitů na vhodných úsecích, na základě vyhodnocení situace to je namístě, nesmí to ale znamenat ohrožení bezpečnosti dopravy.

* A co bude přínosem?

Zrychlení dopravy.

* O pět minut na trase z Prahy do Brna?

V jiných státech, například v Německu, na mnoha úsecích omezená rychlost vůbec není.

* Tam se od toho spíš upouští, než že by se to rozšiřovalo, ten trend je spíš opačný.

To je demagogický protiargument, protože v tuto chvíli má ta síť mnoho úseků, kde neomezená rychlost platí, a neznamena to bezpečnostní rizika.

* Každá díra v systému je riziko a já se spíš ptám na to, jestli ho přínosy vyváží.

Pokud to opravdu podmínky umožňují... To není přikázaná rychlost, ale limitní hodnota. Například v Polsku je obecně nastavená stočtyřicetikilometrová rychlost. A bezpečnost není nižší než v ČR.

* Kolik by měla stát jednotná roční jízdenka na veškerou hromadnou dopravu v České republice?

OneTicket už funguje. Cíl je nastavit podmínky tak, aby tento nástroj bylo možné využít v jakémkoliv dopravě (v současnosti platí jednotná jízdenka OneTicket pouze ve vlacích různých dopravců, pozn. red.). Současná cena významně přesahuje částku dvacet tisíc korun (24 206 Kč pro cestování druhou třídou, pozn. red.). O ceně je předčasné mluvit, ale jde o to umožnit veřejnosti pohodlné cestování v moderním hávu. Věc, která v programu figuruje také, je i výrazné zkvalitnění vozového parku. Čisté záchody a nové vlakové soupravy.

* Prezident chce mluvit s kandidáty na ministry. Pokud jím budete, půjdete za ním i vy a on se vás pravděpodobně zeptá, proč chcete zastavit kanál Dunaj–Odra–Labe. Co mu řeknete?

Předložím jasné argumenty. Česká republika v tuto chvíli potřebuje splatit ty nejdůležitější dluhy, které se dotýkají naprosto reálně stovek tisíců lidí. To jsou zmiňované dopravní stavby – Pražský okruh, D35, D3 a další. To jsou jasné priority. V porovnání a v konkurenci s nimi nemůže obstát projekt, který, jak ukazují analýzy, má významně nadhodnocené efekty a podhodnocené náklady. To je přece jasné pragmatické a pragmatismus byl panu prezidentovi blízký. Jsou to racionální argumenty.

* Myslíte si, že je přijme? Je to jeho oblíbený projekt.

Myslím, že jsem schopen ukázat, že má smysl dělat věci, které mají příslušný ekonomický efekt. Budou se vždycky poměřovat se zásahem do krajiny a s tím, jak vycházejí vůči sobě efekt a náklady. To nemá být záležitost ideologická, ale racionální.

Já jsem také přesvědčen o tom, že nastavit limit prodeje spalovacích motorů není rozumný krok a že má Evropa postupovat tak, jak se to historicky osvědčilo, tedy s důvěrou k vědě a s investicemi do vývoje a výzkumu. To je podle mě cesta. Ale hned dodávám – pokud už tady rozvoj elektromobility je, a ten nepochybně máme na stole, má tomu stát vytvářet podmínky.

O autorovi: JAN MOLÁČEK, redaktor

Foto autor: FOTO: GABRIEL KUČHTA, DENÍK N

Foto popis: Martin Kupka Poslanec, od roku 2014 místopředseda ODS, starosta obce Líbeznice u Prahy, náměstek středočeské hejtmanky pro silniční dopravu a pravděpodobný kandidát na ministra dopravy v příští vládě. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**, před vstupem do politiky působil i jako rozhlasový moderátor či mluvčí magistrátu nebo ministerstva dopravy.

Téma týdne - nová očkovací kampaň

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 93 019, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 2 119 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,03

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

Česko a koronavirové děja vu. "Mám pocit viny. Strašně jsme jako autority selhali." To říká šéf ARO. Nebo: "Je smutné, že to muselo dojít až sem." Zpráva z nemocnice, kde opět zprovoznili covidové oddělení. Opět vysoká čísla koronavirových statistik, opět titulky plné zoufalství z nemocnic. I pro nás téma týdne na co jsme se zaměřili?

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Brutální. Tohle slovo nejčastěji provází hodnocení nové kampaně Ministerstva zdravotnictví. Ukážeme, zhodnotíme s odborníky.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Dezinformace a proti nim bojující zdravotníci. Mluvili jsme s nimi. Popíšeme jejich každodenní střet s konspiracemi.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

Spoléhala na protilátky, měl plno výmluv, měl svou pravdu. Fotografie umírajících i mrtvých, intubace, pytle na mrtvoly, márnice. Koronavirová realita Česka nově i v kampani Ministerstva zdravotnictví. Může tohle ještě očkování pomoci? Přesvědčit nepřesvědčené? Pokusů už bylo několik. Tedy nejdřív se na kampaň, na propagaci očkování dlouho čekalo. Kdy s tím vláda začne? Vždyť už se přece dávno očkuje, ptali se tenkrát marketingoví odborníci i novináři, konečně i my x dílů Newsroomu, x otázek, x kritických komentářů. Pak přišla akce. Vakcína má být symbolem roku 2021. Nová komunikační kampaň chtěla přesvědčit až 2/3 obyvatel. Zapojili lékaře, odborníky, najali i tiktokery, ti po 14 dnech skončili, že prý byli naivní. Tečka za koronavirem, říkali. Tak teď další pokus. Není ale už pozdě? Množí se dezinformace, šíří se fámy a na covidových odděleních končí právě ti neočkovaní. Přesto vakcínu mnohdy nechtějí. Kde se stala chyba? A jak Česku pomoci? Stačí na tohle brutální obrázky v médiích a na billboardech?

Lukáš BÍBA, fotograf, Economia

Brutální je ta realita. Takhle to tam je. A takhle to tam prostě na těch covidových jednotkách už je rok a půl. A bude to tam znovu.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Lukáš Biba, autor snímků, které teď Ministerstvo zdravotnictví v kampani využilo a doplnilo je slogany, které mají přesvědčit dosud nepřesvědčitelné.

Daniel KÖPPL, ředitel odboru komunikace, Ministerstvo zdravotnictví

To není výstřel, to není nic, co bychom jako neměli plánovaný, my jsme věděli, že budeme muset přiostrřit.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

A přiostrřili až tak, že se kampaň dostala do všech médií a rektor ČVUT Vojtěch Petráček napsal otevřený dopis, kde ji označil za nechutnou. A tak se o ní psalo a vysílalo ještě podruhé. Fotkám se dostalo srovnání nejen snímků na krabičkách cigaret, ale i s 13 let starou kampaní Nemyslíš, zaplatíš. Na té se podílel i Michal Vlasák.

Michal VLASÁK, ředitel PR, komunikační agentura Havas

Já myslím, že to byla určitě první kampaň tohoto druhu, která si získala přívlastek brutální, tehdy to možná byl pro mnohé diváky šok. /ukázka/

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Spoty tehdy navíc provázely i osvětové akce a celá řada drobných minikampaní. Třeba všichni, kdo si šli pro první řidičský průkaz, dostávali varovný informační letáček.

Michal VLASÁK, ředitel PR, komunikační agentura Havas

Také vlastně ty realisticky ztvárněné následky těch dopravních nehod, tak ty tam sloužily čistě kvůli tomu, aby to diváka hluboce zasáhlo, aby to vyvolalo až mrazení. A to vlastně v té momentální kampani Ministerstva zdravotnictví nevidím. Ta myslím si, že je taková hodně odosobněná, a obávám se, že moc emocí tím žádoucím směrem nevyvolá.

Jakub HORÁK, marketingový expert

Já si myslím, že by bylo dobré tu kampaň doplnit o motivační složku. Když si propočteme, kolik stojí lockdown, tak ten lockdown, den stojí asi 2 miliardy, tak kdybychom teďko řekli, že zaplatíme třeba 5 nebo 10 000 každému, kdo se nechá naočkovat, tak by to v podstatě ekonomiku vyšlo levněji.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Za kampaň dá ministerstvo celkem 800 000 Kč. 600 000 za prostor v médiích a na sociálních sítích. Na týden si zaplatilo třeba půlstránku v Blesku. Že je pro některé obsah příliš šokující? Podle ministerstva záměr. Kontroverze budí diskuzi, a tak se o kampani mluví. Proto i únik do médií před oficiálním startem.

Daniel KÖPPL, ředitel odboru komunikace, Ministerstvo zdravotnictví

Já jsem velmi zvědav na to, až příští týden budu mít jako čísla za to, kolik jsme jako získali v mediálním prostoru pozornosti díky té kampani, a trochu doufám, že to bude víc než těch 800 000.

Jakub HORÁK, marketingový expert

Headliny neboli titulek, co tam jsou, tak ty se snaží cílit na skupiny, které třeba věří dezinformacím. Takže oni tam dají titulek Uvěřil dezinformacím. Problém je trošku v tom, že ti lidé se nedomnívají, že to, co čtou, jsou dezinformace.

Alex RÖHRICH, mediální ředitel, Taktiq Communications

Slogan Uvěřil dezinformaci může implicitně vyvolávat dojem, že to, že uvěřil dezinformaci, je jeho vina, takže si za to může sám. A ten druhý, který říká Měl svou pravdu, zase může implicitně znamenat určitý výsměch, tedy zase zasloužil si to.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Podle oslovených marketingových expertů tak kampaň zaryté antivaxery stejně nepřesvědčí. Ministerstvo to prý ví. A že by to bylo tím, že dlouhodobě neumí oslovit lidi, nepřipouští.

Daniel KÖPPL, ředitel odboru komunikace, Ministerstvo zdravotnictví

My si musíme říct, my jsme prostě východní Evropa. To není v tom, že bychom měli lepší nebo horší kampaň. /nesrozumitelné/ je to taky v nastavení těch lidí. V tý mentalitě. A samozřejmě jako uznávám, že možná naší chybou bylo, že jsme se málo věnovali PR v té samotné kampani.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Třeba loni rezort pod vedením Jana Blatného opakovaně odborníci kritizovali za neexistující komunikační strategii. Pak se snažil očkování propagovat reklamou, kterou i premiér Andrej Babiš označil za katastrofu. Ucelenou kampaň představila až letos na jaře iniciativa komunikačních agentur a expertů Cesta ven. /ukázka/

Pavel VLČEK, předseda výboru PR Klub

O tom, že vakcíny budou k dispozici někdy na přelomu let 2020 a 21, se vědělo už někdy od určité srpna, září, kdy měly přijít ty přípravy. Takže v tom vláda naprosto zaspala a letos jsme opět promrhali léto a začínáme komunikovat na začátku listopadu, kdy nám tady strmě rostou čísla nakažených.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Novináři vládě i zodpovědným úřadům opakovaně předhazovali třeba slovenskou kampaň, která vsadila na prezidentku Zuzanu Čaputovou. /ukázka/

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Britská národní zdravotní služba zase zapojila herce Michaela Canea a zpěváka Eltona Johna.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

/ukázka/

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Redakce a Barbora Brunclíková, Česká televize.

Tereza ŘEZNIČKOVÁ, moderátorka

Nepřekvapí, přesto šokuje. Nová kampaň se ihned stala terčem dezinformátorů. Okamžitě začali rozporovat nejen její obsah, ale i použité fotografie. Autorka reportáže Barbora Brunclíková to mapovala a ptala se přímo fotografa.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Už v úterý fotky z kampaně zveřejnil dezinformační server Aeronet, který jak ostatně můžete vidět sami, rozporuje jejich pravost a tvrdí, že na fotkách je například, cituji, operace ledvin pacienta s nadváhou nebo oběť dopravní nehody. Osobně jsem, a to už jste také viděli v předchozím příspěvku, mluvila s autorem fotografií Lukášem Bíbou a ptala se ho na okolnosti vzniku snímků. Fotil je koncem loňského a začátkem letošního roku. Na sociálních sítích přitom během jejich vzniku průběžně o své práci na covidových jednotkách informoval a ty fotografie byly už v minulosti zveřejněny.

Lukáš BÍBA, fotograf, Economia

Ač to zní jako blbě, tak jsem se musel smát, že někdo něco takového je schopen jako sesmolit. To se nedá jinak popsat, protože je to naprostý nesmysl. Ty fotky jsou autentické, jsou to covidoví pacienti.

redaktor; citace: Vojtěch GIBIŠ, komentář

Tady vidíte, jaký je Aeronet proruská dezinformační stoka. Cíl? Klasický putinovský informační chaos.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

A co je Aeronet nebo také AE News vlastně zač? Je to anonymně provozovaný internetový server. Už před sedmi lety ho Bezpečnostní informační služba označila za nástroj šíření ruské propagandy. Loni v březnu se po stopách jeho autorů vydali Reportéři ČT a týdeník Respekt. A našli Marka Pešla, který za projektem stojí. Sám sebe označuje za vedoucího kolotoče.

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

/ukázka/

Barbora BRUNCLÍKOVÁ, redaktorka

Aeronet je i na seznamu webů šířících dezinformace, který si vede Ministerstvo vnitra. A jeho autoři se publikováním lživých a nepřesných informací mohou i dopustit trestného činu. V případě aktuálního článku by se podle námi osloveného advokáta Aleše Rozehnal mohlo jednat i o trestný čin šíření poplašné zprávy.

Aleš ROZEHNAL, odborník na mediální právo

Zde došlo k tomu, že se jedná o zprávu, která je poplašná, která je způsobila vyvolat znepokojení u alespoň části obyvatel a je nepravdivá. A nemůžeme tady vůbec diskutovat o tom, zdali je naplněna ta subjektivní stránka tohoto trestného činu, protože i

ten, kdo ji šíří, musí být o té nepravdivosti uvědoměn.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

Tak vypadá fikce. A co ti, kteří čelí realitě? Čtou si tyto lži denně na sítích. Denně se je snaží vyvracet. I svým pacientům. Co jim ale tento boj ztěžuje, nejsou jen dezinformační weby nebo šíření nepravdivých informací na sociálních sítích. Jsou to i dezinformátoři, kteří se tváří, že jsou jedni z nich. /ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Jedno z dezinformačních videí, které se šíří na internetu. Od očkování na něm odrazuje údajná zdravotní sestra z oddělení JIP brněnské nemocnice. Pro zdravotníky v první linii další komplikace.

Matěj FALC, internista, Nemocnice Slaný

Je to nekonečný příběh, protože máme tady x pacientů, kterým právě nějaký lékař z okolí řek, ať se neočkují, a skončí tady u nás. A ne vždycky to má hezký průběh.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

A žena z videa? Žádná zdravotnice. Podle serveru Manipulátoři.cz jde o dezinformátorku Petru Fajmonovou Rédovou. Věnuje se tzv. kyslíkové kosmetice a provozuje e-shop.

Tereza Klábíková RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK

Tohleto prostě je evidentní, že ona nemohla dojít jako racionálním poznáním k takovýmhle závažným důsledkům nebo výsledkům.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Od údajné sestry z brněnské JIP se v příspěvku distancovala i Fakultní nemocnice Brno.

redaktor; citace: FN Brno

Tato paní není a nikdy nebyla v pracovněprávním poměru s naší nemocnicí. Nereprezentuje jakékoliv stanovisko nebo svědectví, postojte ani názory naší nemocnice.

Lukáš VANĚK, člen Medici PRO očkování

Taky je důležité jako odlišit to, že někdo vytvoří nějakou mylnou zprávu za účelem šířit třeba nějaký kult svoji osobnosti, ale potom ti lidé, kteří klikají na to sdílení, třeba ani nevědí, že v tu chvíli oni jsou součástí nějakého pseudomarketingu. A často to jsou prostě emočně zbarvené zprávy.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Vakcína není účinná. Způsobuje neplodnost. Očkování více roznáší virus. S takovými dezinformacemi se pak ale musí zdravotníci dennodenně setkávat a vše vyvracet.

redaktor; citace: Vyjádření lékaře covidového oddělení, který si přál zůstat v anonymitě

Snažíme se, diskutujeme, vysvětlujeme, snažíme se argumentovat fakty a daty. Bohužel je to v této skupině lidí spíše marný boj. A frustrace je veliká. Tak nějak bych asi shrnul současnou náladu v našem kolektivu.

Matěj FALC, internista, Nemocnice Slaný

Jak jinak to říct, než že je to šílený. Ve výsledku ti lidi si dělají názor na základě nějakých sociálních sítí a jejich nějakých článků, který si přečtou, na základě toho oni ohroží svůj život. To, že my jsme přetížení a že tady s odpuštěním padáme na hubu, to už je jako naše věc, jo, a už nejvíc vás jako vytočí fakt, když vám mladý člověk řekne, na něco umřít musím a je pozitivní a nenechal se očkovat a za tři dny sem přijde na protilátky, protože mu je ouvej a najednou chce pomoci. /ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Námi oslovení lékaři i novináři se shodují na tom, že v záplavě informací o očkování je těžké se vyznat. A některá zjištění proto právem v lidech budí strach.

Pavel KASÍK, vědecký redaktor, Seznam Zprávy

Lidé se logicky bojí věcí, kterým nerozumí, a očkování je vlastně takové docela těžké na pochopení. A pokud někdo se teda očkování bojí, tak je logické, že bude vyhledávat něco, co mu potvrzuje tenhle strach.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Dezinformace hlavně na sociálních sítích se často pojí s aktuálním děním. Jako například teď v týdnu. Fakty nepodložený příspěvek Milana Rokytky po úmrtí slovenského zpěváka Miroslava Žbirky. /ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

A ještě jedna věc, kterou novináři i zdravotníci mimo dezinformace na sítích zmiňují. Je to prostor, který média dávají nepodloženým názorům.

Pavel KASÍK, vědecký redaktor, Seznam Zprávy

Já jsem se setkal s tím, že jedna lékařka vyloženě mi říkala, že jí přijde, že ta média jsou příliš hodná na ty lidi, kteří odmítají očkování. Že média jim příliš vycházejí vstříc, že příliš vlastně se snaží, aby se nikoho nedotkla.

Ludmila HAMPLOVÁ, redaktorka, Zdravotnický deník

Jsme v situaci, kdy máme lékaře, který je velmi aktivní na sociálních sítích, šíří, nebo dokonce vytváří naprosté nesmysly o nemoci covid-19, mnohdy je to lékař, který vlastně nemá s léčbou těch pacientů s covidem-19 vůbec nic společného, není ten, kdo prakticky nespí, dává si oběd v jednu ráno prostě, protože dřív pod nápojem pacientů se nebyl schopen ani najíst, tak tenhle lékař pravděpodobně nebude ten, koho budu považovat za důvěryhodný zdroj informací.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Těm, kteří každodenní covidovou realitu znají, mezitím přibývá práce. I během našeho natáčení v nemocnici ve Slaném přijímají dalšího pacienta. Tento pátek dopoledne už druhého. /ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Kristina Tůmová, Česká televize.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

Lži a po nich útoky na ty, kteří s covidem bojují. Za těmito útoky přitom stojí i jedna známá tvář. Zpěvák Daniel Landa. Jeho iniciativa prý stojí za útoky na už tak přehlcené hygieny. Další lidé se pak pouštějí do lékařů. Tomuhle smutnému fenoménu covidové doby se také věnovala Kristina Tůmová. Kristino.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Dennodenní střet s výhrůzkami, třeba i smrtí, a nadávkami. Na ulici, v nemocnici, na sociálních sítích. Třeba tito odborníci, které oslovil server iDNES.cz, mají s popírači očkování své zkušenosti. Nenávistných e-mailů se dočkal například epidemiolog Rastislav Maďar. Vulgarismy si na ulici vyslechl zase imunolog Petr Smejkal. A minulý víkend se desítky nespokojených občanů sešly před domem hlavní hygieničky Pavly Svrčinové.

Aleš ROZEHNAL, odborník na mediální právo

Možná můžeme diskutovat o tom, zdali je taková forma protestu vkusná, nebo ne, nicméně ty osoby, které se účastní toho veřejného života, musí být srozuměny a uvědoměny s tím, že to jejich jednání bude podrobena kriticismu, možná někdy vulgárnímu.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Pod palbou antivaxerů jsou i samotní lékaři. Nejen při kontaktu s pacienty v nemocnicích nebo v ordinacích.

Matěj FALC, internista, Nemocnice Slaný

Argumenty lidí, když cokoliv napíšete, tak když to vezmu, v těch vtipných je to, že když napíšu, že jsem covidový lékař, tak že covidová testace neexistuje, tak jak se v tom můžu vyznat, když už se to pak stupňuje, tak to jde do nějakých vulgarit, kdy už člověk jako ztrácí absolutně chuť s kýmkoliv se bavit.

Matěj FALC, internista, Nemocnice Slaný

/ukázka/

Ludmila HAMPLOVÁ, redaktorka, Zdravotnický deník

Zdravotníci, kteří sami očkují, nebo dokonce vyjíždí do terénu jako součást mobilních očkovacích týmů, tak čelí vlastně nějakým nadávkám, výhrůzkám a podobně, nebo dokonce je tam nějaká snaha třeba jako hodit po nich kameny.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

A teď k výzvě, která způsobuje problémy krajským hygienickým stanicím. Jmenuje se Zahltíme neprodleně hygieny aneb Šikanou proti šikaně. A stojí za ní iniciativa Zlatý špendlík Daniela Landy. Co je cílem? Na e-maily hygieniků posílat obecné dotazy, na které musí ze zákona odpovědět.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

/ukázka/

Tereza Klabíková RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK

Populární osobnosti tohoto typu se mají tendenci vyjadřovat k těm věcem, kterým s prominutím opravdu vůbec nerozumí, nemají tu expertizu, nejsou denně v laboratořích, nemají tvrdá data a vlastně šíří takhle více či méně skutečně poplašné zprávy. A až dokonce přesně jako přimějí lidi k nějaké akci, což je jako velmi problematické.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

A jak na to reagoval samotný zpěvák Daniel Landa?

Daniel LANDA, zpěvák

Když to lidi zajímá, tak se prostě ptají. Já si myslím, že by to mělo vyřešit ministerstvo. Zejména tím, že ty informace bude dávat transparentně k dispozici. A ne mlžít.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Dobře, ale proč jste teda tuhle výzvu dával občanům v době, kdy jsou nemocnice opět zahlcené pacienty, kteří potřebují právě komunikovat s krajskými hygienickými stanicemi a to jsem teď nedaří právě kvůli těm tisícům mailů, které přišly na základě této výzvy?

Daniel LANDA, zpěvák

My jsme lidi upozornili na jejich zákonné právo na informace, o kterém mnoho lidí nevědělo. Dopředu bylo těžko vědět, kolik lidí vlastně chce tu informaci, takže takhle bych to ukončil.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka

Dobře, já vím, ale vy jste mi stále neodpověděl na ten problém, proč vlastně jste to dělal, když se takhle, takovýmhle způsobem ochromilo vlastně zdravotnictví. A teď je na to podaná...

Daniel LANDA, zpěvák

Nikdo nechtl ochromit zdravotnictví. Lidi chtějí informace. Tzn. Ministerstvo zdravotnictví by se mělo chytit za nos a správně lidi informovat. Včas a správně.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

A v tématu ještě pokračujeme, je tu už se mnou kolega ze zahraniční redakce Andreas Papadopoulos. Spojil se s ředitelem zpravodajství estonské veřejnoprávní televize. Země společně s ostatními státy regionu Litva a Lotyšskem hlásí vůbec nejhorší situaci od vypuknutí pandemie. Proč, Andreasi?

Andreas PAPANOPULOS, redaktor

Terezo, podle Anvara Samosta selhala očkovací kampaň a podobně jako v Česku, jak už jsme v předchozích příspěvcích rozebrali, svou roli hrají i dezinformace. Tady ale šířené mezi ruskou menšinou. Když hovoříme o vakcinaci, v Česku je teď nová, dosti drastická kampaň za očkování. Zčásti možná lidi k očkování skutečně přiměla. U vás se to ale nedaří. Jak tedy vypadá ta kampaň u vás a je tam vůbec?

Anvar SAMOST, šéf zpravodajství a sportu, ERR

Samozřejmě, že ano. Ta kampaň pokračuje už od jara, ale neřekl bych, že je nějak přesvědčila. Skepticismus pobaltských národů k očkování je stále velmi vysoký. Nemáme tradici očkování. Například očkování proti chřipce tady nikdy nebylo populární. Má ho jen málo lidí. A to tu určitě byly mediální kampaně zaměřené i právě na očkování proti chřipce. Vlastně nevím, v čem je chyba. Možná je potřeba být drastičtější, ukázat opravdu reálné fotografie, příklady zmařených životů. Teď je ta kampaň prostě nekonzistentní. Není tak drsná, jako jste ji popsal u vás. Navíc v létě vláda polevila. Vypadalo to až do srpna, že covid zmizel. Hodně lidí tehdy chodilo na očkování, ale tempo zvolnilo. Vakcínu dostalo hodně lidí na 65 let a ti mladší ji často nemají. I proto se opět zaplňují nemocnice právě těmito ročníky. /ukázka/

Andreas PAPANOPULOS, redaktor

Když čtu o současné situaci v Pobaltí, tak se zdá, že lidé neuvěřili médiím ani vládě. A velká část z nich odmítá očkování. Proč? Protože zkrátka institucím nevěří? Udělala média vše pro to, aby lidem vysvětlila, jak může být v této situaci očkování prospěšné?

Anvar SAMOST, šéf zpravodajství a sportu, ERR

Za prvé, kulturně jsou naše země velmi odlišné. Zvláště pak Litva a Lotyšsko jsou jiné než Estonsko. V Estonsku a Lotyšsku navíc máme opravdu velkou ruskojazyčnou menšinu. U nás to je asi třetina populace. V Lotyšsku je to ještě více. A právě jejich nedůvěra v naše mainstreamová média a v naše vlády je o mnoho nižší než u obyčejných Estonců nebo Lotyšů. Tyto ruské skupiny prakticky nejsou proočkovány. To je holý fakt. A čím to je? Když se podíváte na to, jaká média denně čtou a sledují, tak to jsou ruská média. Speciálně ruská televize. A v té se s výjimkou posledního měsíce o očkování příliš nehovořilo. A když už, tak se vyzdvihovala vakcína Sputnik. A naopak se vysílaly různé dezinformace o západních vakcínách. To mělo zásadní dopad na proočkovanosť těchto skupin a tím i na proočkovanosť naší populace.

Andreas PAPANOPULOS, redaktor

Na to, proč nezafungovala mediální očkovací kampaň, jsem se ptal taky v Litvě šéfredaktora jednoho z tamních největších deníků.

Tautvydas MIKALAJUNAS, šéfredaktor Lietuovs Rytas

Od části čtenářů stále slyšíme, že vakcíny jsou neúčinné, že covid jako nemoc vlastně neexistuje, že je to vše vymyšlené. Vládní kampaň prakticky neexistuje nebo byla slabá. Možná, kdyby publikovali tak drsné fotografie, jako se to teď děje u vás, tak by lidé také říkali, že je to fake news, ale část by to třeba mohlo přesvědčit, aby šli na očkování. Ale obecně, proč naše kampaň nefunguje, prostě nevím. Lámeme si s tím hlavu všichni. Všichni novináři píšou o covidových pacientech, o slavných lidech, kteří na covid zemřeli, ale lidé to prostě neakceptují. Z nějakého důvodu si myslí, že se jim to netýká. A myslí si to až do chvíle, dokud jim covid nezaklepe na dveře a neudeří. Možná by nám opravdu drastičtější mediální kampaň prospěla.

Andreas PAPANOPULOS, redaktor

V březnu 2020 český premiér Andrej Babiš řekl, že média mohou pomoci ven z covidové krize a že jsou rozhodně součástí řešení. Vnímali jste to u vás podobně?

Tautvydas MIKALAJUNAS, šéfredaktor Lietuovs Rytas

Určitě ano. Cítili jsme to stejně. Jeden příklad za všechny. Největší portály a servery v Litvě se teď spojily a dohodly se, že zcela vypnou komentářové sekce na svých webech pod všemi články, které se týkají covidu. Protože byly zanesené fake news a dezinformacemi. Hemžilo se to tam odpůrci vakcín a vzkazy, že vakcíny jsou škodlivé. Často to byly vzkazy, které tam psaly spamovací programy a ne reální uživatelé.

Krize na evropských hranicích

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 09:24, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 000 664,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Díky, že se díváte. Dobrý večer. Už od léta běloruské úřady svázejí k hranicím Polska a Litvy tisíce běženců, především z Blízkého východu. Běloruský vůdce Alexandr Lukašenko tak využívá uprchlíky jako odvetu za sankce, které na Bělorusko uvalila Evropská unie. Čím to začalo? A kam až to může vést? Téma pro Ivu Studenou.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Tohle to je typická hybridní válka, kde se používají všechny nástroje - silové, diplomatické, mediální.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Bělorusko velmi ochotně vydává svoje víza v zemích jako je Irák, Sýrie, zpravidla z těchto těch zemí úplně mnoho turistů nejezdí.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Souviselo to s tím, jak běloruský režim v květnu zadržel evropské letadlo s novinářem Ramanem Pratasevičem, po čemž tady

byli vůči Bělorusku vyhlášeny sankce, a právě jakoby v odvetě za to začal běloruský režim pouštět přes hranici migranty.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Běloruský režim láká do své země lidi z Blízkého východu, kteří touží po novém životě v Evropské unii. Od léta začaly do Minsku létat spoje z Iráku, a to až 3× týdně. Po nátlaku Evropské unie, která posílá do Iráku významnou humanitární pomoc, nakonec Irák tyto lety zrušil. Tím ale problém zdaleka neskončil.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Ono se to samozřejmě jakoby obchází tím, že se tam létá z jiných míst, nebo se to řeší nějakými jakoby přestupy, třeba i /nesrozumitelné/ nebo Dubaj.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Lukašenko používá migranty jako odvetu za sankce, které na něj uvalily státy Evropské unie kvůli tomu, že zmanipuloval volby, brutálně potlačil demonstrace a taky nechal unést letadlo s opozičním aktivistou Ramanem Pratasevičem. V rámci dosud největšího balíku sankcí proti Lukašenkovu režimu zakázala Unie běloruské letecké společnosti vstup do svého vzdušného prostoru.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Ten chce pravděpodobně nějakým způsobem zmírnit sankce, on už hrozil třeba tím, že zastaví plyn do Evropy, jestliže Evropa uvalí další sankce. Lukašenko se nachází ve stavu permanentních ekonomických problémů.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Unijní státy viní Lukašenka z cynického zneužívání zoufalých běženců a chystají tak proti jeho režimu další sankce.

Mateusz MORAWIECKI, polský premiér

Není pochyb o tom, že za tuto krizi je odpovědný Alexandr Lukašenko. Musíme zvýšit tlak prostřednictvím vhodného sankčního mechanismu, abychom tuto praxi ukončili.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Německá kancléřka Angela Merkelová už vyzvala Putina, aby konal proti zneužívání běženců ze strany běloruského režimu.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Pokud jde o Rusko, tak tam je to taková snaha navázat kontakt prostě s někým, kdo může efektivně Lukašenkův režim tlačit, protože Bělorusko je s Ruskem velmi úzce propojené, oni fungují v rámci toho takzvaného svazového státu.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Plyn, ropa, energetická energie do Běloruska jde z Ruska, to znamená, že Rusko má kohoutky, může přitáhnout a přinutit Lukašenka k ústupkům.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Ty páky jsou také omezené, protože Rusko se už několikrát snažilo na Lukašenka tlačit. A on je poměrně silný a nevyzpytatelný v tom, že on prostě nemá příliš mnoho limitů, kam až zajít.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Krizi na hranici nezneužívá jen Lukašenko. Do krámu se hodí i polské vládě. Ta odklání pozornost například podporu o těžbu v dole Turów, kontroverzní soudní reformy nebo extrémního zdražování. Zájem utichá i o protipotravní zákon, který ještě minulý víkend vyhnal desetitisíce demonstrantů do ulic.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Je to určitě možnost, jak odvrátit pozornost od nepříjemných témat, a těch je tady teď v Polsku poměrně dost. Byly to samozřejmě demonstrace proti tomu restriktivnímu potravnímu zákonu, ale to, co je nejvíce nepříjemné teď pro současnou polskou vládu, tak to je opravdu vysoká inflace, která je ještě vyšší než v Česku, je to symbolizované teda hlavně cenami benzínu.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Pro polskou vládu tohle to je polití živou vodou, protože oni tam mají řadu jiných problémů, otázku reformy justice, respektu k právnímu státu, respektu k menšinám a podobně. Ale v tomhle tom se, myslím, celá společnost sjednotí.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Polská vláda zatím nestojí o pomoc od Evropské unie a problém chce řešit po svém. Podél hranice tak vytvořila tříkilometrové pásmo, které hlídají vojáci. Ti postavili zátaras, který zahrnuje i 2 řady žiletkového drátu. Na místo už se přijeli podívat premiér Morawiecki a prezident Duda. Problém, ale je, že do uzavřené zóny s migranty už nesmí nikdo jít, tedy ani zdravotníci, novináři nebo Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, která paradoxně sídlí ve Varšavě.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Je to politické rozhodnutí právě kvůli tomu, aby se nedostávaly ven nezávislé zprávy. Na rozdíl od Polska právě na Litevsko-běloruské hranici je přítomný Frontex, čili Evropská agentura na ochranu společné hranice, takže tam je nějaká nezávislá třetí autorita, která může ověřovat tu situaci, tak v Polsku v zásadě není, jak ty zprávy ověřit.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Podle průzkumu veřejného mínění přes polovinu Poláků souhlasí s postupem vlády, proti je asi 41 %. S tím, že se Polsko musí bránit přívalu běženců, souhlasí i polská opozice. Té se ale stejně jako řadě Poláků nelíbí způsob, jakým to vláda dělá.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Ten problém je v tom, jakým způsobem se právě polská hlavně pohraniční stráž teda jakoby k imigrantům chová, oni je prostě

chytají, vyváží zpátky k té hranici, Bělorusové je nepouští zpátky, takže oni se ocitají v takové pasti, někdy i dlouhé týdny prostě kočují podél té hranice.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Ještě déle než Polsko se přivalu běženců brání sousední Litva. I ta přistoupila k budování plotu kolem hranic. Na rozdíl od Polska ale kolem hranic vybudovala i uprchlické tábory. Po dalších migračních vlnách se rozhodla stejně jako Polsko vyhlásit výjimečný stav. Do pásma kolem hranic ale pustila Frontex, který má na starost ochranu vnějších hranic Unie.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Zachovala větší otevřenost občanské společnosti, že může být lépe informována, že v tom není takový ten pevný polský postoj jako ukázat /nesrozumitelné/. Litva byla sympatická v tom, že říká, my to děláme, my to děláme, protože to udělat musíme. Nám nic jiného nezbyvá.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Na rozdíl od Litvy situace v Polsku vzbuzuje obavy, jakým způsobem se s uprchlíky v dané oblasti zachází. Mezi migranty jsou totiž i malé děti nebo staří lidé, kteří vůbec netuší, že jsou součástí větší politické hry. Přežívat tam musí často bez jídla, vody, přístřeší nebo léků. Navíc Bělověžský prales patří mezi nejchladnější části Polska a teploty tam v noci padají pod nulu.

Marek ŠTYS, vedoucí humanitární pomoci, Člověk v tísni

Polská strana se k té situaci staví jakoby se jednalo o nějaký materiál a ne o lidi, ještě v takovéhle zoufalé situaci. Ten zarážející fakt je, že ani do té zóny nepouští humanitární pomoc. Otázka je, jestli se polská strana tímto nedopouští nějakého porušení humanitárního práva, ta jasně mluví, že lidem v podobných krizových situacích ta pomoc musí být nejen poskytnuta, ale i zpřístupněna.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Polská pohraniční stráž v pátek informovala, že od začátku nynější migrační krize letos v srpnu eviduje asi 33 200 pokusů o nelegální překročení hranice. Za celý loňský rok jich bylo pouhých 88. Podle oficiálních informací má krize na Bělorusko-polské hranici zatím nejméně 9 obětí.

Krize na Bělorusko-polských hranicích

TV, Datum: 14.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 09:24, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Štěpiny, AVE: 1 626 666,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Jak daleko tuhle situaci Lukašenko může nechat zajít? Jak by měla reagovat Evropská unie? Nedostalo se to do bodu, kdy všechna řešení jsou špatná? Na možné scénáře vývoje jsme se zeptali expertů.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Já furt věřím, že se ten problém uklidní, ale malér je tady ten, že to všechno závisí na Alexandru Lukašenkovi. Lukašenko už několikrát ukázal prostě to, že on je schopen vystupňovat ten tlak až do naprosté krajnosti a pak říct vlastně, dobrá, tak se nic nestalo, to za vás vyřeším a teď mně všichni děkujte.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Lukašenko hraje vabank. On hraje buď a nebo. Já spoléhám na to, že také mohou povolit nervy někomu v jeho nejbližším okolí. Vidíte, že nám tam umírají ženy, děti, že je zahrabáváte někde do země.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Skutečně se jakoby začíná zapojovat Evropská unie, která na Bělorusko asi bude, bude teď výrazně více tlačit. Je tam samozřejmě možnost zapojení teda Evropské unie třeba do i vyjednávání přímo na místech někde na Blízkém východě, aby se ten proud těch migrantů odtamtud zastavil.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Přichází zima a běženci jsou ve stále horším stavu. Krize na Bělorusko-polských hranicích se ale i tak zatím nechýlí ke konci. Jak se situace může vyvíjet dál a kde lidé, kteří jsou teď u polských hranic, nakonec stráví zimu?

redaktor

Přijetí běženců Polskem nebo Litvou.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Pokud jako můžu mluvit za Polsko, tak já si myslím, že tam momentálně k tomu asi vláda spíš nepřistoupí, protože za prvé samozřejmě je to nepopulární téma přijímání migrantů, zároveň teda jakoby polská vláda to ještě využívá ve vnitropolitickém boji, takže vlastně, pokud by ty lidi přijali, tak by tím vlastně jakoby dali najevo, že vlastně kapitulovali před tím běloruským režimem, zároveň, že je tam otevřená cesta a že by ten příliv podle nich byl ještě mnohem větší.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Je poměrně velká shoda na tom, že je to uměle vytvořená krize, to nejsou lidé, kteří by se v neckách plavili po Středozemním moři. To jsou lidé, kteří si prostě zaplatili let do Běloruska. Bělorusko jim vydalo vízum, naprosto vědomě museli vědět, co se bude dít, takže i to přijetí z mého pohledu je o něco méně pravděpodobně.

redaktor

Přijetí běženců Běloruskem.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií **FSV UK**

Že Lukašenko stupňuje krizi, ale co bude dělat s těmi lidmi, to mi příliš jasné není. Pořád tam máte ty běloruské vojáky, kteří tlačí proti tomu ostatnému drátu ty lidi. Co je jako velkou hrozbou, Lukašenko, jestli jim tam začne nějakým způsobem dodávat zbraně, tak z toho může být velká nepříjemnost.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Lukašenko za ty lidi nese odpovědnost, jsou na území jeho státu, on je prezident, on se o ně má postarat. On je pozval. On jim dal víza.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Běloruský režim ty migranty využívá, využívá jako nástroj prostě tlaku na Evropskou unii. Lidem, třeba jako v Minsku, by se to asi taky úplně nelíbilo, kdyby tam v takovémhle množství ti migranti byli dlouhodobě.

redaktor

Rozdělení běženců mezi státy Evropské unie.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Z mého pohledu se to nezdá, nezdá pravděpodobně z toho důvodu, že prostě tuhle krizi vyvolal Lukašenko. Lukašenko je za to zodpovědný. Lukašenko má tady, má tady jednat. Tady by vlastně Evropská unie musela naprosto kapitulovat.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Jakmile by Evropská unie otevřela cestu, třeba i tak, že by to byl transport vlaků přes Polsko do Německa, nebo něco takového, otevře jednou vrátka, tak už je nezavře. Lukašenko tam bude cpát další a další migranty.

redaktor

Repatriační lety.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

On by s tím neměl problém, on by si nechal zaplatit a ty lidi by vzal a odvezl zpátky. Byl schopen oznámit, že oni dostali turistické vízum, vstoupili na běloruské území jako turisté a potom porušili běloruské zákony, čili se mají vrátit zpátky.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

To je jako asi nejpravděpodobnější, spolu teda s nějakým diplomatickým tlakem, ale byly tady ty lety do Minsku zastaveny. Nevím, třeba, to se, tuším, teď dělo v Iráku, zavřeny třeba běloruské konzuláty tam na místě a je to vlastně věc, kterou polská vláda měla dělat začátku, potichu zahájit to azylové řízení a co nejrychleji vlastně ty lidi vracet zpátky někam na Blízký východ.

Nina BAŠE, iniciátorka petice na ochranu uprchlíků

Polsko ani všechny ty prostředky ještě nevyužilo. Oni nevyhostili běloruské diplomaty. Oni nezakázali tranzit běloruské dopravy přes své území. Vlastně nedělají žádnou masivní informační kampaň v těch zemích původu. Polsko vlastně ani nepodniklo žádné kroky vůči těm aerolinkám skrze Evropskou unii.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Evropská unie zatím pohrozila uvalením sankcí na všechny aerolinky, které přesouvají migranty na území Běloruska. Jejich příliv tak možná ustane. Stále ale zůstává otázka, co bude s lidmi, kteří už v Bělorusku jsou. Litva vybudovala pro běžence uprchlické tábory. Bělorusko se k podobnému kroku nemá.

Michal LEBDUŠKA, analytik AMO

Těžko říct, nakolik běloruský režim třeba by byl schopný tohle to tolerovat.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Lukašenko se snaží dostat k unijním penězům za každou cenu. V tom ho podporuje i Rusko. Ruský ministr zahraničí Lavrov dokonce Unii doporučil, aby poskytla Bělorusku podobnou finanční pomoc k zastavení migrace jako Turecku v roce 2015. Dalším varováním je i společné Rusko-běloruské cvičení výsadkářů, které se odehrálo blízko polských hranic. Polsko zas požádalo o pomoc britskou armádu. Podle expertů může současná situace přimět Evropskou unii k ještě větší ochraně svých vnějších hranic. Ve hře je i možný jednotný postup v rámci azylové politiky.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí

Unie zaboduje jenom, když se sjednotí. První, co by měla být, je jednotná azylová politika. Za druhé má být jednotný systém pomoci migrantům, ale na tom se musí dohodnout všichni.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Situace ve východní Evropě je napjatá a lidé v zoufalé situaci jsou zneužití jako zbraň v hybridní válce, kterou rozehrál Lukašenko. Na jeho režim zatím míří další vlna ekonomických sankcí, které ministři zahraničí Evropské unie zřejmě schválí na začátku příštího týdne.

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Střepiny jsou u konce. Díky, že jste se dívali a za týden na viděnou.

Lockdown pro neočkované

TV, Datum: 15.11.2021, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 15:05, Sledovanost pořadu: 21 204, Pořad: 12:00 Zprávy ve 12, AVE: 540 400,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,24

Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka

V Rakousku dnešní půlnocí vstoupil v platnost lockdown pro neočkované. Své domovy mohou opustit jen kvůli cestě do práce, do školy, na nákup nebo kvůli zdravotním procházkám. Za porušení nařízení hrozí pokuta v přepočtu až 36 000 Kč. Omezení, které v zemi postihne 2 000 000 lidí, má zatím platit jen 10 dní. Pravidla se podle ministra zdravotnictví mohou ale v případě zhoršení epidemické situace ještě zpřísnit. Podrobnosti už proberu se Zuzanou Lizcovou z katedry německých a rakouských studií na Univerzitě Karlově. Přeji vám dobrý den.

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Dobrý den.

Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka

Jak na opatření reagují neočkovaní? Plánují například nějaký protest, demonstraci?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Taková menší demonstrace už proběhla před úřadem rakouského spolkového kancléře včera. A nyní se plánuje velká demonstrace na příští sobotu, kterou by měla částečně spoluorganizovat i opoziční strana svobodných, tedy FPÖ. Každopádně to opatření, které bylo přijato v Rakousku, je velmi kontroverzní a dá se očekávat, že vůči němu bude tedy vyjadřován společností minimálně značný odpor.

Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka

Mluví se tedy o 10 dnech, jak už jsem nastínila. Jak dlouho ale může lockdown v této podobě skutečně trvat? A už jsem také zmiňovala, že podle ministra zdravotnictví se pravidla mohou v případě zhoršení epidemické situace ještě zpřísnit. Jak takové zpřísnění může vypadat?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Ono bylo už nyní řečeno tedy představiteli rakouské vlády, že toto opatření bylo přijato kvůli tomu, aby se zabránilo tomu lockdownu plošnému, se kterým máme všichni své zkušenosti. A vlastně uvidí se po vyhodnocení těch 10 dnů, zda ta opatření, která byla přijata nyní, od kterých si rakouská vláda slibuje, že dojde k výraznému omezení kontaktů, zejména tedy mezi těmi neočkovanými, tak že vlastně se ukáže, jakým způsobem tedy se projevila toto opatření na celkovou situaci a zda tedy přinesla zásadní změnu, tedy v postupu té poslední koronavirové vlny. Pokud tedy ne, tak se bude moci přistupovat k opatřením dalším. Já bych možná zmínila, že jednotlivé spolkové země mají možnost k těm částečně přísnějším opatřením přistupovat už nyní, což se stalo například třeba v Horním Rakousku.

Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka

A tam v Horním Rakousku k těm zpřísněním přistoupili jakým způsobem?

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Například byly zakázány větší společenské akce. To je právě ten směr, kterým by se možná rakouská vláda mohla vydat i v těch následujících dnech. Rakouský ministr zdravotnictví už se nechal slyšet, že třeba on osobně by uvažoval i o znovuzavedení nějakého omezení vycházení v nočních hodinách, tzn. vlastně ve svém důsledku potom uzavření těch večerních a nočních podniků, kde pravděpodobně tedy dochází k řadě těch nákaz.

Lucie PTÁČKOVÁ, moderátorka

Situaci v Rakousku a možný další vývoj nastínila Zuzana Lizcová. Já mám za to děkuji. Na shledanou.

Zuzana LIZCOVÁ, vedoucí Katedry německých a rakouských studií **FSV UK**

Také děkuji. Na shledanou.

Slavia s Jabloncem, Sparta na Slovácku, Plzeň v Ostravě, Liverpool-Arsenal, Union-Hertha, FC Barcelona-Espanyol [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 15:35, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Po reprezentační přestávce pokračuje o třetím listopadu v úterý víkend u česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) již 15. kolem (mj. Baník Ostrava-Viktoria Plzeň – sobota, 18.00, Slovácko -Sparta – neděle, 15.00 a Slavia – Jablonec – neděle, 18.00).

Hraje se opět anglická Premier League a druhá anglická liga (Premier Sport 1, Premier Sport 2, Arena Sport 2, mj. Liverpool-Arsenal, sobota – 18.30) německá bundesliga (mj. Union Berlin-Hertha Berlin, sobota – 18.30) a druhá bundesliga, italská Serie A (mj. Inter Milán-Neapol, neděle – 18.00), španělská La Liga (mj. FC Barcelona-Espanyol Barcelona, sobota – 21.00) a La Liga 2 (vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), francouzská Ligue 1 a Ligue 2 (NOVA Sport 1, NOVA Sport 2, Voyo), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2) a nizozemská Eredivisie (Arena Sport 1 a Arena Sport 2).

Pokračuje také americká MLS (osmifinále play off, Voyo), slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 1 a slovenská TV Dajto) a rakouská bundesliga (Arena Sport 2).

ČT Sport rovněž vysílá vybrané utkání české druhé ligy/FNL – FK Ústí nad Labem-Slezský FC Opava(pátek, 16.30).

PONDĚLÍ 15. LISTOPADU 2021

14.45 (výkop 15.00): Gruzie – Uzbekistán (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 2.

20.00: Tiki – Taka Speciál 3 (fotbalová show, sestřih nejlepších momentů v v prvních čtrnácti kolech české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.15 (výkop 20.45): Rakousko – Moldavsko (utkání kvalifikace MS 2022) – rakouská ORF 1.
20.30 (výkop 20.45): Skotsko – Dánsko (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 1.
20.30 (výkop 20.45): Severní Irsko – Itálie (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 2. Sport 1 záznam v 1.45 hodin.
20.30 (výkop 20.45): Polsko – Maďarsko (utkání kvalifikace MS 2022) – polská TVP 1. Sport 1 záznam v úterý v 15.30 hodin.
22.05: Fotbal Extra – aktuální informace před utkáním kvalifikace MS 2022 Česko – Estonsko – ČT Sport.
22.45 (záznam, výkop 20.45): San Marino – Anglie (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 2.

23.00: Sestřih z pondělních utkání evropské kvalifikace MS 2022 – Sport 1.

ÚTERÝ 16. LISTOPADU 2021

9.00: Tiki – Taka Speciál 3 (fotbalová show, sestřih nejlepších momentů v prvních čtrnácti kolech české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal ve 14.00 hodin.
13.30 (záznam, výkop v pondělí ve 20.45): Švýcarsko – Bulharsko (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 1.
20.20 (výkop 20.45): Česko – Estonsko (utkání kvalifikace MS 2022 v Praze na Letné) – ČT Sport, záznam ve 2.55 hodin. Sport 1 ve 24.00 hodin.
20.30 (výkop 20.45): Wales – Belgie (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 1.
20.30 (záznam, výkop 17.30): Litva – Slovensko (utkání kvalifikace ME 2023 hráčů do 21 let) – Sport 2.
22.30 (záznam, výkop 20.45): Nizozemsko – Norsko (utkání kvalifikace MS 2022) – Sport 2.

23.00: Sestřih z úterních utkání evropské kvalifikace MS 2022 – Sport 1.

STŘEDA 17. LISTOPADU 2021

Žádný přímý přenos.

ČTVRTEK 18. LISTOPADU 2021

22. 2 0: Studio fotbal – Dohráno plus (analýza expertů po listopadové kvalifikaci MS 2022) – ČT Sport.

PÁTEK 19. LISTOPADU 2021

16.25 (výkop 16.30): FK Ústí nad Labem – Slezský FC Opava (utkání 15. kola české druhé ligy/F:NL) – ČT Sport.
16.40 (výkop 17.00): MFK Ružomberok – AS Trenčín (utkání 15. kola slovenské Fortuna:ligy) – NOVA Sport 1, Voyo.
18.25 (výkop 18.30): SV Sandhausen – 1. FC Norimberk (utkání 14. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 15. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 20.30 hodin.
20.25 (výkop 20.30): FC Augsburg – Bayern Mnichov (utkání 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
20.40 (výkop 20.45): FC Queens Park Rangers – FC Luton Town (utkání 18. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): UD Levante – Athletic Bilbao (utkání 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): AS Monako – OSC Lille (utkání 14. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1, Voyo.

SOBOTA 20. LISTOPADU 2021

13.25 (výkop 13.30): FC Leicester City – FC Chelsea (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
13.25 (výkop 13.30): Hamburger SV – SSV Jahn Regensburg/Řezno (utkání 14. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
13.55 (výkop 14.00): Celta Vigo – FC Villarreal (utkání 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 15. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): Bohemia n s Praha 1905 – Dynamo České Budějovice (utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O 2 TV Fotbal záznam v neděli v 9.00 hodin.
14.30 (výkop 15.00): Sigma Olomouc – FC Hradec Králové, FK Mladá Boleslav – Fastav Zlín (utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
15.25 (výkop 15.30): Bayer 04 Leverkusen – VfL Bochum (utkání 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 záznam ve 22.45 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Watford – Manchester United (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
15.55 (výkop 16.00): FC W olverhampton Wanderes – FC West Ham United (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
16.00: AFC Swansea City – AFC Blackpool (utkání 18. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 2.
16.10 (výkop 16.15): FC Sevilla – Deportivo Alavés (utkání 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
16.30: PSV Eindhoven – Vitesse Arnhem (utkání 13. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
16.55 (výkop 17.00): FC Paris Saint-Germain – FC Nantes (utkání 14. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 2, Voyo.
17.20 (výkop 18.00): Baník Ostrava – Viktoria Plzeň (utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v neděli ve 12.00 hodin.
17.55(výkop 18.00): Lazio Řím – Juventus Turín (utkání 13. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
18.00 (relive, výkop 17.00): FC Red Bull Salzburg – FC Admira Wacker Mödling (utkání 15. kola rakouské bundesligy) – Arena Sport 2.
18.25 (výkop 18.30): FC Liverpool – FC Arsenal (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): 1. FC Union Berlín – Hertha BSC Berlín (utkání 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.35 (výkop 20.30): Philadelphia Union – New York Red Bulls (osmifinálové utkání play off americké MLS) – Voyo.
20.40 (výkop 20.45): ACF Fiorentina – AC Milán (utkání 13. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.45 (záznam, výkop 16.00): FC Newcastle United– FC Brentford (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Barcelona – Espanyol Barcelona (utkání 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): FC Stade Rennes – HSC Montpellier (utkání 14. kola francouzské Ligue 1 – Voyo.
23.05 (výkop 23.00): Sporting Kansas City – Vancouver Whitecaps (osmifinálové utkání play off americké MLS) – Voyo.

NEDĚLE 21. LISTOPADU 2021

11.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport.
11.00 (záznam, výkop v sobotu v 16.00): FC Aston Villa – FC Brighton and Hove Albion (utkání 12. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

12.25 (výkop 12.30): US Sassuolo Calcio – Cagliari Calcio (utkáni 1 3. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
 12.55 (výkop 13.00): Stade Brestois – RC Lens (utkáni 14. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.
 12.55 (výkop 13.00): FC Derby County – AFC Bournemouth (utkáni 18. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport 1.
 13.30: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 15. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal ve 14.00 hodin.
 13.55 (výkop 14.00): FC Getafe – FC Cádiz (utkáni 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3 NOVA Sport 4 záznam ve 22.45 hodin.
 14.30 (výkop 15.00): 1. FC Slovácko – S parta Praha (utkáni 1 5. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí ve 12.00 hodin, O2 TV Fotbal v neděli v 18.00 hodin.
 14.30 (výkop 15.00): FK Teplice – FK Pardubice, MFK Karviná – Slovan Liberec (utkáni 1 5. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
 14.30: Feyenoord Rotterdam – PEC Zwolle (utkáni 13. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 20.00 hodin.
 14.55 (výkop 15.00): Manchester City – FC Everton (utkáni 1 2. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
 15.25 (výkop 15.30): SC Freiburg – Eintracht Frankfurt nad Mohanem (utkáni 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
 16.10 (výkop 16.15): FC Granada – Real Madrid (utkáni 1 4. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
 16.30 (výkop 17.00): MFK Zemplín Michalovce – ŠK Slovan Bratislava (utkáni 15. kola slovenské Fortuna:ligy) – slovenská TV Dajto.
 16.45: RKC Waalwijk – Ajax Amsterdam (utkáni 13. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
 17.00: Galatasaray Istanbul – Fenerbahce Istanbul (utkáni 1 3. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 22.30 hodin a ve 4.00 hodin.
 17.05 (výkop 17.00): Clermont Foot – OGC Nice (utkáni 14. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.
 17.20 (výkop 18.00): S lavia Praha – FK Jablonec (utkáni 1 5. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí v 17. 3 0 hodin, O 2 TV Fotbal v pondělí v e 21. 3 0 hodin.
 17.25 (výkop 17.30): Tottenham Hotspur – FC Leeds United (utkáni 1 2. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
 17.25 (výkop 17.30): 1. FSV 05 Mainz/Mohuč – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkáni 12. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
 18.1 5 (výkop 18.00): Inter Milán – SSC Neapol (utkáni 1 3. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
 20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 1 5. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
 20.30 (záznam, výkop 14.00): SK Altay – Adana Demirspor (utkáni 13. kola turecké Süperligy) – Sport 2.
 20.40 (výkop 20.45): CFC Janov – AS Řím (utkáni 1 3. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
 20.55 (výkop 21.00): Real Sociedad San Sebastián – FC Valencie (utkáni 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
 21.30: Dohráno (zpravodajství z 1 5. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
PONDĚLÍ 22. LISTOPADU 2021
 8.35: Dohráno (zpravodajství z 15. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
 11.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.00 hodin.
 11.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.30 hodin.
 18.00: Trabzonspor – Gaziantep (utkáni 13. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 23.15 hodin.
 18.25 (výkop 18.30): Hellas Verona – FC Empoli (utkáni 1 3. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
 20.00: Tiki – Taka 1 5 (fotbalová show po 1 5. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
 20.40 (výkop 20.45): FC Turín – Udinese Calcio (utkáni 1 3. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
 20.40 (výkop 20.45): FCO Dijon – AJ Auxerre (utkáni 16. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2.
 20.55 (výkop 21.00): Rayo Vallecano – RCD Mallorca (utkáni 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

Anketa: Jak české univerzity lapají a odhánějí predátory [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 16:00, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

O takzvané predátorských časopisech, jež dávají prostor špatné vědě či mají nestandardní publikační postupy, se už v Česku ví o dost více než před šesti lety, kdy vypukla největší tuzemská aféra s nimi spjatá. „Varujeme, informujeme,“ zní z devíti oslovených škol.

Byl to docela poprask, když týdeník Euro, Lidové noviny a pak i další média v prosinci 2015 referovaly o akademikovi Wadimu Strielkowském z **Fakulty sociálních věd UK**, který sepsal nebývale hodně (indexovaných) článků – třeba o upirech –, přičemž si vymyslel dokonce i fiktivní autorku: Emily Welkins.

Právě tehdy začalo v Česku zvýšené úsilí o osvětu ve věci predátorských časopisů, jež vydají za úplaty prakticky cokoliv, imitují recenzní řízení a mívají i fiktivní redakční rady.

Jaká je situace s „predátory“ dnes? Jak studující i akademiky a akademičky vychovávat ke správné publikační praxi? A jak „dravce“ krotí české vysoké školy?

Redakce Universitas oslovila v anketě zástupce a zástupkyně devíti veřejných vysokých škol – velkých i menších.

Prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D.

prorektorka pro studijní záležitosti (od února nastupující rektorka), Univerzita Karlova v Praze

1) Jak vnímáte existenci predátorských časopisů a související byznys? Ohrožuje vědecké prostředí? Jaká případně přináší negativa, kvazivědu apod.?

Z mého pohledu se jedná o nežádoucí a neetickou praktiku, která přináší řadu negativ do vědeckého prostředí. Je třeba podotknout, že se přitom nejedná pouze o publikování v predátorských časopisech, ale i o predátorské konference a další

příbuzné praktiky. Obdobně jako v případech jiných neetických jednání je potřebné účinně kombinovat vhodná preventivní a restriktivní opatření. Omezit se pouze na potírání prohřešků problém nevyřeší.

2) Myslíte si, že už se u akademiků a akademiček i mladých vědců a vědkyň zlepšuje povědomí o podloudných časopisech a jejich postupech?

Domnívám se, že situace se za poslední roky významně zlepšila. O této problematice se hovoří, je obsahem seminářů pro mladé vědce a neslyšela jsem, že by tento problém někdo bagatelizoval. Jsem ráda, že se této oblasti, kromě řady jiných, věnuje i naše celouniverzitní centrum pro podporu Open Science (<https://openscience.cuni.cz/...tml>).

3) Co proti tomu činí vaše univerzita? Věnujete se osvětě, informování o kvalitní publikační praxi, identifikaci pochybných žurnálů a podobně?

Na Univerzitě Karlově probíhá řada záslužných aktivit. Některé jsou realizovány na fakultních úrovních, jiné jsou celouniverzitní povahy. Již zmíněné centrum pro podporu Open Science při Ústřední knihovně UK vytvořilo stručnou a srozumitelnou informaci k tomu, jaké jsou základní znaky predátorského časopisu a jaké základní preventivní kroky lze učinit k tomu, abychom se jim vyhnuli: je to zásada „Přemýšlím–Prověřím–Publikuji“. Tyto body by měli znát všichni naši akademičtí zaměstnanci i studující.

Prof. Ing. Zbyněk Škvor, CSc.

prorektor pro vědu, tvůrčí činnost a doktorské studium, České vysoké učení technické v Praze

1) Jak vnímáte existenci predátorských časopisů a související byznys? Ohrožuje vědecké prostředí? Jaká případně přináší negativa, kvazivědu apod.?

Existence predátorských časopisů je nechtěným výsledkem politiky Open Access a financování vědy podle počtu publikovaných výsledků. Pokud za články v podřadných časopisech nedostanou instituce prostředky a pseudopublikacemi nepůjde vydláždít cestu k akademickým titulům, bude jev omezen na snesitelnou míru. Predátorské časopisy neohrožují samu podstatu vědy (téměř nikdo z expertů je nečte), mohou však klamat laiky. Unikají přes ně však nemalé částky publikačních poplatků, které by pro vědu bylo možno využít účelněji.

2) Myslíte si, že už se u akademiků a akademiček i mladých vědců a vědkyň zlepšuje povědomí o podloudných časopisech a jejich postupech?

Povědomí je dobré, zejména na vynikajících pracovištích, kde by se případný autor článku v podvodném časopise styděl před svými kolegy.

3) Co proti tomu činí vaše univerzita? Věnujete se osvětě, informování o kvalitní publikační praxi, identifikaci pochybných žurnálů a podobně?

ČVUT ctí svobodu každého publikovat dle svého výběru. Zároveň ovšem dbáme, aby se pochybné praktiky nestávaly zdrojem peněz či slávy. Naše pravidla rozdělování finančních prostředků kladou důraz na kvalitu, takže se publikování v predátorských časopisech nevyplácí. Stejně tak je povinností habilitačních a jmenovacích komisí vyjádřit se ke každému případu publikace v takovém pochybném periodiku u uchazečů o akademický titul docenta nebo profesora. Ústřední knihovna ČVUT poskytuje našim budoucím autorům informační a metodickou podporu při výběru vědeckého časopisu.

Prof. RNDr. Šárka Pospíšilová, Ph.D.

prorektorka pro výzkum a doktorské studium, Masarykova univerzita v Brně

1) Jak vnímáte existenci predátorských časopisů a související byznys? Ohrožuje vědecké prostředí? Jaká případně přináší negativa, kvazivědu apod.?

Existenci predátorských časopisů vnímáme jako vážný problém. V roce 2016 jsme na univerzitě k této oblasti dokonce vydali i oficiální postoj MU, který nyní v rámci přípravy nové Strategie Open Science 2022–2028 prochází revizí, aby reflektoval aktuální situaci. Cílem je více se zaměřit na doporučení pro rozpoznání nekvalitního časopisu než na řešení skrze blacklist. Je však nutné podotknout, že se s problémy setkáváme na univerzitě čím dál méně, protože za poslední léta téma do univerzity různými kanály komunikujeme, a většina vědeckých pracovníků už proto o těchto aktivitách slyšela a dávají si na „predátory“ pozor.

Nicméně jsme si vědomi, že není možné polevit, neboť nepoctiví vydavatelé hledají stále nové praktiky, jak akademiky nalákat. Některé jsou citelnější, třeba predátorské konference, u některých je těžké rozlišit tenkou hranici publikační etiky. Je možné uvažovat i o tématech predátorských praktik spojených s vědeckými daty, kde k šíření dezinformací a pseudovědy může také docházet. Zde situaci zatím analyzujeme, ale pokud někdo nad takovými daty postaví další výzkum, může to mít zásadní dopad. Tedy ano, tyto praktiky vrhly bohužel negativní pohled zejména na publikování v Open Access, které jako univerzita podporujeme. Toto snížení kreditu otevřeného publikování vnímáme jako negativum, se kterým se snažíme pomocí podpory v oblasti Open Science pracovat a změnit pohled našich akademiků.

2) Myslíte si, že už se u akademiků a akademiček i mladých vědců a vědkyň zlepšuje povědomí o podloudných časopisech a jejich postupech?

Jak jsem uvedla výše, povědomí se zlepšuje a otázek spojených s predátory je čím dál méně. Nicméně není možné polevit a nepokračovat v podpoře našich akademických pracovníků v této oblasti. Masarykova univerzita ráda dále přispěje k řešení této otázky prostřednictvím svých zkušeností a expertizy v rámci České republiky.

3) Co proti tomu činí vaše univerzita? Věnujete se osvětě, informování o kvalitní publikační praxi, identifikaci pochybných žurnálů a podobně?

Pokud má vědecký pracovník pochybnosti o kvalitě časopisu, může se obrátit na univerzitní podporu Open Science, která mu s hodnocením daného časopisu pomůže. Na každé fakultě či vysokoškolském ústavu je od roku 2020 dedikovaný Open Science metodik, který poradí buď přímo, anebo ve spolupráci s celouniverzitním týmem. Na naší univerzitě působí i v rámci Knihovny univerzitního kampusu odborníci, kteří se tématu věnují dlouhodobě, a dokonce o něm i publikují. Součástí připravované Strategie Open Science je i podpora směrem k tzv. platinové cestě Open Access a podpora pro vydávání otevřených publikací na MU. Věříme, že postupnými kroky, diskuzí s vědeckými pracovníky a zejména přístupem, který se nebojí diskutovat i některá negativa spojená se zaváděním Open Science praktik do každodenní akademické praxe, se nám podaří tyto nástrahy překonat.

Očkování nezachrání ani brutální obrázky, vláda musí poskytnout také spolehlivé informace [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 15.11.2021, Zdroj: respekt.cz, Autor: František Trojan, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.11.2021 16:54, Celková

S Denisou Hejlovou o nové kampani, nefunkčním strašení a chybějící komunikační strategii

Čísla nakažených opět přesahují 10 tisíc a některé nemocnice znovu omezují elektivní péči, a to v situaci, kdy Česko v proočkovanosti stále zaostává za západní částí kontinentu. Ministerstvo zdravotnictví proto představilo novou kampaň, která má váhající občany k vakcinaci přimět. Samo je prezentuje jako „brutální“ - neboť u fotek lidí, kteří leží v nemocnicích, jsou popisky jako „Měl plno výmluv“, „Myslela, že to nespěchá“, „Neustále očkování odkládala“ nebo „Nestihl třetí dávku“. „Připadá mi, že v informačním prostoru i v médiích je stále málo jasných, kvalitních a ověřených informací, na základě kterých by si lidé mohli udělat názor. A naopak je ve veřejném prostoru stále spousta dezinformací a postojů na nich postavených,“ říká vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Denisa Hejlová. Podle ní vládě chybí komplexní komunikační strategie a očkovací kampaň sama o sobě nemůže k přesvědčení neproočkované části společnosti stačit.

Jakou šanci nové kampani dáváte?

Jestli tato kampaň přesvědčí ty, kdo dosud očkování odmítali, aby se vakcinovat nechali, je diskutabilní. Osobně si nemyslím, že by ty „nepříjemné“ obrázky dostaly do očkovacích center masy lidí. Otázka je, jestli bude ministerstvo zdravotnictví nějakým způsobem efektivitu této kampaně měřit. Obecně se u těchto kampaní prokazuje velice těžce, protože nelze oddělit komunikační kampaň od dalších vlivů, aniž byste měl podrobné evaluační nástroje. Očkování není online reklama na e-shop, kde přesně vidíte, kolik lidí na ní kliklo, kolik si produkty jen prohlédlo a kolik skutečně dokončilo nákup. Respektive mohlo by být, pokud by to vláda takto nastavila v celkové digitální komunikaci od reklamy po registraci, ale to neudělala. Takže v hodnocení efektivity můžete pracovat s průzkumy veřejného mínění, ale to jsou to deklaratorní stanoviska. Naopak ze zvyšujících se počtů naočkovaných nemůžete bez prokázání hlubší motivace lidí říci, že se tak stalo díky kampani, nebo naopak kvůli zprůhledněním pravidel, tlakům ze strany okolí - nebo kombinací více faktorů.

Denisa Hejlová • Autor: DVTV

Takže se dá říct, že ministerstvo zdravotnictví zkrátka zkouší jiný přístup bez záruky, že zafunguje?

Je to tak. Já už jsem v minulosti kritizovala ministerstvo za to, že komunikaci nepojalo komplexně - a zároveň za to, že se chová k lidem jako k malým dětem. Nová kampaň je dalším typickým příkladem, kdy se ministerstvo staví psychologicky do role rodiče, který peskuje malé dítě za to, že když ho neposlechne, přidá další výhrůzku s bubákem. Určitě si vzpomenete i na ministra Prymulu a jeho muže v černém, na tiskovou konferenci, která také měla lidi vystrašit. U dětí tohle vede ke strachu, který ale často přechází i do vzdoru. Obávám se, že něco podobného může nastat i tady: mluvíte k malým dětem, a ti nemají rádi, když se s nimi jedná jako s malými. Proto se může stát i to, že tahle reklama může u řady lidí ještě utvrdit v jejich vzdoru oproti očkování jako něčeho, co je jim vnucováno proti jejich vůli. A může stoupat počet těch, kdo se snaží to různými způsoby obejít.

Ministerstvo mluví o inspiraci v cigaretových krabičkách“. Víme, jak takové „vizuální odstrašování“ funguje?

Je zapotřebí v první řadě říci, že na kouření vzniká závislost, takže zde se nejedná jen o svobodné rozhodnutí, kdy se podíváte na obrázek a řeknete si, že od zítra nebudete kouřit a půjde to snadno. Tzv. „plain packaging“ znamená, že na krabičce není značka či logo cigaret, ale jen nápis, odstrašující obrázek a zdravotní varování. To funguje nejvíce na mladší lidi nebo na jejich okolí, protože to jednoznačně říká, že cigarety nejsou dobrý produkt v pěkném obalu a že zdravotní rizika jsou závažná. Řada kuřáků to řeší tím, že si cigarety přesypou do jiné krabičky, protože to prostě nechtějí vidět - je to forma jejich racionalizace jednání. Podobně to může být i u „brutální“ očkovací kampaně: řada neočkovaných lidí raději zavře nejen oči, ale může se uzavřít i psychicky. Fakt, že na nemoci spojené s kouřením zemře v ČR ročně kolem 18 tisíc lidí, je obecně známý, a mimochodem ministerstvo zdravotnictví téměř žádné zdravotní kampaně na odvykání kouření nedělá.

<https://www.youtube.com/watch?v=0pOYiO9Tluc>

Webu SeznamZprávy jste řekla, že přesvědčovat teď nenačkované je téměř nemožné i proto, že názor už si udělali. Už to opravdu nejde zvrátit?

Jak jsem říkala, pouze „reklamou“ to již půjde velmi těžko, musí se zapojit jiná komunikace či opatření. Jednoznačně bych doporučila víc se zaměřit na informační kampaň. Připadá mi, že v informačním prostoru obecně i v médiích je stále málo jasných, kvalitních a ověřených informací, na základě kterých by si lidé mohli udělat názor - a naopak je ve veřejném prostoru stále spousta dezinformací a postojů na nich postavených. Nedávno jsme si dělali zběžný průzkum a do vyhledávače jsme zadali hesla jako „očkování, covid, zkušenosti“. Dívali jsme se na sociální média, diskuse na českých serverech i články. Velké množství informací, které se objeví na předních příčkách vyhledávačů, jsou dezinformační narativy nebo neověřené věci, takové to „stalo se kamarádce kamaráda“ nebo „pracuji ve zdravotnictví a nenechám se očkovat“.

Co by tedy měla vláda proti tomu dělat?

Vláda by měla víc spolupracovat se společnostmi jako Seznam, Google a Facebook i s novináři, aby dostala jasné a ověřené informace na přední příčky pozornosti v online prostoru. Kromě toho by se měla také zaměřit na lékaře a zdravotní personál, protože například ani u zdravotních sester není proočkovanost stoprocentní: tyto lidé mají vyšší důvěru u ostatních, přitom sami očkování odmítají. Například v Itálii je očkování proti covidu pro zdravotnický personál povinné, Itálie si prošla peklem a nikdo proti tomu ani moc neprotestoval. Není to tedy jen otázka komunikace, ale i rozhodnutí vlády.

Mluvíte o tom, že vláda nekomunikuje komplexně. Došlo z vašeho pohledu alespoň ke zlepšení komunikace s veřejností?

Ráda bych řekla něco pozitivního. Určitě to, že vláda přijala výzvu dobrovolníků-profesionálů, kteří připravili kampaň „Tečka - ani tu si ministerstvo zdravotnictví nebylo schopno vytvořit nebo vysoutěžit. Náklady, které do ní stát investoval, byly 50 milionů korun v podstatě jen na nákup médií, což je na tento typ kampaně hodně málo. Kampaň ale zároveň ve větší míře chyběla v

on-line prostoru a byla spíše v tradičních médiích, což mohlo způsobit, že se tolik nedostala k mladým lidem. Selhaly i ostatní digitální nástroje, počáteční registrace k očkování nebo už nefunkční aplikace E-rouška. Dalším bodem je nedostatečná koordinace informací mezi státní správou, ať už je to ministerstvo zdravotnictví, ÚZIS nebo hygienou.

Velkokapacitní očkovací centrum Očko na Výstavišti České Budějovice; ilustrační foto • Autor: Milan Jaroš

Jsou příklady ze zahraničí, kde zvládli připravit opravdu dobrou kampaň k očkování? Která na původně skeptické obyvatele zafungovala? Za příklad se dává Portugalsko.

Ano, Portugalsko je často uváděné jako příklad a pro nás je to srovnání dobré, protože je to země podobně velká s podobnou ekonomikou a politickou kulturou; není to Rusko, Brazílie nebo Čína. Za úspěchem stojí zejména šéf kampaně, který se těší obecné důvěře. Vláda navíc měla jednoduché hlavní sdělení: cestou ven z pandemie je očkování. Tohle sdělení měla naše vláda také neustále komunikovat různými způsoby různým skupinám - a vysvětlovat, proč tomu tak je. To si myslím, že vláda podcenila. Na takové sdělení vám jen reklamní kampaň nestačí. Musíte přidat na public relations i na skutečném informování veřejnosti a na vysvětlování - na to česká vláda nenajala téměř žádné odborníky, ani nepřidala finance navíc, nenajala ani dost telefonních operátorů. Dalším důvodem úspěchu v Portugalsku je hladší průběh registrace i očkování samotného. Na dostupnosti očkování hodně záleží - a je to jedna věc, která se u nás v poslední době i díky neziskovým organizacím zlepšila.

Vznikající vláda úřad pravděpodobně převezme ve velmi složité epidemické situaci. Co je pro ni hlavním komunikačním úkolem?

Řeknu to trochu metaforicky. Je důležité, aby si nová vláda řekla, zda bude jednat s občany jako s malými dětmi, nebo jako s dospělými. Z toho by měla vycházet hlavní strategie, sdělení i tón komunikace. Pokud bude převažovat přístup, že jsou občané malé děti, pak budeme mít odstrašující nebo pomalu vojenské kampaně - což občané budou vnímat jako hodně omezující, až propagandistické. Pokud se rozhodneme, že občané jsou dospělí lidé, kteří si dělají názor na základě informací, které jsou ověřené, pak je třeba, aby byly takové informace co nejlépe dostupné. Když otevřu vyhledávač, tak aby byly na prvním místě, totéž na sociálních sítích. A když se zeptají lékařských odborníků, aby jim takové informace poskytlí fundovaně, ale zároveň jednoduše.

Takže, efektivnější varianta prostě je, že se stát chová k občanům jako k dospělým...

Ano, žijeme v demokratické společnosti, kde se dospělí lidé mají rozhodovat sami za sebe, ale zároveň za to přijmout odpovědnost. V tom smyslu by měla vláda komunikovat i svá politická rozhodnutí a měla by svým občanům poskytnout v mediálním prostoru přehlceném balastem spolehlivé a ověřené informace. O tom, že vláda podcenila informační války, už se toho ví dost, ale pořád s tím nic nedělá.

Autor: MZ

NEBANKOVNÍ TRH LETOS DYNAMICKY ROSTE

TISK, Datum: 16.11.2021, Zdroj: AUTOmakers, Strana: 3, Vydáno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 00:16, AVE: 41 976,51 Kč, Země: Česko

Česká leasingová a finanční asociace má nové vedení. Předsedkyní představenstva se stala Jana Hanušová, generální ředitelka společnosti ESSOX. Ve funkci nahradila Jiřího Matulu, generálního ředitele společnosti UniCredit Leasing CZ, který po 14 letech strávených ve vedení asociace oznámil ke konci roku odchod do penze. ČLFA, která letos slaví 30. výročí svého založení, zároveň zveřejnila výsledky nebankovního trhu za první pololetí. Probrali jsme je právě s Janou Hanušovou.

* Během loňského roku se vaše členské společnosti potýkaly s výrazným poklesem obchodů. Jak se jim daří letos?

Rok 2020 nelze měřit tradiční optikou objemu obchodů. Ráda bych připomněla, že členské společnosti dokázaly stát při svých klientech, nabídnout odklady splátek těm, kteří to potřebovali, a ve složité době podpořit ekonomiku poskytnutím úvěrů v segmentech, které byly pandemií koronaviru zasažené méně. Odpovědnost hraje klíčovou roli i letos, ale objemy poskytnutých úvěrů rychle rostou. Po loňském téměř 17% poklesu celkových obchodů nastalo letos výrazné oživení. Objem nebankovního financování firem a domácností realizovaný našimi členskými společnostmi se v prvním pololetí meziročně zvýšil o 22,2 % na 84,44 miliardy korun. Ve většině sledovaných kategorií jsme dosáhli dokonce lepších výsledků než v 1. pololetí předkrizového roku 2019. Dynamické navýšení pozorujeme zejména ve financování firem.

* Co tento růst způsobuje?

Pozitivní vývoj v podnikatelském sektoru je stimulován zejména nárůstem objemů obchodů v rámci financování automobilů. Je však třeba dodat, že tento růst je dán především citelným zvýšením průměrné financované částky. Znamená to, že auta výrazně podražila. Týká se to jak nových vozů, tak i ojetých automobilů.

* Kolik peněz členské společnosti na financování automobilů poskytly?

V letošním prvním pololetí poskytly na všechny silniční dopravní prostředky 34,36 miliardy korun, což je o 30,4 % více než v prvním pololetí roku 2020. Z toho 15,13 miliardy bylo určeno na pořízení 27 022 nových osobních vozů. Objem prostředků určených na financování nových osobních automobilů meziročně stoupl o 26,3 % a počet těchto vozidel o 8,2 %. Prostřednictvím produktů našich členů bylo financováno 24 % všech nových osobních vozů prvně registrovaných v České republice v letošním prvním pololetí.

* Vidíte na trhu financování automobilů nějaké nové trendy?

Jedním z aktuálních trendů je částečný přesun poptávky od nových vozidel k mírně ojetým. V prvním pololetí jsme registrovali také zvýšený zájem o financování automobilů prémiových značek. A samozřejmě vnímáme i rizika na automobilovém trhu, která jsou spojena s omezením výroby vinou nedostatku mikročipů. Pokud tento problém bude pokračovat, určitě se promítne i do vývoje obchodů našich členských společností. Vaši členové ale nefinancují jenom automobily.

* Jak se v prvním pololetí vyvíjely celkové objemy v oblasti podnikatelského financování?

To je pravda, například téměř třetina objemů generovaných našimi členy v podnikatelském sektoru připadá na financování strojů a zařízení. Také v této kategorii došlo k meziročnímu nárůstu, a to o 11,6 %. V souhrnu se objem profinancovaných podnikatelských investic zvýšil o 24,3 % při objemu 46,32 miliardy korun. Pomocí operativního leasingu bylo realizováno 17,5 % těchto investic. Dařilo se i factoringu, který je založen na postoupení krátkodobých pohledávek. V prvním pololetí se celková hodnota pohledávek postoupených v rámci factoringu meziročně zvýšila o 27,2 % na 108,16 miliardy korun.

* Jak vypadá financování domácností?

Soukromým osobám naši členové poskytli v prvním pololetí 11,66 miliardy korun, to představuje meziroční nárůst o 4,1 %. Drtivá většina obchodů přitom připadla na spotřebitelské úvěry, jen malá část na spotřebitelský leasing. Na osobní automobily si domácnosti od našich členů půjčily 4,09 miliardy korun. Vaše asociace si letos připomíná třicáté výročí založení.

* Chystáte nějaké oslavy?

Ta největší oslava už proběhla, 19. října jsme uspořádali na pražském Žižkovské věži společenský večer pro své členy a partnery. Myslím, že to bylo důstojné setkání, které si toto kulaté výročí určitě zasloužilo.

Jana Hanušová Absolvovala **Fakultu sociálních věd UK**. Svou profesionální dráhu spojila se Société Générale. V roce 1999 nastoupila do Komerční banky, kde nejdříve pracovala v marketingu a poté jako vedoucí řízení segmentů. Nato se stala vedoucí marketingu ESSOXu. Po angažmá na pozici marketingové ředitelky Rusfinance Bank (SG Russia) se v roce 2010 vrátila do Komerční banky coby poradkyně generálního ředitele. V roce 2015 byla jmenována jednatelkou a generální ředitelkou společnosti ESSOX v ČR a na Slovensku. Současně vykonávala funkci místopředsedkyně představenstva České leasingové a finanční asociace. Je zakladatelkou projektu Společně bezpečně, který formou osvěty přispívá ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu s důrazem na ochranu dětí. Hanušová patří k nejvýše postaveným ženám v tuzemském finančním byznysu. Časopis Forbes ji v letošním žebříčku nejlivnějších žen Česka zařadil na 40. místo.

„Tady máte klíče, v sedm bud'te doma.“ Otevřená věznicе nechce, aby se lidé znovu vraceli za mříže URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Adéla Černá a Jan Louženský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 12:36,

Místo klasického vězení si odpykávají svůj trest v rodinném domě, který sdílí s dalšími trestanci. Starají se tam o zahradu, chodí do práce a mohou si zajít i do nedaleké hospody pro cigarety. Otevřená věznice v Jiřicích u Nymburka místo dozorců zaměstnává sociální pracovníky. Cílem je zvýšit šanci, že se propuštění znovu nevrátí k trestné činnosti.

Věznice v Jiřicích již na první pohled nevypadá jako klasické nápravné zařízení. Připomíná spíše zástavbu rodinných domů se sdílenou zahradou, kde trestanci tráví svůj volný čas, pěstují vlastní ovoce a starají se o zvířata.

Místo mříží jsou v oknech žaluzie, uvnitř je prostorný obývací pokoj s jídelním stolem a plně vybavenou kuchyňskou linkou. Trestanci mohou využít pračku, žehličku a jiné běžné domácí vybavení. V každém domě žije osm vězňů, rozdělení jsou do čtyř pokojů. Mají i vlastní klíče, takže mohou běžně docházet například do práce. V cestě jim nestojí ani masivní zdi či ploty s ostnatými dráty. Místo dozorců se zbraněmi se jim věnují odborní pracovníci v roli vychovatelů a sociálních pracovníků.

„V otevřené věznici vám chybí pouze vaše svoboda. Ale nechybí tam vstřícnost a ochota pomoci. Pracovníci na vás tlačí, abyste byl samostatný, přemýšlel a byl připravený na to, že půjdete ven,“ vysvětluje Jaroslav Hluchý, sám bývalý vězeň trestaný za majetkovou zpronevěru, který v minulosti ve středočeských Jiřicích strávil dva roky.

Věznice bez „babysittingu“

Filosofie otevřených věznic zdůrazňuje spíše než trestání snahu o nápravu jedince a jeho začlenění zpátky do společnosti. Základem pro fungování konceptu je důvěra k odsouzeným. Neexistují proto pevně daná pravidla, jak má taková věznice fungovat. Naplnit podstatu „otevřenosti“ si může každá instituce po svém.

„Řada vězňů má velmi nízkou motivaci usilovat o začlenění do společnosti. Tedy z mého pohledu je vhodné maximálně posilovat motivaci pachatelů, aby v průběhu uvěznění ‚prožili‘. A to projekt Otevřené věznice splňuje,“ komentuje situaci Milan Svoboda z Kanceláře veřejného ochránce práv.

Aby si odsouzení v otevřené věznici Jiřice rozvinuli pracovní návyky, dojíždí do práce, například do blízkého zábavního parku Mirakulum, kde byl zaměstnaný i Jaroslav Hluchý. „Ráno vás v šest odvezou na pracoviště a děláte až do odpoledne,“ říká. Vězni si sami mohou dojít na úřad, nakoupit si, ale v určený čas se opět musí vrátit do věznice, kde je jejich povinností dodržovat režim.

Foto: Tomáš Krist / MAFRA / Profimedia

„Uzavřená věznice naproti tomu funguje do značné míry jako pomyslný ‚babysitting‘. Někdo vás vzbudí, odvede na jídlo, odvede do práce, tam vás hlídá. Pak vás vezme zpět na celu, uvaří vám jídlo a uklidí nádoby,“ vysvětluje rozdíly mezi jednotlivými typy věznic penitenciární (tedy zaměřené na vzdělávání odsouzených osob ve výkonu trestu, pozn. red.) sociolog a odborník na vězeňství Lukáš Dirga ze Západočeské univerzity v Plzni.

Dodává však, že není vždy jednoduché tyto rozdíly vysvětlovat veřejnosti. Je přitom potřeba, aby otevřená věznice měla podporu občanů žijících v jejím okolí. „Společnost není vždy ochotná přijímat inovativní řešení. Řekněte někomu pojem otevřená věznice, kde nejsou mříže ani stráže, a mnoho lidí dostane strach, že některý odsouzený uteče a případně někomu ublíží,“ dodává Dirga.

To potvrzují i někteří obyvatelé Jiřic, které autoři článku oslovili. „Každý čtvrtek si zde do hospody odsouzení chodili pro cigarety, sušenky. Šlo jich třeba pět a bez dozoru, měli na to asi dvě hodiny. Vždy to proběhlo v pohodě. Ale fakt je, že někteří sousedé mají i tak stále obavy,“ říká jeden z nich. Jméno zveřejnit nechtěl.

Manželský pár, který v Jiřicích žije desítky let, vnímá koncept otevřené věznice kladně: „Myslíme si, že je to pro některé lidi i dobré, když dostanou trest menší, tak mají pak možnost se trochu lépe orientovat v životě.“

Cíl: snížit počet recidivistů

Kapacita českých věznic je již několik let přeplněná, současný počet trestanců se pohybuje okolo 19 tisíc. Po Litvě jde o druhý nejvyšší počet vězňů na sto tisíc obyvatel v Evropské unii. Jedna z cest, jak vysoký počet odsouzených spolu s následnými státními výdaji snížit, je – odborně řečeno – redukce kriminální recidivy, tedy to, aby pravomocně odsouzení nepáchali další trestné činy.

V Česku se recidiva pohybuje mezi 60 a 70 procenty, zatímco průměr EU dosahuje 40 až 50 procent. Mezi ty s nejnižším procentem návratů bývalých vězňů za mříže patří v celosvětovém srovnání skandinávské státy, zejména Norsko s 20procentní recidivou. Právě v Norsku vězeňskou strukturu tvoří z jedné třetiny otevřené věznice.

„V mezinárodním kontextu nepanuje absolutní shoda, co je recidiva nebo koho za recidivistu můžeme považovat,“ říká sociolog Dirga s tím, že rozdíl mezi českou a norskou recidivou není ve skutečnosti 40 procent, ale třeba 10 až 15 procent. V Norsku je recidiva vykazována nejčastěji v intervalu dvou let, kdy je vybraný vzorek sledován.

KAŽDÉ RÁNO TO NEJLEPŠÍ Z HLÍDACÍPES.ORG

„V rámci mezinárodního vykazování recidivy je dvouletý interval poměrně běžný. V České republice je to jinak, což poté ovlivňuje prezentovanou míru recidivy a v důsledku také mezinárodní komparaci, ze které Česko vychází poměrně špatně,“ vysvětluje norský princip Dirga. I tak jde podle něj o vysoký rozdíl, který je potřeba řešit.

Otevřená věznice v Jiřicích je proto inspirovaná norskými modely. „Norskými věznicemi jsme se pouze inspirovali, nemohli jsme převzít celkovou koncepci vzhledem k rozdílné právní legislativě,“ komentuje začátky Hana Prokopová, vedoucí oddělení

výkonu trestu Otevřené věznice Jiřice.

V jedné z neznámějších norských otevřených věznic na ostrově Bastoy jsou umístěni i lidé odsouzení za vraždy nebo znásilnění. V Česku se do otevřené věznice dostávají pouze jedinci, kteří jsou zařazeni do nejnižšího stupně zabezpečení. „Norsku trval ten přechod třicet let, než si dokázali vytvořit systém, kde se otevřené věznice staly základem nápravného systému. U nás se stále jedná do značné míry o pilotní projekt,“ podotýká Dirga.

Věznice Jiřice zatím funguje jako jediná otevřená věznice v Česku, a to teprve čtyři roky. Za tu dobu jejím programem prošlo 176 odsouzených, přičemž pouze sedm z nich se dopustilo opětovné trestné činnosti.

Jedinečná šance exkluzivně pro muže

I přes uvolněnější přístup zařízení se najdou vězni, kteří v něm dlouho nevydrží. „Vězni se snaží pašovat všude všechno, nejčastěji drogy, telefony. A tím, jak je to otevřená věznice, tak důvěra je vězňům dávána daleko větší. Ne všichni jsou ale tak uvědomělí. Někteří přijdou, užijí si tam tři měsíce a poté je přesunou kvůli prohrěškům zpět. Byli i takoví, kteří vydrželi pouhý den,“ zmiňuje bývalý vězeň Hluchý.

Za čtyřletý provoz české otevřené věznice bylo zatím podle informací zařízení celkem 24 odsouzených vyřazeno z programu pro závažné porušení pravidel. Když taková situace nastane, vězeň již v budoucnu nemá možnost výhod takové věznice využít, může se tam totiž dostat jen jednou. Jiřice také přijímají pouze mužské odsouzené, ženská věznice tohoto typu v Česku neexistuje.

Hluchý dále vzpomíná, že někteří vězni v průběhu výkonu trestu začali zneužívat svých výsad a během kontrol vychovatelů nespolupracovali. „Proč mám vstát z postele, ať si otevře a podívá se,“ popisuje přístup pár trestanců. I v otevřené věznici se proto zpřísnil režim. Vychovatelé kdysi kontrolovali jenom na pokojích a vězni nemuseli stát před domy.

Vychovatelé v procesu začleňování vězňů do společnosti hrají zásadní roli. Nízký počet trestanců jim umožňuje individuální přístup. Průměrně má v Česku jeden zaměstnanec na starost minimálně dvacet vězňů. „Nemá tedy čas si s vámi povídat,“ komentuje Hluchý svou zkušenost z uzavřené věznice na Pankráci. V otevřené věznici má ale pod sebou jen čtyři lidi. „Na odsouzené mám mnohem větší časovou dotaci, což je jednoznačně výhoda,“ potvrzuje speciální pedagog Farkaš.

Mluví věznice Hana Prokopová dodává, že jsou na odsouzené kladeny vysoké požadavky, aby aktivně začali řešit svoje problémové oblasti, ať už se jedná o dluhovou problematiku, zajištění si ubytování po propuštění či budoucí pracovní uplatnění. Právě to jsou nejčastější oblasti, na které se vězni obecně špatně připravují. Pokud je nevládnou řešit, je pro ně mnohdy nejjednodušším východiskem další trestná činnost a návrat za mříže.

„Když nechodíte do práce, protože třeba nemůžete, tak když vás pak propustí, dají vám třeba 500 korun na vlak, ať si jdete. Ale člověk má hlad, tak uvidí auto a vezme autorádio. Spousta lidí by chtěla začít žít, jenže nemají sílu, ani nikoho, kdo jim pomůže. Každý může udělat blbost a sklouznout. Otázkou je, jestli takhle chce pokračovat,“ zdůrazňuje Hluchý. „Já jsem po propuštění získal do pronájmu startovací byt od Vězeňské duchovenské péče,“ přibližuje své období po opuštění Jiřic.

Otevřená věznice je teprve začátek

Vězeňská služba zatím považuje projekt v Jiřicích za úspěšný. V budoucnu by se tak koncept otevřených věznic mohl rozšířit i do jiných měst. „Záleží i na fyzickém prostoru, financích resortu, dostatečném zajištění personálu a vhodných legislativních podmínkách,“ upozorňuje sociolog Dirga.

Cest, jak snížit recidivu mezi vězni, je ale více. Již zmíněné Norsko je v této oblasti o několik kroků dál. V dnešní době hojněji využívá i další alternativní tresty, které mohou dokonce snížit i potřebu otevřených věznic. „Při užívání systému elektronického monitoringu (pozn. red. domácí vězení kontrolované pomocí elektronického náramku) vnímáme pokles potřeby otevřených věznic,“ popisuje norské zkušenosti Torunn Hasler z Norské nápravné služby.

V Česku pomáhají zase neziskové organizace. Jedna z nich, centrum Rubikon, se snaží zmírnit dopady přechodu na svobodu. Vězni s organizací mohou navázat spolupráci ještě před samotným ukončením výkonu svého trestu, a pracovat tak na tom, aby se následně stali plnohodnotnými členy společnosti.

Aktivity centra Rubikon se v minulosti propojily i s otevřenou věznicí v Jiřicích. Odsouzení se během takzvaných pohovorů nanečisto setkávali s reálnými zaměstnavateli, od kterých dostávali zpětnou vazbu. Gabriela Hendlová, ředitelka poradenství pro klienty v Rubikonu, ale přiznává, že jejich pomoc je potřeba hlavně v klasických věznicích: „V Jiřicích jsem byla několikrát a mám pocit, že tam nás nepotřebují. Mají takové množství odborných pracovníků, kteří umějí s odsouzenými pracovat, že bychom tam byli zbyteční.“

Avšak ani vězeň, který se ocitne v otevřené věznici, nebo je klientem Rubikonu, nemá zajištěný hladký přechod do svobodného života. „Rozhodně to není tak, že když si člověk po propuštění najde zaměstnání, tak je všechno vyřešené,“ upozorňuje Hendlová. „Tím to teprve začíná, protože práci si musí udržet, musí zvládnout čekat na výplatu, první hádky, krizi v práci nebo exekuční srážky,“ popisuje.

Autoři jsou studenti žurnalistiky na **FSV UK**

Na začátku října zahájilo činnost středoevropské výzkumné středisko CEDMO (Central European Digital Media Observatory), které se zaměřuje na výzkum dezinformací a dalších informačních poruch. Cílem mezinárodního projektu je odhalovat, zkoumat a snižovat šíření dezinformací a s využitím umělé inteligence zrychlit a zefektivnit ověřování faktů.

Koordinaci projektu má na starosti **Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK)**, hlavním řešitelem je Václav Moravec z této fakulty.

Na projektu se budou podílet odborníci z Česka, Slovenska a Polska spolu s kolegy z Francie a Řecka, a to z nejrůznějších oblastí - od bezpečnosti, médií až po psychologii nebo umělou inteligenci. Cílem CEDMO je zrychlit a zefektivnit ověřování faktů (tzv. fact-checking) s využitím umělé inteligence, která například automatizuje jednotlivé postupy.

„Ověřování zahrnuje řadu časově náročných kroků jako například monitorování on-line prostoru a identifikaci potenciálně falešných zpráv, které mohou mít zásadní negativní vliv na společnost. Umělá inteligence dokáže zásadně pomoci lidem ověřujícím fakta například tak, že jim doporučí obsah, jehož pravdivost má význam zkoumat. Je to důležité zejména pro zprávy, které mají potenciál se rychle šířit a zasáhnout velké množství lidí,“ uvedla Mária Bieliková, koordinátorka technické části projektu a generální ředitelka slovenského Kempelenova institutu inteligentních technologií.

Konsorciem zahrnuje osm partnerů a čtyři subdodavatele. Na projektu se podílí vedle zástupců Univerzity Karlovy také odborníci z pražské ČVUT, Univerzity sv. Cyrila a Metoděje v Trnavě, Kempelenova institutu inteligentních technologií v Bratislavě, Vysoké školy sociálních a humanitních věd (SWPS) ve Varšavě či Univerzity Palackého v Olomouci. CEDMO podpořila vybraná ministerstva i nevládní organizace v zúčastněných zemích, zájem o zapojení či získané výsledky projevil soukromé společnosti či média zabývající se ověřováním faktů, konstatovali zástupci projektu.

Například francouzská tisková agentura Agence France-Presse (AFP) a česká nezávislá platforma Demagog.cz zajistí nepřetržité ověřování faktů s důrazem na důvěryhodnost a pluralismus. Zaměří se na mediální výstupy ve čtyřech jazycích - češtině, slovenštině, polštině a angličtině. Vědci budou zkoumat důsledky takzvaných informačních poruch, především dezinformací a jak jim účinně čelit. Chtějí také zvyšovat mediální a digitální gramotnost společnosti, mimo jiné učitelů, novinářů či studentů.

Dezinformace často šíří samotní uživatelé

V posledních měsících se například sítěmi jako lavina šíří dezinformace o koronaviru, na webu jsou jich desetitisíce. Jak upozornily servery NPR a Poynter, nešíří je pouze jejich tvůrci, ale velmi často i samotní uživatelé.

Nejčastěji se totiž hoaxy a dezinformace týkající se koronaviru šíří prostřednictvím sociálních sítí, jako je například Facebook či Twitter. I když se internetoví giganti snaží proti tomu bojovat, práci jim znesnadňují samotní uživatelé.

Smyslené zprávy totiž často šíří dál – jednoduše věří tomu, co si na internetu přečtou. Není výjimkou, že některé zprávy mají desítky či stovky tisíc sdílení. Nevědomky tak pomáhají tvůrcům dezinformací, aby si vydělali pořádný balík peněz.

Podobné kauzy globálního dosahu jsou totiž pro tvůrce dezinformací hotový zlatý důl. Využívají strachu a paniky lidí, aby je nasměrovali na své webové stránky. Díky tomu následně profitují ze zobrazované reklamy, a to i v řádu několika milionů dolarů.

Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB Nová kniha oblíbeného publicisty a „záhadologa“ Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB

Známý český publicista Jaroslav V. Mareš svým typickým reportážním způsobem odkrývá další záhady – tentokrát se týkají nacistických pokladů a jejich „hledáčů“ z řad StB.

Více než čtyřicet let se Státní bezpečnost pokoušela najít domnělé nacistické poklady. Mnohokrát skončilo nadějně hledání monstrózní blamáží, ale několikrát byla velmi blízko. V některých případech dokonce byla na správném místě, jen přišla až jako druhá v pořadí.

Odhálme spolu zapomenuté příběhy, plné tajemství, romantiky a dobrodružství, ale i groteskní historky, plné omylů, nesmyslů a dodnes nezveřejněných průšvihů.

Ukázka z knihy:

Státní bezpečnost věnovala domnělým pokladům velkou pozornost hned ve dvou vlnách. Poprvé se na toto téma zaměřila poté, co si sama jeden „nacistický poklad“ vyrobila a nechala ho nalézt televizní štáb. Ministerstvo vnitra využilo zájmu veřejnosti o šumavskou akci a v denním tisku zveřejnilo výzvu, aby se přihlásili případní svědci dalších úložišť. Akci Neptun z roku 1964, při které byly do Černého jezera na Šumavě vhozeny a z něj vytaženy bedny s nacistickými písemnostmi, následovala Akce Úkryty. V osmdesátých letech potom Akce Úkryty plynule přešla v desítky let trvající Akci Evropa, zaměřenou na odhalování západních nelegálů na našem území. Žádného západního agenta s dokumenty našeho občana se najít nepodařilo, a tak agenti raději upřeli svou pozornost na nacistické poklady. Výsledek jejich pátrání byl ovšem podobný.

Dochované spisy tak obsahují mnoho zajímavých příběhů. Některé z nich by dokonce vydaly na celovečerní film. Jsou mezi nimi náměty na napínavé špionážní snímky, jiné jsou na pomezí mezi komedií a groteskou. Přišlo mi škoda nechávat si takové skvosty naší historie ve svém archivu a rozhodl jsem se rozvinout své pátrání a dohledat dosud nevyřčené detaily.

Sem tam se objevil i příběh nový, neznámý.

Toto původně měla být kniha o romantickém hledání. Jenže z některých případů doslova čiší klasická lidská blbost. A tak mi z toho vyšlo dílo, které by mohlo tak trochu doložit, že ty stovky vtipů o policajtech, které mezi lidmi za období totality kolovaly, měly svůj racionální základ. I u StB pracovali chytří lidé, tvrdí jeden můj známý. Mezi hledače nacistických pokladů se ovšem nedostali. Snad tuto knihu nebudou číst bývalí hledači z řad StB. Všichni ostatní by se mohli na některých stránkách docela pobavit.

(z úvodní kapitoly Začalo to habaďúrou)

Jaroslav V. Mareš: Absolvent oboru Žurnalistika a mediální studia na **FSV UK** a oboru Informační studia a knihovnictví na Filosofické fakultě UK. V roce 2000 nastoupil do České televize, kde v roce 2005 získal za cyklus reportáží pro pořad Reportéři ČT ocenění v kategorii publicistika na mezinárodním festivalu Ekofilm. Od roku 2014 je členem týmu Josefa Klímy. Od roku 2016 natáčí vlastní reportáže pro kanál badatele.net pro server YouTube.com.

První kniha Jaroslava Mareše Největší záhady kriminalistiky vyšla na konci roku 2018 a velmi brzy se zařadila mezi bestsellery. Na její úspěch navázaly neméně úspěšné tituly Přísně tajné skandály (2019), Největší záhady české historie (2019) a Štěchovický poklad – konec legend (2020).

Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB, vydává nakladatelství Universum, 400 stran, doporučená cena 399 Kč

Home » Life Style » Nové knihy » Jaroslav V. Mareš: Nacistické poklady a StB 16.11.2021.

Východní fronta daleko od klidu: Západ varuje před ruskou invazí, riziko konfliktu je „nejvyšší od studené války“

[URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Tomáš Linhart, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 18:47, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Hlavní, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Sto tisíc ruských vojáků čeká poblíž hranic s Ukrajinou, zatímco o pár stovek kilometrů severněji přiváží Bělorusko migranty z Blízkého východu k hranici EU. Jak to spolu souvisí? Podle americké rozvědky existuje vážná hrozba ruské invaze na Ukrajinu. A dění v Bělorusku může být i zástěrkou. Tamní vůdce Lukašenko si přeje ruské jaderné rakety a britský premiér Johnson vyzývá k volbě mezi Ukrajinou a plynovodem Nord Stream 2.

Na hranici Polska s Běloruskem eskaluje v posledních několika týdnech humanitární i migrační krize, jakou Evropa už několik let nezažila. V hlubokých lesích chráněného Bělověžského pralesa se kromě stád stovek evropských bizonů ukrývají také [lock]migranti, kteří na cestě za lepším životem uvízli mezi pohraničníky.

Evropská unie se snaží jednat, jelikož hrozí, že jedna krize přeroste v další. Možností ale nemá mnoho – soudit se sice může, ale roky trvající spory akutní humanitární krizi nevyřeší. Přijetí migrantů a vstřícný postoj zase nemají dostatečnou politickou průchodnost. Zbývají sankce, výhrůžky a mezinárodní tlak: k nim už Unie částečně přistupuje, když včera schválila rozšíření sankcí vůči Bělorusku.

Unie se má na pozoru, jelikož chaosu vyvolaného pohraniční krizí by mohlo Rusko využít k posílení svého vlivu v oblasti východní Evropy u jiných hranic. Desetitisíce shromážděných vojáků na ukrajinském pomezí mohou být jen demonstrací síly, ale i přípravou na vojenskou akci.

„Doufám, že celý svět jasně vidí, kdo chce mír a kdo na naší hranici shromažďuje téměř sto tisíc vojáků,“ prohlásil minulý týden ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij.

Největší riziko od studené války

Americké úřady už minulý týden před Ruskem varovaly Evropskou unii: Kreml podle informací rozvědky zvažuje invazi na Ukrajinu už v zimě. Pravděpodobnost destabilizace země ze strany Ruska je podle zpravodajců vysoká.

„Obáváme se, že Rusko může udělat závažnou chybu a pokusit se zopakovat rok 2014, kdy shromáždilo síly na hranicích, vstoupilo na svrchované ukrajinské území a nepravdivě tvrdilo, že tomu předcházely provokace,“ řekl minulý týden americký ministr zahraničí Antony Blinken s odkazem na ruské obsazení ukrajinského Krymu.

Před možnou ruskou invazí na Ukrajinu varoval v pondělí také generální tajemník NATO Jens Stoltenberg: „Vidíme neobvyklou koncentrací jednotek a víme, že Rusko je schopné tyto vojenské kapacity využít k agresivním činům vůči Ukrajině.“

A riziko vojenského střetu s Ruskem je podle názoru nejméně postaveného britského vojáka, generála Nicka Cartera, náčelníka generálního štábu, nejvyšší od dob studené války.

Autoritářští rivalové jsou podle něj ochotní využít všech nástrojů, které se naskytou k dispozici: od migrantů přes rostoucí ceny plynu a zástupné konflikty po kybernetické útoky.

„Charakter bojiště se změnil,“ řekl v nedělním rozhlasovém pořadu. Carter se také domnívá, že tradiční diplomatické mechanismy už nejsou k dispozici a bez nich existuje větší riziko, že eskalace zapříčiní mylnou kalkulaci.

Britský premiér Boris Johnson navíc včera vyzval Unii k volbě: buď Ukrajina, nebo plynovod Nord Stream 2, který byl k nelibosti USA vystavěn v Baltském moři mezi Ruskem a Německem, ale ještě nebyl uveden do provozu.

„Doufáme, že naši přátelé rozpoznají blížící se volbu mezi upřednostněním ještě více ruských uhlovodíků v novém obřím potrubí a tím, že dáme přednost Ukrajině, jejímu míru a stabilitě,“ nechal se slyšet Johnson.

Plynovod však zprovozněn zatím nebude, v Německu bylo dnes schvalování plynovodu pozastaveno. Provozovatel německé části plynovodu totiž nesplňuje podmínky nezávislého operátora a podle regulačního úřadu má upravit obchodní strukturu, aby odpovídala německému právu.

Podporu Ukrajině vyjádřily také Francie a Německo; ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba řekl Financial Times, že očekává od spojenců zstrašující opatření, která by Rusko odradila od vojenských aktivit. Zatím nelze s určitostí potvrdit souvislost mezi ruskými vojenskými aktivitami a pozastavením schvalování plynovodu, Kuleba nicméně prohlásil, že projekt považuje za bezpečnostní hrozbu.

Pokud by Evropa skutečně přikročila k preventivním sankcím s cílem Kreml odradit, jednalo by se o svého druhu novinku – doposud uvaloval Západ na Rusko sankce až v návaznosti na jeho kroky.

Rusko slovy zástupce velvyslance při OSN Dmitrije Poljanského trvá na tom, že k žádné invazi nedojde, pokud nebude vyprovokována. Podobný (inscenovaný) scénář ale předcházela i konfliktu v Donbasu v roce 2014.

Pohyby vojáků na vlastním území jsou ale podle Kremlu vnitřní záležitostí; Moskva jakékoliv agresivní úmysly popírá.

Ruská anexe Krymu a konflikt na východní Ukrajině si vyžádaly přes 14 tisíc životů. Rusko svou angažovanost v Donbase opakovaně popírá, přestože existuje řada svědectví a nepřímých důkazů, jako například neustále doplňované zásoby munice proruských separatistů.

Na Ukrajině docházejí zásoby uhlí, hrozí výpadky dodávek plynu a tím pádem i tepla a elektřiny do ukrajinských domácností. Ukrajina viní Rusko, že dodávky uhlí blokuje záměrně – nebylo by to koneckonců poprvé, kdy Moskva použila své energetické zásoby k politickému nátlaku.

Spojené státy mezitím Ukrajinu ujistily, že americký závazek vůči ukrajinské bezpečnosti a teritoriální integritě je neměnný.

Rusko ale slova Západu považuje za štvavá a naopak se ohrazuje proti vojenské aktivitě Severoatlantické aliance v regionu, kterou považuje za provokativní.

Jako provokaci by Rusko bezpochyby bralo i hlubší angažovanost svrchované Ukrajiny v západních mezinárodních strukturách EU a NATO. Co je pro Rusy provokací, může být pro některé Ukrajince zbožným přáním (stejně jako Kulebovo včerejší očekávání) – a Západ musí mezi oběma tlaky balancovat v mezích současné politické reality.

Když v červnu ukrajinský prezident Zelenskij oznámil, že jeho země vstoupí do NATO, krátce nato se ukázalo, že šlo spíše o fantazii než o fantastickou zprávu. Vstup Ukrajiny do NATO je skutečně plánován už od roku 2008, ale země nejdříve musí splnit stanovená kritéria. Okamžitý vstup Biden odmítl, vědom si rizika popuzení Ruska, a další ukrajinská integrace zůstává otázkou budoucnosti.

Před měsícem mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov prohlásil, že „vstup Ukrajiny do NATO by byl tím nejhorším scénářem“. Podle něj by tím Západ překročil „červenou linii“ a donutil by Rusko k „aktivním krokům vedoucím k zajištění vlastní bezpečnosti“.

Ze strany Kremlu nešlo o první podobné vyjádření; před vstupem Ukrajiny do NATO varuje opakovaně. Nedávné prohlášení však bylo výrazně ostré i v kontextu cesty amerického ministra obrany do Evropy. Lloyd Austin v říjnu navštívil Gruzii, Ukrajinu, Rumunsko a zúčastnil se setkání NATO v Bruselu.

Wheels down in Kyiv. I'm here to reaffirm our unwavering support for Ukraine's sovereignty, territorial integrity, and Euro-Atlantic aspirations — and to express our commitment to build Ukraine's capacity to deter further Russian aggression.
pic.twitter.com/IUTnQpumfT

— Secretary of Defense Lloyd J. Austin III (@SecDef) October 19, 2021

Americký ministr obrany Lloyd Austin po přistání v Kyjevě vyjádřil podporu ukrajinské suverenitě, teritoriální integritě a „euroatlantickým“ ambicím. Zavázal se také k podpoře ukrajinských kapacit vůči Rusku.

Migrace přes běloruskou hranici jako zástěrka aktivity na hranici ukrajinské?

Ambice Ukrajiny zapojit se do evropských a transatlantických struktur mohou být pro Rusko záminkou a současná migrační krize na polsko-běloruských hranicích kouřovou clonou. „Lukašenkovo cynické zneužívání migrantů ohrožuje bezpečnost, zasévá rozkoly a odvádí pozornost od ruské aktivity na ukrajinské hranici,“ napsalo o víkendů americké ministerstvo zahraničí.

S tím souhlasí i britský generál Carter, podle nějž je pohraniční krize využívána Ruskem jako „klasický příklad rozptýlení pozornosti“ upřené na aktivity v blízkosti ukrajinského území.

Koncem minulého týdne navíc Moskva vyslala do Běloruska výsadkáře na cvičení s místní armádou. Společným cvičením chtějí země neplánovaně prověřit svou bojovou pohotovost. „Pohyby ruských vojsk v blízkosti hranic EU a Ukrajiny ničemu nepomáhají a jen zbytečně zhoršují napětí,“ řekl v pátek Deníku N ministr zahraničí Jakub Kulhánek.

Agentura AP informovala, že Rusko dva dny po sobě poslalo na cvičení nad Běloruskem dva strategické bombardéry Tu-22M3 s dalekým doletem schopné nést jaderné bomby. Lukašenko už minulý týden údajně projevil přání, aby Rusko umístilo své rakety Iskander k jižním hranicím země s Ukrajinou a k západním s Polskem a Litvou.

„Rusko musí od zbytečných provokací upustit a místo toho využít svůj vliv na Lukašenkův režim, aby přestal zneužívat migraci jako způsob nátlaku na některé členské státy EU,“ řekl dále Deníku N ministr Kulhánek.

Pokusům o podobnou destabilizaci prostřednictvím migrace jako v Polsku a Litvě se už od minulého týdne brání Ukrajina na hranici s Běloruskem zdvojnásobením počtu pohraničních bezpečnostních složek. Ukrajina má s Běloruskem přes 1000 kilometrů dlouhou hranici.

„Na mě to dělá dojem, že Rusové jako standardně rozjíždějí více krizových situací najednou tak, aby si nechali volné pole pro manévr a využili případné příležitosti, které se z toho naskytanou,“ podotýká pro Deník N analytik zaměřující se na postsovětský prostor Jan Šír z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Domnívá se, že přinejmenším běloruská krize bude využita k tomu, aby Rusko posílilo svůj vliv a přítomnost v zemi: „Včetně vojenského vlivu, včetně možnosti rozmístění Iskanderů v Bělorusku, jimž teď hrozí Lukašenko. Myslím si, že to je příležitost, kterou si Rusové nenechají ujít.“

Šír dále vysvětluje, že běloruský diktátor by si nemohl dovolit eskalovat vztahy s Evropou, pokud by neměl svolení ze strany Ruska. Situaci kolem Ukrajiny však považuje za dlouhodobou: „Tam už byl malér na spadnutí na jaře v souvislosti s ruskými manévry.“

Návrat na ukrajinskou hranici

Není to letos poprvé, co Rusko vyslalo velký počet vojáků k hranici s Ukrajinou. Podobné napětí bylo na ukrajinsko-ruském pomezí naposledy v dubnu. „Na jaře taky eskalovalo několik krizí najednou, včetně rozmístování ruské armády na okupovaných územích a kolem ukrajinských hranic. Do toho přišly Vrbětice, do toho permanentní Bělorusko,“ pokračoval Šír.

Doplnil, že v té době současně vrcholila diplomatická krize spojená s nástupem amerického prezidenta Joea Bidena. „Ten minimálně v rovině rétoriky nastolil tvrdší kurz vůči Rusku a osobě Vladimira Putina. Po Vrbětících si ale západní země nedovolily vyjádřit solidaritu s Českou republikou tak silně právě proto, že by to mohlo přispět k eskalaci v jiných oblastech.“

Situace na hranicích Ukrajiny se následně částečně zklidnila poté, co si americký prezident Biden se svým ruským protějškem Putinem sjednali summit ve Švýcarsku na červen.

Kvůli současné ruské vojenské aktivitě byl před měsícem v Moskvě ředitel americké rozvědky CIA William Burns a Putina k omezení migračního nátlaku a vojenských výhrůžek po telefonu vyzvala i německá kancléřka Angela Merkelová.

Analytik z Institutu mezinárodních studií **FSV UK** Deníku N dále nastínil, že současné dění je nutné vnímat z více úhlů. „Nyní ještě docela silně eskaluje krize ohledně dodávek energetických surovin do Evropy, zejména plynu. To je další rovina potenciálního konfliktu nebo problému, který Evropu může zasáhnout. V obou těchto krizích a na trzích s energiemi hraje klíčovou roli Rusko. Tam vnímám souvislost, to je ten spojující článek.“

Migranti trpí, EU si neví rady a Moskva si mne ruce

V polských okresech přiléhajících východní hranici platí nouzový stav, tamní konzervativní vláda v reakci na nečekaný přírůstek nevyčísleného množství migrantů opevnila své území několika tisíci vojáky.

Nechtěl je však ani v Bělorusku, které (pravděpodobně dobrovolně a záměrně) slouží jako tranzitní země. Aerolinky v uplynulých měsících přepravovaly zájemce o lepší budoucnost z Blízkého východu do Minsku pod příslibem života v Evropě. Jenže o to, aby se usídlili v Minsku, nestojí ani sami migranti, ani běloruské vedení, a tak jsou nuceni (často i sami motivováni) k další cestě na Západ. K cestě do vysněné Evropské unie.

Na její hranici je však čeká stopka v podobě vojáků a plotů z ostatních drátů, ať už zamíří do Litvy, Lotyšska, nebo Polska, a Bělorusko je zpátky nechce – naopak lidi na hranici vrací. Kempování ve východním Polsku poblíž pralesa sice může mít nádech romantického dobrodružství, ale v červenci a srpnu, nikoliv v listopadu.

Syrský uprchlík na hranici Běloruska s Polskem na pokraji sil. Foto: Gabriel Kuchta, Deník N

Nadcházející zima a nesmlouvavý postup strážců zákona na obou stranách hranice ponechávají mnohdy celé rodiny v nouzi, chladu a na pokraji přežití. Touto dobou už teploty v Bělověži v noci klesají pod nulu.

Několik migrantů, kteří svou budoucnost vsadili na běloruskou kartu, už na polsko-běloruském pomezí o život přišlo. Jiní byli přeapadeni, zbiti a okradeni a domáhají se spravedlnosti. Další čekají v lese.

Hromadící se lidi spojuje touha po životě na Západě, nelibost, s jakou jejich počínání sledují Litva i Polsko, a spokojenost, kterou s vyvoláním bezpečnostní krize a nestability nejspíš má Rusko. A tím pádem i Alexandr Lukašenko, běloruský diktátor, který se po loňských (s největší pravděpodobností výrazně zfalšovaných) volbách drží u moci navzdory masovým protestům jen díky podpoře Kremli.

Polsko a další země Evropské unie dlouhodobě viní Minsk z toho, že migranty k hranicím přiváží, a mstí se tak za sankce, které Unie uvalila na Lukašenkův autoritářský režim kvůli porušování lidských práv. Minsk obvinění odmítá.

Jakákoliv evropská nejednotnost, krize nebo destabilizace vyhovuje Moskvě. Unii nyní může vykreslovat jako slabou a navíc pokryteckou velmoc, která sice hlásá demokracii, ale jen pro vyvolené – a migranty na svých hranicích nechá umrznout.

„Ruské chování se vyznačuje tím, co bych nazval multiplicita konfliktu – to, že mají rozehranou partii ve více směrech a na více frontách najednou. Jsou permanentně ve střehu, permanentně svého protivníka drží v určité nejistotě, mimo balanc. V případě, že dojde k souběhu několika krizových situací najednou, může to vytvořit určité příležitosti pro přeformátování situace,“ uzavírá analytik Šír.

Stručně:

Humanitární krize na hranicích Polska s Běloruskem, kde čekají tisíce migrantů, může souviset s aktivitami Ruska jako zastírací manévr.

Kreml shromáždil zhruba 100 000 vojáků u hranic s Ukrajinou, americká rozvědka proto varovala před vysokým rizikem invaze. Rusko tvrdí, že k invazi nikdy nedojde, pokud nebude vyprovokováno. Několik nedávných aktivit NATO provokacemi nazývá. Evropské země mezitím vyjadřují podporu Ukrajině a zvažují preventivní sankce. Britský premiér volá po upřednostnění Ukrajiny před plynovodem Nord Stream 2, který má východoevropské země obejít a dodávat plyn z Ruska do Německa přes Baltské moře

Nadace Nadání ocenila výjimečné osobnosti z Univerzity Karlovy [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 19:23, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Stalo se tradicí, že před státním svátkem – Dnem boje za svobodu a demokracii a Mezinárodním dnem studentstva – bývají na zámku v Lužanech u Přeštic

předávána ocenění udělovaná Nadací Nadání Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových . Děje se tak v souladu s poslední vůlí Josefa Hlávky , největšího českého mecenáše, významného českého architekta, stavebního podnikatele a politika, a stalo se tak i letos.

P oroučeje toto se vši upřímnou oddaností a vši dobrou vůlí ku povznesení a sesílení národa Českého ustanovené Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových s veškerým jeho jméním, se všemi úkoly a účely do vůle Boží - v níž jedině žádoucí zdar a dosažitelný blahodárny výsledek jich spočívá - končím pln důvěry v Prozřetelnost Božskou a v sílu svého národa s úpěnlivou prosbou: Aby Nejvyšší Vládce nade všemi lidmi a národy vzal Nadání toto, jeho úkoly a cíle nejmilostivěji pod nejmocnější Svou ochranu, aby je chránil ode všeho zlého, nedal zahynouti jim zkázou.

V Lužanech, dne 25. ledna 1904 (z poslední vůle Josefa Hlávky)

Po roční covidové pauze se do Lužan sjeli nejlepší studenti a absolventi pražských veřejných vysokých škol, brněnské techniky a mladí talentovaní pracovníci Akademie věd České republiky. O udělení Ceny Josefa Hlávky rozhoduje Nadace Nadání na návrh rektorů českých veřejných vysokých škol pražských, rektora brněnské techniky, předsedy Akademie věd ČR a ředitele IKEM Praha.

Za výjimečné schopnosti a tvůrčí myšlení ve svém oboru převzalo v Lužanech, v úterý 16. listopadu 2021 ocenění – diplom a nadační příspěvek – z rukou představitelů Nadace Nadání i patnáct zástupců Univerzity Karlovy.

Bc. Kateřina Rýdlová, Husitská teologická fakulta UK

Studentka navazujícího magisterského studijního programu vykazuje mimořádný zájem a zaujetí pro jazykovou a kulturní reflexi mýtického myšlení starověkého Předního východu. Na výborné úrovni ovládá latinu, kterou považuje za základ rozvoje logického jazykového myšlení. Její intenzivní dlouhodobý zájem o ugaritštinu ji přivedl k tvorbě bakalářské práce s názvem Lásky a války: život a smrt v ugaritské literatuře. V ní ukázala nadstandardní schopnosti práce se starověkým textem v oblasti překladatelské a interpretační. Získala za ni cenu za nejlepší bakalářskou práci v oboru religionistika. V současnosti se věnuje prohlubování jazykových znalostí a kompetencí, jež hodlá využít v diplomové práci na téma Lucerna bohů: sluneční bohyně v ugaritské literatuře a v popularizačním zpracování starověké ugaritské mytologie pro širší veřejnost

JUDr. Bc. Lukáš Hrdlička, Ph.D., Právnická fakulta UK

V rámci svého výzkumu byl přijat do prestižního programu Grotius Exchange Research Scholar Program , vedeným nejcitovanějším autorem v oblasti daňového práva na světě a světově uznávaným expertem na mezinárodní daňovou politiku – profesorem Reuvenem S. Avi-Yonahem, působícím na University of Michigan. Od září 2021 působí jako daňový expert na Stálé misi České republiky při OECD v Paříži, kde zastupuje Českou republiku při jednáních na návrzích reformy mezinárodního daňového systému. Na Ministerstvu financí ČR se podílel mimo jiné na přípravě projektu nového zákona o daních z příjmů. Od roku 2018 pracuje pro Českou národní banku jako hlavní expert dohledu nad obchodníky s cennými papíry a investičními společnostmi. Od roku 2022 by se měl vrátit a pokračovat ve své práci na univerzitě v Michiganu.

MUDr. Michala Bártů, Ph.D., 1. lékařská fakulta UK

Je absolventkou doktorského studijního programu Zobrazovací metody v lékařství. Během celého postgraduálního studia prokázala schopnost samostatné vědecké práce na úrovni vlastního výzkumu i úspěšné prezentace dosažených výsledků. Na

dané téma – Srovnání morfologie, exprese, epigenetických změn a mutací HNF1 B v solidních nádorech a nenádorových lézích – je v časopisech s IF prvním autorem celkem tří prací a spoluautorkou dalších tří originálních prací. Její přístup k celému studiu je možné označit za příkladný a vysoce nadstandardní. Vyniká aktivitou a schopností intenzivně a odpovědně pracovat. Mgr. Lenka Hovorková, Ph.D., 2. lékařská fakulta UK

Úspěšně ukončila doktorské studium v oborové radě Molekulární a buněčná biologie, genetika a virologie obhajobou práce na téma Patogeneze dětských leukémií. Během svého pregraduálního studia, v rámci své bakalářské a později i diplomové práce začala pracovat v laboratoři Od začátku se zaměřila na problematiku biologie dětských leukémií, zejména leukémií s fúzním genem BCR/ABL a leukémií hyperdiploidních a stala se klíčovou osobou mimo jiné při řešení příslušných grantů GA UK, IGA MZ ČR a AZV ČR. Její podíl na dosažených výsledcích je zcela dominantní a zásadní. Výsledky, ke kterým její práce na jednotlivých projektech dospěla, byly úspěšně prezentovány na domácích i mezinárodních konferencích, a především publikovány v kvalitních impaktovaných časopisech. Její dosavadní vědeckou kariéru v českých prostředí je možné považovat za vysoce nadprůměrnou, a to jak kvalitou publikačních výstupů, tak jasným přesahem výsledků její práce do oblastí klinické hematologie.

Kateřina Koudelková, 3. lékařská fakulta UK

Je studentkou 6. ročníku magisterského studia všeobecného lékařství a zároveň bakalářskou studentkou 2. ročníku oboru nutriční terapeut. Obojí studuje s výbornými výsledky. Od počátku studia se zapojila do činnosti studentského spolku Trimed, kdy byla mimo jiné vedoucí Mezinárodní sekce veletrhu práce Trimed Jobs, podílela se na Studentské vědecké konferenci, zasloužila se o zorganizování charitativního běhu Vinohradská trojka, který mimochodem ve své kategorii opakovaně vyhrála. Ve své vědecké činnosti zkoumá roli albuminu v acidobazické rovnováze, řeší ji na KAR FNKV. Rovněž spolupracuje na studii CoMETA - postcovidový syndrom. V posledním roce se angažuje v organizování dobrovolnických akcí v rámci covid-19 pandemie. Pracovala jako dobrovolnice na covid odděleních v rámci FN Královské Vinohrady a od září 2020 je hlavní koordinátorkou studentských dobrovolníků 3. LF UK. Často se vyjadřuje k situaci a dobrovolnictví studentů v médiích.

MUDr. Jáchym Rosendorf, Ph.D., Lékařská fakulta v Plzni UK

Je absolvent doktorského studijního programu klinického oboru Chirurgie, téma: Využití nanomateriálů k fortifikaci anastomóz gastrointestinálního traktu – experiment na velkém zvířeti. Spolupracuje na řadě projektů, například v rámci AZV ČR, je hlavním řešitelem projektu GA UK, spolupracovníkem na projektu UNCE/MED/006: Centrum klinické a experimentální jaterní chirurgie, spolupracuje na projektu MŠMT: Aplikace moderních technologií v medicíně a průmyslu či v rámci Studentské vědecké činnosti na Chirurgické klinice LF UK v Plzni. Je držitelem řady prestižních ocenění: Niederleho Cena České chirurgické společnosti za nejlepší článek roku (2019), Cena Alberta Schweitzera Francouzského velvyslanectví v ČR za výzkum v oblasti medicíny (2020), na 8. kongresu chirurgie jater, žlučových cest a pankreatu získal 3. cenu za nejlepší přednášku v soutěži autorů do 35 let (2018).

MUDr. Lucie Macháčková, Lékařská fakulta v Hradci Králové UK

Je absolventkou magisterského studijního programu všeobecného lékařství. Již od čtvrtého ročníku působí na Fingerlandově ústavu patologie lékařské fakulty UK a FN Hradec Králové jako pomocná vědecká síla. Velmi brzy a s úspěchem se zapojila do studentské vědecké činnosti. S prací vyhrála na fakultní konferenci SVOČ (2020). Její práce byla rovněž publikována v zahraničním odborném tisku. Dosahuje vynikajících studijních výsledků, vykazuje neuvěřitelně aktivní a obětavý přístup při řešení vědeckých projektů, kde uplatňuje neuvěřitelnou píli, cílevědomost a hluboký vhled do problematiky. V době epidemie covid-19, kdy jakékoliv působení studentů na pracovišti bylo prakticky nemožné, se neváhala podílet na výzkumu alespoň distančně, jak to podmínky umožňovaly. Vykazuje hluboké znalosti z oblastí morfologických oborů, které vyplývají z jejího předchozího působení na Ústavu histologie a embryologie hradecké fakulty.

PharmDr. Jiří Demuth, Ph.D., Farmaceutická fakulta UK

Je absolventem doktorského studijního programu Farmaceutická chemie, jeho disertační práce nesla název Studium azaftalocyaninů jako zhášečů fluorescence v oligodeoxynukleotidových sondách. Vyvinul účinné sloučeniny, které svými vlastnostmi převyšují komerčně využívané zhášeče. Mimo to jako první na světě popsal vznik unikátního heterotetrameru. Jeho výsledky posunuly oblast poznání především v tom, že připravené sloučeniny jsou univerzální na všechny komerční fluorofory. Excelence jeho vědecké práce spočívala v netypicky komplexním přístupu ke studované problematice. Díky jeho inovativnímu přístupu k vědecké činnosti a schopnosti diskutovat nad získanými výsledky a vymýšlet nápady pro další projekty, byla tato skupina sloučenin vůbec poprvé testována pro reálné využití v praxi v metodě využívající polymerázové řetězové reakce pro detekci genu jaterního přenašeče SLCO2B1.

PhDr. Jiří Smrž, Filozofická fakulta UK

Je studentem doktorského studijního programu. Od samého počátku studia vykazuje mimořádnou aktivitu nejen při vlastním bádání, o čemž svědčí jeho publikační činnost, účast na konferencích – včetně mezinárodních –, participace na grantových projektech a výuce, spolupráce při organizování konferencí, a to v době kdy souběžně působí v Archivu hlavního města Prahy. Prokazuje mimořádně zodpovědný přístup a bohatou publikační činnost – v tisku je jeho již druhá monografie, která je výstupem z grantového projektu GA UK. Jeho práce představují základní díla pro bádání v oblasti dějin řemesel v Českých zemích v době středověku, a především pak raného novověku, na jejichž výstupech bude moci stavět další generace badatelů zabývajících se nejen předmětnou problematikou, ale i hospodářskými a sociálními dějinami měst. Z tohoto pohledu se jedná o práce průlomové a interdisciplinárního charakteru.

Mgr. Tereza Veselská Würtherlová, Přírodovědecká fakulta UK

Je studentka doktorského studijního programu. Jejím prvním vědeckým tématem bylo zavedení průtokové cytometrie při studiu hub, tuto metodu samostatně optimalizovala. Svě znalosti dále rozvinula a stala se celosvětově vyhledávaným spolupracovníkem při měření velikosti genomu u hub. Tento přístup následně použila při studiu evoluce vláknitých hub a lišejníků. V další práci optimalizovala hned několik metod, jedná se o stanovení biochemického složení buněčných membrán, fyziologický fingerprinting a měření viability spor pomocí průtokové cytometrie. Ve své multidisciplinární práci odhalila evoluční změny související s adaptací hub na nové hostitele a substráty. Svě průlomové výsledky publikovala ve dvou prestižních mezinárodních publikacích. Zapojuje se do školení dalších studentů na fakultě, kde je ostatním příkladem; vždyť navíc dokázala svůj profesní život skloubit se životem osobním, rodinným.

RNDr. Tereza Kubániová, Matematicko-fyzikální fakulta UK

Je studentka doktorského studijního programu Fyzika kondenzovaných látek a materiálový výzkum. Je úspěšnou řešitelkou sedmi projektů GAČR, například Medication of Néel and Brownian relaxation properties of nanoparticles magnetic imaging methods Magnetic and magnetoacoustic properties of high-anisotropic intermetallic Oxide nanomagnets, their properties and interactions with biological system shifts during several experiments at large facilities Hyperfine interactions in multiferroics. Jde o vědkyni s pozoruhodným záběrem a úrovní vědecké práce, působící v několika úspěšných vědeckých týmech, dosahujících pozoruhodné průlomové výsledky v oboru zaměřeném na skladbu materiálů.

PhDr. Martina Tóthová, Pedagogická fakulta UK

Je studentka doktorského studijního programu a autorkou publikačního počtu Students' Procedure When Solving problems Tasks Based on the Periodic Table: An Eye-Tracking Study v jednom z nejlepších časopisů pro didaktiku chemie na světě (Journal of Chemical Education), navíc oceněném Editors'choice mezi 365 vybranými články ze všech časopisů publikovaných Americkou chemickou společností, tedy zhruba šesti desítkami časopisů, za uplynulý rok.

Bc. Tomáš Pacovský, **Fakulta sociálních věd UK**

Je absolventem bakalářského studijního programu Mediální a komunikační studia oboru Žurnalistika na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. Zpracoval praktický projekt bakalářské práce na téma LGBT – menšiny v rámci vietnamské komunity žijící v ČR . Ve své praktické fotografické práci formou knižní makety zpracoval životní osud jednoho z členů této komunity. I přes nesnadné podmínky způsobené covid-19 se mu podařilo vytvořit unikátní projekt, který kombinuje hned několik současných uměleckých strategií. Autor pracuje s klasickou autorskou dokumentární fotografií, kterou kombinuje s prací s archivními materiály. Téma bakalářské práce je možné považovat za nanejvýš aktuální a obtížně dosažitelné, její zpracování je kombinací novinářské práce a umělecké tvorby, která je hodna pozornosti a ocenění. Zkušenosti v současnosti nabírá v Českém rozhlase.

Bc. Giammaria Cattozzo, Fakulta tělesné výchovy a sportu UK

Je absolventem bakalářského studijního programu Fyzioterapie, v anglické formě studia. Průběžně studuje s výborným prospěchem a plní si všechny své studijní povinnosti na úrovni výrazně překračující pregraduální studium. Je neaktivnějším studentem v praktické i teoretické výuce. Mimo povinnou výuku se účastní kurzů českého jazyka, aby mohl vykonávat klinickou praxi ve zdravotnických zařízeních v ČR. Díky tomu byl rovněž oporou ostatním zahraničním studentům v průběhu letních praxí. Jeho prezentace témat a odevzdané seminární práce byly vždy inspirativní i pro vyučující.

Mgr. Tomáš Korběl, Ph.D., Fakulta humanitních studií

Je absolventem doktorského studijního programu. Jeho práce se zabývá u nás téměř nezpracovaným tématem „vzestupu“ profesní skupiny architektů a stavitelů, jak ho dokládá vývojem vzdělávacího, právního a správního systému v českých zemích v 19. století. Jako celek představuje novátorský přístup. Autor sleduje problém na generaci architekta, podnikatele, mecenáše a politika Josefa Hlávky (1831-1908), konkrétně na příkladech čtyř Hlávkových spolužáků z pražské Polytechniky: Josefu Korelovi, Josefu Niklasovi, Adolfu Siegmundovi a Karlu Schlimpovi. Sledoval vztah mezi inženýry a architekty, mezi polytechnikami a akademiemi, mezi užitkovou a reprezentativní architekturou, které souvisí s otázkou vývoje, koncepce a teorie architektury. Velmi přínosné je nejen uplatnění sociologických přístupů na tradiční otázky koncepce inženýrského a architektonického vzdělání, smysl pro vyhledání hraničních realizací i schopnost propojit výklad školní a praktické fáze budování sociálního kapitálu.

Společně s předáváním cen výjimečným studentům a absolventům je správnou radou Nadace Nadání udělována též Medaile Josefa Hlávky . Ta je určena nestorům, zakladatelským a dalším významným osobnostem z českých veřejných vysokých škol pražských, české vědy a umění. Medaile je projevem ocenění za jejich celoživotní dílo ve prospěch české vědy, umění a vzdělanosti.

Medaili na návrh předsedkyně Akademie věd ČR, rektorů ČVUT, UK, AMU, AVU, VŠUP, ČZU, VŠE, VŠCHT a ředitele IKEM převzal:

Celý jeho profesní život je spjat s Univerzitou Karlovou, s historií národů a států Latinské Ameriky, se vztahy Latinské Ameriky s USA a vztahy Latinské Ameriky a českých zemí. Na filozofické fakultě UK se zasloužil o založení a formování Střediska ibero-amerických studií, které od roku 1990 jaké nezávislé pracoviště FF UK vedl. Absolvoval řadu zahraničních badatelských pobytů, publikoval několik desítek odborných monografií a stovky studií. Každoročně pořádá vědecká sympozia zaměřená na česko-latinskoamerické vztahy. Je skvělým pedagogem a veřejností je znám jako autor mnoha popularizačních děl z dějin Latinské Ameriky a jako pilný komentátor soudobého dění ve sdělovacích prostředcích.

Je členem edičních rad celé řady odborných periodik v České republice i v zahraničí. Zasedá též ve vědeckých radách a bohatá je jeho organizační činnost na půdě české či světové ibero-amerikanistiky. Absolvoval přednáškové pobyty na univerzitách v Mexiku, Francii, Polsku, a zejména Španělsku, kde byl oceněn prestižním Řádem Isabely Kastilské, a vedle toho je přidruženým členem Fóra pro studium Kuby Univerzity ve Wolverhamptonu. Mimo vlastní vědecké práce je bohatá jeho tvorba na poli literatury faktu.

Je nositelem řady tuzemských i mezinárodních ocenění, například: Řád Isabely Katolické , který převzal z rukou španělského krále Juana Carlose (2002), Španělský řád Za občanské zásluhy v česko-španělské spolupráci Ceny Egona Erwina Kische za literaturu faktu , kterou mu udělila Obec spisovatelů (2006), Ceny Miroslava Ivanova za literaturu faktu , kterou mu udělil Klub autorů literatury faktu (2005, 2014).

Text: Marcela Uhlíková

Foto: Wikipedia, Nadace Nadání, Martin Pinkas

Datum:

Mé generaci chybí větší rozhled, spolužáci nepoznali ani starostu [URL Automatický překlad](#)

WEB. Datum: 16.11.2021, Zdroj: reportermagazin.cz, Autor: Marek Šálek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.11.2021 21:04, Celková návštěvnost: 108 360, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Proč jste se v patnácti letech rozhodl studovat gymnázium v Příbrami? V Praze jste nenašel školu podle svého gusta?

Chodil jsem na skvělou základku v Karlíně, kde jsme se spolužáky dělali školní časopis a školní televizi. A když jsem pak hledal střední školu, padl mi do oka příbramský gympl, protože tam taky mají školní televizi. Navíc bylo přece jen o něco jednodušší se tam dostat – myslím ve srovnání s pražskými gymnázii. I když nevím, jestli je vhodné i tuhle motivaci zmiňovat...

Řekněme tedy, že rozhodla možnost dál se věnovat televizní specializaci.

Je to tak, ale nejen to. Přesvědčilo mě také množství volitelných předmětů a projektů, kterým jsme se mohli věnovat. Jinak to je úplně obyčejný spádový gympl, což se mi vlastně taky líbilo. Na takový typ škol často jdou lidé společně ze základky, takže se většina spolužáků už dobře znala. V tom jsem to měl malinko těžší, ale zvolil jsem si to sám a nelituji.

Co na vaše rozhodnutí jezdit pětkrát týdně autobusem do Příbrami říkali rodiče?

Samozřejmě, že mi to rozmlouvali. Ale pak viděli, že mám jasnou představu a že si to nedám vzít.

Naplnila se v Příbrami vaše očekávání?

Co se týče televizního zpravodajství, tak rozhodně. Vedle redaktorské práce, kdy jsme řešili, jakým tématům se budeme

věnovat a jakou tomu dáme formu, mě začala bavit i technická stránka věci.

Rozumím tomu správně, že práce v televizi je váš profesní sen?

Úplně nevím, jestli se to dá takhle říct. Rozhodně nemám ambici být na obrazovce, mimo jiné proto, že docela trpím trémou. Ve třetáku jsme ale v Příbrami pořádali setkání školních televizí z celé republiky, všechno včetně komunikace s hosty jsme zajišťovali my studenti. A právě v organizování věci jsem se nakonec hodně našel.

Jak takové setkání školních televizí vypadá?

Garantem je Česká televize a jsou to dva dny besed a tvůrčích dílen. Prostřídalo se u nás asi deset známých tváří včetně Václava Moravce, Světlany Witowské, Jakuba Železného nebo Martina Řezníčka. Byla to také příležitost vyzkoušet si profesionální techniku. Přijel dokonce velký přenosový vůz, který jsme přes noc museli hlídat na dvoře gymnáziu. Právě podobné historky vám z pořádání podobných akcí zůstanou v paměti už napořád.

Lanařili vás profíci do České televize?

Je fakt, že nás povzbuzovali, což mi dodalo odvalu přihlásit se na dvouměsíční stáž určenou primárně pro vysokoškoláky. A nějakým zázrakem to vyšlo. Pracoval jsem v Redakci plánování a analýz, o které se říká, že kdo jí projde, je v televizi připraven skoro na všechno. Naučilo mě to hodně, zejména co se týče mediální komunikace a marketingu.

V té době jste byl ve třetím ročníku gymnázia?

No právě. Takže když mi na konci stáže nabídli, jestli nechci v televizi zůstat a pokračovat, neuměl jsem si představit, že bych souběžně s tím zvládal maturitní ročník. Nešlo ani tak o učení, ale ujal jsem se spoluorganizování maturitního plesu a všeho okolo. A taky jsem pořád nevěděl, jestli je to přesně to, co chci v životě dělat.

Od září jste posluchačem **Fakulty sociálních věd** a zároveň pracujete pro spolek Díky, že můžem, kde máte na starosti hlavně propagaci projektu Samet na školách. Jak jste se k tomu dostal?

Myslím, že se nám v Příbrami hodně povedl první ročník listopadového festivalu na našem gymnáziu, který jsme připravili v roce třicátého výročí revoluce. Zašli jsme tehdy za naší paní ředitelkou, která asi ani netušila, co všechno se spustí, když nám dá volnou ruku.

Mohl byste takový festival přiblížit názorněji?

Zase tam byly různé workshopy a besedy, ale zároveň jsme to pojali hodně zážitkově. Uspořádali jsme ukázkou spartakiády, vyráběli propagandistické plakáty, zpívali protestsongy. Pamatuju si, jak náročné bylo například sehnat plynové masky na přiblížení branné výchovy.

Co přesně jste s maskami dělali?

Studenti si třeba vlezli do jednoho z bunkrů, které máme pod školou, a hodili jsme tam dýmovnici.

Lockdown místo Austrálie

Zkuste mi přiblížit, jaký má vaše generace vztah ke vzpomínkám na totalitu a k listopadovým událostem? Není to pro vás středověk?

Budu mluvit raději za sebe. Dějepis mě nikdy moc nebavil, ale moderní historie mě chytla. A říkal jsem si, jaká je škoda, že se jí věnuje ve škole tak málo pozornosti. Ono je to logické, když se učí chronologicky, ale protože se druhá polovina dvacátého století nechává až na konec, bere se to pak hodně hopem. Stihli jsme probrat mezinárodní vývoj někdy do sedmdesátých let, ale Československo jen velmi zběžně, skoro vůbec.

Proč je podle vás důležité učit teenagery o relativně nedávné minulosti?

Může nám přiblížit hodnoty, které bychom podle mě jako středoškoláci měli znát. Když nám hrozila povinná maturita z matematiky, můj názor byl, že bychom měli maturovat spíš z nějakého společenskovedního základu. Protože v tomhle mají někteří moji vrstevníci mezery. Když jsem na gymnáziu v rámci referátu o státní správě a samosprávě přichystal poznávačku s fotkou starosty a hejtmany, nikdo ze třídy moc nevěděl, o koho jde. Stejně tak znám lidi okolo sebe, kteří nevědí, co se stalo v srpnu 1968.

S listopadem 1989 je to aspoň o něco lepší?

Mohlo by to být ještě lepší. Pomohlo by nám to najít si bližší a důvěrnější vztah k hodnotám, o kterých si myslíme, že jsou pro naši generaci důležité. A to je především svoboda volby. Podle mě vlastně listopad 1989 nadefinoval život naší generace a naše dnešní možnosti, které jsou až neskutečné.

Nevadilo by vám nastínit vaše rodinné zázemí?

Proč ne. Táta dělá ve zdravotnictví jako radiologický asistent. Maminka je od mého narození na mateřské - mám sedm sourozenců, já jsem nejstarší.

Kolik je nejmladšímu?

Moment, musím to spočítat, pamatuju si jenom datum narození... Dva a půl.

Když jste byl v závěrečném ročníku na gymnáziu, přišla pandemie. Jak vypadá online výuka a příprava na maturitu v desetičlenné rodině?

Někdy to bylo složitější, ale pro mě vlastně nic nového - i bez covidu to bylo náročné. Když člověk přijede večer z Příbrami do domácnosti plné lidí, není snadné se v tom zmatku učit. Ale jsem za svou rodinu samozřejmě vděčný.

Jak jste si zpestřoval lockdowny?

Vlastně jsem měl pořád dost práce. Už několik let dělám ajiťáka pro svou bývalou základku, pomáhal jsem trochu s rozjezdem online výuky i na našem gymnáziu v Příbrami - vytvořili jsme třeba se spolužákem portál, kde se sbíhaly informace ze všech platforem, které v té době učitelé a studenti používali.

Váš ročník nicméně přišel o spoustu zážitků spojených se „zkouškou dospělosti“ - ani nevím, jestli se maturitě pořád tak říká. Té pachuti bylo víc. Jedenáctého března zavřeli školy, dvanáctého jsme měli odlétat se školním orchestrem do Austrálie a natáčet o tom dokument. Korona do toho hodila vidle. Nebo jsem si myslel, že se i po maturitě budu dál zapojovat do školních akcí. Z toho taky víceméně sešlo, protože přišly další lockdowny a nekonalo se nic. Kromě loňského ročníku listopadového festivalu, se kterým jsem pomáhal jako absolvent a který musel být kompletně online.

Letošní ročník Sametu na školách se naštěstí ještě může odehrávat naživo. Jaká je přesně vaše role?

Mám na starosti propagaci a komunikaci. Jako marketér se snažím nabídnout celé téma - moderní dějiny i aktuální společenské otázky - svým vrstevníkům tak, aby je to zaujalo a dokázali si pod tím něco konkrétního představit.

Jste na to sám?

To vůbec, v tomhle mám obrovské štěstí. Metodicky spolupracujeme s Pamětí národa, respektive organizací Post Bellum, v kanclu spolu sedíme celá parta kolem spolku Díky, že můžem. Většina kolegů je mnohem zkušenější, je to skvělé mít takové zázemí. A ta práce je neuvěřitelně pestrá - od programových věcí přes fundraising, PR a eventy až po samotnou produkci. Takže mám opravdu práci snů: srdeční téma, skvělí kolegové i radost z výsledku. Až mě mrzí, že je listopad jenom jednou za rok.

Nechceme tlačit názory

Jaký je letos zájem o Samet na školách?

Ve srovnání s loňským ročníkem, který byl hodně poznamenán covidem, je to mnohem lepší - i když momentálně panuje mezi studenty i učiteli velká nervozita ohledně dalších omezení. Započila se víc než stovka škol a spousta z nich chystá vlastní program – happeningy, workshopy, besedy s pamětníky... Vloni jsme byli odkázáni hlavně na to, co si učitelé objednájí, což je ale jen jedna rovina celého projektu. Ta druhá, neméně důležitá, je iniciativa samotných studentů.

Setkáváte se i s nějakými protireakcemi od svých vrstevníků? Jistě ne ve všech domácnostech je listopad 1989 vnímán pozitivně...

Hlasitě se v tomto duchu v mém okolí zatím nikdo neozval, ale jasně, že jsem měl v Příbrami spolužáky, kteří to trochu bojkotovali.

Takže žádné nadávání do „sluníčkářů“ a „pravdoláskařů“?

To ne. A když už jsme u toho: my nechceme působit sluníčkářsky nebo lidem něco vnucovat. Netlačíme názory, nabízíme platformu – jak v rámci Sametu na školách, tak v případě Korza Národní. Chceme opravdu hlavně připomenout, že dnešní svoboda volby tu nebyla odjakživa.

Během „slavných listopadových dní“ se z médií valí proud vzpomínek, úvah, apelů... Co z toho vaši generaci oslovuje, a co je pro vás naopak vyšumělá veteš, kdy už si spíš říkáte: Proč nás s tím pořád otravujou?

Pozitivní pro mě zůstává občanská angažovanost. Že se studenti zvedli a z povoleného shromáždění udělali protirežimní demonstraci, která přerostla v celorepublikové stávky. Navíc jsou to pořád naši současníci v produktivním věku a mají společenský vliv – třeba jako naši učitelé.

Vnímáte něco i negativně?

Asi ne vysloveně negativně, jen třeba ne tak intenzivně. Třeba když se teď komunisti nedostali do sněmovny... Jasně, že je to i pro mě důležitý milník. Ale jinak to prožívá generace, která totalitu zažila a ví, co se tehdy dělo.

To mě přivádí k další podobné otázce. Jak vnímáte dnešní důraz na korektnost, která se projevuje dost revolučním tažením ve jménu woke či cancel culture?

Budu úplně upřímný. Z toho, že je nás osm sourozenců, jste asi pochopil, že jsme katolická rodina. A protože jsem na kluky, navzdory konzervativní výchově to byla jedna z věcí, která mě přivedla k liberálnějšímu vnímání světa. A mrzí mě, když tahle témata řešíme hlavně v rovině korektnosti a neřešíme to v kontextu, který je podle mě podstatnější – ať už mu budeme říkat hodnoty, společenské přijetí, nebo respekt...

Můžete to přiblížit na nějakém příkladu?

To, že třeba z Afghánistánu musejí prchat tisícovky lidí, kvůli své orientaci nebo svému přesvědčení, je v mých očích mnohem silnější téma než to, co řekne třeba Marek Eben při StarDance.

NA OKRAJ DNŮ... URL Automatický překlad

WEB, Datum: 16.11.2021, Zdroj: louc.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 03:06, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

16. 11. 2021

Pirátská strana ve svém vnitřním referendu vyslovila souhlas se zněním koaliční smlouvy a tím také faktický vstup Pirátů do vlády. V členské základně evidentně převážila snaha neztratit výhodu účasti na vládě, i když se tato - podle mého názoru - v dlouhodobé perspektivě může stát nevýhodou.

Teď ještě vybrat ty správné ministry, které nebude blokovat prezident, a vláda může začít vládnout.

x x x

Prezident Miloš Zeman, přemístěný na pokoj dlouhodobé péče, úřaduje.

Včera ho navštívil premiér Babiš, dnes slovenská prezidentka Zuzana Čaputová.

Mezitím podepsal jmenovací dekrety nových soudců.

x x x

„Ani ta nejpřísnější ochrana svobody slova by neměla chránit muže, který začne nepravdivě volat „hoří“ v divadle a způsobí tím paniku...“. Na výrok soudce amerického Nejvyššího soudu Olivera W. Holmesa z roku 1919 v případě Schenck v. United States jsem si vzpomněl poté, co se objevily vzrušené reakce na rozhodnutí serveru Aktuálně.cz zastavit publikování blogů lékaře Hnízdila, režiséra Tománka a advokátky Zwyrtkové Hamplové.

Server Echo24 rozhodnutí označil za „nové dno české novinářiny.“ Lukáš Pollert tvrdil, že přichází nová normalizace.

Jako obvykle nezklamal Zdeněk Koudelka, který své právnické vzdělání namísto hledání pravdy využívá ke službě mocným a k manipulacím a žonglování s právnickými pojmy.

V blogu "Cenzura" se sice dozvíme, že Listina základních práv a svobod obsahuje formulaci "Cenzura je nepřipustná." Ovšem že hned následující odstavec článku 17 Listiny říká, že "svobodu projevu (...) lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti," to Koudelka zamlčí.

x x x

Že i verbální sdělení může vést k trestnému činu, ukázala Landova iniciativa hnutí Zlatý špendlík (Právo na odpor), která zahltila pod záminkou údajné "šikany" krajské hygienické stanice žádostmi o informace podle zákona 106/1999, za což si Landa vysloužil trestní oznámení.

V Německu, kde epidemie koronaviru rovněž roste hrozivým tempem, by Daniel Landa asi byl zařazen mezi ty, o nichž píše článek týdeníku Der Spiegel s nadtitulkem "Federace imbecilů."

Architekt zákona 106/199 Oldřich Kužilek však kvůli trestnému oznámení na Landu nebyl příliš rád, protože "zneužití Infozákona vyvolá „na druhé straně barikády“ (...) protiútok ne moc chytré státní moci na samotné právo na informace."

x x x

Závěrem jedno soukromé jubileum. Zpravodajský servis studentů žurnalistiky FSV UK Carolina oslavil své tisící vydání jubilejním číslem, do něhož jsem přispěl svoji vzpomínkou, neboť jsem šest let participoval na jeho anglické verzi. Carolina vznikla už v roce 1991.

Když potřebuji vědět, co se v Česku odehrálo k příslušnému datu, někdy se podívám do jejího třicetiletého archivu

Přehledně: Fiala představil Zemanovi adepty do vlády. Prezident má s jedním jménem problém URL Automatický překlad

WEB, Datum: 17.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 17:58, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Předseda ODS Petr Fiala a lídr koalice Spolu by měl být jmenován do funkce předsedy vlády v pátek 26. listopadu na zámku v Lánech, informoval ho o tom dnes prezident Miloš Zeman. Jisté už je rozdělení resortů mezi koalice. Křesel ve vládě bude nově 18. Tedy premiér a 17 ministrů. ODS má mít ve vládě Spolu a PirSTAN premiéra a pět ministrů, lidovci tři ministry, TOP 09 dva, STAN čtyři a Piráti tři. Kdo všechno tu má usednout? S jedním jménem má prezident problém.

Kdo zamíří do čela kterého ministerstva?

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti, zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace.

Piráťům a STAN připadnou vnitro, průmysl, školství a ministerstvo pro evropské záležitosti ve prospěch STAN a ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo zahraničí a nově definovaný ministr pro legislativu pro Piráty.

Ze spekulací kolem kandidátů zatím vyplývá, že by v nové vládě mohly zasednout tři ženy -

adeptkou na ministerstvo obrany je Jana Černochová (ODS), adeptkou na ministryni pro vědu a výzkum je pak Helena Langšádlová (TOP 09) a novou adeptkou na ministerstvo životního prostředí je Anna Hubáčková, senátorka za KDU-ČSL.

Petr Fiala

(57; ODS)

- Předseda ODS (od 2014), politolog. Absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita, MU); docent (1996) a profesor politologie (2002). Je poslancem a místopředsedou Sněmovny. V minulosti byl ministrem školství (2012-13), působil i jako rektor Masarykovy univerzity.

Vít Rakušan

(43; STAN)

- Předseda hnutí STAN (od 2019). Měl by být i místopředsedou vlády. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Je poslancem a zastupitelem Středočeského kraje. V minulosti byl mimo jiné starostou Kolína (2010-19) a prvním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje (2016-17).

Ivan Bartoš

(40; Piráti)

- předseda České pirátské strany (2009 až 2014, s přestávkou mezi červnem a zářím 2013, a od 2016), poslanec a předseda sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu.

Vlastimil Válek

(61; TOP 09)

- místopředseda TOP 09 (od 2019), poslanec, předseda poslaneckého klubu TOP 09, předseda podvýboru pro implementaci nových léčebných a vyšetřovacích postupů do praxe, propojení vědy a praxe, lékař, přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP v Brně (dnes Masarykova univerzita). V minulosti pracoval v mezinárodní organizaci Červený kříž. Též pedagogicky působí, je profesorem. V letech 2012 až 2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje.

Zbyněk Stanjura

(57; ODS)

- První místopředseda ODS (od 2020). Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně, obor elektronické počítače. Je poslancem a předsedou poslaneckého klubu ODS. V minulosti byl ministrem dopravy (2012-13), byl i členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje a v letech 2002 až 2010 primátorem Opavy.

Martin Kupka (45; ODS)

- místopředseda ODS (od 2014), poslanec, starosta Líbeznic u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK v Praze** a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, byl mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 několik měsíců i mluvčím vlády. V letech 2016 až 2017 byl náměstkem středočeské hejtmanky.

Jana Černochová

(47; ODS)

- poslankyně, starostka městské části Praha 2 (2006-10 a od 2012). Absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Před vstupem do politiky působila v bankovníctví. Ve Sněmovně je předsedkyní výboru pro obranu.

Marian Jurečka

(politik KDU-ČSL, od ledna 2020 předseda strany, zemědělec)

(40; KDU-ČSL) - předseda KDU-ČSL (od 2020), poslanec, člen zastupitelstva Olomouckého kraje. Vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně. V lednu 2014 byl jmenován ministrem zemědělství v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), ve funkci setrval do prosince 2017. Ve Sněmovně byl i předsedou poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Z nominace vypadla definitivně senátorka Šárka Jelínková (KDU-ČSL).

„Je pro mě velkým zklamáním, že pro mě, a zejména pro občany takto důležité a stěžejní ministerstvo (...) přenechává někomu, kdo

je jasným expertem na zemědělství,

protože při naší vládě byl zmíněný kolega ministrem zemědělství, v minulém období se věnoval zemědělství a za celých osm let jsem potenciálního uchazeče nebo adepta na MPSV na výboru pro sociální politiku nikdy neviděla. Nechci snižovat resort zemědělství, ale navrhovaný kolega na MPSV, jak já ho znám ze sociálních sítí, tak ho zde

vidím na traktoru, při úrodě, při sklizni, ale vůbec ne při sociálních otázkách,“ rýpla si do Jurečky poslankyně Jana Pastuchová (ANO) během ustavující schůze Sněmovny.

Pavel Blažek

(52; ODS)

- poslanec, předseda podvýboru pro justici a soudní samosprávu. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 1996 je advokátem. V letech 2012 až 2013 byl ministrem spravedlnosti. Učil také na Právnické fakultě MU v Brně, byl členem zastupitelstva městské části Brno-střed i zastupitelstva města Brna. V letech 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS.

Zdeněk Nekula (51; KDU-ČSL)

- byl v časech, kdy Jurečka byl ministrem zemědělství, ředitel podřízeného Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, v současnosti je starostou Těšetic na Znojemsku. „Na mediální spekulace bych nyní nerad reagoval. Personální otázky jsou v kompetenci vedení KDU-ČSL,“ odpověděl na dotazy Nekula.

Anna Hubáčková (64; za KDU-ČSL)

- senátorka, jako poslední nabídku obdržela, a to přímo od Jurečky. Hubáčková je senátorkou za obvod Hodonín, kde v roce 2016 vystřídala Zdeňka Škromacha (ČSSD).

„Nebudu kličkovat, nabídl mi to,“

řekla serveru iDNES.cz na dotaz, zda dostala od Jurečky nabídku. Přes víkend si chce prostudovat koaliční smlouvu.

„Beru to jako velkou zodpovědnost,“

uvedla. Doufá, že proti nominaci nebude mít výhrady Fiala.

Kandidaturu odmítl Petr Hladík (37; KDU-ČSL)

, místopředseda KDU-ČSL (od roku 2019) a první náměstek primátorky města Brna (od roku 2016). Otec pěti dětí na facebooku přiznal, že nabídku na post dostal, ale nepřijal. Kvůli rodině, i kvůli tomu, že chce dál působit v Brně.

Nominantem na tuto pozici poslanec ODS a plzeňský primátor Martin Baxa.

Věslav Michalík (58; STAN)

- místopředseda hnutí STAN (od 2021), starosta Dolních Břežan (od 2004), zastupitel Středočeského kraje (od 2012), náměstek hejtmanky pro oblast financí, dotací a inovací (od 2020). V minulosti pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR v Ústavu jaderné fyziky a Ústavu dozimetrie záření, po odchodu z akademické sféry až do roku 2007 působil ve finančních institucích.

Petr Gazdík

(47; STAN)

- místopředseda STAN (od 2019), poslanec, zastupitel Zlínského kraje. Vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Byl starostou obce Suchá Loz na Uherskohradištsku. Je spoluzakladatelem hnutí STAN, v letech 2009 až 2014 a 2016 až 2019 byl jeho předsedou. Od prosince 2013 do října 2017 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny, byl také krajským radním.

Jan Lipavský

(36; Piráti)

- Poslanec (2017 až 2021); celé uplynulé volební období byl místopředsedou výboru pro obranu a zahraničního výboru, působil i jako jeden z místopředsedů klubu Pirátů. Pracoval ve společnostech McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovníctví.

Je právě on tím, koho prezident ve vládě nechce?

„Chci zdůraznit, že nevytváříme žádné nové úřady, ale pro lepší koordinaci některých činností jsme se rozhodli pověřit některé členy vlády některými úkoly,“ uvedl k nově vznikajícím křeslům ministrů šéf ODS Fiala.

Ministr pro vědu, výzkum a inovace má připadnout Spolu, adeptkou je Helena Langšádlová

(TOP 09).

Na ustavující schůzi sněmovny poprvé a naposledy nesedíme dle poslaneckých klubů, ale podle abecedy. Já shodou okolností sedím vedle dvou budoucích ministrů/ministryň. Konkrétně ministra dopravy a ministryně pro vědu a výzkum.??

pic.twitter.com/cRn57P2fW4

— Jan Lacina (@j_lacina)

10. listopadu 2021

Ministr pro EU a ministr pro legislativu pak koalici PirSTAN. Na místo možného ministra pro legislativu se pak nabízel Pirát a právník Jakub Michálek (32). Ten ovšem nakonec uvedl, že o post usilovat nebude kvůli kumulaci funkcí. Chce se plně věnovat poslaneckému mandátu.

Kdo místo něj do vlády? Může to být Michal Šalomoun (47), nestraní, třebečský advokát.

Absolvoval mimo jiné Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, se kterou příležitostně spolupracuje jako externí vyučující nebo člen výzkumného týmu. Věnuje se autorskému právu. V letech 2018 a 2019 za Piráty neúspěšně kandidoval jako nestraní do Senátu a Evropského parlamentu. V minulosti byl i v zastupitelstvu města Třebíč za Věci veřejné.

Na ministerstvo pro evropské záležitosti by za STAN měl být senátor Mikuláš Bek.

17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii

TV, Datum: 17.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.11.2021 20:46, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 7 106 112,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin POUVA, moderátor

Česko dnes slaví Den boje za svobodu a demokracii. Od začátku sametové revoluce, která přinesla pád komunistického režimu, uplynulo 32 let.

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

A připomínáme si také boj studentů proti nacistické okupaci v roce 1939.

Martin POUVA, moderátor

Svátek tradičně doprovázejí vzpomínkové akce. V 17 hodin a 11 minut se významné budovy po celé zemi symbolicky rozsvítily v barvách trikolóry.

Martin POUVA, moderátor

/ukázka/

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

Symbolem sametové revoluce je Národní třída v Praze a tam se dnes atmosféra měnila podle toho, kteří politici přišli uctít památku.

Martin POUVA, moderátor

Zatímco zástupce koalic, které ve volbách uspěli, vítali lidé jásotem, premiér v demisi Andrej Babiš přinesl kytici raději brzy ráno ještě za tmy. Prý se bál reakce svých odpůrců.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka

Pískot, pokřikování, ale i potlesk a zpěv. Na Národní třídě se dnes mezi lidmi nálada měnila velmi rychle. Takovýhle pokřik sklídl při pokládání věnce zástupce Hradu. Premiér Andrej Babiš se prý bál ještě ostřejší reakce, a proto na Národní třídu zamířil už v 6 ráno.

Andrej BABIŠ, premiér v demisi /ANO/

Nám řekla ochranka, že na nás budou házet vajíčka.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka

Naopak zástupců Senátu a koalic Spolu a PirSTAN se tleskalo a ti si atmosféru u památníků vyloženě užívali.

Miloš VYSTRČIL, předseda Senátu /ODS/

Támhle zpívá Wabi Daněk Rosu na kolejích, to je přeče zpráva za všechny.

Petr FIALA, předseda strany /ODS/

Dneska prožívám ten 17. listopad s obzvláštní radostí. Je to poprvé, kdy nemáme v Parlamentu komunisty.

Vít RAKUŠAN, předseda hnutí /STAN/

Když jsem viděl, jak si balí své věci ve svých kancelářích, neměl jsem v sobě žádný sentiment. Jedna éra skončila.

Markéta Pekarová ADAMOVIČ, předsedkyně strany /TOP 09/

To, jak dnes žijeme, to ovlivňujeme my sami, a nikoliv třeba nějaká strana.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/

Boj za demokracii nikdy nekončí a má stále smysl.

Marian JUREČKA, předseda strany /KDU-ČSL/

Demokracie není samozřejmost. Když přijde nějaká krize, ať už covidová, společnost se nějakým způsobem začíná rozdělovat nebo část té společnosti radikalizovat.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka

A i o tom dnešní dění u památníku vypovídalo. Neobešlo se třeba bez potyček s policií. Nedovolila totiž u památníku protesty kvůli epidemickým opatřením. Zájem o uctění památky byl i přes studené počasí a špatnou koronavirovou situaci obrovský.

Svíčky a květiny doslova zaplavily celý chodník. Lucie Hlubučková, televize Nova.

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

A my se na Národní třídu v Praze podíváme živě. Už od rána je tam naše kolegyně Háta Sassmannová. Hezký večer, Háto. Jak to kolem tebe tedy teď vypadá? Je v centru Prahy stále plno?

Háta SASSMANOVÁ, redaktorka

Dobry večer. Ano, i v tuto večerní hodinu jsou na pražské Národní třídě stále tisíce lidí a další pořad přicházejí. Jsou tady jak rodiny s opravdu velmi malými dětmi, tak také staří lidé už opravdu důchodového věku. Někteří s sebou mají své domácí mazlíčky. Nejčastěji psi, ale jako zajímavost musím uvést, že zhruba před hodinou tady jeden pán dokonce venčil kozu. Přibývají také stále svíčky a květiny u pietního místa. Tam je opravdu velká koncentrace lidí, takže organizátoři se snaží kontrolovat dodržování protiepidemických opatření a ani v tuto hodinu tam nepustí nikoho, kdo by neměl nasazený respirátor. Nejvíce lidí tady pravděpodobně bylo kolem sedmnácté hodiny, kdy z úst slovenské zpěvačky Jany Kirschner zazněla píseň Modlitba pro Martu. Ostatně neslavilo se dnes jen na Národní třídě, ale také na pražském Václavském náměstí a na spoustě dalších míst v České republice. Jak to vypadalo, to už se nyní podívejte.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Nejvíce lidí si dnes 17. listopad tradičně připomnělo na Národní třídě.

mluvčí

Oslavujeme výročí sametové revoluce. Užíváme si to.

mluvčí

Přišlo nám asi důležité tady být.

mluvčí

Je to historie, důležitá historie, si myslím.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Sametového posvícení tady na pražské Kampě se dnes zúčastnily stovky lidí v maskách.

mluvčí

Udělal jsem ze sebe ty mimina, který z nás všichni dělají. My budeme znázorňovat palmový olej a problémy s ním.

mluvčí

Znázorňujeme určitě tradice, takže folkovou muziku.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Události nejen z roku 1989, ale 1939 si dnes připomínali i studenti.

Petra STAŇOVÁ, redaktorka

Desítky lidí zavzpomínalo na Jana Opletala tradičně před Hlávkovou kolejí, kde student medicíny bydlel.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Stovky lidí si 17. listopad roku 1989 přišly připomenout sem i na pražský Albertov. Jak můžeme vidět, studenti zde položili květiny a zapálili svíčky.

Marek BOŇKO, předseda Politologického klubu, **Fakulta sociálních věd UK**

My už teďka studenti jsme se narodili do svobodné společnosti. Máme ale v paměti to, že naši rodiče to takhle neměli.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Svoboda se na Albertově oslavila i zpěvem. A odpoledne se zpívalo i na Václavském náměstí. Na Koncert svobody přišly tisíce lidí. Výročí sametové revoluce se slavilo i v dalších městech.

Josef SVOBODA, redaktor

Brno oslavilo 17. listopad tradičním festivalem na náměstí Svobody, který organizuje několik univerzit.

Barbora SLAVÍKOVÁ, redaktorka

Pietního aktu u lavičky Václava Havla v Plzni se účastnily desítky lidí a také zástupci města.

Klára POSPÍŠILOVÁ, redaktorka

Klára Pospíšilová a redakce, televize Nova.

Martin POUVA, moderátor

Před 32 lety se povolená studentská demonstrace, na které si zhruba 15 000 mladých lidí chtělo připomenout události z roku 1939, změnila v otevřený protest proti vládnoucímu komunistickému režimu.

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka

Dnešní studenti a mladí lidé ale už většinou ani nevědí, co se tehdy v ulicích Prahy dělo.

Jan MAREŠ, redaktor

17. listopadu se slaví Den boje za svobodu a demokracii.

mluvčí

Oni zvonili těma klíčkama na náměstí.

Jan MAREŠ, redaktor

A proč zvonili?

mluvčí

Kvůli osvobození nebo něco takového.

mluvčí

Byla revoluce.

mluvčí

Ten svátek, že jo, já vůbec nevím kterej.

Jan MAREŠ, redaktor

Právě demonstrace na Národní třídě, které se zúčastnilo na 15 000 lidí, byla začátkem sametové revoluce a pádu komunistického režimu.

mluvčí

17. listopadu proběhla studentská demonstrace, která vlastně dopadla špatně.

mluvčí

Fakt nevím.

Jan MAREŠ, redaktor

Co je sametová revoluce?

mluvčí

Tak jakoby je to revoluce, ale dějepis mi nikdy moc nešel.

mluvčí

Skončil komunistický režim, studenti vyšli do ulic, zvonili klíčkama na náměstí. A pak už to všechno vedlo k tomu převratu.

mluvčí

Pád komunistického režimu.

mluvčí

V Evropě se tomu říkalo ještě jako plyšová, že to byla jakoby válka, ale že se neválčilo.

Jan MAREŠ, redaktor

Původně šlo o připomenutí událostí z roku 1939. Dnes se totiž slaví také Mezinárodní den studentstva. K datu 17. listopadu neodmyslitelně patří jméno českého studenta Jana Opletala, který zemřel při protinacistické demonstraci. Právě v důsledku následujících protestů nacisté uzavřeli české vysoké školy. Co se stalo 1939 17. listopadu?

mluvčí

První světová válka, možná něco s tím.

mluvčí

V noci ze 16. na 17. listopadu 1939 udělalo gestapo zátah na koleje, protože studenti protestovali proti nacistické okupaci.

Jan MAREŠ, redaktor

Jan Mareš a krajské redakce, televize Nova.

Martin POUVA, moderátor

Dnešek se také nesl ve znamení demonstrací. Po celé republice se jich konaly desítky. Ta největší začala odpoledne na Staroměstském náměstí v Praze a přišly na ni tisíce lidí. Protestovaly proti vládním opatřením spojeným s pandemií. Jen 2 hodiny před začátkem akce přitom vláda oznámila jejich další zpřísnění.

mluvčí

Se snažte vládnou tvrdou rukou. Ale ta tvrdá ruka se vám třese strachy a třást se bude ještě víc.

mluvčí

Nemám rád vládu a její protiústavní, protizákonné kroky.

Ondřej ŠPALEK, redaktor

Demonstrace iniciativy Chcipl PES začala úderem patnácté hodiny. Na Staroměstském náměstí je v tuto chvíli podle odhadu policie přibližně 10 000 lidí. Hlava na hlavě, respirátory téměř žádné. Na veřejném shromáždění by ale měly být podle policie povinnosti.

Tomáš LERCH, ředitel Policie ČR, Praha

Poučujeme svolavatele k tomu, aby přijal opatření.

policista

Nedodržení těchto pravidel je protiprávním jednáním.

mluvčí

My se nedáme. Nebude to tak jednoduché, jak si oni myslí.

mluvčí

Žádný nátlak, diskriminace, neočkovaných prostě ne. Ne.

mluvčí

Už nás to nebaví takhle, když víme, jak to prostě je.

Ondřej ŠPALEK, redaktor

Průvod tisíců lidí se dal po sedmnácté hodině do pohybu. Zamířil na Národní třídu.

mluvčí

Roušky dolů.

Ondřej ŠPALEK, redaktor

Demonstrovalo se i v jiných městech. V Olomouci se sešly téměř 2 stovky lidí.

mluvčí

Neustálé testování nesmyslné a taky spousta těch mrtvých, kteří nezemřeli samozřejmě na covid, ale zemřeli díky těm vládním nařízením.

mluvčí

Ty seš očkovanej?

mluvčí

Samozřejmě.

mluvčí

A myslíš si, že neumřeš? Umřeš stejně jako neočkovaný!

Ondřej ŠPALEK, redaktor

Celkově ale byly dnešní demonstrace poklidné. Policie nemusela podle dostupných zpráv řešit žádný vážnější incident. Ondřej Špalek a redakce, televize Nova.

Mytický 17. listopad 1989

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 28, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:29, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 330 326,53 Kč, Země: Česko

Připomínání 17. listopadu 1989 překonalo již odstup tří desetiletí a z události v paměti se stává vzdálený historický mezník. Přesto patří mezi těmi zásadními stále k nejbližším, a tak se v něm spojuje kolektivní paměť, realita, ale i mýty. Nehledě na spiklenecké teorie.

Kdybychom měli začít s mýty pěkně od začátku, museli bychom se zahledět přibližně týden před události na Národní třídě a přesunout se do Vatikánu, kde byla 12. listopadu 1989 svatořečena Anežka Česká. Byla to obrovská událost, díky které se do Říma dostaly tisícovky československých poutníků a odnesly si nejen jedinečnou vzpomínku, ale i pohled na západní realitu. Navíc pak připomenutí svatořečené v katedrále sv. Víta zabrala i Československá televize a po desetiletí potlačovaná církev se pojednou objevuje na obrazovkách. Jako by se tak mělo naplňovat vskutku až mytické proroctví, že až bude Anežka svatořečena, nastane v Čechách mír. Ale pojďme od model k třaskavému revolučnímu podzimu.

Druhou tradiční mýtotvornou teorií je teorie spiknutí Státní bezpečnosti, která měla převrat připravovat. Do jisté míry si to, že byl StB podveden, myslel následně i Miloš Jakeš. Tomu totiž šéf StB Aloiz Lorenc telefonoval 17. 11. 1989 někdy po půl desáté večer s tím, že se to v centru Prahy „trochu zamotalo“, ale už je klid. Místo toho ale přišla mezi pátečním zásahem a nedělním zřízením Občanského fóra revoluce. Spikleneckým teoriím ještě napomohla kauza údajně mrtvého studenta Martina Šmída nebo skutečnost, že se na čele studentského průvodu objevoval agent StB Zifčák pod krycím jménem Růžička. Kritický pohled do tehdejší reality Státní bezpečnost však odhaluje prostší obraz organizace, která přestává věřit schopnosti politických elit vést zemi. Nehledě na to, že své lidi měla pravidelně na všech demonstracích a 17. listopad nebyl žádná výjimka. Bezpečnost reaguje novými rozkazy pro své lidi až 28. listopadu, den po generální stávce, kdy nařizuje infiltrovat Občanské fórum na všech úrovních a připravovat kompromitující informace na jeho představitele. O dva dny později se tyto rozkazy posouvají přímo k rozkazu ke skartacím operativním svazkům. Hektika revoluce dohnala i StB.

Naše paměť má ráda mytické obrazy dějin, případně hledání hybatelů v zákulisi. Jednání špiček Občanského fóra se však vyznačovalo také spíše každodenní postupnou improvizací, když zjišťovaly, že vedení Komunistické strany Československa vyklidilo pozice. Moc ležela, slovy Petra Pitharta, doslova na ulici. Pokud bychom však přece jen hledali nějaký zajímavý, a zároveň ne zcela jasný okamžik, bylo by to nejspíše setkání Václava Havla a Mariána Čalvy mezi čtyřma očima dne 15. prosince 1989, kdy Čalfa Havla informoval o tom, že je připraven zařídit jeho volbu prezidentem ještě do konce roku. Co všechno si na úřadu vlády řekli – mimochodem, místnost, kde jednali, byla speciálně zbavena odposlechů – co požadoval Čalfa za tuto pomoc, to dodnes nevíme zcela přesně.

Každopádně se stalo realitou, že 29. prosince 1989 byl Václav Havel zvolen prezidentem celkem 326 přítomnými poslanci, z nichž nikdo nebyl proti. Celých 93 % z nich bylo přítom navoleno v roce 1986, jen 7 % tvořili nově kooptovaní „revoluční“ poslanci. Revoluce dostala v roce 1989 symbolickou tečku a pro mnohé může zůstat nepochopitelné, jak se mohl kdysi všemocný režim zhroutit za pouhých čtyřicet dní. Dějiny jsou však vždy složitější, nevidíme při tomto extrémně krátkém počtu dní, jak moc byl režim již léta vnitřně bezradný. Zároveň je volba Václava Havla spíše symbolický předěl a na novou cestu se společnost reálně vydává až po polovině roku 1990 po prvních svobodných volbách. Co na tom, své mýty si bezesporu 17. listopad 1989 tak jako tak ponechá. A budou se pohybovat někde mezi svatou Anežkou a generálem Lorencem...

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na **Fakultě sociálních věd UK**. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: / Foto: Archiv autorů

Foto popis: Znak Státní bezpečnosti – podle některých spikleneckých teorií organizovala 17. listopad.

Foto popis: Skutečným zlomem společenské reality byly volby v polovině roku 1990.

Foto popis: Ještě v říjnu 1988 Státní bezpečnost aktivně zasahovala, po 17. listopadu 1989 však do veřejného prostoru nevstoupila.

PAVĚDA VÍTĚZÍ

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Reflex, Strana: 30, Autor: ANGELIKA BAZALOVÁ, Vytisťeno: 50 609, Prodáno: 35 647, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:29, Čtenost: 284 392, Rubrika: Téma, AVE: 2 122 126,06 Kč, Země: Česko, GRP: 3,16

VEJDE EPIDEMIE COVID-19 DO ČESKÝCH MODERNÍCH DĚJIN JAKO PANDEMIE HLOUPOSTI?

JAK ZABRZDIT SOUČASNOU COVIDOVOU VLNU? Izolovat nakažené, kteří šíří virus. Bez ohledu na to, zda jsou očkováni, či nikoliv. V tomto místě by text mohl skončit. Tak jednoduché by totiž mohlo být řešení aktuální situace. Jenže není... DĚJE SE PRAVÝ OPAK. Na jednu stranu se omezují možnosti zdravým lidem jen proto, že nejsou očkováni, současně je volný pohyb umožněn silně nakažlivým pouze na základě jejich vakcinace. O volnosti pohybu a šíření viru totiž rozhoduje v podstatě bezcenný dokument zvaný covid pas.

„Hlavním leitmotivem celého covidového období je absolutní neschopnost řídicích státních institucí a lidí, kteří se motají kolem, řešit poměrně jednoduchou situaci. A neustálé opakování chyb. Ztráta rozumu a soudnosti dnes platí pro rozhodování na všech úrovních,“ konstatuje imunolog Karel Drbal.

Je přirozené, že hledání cesty z bezprecedentní celosvětové epidemie zákonitě budou provázet omyly a slepé uličky. Bohužel většina těchto omylů byla a je v České republice zcela zbytečných.

RÁDOBYVĚDA

„Stačilo jen řídit se osvědčenými postupy a do čela postavit někoho, kdo už v minulosti řešil aspoň epidemii spalniček,“ říká s

lehkou nadsázkou biostatistik Arnošt Komárek.

„V Česku ale o tom, kdo bude radit vládě, rozhodují počty fanoušků na Facebooku a oblíbenost v médiích,“ podivuje se. „A je tady ještě další velký problém – tuto dobu lze označit za pandemii fake science,“ doplňuje matematik Tomáš Fürst. Dezinformace šířené veřejným prostorem byly problémem už dávno před pandemií. Dokud je ale do éteru vysílali hlavně najatí proruští trollové, byl svět ještě relativně přehledný. Pro dobu pandemie je ale typický rozmach pavědeckých studií, které vznikají jak na běžícím pásu. Rozeznat kvalitní práci od paskvilu je pro laika prakticky nemožné. Katastrofa pak nastává, když výsledky pseudovědy prezentují oficiální instituce.

AMERIČTÍ VĚDCI ZJISTILI...

Příklad toho, jak může rádobovědecká práce ovlivnit rozhodovací procesy napříč světem, je starý jen pár dní. Tuto „odbornou“ práci totiž svou autoritou zaštitila americká instituce, k níž se obracejí vlády celého světa – Centrum pro kontrolu a prevenci nemocí (CDC). „Američtí vědci zjistili, že lidé, kteří prodělali covid, měli 5,49násobně vyšší pravděpodobnost nové nákazy než lidé očkování mRNA vakcínou,“ hlásají díky tomu už několik dní novinové titulky.

Na první pohled musí být každému, kdo se problematikou nového koronaviru zabývá, jasné, že tento závěr je v příkrém rozporu s realitou. Nejen česká data dokládají, že reinfekci covidu je minimum, a pokud už k nim dojde, bývá průběh mírný, většinou bez nutné hospitalizace. Naproti tomu nákaz u proočkovaných bylo v Česku například v říjnu 15krát více.

Vyplývá to z dat ÚZIS.

V těchto dnech navíc dokončila další fázi své unikátní studie také Irena Koutná z brněnské Nemocnice U svaté Anny. Vyplývá z ní, že vakcína navozuje slabou buněčnou imunitní odpověď. Co se týká protilátek, ty sice rychle nastoupají, ale do sedmi měsíců mizí. Imunita po prodělaném onemocnění je oproti tomu velmi kvalitní i po roce. Závěr je v souladu i s výzkumy dalších světových pracovišť, jež opakovaně potvrzují, že imunita po proděláním je komplexnější a dlouhodobější. A chrání lépe než očkování i proti jiným variantám viru.

OMYL, NEBO ZÁMĚR?

Jak mohla ale americká studie dojít k tak diametrálně odlišnému závěru?

Navzdory do očí bijícím nesrovnalostem studie ji ihned na svém facebookovém profilu zveřejnil zakladatel iniciativy Sníh Zdeněk Hel. Krátce poté ji citovala česká média, včetně České televize – a to bez jakékoliv oponentury, přestože tou dobou už se na některých mezinárodních fórech objevovala kritika studie. Reflex proto požádal matematiky z České statistické společnosti o zhodnocení této údajně vědecké práce. „Není jasné, jestli ze studie vůbec něco plyne,“ říká matematik Tomáš Fürst.

„Prezentovaná data neumožňují učinit ani jeden ze závěrů, který autoři zmiňují.“

Podle předsedy statistické společnosti Ondřeje Vencálka lze závěr studie zformulovat i tak, že vakcinace proti covidu-19 zvyšuje riziko hospitalizace ze všech jiných příčin. „To ale asi autoři říci nechtěli,“ dodává Vencálek.

„Těžko říct, jestli je ta práce záměrně zfalšovaná, nebo jenom neověřitelně zrušovaná. Jak je ale možné, že takový paskvil prezentuje CDC jako relevantní studii, je záhadou,“ shrnuje Fürst.

Právě podobné „studie“ se ale stávají vhodnou záminkou k ospravedlnění přetrvávající diskriminace prodávších oproti očkováním.

INFEKČNÍ BEZINFEKČNÍ

Existují ale i daleko horší dezinformace s fatálnějším následky než ta o neúčinné přirozené imunitě. Doslova katastrofou je přesvědčení, že vakcína dokáže zabránit šíření SARS-CoV-2. Tato vědecká kachna dnes stojí za nekontrolovaným řádním viru v populaci. Na jejím základě se totiž netestují očkování lidí, protože jsou jako držitelé covid pasu považováni za bezinfekční. Téma takzvané bezinfekčnosti se řešilo i na historicky prvním jednání nového AntiCovid týmu koalice SPOLU.

Účastníci se sice shodli na tom, že používání termínu bezinfekčnost je vadné, to ale neznamená, že se změní přístup k očkováním. Termín bezinfekčnost se pouze nahradí termínem „covid bezpečnostní pas“.

Ve výsledku se tedy potenciálně infekční lidé budou dál prokazovat dokladem, jenž o jejich aktuálním zdravotním stavu neříká vůbec nic, ovšem vyvolává přesně opačný dojem falešného bezpečí – jen pod novým názvem.

NÁTĽAKOVÝ KALKUL

Ze zastavení šíření nového koronaviru se stala čistá politika a kalkul. Na vědu se ohled nebere. Oficiální teze politických špiček zní, že pokud by očkování ztratili výhody, nedonutili by se další lidé k rádobodobrovolnému naočkování. Tato strategie je nátlakovým prostředkem. Proti takovému postupu se ohrazuje jedna z členek AntiCovid týmu, viroložka Hana Zelená.

„Vzhledem k současným poznatkům bychom neměli z testování vynechávat očkované osoby, cílem musí být zabránění nekontrolovaného šíření epidemie, nikoliv poskytování výhod očkováním jedincům. Nový dokument Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) říká, že testovat se má bez ohledu na očkování či neočkování,“ zveřejnila ve svém stanovisku.

Zastáncům výhod pro očkované k obhajování pozice obvykle slouží nizozemská vědecká práce, která prokázala, že očkování snižuje pravděpodobnost nákazy neočkovaných osob variantou delta o 63 % a očkování osob o 40 procent.

Touto prací se argumentuje v médiích i na odborných fórech.

Kromě toho, že studie vlastně dokládá, že očkování člověk nakazí víc očkování než neočkovaných lidí (proč, to autoři neuvádějí), nesplňuje ani odborné standardy.

„Jedná se o článek, který ještě neprošel recenzním řízením,“ upozorňuje matematicka Lucia Houfková. „Z dat lze vyčíst, že většina účastníků studie byla sledována méně než pět měsíců po očkování. Pro lidi naočkování déle tedy výsledky nejsou relevantní. Tato studie navíc navazuje na starší práci stejného týmu. Srovnání obou ukazuje, že po čase účinnost vakcín skutečně klesá.“

ABSURDNÍ? VÍME

„Nákaza v našem domově proběhla dost silně, a to jsme měli dvaadvacet očkování klientů z března tohoto roku,“ zveřejnila na sociálních sítích svou zkušenost pečovatelka Eva Malúšková.

„Očkování vnuk nakazil očkování babičku a dále bylo nakaženo deset očkování klientů, jedna naočkování a jedna nenaočkování pracovnice... Nemohu rozhodně říct, že by průběh nemoci byl lehčí. Někteří klienti museli být odvezeni do

nemocnice pro selhávání funkcí organismu a i ti, co zůstali, měli vysoké teploty a další komplikace. Při prvním záchytu očkované covid pozitivní klientky jsem ihned kontaktovala hygienu. Paní doktorka mi sdělila, že naočkovaní lidé nemusí dodržovat karanténu. Očkovaní lidé bez příznaků se zkrátka netestují, a to za této mimořádné situace ani v sociálním zařízení. Tak jí říkám: „Slyšíte, jakou mi říkáte absurdní věc? Vždyť naočkovaný nakazil naočkovanou!“ A paní doktorka na to: „Já vím, že je to absurdní, ale takové je nařízení vlády.“

Příběh druhý se odehrál v nemocnici.

„Očkovaný pacient přijatý pro jinou příčinu se během běžné hospitalizace rozjel do těžkého covidu, nakazil několik pacientů okolo a skončil na ARO,“ popisuje vedoucí laboratoře havlíčkobrodské nemocnice Václav Fejt.

„Po této zkušenosti si mohou experti říkat, co chtějí. Případná žaloba pro nosokomiální nákazu totiž půjde na ošetřujícího lékaře, nikoliv k těmto poraděnkům,“ dodává Fejt s tím, že z rozhodnutí vedení se u nich pacienti při příjmu testovat budou bez ohledu na očkovací status.

PROMOŘOVÁNÍ OČKOVANÝCH

„Nakažení očkovaní lidé mají na sliznicích virové nálože srovnatelné s nakaženými neočkovanými. Skoro to vypadá, že jsou dokonce vyšší než u neočkovaných,“ popisuje výsledky analýzy laboratorních dat matematicka Lucia Houfková. Právě extrémní virové nálože na sliznicích nakažených lidí, kteří se bez jakéhokoliv omezení pohybují mezi ostatními, jsou důvodem, proč se nacházíme v situaci, kdy počty infikovaných strmě rostou a bohužel rostou i hospitalizace včetně hospitalizací očkovaných lidí.

„Není to vina vakcíny,“ vysvětluje imunolog Vojtěch Thon. „Je to otázka kvantity, tedy množství viru kolem nás. Účinnost vakcín sice není taková, jak se slibovalo, což se dalo čekat, ale i tak poskytují významnou ochranu. Nicméně za situace, kdy je viru příliš mnoho, nemohou být vakcíny dostatečnou zárukou, že člověk nespadne do těžkého průběhu nemoci.“

Tam, kde by vakcína zabrala proti menší virové náloži, selže, když je tělo zaplaveno obrovskou virovou dávkou.“

„Paradoxně se tak očkovaní lidé ohrožují navzájem. Zatímco neočkovaní mají omezený pohyb, nakažení očkovaní množí na sliznicích virus do enormních dávek a předávají ho dalším očkovaným. Pokud je takovou osobou člověk, jemuž už účinnost vakcíny zeslábla, neštěstí je hotovo. Menší virovou dávkou by přitom zvládl, a ještě by si nabudil imunitu. Je proto zásadní rozdíl, jak se lidé chovají v době, kdy jsou epidemické křivky dole, a kdy naopak epidemie stoupá. V prvním případě je žádoucí žít normálně, s virem se potkávat a nabudit si imunitu, v druhém případě je třeba epidemii brzdit, omezit kontakty zejména s přihlídnutím ke zdravotnímu stavu a v případě symptomů se izolovat, aby se množství viru v okolí nezvyšovalo,“ vysvětluje imunolog Karel Drbal.

COVIDY BYZNYS

Vládní politici, kteří jsou pod tlakem různých vlivových skupin, sice pomíjejí preventivní testování očkovaných v nemocnicích a domovech seniorů, ale současně nařizují už poněkolkáté zcela zbytečné plošné testování ve školách.

„Ve školách stejně jako všude mimo riziková pracoviště stačí testovat cíleně – ty, kteří mají symptomy, a v jejich okolí, tedy v ohniscích.“

Nikoliv plošně, to je drahé a výsledek je v konečném důsledku stejný,“ vysvětluje imunoložka Zuzana Krátká.

Fixace zdejších expertů na školní mládež, kterou virus neohrožuje, zato se za její opakované testování dá utrhnout hodně veřejných zakázek, vede k tomu, že školáci jsou nejprotestovanější ze všech.

Na antigenní testy do škol, jejichž výpovědní hodnota je mizivá, už padly stovky miliónů korun. Testování ve školách je přitom až to poslední, čím je nutné se zabývat.

„Je to absurdní, neočkované děti a pedagogové nemohou do tříd, kde se objevila nákaza, kterou tam zanesl očkovaný člověk. Tato opatření nejenže nemohou vést ke snížení šíření koronaviru, ale naopak ho podporují. Podali jsme proto trestní oznámení na ministra Adama Vojtěcha a hlavní hygieničku Pavlu Svrčinovou pro důvodné podezření, že se mohou dopouštět trestného činu šíření nakažlivé lidské nemoci.“

Vyzvali jsme Policii ČR, aby zvažila uvalení takzvané předstízně vazby, aby v této činnosti nemohli pokračovat,“ říká advokát Tomáš Nielsen ze sdružení Pro Libertate.

PROMOŘENÉ DĚTI

„Očkované děti, ač infekční, chodí do školy a obrovský nárůst pozitivních PCR testů v dětské populaci jen potvrzuje, že infekce se populací šíří a šířit ještě chvíli bude. V tomhle hygiena a ministerstvo udělaly obrovskou strategickou chybu. Jedinou výhodu současného stavu vidím v tom, že se nám populace dětí promoří. Je třeba následně zjistit, jaké procento dětí je už imunní, a teprve pak rozhodnout, zda nutit rodiče do jejich očkování,“ říká imunoložka Zuzana Krátká.

Právě ona je jednou z členek týmu, jenž připravil základní teze, jak s epidemií bojovat.

„Je to dokument, ve kterém shrnujeme základní informace o onemocnění, přenosu nákazy, očkování a problematice poklesu účinnosti vakcín. Na jeho vzniku se podílel epidemiolog profesor Beneš, mikrobiolog profesor Dřevínek, hematolog plukovník Bohoněk a viroložka a mikrobioložka Zelená. Já zastupuji imunology. Dokument byl schválen Společností lékařské mikrobiologie. Mají ho k dispozici odborníci i politici, ale jen část z nich reagovala s nadšením. Pro ostatní zůstává mantra, všechny naočkovat neměnnou. Ale těší nás, že se tyto teze dostávají a čtou všude tam, kde s epidemií bojují – do nemocnic, domovů důchodců, škol... Evidentně jim popisují lépe rizika současného světa než vládní doporučení,“ říká Zuzana Krátká.

SLIBY NOVÉ VLÁDY

V Česku se brzy ujme moci nová vláda. Odhodlání dělat všechno jinak a lépe, prezentované ve volební kampani, ale pod tíhou mohutnější epidemie bere za své. Ukazuje se, že žádný promyšlený postup, jak situaci řešit, nastupující politici nemají. Nominanti na ministerské posty nabízejí recepty, jež se už tolikrát neosvědčily a obklopují se stále stejnými lidmi.

„Místo toho, aby vystupovali Maďarové, Hajdúchové a Smejkalové, měla by vědecká závěry prezentovat vědecká rada České lékařské společnosti a zástupci těch jednotlivých odborných společností, které je reprezentují. Andrej Babiš si ale nezval reprezentanty oborů, zval si jednotlivce, o nichž byl přesvědčen, že oni jsou spasitelé. Ale takhle to nejde dělat,“ řekl Reflexu krátce před volbami Vlastimil Válek, jenž byl horkým kandidátem na ministra zdravotnictví.

Slíbil také, že se zasadí o uznávání protilátek. „Musíme přesvědčit naše partnery v EU o tom, že pokud máme promořenou velkou část populace, tak nepotřebujeme proočkovanosť osmdesát procent,“ řekl Válek. Dnes už téma protilátek nezmiňuje a

sází spíše na proočkování: „Jiná možnost než očkování není, covid se vrátí každý rok. Museli bychom vybudovat léčebny, kde bychom nakažené izolovali, stejně jako byly dříve léčebny pro nemocné s tuberkulózou, každý rok by nám umírali noví Wolkerové. I ti, kteří se z covidu uzdravili, mají nejrůznější následky – srdeční, plicní. K tomu existují jasná data. Tito lidé se do budoucna stanou nejen zátěží pro zdravotní systém, ale především se výrazně zhorší kvalita jejich života. Strategie nechme lidi, ať to prodělají, je za situace, kdy máme vakcínu, neobhajitelná. Nemůžeme se z té odpovědnosti vyvléct. Musíme mít ambici proočkovat všechny, především ale rizikové skupiny,“ řekl Vlastimil Válek Reflexu.

ZBYTEČNÁ HYSTERIE

O tom, že vakcína je jediné východisko, se už podařilo přesvědčit velkou část veřejnosti. Příklady zemí, kde je sice proočkování vysoká, ale epidemie stejně stoupá – například nedávno Singapur či aktuálně Dánsko –, jako argument nezabírají. Stále častěji je zvládnutí epidemie přirovnáváno k válce, v komentářích se používají válečné termíny „boj s covidem“, „konečné vítězství nad virem“ atd.

Také někteří novináři převzali roli válečných propagandistů. Odmítnutí vakcíny je cosi jako zrada, za kterou musí následovat trest.

Domácí vězení pro neočkované jeví se některým zbytečně mírné, padají návrhy jako zákaz vstupu na pracoviště, vyobcování ze slušné společnosti či odmítnutí zdravotní péče.

Přirovnávat zvládnutí epidemie respiračního koronaviru, jenž přímo ohrožuje na životě ani ne půl procenta nakažených, k válce je přitažené za vlasy. Nejde o záchranu holých životů, jak se někteří snaží veřejnosti namluvit.

Racionální by naopak bylo ve společnosti vytvořit mix různě imunních lidí. Rizikové jedince je potřeba přesvědčit k vakcinaci, je ale v zájmu společnosti mít i skupinu těch, kteří mají covid za sebou; jejich imunita je robustnější a jako brzda pro šíření viru mnohem účinnější. Proto je v zájmu všech nechat mladší generace, aby se viru vystavily. Ideálně v době, kdy virové nálože nejsou vysoké.

NAUČÍME SE S TÍM ŽÍT

To, že politici se sami v soukromých diskusích netají tím, že masivní očkování není samospásný způsob zvládnutí pandemie, potvrdzuje i Michal Pohludka z univerzitní společnosti Genespector. „Politici si uvědomují, že cílem má být ochrana rizikových osob a že plošné očkování nedává smysl. Obávají se ale jít proti celosvětovému tlaku. Je v tom i jistý alibismus, dokud budou dělat všechno jako ostatní, nemusí své kroky příliš obhajovat. Pokud by vykročili jinou cestou, pak by pro ně jakákoliv chyba mohla být fatální. Lidé zároveň chtějí slyšet jednoduchá řešení a masivní proočkování takovým jednoduchým receptem je. Plní tedy společenskou objednávku,“ říká Michal Pohludka.

Navzdory všem chybám, které se udály, jsme ale, zdá se, na dobré cestě s virem se definitivně sžít. Vakcíny, přestože nejsou tak účinné, jak se tvrdilo, zachraňují životy a zdraví tisícům rizikových lidí. Vysoká promořenost populace brzdí příliv pacientů do nemocnic. Přestože jsou počty nakažených vysoké, ba dokonce možná mnohem vyšší, než byly při předchozích vlnách, protože očkování nakažené se netestují, a tudíž statistikám unikají, počty mrtvých jsou zatím na čtvrtině loňských rekordů.

Delta varianta je přitom extrémně rychlá, to znamená, že v krátkém čase nakazí velké množství lidí. Zkušenosti ze světa ale naznačují, že by se mohla poměrně rychle vyčerpat. Přijdou i další vlny, ale lidí, jimž nový koronavirus neublíží, bude s každou další více.

DOSLOVA KATASTROFOU JE PŘESVĚDČENÍ, ŽE VAKCÍNA DOKÁŽE ZABRÁNIT ŠÍŘENÍ SARS-COV-2. TESTOVÁNÍ VE ŠKOLÁCH JE PŘITOM AŽ TO POSLEDNÍ, ČÍM JE NUTNÉ SE ZABÝVAT.

JAK CHCE KOALICE SPOLU ZASTAVIT PANDEMI

Petr Fiala, předseda ODS a pravděpodobný budoucí premiér ČR, na svém facebookovém profilu poslední sobotu sdělil, že AntiCovid tým budoucí vlády sestavil, co je třeba bezprostředně udělat.

„CHCEME ZABRÁNIT dalšímu lockdownu a opakování loňské tragické zimy,“ píše Fiala. Aktuální priority v boji s pandemií pro koalici SPOLU jsou: W Zajistit adresné zvaní na očkování pro občany v rizikové skupině 65+

a dále zaslat tuto informaci i jejich ošetřujícím lékařům. W Systematicky nastavit testování v domovech seniorů tak, aby se zabránilo zavlečení infekce covid-19 do těchto zařízení, jak k tomu došlo před rokem. W Nejpozději do 14 dnů dokončit očkování třetí dávkou pro všechny zaměstnance a klienty domovů seniorů. W Okamžitě zajistit nasazení moderní dostupné léčby u nemocných covid-19 v souladu s doporučením odborných společností.

Léčba musí být rychle dostupná v terénu. W Preventivně testovat všechny pacienty při příjmu do nemocnice. W Předat organizaci trasování okamžitě do rukou Armády ČR ve spolupráci s krajskými hygienickými stanicemi a ukončit politické zasahování do této činnosti. O předvolebních proklamacích, v nichž mimo jiné slibovali zrušení zpoplatnění testů pro neočkované, uznání protilátek apod., zatím ani slovo.

ADÉLA KNAPOVÁ

UVĚŘIL (VLÁDNÍM) DEZINFORMACÍM

PROPAGAČNÍ KAMPANĚ k očkování přesně zapadají do obrazu celkové neschopnosti Babišovy vlády čelit alespoň trochu úspěšně koronavirové nákaze. První pokus ministerstva zdravotnictví, vypadající jako dílo vytvořené za pomoci textového editoru, nůžek na nehty a kopírky opilou ministerskou vrátanou, vyšel v médiích loni v prosinci. „Na tom není dobře vůbec nic,“ okomentovala tehdy vizuál s děsivou zelenou rukavicí a injekční stříkačkou vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Veřejná kritika ze všech stran přiměla erár k dlouhému zamýšlení. Tak dlouhému, že další ucelenější pokus přišel až déle než čtvrt roku po zahájení očkování. To už se úředníci poučili alespoň natolik, že si vizuály nechali zpracovat od odborníků. Hlavní motto: „Udělejme tečku za koronavirem.“ Pár měsíců to na část společnosti snad zabíralo. Ovšem jen do doby, než i sami vakcinační propagátoři začali nenápadně

zmiňovat, že vakcíny jakžtakž spolehlivě fungují

snad půl roku (ta jednodávková od společnosti Janssen, na níž si vystály frontu davy v očkovacím centru na pražském hlavním nádraží, dokonce jen dva měsíce) a bude nejspíš třeba další a další přeočkovávání. Z propagované Tečky se tak rázem stala v lepším případě dvojtečka, ale ještě spíš tři tečky naznačující, že nemusí jít ani zdaleka o poslední slovo. Nadšení nemalé části těch, kdo skočili na vládní kampaň o ukončení epidemie za pomoci očkování, tím významně ochladlo. Zájem o třetí, posilovací dávku je menší než o dvě původní. A bezradná vláda sáhla ve vakcinační propagandě po tom, co premiér Andrej Babiš prosazuje od léta – rozhodla se lidi „vystrašit“ a napíchat“. U série vizuálů s obrázky mrtvol, které doplňují hlášky jako „Nestihl třetí dávku“ či „Měl plno výmluv“, už ovšem neslibuje Tečku za koronavirem, ale jen Tečku za těžkým průběhem. Že ani to není pravda, protože i očkovaní pacienti leží s covidem na ARO, a dokonce umírají? Těžko říct, zda právě obětem této vládní lži je věnován vizuál se sloganem „Uvěřil dezinformacím“. OLDŘICH TICHÝ

Foto autor: FOTO PETR KOBLIHA (3 ×)

Foto popis: Pandemie fake science – tak zřejmě vejde současná epocha do historie

Foto autor: FOTO Petr Topič / Mafra / AP / Profimedia

Foto popis: Jeden z vizuálů poslední vládní kampaně

Foto autor: FOTO MZČR

Foto popis: Zuzana Krátká: „Je třeba zjistit, jaké procento dětí je už imunní, a teprve pak rozhodnout, zda je očkovat,“

Foto autor: FOTO PETR KOBLIHA

Foto autor: ČTK A ZDROJ MZCR, VLADA.CZ, ARCHÍV

Peníze chybí vysokým školám i studentům, země přichází o talenty [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: ekonom.cz, Autor: Bohumír Židek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 00:57, RU / měsíc: 1 186 217, RU / den: 89 350, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,99

Většina českých vysokých škol si letos v mezinárodním srovnání pohoršila. V každoročním prestižním žebříčku společnosti Quacquarelli Symonds ta nejvýše postavená – Univerzita Karlova – spadla z 260. na 266. příčku. Světové hospodářství i tuzemský trh práce přitom stojí před velkými změnami a na vzdělávání to bude klást stále větší nároky. Odborníci oslovení redakcí Ekonomu se shodují, že zvyšovat úroveň vysokého školství při podprůměrném financování dost dobře nejde. Na vysoké školy český stát podle dat Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) za rok 2018 věnoval sumu odpovídající 1,2 procenta HDP (průměr je přitom 1,44 procenta HDP).

„Není asi možné se pochvalně plácet po zádech a říkat, jak se vysoké školy fantasticky zlepšují, a přitom se dlouhodobě propadat v mezinárodním srovnání,“ říká zakladatel portálu Vědavyzkum.cz Aleš Vlček. Současný pokles podle něj může znamenat, že v parametrech, které jsou v žebříčcích zohledněny, české vysoké školy stagnují, anebo jde o to, že ostatní, hlavně rozvíjející se země, se zlepšují.

Lidé ze samotných škol žebříčky uznávají, i když poukazují na jejich limity. „Je potřeba si uvědomit, že do mezinárodního hodnocení a srovnávání se tlačí stále větší počet vysokých škol. To, s kým jsme srovnáváni, se neustále mění,“ upozorňuje rektorka Mendelovy univerzity v Brně Danuše Nerudová. Systém funguje tak, že škola se do konkurence přihlásí a za účast platí. Aktuálně se srovnání účastní 15 českých veřejných škol. „Za této situace je stále obtížnější se udržet na pozicích. Takže to není tak, že by pokles v žebříčku automaticky znamenal horší výsledky.“

Nerudová je nicméně zastávkyní mezinárodního srovnávání škol a za důležité ho považuje i Milena Králíčková, prorektorka Univerzity Karlovy pro studijní záležitosti, která v únoru převezme pozici rektorky: „Žebříček Quacquarelli Symonds se sledovat vyplatí a jsem ráda, že i přes náročné covidové období si Univerzita Karlova vedla slušně. Posun o šest míst dolů je s ohledem na celkovou velikost žebříčku vlastně nevýznamný, byť to v žádném případě nelze brát na lehkou váhu.“

Arnošt Veselý, expert na vzdělávací politiku a vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**, nicméně upozorňuje na to, že mezinárodní žebříčky mohou být jako měřítko kvality škol nepřesné a někdy dokonce zavádějící. „Výsledky závisejí na tom, jaké jsou zvoleny indikátory. Pozice českých univerzit odpovídá ekonomické úrovni, velikosti země, míře vložených prostředků do vzdělávání a také regionálnímu umístění. O zaostávání bych nemluvil,“ vysvětluje svůj náhled.

Podle Veselého je nutné žebříčky zasadit do kontextu. „Všechny země visegrádské čtyřky jsou až za námi. Ale je jasné, že nejlepší světové a evropské univerzity hrají jinou ligu,“ dodává. Vlček se domnívá, že záleží na tom, kam v zahraničním kontextu ta která vysoká škola míří. „Pakliže některé mají – a asi by měly mít – ambice přilákat zahraniční studenty, bez důstojného umístění v mezinárodních žebříčcích to není možné,“ připomíná, že světové pořadí poskytuje odpovídající zpětnou vazbu.

A uznává, že některé české školy se v mezinárodním srovnání zlepšují: „Hodně práce v tomto směru udělaly v posledních deseti letech například Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích či Univerzita Hradec Králové. V Hradci to opravdu bylo součástí strategie, aby přilákali více zahraničních studentů.“

Zraky se upínají na budoucí vládu

Králíčková dává kvalitu škol a jejich úspěšnost v mezinárodním srovnání do přímé souvislosti s jejich financováním: „Čím více bude stát přispívat na vzdělávání, tím lepší budeme v žebříčcích. Samozřejmě to ovlivňuje celá řada faktorů, ale v dnešním nastavení je alfou a omegou přísun peněz od státu. Když ty budou, kvalita půjde nahoru.“

Jako příklad, kde finance tuzemské školy limitují, Veselý jmenuje nedostatek špičkových zahraničních vědců: „Vysoké školy v

ČR v tomto ohledu naprosto nemohou konkurovat. Navíc zaměstnávání cizinců je administrativně velmi náročné.“ Podle letošní zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu se financování vysokých škol projevuje také ve zhoršující se kvalitě a relevanci jejich výzkumu.

Veřejných vysokých škol jsou v Česku téměř tři desítky. Podle ekonoma Daniela Münicha z think-tanku IDEA při CERGE-EI není v možnostech země velikosti Česka mít tolik špičkových univerzit s reálnou ambicí konkurovat evropské špičce. „Když chcete být excelentní univerzita, za ty peníze to nedokážete. Veřejné školy nemají příjmy ze školného. Příjmy ze smluvního výzkumu, tedy z prodeje vědy, jsou minimální. Školy jsou tedy závislé na rovnostářském příjmu ze státního rozpočtu,“ vysvětluje. Možností, jak vylepšit univerzitní rozpočty, nevidí mnoho. „Jedna je zvýšit veřejnou podporu vysokých škol. Ale pokud má stát jiné priority než vzdělávání, pak si musíme klást otázku, zda mít podfinancované školy, nebo zavést školné.“ Systém poplatků za vysokoškolské vzdělání by musel být sociálně citlivý s bezrizikovými půjčkami s nízkými úroky. Téma školného však v českém prostředí příliš nežije. „Společenská nálada je taková, že školné na veřejných školách je nepřijatelné i pro středopravicové voliče. To nelze rozporovat,“ zdůrazňuje Münich. Jediná cesta je tak zvýšit veřejnou podporu vysokých škol.

Česko podle statistik webu Světové banky dávalo v roce 2018 za vzdělávání 4,3 procenta HDP. Ze sousedů vydávalo méně jen Slovensko (viz tabulka). I fakt, že na vysoké školy jde jen o něco víc než procento HDP, může změnit právě sestavovaná vláda Petra Fialy (ODS). „Nezbytné je posílit rozpočty vysokých škol tak, aby byly reflektovány klíčové trendy, zejména nárůst demografické křivky a s ním nezbytné zabezpečení adekvátní kapacity a kvality vzdělávání a zvýšení efektivity a kvality doktorského studia,“ řekl kandidát na ministra školství Petr Gazdík (STAN).

Systém sociálních stipendií stát nevyhodnocuje

V debatách o subvencování vysokých škol už se tolik nemluví o finanční pomoci samotným studentům. Téma teprve letos na podzim otevřela studie think-tanku IDEA. Jednoznačně z ní vyplývá, že veřejná podpora vysokoškoláků je v mezinárodním srovnání nízká. Průměrný měsíční příspěvek se podle ověřených dat pohybuje od 5300 korun u mladých z nejméně rodin do 2700 korun u těch lépe zajištěných. A když je někomu 26 let, má už nárok jen na pětistovku měsíčně. Studie zařadila mezi doporučení tuto věkovou hranici posunout.

Sociální stipendia jsou podle autorů nízká a dosáhne na ně jen malá část studentů. Důsledky takto nastavené úrovně stát nesleduje. „Jsou tu potom mladí lidé, kteří na vysokou školu nejdou, byť by na to intelektuálně měli. Prostě tuší, že by během studia neměli dostatečnou podporu,“ konstatuje za think-tank Münich. Rodiče jim nemohou nebo nechtějí výdaje po dobu studia platit. „Tyto mladé nevidíme, protože na vysokých školách vůbec nejsou. Rozhoduje se o tom už někdy v patnácti, nebo dokonce v deseti letech, když se volí, kam děti půjdou na střední školu, zda na víceleté gymnázium a podobně,“ dodává Münich. Nízká podpora vysokoškoláků rozhoduje o budoucnosti dospívajícího člověka na dlouhá léta dopředu. Zpravidla se to projeví už na základní škole. „Třeba v rodinách, kde rodiče dítěti říkají: Já tě nebudu živit, už abys byl z domu. To zcela změni přemýšlení o tom, na jakou školu jít a na co se pro život připravovat. To je třeba brát v potaz,“ rozvíjí Münich téma.

Dalším doporučením je převést část daňového zvýhodnění rodičů na nevratný grant pro studenty. Dnes jeho roli supluje ubytovací stipendium, které se pohybuje kolem 600 korun. To je jednak opět málo, jednak na něj část studentů nemá nárok.

Školy začaly reagovat na změny trhu práce

V souvislosti s překotnými změnami ekonomiky a trhu práce roste význam dialogu škol a zaměstnavatelů. „Vysoké školy mají připravovat své absolventy tak, aby byli vybaveni nezbytným spektrem dovedností a kompetencí, ale zejména aby byli flexibilní a připraveni se dále učit. Už teď je zřejmé, že v průběhu svého pracovního života se člověk bude muset různě dozdělat nebo překvalifikovat,“ uvědomuje si budoucí ministr školství Gazdík.

Podle něj naopak není žádoucí, aby školy vychovávaly absolventy úzce specializované pro konkrétní místo v konkrétní firmě tak, aby je tato firma už nemusela nic učit. Jak ale vyplývá z rozhovorů se zástupci zaměstnavatelů, takový požadavek je z jejich strany spíše ojedinělý.

V květnovém průzkumu Svazu průmyslu mezi 150 firmami jich 45 procent uvedlo, že spolupracuje na výzkumu a vývoji s veřejnou vysokou školou. Další tři procenta firem podobně kooperují se soukromou vysokou školou. Na školní stupnici od jedničky do pětky podniky kvalitu této spolupráce označovaly dvojkou.

Za relevantní považuje názory zaměstnavatelů budoucí rektorka UK Králíčková: „Jsme svědky akreditování desítek takzvaných profesně zaměřených studijních programů, kde se studenti setkávají osobně s praktickou aplikací svého studia. Mnohé fakulty našich vysokých škol navíc úspěšně navazují spolupráci s firmami, které mají o absolventy zájem a podporují je již za jejich pregraduálního studia, po kterém jdou rovnou pracovat k nim.“

Podle rektorky Mendelovy univerzity Nerudové potom nelze dávat požadavky zaměstnavatelů do souvislosti s pozicí Česka jako montovny. „Naopak slyším požadavek na větší praxi a to, aby studenti do firem skutečně přinášeli nejnovější poznatky z oboru a aby byli motorem inovací. My jsme na tyto požadavky reagovali a vytvořili jsme předmět StartUp Mendelu,“ říká. Studenti sem přicházejí s inovativními nápady. „Pokud mají dostatečný potenciál, vznikají z nich studentské start-upy,“ dodává rektorka.

Zástupci praxe vlastně vítají každý podobný posun v univerzitních strategiích. „Prosazujeme, aby se vzdělávací programy orientovaly na současné i očekávané potřeby trhu práce, propojovaly výuku s reálnou praxí a také aby vznikly nové programy zaměřené na mezipředmětová studia, například technika–komunikace, sociologie – přírodní vědy a podobně,“ potvrzuje Eva Martinicová, ředitelka Sekce zaměstnavatelské Svazu průmyslu a dopravy ČR, že podniky situaci sledují a jsou připraveny pomoci.

Starší učivo někdy v praxi neobstojí. „Velkým úkolem současnosti je zachytit trendy digitalizace a robotizace všech oblastí lidské činnosti,“ dodává Martincová a přidává se k ní také prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý: „Co potřebujeme, je systém celoživotního učení rychle reagující na změny.“

Králíčková doplňuje, že za pověstí Česka jako montovny nestojí ani vzdělávací systém, ani vliv zaměstnavatelů na jeho podobu. „Problémem je naše nastavení. Produkuje zde vysoce kvalifikované pracovní síly a velmi kvalitní produkty, které však nejsou konkové, nejdou rovnou ke spotřebiteli. Dokud se nepodaří změnit tohle, bude se psát o montovně. Je to však orientací hospodářství, nikoliv zaměřením studijních programů.“

ETIKETA JE ÚSPĚCH

TISK, Datum: 18.11.2021, Zdroj: Forbes Česko, Strana: 76, Autor: MICHAELA ŽIDLICKÝ, Vytisťeno: 30 200, Prodáno: 18 994, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 03:01, Čtenost: 196 729, Rubrika: Speciál Woman - Etiketa, AVE: 832 375,24 Kč, Země: Česko, GRP: 2,19

Nad'a Ambra Labanová přesně ví, kde jste právě v něčem udělali chybu, a přesně také to, jak ji napravit. Je už téměř dvacet let koučka etikety předních lidí z českého světa politiky i byznysu.

Na začátku devadesátých let pracovala pět let v modelingové agentuře ve Vídni, procestovala se svou cestovní kanceláří desítky zemí, večerela ve světových metropolích se známými osobnostmi byznysu a politiky. Více než šestnáct let pak stála po boku lektora a předního propagátora etikety Ladislava Špačka. Přednášela na Slezské univerzitě, na filozofické fakultě v Olomouci nebo na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a je lektorkou etikety a protokolu, včetně toho diplomatického. Je spoluautorkou nejméně osmi publikací o etiketě a pořádá přednášky pro top manažery firem, pro úřady a politiky. Nezapomíná ani na nejmladší, pro které vytváří celou řadu zábavně vzdělávacích pořadů, pro náctileté má zase pořad S N u stolu a pro celou rodinu zábavný vzdělávací víkend plný etikety na zámku. Nad'a Labanová zkrátka ví, co je vyšší dívčí.

KDE VAŠE LÁSKA K ETIKETĚ ZAČALA?

Etiketa začíná v rodině, nejdůležitější je matka, ta udává kódy „svaté“ rodiny. Jde o pravidla zdvořilého chování ve společnosti nebo mezi členy určité profese či skupiny. Pro mne etiketa vychází z inteligentní krásy, je to vaše srdce, které se vyvíjí, kultivuje, které vnímá to dobré a filtruje to špatné. Vy si vytváříte svou inteligentní krásu, to krásné já. Profesně má dráha s etiketou začala ve Vídni, kde jsem vedle předních světových fashion designérů sbírala zkušenosti a zapojovala se prostřednictvím vídeňské agentury do módních přehlídek. Miluji historii módy a vše se to spojilo v etiketu.

NENÍ ETIKETA NĚCO, CO UŽ SOUČASNÝ ŽIVOT VŮBEC NEAKCEPTUJE?

Někomu se může zdát, že etiketa je zastaralá a již není relevantní, ale není to pravda. Dnes je etiketa důležitější než kdy jindy. Ale co je to etiketa? Jsou to v podstatě sociální kodexy chování. Vzpomenu nejnámějšího představitele etikety, Ludvíka XIV., který na zámku ve Versailles používal „kartičky“, aby připomněl dvořanům, ať se vyhýbají trávě a při svých zahradních hrátkách nepolámou všechny ty drahé exotické keře a květiny. To je 17. století. Anebo ještě hlouběji do historie: někdy kolem roku 2350 před naším letopočtem Ptahhotep, Egyptan, napsal Knihu moudrých rad do života, kde například radí, na jak dlouho se mohou setkat oči nadřizeného s podřizeným.

Existuje etiketa pro mnoho aspektů života: chování u stolu, zábava, telefonování, svatby, setkání, e-mail, online a dalších způsoby komunikace. Protože vše je o komunikaci. A k tomu všemu musíte mít povědomí o existujících pravidlech etikety různých kultur, která jsou zvláště důležitá při obchodních jednáních.

Správná etiketa hraje v našem životě důležitou roli, protože ostatním lidem sděluje, jací jsme. Etiketa je o vztazích a základním aspektem života jsou vztahy, ať už se projevují v našem profesním, nebo soukromém životě.

JE O ETIKETU ZÁJEM MEZI MLADÝMI LIDMI?

Přednášela jsem na vysokých školách a vždy na mé přednášky chodilo více než 200 studentů, přebíhali z jiných přednášek na mé, auly byly vždy plné, studenti seděli i na schodech. Přednášky byly velmi interaktivní, obě strany, studenti i já, jsme si měli neustále co říct, bylo zde plno objeovávání. S některými jsem ve spojení dodnes. Takže zájem o etiketu je a přednášet na vysoké škole je skvělá reference, ale žít se z toho nedá. Interaktivní přednáška Etiketa u stolu vlastně vznikla v době, kdy jsem své studenty připravovala na recepci v Bruselu, a od té doby se tyto asistované večere staly jedním z nejoblíbenějších kurzů etikety. Ano, mladí lidé dobré mravy v současné době používají ne jako svůj životní styl, ale spíše komerčně – pokud se přesvědčí, že jim zdvořilost otevírá dveře k úspěchu, jsou neskutečně taktní, empatičtí, zdvořilí, ale pak se zavrou dveře a jsou zase ve své roli zapadnout do davu.

V ČEM PŘESNĚ SPOČÍVÁ VÁŠ BYZNYS PRAKTICKY?

Vytvořila jsem interaktivní kurzy etikety u stolu neboli asistované večere. Ty mé nyní nesou název Bon Appetit a již šestnáct let se odehrávají v mém milovaném hotelu Aria na Malé Straně. Disciplína u stolu je jedna z nejnáročnějších. Nemějte obavy, že bych vás plácala po ruku během přednášky, protože držíte příbor jako tužku, to určitě ne. Jde o to, abyste sama přišla na to, co je pro vás důležité, když budete příště jednat s klientem v restauraci u stolu.

Stačí, když mi budete naslouchat s porozuměním a svoje ego necháte doma. Seznámím vás se vším, co potřebujete ke svému úspěšnému byznysu, od kontaktních situací, pozdravu, pozvánek přes oslovování, titulování, hierarchii, etiketu u stolu, dress code, etiketu jiných kultur, s VIP až po rozdílnost mezi diplomatickým a obchodním protokolem. Je toho opravdu spousta. Jsem praktik, žádné teoretické powerpointy. Je mnohem náročnější oblékat ministryni do business dressu nežli modelku do chic stylu.

JAK SE VÁM PRACUJE S POLITIKY?

Osvojit si protokol v zahraničí našimi představiteli veřejné správy a politické scény je v některých ohledech velmi nesnadný úkol a jeho nedodržení může „ochladit“ vztahy se zahraničím. Jeden ze skutečných příběhů: připravovala jsem jistou dámu na pracovní cestu do arabské země – myslím, že to byl Omán. S oblečením, se všemi detaily, výběrem dárků, zdravením... Celá česká skupina byla tak famózní, že je sám šejk pozval na soukromou recepci s několika chody večere. Opět jsme si před večerí posílali zprávy, aby vše dopadlo, jak má. Vše probíhalo u stolu skvěle, včetně zasedacího pořádku, šejk jako hostitel. Hostem číslo jedna v tomto seskupení nebyl nikdo jiný než bývalý předseda Senátu. Večere měla nejméně osm chodů. Po šestém chodu se senátor zvedl ze židle a odešel na terasu zapálit si svou vytoženou cigaretu. Protokol však říká, že když vstane od stolu host číslo jedna, v tomto případě senátor, pro hostitele to znamená, že je konec večere, šejk vstane a odchází. Pro ostatní z české skupiny velké zklamání a docela jasné mezinárodní faux pas kvůli cigaretě. Etiketa a protokol je především o pokoře.

A CO VE SVĚTĚ BYZNYSU, JE TAM NĚJAKÝ ETIKETNÍ ZÁDRHEL?

Chcete asi hovořit o empatii v byznysu? Empatie pochází z řeckého slova „empathia“, což znamená „vcítit se“ a je to termín používaný teoretiky estetiky pro schopnost vnímat subjektivní prožitek druhého člověka. Vcítit se znamená používat všech svých pět smyslů a smysl šestý, svou emoční inteligenci, ke čtení myšlenek, emocí a činů jiné osoby nebo osob. Být empatický vyžaduje starostlivé myšlení, ochotu cítit to, co cítí ostatní, než začnete jednat podle svých vlastních tužeb a impulzů. Vyžaduje to soucitné myšlení a intelektuální citlivost. Empatický postoj má kořeny v morálce. Měla bych například lhát, abych nezranila city přítele nebo kolegy?

Klíčem k tomu, abychom byli společensky vnímaví a efektivní, je být citlivý k myšlenkám a pocitům jiných lidí tím, že občas uděláme kompromisy, zmírníme své silné názory a dáme ostatním svolení zpochybnit naše myšlenky. Skládání komplimentů a projeování uznání za to, co druzí říkají a dělají, s jediným záměrem porozumět spíše než snažit se mít vždy pravdu odemkne příležitosti k budování trvalých vztahů a hledání řešení. Pochopení toho, co vám lidé říkají, čtení řeči jejich těla, tónu hlasu a slov, která používají k vyjádření, a pochopení sociální dynamiky ve hře by vám měly poskytnout více než dostatek informací, abyste byli interpersonálně efektivní.

Být přístupný a snažit se nejprve porozumět a pak být pochopen, to je charakteristickým znakem úspěšného komunikátora a člověka, který využívá empatii k efektivnímu jednání s ostatními.

JAKÝCH PŘEŠLAPŮ SE NEJVÍCE DOPOUŠTĚJÍ MUŽI?

Jak říkala Emily Post, dobré mravy jsou citlivé uvědomování si pocitů druhých. Pokud máte toto povědomí, máte dobré způsoby – bez ohledu na to, jakou vidličku používáte. Česká republika je podle mě jedna z nejkrásnějších evropských zemí a také čeští muži jsou docela ohromující. Tato země je domovem piva a guláše a lidé jsou přívětiví a přátelští. Ale z mého pohledu muži neumějí nosit košile, nosí trička a místo sak raději bundy. Místo trenčkotů se raději navléknou do péřových bund a venku běhají ne ve streetových teniskách, ale v těch sportovních. To Francouze, Němce nebo Rakušana prostě nikdy takto „vystajlované“ neuvídníte.

NA CO BY SI Z HLEDISKA ETIKETY MĚLY DÁVAT POZOR OBZVLÁŠTĚ ŽENY?

Měly by dovolit mužům, aby se k ženám mohli chovat jako gentlemani. Nechat si otevřít dveře, nesoukat se z auta samy, netahat těžké tašky, nebýt vulgární, zato vždy upravené a s úsměvem.

KDO JE VLASTNĚ MUŽ GENTLEMAN?

Někdo říká, že věřit pánům je jako věřit pohádkám.

V našem uspěchaném, frenetickém světě nám může být odpuštěno, že si myslíme, že nepolapitelný gentleman je minulostí. Možná ho nevidíme, protože tolik naší pozornosti je dnes přitahováno negativem. Každý den jsme bombardováni negativními titulky.

Hrubost a vzájemná neúcta přitahují pozornost médií a doléhají i na nás. Já teď nahlédnu do viktoriánské doby gentlemanů.

Gentleman ví, jak zacházet s dámou. Na viktoriány platila správná etiketa, jak se chovat k dámě.

Některé konvence se mohly změnit, ale základní sentiment je dnes stejně relevantní jako kdykoli předtím. Z jedné knihy dobrých mravů pro gentlemany: Pokud se chystáte vstoupit do obchodu nebo jakýchkoli dveří či z nich odejít a nečekaně potkáte dámu jdoucí opačným směrem, postavte se stranou a nechte ji projít. Jde-li stejnou cestou a dveře jsou zavřené, projděte před ní a řekněte: „Dovolte mi“ nebo „Dovolte“, otevřete dveře a držte je otevřené, zatímco ona prochází.

Gentleman pěstuje takt. Jak důležitý je takt? Ve slušné společnosti je to neocenitelné. Talent je něco, ale takt je všechno.

Talent je vážný, střízlivý, úctyhodný; takt je to všechno a ještě víc. Není to šestý smysl, ale je to život všech pěti. Je to otevřené oko, bystré ucho, soudící chuť, bystrá vůně a živý dotek. Je vykladačem všech hádanek, překonává všechny obtíže, odstraňuje všechny překážky. Talent je síla, takt je dovednost; talent je váha, takt je hybnost; talent ví, co má dělat, takt ví, jak na to; talent dělá člověka úctyhodným, takt ho učiní respektovaným; talent je bohatství, takt jsou hotové peníze. Pro všechny účely, takt porazí talent deset ku jedné!

Gentleman se vyhýbá zbytečné kritice. Opravdový gentleman se nejen zdrží zesměšňování hlouposti, nevědomosti či slabosti druhých, ale nedovolí si nad nimi ani usmát. K nejhrubšímu klaunovi se bude chovat se stejnou zdvořilostí, jakou by projevil i k nejušlechtilšímu gentlemanovi.

NA JAKÉ KNIZE TEĎ PRACUJETE?

V současné době píše autorsky vlastní knihu o etiketě od dávné historie až po současnost, křížem krážem světem, s úsměvnými příběhy známých světových osobností a samozřejmě s praktickými doporučeními, jak se to všechno má dělat správně. Snad bude na trhu už příští rok. Psát knihu o etiketě se ale nedá donekonečna, není totiž už pak co, témata se prostě vyčerpají, musíte vymyslet formu, jak etiketu prostřednictvím knih dostat do lidí. Jednou je to komiks, podruhé je to pro určitou byznys skupinu, realitní makléře nebo kniha etikety obrázkovou formou.

A O ČEM BUDE, KDYŽ UŽ BYLO O ETIKETĚ NAPSÁNO TOLIK?

Vidím, že jste v kalhotách, paní redaktorko, ještěže jsme v Česku a je rok 2021. Až do února 2013 bylo například pro francouzskou ženu ve skutečnosti nezákonné nosit kalhoty, měly mít na sobě jen sukni nebo šaty, ledaže by dotyčná žena „držela v ruce řídítka jízdního kola nebo otěže koně“, to by pak mohla mít na sobě kalhoty.

Staromódní zákon z roku 1800 požadoval, aby každá žena, která se chtěla oblékat jako muž, musela požádat policejní prefekturu o povolení nosit kalhoty. Teprve v roce 1909 byly přidány velkorysé zákonné výjimky nosit kalhoty, a to při jízdě na kole nebo na koni. Zákon byl naposledy použit ve třicátých letech, kdy francouzský olympijský výbor svlékl francouzskou atletku Violette Morris ze všech jejích medailí – odebral jí je úplně všechny, protože trvala na tom, že bude chodit výhradně v kalhotách. Až do zrušení zákona v únoru 2013 mohla být v podstatě každá žena, která nosila kalhoty nebo džíny, teoreticky zatčena a převezena na policejní ředitelství. Spočítejte si, kolikrát jste i vy riskovala zatčení ve Francii, a hlavně v Paříži. Změna zákona byla navržena na schůzi senátu ministryní pro práva žen Najat Vallaud-Belkacem, která poznamenala, že „toto nařízení je neslučitelné se zásadami rovnosti mezi muži a ženami uvedenými v ústavě“, a zákon byl z knih odstraněn. Takže píší knihy o etiketě jinak a toto je ukázka.

ZASAHUJE NĚJAK PANDEMIE DO ETIKETY?

Opatření, která přijímáme k ochraně sebe i ostatních, jsou v souladu s principy z mého pohledu nad etiketou. Když přemýšlíme o tom, jak si v této covidové době poradit, jak žít, myslíme nejprve na bezpečnost a poté na to, jak být laskavý a ohleduplný a respektovat cestu bezpečí. Bezpečnost je před etiketou. Věřím, že pandemie, kterou zažíváme, pomůže sblížit rodiny, protože jsme všichni více doma se svými blízkými, přáteli a rodinami.

Tam jsme spolu, stolujeme a komunikujeme více než normálně, takže základní pravidla nebo etiketa a chování budou nyní důležitější než kdy jindy. Také si myslím, že se v dohledné době změní spousta našich pravidel etikety při setkání s ostatními. Například potřesení rukou bude něco, co udělá krok zpět. Nebuďte zaskočení tím, že když někomu podáte ruku na pozdrav, tak vám ruku nepodá a řekne: „Promiň, já ti ruku nepodám.“ V tomto případě vyhrává opatrnost před etiketou a zcela jistě to není nic proti vám.

CO JE PRO VÁS VE VAŠÍ PRÁCI DŮLEŽITÉ?

Etiketu může přednášet každý, ale pro mne je důležité, když se lidé vracejí a čekají a těší se na nová témata mých přednášek.

KDO JE U NÁS JEŠTĚ TAKOVÝM ODBORNÍKEM?

Velmi si vážím a sleduji práci českých kolegů a propagátorů etikety, paní Elišky Haškové Coolidge, která má zkušenosti z protokolu amerického Bílého domu, nebo bývalého ředitele Zpravodajské kanceláře prezidenta Václava Havla Ladislava Špačka. Já se specializuji především na obchodní etiketu a obchodní protokol.

KURZY ETIKETY, KTERÉ NAĎA POŘÁDÁ: • INTERAKTIVNÍ ASISTOVANÉ VEČEŘE BON APPETIT V HOTELU ARIA • ZÁBAVNĚ VZDĚLÁVACÍ ČAJE O PÁTÉ TEA AT FIVE O ETIKETĚ, MÓDĚ A STYLU • KURZ PRO DĚTI ŠAŠEK A KRÁLOVNA ANEB KRÁLOVSKÉ STOLOVÁNÍ • ETIKETA PRO CELOU RODINU S ETIKETOU KOLEM SVĚTA,

VÍKENDOVÝ MARATON ETIKETY NA ZÁMKU • ETIKETA PRO TEENAGERY S N U STOLU VÍCE NA WWW. LABANN. CZ

Foto autor: MICHAEL TOMĚŠ

Bude mostecká knihovna památkou? [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: stavbaweb.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 09:43, RU / měsíc: 18 956, RU / den: 1 354, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

(18. 11. 2021) Význam budovy mostecké knihovny začnou řešit státní odborníci Bude mostecká knihovna památkou?

Desítky tisíc lidí tam od roku 1984 hledají klid, pohodu a hlavně potěšení z knih. Význam budovy mostecké knihovny začnou řešit státní odborníci.

Mostečan Libor Kudrna podal podnět k prohlášení městské knihovny za kulturní památku. Mostecký patriot Libor Kudrna zaslal Ministerstvu kultury podnět k zápisu budovy Městské knihovny v Mostě do seznamu kulturních památek ČR. Je to součást občanských snah, kterými Kudrna a další aktivisté upozorňují na důležitost péče o cenné stavby nového Mostu.

Mostečan Libor Kudrna: „Budova knihovny je architektonicky velmi hodnotná z hlediska republikového i lokálního významu. Přestože jde o první poválečnou budovu navrženou a vybudovanou výhradně k funkci veřejné knihovny, je v současné době ohrožena,“ vysvětlil Kudrna, který je součástí veřejné iniciativy Zachraňme mosteckou knihovnu kritizující její plánované stěhování do kulturního domu Repre. Opuštění účelové budovy by podle Kudrny znamenalo zánik místního genius loci a úpadek objektu, který by ztratil původní knihovnickou funkci. Patriot vše detailně popisuje v písemném podnětu, jenž má 38 stran včetně fotografií vnějšku a vnitřku budovy.

Byl to právě Kudrna, který spolupořádal demonstrace za záchranu a šetrnou rekonstrukci mostecké knihovny a loni v prosinci předal městskému zastupitelstvu petici proti stěhování knihovny do Repre. Petici podepsalo 2 160 lidí. Kudrna to tehdy označil za historický okamžik, protože počet podpisů byl na mostecké poměry vysoký. Nyní se snaží knihovnu ochránit tím, že navrhuje její ochranu státem. „K podnětu ochrany budovy knihovny docházíme po několikaleté úvaze. Záleží nám na této budově,“ dodal.

Kudrna není žádné ořezávátko. Vystudoval obor Veřejná a sociální politika na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Je odborníkem v oblasti dotací a regionálního rozvoje a zabývá se i sociálními problémy. Trvá na tom, že pokud město Most je příkladem hodnotné modernistické architektury a urbanismu, je pak nutné zabývat se i jeho ochranou. „Žádný z poválečných architektonických objektů na území města Mostu nenalézáme na seznamu nemovitých kulturních památek. Knihovna je jednou z posledních ikonických budov našeho města dochovaných v původním stavu,“ uvedl.

Kudrna žije v Mostě odmalička a o své město se zajímá. Loni v rozhovoru pro Deník doporučil ostatním: „Svou obec musíme začít vnímat tak trochu jako svůj byt. O ten také pečujeme a snažíme si ho udělat pěkný, aby se nám líbil.“ Jakým bytem je tedy pro něj knihovna?

Knihovna podle něj představuje kvalitu jako budova sama o sobě, ale také je dominantou velkého městského obvodu mezi nádražím a parkem Šibeník a zároveň je architektonickým dědictvím. Proto Kudrna volá po zachování autenticity této budovy a také po udržení knihovny jako společenského centra sídliště. Upozornil také, že mnohé jiné původní stavby v Mostě, například Sputnik či Obzor, ztratily na svém významu a reprezentativní kulturní středisko Zahražany s kinem bylo dokonce zbouráno. Zavřený kulturní dům v Mostě je mrtvou zónou. Oživení centra je v nedohlednu

Knihovna se podle něj vymyká užitými materiály, multifunkčností, přirozenou světelností, dvěma atrií a velkorysími prostory, které slouží i pro kulturu, vzdělávání, galerijní činnost a komunitní setkávání. Z uměleckých děl je dominantou 63 metrů dlouhý lustr od proslulého skláře a výtvarníka Vladimíra Procházky.

„Byť je knihovna stavbou z doby normalizační, přináší do městské architektury zřejmou kvalitu a komplexnost. Stavba je věčná, jasná, generující prostorovou kvalitu a jistou míru přisnlosti,“ sdělil Kudrna. Knihovnu chápe i jako připomínku zaniklých místních lidových knihoven zbouraných obcí Mostecka i samotného města Most.

„Lidé tuto budovu mají rádi a cítí ji jako svou novodobou tradici, jejímž prostřednictvím si budují vztah k městu, kde žijí. Vnímají ji jako dobrý odkaz generace našich rodičů, jako dědictví, které není radno opouštět. To není v kulturně vykořeněném a umělé vzniklém městě málo. Jiné stavby v Mostě neměly takové štěstí jako knihovna, aby způsobily takovou míru ztotožnění,“ upozornil Kudrna. Podle něj je uchování knihovny důležité i z důvodu překonání traumatu ztraceného historického města, které i se starou knihovnou zaniklo kvůli těžbě uhlí.

Okresní (dnes městská) knihovna v novém Mostě se veřejnosti otevřela 4. března 1985. Výstavba ale začala v 70. letech, kdy se potýkala s řadou technických a organizačních problémů. Objekt má atypickou konstrukci s galeriovým uspořádáním a otevřeným prostorem mezi sekcí beletrie a naučnou. Projektantem byl mostecký architekt František Kameník. Budova o rozměrech cca 63 x 41 metrů má čtyři podlaží. Nabízí přes 200 tisíc publikací.

Martin Vokurka

Foto: archiv autora

Komentáře ke článku

Vložit příspěvek

Registrace k zaslání newsletteru

Přehledně: Fiala představil Zemanovi adepty do vlády. Prezident má s jedním jménem problém [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 11:24, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Předseda ODS Petr Fiala a lídr koalice Spolu by měl být jmenován do funkce předsedy vlády v pátek 26. listopadu na zámku v Lánech, informoval ho o tom ve středu 17. listopadu prezident Miloš Zeman. Jisté už je rozdělení resortů mezi koalici. Křesel ve vládě bude nově 18. Tedy premiér a 17 ministrů. ODS má mít ve vládě Spolu a PirSTAN premiéra a pět ministrů, lidovci tři ministry, TOP 09 dva, STAN čtyři a Piráti tři. Kdo všechno tu má usednout? S jedním jménem má prezident problém.

Kdo zamíří do čela kterého ministerstva?

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti,

zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace.

Piráťům a STAN případnou vnitro, průmysl, školství a ministerstvo pro evropské záležitosti ve prospěch STAN a ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo zahraničí a nově definovaný ministr pro legislativu pro Piráty.

V nové vládě by mohly zasednout tři ženy -

adeptkou na ministerstvo obrany je Jana Černochová (ODS), adeptkou na ministryni pro vědu a výzkum je pak Helena Langšádlová (TOP 09) a novou adeptkou na ministerstvo životního prostředí je Anna Hubáčková, senátorka za KDU-ČSL.

Petr Fiala

(57, ODS)

Datum a místo narození:

1. září 1964, Brno

Vzdělání:

absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita, MU; 1988); docent (1996) a profesor politologie (2002)

Současné funkce:

poslanec (od 2013); předseda ODS (od 2014)

Praxe:

po studiích pracoval jako historik v Muzeu Kroměřížska, redaktor Lidové demokracie nebo nakladatelství Atlantis; spoluzakládal katedru politologie na MU, byl ředitelem Mezinárodního politologického ústavu MU (1996 až 2004), krátce vedl Fakultu sociálních studií MU a v letech 2004 až 2011 působil jako rektor Masarykovy univerzity, vedl Českou konferenci rektorů (2009 až 2011), poté byl do května 2012 devět měsíců prorektorem MU.

Angažmá v politice:

působil jako hlavní vědecký poradce premiéra Petra Nečase (září 2011 až duben 2012); od května 2012 do července 2013 byl jako nezávislý ministrem školství v Nečasově vládě; v roce 2013 vedl jako bezpartijní kandidátku ODS v Jihomoravském kraji a stal se poslancem; v listopadu téhož roku vstoupil do ODS a v lednu 2014 byl zvolen jejím předsedou, funkci v následujících letech třikrát obhájil; v roce 2017 byl znovu zvolen do Poslanecké sněmovny, od listopadu téhož roku byl po celé volební období místopředsedou Sněmovny.

Rodina:

ženatý, má tři děti

Ostatní:

Po převratu v listopadu 1989 patřil Fiala mezi první akademiky, kteří se začali naplno věnovat politologii, v roce 2002 byl jmenován prvním profesorem pro tento obor v ČR. Specializuje se zejména na srovnávací politologii a evropskou politiku.

V politice se začal angažovat v roce 2012, když v čele ministerstva školství nahradil Josefa Dobeše (Věci veřejné), jehož ani ne dvouletou vládní éru provázela řada afér. Fialovi se rozjitřenou situaci v resortu podařilo poměrně rychle uklidnit. V roce 2013 Fiala odmítl účast v úřednické vládě Jiřího Rusnoka, protože nesouhlasil se způsobem jejího ustavení.

Kandidaturu na předsedu ODS ohlásil v prosinci 2013. Ačkoli byl členem strany teprve krátce, podle svých slov s občanskými demokraty ideově spolupracoval už od první poloviny 90. let. Záchranu strany, jež ve volbách v roce 2013 dosáhla nejhoršího výsledku v historii (byla pátá, hlasovalo pro ni 7,72 procenta voličů), viděl Fiala v návratu k pravicovému programu. V roce 2017 strana pod jeho vedením skončila ve sněmovních volbách druhá se ziskem 11,32 procenta.

Poprvé pro něj na sněmu v lednu 2014 hlasovalo zhruba 80 procent delegátů. Na sjezdu ODS v lednu 2016, kdy byl poprvé znovu zvolen předsedou, už získal podporu 93 procent delegátů. Řekl tehdy, že strana již posílila a je schopna opět vládnout. Podruhé mandát obhájil v lednu 2018, i tehdy s naprosto jednoznačnou podporou, získal 451 ze 483 platných hlasů, stejně jako potřetí loni v lednu, kdy získal 470 z 505 platných hlasů delegátů.

Fiala je autorem či spoluautorem monografií a více než 200 odborných studií publikovaných v řadě zemí. K těm nejznámějším patří Evropská unie (2003, 2009), Evropský mezičas (2007, 2010), Politický extremismus a radikalismus v České republice (1996), Katolicismus a politika (1996) či Teorie politických stran (1998, 2009).

Vít Rakušan

(43, STAN)

Datum a místo narození:

16. června 1978, Kolín

Vzdělání:

vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze

Dosavadní funkce:

poslanec (od 2017), zastupitel Středočeského kraje (od 2012), předseda hnutí STAN (od dubna 2019); ve Sněmovně působil v zahraničním výbor a výboru pro bezpečnost, mimo jiné předsedal stálé komisi pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Praxe:

po škole začal podnikat a vyučoval němčinu na kutnohorském gymnáziu; v roce 2010 byl jako nestraník na kandidátce Změna pro Kolín zvolen do městského zastupitelstva a následně i starostou Kolína, pozice obhájil i v dalších volbách, funkci starosty opustil v červnu 2019 kvůli působení v celostátní politice; v letech 2016 až 2017 byl prvním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje

Členství v politických stranách:

STAN (od 2015), v letech 2016 až 2019 byl prvním místopředsedou hnutí

Rodina:

je podruhé ženatý, má dceru a dva syny; jeho otcem je lékař a bývalý senátor z let 2002 až 2008 za ČSSD Jan Rakušan

Ostatní:

Letos v lednu hnutí STAN schválilo koaliční smlouvu o spolupráci s Piráty v letošních sněmovních volbách. Dohodu, kterou oba subjekty dopracovaly před Vánocemi, o několik dní později schválili na svém celostátním fóru i Piráti. Ve volbách skončila společná kandidátka Pirátů a STAN třetí se ziskem 15,5 procenta hlasů a 37 mandátů, díky preferenčním hlasům je ale naprostá většina poslanců - 33 - z politiků navržených STAN.

Rakušanem vedené STAN loni vyhrálo senátní volby, Starostové, spolu s partnerskou SLK, získali 11 mandátů z 27 možných. Hnutí uspělo i ve volbách krajských zastupitelů, vyhrálo ve Středočeském kraji (v koalici i v Královéhradeckém kraji a SLK v Libereckém kraji) a nyní má (spolu se SLK a včetně karlovarského Petra Kulhánka, člena Karlovarské občanské iniciativy) čtyři hejtmany.

V roce 2016 Rakušanem vedená středočeská kandidátka hnutí STAN ve volbách do krajských zastupitelstev získala druhý nejvyšší počet mandátů v krajském zastupitelstvu (15, vítězné hnutí ANO 16).

V komunálních volbách v Kolíně v roce 2018 získala jím vedená kandidátka Změna pro Kolín 63 procent hlasů, což znamenalo 21 z 27 křesel v městském zastupitelstvu.

Před zvolením do čela hnutí deníku Právo řekl, že STAN se musí víc programově profilovat jako celostátní politická síla, která bude jasně říkat: jsme připraveni převzít i vládní odpovědnost.

Na otázku o případném spojení s TOP 09, se kterou STAN řadu let úzce spolupracovalo, Rakušan po zvolení předsedou hnutí řekl, že bude předsedou samostatného autentického hnutí STAN, což je subjekt, který má budoucnost a potenciál. "Až krajské volby v roce 2020 jasně ukážou, kdo může být eventuálně nositelem případné integrace menších stran," dodal s tím, že hnutí je vstřícné k nejrůznějším formám spolupráce.

Ivan Bartoš

(40, Piráti)

Datum a místo narození:

20. března 1980, Jablonec nad Nisou

Vzdělání:

vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (PhDr.), v oboru informační věda, a dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu (Ph.D.)

Dosavadní funkce:

poslanec Poslanecké sněmovny (od 2017), předseda sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj (od 2017), předseda České pirátské strany (2009 až 2014, s přestávkou mezi červnem a zářím 2013, a od 2016)

Praxe:

aktivně spolupracoval s knihovnami na projektech standardizace ve vyhledávání a sdílení informací, paralelně se angažoval v

neziskovém sektoru; pracoval pro české i zahraniční firmy jako specialista na informační technologie; jako ředitel marketingu startoval nový český pracovní portál; věnoval se projektům týkajícím se kvality dat ve firmách, budování datových skladů a návrhů manažerských informačních systémů; přednáší o oblastech autorského práva, informační společnosti a bezpečnosti

Rodina:

je ženatý, manželka Lydie Franka Bartošová (38) je předsedkyní místního sdružení Piráti Praha 2 a členkou Republikového výboru Pirátů; mají syna a vychovávají dceru Bartošové z prvního manželství

Ostatní:

Bartoš stál v roce 2009 u zrodu Pirátů, v čele strany je s přestávkami přes osm let. Pod jeho vedením se strana během deseti let existence dostala do obou komor Parlamentu, v Poslanecké sněmovně má třetí nejsilnější klub, místo jednoho místopředsedy a stojí v čele dvou výborů. Loni se strana prosadila i do Evropského parlamentu, kde má tři mandáty a rovněž místopředsedu. V Praze má strana primátora.

V prosinci 2020 stal lídrem předvolební koalice Piráti a Starostové do sněmovních voleb 2021, ve kterých toto uskupení skončilo třetí se ziskem 15,62 procenta hlasů a 37 mandátů. Kvůli preferenčním hlasům pro kandidáty navržené STAN ale Piráti získali jen čtyři poslance a Bartoš kvůli tomu čelil od některých členů stran výzvám k rezignaci, v následné vnitrostranické anketě ho ale většina účastníků podpořila. O dalším postupu a podobě strany bude v lednu rozhodovat celostátní fórum.

Bartoš patřil v uplynulém volebním období k ostrým kritikům vlády vedené Andrejem Babišem (ANO). Letos v červnu při debatě před hlasováním o vyslovení nedůvěry kabinetu řekl, že Piráti podle něho nikdy nekritizovali kabinet bezúčelně nebo prvoplánově, nabízeli své návrhy. Bartoš vládě a premiérovi tehdy vytkl například kauzu Čapí hnízdo, postup při koronavirové krizi, "zruinování státního rozpočtu a destrukci veřejných financí" i plánované "předvolební dárečky".

Bartoš ovšem na druhou stranu čelil kritice kvůli některým starším postojům, zejména týkajících se zahraniční politiky. Patří k nim třeba přiznání, že v referendu o vstupu České republiky do Evropské unie hlasoval proti, v minulosti nesouhlasil ani s českým členstvím v Severoatlantické alianci. Jím vedená strana je ale nyní proevropská a ani členství v NATO většina členů nezpochybňuje. "Piráti nikdy nechtěli z NATO vystupovat ani na tom nechtějí nic měnit a kdo to opakuje v médiích, tak lže a jsme v tom jako strana zajedno," řekl k tomu Bartoš před čtyřmi lety na webu Hospodářských novin.

Před ukončením studia působil jeden semestr na fakultě informatiky na Univerzitě New Orleans.

Bartoš, kterého zdobí pro politika netypický účes s dredy, také vystupuje jako DJ, hraje na akordeon a zpívá v kapele Nohama napřed.

Vlastimil Válek

(61, TOP 09)

Datum a místo narození:

17. května 1960, Brno

Vzdělání:

vystudoval všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita; 1985)

Dosavadní funkce:

místopředseda TOP 09 (od 2019), poslanec (od 2017), zastupitel Městské části Brno-Líšeň (od 2010); od letošního ledna do konce volebního období byl předsedou klubu TOP 09 ve Sněmovně; celé uplynulé čtyři roky byl členem výboru pro zdravotnictví a zemědělského výboru

Praxe:

lékař, v roce 1985 začal ve Výzkumném ústavu klinické a experimentální onkologie (dnes Masarykův onkologický ústav), krátce působil ve Fakultní nemocnici Brno (nyní Fakultní nemocnice u sv. Anny), od roku 1989 pracuje ve Fakultní nemocnici v Brně-Bohunicích, v současnosti vede Klinikou radiologie a nukleární medicíny, byl také náměstkem ředitele této nemocnice; od roku 1993 vyučuje na Masarykově univerzitě, v roce 2003 byl jmenován profesorem

Členství v politických stranách:

TOP 09 (od 2013); v letech 2019 až 2021 byl předsedou jihomoravské organizace strany, funkci letos v květnu už neobhájil; v letech 2012 až 2016 byl za TOP 09 zastupitelem Jihomoravského kraje

Rodina:

ženatý, má čtyři děti

Ostatní:

Jako lékař se zaměřuje na diagnostiku a léčbu v oblasti nádorů břicha, sám je průkopníkem některých metod. Publikuje ve

významných českých i zahraničních zdravotnických časopisech a pravidelně přednáší na prestižních zahraničních kongresech a univerzitách. Mezi roky 2014 a 2017 byl předsedou radiologické společnosti České lékařské společnosti J. E. Purkyně. Angažoval se také v organizaci Červený kříž, po roce 1989 byl krátce místopředsedou čs. pobočky.

Válek byl v uplynulém roce a půl jedním z nejviditelnějších kritiků kroků dosavadní vlády v zasahování proti šíření epidemie covidu. "Všichni dobře vidíme, že současná vláda ve vedení státu selhává. Amatérismus bude třeba nahradit odborností. Bude na příští vládě, aby dotáhla do konce boj s pandemií, ale ani po překonání viru práce nekončí. Naopak bude nutné znovu nastartovat ekonomiku, resuscitovat zdravotnictví a pomoci všem lidem, které epidemie zasáhla, aby se opět postavili na vlastní nohy," řekl například letos v únoru.

Krátce po volbách nabídl premiér Andrej Babiš (ANO) místo ministra zdravotnictví od 1. listopadu zástupcům budoucí vládní koalice, konkrétně Válkovi. Na dotaz novinářů řekl, že nešlo o žert. Současná vláda se podle něj chce vyhnout tomu, že by přijala opatření v boji proti epidemii covidu-19 a příští vláda by je zrušila. Předseda ODS a kandidát na premiéra Petr Fiala myšlenku, aby na ministerstvo zdravotnictví nastoupil Válek a končící vláda by se tak mísila s nastupující, označil za "něco tak absurdního, že to nikdy neslyšel". Babiš se podle něj pokusil opozici zatáhnout do rozhodování a házet na ni odpovědnost, přitom ji dříve k jednáním o covidu nepustil.

Válek v uplynulých týdnech také opakovaně odmítl pozvánku na jednání rady vlády pro zdravotní rizika. Zdůvodnil to tím, že není členem vlády, aby se mohl podílet na rozhodování v této oblasti. Podle něj by se epidemie covidu-19 měla řešit odborně a nabídl odborníkům, aby se zúčastnili jednání AntiCovid týmu koalice Spolu. Podle ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha (za ANO) je to škoda, že se Válek nezúčastnil. Premiér Babiš poté v dopise Válkovi napsal, že pozváním na něj vláda nechce přenášet zodpovědnost, ale nabídnout mu vyslechnout si názory odborníků a říci svůj názor. Předtím Babiš ovšem Válka kritizoval, že dělá politiku místo toho, aby se zapojil do debat o podobě opatření.

Koncem října server Novinky.cz napsal, že podle Válka se senioři se musí buď naočkovat, nebo budou v lockdownu. "Já jsem nic takového nikdy neřekl," uvedl ale Válek v pořadu České televize Otázky Václava Moravce. V rozhovoru podle svých slov hovořil o tom, že je potřeba nenaočkované seniory ze všech sil chránit. Termín "lockdown" považuje za velmi nešťastný. "Já osobně nemám rád jakékoliv restriktce včetně lockdownu. Myslím si, že zavírání čehokoliv je poslední zoufalý krok," doplnil v OVM.

Zbyněk Stanjura

(57, ODS)

Datum a místo narození:

15. února 1964, Opava

Vzdělání:

vystudoval elektrotechnickou fakultu Vysokého učení technického v Brně, obor elektronické počítače.

Současná funkce:

člen Poslanecké sněmovny (od května 2010), předseda poslaneckého klubu ODS (od listopadu 2013), člen volebního a rozpočtového výboru Sněmovny, první místopředseda ODS (od ledna 2020)

Členství v politických stranách:

členem ODS je od roku 1991, řadu let byl předsedou moravskoslezské ODS, nyní je prvním místopředsedou.

Předchozí působení:

před vstupem do komunální politiky pracoval v letech 1992 až 2002 jako programátor a později ředitel ve firmě ESKON, věnující se identifikačním systémům; byl členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje (2000-2011) a krajským radním (2000-2008); v letech 2002 až 2010 byl primátorem Opavy a místopředsedou Svazu měst a obcí České republiky; po svém zvolení do Sněmovny se koncem května 2010 stal prvním místopředsedou poslaneckého klubu ODS, od května 2011 do prosince 2012 jej vedl; v prosinci 2012 se stal ministrem dopravy, resort vedl do července 2013; v listopadu 2013 byl po dalších volbách do Sněmovny zvolen předsedou poslaneckého klubu ODS, funkci si udržel i po volbách v roce 2017; v letošních volbách byl lídrem kandidátky koalice Spolu v Moravskoslezském kraji a opět uspěl, udržel si i funkci předsedy poslaneckého klubu ODS.

Rodina:

ženatý

Ostatní:

Ve volbách do Sněmovny 2013 a 2017 byl lídrem kandidátky ODS v Moravskoslezském kraji.

Je předsedou dozorčí rady Institutu pro pravcovou politiku, který založila ODS

Letos byl v Moravskoslezském kraji lídrem kandidátky koalice Spolu. "Jsem s výsledkem v kraji spokojený. Dali jsme si cíl dosáhnout 20 procent, máme přes 20 procent. Chtěli jsme být druzí a jsme s výrazným náskokem druzí, takže jsem velmi spokojený," uvedl po volbách Stanjura, který se vždy rozhodně stavěl proti možné spolupráce s hnutím ANO.

V čele poslanců ODS vystřídal v roce 2011 Petra Tluchoře, za svůj politický vzestup vděčil Stanjura tehdejšími premiéroví Petru Nečasovi. Ten se veřejně nechal slyšet, že Tluchoř ztratil jeho důvěru, a prosazoval právě Stanjuru. Tluchoř se krátce předtím stal jedním z hlavních aktérů aféry kolem příprav údajného puče uvnitř strany Věci veřejné.

U jeho působení ve funkci ministra dopravy odborníci kladně hodnotili snahu dořešit majetkové vyrovnání Českých drah se správcem kolejí - Správou železniční dopravní cesty (SŽDC), jehož příprava ale během krátkého půlročního funkčního období zůstala pouze na začátku. Stanjurovi se také podle expertů podařilo obnovit financování projekčních prací na nových stavbách.

Kritiku ze strany železničních odborářů si naopak vysloužil za snahu přidělit bez výběrového řízení zakázku na 15letý provoz trati z Ostravy do Olomouce přes Opavu a Krnov soukromé společnosti RegioJet. Podle předsedy odborového sdružení Železničářů Jaroslava Pejši by soukromý dopravce byl o 30 korun dražší než České dráhy, které spojení provozují nyní.

Ve vládě skončil poté, co koaliční kabinet Petra Nečase (ODS) vystřídali úředničtí ministři pod vedením ekonoma Jiřího Rusnoka.

Loni v lednu byl zvolen prvním místopředsedou ODS.

Stanjura je velkým kritikem hospodářské politiky dosluhující vlády premiéra Andreje Babiše (ANO). "Na špatné hospodaření upozorňujeme poslední čtyři roky, ve kterých vláda trestuhodně promarnila hospodářský růst a místo potřebných reforem sypala peníze do předvolebních dáreků," uvedl například.

Několikrát kritizoval i návrh státního rozpočtu, který označil za virtuální realitu. Řekl, že pokud bude Poslanecká sněmovna projednávat návrh státního rozpočtu na příští rok v prvním čtení ještě za působení dosavadní vlády, bude koalice Spolu navrhovat vrácení rozpočtu vládě k dopracování. Vláda předkládá rozpočet s navrhovaným schodkem 376,6 miliardy korun. "My jsme ten návrh rozpočtu kritizovali. Není žádný důvod, abychom pro něj hlasovali," řekl Stanjura. Za nejpravděpodobnější proto označil, že po Novém roce začne platit rozpočtové provizorium. Vysoké schodky vlády označil za jednu z příčin inflace.

Ohledně rozpočtu vidí jako řešení hledat úspory na straně státu. "Stát musí ušetřit na svém provozu, musíme snížit počet agend, tím i počet úředníků," řekl. Pokud se podle něj bude dařit ekonomice, mohou i přes krizi zaviněnou epidemií koronaviru za čtyři roky schodky státního rozpočtu klesnout z 500 miliard korun schválených pro letošní rok na 90 miliard korun, proto koalice vsadí vedle úspor státu hlavně na podporu ekonomiky, zjednodušení podnikání a efektivní využití evropských peněz. Nechce zvyšovat DPH, současně ale před volbami nevyloučil například možnost zvýšení spoluúčasti na zdravotní péči. Zrušit chce elektronickou evidenci tržeb.

Kritizoval také plánované plošné přidání všem státním zaměstnancům, označil to za socialistický model a za nejhorší možné. Více by podle něj měli dostat ti, kteří mají skvělé výsledky nebo byli například během pandemie koronaviru nasazeni tzv. v první linii. Za chybné označuje také celoplošné slevy na jízdném.

Martin Kupka (45, ODS)

Datum a místo narození:

28. října 1975, Jilemnice

Vzdělání:

vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK** v **Praze** a obor masová komunikace tamtéž

Dosavadní funkce:

místopředseda ODS (od 2014), poslanec (od 2017), starosta Líbeznic u Prahy (od 2010) a středočeský zastupitel (od 2016)

Praxe:

devět let pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, osm let byl ředitelem a organizátorem festivalů vážné hudby v Karlových Varech a na Liberecku; v letech 2001 a 2002 byl mluvčím pražského magistrátu, poté podnikal v oblasti mediálního poradenství a PR; od roku 2003 byl šest let mluvčím Středočeského kraje, od ledna do května 2009 mluvčím ministerstva dopravy a od června 2009 do června 2010 vedoucím mediální sekce ODS; v roce 2010 byl několik měsíců mluvčím vlády

Působení v politice:

v roce 2008 se stal členem ODS, o dva roky později byl zvolen do zastupitelstva Líbeznice, starostou byl pak zvolen v listopadu 2010, v této funkci vystupoval proti rozšíření letiště ve Vodochodech; jako středočeský zastupitel byl v letech 2016 až 2017 také náměstkem hejtmanky pro zdravotnictví, od loňska je prvním náměstkem hejtmanky pro silniční infrastrukturu; po přezkoumání sněmovních voleb v roce 2017 byl Nejvyšším správním soudem prohlášen zvoleným poslancem místo Petra Bendla, v letošních volbách byl do Sněmovny zvolen opět; místopředsedou ODS byl zvolen v lednu 2014, post obhájil v letech 2016, 2018 i 2020

Rodina:

ženatý, má dvě děti

Ostatní:

Po letošních volbách řekl ČTK, že nadále počítá se svým působením v radě Středočeského kraje, kde má na starosti silniční

infrastrukturu. Pokud by dostal nabídku do vlády, jednal by o situaci s hejtmankou Petrou Peckovou (STAN).

Kritizoval nově přijatý stavební zákon, letos k tomu řekl, že je připraven změnit stavební zákon tak, aby nehrozilo několikaleté omezení stavební činnosti.

Ve Sněmovně byl mimo jiné místopředsedou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. V Poslanecké sněmovně patřil k lídrům digitalizace veřejné správy. Byl v úzké skupině poslanců, která navrhla a prosadila zákon o právu občana na digitální službu, který významně urychluje digitalizaci státu a jeho kontaktu s občany.

Na **Fakultě sociálních věd UK** přednášel o komunikaci s médii a o kultuře mluveného projevu.

V ODS, kde i předsedá oblastnímu sdružení Praha - východ, je stranickým expertem pro veřejnou správu.

V letech 2006, 2007 a 2008 byl vyhlášen mluvčím roku v kategorii "Veřejná správa a nestátní neziskové organizace", v roce 2009 vyhlášen mluvčím roku v kategorii "Státní orgány".

Vedle poslechu klasické hudby tráví volný čas v přírodě, na kole nebo na lyžích.

Jana Černochová

(47, ODS)

Datum a místo narození:

26. října 1973 v Praze

Vzdělání:

po maturitě absolvovala kurz bankovnictví a peněžní ekonomie na Vysoké škole ekonomické, v roce 2009 získala bakalářský titul na soukromé Vysoké škole aplikovaného práva a v roce 2011 dokončila magisterský studijní program v oboru Mezinárodní vztahy a evropská studia na taktéž soukromé Metropolitní univerzitě v Praze

Současná funkce:

poslankyně (od 2010), starostka městské části Praha 2 (2006-2010 a od 2012)

Politická kariéra:

členkou ODS je od roku 1997; od roku 1998 zasedá v zastupitelstvu městské části Praha 2; v letech 1998 až 2006 byla zástupkyní starosty Prahy 2, v roce 2006 se stala starostkou této městské části, do její působnosti spadala zejména bezpečnost a prevence kriminality, kultura, cestovní ruch a informatika; v roce 2010 byla zvolena poslankyní Parlamentu ČR, ve Sněmovně je předsedkyní výboru pro obranu a členkou zahraničního výboru; v letech 2012, 2014 a 2018 znovuzvolena starostkou Prahy 2; od roku 2013 je místopředsedkyní poslaneckého klubu ODS

Rodina:

rozvedená, bezdětná

Ostatní:

V roce 2014 získala za Prahu ocenění Nejlepší starostka v letech 2010 až 2014, které vyhlásil Svaz měst a obcí.

V červnu 2010 patřila k horkým kandidátům na funkci předsedkyně pražských občanských demokratů, na sněmu ODS však prohlásila, že volba kandidátů do zastupitelstva je předem domluvená a odmítla se na ní podílet.

Během svého prvního funkčního období stála jako starostka za zastavením privatizace obecních bytů v Praze 2, což vyvolalo ostrý nesouhlas části nájemníků. Za jejího působení v čele Prahy 2 byla rovněž například dokončena rozsáhlá oprava Havlíčkových sadů.

Ve Sněmovně byla autorkou návrhu zákona, který by uzákonil státní výdaje na obranu ve výši dvou procent HDP, jak Česko slíbilo svým spojencům v NATO. Podílela se také na novele zákona o vojácích z povolání a na novém zákonu o službě vojáků v záloze. Angažuje se také v projektech, které se zabývají péčí o válečné veterány a připomínají vojenské tradice.

Na pražské kandidátce koalice Spolu (ODS, TOP 09, KDU-ČSL) v letošních sněmovních volbách byla na druhém místě po předsedkyni TOP 09 Markétě Pekarové Adamové. Mezi své programové priority zařadila udržení prozápadního směru české politiky a transatlantické vazby a také školství.

Od roku 2020 je členkou Správní rady Univerzity Karlovy.

Mezi své zájmy řadí historii a mytologii města Prahy, cyklistiku, přírodu, potápění a rockovou hudbu.

Marian Jurečka

(40, KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

15. března 1981 v Přerově

Vzdělání:

vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně

Současné funkce:

poslanec (od roku 2013); člen zastupitelstva Olomouckého kraje (od roku 2016, předtím 2012 až 2015); předseda KDU-ČSL (od 2020)

Praxe:

zemědělec (2002 až 2014), má rodinnou farmu v Rokytnici u Přerova; vedoucí distribučního střediska agrochemie Lukrom (2005 až 2010); vedoucí agrochemie Agro 2000 s. r. o. (2010 až 2013)

Politická kariéra:

do KDU-ČSL vstoupil v roce 1999; místopředsedou strany byl poprvé zvolen v listopadu 2010; funkci prvního místopředsedy lidovců zastával v letech 2011 až 2019; do Poslanecké sněmovny byl poprvé zvolen v říjnu 2013; na přelomu let 2013 a 2014 byl předsedou poslaneckého klubu KDU-ČSL, nyní je mimo jiné místopředsedou hospodářského výboru; v lednu 2014 byl jmenován ministrem zemědělství v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), ve funkci setrval do prosince 2017; v minulosti byl místopředsedou KDU-ČSL v Olomouckém kraji a místopředsedou přerovské KDU-ČSL.

Rodina:

je ženatý a má pět synů

Ostatní:

Na předsedu KDU-ČSL kandidoval již na řádném sjezdu strany v březnu 2019, tehdy však ve druhém kole prohrál s Markem Výborným. Jurečka se následně rozhodl, že do předsednictva strany již kandidovat nebude. Dostal se ale do celostátního výboru KDU-ČSL. "Dal jsem si od politiky odstup a uvědomil si chyby, které jsem předtím neviděl," řekl k tomu.

Do čela lidové strany byl Jurečka zvolen loni v lednu, když z rodinných důvodů rezignoval jeho předchůdce Marek Výborný. V předsednické volbě porazil předsedu lidoveckých poslanců Jana Bartoška a Jana Horníčka z královéhradecké organizace strany, dostal 205 ze 357 platných hlasů.

Ohledně možné spolupráce KDU-ČSL s ostatními subjekty před parlamentními volbami v roce 2021 uvedl, že pokud se nezmění volební zákon, je skoro nereálné vytvořit smysluplnou předvolební koaliční spolupráci. Se všemi stranami s výjimkou KSČM a SPD je podle něj ale možné vést dialog o formě spolupráce.

Podle Jurečky, který platí za dobrého zákulisního vyjednavče, je důležité, aby se lidovci zaměřili na potřeby lidí. Jako důležitá témata uvádí především dostupnost bydlení, výstavbu dopravní infrastruktury nebo důchodový systém.

Jako ministr zemědělství v Sobotkově vládě byl Jurečka kritizován kvůli kůrovcové kalamitě. Například v květnu 2018 odmítl výtku tehdejšího premiéra Andreje Babiše (ANO), který byl v Sobotkově kabinetu ministrem financí, že neřešil situaci spolu s dalšími ministerstvy a stát v řešení kalamity zaspal. Jurečka kritiku odmítl s tím, že dělal maximum možného, za jeho vedení se instalovalo více lapačů, personálně posiloval státní podnik Lesy ČR a řešila se i kapacita odvozu dřeva z lesů. "Od roku 2015 jsem několikrát přinášel na vládu materiál, který se týkal kalamitní situace v lesích - nejenom v Lesích ČR jako státního podniku, ale lesích obecně. A přiznám se, nepamatuji si nikdy připomínku z úst pana ministra financí Babiše," uvedl Jurečka.

Pavel Blažek

(52, ODS)

Datum a místo narození:

8. dubna 1969, Brno

Vzdělání:

vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, na stejné škole absolvoval i doktorské studium

Dosavadní funkce:

poslanec (od října 2013); v minulém volebním období byl ve Sněmovně mj. předsedou podvýboru pro justici a soudní samosprávu

Praxe:

v letech 1992 až 1995 advokátní koncipient, od roku 1996 je advokátem; učil také na Právnické fakultě MU v Brně (1992 až 2002); v letech 2012 až 2013 byl ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase; v letech 1998 až 2014 byl členem

zastupitelstva městské části Brno - střed, v letech 2002 až 2014 i členem zastupitelstva města Brna (po komunálních volbách v roce 2010 se stal jedním z tvůrců velké koalice ODS a ČSSD na brněnském magistrátu)

Členství v politických stranách:

do ODS vstoupil v roce 1998; v letech 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS

Rodina:

ženatý, má dvě děti

Ostatní:

V listopadu 2009 ho tehdejší předseda ODS Mirek Topolánek označil jako jednoho z možných nástupců. Blažek tehdy řekl, že předsednické ambice nemá.

V listopadu 2010 informovaly Hospodářské noviny, že premiér Nečas nechal Blažka odvolat z dozorčí rady Lesů ČR, což zdůvodnil tím, že Blažek ztratil jeho důvěru. Blažek poté uvedl, že z dozorčí rady odešel sám, Nečasovi vyčetl špatnou komunikaci se spolustraníky a dodal, že ho "mrzí, že ani místopředseda ODS nemá právo na vlastní názory a postoje". Později v únoru 2011 v rozhovoru pro Respekt Blažek řekl, že Nečas nařídil jeho odvolání, ale v té době už on sám odešel kvůli tomu, že se stal radním Brna.

Premiér Nečas navrhl Blažka do funkce ministra spravedlnosti v červnu 2012 poté, co odvolal ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila (ODS); prezident Václav Klaus jej jmenoval 3. července. Opozice i například vládní TOP 09 premiéra kritizovaly, že odvolal Pospíšila kvůli jeho souhlasu s návrhem nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana jmenovat do uvolněného křesla pražského vrchního státního zástupce ústeckou žalobkyni Lenku Bradáčovou vnímanou jako bojovnici s korupcí. Nečas tuto kritiku opakovaně odmítl. Bradáčová byla jmenována šéfkou Vrchního státního zastupitelství v Praze koncem července 2012.

Krátce po jmenování na něj podala trestní oznámení obecně prospěšná společnost Acta non verba, podle které se v době, kdy zastupoval Českou republiku ve sporu s firmou Diag Human, dopustil několika trestných činů, například podvodu.

V dubnu 2013 podepsal vydání ruského podnikatele Alexeje Torubarova k trestnímu stíhání do Ruska, přestože nebylo dosud rozhodnuto o jeho žádosti o azyl. Podle verdiktu Ústavního soudu z června 2014 Blažek chyboval tím, že nevyčkal na výsledek azylového řízení. Ústavní soud proto Blažkovo rozhodnutí zrušil. Ministerstvo muži následně přiznalo jako satisfakci 250.000 korun, Torubarov se také neúspěšně domáhal milionového odškodnění od českého státu.

Loni v srpnu byl Blažek mezi několika brněnskými politiky, které vyšetřovala Policie ČR a NCOZ kvůli podezření, že kupčili s brněnským majetkem a brali milionové úplatky. Podle médií podnítila vyšetřování politiků výpověď někdejšího starosty Rojetína Pavla Hubálka, jehož policie stíhá za kupčení s městským majetkem. Hubálek uvedl, že byl součástí systému, který tvořili právě politici ODS včetně Vaňkové, Kernidla a Pavla Blažka. Politici z ODS už dříve ČTK řekli, že nařčení odmítají, ničeho se nedopustili a celou věc vnímají tak, že se Hubálek snaží obhajovat všemi možnými způsoby.

V nedávném rozhovoru pro Lidové noviny řekl, že za důležité v justici považuje, aby především pokračovala práce na novém trestním řádu, což se může promítnout i do změn zákonů včetně zákona o státním zastupitelství. U státních zástupců by se podle něj mělo více dbát na jejich odpovědnost, a to zejména v přípravném řízení.

Zdeněk Nekula (51, KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

9. února 1970, Těšetice

Vzdělání:

absolvoval Vysokou školu zemědělskou v Brně

Dosavadní funkce:

starosta obce Těšetice na Znojemsku

Praxe:

pracoval jako vedoucí oddělení marketingu a obchodní politiky České spořitelny, do října 2015 působil v Erste Leasing (dceřiná společnost České spořitelny), naposledy ve funkci vedoucího risk managementu; v roce 2007 byl zvolen starostou Těšetic na Znojemsku a dodnes je starostou své rodné obce; v letech 2012 až 2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje; v letech 2015 až 2019 působil v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti (EGAP), v letech 2016 až 2018 byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu (PGRLF), v letech 2015 až 2017 byl i členem představenstva Výstaviště České Budějovice

Členství a funkce v politických stranách:

člen KDU-ČSL, je členem jihomoravského krajského výboru strany a místopředsedou okresní organizace na Znojemsku

Ostatní:

Do funkce šéfa PGRLF, který rozděljuje miliardy korun v rámci podpůrných programů, ho přivedl tehdejší ministr zemědělství Marian Jurečka (KDU-ČSL).

K jeho zálibám patří včelaření.

Anna Hubáčková (64, za KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

6. září 1957, Ratiškovice

Vzdělání:

vystudovala stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně (1981), při zaměstnání pak ještě bakalářský obor místní správa na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně (1995)

Dosavadní funkce:

senátorka za obvod č. 79 (Hodonín; od 2016), zastupitelka Jihomoravského kraje (od 2020), zastupitelka (od 2014) a radní (od 2018) obce Ratiškovice

Praxe:

začínala jako vodohospodářka hodonínskému závodu Jihomoravských vodovodů a kanalizací, v 90. letech minulého století vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníně, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, kde pracovala až do svého vstupu do politiky; v letech 2014 až 2018 byla starostkou Ratiškovice, nyní je radní; v horní parlamentní komoře předsedá stálé komisi pro práci Kanceláře Senátu a je místopředsedkyní ústavně-právního výboru

Členství v politických stranách:

bezpartijní, ve volbách kandiduje za KDU-ČSL

Rodina:

je vdaná, má dva dospělé syny

Ostatní:

V senátních volbách v roce 2016 porazila tehdejšího místopředsedu Senátu Zdeňka Škromacha (ČSSD). Už v prvním kole měla nad obhájcem mandátu náskok (28,3 ku 24,3 procentům hlasů), ve druhém kole pak jasně zvítězila, když pro ni hlasovalo 67,8 procenta voličů.

V posledních letech jako senátorka kritizovala nový stavební zákon, který Sněmovna letos schválila přes nesouhlas Senátu. Podle Hubáčkové například nebyla změna této důležité normy dostatečně prodiskutována, kritizovala například to, že návrh neprošel připomínkovým řízením.

Za svou práci na krajském úřadě získala v roce 2005 Cenu ministra životního prostředí. "Je příkladem vstřícné, otevřené a aktivní úřednice," řekl o Hubáčkové tehdejší šéf resortu Libor Ambrozek (KDU-ČSL). O tři roky později ji ekologičtí aktivisté nominovali na anticenu Ropák za to, že souhlasila s vedením dálnice na Vídeň kolem Pohořelic.

Kandidaturu odmítl Petr Hladík (37; KDU-ČSL)

, místopředseda KDU-ČSL (od roku 2019) a první náměstek primátorky města Brna (od roku 2016). Otec pěti dětí na facebooku přiznal, že nabídku na post dostal, ale nepřijal. Kvůli rodině, i kvůli tomu, že chce dál působit v Brně.

Martin Baxa (46, ODS)

Datum a místo narození:

16. září 1975, Plzeň

Vzdělání:

absolvoval obor učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy na Masarykově univerzitě v Brně (1999)

Dosavadní funkce:

primátor Plzně (od 2018), místopředseda ODS (od ledna 2018), poslanec (od října 2017), zastupitel Plzeňského kraje (od 2004), zastupitel města Plzeň (od 2010)

Profesní kariéra:

od roku 1999 učil dějepis a zeměpis na plzeňském gymnáziu na Mikulášském náměstí, na škole zůstal jako učitel na částečný úvazek i jako profesionální politik po roce 2004, skončil až po zvolení do Poslanecké sněmovny

Působení v politice:

o funkci zastupitele Plzně se poprvé ucházel v roce 1998 jako nestraníka za ODA, o rok později vstoupil do ODS, za niž byl v roce 2002 zvolen zastupitelem; od podzimu 2004 je členem krajského zastupitelstva, první čtyři roky byl radním pro kulturu a památkovou péči, od listopadu 2016 do února 2018 byl náměstkem hejtmána, na starosti měl stejnou oblast; od listopadu 2010, kdy se po čtyřleté pauze vrátil do plzeňského zastupitelstva, byl čtyři roky plzeňským primátorem, po komunálních volbách 2014 se stal primátorem prvním náměstkem pro oblast kultury, turismu a památkové péče; mezi lety 2006 a 2010 působil v zastupitelstvu obvodu Plzeň 3; je také šéfem plzeňské krajské organizace ODS a od roku 2018 i místopředsdou strany

Rodina:

je ženatý

Ostatní:

Za jeho působení v čele města připravila Plzeň projekt Evropského hlavního města kultury pro rok 2015 (pořadatelství získala v září 2010, tedy ještě před Baxovým příchodem na magistrát). Této úspěšné akci se věnoval i poté, co se v roce 2014 stal náměstkem primátora.

Po volbách v roce 2014 si prohodil funkce s Martinem Zrzaveckým z ČSSD, ten se stal primátorem, zatímco Baxa prvním náměstkem.

V roce 2010 se tehdy pětáctiletý Baxa stal nejmladším primátorem v historii Plzně.

V dubnu 2019 ho ODS navrhla do čela sněmovního školského výboru, kde měl nahradit Václava Klause mladšího, který byl vyloučen ze strany, poslanci ho však nevolili.

V letošních volbách do Sněmovny byl lídrem kandidátky koalice Spolu v Plzeňském kraji.

V povolebních spekulacích o složení budoucí koaliční vlády býval zmiňován i jako možný ministr školství.

Věslav Michalik (58, STAN)

Datum a místo narození:

1. března 1963, Český Těšín

Vzdělání:

vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou ČVUT v Praze, kde v roce 1992 získal i titul kandidáta věd (CSc.); ekonomické vzdělání si doplnil na Rochester Institute of Technology v USA

Dosavadní funkce:

místopředseda hnutí STAN (od 2021), starosta Dolních Břežan (od 2004), zastupitel Středočeského kraje (od 2012), náměstek hejtmanky pro oblast financí, dotací a inovací (od 2020)

Praxe:

v letech 1986 až 1996 pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR v Ústavu jaderné fyziky a Ústavu dozimetrie záření, po odchodu z akademické sféry až do roku 2007 působil ve finančních institucích (Živnostenská banka, Bank Austria, Creditanstalt, HypoVereinsbank, Unicredit) v různých funkcích od analytika až po člena představenstva; od roku 2002 také podniká v oboru investiční poradenství; v komunálních volbách v roce 2002 byl zvolen zastupitelem Dolních Břežan, do roku 2004 byl místostarostou, poté se stal starostou; v roce 2012 byl zvolen zastupitelem Středočeského kraje, v letech 2016 až 2017 byl radním kraje pro hospodářský a regionální rozvoj včetně evropských fondů a rozvoje venkova, v listopadu 2020 se stal náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro finance a strategii

Členství a funkce v politických stranách:

členem STAN je od roku 2013, od roku 2014 zasedá v předsednictvu hnutí, je předsdou středočeského krajského výboru STAN

Rodina:

je ženatý, má dvě dospělé děti

Ostatní:

V době, kdy působil jako jaderný fyzik v Akademii věd, absolvoval několik dlouhodobých pobytů v zahraničí (Rusko, Francie, Německo).

Je autorem desítek publikací v mezinárodních vědeckých časopisech.

Dolní Břežany u Prahy, kde je již 17 let starostou, jsou prosperující obcí, kde mimo jiné sídlí výzkumné laserové centrum ELI Beamlines, které je jedním z největších výzkumných projektů v Česku.

Petr Gazdík

(47, STAN)

Datum a místo narození:

26. června 1974 v Uherském Hradišti

Vzdělání:

v roce 1996 dokončil studium na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, obor učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů (matematika-zeměpis)

Současná funkce:

poslanec (2010 až srpen 2013 a znovu od října 2013); místopředseda hnutí Starostové a nezávislí (STAN; od dubna 2019; post obhájil letos); člen zastupitelstva Zlínského kraje (od 2008; v letech 2016-2020 byl i členem rady kraje); předseda občanského sdružení MAS Východní Slovácko (od 2005); místostarosta obce Suchá Loz na Uherskohradištsku (od 2011)

Praxe:

učitel na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově (1996-2002); starosta obce Suchá Loz (2002-2010); místopředseda regionu Východní Slovácko (2004-2008); člen dozorčí rady akciové společnosti Uherskohradištská nemocnice (2010-2013); předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové (2010-srpen 2013 a od října do listopadu 2013), první místopředseda (od března 2014 do dubna 2016) a zastupující předseda STAN (od listopadu 2014 do dubna 2016), místopředseda Poslanecké sněmovny (od prosince 2013 do října 2017)

Působení v politice:

Gazdík se angažoval v hnutí Nezávislí starostové pro kraj, které vzniklo v roce 2004 ve Zlínském kraji, v únoru 2009 se hnutí přejmenovalo na Starostové a nezávislí (STAN) a Gazdík se stal jeho předsedou; v čele STAN byl do roku 2014 a poté opět mezi roky 2016 a 2019

Rodina:

ženatý, s manželkou Evou má tři dcery a syna

Ostatní:

Podle Gazdíka, který má zkušenost z pozice učitele i radního Zlínského kraje pro školství, by se měly zrušit státní maturity v jejich současné podobě. Státní zkouška by nově měla představovat jakési středoškolské minimum znalostí z českého a cizího jazyka, matematiky a případně i dalších předmětů. Splnění této zkoušky by pak bylo vstupenkou ke školní maturitní zkoušce, kterou by si každá škola dělala po svém.

Gazdík by se chtěl zaměřit například na větší propojení vzdělávání s praxí, zjednodušit možnost přechodu středoškoláků mezi různými typy škol a umožnit zakládání krajských polytechnik s profesním zaměřením. Své priority představil na webu moderniskolstvi.cz. Chtěl by vytvořit například takzvané reálky, které by kombinovaly gymnaziální a odborné vzdělávání a nenuťily žáky k brzkému rozhodování o budoucí profesi. Vzniknout by podle něj měl také nový model polytechnik s nabídkou profesního vysokého školství, které by umožnilo integrovat část vyšších odborných škol a propojit zaměstnavatele víc se vzdělávacím systémem.

Gazdík nedávno řekl, že by chtěl platy učitelů udržet na úrovni 130 procent průměrné mzdy, na kterou se dostaly za vlády Andreje Babiše. Gazdík oceňuje Strategii 2030+ dosavadního ministra školství Roberta Plagy (za ANO) a chválí také připravovaný zákon o pedagogických pracovnících, který vedle příplatků zavádí i možnost, aby ve školství působili i lidé bez pedagogického vzdělání. Zároveň poukázal na to, že v příštích osmi letech dosáhne až polovina učitelů důchodového věku a bude třeba je někým nahradit. Ani všichni absolventi pedagogických fakult ovšem nebudou stačit. Navíc platí, že i učitelé přicházející z odborné praxe by si měli do tří let začít vzdělání doplňovat. "Pedagogické fakulty potřebují revoluci a potřebují, aby se i ony více přizpůsobily požadavkům, které v těch školách jsou," řekl.

V polovině roku 2007 podala Suchá Loz, kde byl Gazdík starostou, spolu s obcí Vysoké Pole žalobu u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku kvůli údajné daňové diskriminaci menších obcí. Žaloba byla stažena poté, co v říjnu 2007 vláda schválila novelu zákona o rozpočtovém určení daní, kterou obě radnice požadovaly.

Gazdík byl v lednu 2008 jedním ze zakladatelů Sdružení místních samospráv České republiky (SMS). Organizace vznikla jako protipól Svazu měst a obcí, který podle SMS nedostatečně hájí zájmy malých obcí.

V minulosti byl předsedou České komise pro UNESCO.

Gazdík stál v čele STAN od jeho vzniku v roce 2009, na sněmu v březnu 2014 funkci už neobhajoval a stal se prvním místopředsedou. "Starostové a nezávislí nemají být kultem jedné osobnosti. Potřebujeme přehodit výhybku," řekl před sněmem a dodal, že chce předsednický post opustit také z rodinných důvodů, neboť se mu má brzy narodit čtvrté dítě. Už v listopadu 2014 se však musel jako první místopředseda znovu ujmout řízení hnutí, neboť jeho nástupce v čele STAN Martin Půta se

funkce vzdal kvůli podezření z přijetí úplatku a ze zneužití pravomoci. V dubnu 2016 pak byl Gazdík znovu zvolen předsedou hnutí, kterým byl do dubna 2019.

Na podzim 2017 se STAN pod jeho vedením dostala těsně do Sněmovny, když získala 5,18 procenta hlasů a šest mandátů. Úspěšná byla strana i v senátních (druhé místo po ODS) a obecních volbách v roce 2018.

Mezi jeho zájmy patří skauting a florbal.

Jan Lipavský

(36, Piráti)

Datum a místo narození:

2. července 1985, Praha

Vzdělání:

vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**; v rámci studijního programu Erasmus absolvoval dvousemestrální pobyt na Kentské univerzitě ve Velké Británii

Dosavadní funkce:

poslanec (2017 až 2021); celé uplynulé volební období byl místopředsedou výboru pro obranu a zahraničního výboru, působil i jako jeden z místopředsedů klubu Pirátů

Praxe:

pracoval ve společnostech McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovníctví

Členství v politických stranách:

Piráti (od 2015)

Rodina:

s partnerkou vychovává dceru

Ostatní:

V uplynulém volebním období Sněmovny byl například jedním z autorů pozměňovacích návrhů k takzvanému lex Dukovany, které uzákonily vyřazení ruských a čínských firem z tendru na výstavbu nových jaderných bloků v Dukovanech. Ve Sněmovně patřil k neaktivnějším odpůrcům ruského angažmá. Lipavský také loni v listopadu požadoval, aby MZV odebralo diplomatický pas prezidentovu poradci Martinu Nejedlému, a to ve spojitosti s Nejedlého cestou do Ruska.

Loni v říjnu ve Sněmovně odmítl ruskou kritiku odstranění sochy maršála Ivana Koněva v Praze 6. "Jedná se o výzdobu náměstí na Praze 6 a tento druh výzdoby náměstí nepodléhá žádné mezinárodněprávní ochraně. Tuto výzdobu tam umístil komunistický režim v roce 1980 a nelze ji označit jinak než za výraz normalizační servility vůči moskevskému vedení," prohlásil Lipavský s tím, že nemůže být řeč o tom, že pomník je válečným památníkem nebo hrobem.

Letos na jaře zpochybnil nominaci ministra zdravotnictví za ANO Adama Vojtěcha na velvyslance ve Finsku. Mluvil v této souvislosti o politických trafikách. Ve Sněmovně se kvůli tomu strhla při interpelacích ostrá pře. Například Monika Červíčková (ANO) nařkla Lipavského z toho, že u něho převládají osobní antipatie.

Začátkem listopadu upozornily Lidové noviny na to, že by Lipavského nominace mohla narazit u prezidenta Miloše Zemana. Jedním z důvodů je podle deníku pirátský postoj k Izraeli, který je v rozporu se Zemanovou podporou židovského státu. Piráti totiž zastávají v případě izraelsko-palestinského konfliktu opatrnější a méně jednoznačný postoj.

Poslancem byl zvolen v roce 2017 z pátého místa pražské kandidátky (Piráti tehdy získali v hlavním městě pět mandátů). Na pátém místě, tentokrát koalice Pirátů a STAN, byl i letos, kvůli preferenčním hlasům zasedla za Piráty do nové Sněmovny jen Olyg Richterová, Lipavský skončil až jako šestý náhradník. Po pro Piráty překvapivém výsledku ale Lipavský zdůraznil, že koalice Pirátů a Starostů byla předvolební i povolební. "Dostali jsme silnou podporu 880.000 hlasů a tito voliči by měli být slyšet i ve vládě," uvedl.

Je právě Jan Lipavský, koho prezident ve vládě nechce?

Zdroje MF Dnes a Blesk Zpráv zmiňují, že ANO.

Helena Langšádlová (58, TOP 09)

Datum a místo narození:

14. října 1963 v Praze

Vzdělání:

vystudovala obor vodohospodářské stavby na stavební průmyslovce; později absolvovala politologii na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně (Bc., 2008) a na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze (Mgr., 2010)

Dosavadní funkce:

poslankyně (2010 až 2013 a od října 2013)

Praxe:

pracovala v odboru výstavby a územního plánování jako stavební technička (1984 až 1986), v letech 1990 až 1998 byla majitelkou penzionu; v letech 1998 až 2006 byla starostkou a poté čtyři roky místostarostkou Černošic u Prahy; v letech 2000 až 2008 a od října 2012 do dubna 2013 byla středočeskou krajskou zastupitelkou; v minulém funkčním období byla ve Sněmovně předsedkyní podvýboru pro migraci a azylovou politiku, v předchozím období byla mj. místopředsedkyní výboru pro evropské záležitosti (2013 až 2017) a místopředsedkyní rozpočtového výboru (2010 až 2013)

Členství a funkce v politických stranách:

do roku 2009 byla členkou KDU-ČSL, poté vstoupila do TOP 09; v letech 2011 až 2017 byla místopředsedkyní strany, v letech 2009 až 2017 byla předsedkyní středočeské TOP 09, nyní je členkou výkonného výboru strany

Rodina:

je vdaná, má dva syny

Ostatní:

Ve Sněmovně pracovala i jako předsedkyně stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti a předsedkyně podvýboru pro bankovníctví, pojišťovnictví a finanční trhy, byla členkou podvýboru pro územní rozvoj a financování veřejné správy, byla členkou hospodářského a petičního výboru. Věnovala se mj. tématům dostavby jaderné elektrárny Dukovany, kde prosazovala vyřazení uchazečů z Ruska a Číny, a hybridním hrozbám.

V letošních volbách do Sněmovny byla dvojkou středočeské kandidátky koalice Spolu.

Mikuláš Bek

(57, za STAN)

Datum a místo narození:

22. dubna 1964, Šternberk

Vzdělání:

vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita; 1986, titul PhDr.), později absolvoval doktorské studium hudební vědy na Univerzitě Karlově v Praze (1995, Ph.D.) a v roce 2004 byl habilitován na Masarykově univerzitě pro obor muzikologie

Dosavadní funkce:

senátor za obvod č. 59 (Brno-město, od 2018)

Praxe:

po studiu pracoval na katedře hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (FF UK; interní aspirant, asistent), poté byl v letech 1991 až 2004 odborným asistentem katedry muzikologie FF Univerzity Palackého v Olomouci, Ústavu hudební vědy FF UK a v letech 1999 až 2004 Ústavu hudební vědy FF MU, který i vedl; současně působil i na Londýnské univerzitě (1994) a byl koordinátorem programu Tempus "Music Media Training Programm" (1995-1998); v roce 2004 byl jmenován docentem na Ústavu hudební vědy FF MU; v letech 2004 až 2005 byl prorektorem MU pro vnější vztahy, v letech 2005 až 2011 prorektorem pro strategii a vnější vztahy, v letech 2011 až 2019 byl rektorem Masarykovy univerzity

Členství v politických stranách:

nestráník, před listopadem 1989 byl kandidátem na členství v KSČ

Rodina: je podruhé ženatý

Ostatní:

V čele Masarykovy univerzity vystřídal pravděpodobného budoucího premiéra Petra Fialu (ODS), který školu vedl mezi roky 2004 a 2011.

Jako šéf druhé největší vysoké školy v ČR vzbudil pozornost, když jej prezident Miloš Zeman přestal zvat na oslavy státního svátku 28. října na Pražský hrad. Důvodem bylo nejspíš to, že Bek před sněmovními volbami v roce 2013 odmítl vystoupení

hlavy státu v prostorách Masarykovy univerzity. Bek přitom nebyl jediným, kdo na oslavy v rozporu s tradicí nedostával pozvánky, podobně se Hrad zachoval kvůli jinému sporu i vůči rektorovi Jihočeské univerzity Liboru Grubhofferovi.

Tyto prezidentovy kroky vedly k neúčasti i některých dalších rektorů, celá situace s nepozváním se několikrát opakovala. V roce 2018 pak Bek jako rektor sice dostal od šéfa Sněmovny Radka Vondráčka (ANO) telefonické pozvání na druhou inaugurační prezidenta Miloše Zemana, odmítl ale přijít.

Je členem vědeckých rad několika univerzit a řady dalších odborných institucí a autorem či spoluautorem několika desítek odborných publikací z oboru muzikologie. Byl také místopředsedou České konference rektorů pro vzdělávání.

V roce 1988 se stal kandidátem KSČ, v listopadu 1989 ale kandidaturu zrušil, když se stal jedním ze zakladatelů stávkového výboru na Filozofické fakultě UK.

Do politiky se aktivně zapojil v roce 2018, když byl jako nestraní s podporou ODS, TOP 09, Zelených a STAN zvolen senátorem za volební obvod Brno-město. V horní komoře parlamentu v současné době působí jako předseda výboru pro záležitosti Evropské unie.

Datum a místo narození:

21. října 1974, Třebíč

Vzdělání:

vystudoval rozhlasovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (1999) a Právnickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně (PF MU; 2002); JUDr. (2003) a Ph.D. (2011) na PF MU

Dosavadní funkce:

advokát se specializací na autorské právo v umění, externě vyučuje na PF MU; politické funkce v současnosti nezastává

Praxe:

pracoval jako právník sekretariátu ředitelky Krajského úřadu kraje Vysočina (2003 až 2005), advokátní koncipient (2005 až 2008), od roku 2008 působí jako advokát; byl zastupitelem Třebíče (2010 až 2014, zvolen jako nestraní k Věci veřejné), za Piráty kandidoval jako nestraní do Senátu v Třebíči (2018, skončil třetí) a Evropského parlamentu (2019)

Členství v politických stranách:

nestraní

Ostatní:

Diplomovou práci na JAMU napsal na téma Humor seriálu Simpsonovi, titul JUDr. získal za práci nazvanou Právní ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl v teorii a praxi, doktorát zakončil disertační prací Právní aspekty humoru (obě tyto práce vyšly knižně).

Jako advokát se věnuje celé oblasti práva, jeho hlavní specializací je ale právo autorské. S Piráty spolupracoval například ve sporu s kolektivními správci, Pirátskou stranu zastupuje v trestním řízení ohledně obvinění související s provozováním internetové stránky www.sledujuserialy.cz. Je kritikem současného pojetí funkce kolektivních správců autorských práv, zastupuje také restaurátory, majitele obchodů, pořadatele koncertů nebo lázeňská zařízení (ty zejména ve sporech o úhradu poplatku za umístění televizorů na pokoje lázeňských pacientů).

Zastupoval například brněnské Centrum experimentálního divadla (CED) ve sporu s kardinálem Dominikem Dukou, který po CED a Národním divadle Brno požadoval omluvu za uvedení dvou kontroverzních her režiséra Olivera Frljiče Prokletí a Naše násilí a vaše násilí na přehlídce Divadelní svět v květnu 2018. Duka a jeho právník Ronald Němec, který se k žalobě připojil, chtěli omluvu, protože podle Duky silně zasáhly do jeho vyznání. Žalobu ale soudy zamítly, nyní se věci ještě zabývá Ústavní soud.

V roce 1995 získal za hru Jawa Honda na začátku října ocenění pro autora rozhlasových her do 30 let, kterou vypsala Český rozhlas a Sdružení pro rozhlasovou tvorbu za podpory ministerstva kultury a nadace Český literární fond. Byl také spoluautorem scénáře televizního filmu o mladém advokátovi Sejit z cesty (2012).

Táta od rodiny a nezkušený aktivista: Lipavský si to chce rozdat s Ruskem a nevoní mu ani Izrael [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Štěpán Karlesz, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 14:09, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Rubrika: Zprávy, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,81

Prezident Miloš Zeman má výhrady k několika nominantům na ministerské posty, nechce ale Petru Fialovi při skládání vlády házet klacky pod nohy. Vetovat tak bude pouze jednoho z nich. Jak se ukázalo, řeč je o pirátovi Janu Lipavském, který má dostat na starost zahraniční resort. O absolventovi teritoriálních studií toho příliš známo není, když už se ale v médiích za poslední roky objevil, právě Zemanovi to způsobilo pěkných pár vrásek na čele.

Jan Lipavský nepatří zrovna mezi politické celebrity, lidé toho o něm vědí málo. Může za to i skutečnost, že si šestatřicetiletý pirát důkladně střeží soukromí. Známo je o něm například to, že studoval teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Jako takový se dostal skrze studijní program Erasmus na prestižní univerzitu v Kentu.

Sociální síť Lipavský zasvětil převážně politice. Sem tam se na nich ale ukáže jako vášnivý turista, který rád křížuje krajiny Česka.

„S rodinou jsm

e i letos vyrazili pro větší klid na dovolenou po Česku. Vystoupali jsme třeba na nejvyšší vrchol naší země, na Sněžku,“ pochlubil se letos v červenci.

Jan Lipavský je vášnivý turista.

Onou rodinou je pro pirátského poslance manželka a dcera. Speciálně na jejich soukromí si zakládá, takže zatímco jiní politici obzvláště před volbami svoje drahé polovičky a ratolesti nastavují před kamery, paní Lipavská připomíná ženu slavného seriálového detektiva Columba.

Pracovní zkušenosti má Lipavský jako analytik a manažer IT projektů v bankovníctví či marketér. A zde se dostáváme k tomu, proč ho nejen Zeman, ale nedávno třeba i europoslanec Jan Zahradil kritizoval coby člověka nijak zvlášť kompetentního řídit ministerstvo zahraničí.

Turista Jan Lipavský

Lipavský je členem pirátského zahraničního výboru, což je jediná jeho oficiální zkušenost se zahraniční politikou. Zřejmě i na to Zeman narážel, když mluvil o ministrech, kteří daným resortům nemohou rozumět, protože se jimi nikdy nezabývali.

Naopak Lipavský v roli poslance brnkal prezidentovi na nervy aktivismem. Bojoval například za to, aby bylo z tendrů na výstavbu nových jaderných bloků v Dukovanech předem vyřazeno Rusko a Čína. Také z role poslance i obyvatele Prahy 6 podporoval odstranění sochy maršála Koněva a výhrady má k přesunutí české ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma.

V neposlední řadě Lipavský mnohokrát vyjádřil svou podporu Tchaj-wanu a prezidentovi se pochopitelně nezalibil ani tím, že po ministerstvu zahraničí požadoval odebrání diplomatického pasu jeho poradci Nejedlému.

Jan Lipavský a tchajwanský ministr zahraničí Joseph Wu

Zda Petr Fiala ustoupí jedinému požadavku prezidenta Zemana v sestavování vlády, bude otázka několika následujících dní. Lze očekávat, že si za Lipavským budou tvrdě stát Piráti, předseda Ivan Bartoš ho minulý týden označil za člověka jako dělaného resort zahraničí vést.

„Pokud někdo nevidí mezi Piráty odborníka schopného řídit resort zahraničí, měl by se více zajímat o Honzovu práci. Jan Lipavský ví, že prosperita České republiky stojí na vzdělání, pracovitosti, vynalézavosti, zájmu o moderní technologie a schopnosti vyvážit zboží s vysokou přidanou hodnotou do zahraničí,“ uvedl Bartoš na Facebooku.

Foto:

Jan Lipavský
Instagram

Nosím s sebou balíček respirátorů navíc [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Monika Hoření, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 14:40, RU / den: 150 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,67

Rozhovor Haló novin s obyvatelkou Moskvy Zojou Jumatovovou

Rusko se od září týká výrazně zhoršené epidemické situace, kvůli čemuž úřady zpřísnily protikoronavirová opatření a prezident Vladimir Putin schválil začátek listopadu na celonárodní úrovni mimořádné týdenní pracovní volno. Vedení jednotlivých oblastí ale zároveň volnou ruku v tom, aby ho případně prodloužily.

Jaká je aktuální situace s covidem v Moskvě?

Podniky sloužící městské infrastruktuře, podniky s tržišťem provozem, nemocnice a zdravotnická zařízení nadále nepřetrvávají.

Podporují se všechny vzdálené formy práce - prodej zboží, poskytování služeb atd. Všechny lékařské ústavy, lékárny, obchody s potravinami a obchody se základními potřebami pracují s přísným dodržováním režimu použití ochranných respirátorů.

Školy v Moskvě byly uzavřeny na prázdniny o něco dříve, než tomu bývá obvykle, školky také, ale ve školkách zůstaly malé skupiny dětí, nemají nikoho, kdo by děti hlídal. Ústav vysokoškolského vzdělávání dočasně přešly na dálkové studium.

Například můj syn studuje ve čtvrtém ročníku **fakulty sociálních věd** a masové komunikace a jeho se to týká také.

Samosprávné rovněž poskytují občanům své služby elektronicky.

Jak konkrétně vy a vaše rodina nyní využíváte a pracujete?

Již jsme to jednou zažili, protože iv prvním lockdownu byly zavedeny všechny nástroje, které nabízejí práci na dálku s dálkovým připojením počítačů. Pracuji tak nyní já, moji přátelé mají to samé. Už celý tento rok platí, že jakmile je zjištěno na kterémkoli pracovišti covidem, je celá kontaktní skupina okamžitě převedena na práci na dálku po dobu 5-7 dní, do získání negativního testu PCR.

Je v Moskvě povinné nosit v dopravních prostředcích respirátory či ochranné roušky? U nás se píše, že ne všichni Moskvané toto dodržují.

Nosit je ve veřejných dopravních prostředcích je nutnost. Většina cestujících to dodržuje. Ano, u mladých některých je patrná určitá nebalost, ale pokuty jsou vysoké (až 5000 rublů) a lidí k častým kontrolám ve veřejné dopravě, takže respirátory nosí většinu.

Já osobně nosím s sebou už po celý rok balíček respirátorů navíc – a když se ocitnu v uzavřeném prostoru s takovým narušitelem práv občanů, vždy neodbytně a zdvořile navrhnu, aby si jeden vzal a nasadil si jej. V této mé soukromé činnosti jsem dosud byla vždy úspěšná. I když jsem očkována proti covidu, můžeme být přenašeči.

Říkala jste, že pokuty za nenošení ochrany dýchacích cest jsou v Moskvě dosti vysoké. Je zřejmé z vašich slov, že jste nikdy žádnou pokutu nedostala...

Jak jsem již řekla, došlo – a docházelo – ke kontrole ve veřejné dopravě. A ve sdělovacích prostředcích se o udělených pokutách v metru, autobusech, tramvajích pravidelně píše. Zrovna mezi mými známými takto nezodpovědní lidé nejsou. Každý, kdo má soukromé vozidlo, raději je používá. V soukromých automobilech není povinné nosit roušky, ale ve voze taxi ano, v nichž je to povinné pro řidiče i spolujezdcé. Taxikář může dokonce odmítnout odvézt cestujícího, pokud nemá tuto ochranu. A taxikáři jsou také kontrolováni dopravní policií, která má pravomoc pokutovat i za to, že taxikář nemá respirátor. Plus v mobilních aplikacích provozovatelů taxislužeb probíhá průzkum kvality služeb, kteří mohou vyplnit poté, co využili služeb taxikáře. První otázkou je, zda měl řidič respirátor nebo roušku. Tomuto hodnocení řidiče pro následné objednávky.

Jaká je vlastně proočkovanosť proti covidu moskevských obyvatel?

Zde mohu pouze zopakovat oficiální čísla. V Moskvě k 12. listopadu bylo vakcíny očkováno 4,4 procenta obyvatel, tj. 53,6 procenta dospělých. Dvěma dávkami 34,8 procenta obyvatel (42 procent dospělých).

Musíme však vzít v úvahu i pojem kolektivní imunita, protože ti, kteří již byli nemocni covidem, ale nebyli očkováni, získali díky protilátkám přirozenou imunitu, uvádí se, že asi po dobu šesti měsíců. Tedy pokud vezmeme v úvahu toto »přirozené očkování«, procento chráněných občanů je výrazně vyšší.

Zpravodaj České televize v Ruské federaci uvedl, že ruští občané mají o očkování menší zájem. proč? Vždyť Sputnik, což je asi ve světě neznámější ruská vakcína, je kvalitní.

Jsem si jista vakcíny Sputnik V, stejně jako ostatní vakcíny. Podle mého názoru jde o hlubší otázku, než je kvalita vakcíny. Je to otázka mentality a tradice.

Stejně jako v případě každoročního očkování proti chřipce je populace rozdělena do dvou skupin – na ty, kteří potřebují nutně nechat se očkovat, aby se předešlo, a na ty, kteří jsou přesvědčeni, že nakonec stejně každý člověk prodělá a není třeba zasahovat dělat přirozené cesty. Myslím, že poměr těchto dvou skupin je 50 ku 50.

Zpočátku všeobecná netečnost obyvatel tlačila na stav »vyčkávat«. Zvláště když mnozí prošli nemocí COVID-19 v lehké formě, a tudíž si mysleli, že když onemocní i všichni ostatní, bude to i v jiných případech snadné. Také si lidé z méně zalidněných oblastí a měst mysleli, že »ať se tím trápí v megapolích, ale u nás se to stát nemůže, odkud by se ostatně virus vzal, že?«.

Když vyšlo najevo, že epidemie je řádí všude, že virus zmutoval a opakovaná infekce se staly častějšími, mnoho lidí pochopilo, že řešení je vakcína. Tito lidé také vzali v úvahu, že mnoho významných faktorů pro očkování se netýká jen jich samotných, ale i jiných motivů - chránit své starší příbuzné či děti, udržet si práci, mít větší zaměstnání, zachovat obvyklý způsob života – restaurace, zábava, sport, cestování a podobně. Někdo byl opatrnější a čekal na »tvrda«statistická data o výskytu covidu. Někoho odrazuje krátkodobá potřeba zdržet se alkoholu.

Pocházíte z rodiny, kde vám blízká osoba zemřela na komplikace způsobené covidem. Byla vaše maminka, jejíž organismus nezvládl boj s touto nemocí, také očkována?

Matce bylo 96 let, když zemřela, a nebyla očkována. Totiž vzhledem k věku by měla být očkována, to je samozřejmě, ale nelze se vakcinovat byl zdravotní, před devíti lety jí totiž byla odebrána jedna ledvina a slezina. Proto jsem osobně byla velmi opatrná při dodržování všech ochranných opatření a nechala jsem se očkovat Sputnikem V. Bohužel jsem ji neochránila... Jedna ledvina si neporadila s toxikologickou náloží covidu, ačkoli plicní nález u matky byl nevýznamný.

Já sama jsem také covid prodělala. Onemocněla jsem šest měsíců po očkování, a průběh byl mírný, jen rýma a bolelo mě v krku. Plíce nebyly zasaženy vůbec. Všechny typy protilátek ve mně výrazně vzrostly - jak přírodní, tak z vakcíny, což ukazuje na její aktivní účinek - dokonce jsem poskytla krevní plazmu, abych pomohla jiným pacientům. Vzali mi 600 ml, což jsou tři terapeutické dávky.

Tedy vy jste očkována, a co členové vaší rodiny?

Můj 22letý syn a 59letý manžel nebyli dosud očkováni. Oba už byli nemocni, manžel byl dokonce ve vážném hospitalizován, ale jak se ukázalo, intenzivní péče nebyla nutná. Moje 85letá tchyně byla hned na začátku očkovací kampaně očkována dvousložkovým Sputnikem V, a když můj manžel onemocněl covidem, ona to přestála naprosto v pohodě, bez nemoci. Nyní již uplynulo šest měsíců, tedy splnila požadavky z očkovacího centra a byla přeočkována Sputnikem-Light. Takže má rodina má kolektivní imunitu maximální.

Tato čísla však nejsou relevantní, jsou velmi relativní, protože v průběhu času hladina protilátek klesá a my se tím musíme zabývat znovu.

Mým orientačním datem pro přeočkování je nyní leden 2022. Ale jako mnoho jiných i já sleduji každé dva měsíce hladiny protilátek. Analýza může být provedena zdarma prostřednictvím záznamu na městské poliklinice nebo prostřednictvím certifikovaných komerčních laboratoří. V Moskvě a po celé zemi platí mnoho velkých společností svým zaměstnancům za takové testování. Stejně jako pravidelné PCR testy k identifikaci nemocných v raném stádiu ak prevenci infekce v kolektivech. Jak vypadají očkovací týmy v Moskvě? U nás byla zřízena dočasná či stálá očkovací centra, mobilní očkovací centra jezdí po krajích a dojíždějí za lidmi a někteří lékaři očkují ve svých ordinacích.

Ano, to vše iv Moskvě bylo vytvořeno na bázi městských poliklinik a lékařských center, specializovaných očkovacích center, očkovacích míst ve velkých nákupních centrech nebo místech, kam rádi chodí občané na vycházky, tedy iv parcích. Mobilní centra vyjíždějí do vesnic. Velcí zaměstnavatelé také organizovali očkovací místa přímo ve firmě, úřadu či institucí. Každý, kdo chtěl a chce, má možnost nechat se okamžitě očkovat.

Máte dospělého syna, vysokoškola. Jak mladí Moskvané přistupují k situaci?

Mladí lidé se celkově méně bojí vážných chorob. Můj syn přemýšlel asi tak, že díky prodělání covidu má nyní odborník a otázka očkování se tak pro něj odkládá o šest měsíců. Má tedy v mobilu QR kód osoby, která prodělala covid, což mu otevírá možnosti pro aktivní trávení volného času. Ale raději situaci nepokouší...

Jaká je situace s výskytem onemocnění COVID-19 mimo velká ruská města? Je to v těchto regionech horší, nebo lepší - vzhledem k nižší koncentraci obyvatelstva?

Zde není jednoznačná odpověď. V absolutních číslech je samozřejmě lepší v menších městech než megaměstech. Ale na druhou stranu je nedbalostí obyvatel více a příležitostí pro vakcinaci méně. Pokud tedy migrační toky obyvatel zavlékají virus hromadně do určité venkovské oblasti, je relativní rozsah infekce v ní vyšší.

V Moskvě a ve velkých městech nejenže část nemocnice přešli jen na covidová oddělení, ale také velmi rychle postavili a od základů vybavili mnoho dalších rychle postavených nemocnic. Dám vám příklad: V létě ležel můj manžel v takové nemocnici, která vznikla v areálu VDNCH (areál Výstavy úspěchů národního hospodářství – pozn. aut.). Byly zde pro covidovou nemocnici zrekonstruovány obrovské pavilony každoročního knižního veletrhu, nemocnice je vybavena všemi nejnovějšími lékařskými technologiemi.

V regionech je obecně méně příležitostí vakcinace a sledovat místo výskytu je náročnější. To je můj osobní názor. Například mé starší sestřence z krajského města, které už jsou na penzi, se nechaly co nejdříve očkovat, aby vyloučily rizika. Proč se prezident Putin veřejně, před kamerami a objektivy fotoaparátů, nenechal naočkovat ruskou vakcínou Sputnik V? Určitě by to zapůsobilo na občany jako pozitivní příklad.

Trošku vás opravím. Skutečnost, že prezident Vladimir Putin byl očkován, se ukázal ve všech zprávách a médiích, a to v den, kdy byl očkován. Jen ono vpíchnutí injekce nebylo předvedeno veřejně, to přece není předmětem veřejného představení.

A sám prezident se vyjádřil k tomu, proč neuváděl konkrétní název ruské vakcíny – nemůže ovlivnit občany při výběru, které z ruské vakcíny, rozhodnutí musí občané upravit podle své zdravotní situace. Lepší je každá vakcína, než se vystavovat riziku.

V té době - nevzpomínám si přesně, kdy se prezident nechal očkovat - byly již k dispozici dvě naše, ruské vakcíny - Sputnik V a EpiVakCorona – vyrobených různými technologiemi. Moje kolegyně například čekala na EpiVakCoronu, protože se doporučuje spíše lidem s onkologickými onemocněními v anamnéze. Přestože její účinnost je o něco nižší než u Sputniku, lékař jí doporučil právě tuto mírnější variantu.

Ostatně později, během léta Přímé linky, kdy náš prezident v přímém přenosu s občany Ruska jmenoval vakcínu, kterou nechal očkovat – a uvedl Sputnik.

Můžete ovlivnit skutečnost, že vedení Sberbanky, které má možnosti pro výběr libovolného preparátu světa, doporučil svým pracovníkům a rodinným příslušníkům Sputnik V.

Jsou restaurace a kavárny otevřené bez omezení, nebo existují omezení?

Restaurace a kavárny pracovaly pouze s donáškou hotových jídel. Taková zkušenost byla jistě i u vás. Ti podnikatelé, kteří tyto formy práce zvládli dříve, měli šanci ekonomicky přežít, protože ne všechna gastronomická zařízení to zvládla. Ale konstatuji, že mnoho restaurací a kaváren již v létě zkrachovalo. Donáška hotových jídel z restaurací a kaváren či cukráren se u nás bouřlivě rozvíjí. Stejně jako dovoz zboží z různých obchodů.

Od 8. listopadu jsou restaurace i kavárny zase otevřené, povinnosti je nosit ochranu dýchacích cest. Ale mají málo zákazníků. Zato v restauracích rychlého občerstvení je návštěvníků mnoho, jak je zvykem.

A co kulturní zařízení, galerie, muzea, divadla, kina – to běží?

Divadla a muzea fungují - za předpokladu, že obsazenost prostoru není vyšší než 50 %, vstup pouze s respirátorem a QR kódem (dokládajícím očkování nebo prodělaný covid maximálně před šesti měsíci).

Kina už jsou otevřená, ale byla zavřená. Musí zachovat zaplněnost na 75 %. A samozřejmě diváci musí mít respirátory. V některých kinech prověřují QR kódy.

Hromadné kulturní, zábavní, sportovní či reklamní aktivity jsou zakázány. Existuje výjimka, že na základě rozhodnutí Rospotrebnadzoru (ruský státní orgán dohlížející na dodržování práv spotřebitelů – pozn. aut.) se hromadná událost může konat, úplné detaily ale neznám. Víím, že povinné jsou vždy respirátory, QR kódy a účast je omezena.

Jaká omezení platí v nemocnicích?

To je obtížná otázka. Pokud pacient potřebuje hospitalizaci, jedná se vždy o uzavřenou izolovanou nemocnici. Sanitka je tam poslána bez příbuzných. Jde o léčbu infekčních onemocnění, tedy všechny návštěvy jsou zakázány.

Pacientům jsou povoleny mobilní telefony, je možné jim předat prostřednictvím speciálních služeb věci, které jsou povoleny – například zdravotní pomůcky, hygienické potřeby, ovoce, sušenky aj. Každá nemocnice má vlastní systém informování rodiny a komunikace s lékaři. Všechny kontakty jsou umístěny na webových stránkách zdravotnického zařízení.

Zvláštností covidu je, že stav pacienta se může velmi brzy zhoršit na kritickou úroveň. Bývají také situace, že pacient přiveze ve stabilizovaném stavu, ale odpoledne již může být na jednotce intenzivní péče.

Moje zkušenost byla se dvěma nemocnicemi - s manželem a maminkou. S manželem to bylo očividně jednodušší, protože mohl používat telefon a mluvit s námi. Navíc, když jsem čtyřikrát denně volala na centrální dispečink nemocnice, mohla jsem získat informace o jeho teplotě, tlaku, saturaci a dynamice jeho celkového stavu. Informace o dalších chronických onemocněních manžela bylo možné přenést k lékaři, aby provozovatel upravil léčbu.

U maminky to bylo složitější. V posledních měsících přestala používat mobilní telefon, chodila sice, ale nemohla se obsloužit. Můj kontaktní telefon byl zaznamenán na její kartu a nemocnice mi museli volat, když bylo něco potřeba. V době resuscitace, když už byla maminka v umělém spánku, se mnou se spojili v kteroukoli denní dobu.

Ale přijít za nemocným a třeba pomoci s péčí o něj je zakázáno. Příležitost mluvit s mojí maminkou, povzbuzovat ji, utěšovat, držet ji za ruku vůbec nebyla. A toto je těžké břemeno, které stále nosím v srdci.

Nekončeme tak chmurně. Jsou i nějaké pozitivní následky opatření proti covidu?

To ano, poslední dva měsíce máme v práci babyboom, kolegům a kolegům se narodilo osm miminek. Za předchozí tři roky jich tolik nebylo. Tak to je »vedlejší« efekt práce v izolaci doma...

Monika HOŘENÍ

Chceš navštívit University of Cambridge? Přihlas se právě teď! URL Automatický překlad

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: heyfomo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 15:05, Země: Česko

Dvacetiletý Rony (Facebook: RonaldDobos00), Slovák z Košic, studuje na Cambridge druhým rokem matematiku.

Šestatřicetiletý Honza (Twitter: JanRuziJan) univerzitu dokončil před pár lety.

Je to Čech ze Žďáru, který bydlí v Hong Kongu a pracuje pro PPF.

Vyhlášená britská univerzita v Cambridgi má více než 800letou tradici. Studoval na ní Isaac Newton Charles Darwin Francis Bacon anebo právě tady kluci. Podle mnohých je to jedno z nejinspirativnějších míst na Zemi a podle kluků jsou tyhle „Bradavice“ mega super. Rozhodli se proto českým a slovenským středoškolákům pomoci se na ně dostat. Pokud tě láká life-changing zkušenost na akademické půdě, možná tě program Experience Cambridge zaujme.

V prvé řadě se ale pojmě podívat na to, co o samotné akci i studiu říkají Honza s Ronym.

Víte, kolik přibližně studentů, kteří se programu v minulosti zúčastnili, na Cambridgi poté studovalo nebo stále studuje?

Honza: Každý rok se na školu dostanou dva až tři naši účastníci, což je úplně super. A to zvlášť když vezmeme v potaz, že na celou Cambridge se každý rok dostanou jen tři tisíce lidí z více než sto zemí světa.

Rony: Jo, je to fajn. Dvacet až třicet procent účastníků našeho projektu si fakt podá přihlášku a dostane se. Dalším to pomůže se přestat bát a dostanou se na jiné skvělé školy. Já sám jsem toho příkladem, protože pár roků zpátky jsem absolvoval program Experience Cambridge, pak jsem si podal přihlášku a dnes tu druhým rokem studuju matematiku a fyziku. No a

zároveň pomáhám ostatním.

Jaké mají podle vás studenti, kteří se programu zúčastnili, výhody při přijímačkách?

Rony: Hlavní je přestat se bát. Já jsem z Košic a Anglie byla daleko. Proto pro mě bylo důležité si školu osahat ještě před tím, než jsem si podal přihlášku. Konkrétně mi pomohlo vyzkoušet si přijímačky nanečisto, na Cambridge je hodně důležitý i pohovor. Nutné je ale zjistit si, jak napsat motivační dopis, jak tu probíhá výuka a samotné zkoušky. Vše se hodně liší od toho, co známe v Čechách a na Slovensku. Taky jsem tak přišel na to, jak mohu získat stipendium a další finanční pomoc při studiu. Honza: Navíc je to hodně o partě. Cambridge studuje několik desítek lidí ze střední Evropy, není to nic nedosažitelného. A spolužáci se pořád potkávají – i bývalí studenti, jako jsem já. Vždycky najdete někoho, kdo vám pomůže, poradí. Já sám jsem takhle provázel gymnpláky po Cambridge.

Rony, jak ses ty hlásil na Experience Cambridge a jak to probíhalo?

Rony: Bylo to v pohodě. Vyplnil jsem Application Form, což je něco jako motivační dopis (části z něj jsem navíc pak využil, když jsem se o rok později hlásil na Cambridge). Potom proběhlo on-line interview, kde jsem dostal pár otázek z fyziky a matematiky. Ty byly úmyslně hodně těžké, ale já jsem věděl, že nejde o to všechno dobře vyřešit, ale hlavně mluvit nahlas o tom, jak nad tím problémem přemýšlím. Takhle se mimochodem na Cambridge hodně učí a zkouší: Jde hlavně o přemýšlení a myšlenkový proces.

No a pak mě vybrali a já jel do Cambridge! Byly to jedny z nejintenzivnějších dní v mém životě. Viděl jsem školu, možné budoucí spolužáky, profesory, přednášky... Jedli jsme normálně v kantýně jak ve filmových Bradavicích. Zpětně to hodnotím jako hodně věrnou reprezentaci toho, jak studium na Cambridge v reálu vypadá.

Mohli byste vypíchnout nějaké zásadní postřehy, kvůli kterým se Cambridge odlišuje od jiných britských, ale i českých univerzít?

Honza: Cambridge je nejlepší akademická zkušenost. Máme nejlepší profesory na světě. Jsou to skutečné bedny a poznal jsem i dva nositele Nobelovy ceny. Wow. Zároveň vás aktivně stimulují, abyste přemýšleli. Nejde o biflování se vzorečků, ale musíte toho hodně přečíst a hodně poslouchat, abyste pak mohli i hodně mluvit. Profesori mají povinnost se vám věnovat. Nejde o nějaké konzultační hodiny jako v Čechách, kde má na vás profesor pět minut (čest výjimkám). Tady je profesor hodnocený i podle toho, jak moc má úspěšné studenty. Najdete tu taky spoustu mimoškolních aktivit. Jen oficiálních studentských klubů a spolků je tu víc než šest set (od veslování přes debatní kluby až po spolek přátel anatomie a rugby).

Rony: Je to pecka. Spoustu věmů a možností, takže se učím efektivně využít čas. Jsem totiž v prostředí, kde si přeju, aby můj den měl třicet hodin.

Jakou nejceněnější zkušenost jste si z Cambridge odnesli?

Rony: Osobní přístup profesorů je nejvíc. Snaží se vám věnovat moře času a všechno vám chtějí srozumitelně vysvětlit. Jasně, na konci dne je to ostrá soutěž, protože jsou tu nejlepší profesori, studenti i vědci na světě. Proto má taky Cambridge hned sto osmnáct nositelů Nobelovy ceny (jen Harvard je lepší, ten jich má sto šedesát jedna). Ale i když musíte hodně makat, všichni vás podporují, pomáhají vám a je to tu superférové.

Honza: Skvělý je taky tzv. College systém, což funguje podobně jako v Harry Potterovi. Tam byste byli v Nebelvíru, nebo ve Zmijozelu, tady jste na Trinity College (tam je Rony), nebo na Downing (tam jsem byl já). Tak si vytvoříte hodně osobní bublinu kamarádů nejen v rámci svého oboru, ale i na koleji. A tito přátelé vám zůstanou celý život.

Jak si vybrat VŠ a nezbláznit se z toho

Proč by měli studenti jít na dobrou školu do zahraničí?

Rony: Dobré školy mají perfektní reputaci a vy se můžete srovnávat s těmi nejlepšími, a to ne v rámci jedné země, ale celosvětově. O to víc jsou tu všichni skromní. Pokud rozmyslíte nad prací ve výzkumu (v jakémkoliv oboru) nebo chcete odstartovat kariéru v zahraničí (jako tady Honza), tak startovat z top školy je pak o hodně lehčí.

Honza: Není problém to taky zkombinovat. Já sám jsem první vystudoval Karlovku (FF a FSV) a pak jsem šel na Cambridge. Tím, že jsem byl o trochu starší, jsem si to i víc užil. Na světě navíc existují desítky skvělých univerzít (od Oxfordu přes Harvard a Princeton až po Berlín a Sorbonnu). Na všechny se dá dostat a žádná není nedosažitelná – ať už odborně, nebo finančně. Když už mluvíme o penězích, tak Cambridge má daleko víc programů finanční podpory studentů než české školy. Plus taky můžete požádat o stipendium soukromé nadace. Těch je taky v Čechách řada: Třeba Kellner Family Foundation nebo Bakala Foundation. Není se čeho bát, vzhůru do toho!

Na program Experience Cambridge se může přihlásit jakýkoliv ambiciózní třeták na střední z Česka nebo Slovenska. Musí mít excelentní prospěch z předmětů, kterým by se rád na univerzitě věnoval, a průměr známek maximálně 1,5. Pokud má čas i na jiné mimoškolní aktivity (školní olympiády, soutěže, výměnné pobyty apod.), je ideálním kandidátem. Projít musí přijímacím pohovorem.

Jestli tě nabídka oslovila, nezapomeň podat přihlášku! Uzávěrka je už 30. listopadu! V prosinci proběhnou online pohovory a výsledky univerzita zveřejní 1. ledna. Na čtyřdenní pobyt do Cambridge pojedou vybraní studenti 1. února.

Zdroj: experience-cambridge.org

Seznam ministrů. Podívejte se, kdo má usednout ve vládě Petra Fialy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz Autor: Anna Kottová, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 17:38, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Předseda vlády a sedmnáct ministrů, tak má vypadat kabinet šéfa ODS Petra Fialy. Česku mají nově vládnout koalice Spolu (ODS, TOP 09, KDU-ČSL) a Piráti se STAN. V kabinetu usednou jen tři ženy. Seznamte se všemi navrhovanými členy vlády.

Složení vlády

Petr Fiala (premiér)

Vládu povede Petr Fiala, který od roku 2014 stojí v čele ODS a byl i lídrem koalice Spolu. Je poslancem. Zkušenosti z kabinetu již má, v minulosti byl ministrem školství ve vládě Petra Nečase (ODS). V minulém volebním období byl místopředsedou Poslanecké sněmovny. Je absolventem oboru český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně

(nyní Masarykova univerzita). Je profesorem politologie. Nahoru ^

Vít Rakušan (vnitro)

Prvním místopředsedou vlády a ministrem vnitra má být Vít Rakušan, který od roku 2019 vede hnutí Starostů a nezávislých (STAN). Je také poslancem. Byl středočeským zastupitelem, po letošních sněmovních volbách se ale postu vzdal. V minulosti byl také starostou Kolína. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Nahoru ^

Marian Jurečka (práce)

Vicepremiérem a ministrem práce a sociálních věcí se má stát být Marian Jurečka, který od loňského roku vede KDU-ČSL. Poslanec a člen zastupitelstva Olomouckého kraje. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem zemědělství ve vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD). A byl také předsedou poslaneckého klubu lidovců. Vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně. Nahoru ^

Ivan Bartoš (digitalizace a místní rozvoj)

Místopředsedou vlády pro digitalizaci a ministrem pro místní rozvoj má být Ivan Bartoš, který stál u zrodu České pirátské strany a od roku 2016 ji opět vede. Je poslancem, v minulém období byl předsedou sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu. Získal titul Ph.D. Nahoru ^

Vlastimil Válek (zdravotnictví)

Místopředsedou vlády a ministrem zdravotnictví má být Vlastimil Válek, od roku 2019 místopředseda TOP 09. Lékař a poslanec, minulé období byl předsedou poslaneckého klubu TOP 09. Jako profesor radiologie vede Klinikou radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. V minulosti pracoval v mezinárodní organizaci Červený kříž. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita). Nahoru ^

Zbyněk Stanjura (finance)

Ministrem financí se má stát Zbyněk Stanjura, od loňského roku první místopředseda ODS. Poslanec a předseda poslaneckého klubu občanských demokratů. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem dopravy ve vládě Petra Nečase (ODS). V minulosti byl také primátorem Opavy. Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně, obor elektronické počítače. Nahoru ^

Jan Lipavský (zahraničí)

Ministrem zahraničních věcí má být Jan Lipavský z Pirátů. Minulé volební období byl poslancem a místopředsedou sněmovního výboru pro obranu a zahraničního výboru. V minulosti pracoval ve společnostech McKinsey & Company, EuroRSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovníctví. Nahoru ^

Pavel Blažek (spravedlnost)

Ministrem spravedlnosti se má stát Pavel Blažek z ODS. Poslanec a advokát, v minulosti místopředseda ODS. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase (ODS). Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, na které později také učil. V minulosti byl i členem zastupitelstva městské části Brno-střed i zastupitelstva města Brna. Nahoru ^

Jana Černochová (obrana)

Ministryní obrany má být Jana Černochová z ODS. Poslankyně a starostka městské části Praha 2. V minulém volebním období byla předsedkyní sněmovního výboru pro obranu. Před vstupem do politiky působila v bankovníctví. Absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze. A následně i magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Nahoru ^

Martin Kupka (doprava)

Ministrem dopravy se má stát Martin Kupka, od roku 2014 místopředseda ODS. Poslanec, starosta Líbeznice u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze** a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor. Byl také mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 několik měsíců i mluvčím vlády. Nahoru ^

Věslav Michalík (průmysl)

Ministrem průmyslu a obchodu má být Věslav Michalík, od letoška místopředseda hnutí STAN. Starosta Dolních Břežan a zastupitel Středočeského kraje. V minulosti pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd v Ústavu jaderné fyziky a Ústavu dozimetrie záření. Po odchodu z akademické sféry až do roku 2007 působil ve finančních institucích. Nahoru ^

Zdeněk Nekula (zemědělství)

Ministrem zemědělství se má stát Zdeněk Nekula z KDU-ČSL, starosta obce Těšetice na Znojemsku a bývalý šéf Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. V minulosti byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Působil také v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. Absolvoval Vysokou školu zemědělskou v Brně.Nahoru ^

Petr Gazdík (školství)

Ministrem školství má být Petr Gazdík, spoluzakladatel a někdejší předseda STAN. Od roku 2019 je místopředsedou. Poslanec a zastupitel Zlínského kraje. V minulosti byl starostou obce Suchá Loz na Uherskohradištsku. Vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.Nahoru ^

Martin Baxa (kultura)

Ministrem kultury se má stát Martin Baxa, od roku 2018 místopředseda ODS. Poslanec, primátor Plzně, zastupitel Plzeňského kraje. Vystudoval učitelství na Masarykově univerzitě v Brně, poté učil dějepis a zeměpis na plzeňském gymnáziu na Mikulášském náměstí. Na škole zůstal jako učitel na částečný úvazek i jako profesionální politik, skončil až po zvolení do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Anna Hubáčková (životní prostředí)

Ministryní pro životní prostředí za KDU-ČSL má být Anna Hubáčková. Od roku 2016 senátorka za obvod Hodonín, je také zastupitelkou Jihomoravského kraje a radní obce Ratíškovice. V devadesátých letech minulého století vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníně, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Vystudovala stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně.Nahoru ^

Mikuláš Bek (evropské záležitosti)

Ministrem pro evropské záležitosti za STAN se má stát Mikuláš Bek, od roku 2018 senátor za obvod Brno-město a bývalý rektor Masarykovy univerzity. Vzbudil pozornost, když jej prezident Miloš Zeman přestal zvát na oslavy státního svátku 28. října na Pražský hrad. Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě, poté působil v oboru na různých univerzitách.Nahoru ^

Helena Langšádlová (věda a výzkum)

Ministryní pro vědu, výzkum a inovace má být Helena Langšádlová z TOP 09. Poslankyně od roku 2010 a bývalá starostka Černošic. Do roku 2009 byla členkou KDU-ČSL, poté vstoupila do TOP 09, je členkou výkonného výboru strany. Vystudovala politologii na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně a pokračovala na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze, kde získala titul Mgr.Nahoru ^

Michal Šalomoun (legislativa)

Ministrem pro legislativu za Piráty se má stát Michal Šalomoun, třebíčský advokát. Věnuje se autorskému právu. V minulosti neúspěšně kandidoval jako nestraníček za Piráty do Senátu a Evropského parlamentu. Absolvoval mimo jiné Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, se kterou příležitostně spolupracuje jako externí vyučující nebo člen výzkumného týmu.Nahoru ^

Kdo je kandidát na šéfa diplomacie Lipavský a potřebuje ho Zeman jako protivníka? URL [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 18.11.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: FtvPrima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.11.2021 23:48, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Přestože se Jan Lipavský letos do Poslanecké sněmovny neprobojoval, má naštěpno stát se na další čtyři roky šéfem diplomacie. Kdo je tento šestatřicetiletý Pirát, který je členem strany od roku 2015, a jaké byly jeho názory na zahraniční politiku v posledních čtyřech letech? A bude to právě on, koho odmítne prezident Miloš Zeman jmenovat ministrem?

Jan Lipavský se narodil 2. července 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Během studia absolvoval dvouseměstrální pobyt na britské Univerzitě v Kentu v rámci studijního programu Erasmus. Před vstupem do politiky pracoval jako analytik i manažer v oblasti informačních technologií v soukromém sektoru.

V poslanecké lavici se poslední čtyři roky věnoval především zahraniční a bezpečnostní politice. Byl místopředsedou zahraničního výboru a výboru pro obranu. Aktivní byl i v otázkách migrace a kybernetické bezpečnosti.

Čína jako hrozba

Lipavský se kriticky stavěl především k diplomatickým vztahům Česka s Čínou a Ruskem. „Pokud chceme vést s Čínou rovný dialog, musíme nejdříve sami přestat ohýbat záda,“ prohlásil na semináři Čína v mezinárodních vztazích, který uspořádal v říjnu 2019 a který souvisel s bezpečnostními hrozbami, jimž Česko čelí kvůli ekonomickým aktivitám Číny na našem území. Například rok před tím varoval Národní úřad pro kybernetickou bezpečnost před technologiemi firmy Huawei.

V současnosti Lipavský uvádí, že s Čínou je nutné udržovat diplomatické styky, ale Česko se nemůže vzdát svých hodnot, demokratických principů ani boje za dodržování lidských práv. V souvislosti s vypuknutím pandemie koronaviru také apeloval, aby česká vláda žádala po Číně náhradu škod za to, že lhala a má velký podíl viny na nekontrolovatelném šíření epidemie do celého světa.

Seberte Nejedlému diplomatický pas

Podobně tvrdý přístup zastává Lipavský i ve vztahu k Rusku. V listopadu 2020 například prosazoval, aby byl Zemanovu poradci Martinu Nejedlému sebrán diplomatický pas za jeho cestu do Ruska, kde údajně vyjednával o tendru na dostavbu Dukovan ruskou firmou Rosatom.

Tehdejší ministr Tomáš Petříček oponoval, že by sice pas měl být využíván pouze k cestám spojeným s výkonem funkce, jeho odebrání však není možné bez spáchání trestného činu. Ovšem o rok později žádný trestný čin Petříček nepotřeboval, aby Nejedlého vyzval k vrácení pasu a ten to vzápětí udělal

„Byl jsem velkým kritikem různých snah zalíbit se Rusku a Číně. Na úkor různých byznysových zájmů jsme se vzdávali našich hodnotových kvalit,“ vysvětlil Lipavský svůj postoj v nedávném rozhovoru na Českém rozhlasu.

Kritický byl Lipavský k Zemanovi i k české diplomacii v době vrbětické kauzy. Zemana označil za šířitele konspirací a podporovatele dezinformací. Za skandální považoval i fakt, že se jen několik týdnů od zveřejnění celé kauzy český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka zúčastnil vojenské přehlídky na Rudém náměstí u příležitosti konce druhé světové války.

Ambasáda v Jeruzalémě?

Ani to ale není konec rozdílných pohledů na zahraniční politiku mezi budoucím ministrem a prezidentem. neshodují se například v otázce, zda by se česká ambasáda v Izraeli měla přesunout z Tel Avivu do Jeruzaléma. Zatímco Zeman to přímo aktivně prosazuje, Lipavský a Piráti jsou dlouhodobě proti.

„Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu s mezinárodním právem i společným postojem EU,“ uvedl Lipavský pro Lidovky.cz. Lze tak očekávat, že tento spor mezi oběma muži bude gradovat.

Poté, co ve středu Petr Fiala oficiálně představil jména kandidátů na ministry, mezi nimiž byl i Lipavský, se Zeman nechal slyšet, že má problém pouze s jedním z navržených a že přes to nejede vlak. O konkrétním jménu sice přímo nemluvil, ale protože, jak sdělil, se s daným člověkem osobně nezná, je pirátský exoposlanec médií i politology zmiňován nejčastěji.

Sám Lipavský ve čtvrtek uvedl, že nemá informace, že právě on by měl být problémovým kandidátem. „Nebudu o tom tedy spekulovat. Má nominace na ministra zahraničí za Piráty trvá, mé názory a postoje jsou dlouhodobě známé. V této věci nebudu do schůzky s panem prezidentem nic více komentovat,“ sdělil webu Novinky.cz. Fiala později poznamenal, že o výměně žádného nominanta na ministra neuvažuje

Zeman potřebuje protivníka

Podle Lipavského není ministr zdaleka jediným ústavním činitelem, který zahraniční politiku tvoří. Podílí se totiž na ní společně se šéfy obou komor, premiérem a prezidentem. A právě Zeman podle něj potřebuje silného protivníka. „Je to velice náročný úkol, ale s prezidentem je podle mě možno vést dialog. Potřebuje kvalifikovaného protivníka, který mu bude schopen klást argumenty,“ řekl Lipavský v rozhovoru pro Český rozhlas.

On sám by se chtěl na postu soustředit především na systematický a důsledný přístup k zahraničním partnerům, na rozvoj vědy a výzkumu i na hodnotové ukotvení a prozřadný směřování.

"Ve fyzikálním výzkumu se můžeme směle měřit se světem," říká doc. Josef Stráský [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: czechsight.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 06:56, Celková návštěvnost: 127 170, RU / měsíc: 176 540, RU / den: 12 610, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,14

Nově vznikající podcastová serie "Pod čepicí" má za cíl přiblížit život vědců v České republice. Vedle samotného výzkumu se budeme zabývat i prací na jednotlivých akademických institucích. Podíváme se, kdo jsou a jak si žijí doktorandi a v neposlední řadě zjistíme, jak je věda u nás financovaná.

V prvním díle jsme přivítali doc. Josefa Stráského z katedry fyziky materiálů MFF UK, který se zabývá výzkumem slitin titanu a jejich využití při výrobě kloubních náhrad. Výzkum jeho laboratoře je ceněný jak u nás, tak ve světě, což dokládá publikační činnost doprovázená úspěšným řešením řady grantových projektů.

V rozhovoru jsme se zaměřili na začátky vědecké kariéry doc. Stráského. Již ty jsou velmi zajímavé díky paralelnímu studiu IES FSV a MFF UK, kombinace, která v řadě lidí vyvolává úzkostné pocity. V rodině Stráských šlo o samozřejmost, jelikož otec i starší bratr na tom ve studiu byli podobně. A proč nakonec zvítězila fyzika? "Fyzikální výzkumy jsou u nás na velmi vysoké úrovni a dokážeme se rovnat celému světu. V případě ekonomie jsme ve výrazně složitější situaci," říká doc. Stráský.

Díky tomuto rozhodnutí se doc. Stráský během svého doktorského studia zaměřil na výzkum slitin titanu. Díky spolupráci s firmou Beznoska s.r.o. se jim daří postupně zdokonalovat materiál, který se běžně používá při tvorbě kloubních náhrad. Výzkum se skládá především z experimentální fáze, kdy dochází k optimalizaci samotného výrobku. V současné době tak stojí před aplikací svých produktů v klinické praxi, kterou bude mít na starosti sama firma. Jak sám říká, jedná se o jednu z nejtěžších zkoušek, kterou výzkumný tým podstupuje, jelikož transfer nových technologií do praxe je v České republice stále poměrně ošemetnou záležitostí. "Situace ohledně přenosu technologií se za poslední léta výrazně zlepšila. Inspiraci bychom dále měli hledat u států, které jsou podobně velké (Finsko, Nizozemsko) jako my a kde s tímto systémem mají větší zkušenosti. Jsou nám mnohem lepším měřítkem než USA nebo Německo," dodává.

A jak je to s financováním české vědy? Každá laboratoř je závislá na projektech či získaných grantech. Společně s dalšími položkami pak tvoří skládačku, se kterou hospodaří. Tyto aspekty se zásadně dotýkají i doktorských studentů, kteří jsou dlouhodobě poměrně značně podfinancováni. Jak říká doc. Stráský: "Situace se intenzivně řeší a postupně dochází ke změnám, které by ji měly zlepšit. Já osobně bych byl rád, aby bylo doktorandů o něco méně, byli o něco lepší a dostali o něco více peněz."

A co sám doktorand může udělat pro to, aby se měl lépe? Jací jsou vlastně dnešní studenti? Umí toho méně nebo více? Měly by vysoké školy zrušit státní zkoušky? To a mnohem více se dozvíte v rozhovoru!

Zdroj: Redakční článek CZECHSIGHT

Foto: Podcast Pod čepicí

Štítky: PODCAST VĚDA POD ČEPICÍ FYZIKA ČESKÁ REPUBLIKA TITAN

Křest knihy Věry Rudolfové s titulem Kraj návratů i poznávání v novoměstské galerii [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: regionalist.cz, Autor: Marta Hauptmanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 13:16, RU / den: 3 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Křest knihy Věry Rudolfové s titulem Kraj návratů i poznávání se bude konat v neděli 21. listopadu v 15 hodin v zámeckém podkroví Horácké galerie v Novém Městě na Moravě. I ve své sedmé knize se autorka věnuje méně známým osobnostem především z Nového Města na Moravě a okolí. Publikace obsahuje třiatdvacet kapitol o umělcích i jiných pozoruhodných lidech, kteří se tu narodili, působili, nebo čerpali inspiraci pro vlastní tvorbu. Někteří z nich dosáhli ve svém oboru mimořádný úspěch.

Patřil mezi ně dirigent Oldřich Bohuňovský, který byl dokonce pozván k účinkování v londýnské Královské opeře Covent Garden. Málokdo však ví, že byl několik let ředitelem Lidové školy umění v Novém Městě na Moravě. Akademický malíř Vojtěch Štolfa čerpal inspiraci pro ilustrování sbírky Jakuba Demla Moji přátelé právě na Novoměstsku, v obcích Sněžná a Krátká. Věrný svému rodišti – Herálci pod Žakovou horou – zůstal akademický malíř Jaroslav Polanský. V městečku Bobrová se narodil malíř Richard Příkryl. Ani on na rodnou obec nezapomněl. Pět let byl ředitelem novoměstského reálného gymnázia malíř František Hradecký. Pobyt na Novoměstsku ovlivnil i jeho výtvarnou tvorbu.

Architektka Bedřicha Rozehnalová přivedla do Nového Města na Moravě jeho povolání. Byl autorem projektového plánu výstavby novoměstské nemocnice. Od autorky publikace se čtenáři dále dozvědí, kdy a v jaké souvislosti se do Nového Města na Moravě dostal spisovatel František Kožík. Věra Rudolfová také v knize připomíná, že doktor Mirko Rosenbaum byl nejen čtyři roky ředitelem Horácké galerie a Horáckého muzea, ale zároveň jedním ze zakladatelů Chráněné krajinné oblasti Žďárské vrchy. Nové Město na Moravě se stalo druhým domovem pro historika Zdeňka Jelínka, který se v době totality nebál jako první připomenout památku lyžařského reprezentanta a odbojáře Cyrila Musila. Zasloužil se také o pamětní desku na jeho statku ve Studnicích.

V nové publikaci však Věra Rudolfová nevěnuje pozornost jen umělcům a kulturním pracovníkům. Zastáncem a učitelem tolerance mezi lidmi byl Jiří Brady, který se do svého rodiště – Nového Města na Moravě často a rád vracel. Těšil se tu také velké oblibě u místních obyvatel. Autorka zaznamenala nejen jeho vyprávění, ale také vzpomínky jeho dcery paní Lary Brady a synovce Vladimíra Hermana. Jedna z kapitol má název Příběh neobyčejného člověka. Je věnována Leoši Stehlíkovi, lyžařskému závodníkovi, olympionikovi a majiteli penzionu Medlov, který měl velmi tragický osud. Čtenářům rovněž autorka publikace prozradí, že v Novém Městě žil významný varhanářský rod Svítílů. Nebo že slavný slovácký primáš Slávek Volavý pocházel z malé osady na Horácku. A zajímavé je také připomenutí, že Nové Město na Moravě mělo v šedesátých letech minulého století vlastní folklorní soubor. Tento výčet není samozřejmě úplný, je jen malou ochutnávkou a pozvánkou ke čtení knihy, která vznikla za podpory města Nové Město na Moravě a vyšla před pár dní v nakladatelství SURSUM.

Věra Rudolfová (*1942) vystudovala **Fakultu sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Téměř třicet let pracovala jako redaktorka v Československém, později Českém rozhlasu v Brně. O osobnostech spojených s Vysočinou a zejména okolím Nového Města na Moravě vydala knihy Město mého srdce (2002), Kraj věčných návratů (2003), Kraj návratů a setkání (2006), Kraj návratů a inspirace (2011), Kraj návratů a vzpomínek (2013), Kraj návratů i setrvání (2015) a Kraj návratů i loučení (2019).

Profesorka Milena Králíčková: Očkování určitě ano, ale nepovinné [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: bmsensky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 13:16, RU / měsíc: 200 121, RU / den: 27 056, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,30, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

S první ženou, která stane v čele Univerzity Karlovy, jsem v týdnu, kdy si připomínáme 32. výročí listopadové revoluce, hovořila nejen o nových výzvěch ve vědě a vzdělání a o současných studentech, ale také o covidu. Lékařka Milena Králíčková má ke všem zmíněným tématům hodně co říct.

"Česká společnost je rozdělená, tentokrát nejenom politicky. Kvůli další covidové vlně stojí proti sobě příznivci a odpůrci očkování. Jak to vnímáte? Velmi silně od počátku podporuji očkování a propaguji, abychom se ho nebáli. Není to jediná, ale rozhodně podstatná součást naší cesty ven z pandemie.

Které jsou ty další součásti proticovidového tažení? Měli bychom dál testovat a trasovat. Je mi líto, že kapacita hygienických stanic je nedostatečná, a už vůbec nerozumím tomu, že se je někdo snaží paralyzovat.

Mnozí lidé si ovšem kladou otázku, proč se musejí už téměř rok omezovat kvůli lidem, kteří odmítají vakcínu. Nepodléhají politici diktátu menšiny? Opakovaně vyjadřuji poděkování všem, kteří se nechali naočkovat, a chrání tak nejenom sebe, ale hlavně své blízké, rodiče, prarodiče. Jsem velmi ráda, že máme koleje, kde je 94 procent proočkovaných ubytovaných studentů, a fakulty s 85 procenty naočkovaných studentů. Mám dvě dcery na osmiletých gymnáziích a i tam už se žáci očkují, takže třeba při částečné karanténě nemusejí na distanční výuku. Je to velký apel na všechny, kteří ještě vakcinaci z různých důvodů nepodstoupili.

Je proplácení testů krokem správným směrem? Jsem spíš zastávkyní pozitivní motivace. Líbilo by se mi například, kdyby zdravotní pojišťovny spojily očkování s nějakým bonusem. Vážím si toho, že stát nabídl vakcinaci i cizincům. My máme na univerzitě tisíce zahraničních studentů, kteří o to mají velký zájem, byť třeba už mají dávku Sputniku nebo čínské vakcíny. Přesto si myslíte, že by očkování nemělo být povinné? Jsem proti tomu, aby bylo povinné, protože tím svobodu i v této věci. Pokud byste se mě ale zeptala, zda bych se nebála drastických kampaní, tak bych odpověděla, že ne. Mám řadu kolegů a kolegů, kteří pracují na covidových odděleních, a realita je bohužel drsnější než jakákoliv kampaň.

Na ně ovšem odpírači očkování a bezradní politici nemyslí, neboť už poněkolkáté jsou nemocnice plné covidových pacientů. UVědomují si vůbec, jak je pro zdravotní personál frustrující připojovat neočkované na kyslík a odkládat operace zodpovědných pacientů? Jsem přesvědčena, že vysokoškolští pedagogové a akademici, stejně jako politici, musejí neúnavně promlouvat k veřejnosti a vysvětlovat jí, že role očkování je opravdu velká. Když se podíváte na mapu České republiky, jsou místa, třeba v pohraničí, kde je proočkovanost nižší než ve velkých městech. Měli bychom si říct, ke komu musíme cíleně hovořit a jak je důležité srozumitelným jazykem vysvětlovat její přínos.

Znamená to, že kampaň by měla být cílena i podle věkových nebo profesních skupin? Byla bych ráda, kdyby se osobnosti, na něž naši senioři slyší a vnímají je jako autority, do ní zapojily. Pandemie je náročná nejen pro lékaře a sestřičky, ale také pro řadu studentů. Naši medicí, avšak nejen oni, se zapojili už do tří vyhlášených pracovních povinností, a nebylo to vždy

jednoduché. Začali třeba jako dobrovolníci v jedné nemocnici, ale povolání do práce obdrželi z jiného kraje, kde mají trvalé bydliště. Policie přišla k nim domů a mluvila s jejich rodiči, což nebylo příjemné. Studenti se museli přesouvat do jiného regionu, opustit místo, kde už se zapracovali.

Když jste zmínila studenty lékařských fakult, mám zrovna v poště stížnost mladého lékaře Jakuba Kováře, který píše:

„Výsledkem navyšování počtu mediků jsou absolventi s titulem, kteří v podstatě neviděli pacienta ani neměli možnost naučit se cokoli z praktických výkonů. Situace je opravdu katastrofální. Neznám téměř nikoho, kdo by studoval medicínu a byl spokojen. I tento stav je tedy důvodem odchodu lékařů do zahraničí.“ To vypadá hrozně i bez dvou covidových let, ne? Nevím, jakou lékařskou fakultu kolega Kovář vystudoval. U našich pěti fakult bych dala ruku do ohně za to, že medicí kontakty s pacienty mají a praktická výuka běžela. Musím ale přiznat, že letos na jaře došlo k určitému omezení výuky, protože se skoro všechny interny změnilly v covidová oddělení. Pandemie tedy hlavně omezila šíři nabízených praxí. Péči u lůžka ale měli možnost absolvovat všichni. Obecně platí, že ne všude se nám v distanční výuce dařilo nahradit prezenční přednášky a semináře stejně efektivně, ale na druhou stranu nás covid naučil řadu nových věcí. Navýšili jsme například množství studijních opor v distančních formách studia.

Jste si jistá, že kvůli pandemii na Univerzitě Karlově nikde neklesla kvalita výuky tak, že to absolventy handicapovalo při jejich vstupu do zaměstnání? Nedá se to paušalizovat. Máme sedmáct fakult a stovky studijních programů, a proto hodnotíme vzdělávací činnost u každého z nich. Někteří vyučující a garanti studijních programů obstáli, jinde problémy byly.

Budete se právě jimi detailně zabývat, až v únoru převezmete rektorské insignie? Navážu na to, co už se událo. Průběhem a kvalitou distanční výuky se zabývala dvě celoplošná šetření. Dotazník jsme předložili všem studentům a vyučujícím. Podrobná data máme ze všech fakult, takže máme z čeho vycházet.

Zmínila jste se o zahraničních studentech, což je důležitá součást mezinárodního renomé každé vysoké školy. Budete ve svém rektorském období usilovat o to, aby se Univerzita Karlova stala v pravém smyslu toho slova internacionální? A proč takovou pořad není? V uplynulých sedmi letech vedení univerzity podporovalo kroky k navýšení počtu zahraničních vyučujících. Bohužel jedním z rozhodujících faktorů jsou finanční prostředky, které nemáme. Další důležitý moment je, jak je škola na dvojjazyčnost připravena. I v tom máme rezervy. Na řadě fakult totiž stále není dostatek cizojazyčných příležitostí ve výuce. Programy především v angličtině jsou sice téměř na všech fakultách, ale nepokrývá to všechny obory, dokonce ani na Matematicko-fyzikální fakultě, kde by to bylo žádoucí a přirozené. Dnes ale ani tam není automatická možnost habilitovat se v angličtině. Co s tím? Už v uplynulém roce a půl se rozšířila nabídka takzvaného Welcome centra, takže přijíždějícím akademikům hned od počátku jejich pobytu nabízíme služby v angličtině. Dalším krokem je příprava schémat pro různé oblasti jejich výzkumu. Na UK už několik let funguje program Primus, který je cílen na juniorní akademiky ze zahraničí. Jde tedy o celý komplex opatření. Nelze jednoduše přejít k tomu, že veškeré dění na UK by se třeba od roku 2025 odehrávalo v angličtině – výuka, výzkum, zasedání vědeckých rad a poradních orgánů? Radikální řešení mají své kouzlo, ale také mnohá úskalí. Nemůžeme všechny studijní programy překloupat do angličtiny.

Pochopitelně českého jazyka a literatury by se to netýkalo... Ale ani práva nebo medicíny, protože v soudních síních se mluví česky a s pacienty lékaři také musejí komunikovat v rodné řeči. Ve většině studijních programů aspoň část výuky v angličtině smysl dává, ale jsou jiné, kde tomu tak není. Samozřejmě chceme, aby se každý absolvent UK dobře domluvil v angličtině a mohl v tomto jazyce číst odbornou literaturu. Budu to podporovat, stejně jako přijímání zahraničních studentů.

Kolik by jich mělo být? Liší se to podle fakult. Na lékařských fakultách máme kolem pětadvaceti procent studentů v cizojazyčných programech a k tomuto číslu se blíží i **Fakulta sociálních věd**. Jsou ale také fakulty, kde jich jsou pouze jednotky.

Je to menší atraktivitou některých oborů, třeba přírodovědných nebo matematických, menším počtem vědecky uznávaných osobností, nebo malým povědomím v cizině? Právě matematika, fyzika a informatika jsou na naší univerzitě na špičkové úrovni a speciálně Matematicko-fyzikální fakulta se v posledních letech hodně otevřela a přilákala spoustu zahraničních studentů. Zároveň je velmi náročná, a posluchači ji ne vždy ustojí.

Možná byste mohli lákat promyšleněji. Znáám příběh nadané a mnoha cenami ověřené kanadské absolventky bakalářského studia, která měla zájem o magisterský obor na naší Přírodovědecké fakultě, ale odradilo ji, že jí nebyl nabídnut konkrétní plán studia, zaměření diplomové práce a její školitel. A tak raději odešla do Toronta s vyhlídkou na Stanford University. Není to škoda? Ten příběh si jasně vybavuji, protože jako prorektorka pro studijní záležitosti jsem měla na starost přijímací řízení. Vždy jsem dbala na to, aby podmínky byly rovné pro všechny uchazeče. I když jde o velmi talentovaného jedince, musí je splnit. Pokud třeba podá přihlášku pozdě nebo nezplatí poplatek, nemůže dostat výjimku. Ke všem se chováme stejně. Jinak si myslím, že právě Přírodovědecká fakulta je velmi flexibilní a jejím cílem je přijímat co nejvíc vědecky nadějných mladých lidí ze zahraničí, o čemž svědčí i její projekt Stars.

Ve svém volebním programu jste uvedla, že chcete, aby Univerzita Karlova vyšla ze své komfortní zóny. Platí to i o často zmiňovaném tématu doktorandů, kteří se zatím v naprosté většině rekrutují z vašich absolventů? Problémy spojené s rebreedingem (šlechtění vlastního chovu – pozn. red.) vnímám velmi silně. Zároveň vím, že nejsme v Německu, kde si absolvent bakalářského oboru může vybrat jakoukoli jinou německou univerzitu pro magistra a doktorát.

To je snad dobře, ne? To je skvělé, ale české prostředí to ne vždy umožňuje. Na bakalářských promócích se absolventů sociálních věd často ptám, kde budou pokračovat, a řada z nich mluví třeba o univerzitě v Amsterdamu. Postupně se tedy daří podporovat chuť přecházet jinam. Množství studentů se už nyní snaží vystoupit ze své komfortní zóny a nabírat zkušenosti jinde.

Daniel Münich ve svých už proslavených třinácti bodech jako podmínce zlepšení kvality vzdělání a výzkumu na UK uvádí: „Noví mladí akademici budou vybíráni striktně na otevřeném mezinárodním akademickém trhu Ph.D. absolventů. Vlastní absolventi UK případně až po letech úspěšného akademického působení jinde, především v zahraničí.“ Půjde to? Řada doktorských studijních programů už to takto má nastaveno. Jsem garantkou programu Anatomie, histologie, embryologie, kde je přijímací řízení velmi otevřené a každoročně se nám hlásí uchazeči ze zahraničí. Určitě ale stojíme před velkou změnou doktorských studijních programů. Jednak proto, že se změní jejich financování ze strany ministerstva školství, jednak to vyžadují fakulty. Stejný požadavek na kvalitu se váže k habilitacím a profesurám. Získávají je opravdu ti nejlepší z nejlepších? Máme nastavená kritéria tak, že naše vědecké rady mají velké nároky a procházejí jen ti, kteří své vědecké kvality opravdu prokážou.

Akademický senát jste oslovila i touto větou: „Posílím roli vedoucích vědeckých osobností, kolem kterých nově vznikají a rostou vynikající vědecké školy a kolem nichž se přirozeným způsobem rozvíjejí kvalitní doktorská studia.“ Možná by si pak běžná populace vybavila i jiná jména spojená s UK než třeba profesora Jana Konvalinku. Je to cíl? Podpora vědeckých osobností a jejich týmů musí pramenit z institucionálního financování, kde je řada programů nastavena dobře. A pak tyto výjimečné vědce a pedagogy musíme umět zapojit do třetí, tedy společenské role univerzity. Musíme je prezentovat jako lidi, kteří mluví hlasem svým i univerzitním na celospolečensky palčivá témata. Pan prorektor Konvalinka a jeho angažmá v covidové době jsou velmi

dobrým příkladem.

Právě on se ale vzdal kandidatury na rektora UK a zdůvodnil to takto: „Současné legislativní nastavení pravomocí a odpovědností rektora v našem systému vysokého školství by mi neumožnilo dělat kroky, které osobně považuji za zcela nezbytné pro to, aby UK zaujala to místo mezi evropskými univerzitami, které jí po právu náleží.“ Mluvila jste s ním o tom? Ano, je to součást debat, které na kolegiu vedeme. Velmi dobře rozumím tomu, co říká. Zároveň jsem připravena hrát na hřišti, které vykolikoval zákon o vysokých školách. Jsem přesvědčena, že i v těchto mantinelech je možné univerzitu posouvat dál.

Opravdu? Není rektor vedle silně autonomních fakult v podstatě pouze reprezentativní figurou bez potřebných pravomocí? Toto téma bylo stěžejní v diskusích na všech sedmnácti fakultních akademických senátech, které jsem absolvovala. Všude jsme se dotkli toho, co by měl rektorát centralizovat a co naopak patří ke svébytnosti fakult. Rektorka určitě může využít řadu podpůrných mechanismů, které budou fakultám pomáhat k vyšší efektivitě.

Například zbavovat je nadbytečné administrativy? Nepochybně musíme změnit celouniverzitní IT prostor. Elektronizace a digitalizace, která nás čeká, musí univerzitu vymanit ze systémů zakotvených v devadesátých letech minulého století. Slibuji si od toho méně byrokracie a zjednodušení některých procesů. Kupříkladu studijní odbor už několik let využívá sdílené prostředí ke komunikaci s fakultami.

K jednadvacátému století kromě digitalizace patří také silný důraz na rovnoprávné postavení mužů a žen, sexuálních menšin, odmítání sexuálního násilí a obtěžování. I proto chcete zřídit pozici univerzitního ombudsmana? Vnímám to jako něco, co musíme řešit. Institut ombudsmana chci naplnit obsahem hned v prvních sto dnech svého mandátu. Musíme vydiskutovat s vedením fakult předpisové ukotvení této nové pozice. A pak co nejdříve vypsát výběrové řízení a najít někoho, kdo bude morální autoritou.

Mimochodem, jak jsou z hlediska genderu obsazeny vedoucí pozice na univerzitě? Máme několik děkanek, avšak data mluví jasně. Máme víc studentek než studentů, ale postupem času se to mění a už je méně absolventek Ph.D. a ještě méně docentek a profesorek. Tam se nůžky hodně rozevírají, a také proto jsem přesvědčena, že se rovným příležitostem musíme věnovat. Naštěstí na UK máme na toto téma odborníky a spolupracujeme i se Sociologickým ústavem Akademie věd. Chceme se věnovat výzkumu příčin této nerovnosti a pak na jeho základě přejdeme ke konkrétním krokům, aby se nepoměr změnil. Bavíte se o tom se svými kolegy z 4EU+ Aliance, kde jsou vedle UK Univerzity Heidelberg, Kodaň, Varšava, Milán a pařížská Sorbonna? Samozřejmě. Například jedna z našich zástupkyň paní docentka Věra Sokolová z Fakulty humanitních studií je tahounem skupiny, která v 4EU+ tuto problematiku řeší.

Je pravda, že příští rok byste v jejím rámci nemusela být jedinou rektorkou? Je to tak. Na Sorbonně v současné době kandiduje na tuto funkci stávající prorektorka pro vědu a já jí moc držím palce, aby uspěla a ve vedení 4EU+ jsme byly dvě ženy. Každá mince má ovšem dvě strany. Kvůli rektorské funkci zřejmě přijdete o svou vědeckou dráhu, protože tam vlak ujíždí velmi rychle. Nebudete litovat? Bohužel to tak je. Už v uplynulých sedmi prorektorských letech jsem si mnohdy musela radost z vědecké práce odpustit, ale vnímám to tak, že moje současné působení má velký smysl. Doufám, že k vědě se v budoucnu vrátím.

Do vědeckého světa jste vstoupila poté, co vás pro přebytek lékařů nepřijali na gynekologicko-porodnickou kliniku. Jak tento zásah osudu zpětně hodnotíte? Určitě nelituji. Na klinice jsem tehdy dostala jen částečný úvazek a díky tomu jsem mohla dělat Ph.D. na plzeňském ústavu histologie a embryologie a rok pokračovat na Harvardu. V životě je všechno tak, jak má být. Byl přechod z Plzně na Harvard velký kulturní šok? Byl. V našem akademickém světě stále panují velká úcta a respekt k docentům a profesorům, zvláště v lékařském prostředí. Moje seznámení s profesorem Williamem Crowleym bylo z tohoto pohledu opravdu šokem. Bývalý proděkan Harvardu a jedna z velkých osobností reprodukční endokrinologie mi řekl: „Ahoj, já jsem Bill a ty jsi Milena, vítej.“ Bylo to velmi přátelské a otevřené. Od té chvíle to pro mě byl Bill Crowley a je jím dodnes. Má Univerzita Karlova potenciál být když ne druhým Harvardem, tak aspoň v první stovce žebříčku nejlepších světových vysokých učení? My se v těch mezinárodních žebříčcích pořád pohybujeme mezi dvěma procenty nejlepších vysokých škol na světě. Pokud mluvíme o ambicích, jsem realista. Přála bych si, abychom dotáhli víc oborů do první stovky. Nyní jich tam jsou jednotky, geografie, částicová fyzika, egyptologie. Do deseti let by jich tam mohl být trojnásobek. Se současným financováním nemáme reálnou šanci dostat se jako univerzita mezi první stovku obecných mezinárodních žebříčků, ale pojďme napnout síly, aby v nich bylo co nejvíc vědních oborů. Myslím že Univerzita Karlova na to má!

Kdo je Milena Králíčková? Narodila se 4. února 1972 ve Strakonicih. Vystudovala Lékařskou fakultu UK v Plzni, kde pokračovala v doktorském studiu na ústavu histologie a embryologie. V rámci postgraduálního studia získala stipendium Fulbrightovy komise a akademický rok 1998–1999 strávila na Harvardově univerzitě v Massachusettské všeobecné nemocnici. V roce 2000 získala doktorát v oboru Anatomie, histologie a embryologie. V roce 2002 atestovala v oboru gynekologie a porodnictví. Před pěti roky byla jmenována profesorkou. V lednu 2011 se stala vedoucí Ústavu histologie a embryologie Lékařské fakulty UK v Plzni. Je předsedkyní oborové rady doktorského studijního programu Anatomie, histologie a embryologie. Stála u zrodu Biomedicínského centra při LF UK v Plzni. Je autorkou 92 publikací s 1403 citacemi. Od roku 2012 je Čestnou ambasádorkou Fulbrightovy komise. Od února 2014 je prorektorkou pro studijní záležitosti v kolegiu rektora Univerzity Karlovy. Dne 22. října 2021 ji Akademický senát UK zvolil již v prvním kole rektorkou UK. Funkce se ujme v únoru příštího roku. Je vdaná a má dvě dcery.

ČESKOU REPUBLIKOU OBCHÁZÍ STRAŠIDLO, STRAŠIDLO INFLACE

TISK, Datum: 19.11.2021, Zdroj: Konkursní noviny - Bulletin, Strana: 8, Autor: PETR BLAHUŠ, Vytiskeno: 550, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 15:43, Rubrika: Naše téma, AVE: 56 035,34 Kč, Země: Česko

PODZIM 2021 SE JEDNOU ZAPÍŠE DO DĚJIN TÉTO ZEMĚ JAKO ČAS S HISTORICKY VYSOKOU A DO TÉ DOBY V DĚJINÁCH ČESKÉ REPUBLIKY NEZAZNAMENANOU MÍROU LACE. ČÍM JE JEJÍ SPIRÁLA PRO LIDI NEBEZPEČNÁ I TO, ZDA SE NEMŮŽEME KVŮLI NÍ DOSTAT NA STEJNÉ DNO, JAKO JEŠTĚ NEDÁVNO NĚMCI, MAĎAŘI ČI POLÁCI A NEBO ZDA SE NEMŮŽE ZMĚNIT V HYPERINFLACI (KTERÁ BY NEJEN NÁM VŠEM ZNEHODNOTILA ÚSPORY, ALE VYVOLALA TAKÉ SOCIÁLNÍ BOUŘE A KRACHY NEBO INSOLVENCE MNOHA FIREM, JSME SE ZEPTALI ANALYTIKA THINK TANKU IDEA CERGE-EI MGR. ING. VILÉMA SEMERÁKA, PH. D.

* Pane inženýre, někteří ekonomové varují před podceňováním hrozby stále rychleji rostoucí inflace, tedy nejen zdražování věcí a služeb, ale zvyšování cenové hladiny v České republice, která se podle nich může stát i nevladatelnou a kvůli osobnostním i firemním krachům hrozící sociálním výbuchem. souhlasíte s těmito názory? Může nás čekat něco podobného, byť ne třeba v takovém rozsahu, jako zažilo Německo po Velké válce, Maďarsko po 2. světové válce, Polsko v 80. letech

minulého století nebo co prožívá dnes třeba Venezuela?

Je nutné rozlišovat mezi zvýšenou inflací a těmito extrémními, které označujeme jako hyperinflaci. To, co se stalo v Německu v letech 1922-23, v Maďarsku 1945-46 nebo Zimbabwe a Venezuela byly hyperinflace, to jest situace, kdy ceny rostou řádově minimálně o tisíce procent ročně. Od toho jsme a budeme velmi daleko, dokonce i inflační šok, který Československo zažilo v roce 1991 v souvislosti se začátkem transformace, byl ještě od hyperinflace dosti daleko. Skutečná hyperinflace vyžaduje velmi specifickou kombinaci měnové a fiskální politiky, kdy centrální banka monetizuje rozpočtové deficity a přilévá peníze do ekonomiky stále rychlejším tempem. V naprosté většině vyspělých zemí něco takového nepripadá v úvahu. Tempa růstu například americké měnové zásoby se v minulém roce na určitou dobu sice výrazně zvýšila, ale k tempu potřebnému pro některou z uvedených hyperinflací se ani zdaleka nepřiblížila. Současný vývoj bych spíše přirovnal k tomu, čím si svět prošel v 70. letech, tj. období zvýšené inflace a nejistoty výrazně ovlivněné tehdejšími šoky souvisejícími se zdražením surovin.

* bylo podle vás chybou v době, kdy se řešily následky Covidu, tisknout obrovské, ve větší míře ničím nekryté množství peněz a dopustit obří deficity, tak jako to třeba udělali a dělají v USA?

To je zajímavá otázka. Je pravda, že dopady opatření pro Covidu na ekonomiku byly podstatně komplikovanější, a naše odhady méně přesnější, než jsme si na počátku uvědomovali. Ekonomové ve většině případů podcenili například problémy s kapacitami brzdícími fungování dodavatelských řetězců. Na rozdíl od jednoduchých „učebnicových“ recesí či již zmíněných problémů v 70. letech se tak nyní jednalo o složitější kombinaci poptávkových a nabídkových faktorů. Ani dnes si nejsme úplně jisti, které ze změn ve struktuře poptávky budou trvalejší, a tedy nemá smysl se jim bránit, a které opět odezní. Výsledkem je, že v řadě zemí nebyla ani celková úroveň zásahů ani struktura zřejmě nastavena optimálně. Na druhou stranu, některé ze scénářů, proti kterým byla podobná opatření zaměřena, by také znamenaly výrazné problémy a asi bylo logické se jim zkusit vyhnout, zvláště pokud jsme měli naivnější očekávání ohledně délky trvání proticovidových opatření.

* Ukazuje podle vás současný cenový index v České republice reálnou výšku a rizika inflace u nás, třeba kvůli velkým strukturálním změnám ve spotřebě?

V situaci, kdy dochází k výraznějším strukturálním změnám spotřeby, mohou tradiční indexy spotřebitelských cen opravdu poskytovat nepřesný obrázek o inflaci. Co je trochu méně známé je skutečnost, že indexy spotřebitelských cen mají často tendenci inflaci spíše nadhodnocovat, protože neberou v úvahu adaptaci struktury poptávky a také kvalitativní změny. V současné situaci se může inflace vnímaná podnikateli a spotřebiteli odchylovat inflace „změřená“ indexem spotřebitelských cen nejen kvůli váhám jednotlivých komodit a služeb ve spotřebitelském koši, ale i z dalších důvodů. Jedním z nich je psychologický efekt související s tím, že některé druhy výrobků nakupujeme častěji a více se tak změn jejich cen všimáme. Tímto efektem se např. vysvětluje zajímavý rozpor, ke kterému došlo v SRN v době zavádění eura, kdy si spotřebitelé stěžovali na růst cen, který ale statistici ve svých datech neviděli. Český statistický úřad je v měření inflace dosti transparentní a všechny postupy i složení spotřebního koše jsou veřejnosti dostupné. Otázkou je, jak nastavit váhy položek, které souvisejí jak s výdaji domácností, tak se na ně dá pohlížet jako na aktiva, to jest na zahrnutí cen nemovitostí či položek od nich odvozených (imputované nájemné). Ale i tady platí, že naše data nejsou méně spolehlivá než data jiných zemí.

* I v ekonomice platí teorie "efektu motýlích křídel", takže je jasné, že to, co se dnes děje na druhém konci světa, se dříve či později stane a dotkne i nás. Tím myslím současné ekonomické a zásobovací problémy globálního výrobce č. 1 Číny, ze které proudí do celého světa převážné množství systémově důležitých výrobků, součástek i komponentů. Jak podle vás budou problémy s výrobou (Čína) a energiemi (Rusko, sAe, Green Deal v eU) v nejbližším i střednědobém horizontu ovlivňovat ekonomiku a tedy i vývoj inflace v České republice? A jakou roli v tom bude hrát situace kolem (ne)zvládnutí následků Covidu?

České ceny budou v příštích měsících ovlivněny růstem cen energií i pokračujícími problémy s dodavatelskými řetězci. Pokud nyní vidíme pokračující výrazný růst cen výrobců v Číně (v září vzrostly meziročně o téměř 11 %) a pokud pokračují vysoké dopravní náklady související s kapacitními problémy v kontejnerové dopravě, je zřejmé, že vyšší růst cen bude pokračovat i v České republice. Čeká nás tedy několik dalších čtvrtletí s vyšší mírou inflace. Nepůjde ale o hyperinflaci, ani se nepřiblížíme cenovým šokům z počátku transformace. A pokud jde o Covid, vše bude záviset na tom, zda se my i další země vyhneme dalším omezením.

Mgr. Ing. Vilém semerák, Ph. D. je vědeckým pracovníkem Národohospodářského ústavu Akademie věd ČR. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze (VŠE) a Institut ekonomických studií Univerzity Karlovy (IES **FSV UK**), po té studoval na London School of Economics and Political Science a na CERGE UK. Pracoval na výzkumných projektech v Číně (Shandong Economic University v Jinanu, 2004-2005; East China Normal University v Šanghaji, 2006). Absolvoval výzkumnou stáž v Šanghaji na Institutes for International Studies. Je specialistou na problematiku mezinárodního obchodu, ekonomické transformace a rozvojové ekonomiky, se zvláštním zaměřením na Čínu a jihovýchodní Asii. Jeho poslední aktivity se zaměřují také na ekonomiku barmské reformy v Myanmaru (zahrnuje krátkou návštěvu Mandalay University a Yangon University v srpnu a září 2017. Vyučuje na Institutu ekonomických studií Univerzity Karlovy a v programu UPCES CERGE-EI, externě na Sciences Po v Dijonu a také na kurzech zaměřených na ekonomiku přechodu pro program UPCES, kurzech mezinárodního obchodu a ekonomie transformace pro mezinárodní projekt MA in Economics globalizace a evropské integrace (MA EGEI).

Ani dnes si nejsme úplně jisti které změny ve struktuře poptávky budou trvalejší

Naše data nejsou méně spolehlivá než data jiných zemí

Čeká nás několik dalších čtvrtletí s vyšší mírou inflace

O autorovi: PETR BLAHOŠ, TEXT:

Foto autor: FOTO: ARCHIV

KOMENTÁŘ: „A vy bijete migranty!“ O co hraje v krizi na běloruské hranici Putin [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 19.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Karel Svoboda, Institut mezinárodních studií [FSV](#) [UK](#), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 16:44, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Zahraničí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Situace na běloruské hranici eskaluje. Jakou roli v Lukašenkově odpudivém divadle s migranty dnes hraje Rusko? Co to Vladimíru Putinovi přináší a kam až může být ochoten krizi hnát? Píše v komentáři pro MF DNES expert na Rusko Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií [FSV](#) [UK](#).

Současné události na hranicích mezi Evropskou unií, respektive Polskem a pobaltskými státy z jedné strany a Běloruskem s Ruskem v zádech, mají zcela zřetelnou podobu divadla. Jak ruská, tak běloruská média se snaží portrétovat evropské státy jako nelidské, nechávající rodiny s dětmi na hranicích, zatímco běloruské úřady nedělají nic jiného, než že se starají o jejich dobro. Zprávy jsou tak plné záběrů plačících dětí či lidí zasažených slzným plynem, aniž by ukázaly, co jim vlastně předcházelo. Fakt, že běloruské složky migranty tlačí do stále ostřejších útoků na hranici, ukazuje na snahu vyprovokovat polskou odvetu, ideálně s oběťmi.

Není sice nijak těžké si ověřit, zda se tento obrázek zakládá na pravdě, ale dá se spoléhat na to, že část populace nemá možnost, schopnost či ochotu se do takového ověřování vůbec pustit. Na obou stranách polsko-běloruské hranice si představení svoje diváky najde.

Rusko stojí v tomto sporu zcela zřetelně na straně Běloruska. Z toho pohledu se jeví jako zvláštní i jeho nabídka na zprostředkování sporu mezi Polskem, potažmo EU, a Běloruskem. Rusko se obecně snaží dotlačit EU k jednání s prezidentem Alexandrem Lukašenkem. Ruští představitelé v čele s Vladimírem Putinem aktivně šíří verzi o tom, že se jedná o spontánní imigrační vlnu, jak se nechal Putin slyšet, že zemí, které mají s Běloruskem bezvízový styk.

Analytik Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií [FSV](#) [UK](#)

Většina migrantů ze skupiny, která se soustředila v Bělorusku, pochází přitom ze zemí, které s Běloruskem bezvízový styk nemají a neměly. Výjimkou byli jen lidé, kteří nemluví anglicky, zato rusky sesvěřují s tím, že žili po dlouhou dobu v Rusku. Zároveň z rozhovorů s jednotlivými migranty plyne, že se do Běloruska dostávali prostřednictvím cestovních kanceláří, které na přechod hranice přímo lákaly. Vyprovokovat Polsko

Ať tak či onak, nejde o spontánní vlnu, ale o organizovanou akci, ve které mají podíl běloruské úřady vydáváním víz. Vzhledem k předchozím vyjádřením Alexandra Lukašenka o tom, že on hranici EU bránit nebude a že zaplaví Evropu migranty a drogami, se dá předpokládat, že jde o akci organizovanou přímo běloruským vedením, byť korupční motivy nelze také zcela vyloučit. Ať tak či onak, jedná se o zodpovědnost Běloruska.

Motivace běloruského vedení v současné situaci mohou být různé. Lukašenkovi pochopitelně nevyhovují sankce, které na něj od loňských „voleb“ Evropská unie uvalila. Bylo by zcela v jeho stylu, který mimochodem neváhá používat ani proti samotnému Rusku, pokud by se pokusil nátlakem skrze uprchlíky na Unii tlačit, aby sankce zmírnila či zrušila. Zároveň jde o docela zjevný pokus mířený na evropské veřejné mínění, kterému má vyslat zprávu ve stylu „kritizujete mě, ale nejste o nic lepší“.

Fakt, že běloruské složky migranty tlačí do stále ostřejších útoků na hranici, ukazuje na snahu vyprovokovat polskou odvetu, ideálně s oběťmi. Ostatně, Sergej Lavrov, ruský ministr zahraničí, přispěchal s oblíbenou tezí o tom, že Západ používá dvojité standardy, kdy na jednu stranu kritizuje Lukašenka, na druhou stranu ponechává bez povšimnutí to, že Polsko proti migrantům používá brutální prostředky, jako je slzný plyn. Není přitom jasné, zda tím myslí Lukašenkovy zásahy proti demonstrantům z minulého roku, či něco jiného. Putin jako producent

Dá se i spekulovat o tom, proč se ruští představitelé tak jednoznačně staví za Alexandra Lukašenka a používají při tom argumenty, které jsou velmi lehce vyvrátitelné. To ale není poprvé, ostatně v ruské diplomatické tradici nejde ani tak o to říkat pravdu, ale za všech okolností hájit svoji pozici, byť třeba absurdně. Ačkoli jsou populární hlasy, že Rusko přímo akci organizovalo, určité momenty, jako je hrozba přerušením dodávek plynu ze strany běloruských úřadů, ukazují na to, že hlavním režisérem současného divadla je spíše Lukašenko. A pokud setrváme u tohoto příoměru, je Putin spíše producentem, který sleduje, jestli si režisér už moc nevymýšlí a nežene náklady příliš vysoko.

Rusku současné, relativně omezené a kontrolovatelné napětí docela vyhovuje, ať již k zakrytí vlastních problémů či prostě jen k tomu, že může přidat další část do své strategické komunikace ve stylu „Západ zahnívá, Rusko vzkvétá“. Jakákoli kritika postupu vůči opozici je pak jednoduše odmítnuta s argumentem: „... a vy zase bijete migranty“. V neposlední řadě pak jen zesiluje izolaci, ve které se Lukašenko ocitl.

Současná krize tak opravdu divadlo připomíná. Ostatně i počet uprchlíků, kterých se týká, je relativně malý, pokud je srovnáme s počty, které přicházejí ať už do Itálie či do Řecka. Jakkoli je takové srovnání problematické až nesmyslné, protože v případě Běloruska rozhodně nehrozí utopení a je zde konkrétní stát zodpovědný za situaci, tedy Bělorusko, přece jen se dá říci, že rozměr není nijak gigantický.

Lukašenko se stará o to, aby celá situace dostala co největší publicitu, a to v duchu, který by si on představoval. Ruská role je v tom s vysokou mírou pravděpodobnosti pomocná, pomáhá mu především s propagací divadla. Na druhou stranu ale Lukašenko naráží na fakt, že převládající sentiment je v současné době jiný, než tomu bylo v roce 2015.

Foto:
Ruský prezident Vladimir Putin
AP

FotoGallery:
Migranti, kteří chtějí přejít hranice do Evropské unie, se shromažďují před nákupním centrem v Minsku. (13. listopadu 2021)
Profimedia.cz

Migranti, kteří chtějí přejít hranice do Evropské unie, se shromažďují před nákupním centrem v Minsku. (13. listopadu 2021)
Profimedia.cz

Na snímku Výboru státních hranic Běloruské republiky jsou zachyceni migranti na bělorusko-polské hranici poblíž města Grodno v Bělorusku. (10. listopadu 2021)
AP

Na běloruských hranicích jsou uvězněné stovky běženců včetně žen a dětí. Přežívají v mrazu s nedostatkem jídla a mnohdy i bez bot. (10. listopadu 2021)
Profimedia.cz

K Věci 12:30

TV, Datum: 19.11.2021, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.11.2021 18:38, Pořad: 18:25 K věci, Země: Česko

Beey,
Pořad byl automaticky přepsán aplikací Beey (www.beey.io).

mluvčí 1,
Začíná pořad věci, vítám vás u něj. Prezidentu Miloši Zemanovi se nezamlouvá kandidát na budoucího ministra.

mluvčí 2,
Zahraničí pirát Jan Lipavský. Proč přijde s novou vládou obrát zahraniční.

mluvčí 1,
Politice, bude nastolený kurz slíbit hradu a přehodnotí Česko vztahy s Ruskem Čínou nebo Izraelem. Bude se ptát bývalého náměstka ministra zahraničí a politologa Petra Druláka.

mluvčí 1,
Petra Druláka už vítám ve vysílání, pěkný den.

mluvčí 3,
Dobrý den.

mluvčí 1,
Jak už slyšel v úvodu Miloš Zeman, má výhrady ke kandidátu na šéfa diplomacie Janu opavskému. Nicméně budoucí premiér Petr Fiala. Ani sám Lipavský ale nechtějí nominace ustoupit. Když jste teď v posledních dnech sledoval ten spor, vy tam osobně vnímáte nějaké zásadní názorové střety a důvod k tomu, aby prezident pana Lipavského opravdu nejmenoval ministrem zahraničí?

mluvčí 4,
Tak já myslím, že ten střet je evidentní, protože Piráti jsou strana, která se dlouhodobě vymezuje vůči prezidentu Zemanovi. Ta zahraniční politice zahraničně politická linie, kterou pro kterou prosazují v rozporu se zahraničně politickými představami prezidenta. A samozřejmě i sám kandidát na ministra zahraničí pan Lipavský pronesl několik několik výroků, které nelze chápat jinak než určitou provokaci vůči hradu, takže celkem pochopitelné, že dochází k tomuto kroku.

mluvčí 1,
Můžete, prosím, rozvést s konkrétní, kde jsou ty střety názorové o nich hovoříte?

mluvčí 4,
Tak mluví se samozřejmě o návratu havlovské politiky o přehodnocení vztahů s Ruskem a s Čínou. O jakémsi návratu do devadesátých let v té lidskoprávní politice i v té v té další politice a a navíc, co kandidát pan pan Lipavský taky dal najevo, že se nebude cítit vázán nějakými dohodami o velvyslancích, což je většinou věc, na které prezidentům také docela záleží, když se mluví o diplomacii, takže těch věcí je hodně a je to samozřejmě, řekl bych obecný obecná averze ze strany prezidenta vůči Pirátské straně.

mluvčí 1,
Vy jste sám ty argumenty už pojmenoval také ve svém komentáři nedávno Mladé frontě DNES. Já to ještě vezmu s dovolením krátce čistě prakticky podle vás je Jan Lipavský. Z pohledu nějakých kompetencí a zkušeností vhodným kandidátem jenom připomenu, že je to člověk, který vystudoval teritoriální studia na **fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Já mu 36 let má zkušenost IT projektech a z bankovníctví a byl tedy člen zahraničního výboru za Piráty. Je to dostatečná kompetence?

mluvčí 4,

Tak na jednu stranu samozřejmě člověk může mít určité pochybnosti o té kompetenční připravenosti, ale na druhou stranu bych chtěl říct, že po tom, co jsme měli jako ministra zahraničí Tomáše Petříčka nebo Jakuba Kulhánka, tak už může být ministrem zahraničí téměř kdokoliv, takže tuto o oči je ta je zde už očividná nepřipravenost, ale ta nepřipravenost není něčím, co by bránilo těm ostatním, aby nějakou dobu řídil českou diplomacií.

mluvčí 1,

Takže z pohledu kompetencí vás tam nic zásadně netrápí, kdybych měla shrnout?

mluvčí 4,

Já já bych řekl, že mě to trápí, ale zrovna tak mě to trápilo těch předchozích nominací tzn. bohužel, bohužel to není nic nového, že přichází, že by měl při do Černínského paláce někdo, kdo na to není úplně připraven o něm můžeme mít legitimní pochybnosti, že by na výkon funkce měl.

mluvčí 1,

Dobře, když tedy shrneme ještě jednou tu situaci prezident Zeman nemá v tomto případě právo veta, nicméně podle ústavy má pochopitelně prezident navržené kandidáty jmenovat. Čekáte tedy, že premiér budoucí premiér Petr Fiala nakonec přijde s jiným kandidátem, ačkoliv v tuto chvíli vyjádřil názor, že neustoupí?

mluvčí 4,

Víte já myslím, že premiér Fiala dost dobře ustoupit nemůže, protože připomeňme si, že jediným premiérem, který takto ustupoval, byl premiér Babiš, nikoliv premiér Sobotka ani jeho předchůdci a premiér Babiš vstupoval, protože byl velmi složitě situaci tím, že měl menšinovou vládu a ta jeho menšinová vláda do velké míry závisela na dobré vůli prezidenta Zemana. Premiér Fiala jednak má většinovou vládu a jednak myslím, že nemá tak povolné koaliční partnery, jako byli Babiš, jako byl Babišův partner sociální demokraté, kteří si vlastně nechali líbit téměř všechno, takže nejenom, že by se ukázal jako slabý premiér, ale navíc by si patrně rozklížilo tu zatím se rýsující koalici.

mluvčí 1,

No, když to tedy vezmu z té druhé strany. Očekáváte, že by ustoupil prezident Miloš Zeman. Pojďme vzpomenout třeba situaci, kdy odmítl jmenovat ministrem zahraničí bývalého europoslance za ČSSD Miroslava Pocheho?

mluvčí 4,

Samozřejmě nelze čekat nějaký okamžitý ústupek prezidenta. Já myslím, že teď se prostě povede asi nějaké vyjednávání o té věci a v určité chvíli může přijít ke slovu Ústavní soud, ale tohle měření sil samozřejmě také nehraje do karet premiéru Fialovi, protože on by chtěl se ujmout vlády co nejdříve. A tento vlekl tento spor s prezidentem patrně bude vleklý. A znamená to, že by ta vláda nenastoupila hned tak do funkce, takže myslím si, že premiér ale velmi těžké situace.

mluvčí 1,

Nicméně i Petr Fiala Jan Lipavský už zmínili tuto variantu. Já se ještě zeptám, teď čistě prakticky výkonu vůbec toho titulu postu celé té funkce. Miloš Zeman už navrhoval ve svém projevu po schůzce s Petrem Fialou, že by jaksí ten post mohl případně pod svá křídla sdružit sám premiér nebo by mohl zůstat dočasně neobsazený. Znamenalo by to něco, je to podle vás varianta, jaký to vysílá signál navenek?

mluvčí 4,

Je to dočasné řešení, bylo určitě by to bylo dočasné řešení, ale čím déle tato situace by trvala tím hůře a je samozřejmě otázka, jak se k tomu postaví koaliční partneři, protože jak říkám, Hamáčkova sociální demokracie si nechala líbit téměř všechno. A já neočekávám, že by se Piráti chovaly stejným způsobem.

mluvčí 1,

No a když to ještě zjednoduším, vezmu to z těch praktických důvodů v tuto chvíli ve hře sám zmiňoval, že je na stole jmenování několika velvyslanců diplomatů je teď něco takzvané opravdu hoří v té stávající situaci?

mluvčí 4,

Víte, já bych především to viděl jako určitou demonstraci síly nebo pokus o demonstraci síly ze strany prezidenta, protože prezident během té Babišovy vlády měl vlastně postavení, jaký jaké neměl žádný z jeho předchůdců. A prezident Zeman teďko testuje, zda může, zda může v této politice pokračovat, takže to prostě, pokud demonstraci síly to je, myslím, primární ty ostatní věci jmenování velvyslanců, orientace zahraniční politiky jsou spíš sekundární.

mluvčí 1,

Když se podívám na celý balík ministrů nové vlády, dá se nějak jednoznačně nebo jednoduše zhodnotit, jak moc horký, je to post?

mluvčí 4,

O bohužel z ministerstva zahraničí se stala se stal čistě sekundární post tzn. v té za za té minulé vlády to fungovalo, takže podstatné zahraničněpolitické otázky evropské si k sobě stáhl premiér na úřad vlády. Další zahraničněpolitické otázky si stáhl k sobě prezident. A ta česká diplomacie se v posledních letech poměrně vyprázdnila, takže ta bitva především symbolická.

mluvčí 1,

Za malou chvíli se k tomu vrátíme politolog Petr Drulák. Mým dnešním hostem pořadu k věci.

mluvčí 1,

Před malou chvílí sám naznačil, že zahraniční politika České republiky posledních několik let, jestli mohu použít ten výraz, tak jaksí dvoukole dvou kolejí na nebo dvoucestná, řekněme, jednu tady vykonává nějakým způsobem navenek pan prezident, pak se tedy koná nějaká v Černínském paláci. Je to podle vás z hlediska diplomacie v pořádku?

mluvčí 4,

No, já bych řekl, že těch kolejí nebo cesty mnohem víc tzn. samozřejmě, ale to je tradiční model české zahraniční politiky. My máme 3 centra na hradě na Strakovce u premiéra a pak v Černínském paláci a pokud ten systém funguje, tak všichni zúčastnění spolu komunikují a pokoušejí se o nějakou koherentní politiku a někdy se to daří lépe někdy hůře. A řekl bych, že na z těch tří center v těch posledních letech právě utrpělo na moci a prestiži právě to centrum v Černínském paláci, proto se vlastně ty podstatné věci přenesly mezi Strakovu akademii a pražský hrát, ale samozřejmě asi tohle není dobrá situace. Takhle by nemělo fungovat ministerstvo zahraničí ani česká diplomacie.

mluvčí 1,

Což tedy říkáte vy jako odborník žijící v Česku, nicméně je to podle vás je celá ta rozličná odlišná strategie o nich hovořil čitelná vystupující nějak navenek Česka, jaký to vlastně vysílá signál ven.

mluvčí 4,

Víte, on ten hlas České republiky zas tak úplně moc slyšet nebyl a nepřečeňoval bych, takže já myslím, že proto je pro ty ty zahraniční partneři jsou na to už celkem zvyklí, jo, jak to tady funguje. A jeto a leckomu to může vyhovovat, jo, protože samozřejmě sebevědomá česká zahraniční politika by znamenala, že budeme formulovat prosazovat zájmy, které mohou leckomu křížit jeho vlastní záměry, takže já myslím, že řadě zahraničních pozorovatelů aktérů, včetně našich partnerů v Evropské unii. Tento stav může i vy, může vyhovovat. Na druhou stranu nebrání nám to, abychom si třeba v Bruselu ohlíželi, co máme, co je třeba, protože ty bruselské záležitosti vědci z věcí vztahu k Evropské unii jsou především doménou premiéra.

mluvčí 1,

A teď, jak se tedy přeložit, jak si to vyložit, jinými slovy, říkáte, že i vzhledem k tomu, že jsme součástí Evropské unie není jaksi žádoucí, aby jsme byli příliš hlasití?

mluvčí 4,

Já myslím, že pro nás žádoucí je i my máme samozřejmě zájem na to, aby naše zájmy byly. Byly vidět, abysme prosazovali, ale není to úplně zájem našich partnerů, protože my, když zformuje nějaký zájem, který na úkor našeho partnera, tak mu to komplikuje život, takže pro ně jednodušší, když jste, když je ta Praha nějakým způsobem paralyzovaná, nebo když mlčí, když nic neříká, takže pro nás ztráta pro ně výhoda.

mluvčí 1,

Co v tomto ohledu tedy můžeme čekat od nastupující vlády Petra Fialy. Připomeňme, že vláda chce podle své koaliční smlouvy obnovovat tradici havlovské zahraniční politiky byste to ostatně už už zmínil. Můžeme možná krátce definovat, co to vlastně znamená, jaký to má opravdu obsah?

mluvčí 4,

Víte, já myslím, že by to měli definovat přímo ti autoři, kteří, kteří to říkají, ale já jako pozorovatel té havlovské politiky vidím samozřejmě podřízení českých zájmů zájmům Spojených států, to bylo typické pro Václava Havla. A pak samozřejmě politika různých osobních gest, protože Václav Havel byl mistr osobních gest, které se týkaly právě třeba lidských práv nebo nějakých morálních otázek, tedy podřízení, podřízení zájmům, USA, osobní gesta, to byla ta pole Havlova politika devadesátých let a mně vlastně trochu překvapuje, že se ta nová vláda k něčemu takovému chce hlásit, protože už nežijeme v devadesátých letech a i ty věci, které tehdy dávaly smysl. Dnes už smysl nedávají. Dost dobře. Druhá výhrada je, že významná část té politiky byla právě stála padala postavu Václava Havla, když nemáte toho Václava Havla, a tak gesta bude opakovat někdo jiný, tak už to bude jenom směšné.

mluvčí 1,

Na druhou nedá se tedy to označení spíš vnímat jako jakási i nálepka nebo možná akt, protože ta politika bude nějakým způsobem etičtější cítit lidská práva bude pokračovat v tomto ohledu právě s přihlédnutím k faktu, že to byl, řekněme, geopolitická situace už zcela jiná, než bylo v devadesátých letech.

mluvčí 4,

Více to bysme pak skutečně museli riskovat diskutovat o tom, co chtějí dělat, jo tzn. jakým způsobem chtějí být etičtější, jakým způsobem chtějí prosazovat lidská práva, čeho chtějí dosáhnout a já vlastně nevidím žádné reálné nástroje, jak něčeho takového dosáhnout, takže pro mne ten návrat Havla havlovské police jakýsi jakýmsi hlasem nostalgie lidí, kterým se stýská po devadesátých letech trochu si idealizují a myslí si, že je možné se do nich nějak vrátit, jo, takže z tohoto tehdy z hlediska mě to nedává smysl.

mluvčí 1,

Na stranu druhou sám jste zmínil, že ten konkrétní obsah zatím neznáme. Tak pojďme možná máme vás tedy jako politologa. Pojďme možná zkusit načrtnout, co tedy od toho směru očekáváte vy, zda bude nějakým razantním způsobem jiný, než byl směr vlády Andreje Babiše?

mluvčí 4,

Já přesně nevím, jakých oblastech, protože ono se tam mluví třeba o revizi vztahů s Ruskem a Čínou. Jo, to jeden z těch momentů a návrat k lidským právům, no a když se podíváme na ty vztahy s Ruskem, tak já myslím, že oni už nemohou být moc horší, než jsou, a když tito autoři mluví o revizi, tak předpokládám, že nemají na mysli nějaké zlepšení vztahů s Ruskem, tomu by Miloš Zeman určitě mohl zatleskat, kdyby tam něco takového bylo, takže revize vztahů s Ruskem v jejich podání, nevím přesně, co má znamenat, jestli jsi to, jestli možná přerušíme úplně diplomatické vztahy, a když se podíváme na ty vztahy s Čínou, tak za Andreje Babiše za vlády Andreje Babiše skutečně vzkvétaly ani Andrej Babiš, ani ministr zahraničí Petříček nebyli nějakými přívrženci velkého přátelství partnerství s Čínou, takže také přesně nevím, co mají ti autoři přesně na mysli, oni na několika místech poměrně vytrvale opakují. Tu vazbu se Spojenými státy americkými, to je možná v tom se ta v tom se tady koaliční smlouva trochu liší od těch předchozích dokumentů, ale tam je také potřeba si uvědomit, že Spojené státy americké dnes se orientují především na Pacifik na východní Pacifik prostě na ten region, kde Čína, Japonsko, Korea. A Evropa je pro ně druhotná a teď otázka teda, jakým způsobem my chceme prosazovat české zájmy tím, že se budeme angažovat v těchto

otázkách, takže pro mne já se přiznám, že tam skutečně hodně otazníků a není úplně zřejmé, co vlastně od této od takto definované politiky čekat.

mluvčí 1,

Máme v těch otázkách budeme pokračovat i za malou chvíli Petr Drulák zůstává mým dnešním hostem.

mluvčí 1,

Pane Druláku, pojďme to možná krátce vzít po markantní bodech, které zatím v tom novém směřování vidíme, půjčím si 1, který se jsme vyslali jako Česko před několika málo dny poslanecký klub ODS totiž vyzval vládu v demisi, aby Česko vyslalo policisty do Polska, kde by pomohli zvládnání krize na hranici s Běloruskem. Byl za vás překvapivý tah překvapivý postup?

mluvčí 4,

U úplně překvapivý postup to nebyl, protože to se dělalo i v minulosti ty státy, které čelily určitému náporu nelegální migrace, tak až požádaly Českou republiku o pomoc taky taky pozor taky dostali. My jsme pomáhali například takto v Makedonii. Pro mě jenom otázka, jestli nás Polsko tuto pomoc požádalo, protože samozřejmě by bylo zvláštní posílat do Polska policisty, aniž by o to Polsko požádalo, ale pokud by to Polsko požádalo, tak by to bylo zcela na místě.

mluvčí 1,

Které potřeba připomenout, že zmiňoval už premiér Andrej Babiš premiér demisi, že Polsko zatím tuto pomoc nepožádalo, ani nevyslyšel naše nabídky. Nicméně dá se tady toho konkrétního kroku, o něm jsme teď hovořili odhadovat nějaký celkový postup budoucí vlády třeba vůči migrační krize.

mluvčí 4,

Já myslím, abych čekal, že tady bude asi kontinuita tzn. Babišova vláda ani Sobotkova vláda nebyla vláda, která by chtěla otevírat otevírat hranice živelné migraci. Myslím si, že v tomhle vláda vedená ODS bude postupovat velmi podobně. Co myslím, ještě zajímavé a co je nový prvek na té scéně je, že sama ODS je v Evropském parlamentu ve stejné stranické skupině jako polská vládnoucí strana, takže bych očekával, že tam možná vznikne nějaká nějaká užší spolupráce má minimálně na úrovni premiérů premiéru mezi Českou republikou Českou republikou Polskem.

mluvčí 1,

Ale vám řekne, abyste s dovolením vás zvolení zastaví se to tedy znamená do praxe, protože Polsko je zatím relativně svébytné. Pokud jde o řešení té aktuální krize, která vznikla na hranicích s Běloruskem?

mluvčí 4,

Tak z Polska si zatím dokáže poměrně poradit samo. Myslím si, že mělo v podstatě naši morální podporu, může my nejsme vláda, která by zpochybňovala to, co poškodila a k pokud pokud by Polsko požádalo o pomoc, ať už by to byla vláda Andreje Babiše nebo Petra Fialy, tak by tak by určitě dostalo. Myslím, že v té otázce migrace jsme s Polskem nás stejné linii, a to je kontinuita, to není nic nového.

mluvčí 1,

Poprosím vás ještě krátké hodnocení současného unijního postoje vůči Bělorusku Evropská unie v tuto chvíli dává dohromady přesnou podobu sankcí sankcí proti Bělorusku. Čekáte, že budou mít nějaký zásadní efekt dopad právě na tu situaci na hranicích?

mluvčí 4,

No, já myslím, že Evropská unie se trochu s tím Běloruskem dostala do slepé uličky, protože podívejte Evropská unie s těmi různými nedemokratickými režimy na svých hranicích se snaží vyjednávat tzn. vyjednává s Erdoganem v Turecku vyjednávala s Marokem, když Mar Maroko vlastně také pustilo nelegální migraci do Evropy a rozhodlo se trochu, že si Lukašenka udělá fackovacího panáka, jo to poznal to neznámá, že bychom Luž Lukašenka měli považovat za nějakého velkého demokratického lídra, ale on ukazuje, že může Evropské unii uškodit.

mluvčí 1,

Na druhou stranu omlouvám, pane Druláku, jak vyjednávat ze země než Evropská unie neuznala výsledek voleb právě potvrzení potvrzení Alexandra Lukašenka v čele státu a třeba organizace Transparency International opakovaně mluví o tom, že dochází Bělorusko porušování lidských práv, tak, jak může z této pozice unie vyjednávat s takovou zemí?

mluvčí 4,

No tak samozřejmě to je otázka, jestli vaši zahraniční politiku diktuje Transparency International, nebo jestli diskutuje, tedy diktují, nějaké reálné zájmy a reálný zájem Evropské unie každého státu Evropské unie je s Lukašenkem vyjednávat a ono se to děje, vždyť před několika dny s ním kancléřka mě Merkelová měla velmi dlouhý rozhovor a jednali o těch věcech to jenom tady v českém prostředí si pár aktivistů a novinářů myslí, že s diktátory se nejedná diktátory se jedná a dělají se jim dokonce i ústupky a kancléřka Merkelová to ví a já doufám, že to bude je třeba i ta nová vláda.

mluvčí 1,

Tak já teď s dovolením rovnou navážu sám, zmiňujete kancléřku Angelu Merkelovou, která tady v německé politice končí a mě další otázka na vás zní, jak vlastně ovlivní tento fakt naše vzájemné vztahy s Německem?

mluvčí 4,

No tak samozřejmě ona představovala určitou kontinuitu těch 16 let ve funkci bylo dlouhé období o myslíme, že my jsme oceňovali diplomatické schopnosti, protože o kancléřka Merkelová byl někdo, kdo nevyhraju Val konflikty, snažil se nevyhnout chovat a i když za některé konflikty sama byla odpovědná, tak pak se snažila vždycky nějakou nápravu škod, takže myslím si, že tenhle moment tahům trochu asi bude chybět v těch českoněmeckých vztazích, protože nastupuje koalice, která je výrazně orientovaná vzhledem k ekologickým otázkám, které k zelené ekonomice patrně možná i lidsko právním otázkám lze očekávat, že se budou kritičtěji dívat na střední Evropu. Čekal bych tedy, že ty vztahy mezi nejenom mezi Českou republikou, ale i Německa, ale i mezi Německem a střední Evropou budou mnohem komplikovanější, než tomu bylo dosud.

mluvčí 1,

Aha ty, které ještě k dalšímu světovému hráči o něm už tady dnes byla řeč, a to je pochopitelně Rusko, kdybychom měli shrnout celou tu stávající situace Česko ruské vztahy, tak jsou podle vás teď na bodu mrazu. My jsme v případě Ruska vlastně na seznamu nepřátel vedle Spojených států. Vy jste naznačoval, že zatím nevíme, co čekat od nové vlády. Nicméně co byste, pokud jde o revizi těch Česko ruských vztahů, radil tedy vy?

mluvčí 4,

Já myslím, že této vládě se úplně nedá nic mu poradit, protože oni sami mají poměrně silné přesvědčení o tom, že s Ruskem asi není možné v následujících letech nic podnikat, ale pokud by zde byla nějaká jiná vláda, tak bych asi poradil pokusit se o navázání normální diplomatické komunikace. My, když prostě jsme Rusko obvinili z toho podílu na tom na na výbuchu ve Vrbětících, tak bychom samozřejmě měli předložit všechny dostupné všech všechny všechny všechny dostupnou evidenci buď ruskou nebo nějakému mezinárodnímu arbitrážnímu u úřadů orgánů, k když chceme třeba na tom Rusku vymáhat nějaké škody, ale především diplomacie, my jsme s Ruskem řadu let vedl diplomacii, takže to je vlastně jediná možnost, jak se nějak začít rozumně dohadovat, i když samozřejmě s Ruskem to nebude nikdy jednoduché pro Rusko velmi obtížný 15.

mluvčí 1,

A stejná otázka na závěr na vás směřuje k Číně, protože Miloš Zeman prezident udržoval dlouhodobě Drop dobré vztahy s Čínou nová vláda. Vznikající vláda již naznačila, že bude opět opatrná vůči tomuto směru potřebujeme mít dobré vztahy s Čínou jako Česko.

mluvčí 4,

Já myslím, že česká zahraniční politika Česká republika by měla udržovat dobré přátelské vztahy se všemi a zejména s velmocemi, takže ta orientace ta orientace na na nějaké normální vztahy s Čínou byla samozřejmě správná. V této chvíli opět uvidíme, jakým způsobem bude postupovat nebo nová vláda. Musíme si uvědomit, že zde trochu nový faktor, a to je zostření něm a americko čínského soupeření, protože pro Američany v těch posledních v té poslední době hodně vlastně stupňují ten tlak na Čínu Čína stupňuje tlak na Spojené státy, takže my se dostáváme každý, kdo chce mít dnes dobré vztahy normální vztahy s Čínou a zároveň udržovat kvalitní spojenecké vztahy. S USA se dostává těžko řešitelné situace, ať už ta vláda si představuje cokoliv každý, kdo by dneska dělá českou zahraniční politiku, tak byť tak by vlastně čelil docela nepříjemným dilematům.

mluvčí 1,

Na další vývoj se oba musíme počkat třeba i na další rozhovor. To byl Petr Drulák. Děkuji za rozhovor.

mluvčí 4,

Děkuji, na shledanou.

mluvčí 1,

Více otázek odpovědi už v pořadu k věci neuslyšíte. Těším se s vámi na viděnou na CNN Prima News a vy se můžete těšit na další zprávy pěkný den.

Dojmy a emoce kolem očkování vítězí nad fakty. Museli jsme zasáhnout, říkají medicí URL Automatický překlad

WEB, Datum: 20.11.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 16:00, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Dívat se na to, jak lidé kvůli dezinformacím odmítají očkování, už medicí 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy dál nemohli. Kvůli falešným zprávám o škodlivosti vakcín klesala ještě před koronavirovou pandemií proočkovanosť a začaly se vracet dávno vymýcené choroby jako spalničky nebo černý kašel. Studenti se proto rozhodli očkování podpořit, v dobrovolnické snaze pokračují i při covidu.

Do projektu Medici pro očkování dali budoucí lékaři své znalosti medicíny. Aby mohli úspěšně bojovat proti fake news, spojili síly se studenty marketingové komunikace z **Fakulty sociálních věd UK**. Pracovat začali před třemi lety a práce měli dost, zvláště když Světová zdravotnická organizace (WHO) zařadila "antivax" trend mezi deset nejvýznamnějších hrozeb pro veřejné zdraví. Dezinformační scéna se ještě více rozjela loni, kdy Česko zasáhla pandemie koronaviru a ve světě se proti němu začala očkovat.

Za svoji práci studenti letos dostali cenu Gratias Tibi pro mladé dobrovolníky.

"Názor jedné maminky tu má kolikrát větší váhu než slovo odborníků. Chtěli jsme se stát spojovacím mostem mezi odborníky a veřejností. Vysvětlovat lidem odborné záležitosti více laickým jazykem," vysvětluje Tomáš Jelínek, devětadvacetiletý šéf spolku Medici pro očkování, student šestého ročníku 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.

Když jste začínali, o koronaviru ještě nikdo nevěděl. Už tehdy ale existovali odpírači očkování. O jaké nemoci šlo?

Hodně poklesla například proočkovanosť na spalničky, které jsou součástí kombinované MMR vakcíny, která se podává dětem ještě proti příušnicím a zarděnkám. Najednou se tu objevily spalničky, měli jsme 600 případů za rok, ač to dříve byly jednotky. Podobně to bylo s černým kašlem, který je součástí hexavakcíny. I jeho výskyt dramaticky stoupl. Problém je, že jde o nemoci, které kolem nás nejsou vidět. V Africe o očkování nikdo nepochybuje, protože se s těmito nemocemi lidé setkávají každý den. Ostatně, na tom je založena preventivní medicína - snažíme se zabránit něčemu dříve, než to přijde. Jenže to mnozí lidé úplně nechápou.

Oblíbeným tvrzením antivaxerů bylo: "Měli jsem úplně normální dítě, pak jsem ho ale dali očkovat a rozvinul se u něj autismus." Jak to vzniklo?

Když se něco přihodí po očkování - dejme tomu, že půjdu na očkování a pak si zlomím nohu - tak to má časovou souvislost.

Nikoli příčinou. Autismus po vakcinaci je evergreen dezinformačních mýtů. Existuje k tomu studie doktora Andrewa Wakefielda z Anglie, která ale byla nekvalitní, na pouhých 12 dětech, a tvrdila nepodložené věci. Bohužel ji otiskl poměrně prestižní časopis a myšlenka se začala šířit, ačkoliv ji experti přesvědčivě několikrát vyvrátili. Poslední, dánská, studie dělala výzkum na půl

miliónu dětí a ukázala, že spojitost mezi autismem a očkováním žádná není. Dezinformace se ale drží.

Matky pak tato zvěst vyděsí. Řeknou si, než riskovat u dítěte autismus, to radši nebyt očkovaný proti spalničkám nebo černému kašli, vždyť stejně neznám nikoho, kdo by tyto choroby měl...

Přesně tak. Je fér dodat, že i vakcíny mohou mít vedlejší účinky, stejně jako léky. Jde ale o porovnání rizika a přínosu a hlavně o jde o pravděpodobnost. Šance, že dítě bude mít na očkování nějakou reakci, je mnohonásobně nižší, než že se nakazí chorobou a bude mít komplikovaný průběh.

Co jste proti tomu začali v roce 2019 dělat?

Jako primární skupinu pro naši osvětu jsme zvolili středoškoláky. Říkali jsme si, že zdravotnická gramotnost, která je v Česku obecně velmi nízká, by měla začít už na školách. Navíc středoškoláci mohou působit na své rodiče a prarodiče a sami pak budou rodiči malých dětí.

Pak ale přišla koronavirová pandemie. Jak se vaše činnost změnila?

Od přednášek na středních školách jsme se během pandemie přesunuli více na sociální sítě. Tady je největší bojště diskutérů o vakcinaci, navíc státem či veřejnými institucemi nepodchycené. Zaměřili jsme se na diskuse s maminkami a snažili se jednoduše vysvětlit složité medicínské věci, tedy jak fungují vakcíny a imunitní systém. To je důvod, proč jsou dezinformace tak lákavé - mají tendenci vysvětlovat jednoduchou formou složitá témata. Jenže cestou ztratí vědeckou podloženost a fakta.

Jak si v tomto boji vedete?

Zájem o očkování kvůli koronaviru značně narostl, a informovanost o něm také. O naše výstupy jsme zaznamenali velký zájem v odborných i laických kruzích. Spolupracujeme například s organizací sdružující praktické lékaře pro děti a dorost a školíme jejich mladé lékaře. Naši výhodou je, že jsme propojeni se studenty PR a marketingu na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Pandemie ukazuje, že nejde jen o odbornost, ale hlavně o komunikaci a psychologii, jak informace předávat.

Antivax scéna s příchodem očkování proti koronaviru značně posílila. Je pro vás práce složitější? Pozměnili jste nějak taktiku?

Mnoho antivaxerů, kteří se po nástupu koronaviru objevili, není proti vakcinaci jako takové, ale výhradně proti vakcíně na covid. Pokládají ji za látku vzniklou narychlo někde na koleni. To je jeden z dalších velkých mýtů. Na to jsme se snažili reagovat našimi infografikami a videy na YouTube.

Co je váš hlavní argument? Že jde o upravenou látku na jiný typ koronaviru?

Použitá technologie, tedy mRNA vakcína, se vyvíjí už od 90. let 20. století. Samotný virus je jen nebezpečnější variantou koronaviru, která způsobuje vážnější onemocnění. Koronavirus ale existuje od nepaměti, způsobuje běžné nachlazení a dosud nebyl nijak dramatický. Nynější nové koronaviry spadají do stejné rodiny, mají podobnou strukturu. Díky tomu, že virus z dřívějšíka známe, víme nyní, kde je jeho slabina a jak na ni cílit. Jde tedy o využití známého poznatku.

Tím, že jde o globální problém, šlo všechno mnohem jednodušeji. Byla spousta dobrovolníků i peněz, spolupracovaly desítky až stovky vědeckých týmů po celém světě, což je dost neobvyklá situace. Nejvíce času na vývoji navíc zabere administrativa - žádosti o grant na začátku a schvalování vakciny ke konci. Vzhledem k situaci se tentokrát byrokracie stáhla na minimum.

Bezpečnost, účinnost či nežádoucí účinky se otestovaly zcela standardním způsobem. Možná i lépe, protože vědci měli k dispozici mnohem více dobrovolníků než jindy.

Proč je odmítačů očkování proti koronaviru o tolik více, než bývalo proti dřívějším vakcínám?

Ono se těžko posuzuje, kolik vlastně odmítačů je. Především na síti jsou mnohem hlasitější než zastánci, takže jsou i mnohem více vidět. Jde o trochu nafouknutou bublinu. Ani tak by se to ale nemělo podceňovat. Klasické očkování už bylo celkem zažité a nikdo ho dlouhé roky moc nepochyboval. Až zpětně začali lidé řešit, zda na něm náhodou není něco divného. U covidového očkování byli odpůrci proti už předem. Mohou za to i dezinformace, které se ve velkém šíří a, bohužel, i chybějící vládní strategie, která by je vyvracela či jim předcházela.

Kde nastaly zásadní chyby v komunikaci vlády směrem k občanům, že se nepodařilo dosáhnout potřebných 75 procent proočkování?

Problém spočívá hlavně v tom, že kampaň státu začala pozdě. Až někdy na jaře 2021, kdy už se dezinformace nekontrolovaně šířily a lidé byli rozhodnutí, jaký mají na pandemii názor. Dlouhodobě má navíc veřejnost malou zdravotní a mediální gramotnost, na to už měl stát myslet dávno. Vláda tu dělala vesměs politická rozhodnutí. Chyběli u nich více odborníci, včetně psychologů, kteří by věděli, jak lidem problém vysvětlit. Vláda jednala chaoticky, vydala rozhodnutí, vzápětí ho dementovala, nově pak přišlo v momentě, kdy už se zcela mýjelo účinkem. Lidé přestali brát vládní informace vážně.

Co měl stát kromě vyvarování se těchto chyb udělat?

Hlavně srozumitelně komunikovat. To umělo třeba slovenské ministerstvo zdravotnictví, které k tomu používalo jednoduché infografiky, kde jasně vysvětlovalo, co to je vakcína a jak funguje.

Nabízeli jste své služby státu?

Nabízeli, snažme se naše infografiky a další materiály dostat ke státním úředníkům. Ale jsme příliš malí hráči, abychom mohli pohnout celou společností. Kolegové z **Fakulty sociálních věd** nabízeli svou kampaň na očkování ve výběrovém řízení, ze kterého nakonec vyšla kampaň Tečka.

Jaké jsou vaše nejnovější osvětové aktivity stran očkování proti koronaviru?

Pořadali jsme teď seminář pro novináře, kde jsme ukazovali, jak je dobré k tématu přistupovat, protože se ukazuje, že i média přispívají k dezinformacím. Často například dávají slovo vědcům, kteří jsou odborníky na něco úplně jiného, nebo dokonce známým osobnostem, které nemají vůbec žádnou odbornost. Tito novináři by si přitom také nenechali operovat slepé střevo třeba od psychiatra.

A co sociální sítě? Mnozí uživatelé nerozlišují facebookový post občana bez odborného vzdělání od seriózního zpravodajství. Sociální sítě v tom znamenají velký problém. Hlavně to, jak jsou minimálně regulované a jak na nich vítězí byznys nad společenskou odpovědností.

Jak se jako medicíni díváte na novou "brutální" očkovací kampaň státu s fotkami covidových pacientů ve vážném stavu, umírajících či dokonce zemřelých? Jde podle vás o vhodnou a účinnou strategii?

Domnívám se, že v tuto chvíli nejde o vhodnou cestu. Jedná se o opačný extrém. Kampaň Tečka byla příliš optimistická a selhávala na informační hloubce. Tvrdila, že když se naočkujeme, všechno bude dobré. Vakcína není samospásné řešení, musí být provázena dalšími věcmi. Mnozí lidé proto dnes vnímají to slovo Tečka jako pokrytectví, protože pandemie pokračuje. O současné kampani si myslím, že ti, koho by mohla přesvědčit, jsou už dávno očkovaní. Nepřijde mi dobrá ani negativní motivace. Podobná byla kampaň proti kouření na krabičkách cigaret - funguje spíše tak, že lidi jednorázově vyděsí a pak už se jí snaží vytěsnit. Lépe účinkuje kampaň pozitivní, třeba to, že lidé budou moct do hospody nebo do kina.

Co říkáte tomu, jak se odpírači očkování ohánějí svou svobodou?

Je to úplně stejný princip jako třeba zákaz alkoholu za volantem. Také je to omezuje a také je to nařízení užitečné pro ně i pro okolí. A nikdo si na ně moc nestěžuje.

Souhlasíte s novým trendem mobilního očkování, kdy lidé nevyrazí do vzdálených center, ale očkovací týmy vyjíždí za nimi do zapadlých obcí? Nemělo to přijít už dávno?

Ano, tato věc měla fungovat jako jedna z prvních. Pokud jsme chtěli, aby se lidé očkovali, cestu k očkování jsme měli co nejvíce zjednodušit. Největší problém to znamená u seniorů, kteří mohli být už dávno proočkováni, kdyby je očkovali jejich praktičtí lékaři, nebo za nimi přijely mobilní jednotky. Ty měly být iniciativou státu, ne dobrovolníků. Fronty ukazují, že zájem by byl, nabídka ale neodpovídala poptávce.

Reportérům Aktuálně.cz lidé ve frontě na očkování říkali, že už nechtějí platit za testy a chtějí volně chodit do hospody či za zábavou. To, že by nechtěli nakazit sebe či své okolí, většinou nezmiňovali. Není to trochu deprimující?

Ideální to není. Motivace by měla vycházet hlavně ze zdraví. Jde opět o nedostatečnou zdravotní gramotnost. Na druhou stranu, i špatná motivace je lepší než žádná. Jsem hlavně rád, že se jdou očkovat, takže účel světlí prostředky.

Od očkování také řadu lidí odrazují aktuální čísla z nemocnic, kde leží i očkovaní...

Když lidé vidí, že na jednotce intenzivní péče končí třeba dvě třetiny neočkovaných a třetina očkovaných, říkají si, že vakcíny moc nefungují. Neuvědomí si ale, že vzhledem k počtu lidí v obou skupinách skončí v nemocnici třeba každý druhý neočkovaný, který onemocní, zatímco u očkovaných je to třeba každý dvacátý.

Další vlna nákazy teď v Česku zrychluje. Co by se podle vás mělo dělat?

Možná za to trochu může i kampaň Tečka. Lidem vsugerovala, že když se očkují, všechno se vyřeší a oni už nemusí nic jiného dělat. Lidé přestali být zodpovědní a důslední například v nošení respirátorů ve vnitřních prostorách. Nadějí je teď třetí dávka vakcíny. A do budoucna by bylo dobré spojit každoroční přeočkování chřipky a koronaviru. Hlavně je důležité lidem vysvětlit, že očkování je ochrání před vážným průběhem choroby. A také, že snižuje jejich nakažlivost. Máme ještě hodně práce.

Video: Jak funguje vakcína typu mRNA proti covidu?

Studenti z 2. lékařské fakulty se již nemohli dívat na to, jak na sociálních sítích často vítězí laické názory maminek na očkování dětí před fakty odborníků a klesá tím proočkovanosť.

Psal se rok 2019, do koronavirové pandemie zbýval ještě rok. Nicméně se tu znovu objevovaly choroby jako spalničky nebo černý kašel, protože pod vlivem dezinformací některé maminky odmítaly své děti očkovat.

Medici věděli, že tady nejde jen o medicínský, ale i o komunikační problém. Spojili proto své síly se studenty Katedry marketingové komunikace a public relations na **FSV UK**. A dali se do osvětové činnosti.

Vysvětlovali veřejnosti, co jsou kolem očkování fakta a co mýty. Praktickým lékařům pak radili, jak o vakcinaci komunikovat.

Když v zimě 2020 přišel koronavirus, antivaxerská scéna nabrala na síle a zahlcovala internet dezinformacemi o vymyšleném koronaviru a nebezpečných vakcínách.

"Inspirovali jsme se jednoduchostí dezinformací a zkusili podobně jednoduše lidem vysvětlit fakta," říká Tomáš Jelínek, šéf projektu Medici pro očkování.

V létě 2021 se také angažovali v mobilním očkování s očkovacím autobusem.

Na Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studentstva, 17. listopadu 2020, získali od Univerzity Karlovy za své úsilí Cenu Miloslava Petruska za prezentaci. (Na snímku Tomáš Jelínek.)

Cena se uděluje za počin, jenž významně přispívá k vytváření dobrého obrazu Univerzity Karlovy u nejširší veřejnosti. (Na snímku Aneta Nyčová, další tvář projektu.)

V září 2021 získali Medici pro očkování cenu Gratias Tibi pro mladé dobrovolníky.

Organizace Člověk v tísni a projekt Jeden svět na školách každoročně oceňují žáky základních škol, středoškoláky a mladé do třiceti let za jejich snahu nezištně pomáhat druhým.

Budoucí lékaři spolu s budoucími marketéry se snaží vytvářet jednoduché přehledné infografiky se základními fakty o vakcinaci a o chorobách, proti kterým se očkuje.

Upozorňují na možnost nechat se očkovat proti chřipce...

... proti rakovině děložního čípku...

... či proti meningokoku.

Snaží se také lidem vysvětlit, jak se liší vědecký fakt a názor. Pro veřejnost má totiž často stejnou důležitost názor laika na internetu a vědecký fakt odborníka.

Když se začaly objevovat dezinformace na očkování proti koronaviru, reagovali i na ně.

Názorně ukazují, o co lépe je chráněn očkovaný jedinec oproti neočkovanému.

Ale také, proč by i očkovaní měli stále nosit roušky.

Snaží se také upozornit na skutečnost, že antivaxerů jsou hlasití, ale nikoliv tak početní, jak by odpovídalo síle jejich hlasu. A že dezinformacemi dokáže zaplavit veřejný prostor pár lidí.

Snaží se bojovat proti jednotlivým emotivním mýtům fakty a čísly.

Upozorňují, jak jednoduché je nahlásit komplikace po vakcíně.

Trpělivě vysvětlují, jak se to má s poměrem hospitalizovaných očkovaných a neočkovaných.

...

Ukazují, jak snadno lze manipulovat s fakty a říkat jen poloviční pravdu.

A předkládají jasná čísla ze zemí, kde jsou s vakcinací napřed.

...

Online Den otevřených dveří na Fakultě stavební ČVUT v sobotu 27. listopadu 2021 [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 20.11.2021, Zdroj: tz-info.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 17:32, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: Stavba, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Fakulta stavební ČVUT pořádá Den otevřených dveří online. Zájemcům o studium nabídneme v sobotu 27.11.2021 všechny potřebné informace pro přijímací řízení i studium na fakultě v živém vysílání.

Online Den otevřených dveří 27.11.2021

Živé studio se zástupci fakulty s rozhovory o studiu, odpovědi na dotazy, virtuální prohlídka fakulturních laboratoří a dalších prostor, ale také možnost si pustit vše ze záznamu a nepřijít o žádné důležité informace.

Online Den otevřených dveří Fakulty stavební ČVUT v Praze nabídne zájemcům o studium v sobotu 27. listopadu všechny potřebné informace pro přijímací řízení i studium na fakultě. Prostor zde budou mít i stávající studenti, takže diváci živého vysílání mohou vyslechnout i jejich pohled na studium na fakultě a život v Praze. Živé studio bude probíhat od 10.00 do 12.10 hod na <https://stavarna.online/>. Pro účast není nutná žádná registrace ani žádný speciální program. Webová aplikace STAVARNA.ONLINE je spuštěna již nyní. Zájemcům nabízí možnost dostat upozornění na termín Dne otevřených dveří, aby si ho nemuseli pamatovat.

Zaměřili jsme se na možnost chatovat

„Po zkušenostech s online dnem otevřených dveří z minulého roku, kdy uchazeče velmi zaujala možnost posílat dotazy v průběhu živého rozhovoru a mít na ně rovnou odpovědi, čekáme o tuto formu komunikace velký zájem i nyní. Proto jsme se právě na to v konceptu celého online dne zaměřili,“ vysvětluje prof. Karel Kabele, proděkan pro rozvoj a vnější vztahy Fakulty stavební ČVUT. Stejně jako vloni bude vysílání probíhat v předem stanovených blocích. Návštěvníci webu stavarna.online tedy budou dopředu vědět, kdy se bude která tematika probírat, a mohou se účastnit jen témat, o něž mají zájem.

„Na řadu se dostanou informace o přijímacím řízení, přijímacích zkouškách z matematiky i pohovoru z architektury, o studiu, jednotlivých programech, přípravných a vyrovnávacích kurzech. Prostor tu bude i na rozhovor se stávajícími studenty fakulty o jejich zkušenostech a studiu,“ dodává prof. Zuzana Pešková, proděkanka pro pedagogickou činnost na Fakultě stavební ČVUT v Praze.

Online trasu prohlídky si každý může zvolit sám podle toho, co ho zajímá

V sobotu 27. listopadu 2021 web stavarna.online nabídne svoji plnou verzi, která zahrnuje nejen předtočená představení jednotlivých studijních programů, ale návštěvníci se díky ní virtuálně podívají do mnoha fakulturních prostor, celkem je tu k dispozici na 40 „pointů“.

Prostřednictvím oka kamery mohou přitom nahlédnout i do pracovišť mimo objekt v Dejvicích, například do unikátní Podzemní laboratoře Josef. Trasu prohlídky si každý může zvolit sám podle toho, co ho zajímá.

Web stavarna.online bude v plné verzi fungovat i po Dni otevřených dveří. K dispozici zde bude také záznam všech rozhovorů z živé online části Dne otevřených dveří. Pokud na sebe uchazeči uvedou kontakt, budou dostávat aktuální informace o přijímacím řízení a studiu, včetně informací souvisejících s epidemiologickými opatřeními. Více informací na www.fsv.cvut.cz.

Situace na vysokoškolských kolejích

TV, Datum: 20.11.2021, Zdroj: Seznam.cz TV, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.11.2021 21:44, Sledovanost pořadu: 5 739, Pořad: 19:25 Večerní zprávy, AVE: 181 050,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Jana SLAVÍKOVÁ, moderátorka

Neočkovaným studentům se pobyt na koleji prodrazí. Nově jim od pondělí totiž nebude stačit k prokázání bezinfekčnosti samotest. Využití mohou buď antigenní za 200 Kč, nebo PCR test za 800 Kč. Vláda tak reaguje na stále se zhoršující epidemickou situaci. Za včerejšek přibyl rekordní nárůst nakažených, téměř 23 000 potvrzených případů. Právě i někteří studenti proto přehodnocují svůj názor a nechávají se očkovat.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

Studentům ubytovaným na vysokoškolských kolejích od pondělí nebude stačit samotest k prokázání bezinfekčnosti. Každých 7 dní musí doložit buď test antigenní starý maximálně 24 hodin, nebo PCR starý maximálně 72 hodin. Studentka Univerzity Karlovy Lenka Porubcanová, která bydlí na pražské koleji 17. listopadu, se právě i kvůli nutnosti pravidelného testování rozhodla po přemýšlení naočkovat.

Lenka PORUBCANOVÁ, studentka FSV UK

Asi jsem se zamýšlela i nad tím, jak mě to ovlivní úplně v jednoduchém životě běžném, ať už supermarket, ať už nějaké akce /nesrozumitelné/, anebo právě toto bydlení.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

Očkování jí jako průkaz bezinfekčnosti začne platit ale až za 2 týdny. Doteď k prokazování využívala právě i možnost samotestování. I to ale ve své peněženke pocítila.

Lenka PORUBCANOVÁ, studentka FSV UK

Už jsem na to jako vyčlenila finance bohužel, ale je to zásah určitě. Jako student každý peníz ušetřený navíc je fajn.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

Mezi neočkovanými studenty právě zrušení nejlevnější varianty samotestů vyvolalo negativní reakce. Ministerstvo zdravotnictví má ale pro tyto studenty jasný vzkaz.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví v demisi /za ANO/

Test musí mít pouze, pokud není očkovan. Takže tady jediné doporučují těmto studentům, aby se nechali očkovat.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

1 antigenní test vyjde zájemce na 201 Kč. Aby mohl neočkovaný student bydlet na koleji, potřebovat bude měsíčně 4. Vyjde ho to tak na 804 Kč. Dražší a přesnější varianta PCR testu pak vyjde na 814 Kč za 1, a měsíčně tedy na 3 256 Kč. Na kolejích Univerzity Karlovy to ale pro většinu ubytovaných studentů problém nebude. Plně očkovaných proti covidu-19 je tu totiž 79 % z nich.

Tomáš HORÁČEK, kvestor UK

Jedna kolej dokonce má asi 95procentní proočkovanost.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

I ostatní univerzity jsou na tom podobně. Na kolejích Vysoké školy chemickotechnologické v Praze je téměř 90 % očkovaných studentů, na kolejích České zemědělské univerzity v Praze je to pak 80 %. Nicméně i přes vysokou proočkovanost se na zrušení samotestů rozhodly některé školy zareagovat. Univerzita Karlova nově nabídne testovací centrum přímo na kolejích.

Tomáš HORÁČEK, kvestor UK

Od pondělí od osmi od rána na třech kolejích bude provozovatel zdravotnických služeb nám zařizovat a umožňovat odběr studentů a jejich test.

Kristýna JELÍNKOVÁ, redaktorka

Zpřísnění prokazování bezinfekčnosti přišlo i s dalšími opatřeními kvůli neustále se zhoršující epidemické situaci v Česku. V pátek přibýlo nejvíce potvrzených případů koronaviru za dobu epidemie. Laboratoře odhalily téměř 23 000 nakažených. To je zhruba o 8 700 více než před týdnem. V nemocnicích je pak téměř 5 000 hospitalizovaných. 724 z nich je ve vážném stavu. Kristýna Jelínková, televize Seznam.

Rozhovor: Nejvyšší rezidenční mrakodrapy na billionaires' row v New Yorku [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: tz-info.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 00:25, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: Architektura staveb, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Kdo byl v posledních letech v New Yorku, zaregistroval bouřlivou výstavbu nových mrakodrapů na Manhattanu, které výškou pokořují i nové Světové obchodní centrum. Řeč je o štihlých rezidenčních věžích na 57. ulici, které se začalo přezdívat billionaires' row. O nových mrakodrapech, měnících panorama Manhattanu, jsme hovořili s autorem rozsáhlých článků na toto téma, Ing. Vlastimilem Šrůmou, CSc., MBA.

Další je věž s názvem 111 West 57th. Stojí v blízkosti 6. Avenue, vysoká 435 m rovněž s 85 podlažími. Práce na stavbě a adaptace historické budovy Stainway Hall, se kterou stavebně souvisí, začaly v roce 2014. Nosná konstrukce byla dokončena v roce 2019, stavba by měla být kompletně dokončena v roce 2021.

Třetí a vůbec nejvyšší rezidenční budova světa je Central Park Tower mezi 7. Avenue a Broadwayi s výškou 472 m a 98 podlažími. Výkopové práce probíhaly od roku 2014, nadzemní práce od roku 2015. Konečné výšky budova dosáhla v roce 2019, dokončená má být rovněž v roce 2021.

Řadu technických, konstrukčních a urbanistických zajímavostí týkajících se výstavby těchto i dalších mrakodrapů se můžete dozvědět v záznamu rozhovoru.

Ing. Vlastimil Šrůma, CSc., MBA, absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby. Projektoval v SUDOP **Praha**, později učil na **FSv** ČVUT, 1994?1999 byl technickým ředitelem firmy Stavby mostů Praha. V období 1999 až 2014 řídil Českou betonářskou společnost ČSSI, 2001?2006 vydavatelství BETON TKS. Od roku 2004 řídí společnost ACONSE CZ. Hlavní náplní odborné činnosti jsou konstrukční beton, betonové mosty a výškové budovy; věnuje se také popularizaci staveb a publikační činnosti.

Za koho kope Jan Lipavský [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: rukojmi.cz, Autor: Lubomír Vylíčil, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 09:50, Celková návštěvnost: 119 560, RU / měsíc: 37 292, RU / den: 2 809, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroverzní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě.

Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to president Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premierovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipavský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesudme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu.“

Je vidět, že její škola „správně“ nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje... vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura jeho dílo nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.

Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017 -2021) byl jedním z nejhorlivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušeni jakýchkoli styků s Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: „Považuji za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě.“ Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten souseď ve svém skleníku na své zahradě pěstuje...

Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR – Palestina“. Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytostní demokraté“ z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás, jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady...

Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k Němcům. Se zvláštním přihlédnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávisť a poštvávání by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit.“

A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců“ ochránil, zasadil se Jan Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvítit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šířitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, ouředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík.

Ve vztahu k V 4, k našim přirozeným spojencům, je Jan Lipavský, podle svých vlastních slov, rezervovaný a pragmatický. Jak si tu pragmatičnost představuje, ukázal, před pár dny, na případu Polska. Striktně odmítnul právní názor Polského ústavního soudu, který zpochybnil nadřazenost evropského práva nad polským. Takový výklad, podle páně poslancova pohledu, zpochybňuje svrchovanost stále těsnější Unie a „velení z Bruselu“ a je proto nepřipustný.

V případě Maďarska zašel pan poslanec ještě dál. Na pirátské Evidenci kontaktů a schůzek je o tom zajímavý záznam ze dne 21. 10. 2019: Schůzka poslance Jana Lipavského s Andrászem Radnótim. Poslanec českého parlamentu, Jan Lipavský, se ten den sešel s tak zvaným „bezpečnostním analytikem maďarské liberální strany Momentum Andrászem Radnótim...“ Co to má být?! Bezpečnostní analytik opoziční pro-bruselské strany? Pamětníkům a historikům to může nehezky připomenout tzv. Evidenční odbor ÚV KSČ, který před únorem 1948 maskoval špionáž komunistů. Jejich „krtky“ v řadách ostatních stran, jejich vlivové skupiny v bezpečnosti a armádě... až po držitele klíčů od tajných skladů zbraní budoucích Lidových milicí. Samozřejmě součástí jeho činnosti byla i „informační výměna“ s řídicím centrem v zahraničí. Tehdy to byla Moskva.

Ale zpět k názorům pana poslance. Co by to bylo za pokrokového člověka, kdyby nepodporoval úchylárny? Ne, nebojte se. Ani v tomto oboru ale nenajdeme na progresivním profilu Jana Lipavského sebemenší skvrnku. Tak zvané „manželství pro všechny“ propaguje po celou dobu svého působení v politice. Protože, jak napsal: „Láska je láska. Rozbijme tabuli nenávisti, ignorace a předsudků rozdělujících společnost!“ A o kousek dál: „Věřím, že jednoho dne se nám podaří dosáhnout vítězství pro všechny páry, které zatím stále neúspěšně bojují za svá základní občanská práva.“ Jistě. Vztít si svého homopartnera a časem možná i ovci, nebo komodu, je přece lidské právo. Tedy alespoň v Europarlamentu to říkali...

Do kompletního portfolia progresivního evropského politika je však třeba doplnit ještě jednu ingredienci. Každý uchazeč o podrbání za ouškem z Bruselu musí neustále tepat zaprděný český národ a vzdávat hold jiným rasám, než té evropské. Obou úkolů se Jan Lipavský zhostil přímo brilantně. Spojil to dohromady. Využil nedávné aférky s tak zvaným „rasismem ve fotbale“ a hřímal: „Rasismus je u nás bohužel stále velký problém. A to nejen ve fotbale. Český rasismus se týká především romské a muslimské menšiny. Smutné dopady tohoto problému jsou patrné všude kolem nás.“

A co by s tím chtěl dělat? I v tom má Jan Lipavský jasno: „...v neposlední řadě je třeba také podporovat práci neziskových organizací a sdružení, která se rasovým otázkám věnují. Tedy ukončit ten nesmyslný boj proti nevládkám.“ Jinými slovy – víc bonzáků, více cenzorů, více vymývání dětských hlav ve školách, více banů a mazání na síti, větší tlak na firmy, aby vyhodily nesprávné lidi... dokud konečně nezavládne všeobecná láska.

Dalo by se pokračovat dál. Ale i těchto pár předložených bodů stačí ke shrnutí. Kandidát na ministra zahraničí je zaťatým, protiruským, protičínským a protiizraelským horlivcem. Nehodlajícím brát ohled na to, že jde o (v zásadě nenahraditelné) zdroje surovin, odbytiště zboží, dodavatele nenahraditelných komponentů a (v případě Izraele) tradičního politického a hi-tech partnera. Na druhé straně nemá problém s lísáním se k organizacím, považovaným za teroristické. Mimo jiné i v jeho milované EU. Lipavského devótnost k Bruselu pak překonává všechny, i ty nejhorší předchůdce. Skýtá jistotu, že zahraniční, protičeská a protibělošská linie bude prosazována s dosud nevídanou horlivostí. Jakož i všechny moderní, rozkladné úchylárny. Způsoblost takového člověka, zastupovat zájmy České republiky, si vyhodnoťte sami.

Host: Nina Špitálníková

RÁDIO, Datum: 21.11.2021, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 15:53, Pořad: 9:04 Zálety Aleny Zárybnické, Země: Česko

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jedním dechem jsem přečetla 140stránkovou rešerši. Ve všech těch rozhovorech nebyl jediný odstavec, který bych přeskočila. Ba naopak, v každém bylo něco, kvůli čemu jsem se musela několikrát nadýchnout a vytvořit si čas pro přemýšlení. Audioknihou mého dnešního hosta Svědectví o životě v KLDŘ jsem začala poslouchat tím, že přece vím, do čeho jdu. Mýlila jsem se. Její autorka, držitelka ceny Magnesia Litera v kategorii publicistika Nina Špitálníková je se mnou dneska v Záletech. Ptát se budu nejen na obrovskou dávku lidskosti, se kterou se setkala i v tom nejtotalitnějším režimu světa, i na to, jak dlouho trvalo, než se naučila nesoudit. A zeptám se i na to, jestli čekala, že se z knihy stane bestseller. Začínají Zálety. U mikrofonu je Alena Zárybnická. Jsem ráda, že nás posloucháte. Nina Špitálníková se narodila v Chrudimi. Po kladenském gymnáziu vystudovala koreanistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Specializovala se na Severní Koreu. Teď studuje v magisterském oboru orální historie, soudobé dějiny. Nominována byla na cenu Františky Plamínkové, která je určena těm, kteří se zasadili o ženská práva. Zajímají jí témata genderové a rasové nerovnosti i problémy samoživitelek. Jsem ráda, že jste, Nino, přišla do Záletů. Dobrý den.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Dobrý den.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Vy jste se nedávno vrátila z Kišíněva, není-li to tajné, můžete říct, proč jste tam byla?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Tajné to vůbec není. Moje kamarádka tam jela za rodinou a má tříměsíčního prcka a potřebovala pomoc na cestě zpátky. Jelikož vlastně ráda cestuju a mám vlastně i díky tomu, že jsem s prckem cestovala, s mým, hrozně často zkušenosti, tak jsem tam jela a bylo to strašně pěkný.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jaká je to země, když vlastně máte možnost posuzovat tu nejtotalitnější, ve které jste byla a teď jste vyrazila na volební víkend vlastně do Kišíněva?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Já jsem tam jela s tím, že to bude taková ta klasická postkomunistická země a že tam budou přesně jako socialistický realismus, který mám jako ráda. A přijela jsem tam a byla jsem hrozně překvapená, že to centrum mi spíš připadalo jakoby Istanbul, oni mají ještě, vlastně Osmanská říše, jak tam byla, tak je to tam strašně jakoby znatelný, takže mně se tam fakt jakoby strašně líbilo, až mě to samotnou překvapilo, a co pro mě bylo vlastně zajímavý, tak jsem se bavila s tatínkem právě té mé kamarádky, který je přívrženec ještě Putina, vlastně Gorbačov byl pro něj zrádce a Sovětskej svaz byl pro něj takovýto jakoby gro, a hrozně jsem si s ním o tom povídala, proč to tak vnímá, jak to vnímá. A ta kamarádka byla hrozně překvapená, že třeba když se o tom baví její přítel, tak se vždycky strašně jako pohádají. Já jsem v ten moment zjistila, že jak se bavím se Severokorejci na témata,

který jsou ještě vlastně tvrdší a musím nějakým způsobem je vlastně pochopit, takže jsem začínala nebo jsem se snažila pochopit i ty vlastně Moldavany, kteří vlastně nechťejí tu Evropskou unii a jsou pořád hodně proruští.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Říkala jste, že máte ráda socialistický realismus. To byl důvod, proč jste si už jako studentka gymnázia, logicky byla-li ta úvaha už na gymnáziu, vybrala koreanistiku jako svůj obor, nebo co bylo tím důvodem?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Ten důvod byl úplně jakoby úplně jiný. Já jsem chtěla studovat japanologii, mě Korea vůbec nezajímá, já jsem i ní vůbec nic nevěděla. Teď jsem si dala přihlášku na japanologii a můj tehdejší přítel mi říkal, ať si dám i na koreanistiku, tak jsem si dala sinologii, koreanistiku a japanologii. A dostala jsem se na koreanistiku, tak jsem tam šla úplně jako nepolibená. A všichni profesori mi dávali témata na Severní Koreu, ale náhodou. To nebylo, že by jako já tam šla, že mě zajímá Severní Korea, ale jak mi to vlastně dávali, tak jsem si pak zvolila i bakalářskou práci, říkala jsem, tak když dělám propagandu, tak proto Severní Korey a tam se to nějakým způsobem vlastně ve mně zlomilo, že jsem se začala o to zajímat jakoby víc, že mě to nadchlo, v uvozovkách.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Takže vlastně bylo to obrácené. Ten socialistický realismus, vaše láska k němu nebyla příčina, ale důsledek.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

No, mně se to vždycky v něčem... jako já jsem holka ze severu, vyrostla jsem na sídlišti, takže jsem k tou měla jakoby blízko, ale tam až vlastně jsem viděla, jak to může být monumentální a nějakým způsobem mě to zaujalo.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Někde jste napsala, že jste zvyklá se vymykat. Je něco ve vašem životě, v čem naopak jdete s proudem nebo po proudu?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Já teď jsem byla u kadeřníka a já jsem strašně konzervativní, co se týče vlasů. A můj první melír jsem si dala asi ve 24 letech, poněvadž jsem se strašně bála experimentovat s barvou. A zjistila jsem, že jsem tak strašně konzervativní, co se týče jako účesů, že mě to vlastně překvapuje, takže něco tam je.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Až vám jednou váš syn řekne, že se taky něčím bude vymykat, budete pro něj mít větší pochopení?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Strašně záleží, co to bude. Já mám prostě strašně jako strach, aby z něho nebyl nějaký jako xenofob nebo rasista, páč to je vlastně něco, co bych, jako vím, že lidsky bych vůbec nepřijala. Ale zase si říkám, že jelikož je míšenec, tak kdyby byl rasista, tak je vlastně sám proti sobě, a že si myslím, že se to jako nemůže stát, že to je asi jako jediný, s čím bych měl opravdu jako problém, kdyby přesně byl nějaký jako nacionalista, populist, ale říkám si, že opravdu vyrůstá jakoby v multikulturním prostředí, hrozně s ním cestuji, že poznal Asii, Afriku, Jižní Ameriku, že když už to takhle malý – jsou mu 4,5 roku – zná, takže se myslím, že to je ten základ na to být, vlastně mít to liberální myšlení a být demokratický, takže jako politicky to by byl jako problém, ale jako jinak všechno, ať je šťastný, ať si dělá fakt, co chce, mně je to jako upřímně jedno, ani nemám takový ty ambice, co mívají často rodiče, aby byl právník. Je mi to fakt úplně fuk, jako ať si fakt zvolí tu cestu sám.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Nina Špitálníková, posloucháte Zálesy. "Připadala jsem si jako Lara Croft," říká Nina Špitálníková o své práci v KLDK. Když se o tom přemýšlela, o tom, co jste řekla, napadlo mě hned několik důvodů, ale nevím, který je ten správný, tak proč to tak bylo?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Já jsem do Severní Koreji jela v roce 2011 a v roce 2012 a je hrozně důležité říct, že v té době mi bylo 24 let, takže jsem byla taková jako mladá a blbá v něčem, že to vlastně přiznávám. A člověk před tou Severní Korejí, a vlastně já jsem na to byla připravená, uměla jsem korejsky, byla jsem, myslím, ve třetím nebo ve čtvrtém ročníku koreanistiky. Věděla jsem o té zemi opravdu jakoby ne hodně, to teď o tom vím o dost víc, ale na tu dobu docela jakoby dost. A myslela jsem, že vím, do čeho jedu, a teď tam člověk přijede a všechno se mu rozbije během jako minuty. Ten kult propagandy a kult osobnosti je natolik obrovský, že vlastně vás to jakoby pohlítí a vy tam jste vlastně sám za sebe a neměla jsem telefon s sebou, neměla jsem počítač, byla jsem naprosto bez jakéhokoliv kontaktu vlastně s rodinou. Řešila jsem přiděly jídla a člověk najednou se dostal do takového zvláštního mindsetu fakt jako přežít, i když se vám vlastně nic jakoby neděje.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Rozumím, že těch silných dojmů ve vás i po těch letech, vlastně po 10 letech, budeme-li počítat konkrétní čas, zůstává hodně. Řekněte mi, jestli je tam něco, co nejvíc ovlivnilo vaše názory do budoucna nebo to, jak žijete.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

On ten pobyt pro mě nebyl moc jako odborný, to řeknu na začátku, že fakt jsem spíš jakoby nasávala atmosféru. Ano, dělala jsem texty, chodila jsem do školy, ale že bych tam chodila nějaký jako výzkum, jako že bych se... Přesně, to vůbec. To spíš jsem jako zakreslovala do mapy, co se stává. Spíš takový jakoby badatelský než úplně jakoby vědecký, ale byla tam jedna věc nebo dvě věci, které mi změnilý nějaký budoucí jakoby smýšlení. V Severní Koreji, když to úplně zkrátím, jsem byla vlastně zadržena tajnou policií a byla jsem vyslýchána. Ten výslech trval několik hodin, nic se mi fyzicky nestalo. Byl to opravdu pouze jenom výslech, ale neměli jsme přiděl vody a přiděl jídla, protože tam je všechno na přiděl a my jsme to nestihli. Takže jsme šli spát s kolegyní hladové, špinavé a odebrali nám pasy, takže člověk se dostane do takové jako překerní situace, protože je v Severní Koreji, a ještě nám vlastně zamítli, abysme kontaktovali ambasádu, že o tom ještě nikdo nevěděl. A já jsem vlastně potom přemýšlela, že já jsem vlastně do té doby byla taková, nechci říct jako extremistická, ale hodně jsem to vnímala černobíle, minulý režim. Takže pokud někdo spolupracoval s režimem a ta spolupráce pro mě byla jako být třeba i v televizi nebo být v rozhlasu, fakt jako když ses nepostavil proti tomu režimu, tak jsi byl pro mě vlastizrádce a byl jsi vlastně špatná lidská bytost, bla bla bla. A vlastně po tady tom výsledku jsem úplně o tom začala přemýšlet jinak, že si říkám: ty jo, já jsem byla vystrašená, bála

jsem se, bylo to nepříjemný. Recitovala jsem básně Kim Čong-ila, abych se nějakým způsobem vlastně vyhnula tomu výsledku, a to vlastně je hrozný, když si to člověk vezme lidsky že prostě recituje básně největšího diktátora nebo jednoho z největších diktátorů, aby vlastně sám přežil. A neměla jsem v té době dítě, takže mi šlo jenom o sebe, a ne o to dítě, tak jsem přestala fakt soudit. Nebo přestala, jakoby jo, když se člověk jakoby podívá do spisů, tak jako by dokáže už potom nějakým způsobem odhadnout, jestli ten člověk, jaký měl a co byl ten důvod. Takže když už chci někoho odsoudit, tak se podívám do těch spisů, jdu do těch archivů, abych fakt to měla podložený, ale už to není takový to: jo, spolupracoval jsi, seš špatnej člověk. To už tady to úplně jakoby zmizelo, a to třeba i pro mě byl důležitý jakoby generačně, protože my, jak jsme v tom nežili, já jsem '87, nežila jsem vlastně v tom, tak nedokážu nebo jsem se nedokázala vcítit do té doby, a to mi vlastně pomohlo v Severní Koreji. A navíc o i vlastně reálně v Československu dostat se k nějakému fakt jako podhoubí, undergroundu nebo disentu, tak pokud neměl člověk rodinné zázemí, tak to myslím, že bylo jako nereálné nebo strašně obtížné, takže ano, mně se vždycky hrozně líbí taková ta adorace Havla. Já mám třeba Havla jako hrozně ráda, ale nejsem takový ten úplně jako adorační typ, protože jsem si říkala, on měl strašně dobré to rodinné zázemí, že pro něj to vlastně – ano, byl ve vězení, přinesl demokracii, fakt si ho vážím – ale už to není pro ně taková ta jakoby přímá vlastně adorace, protože bylo tam spousta jiných disentů, kteří fakt riskovali a neměli to jméno v zahraničí, které by je třeba uchránilo.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

"Při prvním pobytu v KLDJ jsme s kolegyní se dostali do spárů tamní policie jen proto, že jsme v den státního svátku podplatili průvodčího a svezli se metrem." I takové momenty zažila Nina Špitálníková při svém studijním pobytu. Chápu to tak, že cizinec opravdu vůbec nesmí do metra?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

V tom roce 2000 dál do metra nesměl nebo směl jenom do dvou zastávek, které jsou pro cizince určené. Není to z důvodu, že by to metro bylo ošklivé. Ono je fakt strašně pěkný, nebo zase já, jak mám ráda ten socialistický realismus, tak fakt jakoby jsou tam ty mozaiky, která jsou ručně dělané a tam ten důvod té strany je nebo režimu, aby nebyl ten styk s tím cizincem s tím Severokorejcem. To je úplně jakoby jasné. A ono právě toho 14. srpna, kdy nás zadrželi, tak to byl takový zvláštní den, že my jsme šli navštívit katedru bohemistiky a tam byla děkanka nebo vedoucí oboru, která vlastně žila v Československu a byla tak strašně dojatá, že nás vidí, že vlastně před tím zapisovatelem a před tím vlastně státním aparátem začala říkat, jak by hrozně chtěla se podívat do České republiky, ale jak jí to nedovolí, a mně to přišlo jako strašně hrdivství, a já jsem si říkala: "Markéto, ty jo, my jsme úplně jako... My se bojíme jet metrem, prostě pojďme." Tak jsme podplatili metro, a to nebyl ten hlavní důvod. Vlastně my jsme se projeli, oni nás potom jako slušně vykázali, ale my v ten samý den, Severní Korea v té době byla stavěná tak, že tam byly paneláky a za těmi paneláky byly takový slamy a já jsem se tam chtěla strašně podívat. A vy jako cizinec nebo já, nebo my, cizinci smějí jenom s průvodcem, my jsme mohli bez průvodce, mohli chodit jenom po těch vlastně hlavních ulicích. A já jsem zašla do takové malé vlastně uličky, abysme se tam podívali a v ten moment nastal problém. Takže to, že nás zadrželi, byla vlastně čistě naše chyba, protože jsme vlastně porušili příkazy, které jsme měli. Nebo my jsme ty příkazy neměli, ale on to člověk strašně rychle jako vycítí, co smí a nesmí, takže zase nechci úplně kritizovat severokorejský režim, mohli jsme si za to sami, a vlastně ve finále jsem za to hrozně ráda, protože člověk viděl naživo tu odvrácenou stranu Severní Koreje, o které věděl, kterou si vlastně připouští, ale až jako naživo zjistil, jak moc vlastně to je všechno hlídáno.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Není na ta zkušenost vlastně s tím konkrétním výsledkem s tím, že jste se dostala do situace, že jste recitovala zmiňované verše a podobně, není to vlastně pro výsledek dobře, že si porovnáte v hlavě a zažijete na vlastní kůži to, co se tam odehrává a jste pak v mnoha ohledech třeba empatictější?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Já jsem za tu zkušenost strašně ráda. Jakoby v ten moment jsem se... ono když se to přesně dělo v ten moment, tak já jsem byla hrozně naštvaná. Tam ten strach vůbec nebyl. Já když se něco děje, tak jsem vlastně hrozně jakoby akční, naštvaná a fakt to jako racionálně dělám, ale já se zhroutím až potom, takže tajná policie odešla a já jsem začala plakat, takže to vždycky tak... A ono i s tou básní, já jsem ještě zpětně přemýšlela, já jsem se tu báseň naučila den předem a já se strašně špatně učím básně. A tam nás to fakt donutili, tak si říkám, že jsem nechtěla předvést jako před publikem, že to mohla být jako audience, ale ve finále jsem samozřejmě ráda. Ne kvůli empatii při těch rozhovorech, co dělám se severokorejskými uprchlíky, ale spíš fakt jsem začala mít jiné vnímání toho československého režimu nebo vlastně toho komunistického režimu v Československu. A když teď právě vlastně studuji soudobé dějiny po čtyřicátém pátém, tak člověk to víc vlastně jakoby pochopí a víc se dokážu bavit přesně s panem prostě v Kišiněvu, který je přívržencem Putina, a ač s ním názorově nesouhlasím, tak si ho vyslechnu a jako snažím se zjistit jakoby proč.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Já se, promiňte, ještě vrátím k těm veršům. Díky té zkušenosti zůstaly vám v paměti navždycky?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Ne, já fakt strašně zapomínám. Jako ta báseň se jmenoval /nesrozumitelné/, což znamená jakoby Krásná třída a bylo to o tom, jak vlastně Kim Čong-il je opuštěný a vlastně čeká na svého otce Kim Ir-sena v té třídě, ale Kim Ir-sen buduje vlastně tu zemi, takže na něj vlastně nemá čas. Takže to bylo jako obsahově, ale já ji doma mám tu báseň, poněvadž ono to bylo v učebnici, co jsme dostali, já jsem ty učebnice ukradla, takže já ji doma mám, ale už strašných let. Já fakt zapomínám jakoby šileně.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Nina Špitálníková, posloucháte Zálety. Novináři o ní píší jako o adeptce na hollywoodský film. Nechybí silný příběh, velké překážky, úspěch a hodně vytrvalosti. Dokázala jste si představit, že kniha bude mít takový úspěch?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Vůbec, to bylo... Hlavně já jsem tu knížku vůbec nechtěla vydat. To byl bod číslo 1. Já jsem chtěla napsat beletrii na základě jednoho rozhovoru, ale zjistila jsem, že 6 stránek píšu 6 měsíců a že jsem tak strašně jako netvůrčí, že to je úplně tragédie, že to nedokážu napsat, takže jsem si říkala, no tak to nepůjde. A pak mě napadlo, že vlastně to udělám takovou formou, jakou jsem to udělala, řekla jsem to mému redaktorovi a on s tím vlastně souhlasil. On je mladík, ale hrozně schopný. Takže jsem říkala, tak já to zkusím, tak jsem jako přesně našla ty svoje archivy, koukla jsem se, k čemu vlastně mám publikační práva, že tam je to eticky docela jakoby náročný proces nebo i legislativně, a našla jsem ty rozhovory, které pro mě nejsou jako třaskavé

a jsou vlastně pro mě takové jako fakt strašně běžné, aby právě to nebo takovýto "plní, tu titulky novin, něco senzačního" a to nemám ráda. Teď jsem ten text jako odevzdala, až jsem to odevzdávala, já jsem byla rozešlá čerstvě a byl to jako blběj rozchod. Do toho po 2 dny po rozchodu jsem si zlomila nohu, na 6 týdnů nechodící sádra, a do toho jsem psala tu knihu a překládala vlastně zpátky ty ty... A říkala jsem si a bylo to hrozně zvláštní, jsem si říkala, oni jsou chudáci, ale co já? Já tady prostě zlomená noha. A pak jsme to celý zkompletovali. No a vlastně před vydáním jsem říkala Kryštofovi, že to vlastně nechci vydat, že to nebude vůbec nikoho zajímat, že to není interpretace, protože jsem chtěla původně interpretaci, ale říkala jsem si, že na to se ještě necítím natolik vlastně stavěná, že bych to fakt jako zvládla dobře uchopit, že to je vlastně jenom jako nic, že dělám jenom nějaké rozhovory, které jsou jako nic. A on mi říkal: "Hele, ne, prostě je to dobrý. Ty v tom seš reálně v korejštině 9 let nebo 10 let, nebo ještě víc vlastně, 2008 jsem začala studovat, takže ty to nedokážeš už se na to kouknout." Tak jsem říkala, okay, pojďme do toho. A strašně rychle vlastně se to proměnilo v něco, co jsem vůbec jakoby nečekala, že se stane. A teď jsem byla v Olomouci přednášet a přišel za mnou student Filozofické fakulty tlumočnictví, že tlumočí přesně moje rozhovory a že tlumočí tu knížku v rámci nějakého předmětu. A včera mi psali z FSV, že zase tam probírají nějakou vlastně antropologickou práci a zase na příkladu vlastně té mé knížky. A že jsem zjistila, že žije v hrozně zvláštních jakoby sférách, což jsem nečekala.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Že se vlastně zapíše do mnoha částí lidského vnímání různými způsoby. Rozumím. Tak jasně, vy jste si říkala, vyberu něco, co nebude šokovat, ale se zkušenostmi, které máte, s tím, co víte, že se tam odehrává, tak víte, že to nebude šokovat tam, ale že to nebude šokovat ve střední Evropě, to je pro vás lovecké hrozně těžké odhadnout, protože střední Evropa nebo obecně Evropa ty zkušenosti nemá. Díky vaší knize už pak bude muset přijít něco dalšího, co zase posune vnímání té reality. Rozumím. Když se vrátím ještě pořád k tomu, v uvozovkách, hollywoodského filmu, tak ještě se říká, že tam nutně musí ten hlavní hrdina překonávat nějaké velké překážky, tak zkuste vzpomenout na největší, které vám život anebo práce i třeba na téhle té knize nebo obecně vaše práce, váš život, před sebe postavily a vy jste je překročila.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Co bylo pro mě osobně vlastně nejtěžší, bylo, když jsem vlastně zůstala, když mě partner opustil v těhotenství, to bylo... Já jsem byla v nějakém desátém, jedenáctém týdně, a to pro mě bylo, to těhotenství úplně hrozně příšerný, protože já jsem nechtěla dítě. Já jsem chtěla na potrat a ten partner mě přemluvil, ať si děcko nechám a pak si to rozmyslel. A já jsem šla na tu gynekologii, že tedy půjdu na potrat, ale on už měl ručičky a nožičky. On už to byl jedenáctý týden a já jsem zjistila, že vlastně to morálně nezvládnou, že to fakt nedám jako jít na potrat, ale že zase to dítě nechci, takže člověku roste to břicho a je opuštěný a fakt strašně jako nešťastný. A všichni. "Jé, ty budeš maminka, to je super." A já úplně: "To fakt není super." A bylo hrozně těžký tady to nějak... A strašně jsem se bála, že třeba se ten cit jako nevytvoří, ale říkala jsem si: "OK, teď jsi měla hezký život, tak teď prostě ti končí a dáš hezký život děcku." Že jsem to brala takhle jako to... Naštěstí city naskočily brzo docela, takže jako v pohodě, a v ten moment jsem vlastně psala mojí první knížku Mezi dvěma Kimy, takže já třeba tu knihu strašně nemám ráda, že všichni, že je dobrá, ale jak jsem to psala tady v těch emocích, zpětně nechápu, jak jsem to dokázala napsat. A já jsem to dopisovala s tím malým miminkem v ruce, poněvadž se narodilo o měsíc dřív, takže úplně hrozně zvláštní, no a s tím jsem třeba strašně dlouho bojovala, až pak jsem si řekla, že ne, že vlastně se to děje víc ženským, že jsem si myslela, že se to děje jenom mně, ale to jsem zjistila, že jako tu zkušenost má bohužel spousta žen. No a napsala jsem o tom článek, který byl pro mě hrozně těžký napsat, jako jak jsem to vnímala. Jmenovalo se to Moje malá smrt. A dala jsem tam ta negativa i ta pozitiva a šlo to ven. A najednou jsem dostala přesně hrozně moc podpory i hrozně moc jakoby hejtů od lidí, kteří mi psali, že si za to můžu sama, že ten člověk byl mišenec... zas takový ty rasistický jakoby věci. Ale zároveň vlastně ono to vyšlo, myslím, před třemi lety a už mi přišlo 6 nebo 7 fotek miminek, že se ty ženský na základě toho rozhovoru rozhodly vlastně nejít na potrat a že mi děkují, a v ten moment jsem si říkala, ty jo, mělo to smysl, a to bylo... a od té doby jsem tak jako usazená, že jsem si říkala, zvládla jsem tohle, tak všechno ostatní je vlastně jakoby strašně easy...

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Mimochodem jedna z těch žen svou dceru pojmenovala Nina.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Jo, no. To mě... Já vždycky brečím, když mi takhle přijde nějaká... já jsem plačka.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Už slzíme ve studiu dvě. Nina Špitálníková, posloucháte Zálety. Zálety dnes hostí spisovatelku, koreanistku Ninu Špitálníkovou. Tuším, že audiokniha, kterou jsem já poslouchala, vyšla ve spolupráci s Českým rozhlasem.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Vyšla.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Poslechla jste si ji?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Ne. Já jsem si poslechla úryvky. Já jsem to proklíkávala a zjistila jsem, že s tím mám strašný problém, protože zaprvý, bylo to hrozně dobrý. Fakt Český rozhlas to udělal strašně jako dobře a i Český rozhlas byl překvapený, jakou to mělo poslechovost, poněvadž vlastně bylo přes 200 000, což vlastně zde je jako unikát v České republice, a jak znám ty reálné hlasy, jak znám mě, tak pro mě to bylo... Já jsem nedokázala to poslouchat. A navíc ona ještě ta knížka, když vlastně jsem přepisovala ty rozhovory, tak jsem bojovala hrozně s jednou věcí, a to bylo, jestli to editovat nebo needitovat. Spousta lidí mě tlačilo, že se to musí editovat, aby to znělo literárně, aby to znělo zvučně, aby to znělo chytře. A já když jsem vlastně přepisovala ty rozhovory, tak jsem si tam občas připadala fakt jako debilka, a říkala jsem si: ty jo, já bych to teď jako položila jinak nebo bych to jinak jako udělala, ale pak jsme se rozhodli s tím Kryštofem, že to necháme fakt v tom jako ryším jakoby formátu. My jsme tam neměli ani čas to potom editovat, že to bylo jako obojí. A myslím, že díky tomu to bylo tak funkční, že ti lidi to nemají jako typický akademický výzkum, kde tam jsou miliony prostě cizích slov a vlastně tomu běžný občan jako nerozumí, ale že je to fakt tak strašně jako lidský, že je to potom pochopitelnější. A ono ještě u tady toho, ona byla vždycky premiéra, myslím toho dílu, v 11 večer, to bylo nějak jako pozdě. A oni fakt chodili jako lidi, i třeba fakt jako velmi staří, a říkali: "My jsme vždycky čekali, poněvadž jsme se nemohli jako dočkat a nám se pak hezky spalo, když jsme věděli, jak se máme vlastně dobře." Že ta knížka

měla strašně jako pozitivní efekt v tom, že si všichni říkali, že ta doba je vlastně vyhocená, jsou volby, bla bla bla, ale vlastně je to pořád jakoby v rámci možností v pořádku. Takže myslím, že tam fungoval takový ten lidský faktor, že když je někomu o dost hůř, tak tobě to vlastně udělá jako lépe, ať se za to stydíš, ale je to prostě jako často tak.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Tak řekněme, že to rozšiřuje naše obzory a říká nám to, že sakra je zkrátka pořád ještě fajn. Vybavuji si ten moment, kdy má dítě radost, že najde na ulici bonbon a strašně dlouho si ho šetří tak, aby tu běžnou věc, pro nás běžnou věc, si vlastně užívala co nejdéle.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

A to je ten režim, takže ono i skrze to štěstí člověk vidí, že byli šťastní, ale pro nás to ukazuje naopak vlastně, jak ten režim vlastně je jakoby zruďný. A podle mě přes tady ty fakt ty nejlidštější, jakože když ti dá někdo data, bylo tam popraveno tolik a tolik lidí, v koncentračních táborech je prostě x set jakoby tisíc lidí, tak si řekneme: "Ježíš, to je hrozný!" Ale pak, když si prostě přečteme, kdy byli ti lidi šťastní, tak člověk teprve uvidí ty hrůzy, že jestli to štěstí je, že si měsíc hlídáš jeden bonbon, který si lizneš, tak je to vlastně jakoby hrozný, ten režim, takže já jsem to chtěla dát zase přes tu osobní zkušenost to vlastně nejhezčí, ale zároveň vlastně nejbolestivější.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Jak to v životě bývá, když je něco nejhezčí, může to být zároveň nejbolestnější.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Přesně.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Nina Špitálníková. Posloucháte Zálety. Nina Špitálníková, spisovatelka, koreanistka. Posloucháte Zálety. Máte teď, Nino, nějaký projekt, o kterém my se třeba dozvíme po letech?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Nikdy nic neplánuju, jako že třeba ta knížka, že vyjde, jsme se rozhodli třeba 4 měsíce před deadline a pak to byl frmol, takže u mě to je jako postupně. Mě se spousta lidí ptá a je o to strašný zájem, ať dělám svědectví o životě v KLDR 2. Prostě pokračování. A pro mě to bylo vlastně strašně jako snadný, vzala bych zase nějaký rozhovory, na který mám práva, přeložila bych to atd. Ale jak jsem se ty rozhovory dělala, takže jsem si verifikovala ty témata, tak ten obsah je vlastně stejnej, že tam se jenom potvrzuje to, jestli to fakt tak probíhalo. Takže vlastně pro mě by to nebylo nic jako pro ty lidi nového, i pro ty lidi by se to přečetli; jo, jako dobrý. Já bych si na tom jako zbohatla, že bych měla to jméno, že bych měla druhý díl, ale mně to připadá prostě, já tam nevidím ten důvod, proč to udělat, že vlastně to poselství o tom, jak ten život je už jako dáno a není potřeba to víc jakoby ještě více jakoby přživovat, že ať se to ti lidi najdou nebo ať prostě spíš teď mi to připadá lepší interpretovat z pohledu koreanisty, než tam dát zase něco takhle jakoby daného a že by to bylo pro mě jakoby snadný a ta popularita by se jako zvýšila, ale to je něco, co mě úplně jako nezajímá.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Přijdete mi jako realista na straně jedné a víla v tom nejlepším slova smyslu na straně druhé. Kdo je Nina Špitálníková? Reálná víla nebo realistická víla?

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Ne vůbec. Já jsem se o tom bavila s mojí kamarádkou, protože já jako, ač vím, že v něčem jsem dobrá, tak na druhou stranu o sobě velmi jako pochybuju.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ale to je základ pokroku.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Ale občas se dostanu do situací, kdy vůbec jako nechápu, jak to, že tam vlastně jakoby jsem a že pořád si připadám jako... Nevím. Jednou jsme dělali takový jako obrázek, kde bylo, "co umíš", a tam byla holka, která vlastně z čajové konvice vyfukuje vodu prostě, úplně taková jako demence. A já jsem si tak přesně jako připadala. Jo, že vím, že prostě v něčem jsem fakt jako něco prostě vždycky strašně jako pokazím a v něčem jako nejsem dobrá a nejsem a nikdy nebudu takovej ten jakoby rigidní akademik nebo takový ten akademik, protože mě to prostě nebaví byt nonstop se věnovat tý vědě a nikdy nebudu ani jako vědec. A vlastně jsem to nějakým způsobem přijala a vlastně nevadí mi to, takže bůhví, kdo jsem. To ještě nevím.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Nina Špitálníková. Každopádně na závěr nesmí chybět tradiční štafeta otázek. Minule tu se mnou byl sportovní lezec Martin Stráník.

Martin STRÁNÍK, sportovní lezec

Tak mě by jako zajímalo, jestli ta situace v Severní Koreji má jako nějaký řešení do budoucna, anebo jestli si myslí, že prostě to tam takhle bude napořád, že to tam udrží ti, kteří tam vládnu, jestli to tam tak bude pořád, jestli to tam třeba těm lidem takhle vyhovuje, protože oni vlastně neznají ten okolní svět. Tak jestli si myslí, že třeba jako Severní Korea bude jednou demokratickou zemí nebo bude se aspoň přibližovat té Jižní Koreji.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

To, jestli padne severokorejský režim, vůbec nikdo nedokáže predikovat. Ani já, ani kdokoliv jiný na světě. A já to vždycky přirovnávám zase vlastně k naší zkušenosti v Československu nebo k Sovětskému svazu, kdy ani ti lidi nevěřili, často nevěřili, že to padne a pak se to najednou stalo velmi rychle a takovým způsobem, který nikdo vlastně jako nečekal. Takže stát se to může, ale jestli se to stane nebo kdy to bude, to opravdu je ve hvězdách. Takže na to bohužel nedokážu úplně odpovědět. Severokorejci často nebo ti, s kterými jsem se bavila, často vlastně říkají jednu strašně zajímavou věc, že pro ně je ten život v demokracii strašně těžký v tom, že v Severní Koreji, a jelikož tvořili střední a vyšší třídu, tak byli někdo a každý je znal, a měli

tam pocit, že já jsem někdo a teď žijou prostě ve městě, kde je 16 000 000 lidí a jsou najednou neznámí a mají pocit, že vlastně ztratili takový to postavení, takže tady s tím Severokorejci bojují. A určitě by nějaký bojovali a určitě by byli někteří, kteří by chtěli vrátit ten režim tak, jako je to u nás stále teď. Ale zase ta demokracie a ta svoboda pro třeba děti, pro jako rodiče, když ví, že vaše dcera nepůjde 6 let na vojnu, kde vlastně je znásilňována, tak vlastně je to tak strašně jakoby silný, že podle mě člověk si rychleji zvyká v tom žít v demokracii než v opačném případě.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Příští týden tu se mnou bude handicapovaný sportovec Aleš Kisý.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Tak já bych se ho chtěla zeptat na takové dvě otázky. Kdy byl nejvíc frustrovaný a kdy byl naopak nejvíc vlastně šťastný?

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Ráda budu tlumočit už příští týden. Já se moc ráda, Nino, že jsme se mohli potkat osobně, že jsem měla tu možnost s vámi díky Českému rozhlasu mluvit. Mám podobný pocit, jako když jsem kdysi před lety dokončila rozhovor s Martou Kubišovou a teď si dávám za domácí úkol vymyslet, proč ve mně rozhovor s vámi vyvolal úplně stejné pocity nebo hodně podobné pocity.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Tak to děkuju moc, to je poklona.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Až na to přijdu, tak dám vědět, co byl tím pojítkem mezi vámi dvěma. Děkuju za rozhovor.

Nina ŠPITÁLNÍKOVÁ, koreanistka

Děkuju. Děkuju.

Alena ZÁRYBNICKÁ, moderátorka

Krásnou neděli přejeme vám všem.

Česko na bavorské cestě. Situaci v Rozstřelu zhodnotí sociolog Prokop [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 16:38, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Pondělním hostem pořadu Rozstřel bude sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. S moderátorem Vladimírem Vokálem probere českou koronavirovou situaci a zpřísňující opatření. Rozhovor sledujte živě na portálu iDNES.cz v pondělí od 11:00.

Od pondělí začnou v Česku platit zpřísňená proticovidová opatření, která vešla do povědomí jako takzvaný bavorský model. Vláda přistoupí k opětovnému testování zaměstnanců ve firmách, pokračovat bude také testování na školách.

Testy ale nebudou až na výjimky považované za potvrzení ke vstupu do služeb. Například do restaurace či ke kadeřníkovi tak bude nutné ukončené očkování.

Ptát se můžete už zde

Proč Česko opět aspiruje na to, být v covidových číslech světovým lídrem? Jak jednotlivé vlny covidu mění naši společnost? A jaká opatření vlastně fungují v samotném Bavorsku? Na to a mnohem více odpoví Daniel Prokop v Rozstřelu.

Daniel Prokop byl dlouho známý především výzkumy volebních preferencí, s příchodem covidu se ale stal „sociologem koronavirové epidemie“. Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu.

Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil vlastní společnost PAQ Research, v níž se zabývá zmíněným covidovým projektem.

Foto:

Sociolog Daniel Prokop
Michal Sváček, MAFRA

Největší rezidenční mrakodrapy v New Yorku. Jak se dnes staví věže na Manhattanu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: estav.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 20:49, Celková návštěvnost: 321 800, RU / měsíc: 254 270, RU / den: 11 687, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,13

Kdo byl v posledních letech v New Yorku, zaregistroval bouřlivou výstavbu nových mrakodrapů na Manhattanu, které výškou pokořují i nové Světové obchodní centrum.

Řeč je o štíhlých bytových věžích na 57. ulici, které se začalo přezdívat 'billionaires' row. O nových mrakodrapech, měnících panorama Manhattanu, jsme hovořili s autorem rozsáhlých článků na toto téma, Ing. Vlastimilem Šrůmou, CSc., MBA. Poprvé se naši čtenáři a posluchači mohli setkat s panem Vlastimilem Šrůmou na konferenci Požární bezpečnost staveb v roce 2018, kde hovořil o konstrukci a bezpečnosti původního i nového Světového obchodního centra v New Yorku. Letos nám pan Vlastimil Šrůma poskytl rozhovor o nových rezidenčních mrakodrapech na Manhattanu v rámci zářiového živého vysílání. Hovořili jsme zejména o třech nejvyšších stavbách, které překonaly do té doby rekordmana ve výšce rezidenčních budov One57 s výškou 306 m. První je budova 432 Park Avenue, vysoká 425,5 m s 85 podlažími. Zemní práce u této budovy začaly v roce 2012, konečné výšky stavba dosáhla v roce 2014 a dokončena byla v roce 2015. Další je věž s názvem 111 West 57th. Stojí v blízkosti 6. Avenue, vysoká 435 m rovněž s 85 podlažími. Práce na stavbě a adaptace historické budovy Stainway Hall, se kterou stavebně souvisí, začaly v roce 2014. Nosná konstrukce byla dokončena v roce 2019, stavba by měla být kompletně dokončena v roce 2021. Třetí a vůbec nejvyšší rezidenční budova světa je Central Park Tower mezi 7. Avenue a Broadway s výškou 472 m a 98 podlažími. Výkopové práce probíhaly od roku 2014, nadzemní práce od roku 2015. Konečné výšky budova dosáhla v roce 2019, dokončená má být rovněž v roce 2021. Řadu technických, konstrukčních a urbanistických zajímavostí týkajících se výstavby těchto i dalších mrakodrapů se můžete dozvědět v záznamu rozhovoru.

Ing. Vlastimil Šrůma, CSc., MBA, absolvoval Fakultu stavební ČVUT v Praze, obor konstrukce a dopravní stavby. Projektoval v SUDOP **Praha**, později učil na **FSv** ČVUT, 1994?1999 byl technickým ředitelem firmy Stavby mostů Praha. V období 1999 až 2014 řídil Českou betonářskou společnost ČSSI, 2001?2006 vydavatelství BETON TKS. Od roku 2004 řídí společnost ACONSE CZ. Hlavní náplní odborné činnosti jsou konstrukční beton, betonové mosty a výškové budovy; věnuje se také popularizaci staveb a publikační činnosti.

Mladí a covid

RÁDIO, Datum: 21.11.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 21:12, Poslechovost pořadu: 38 604, Pořad: 17:10 Zaostřeno, AVE: 4 060 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,43

Vít POHANKA, redaktor

Kdo nejvíc dopláci na COVID? Nejohroženější jsou samozřejmě senioři a lidé s chronickými zdravotními problémy. Tleskáme a skládáme úctu zdravotníkům v pomyslné v první linii. Jenže nedá se po 22 tisících od začátku pandemie odpovědět na tuhle otázku také úplně jinak?

Jiří ŠINKORA, imunolog

Ty důkazy, jak strašně současný stav zbytečně poškozuje mladou generaci, jsou jasné.

Vít POHANKA, redaktor

Říká například imunolog Jiří Šinkora. Dnešní pořad Zaostřeno se snaží přiblížit, jak koronavirovou pandemii prožívají mladí. A protože já už dávno mladý nejsem, budeme vás dnešním pořadem provázet 2. Při jeho poslechu vás vítají a od mikrofonu zdraví. Vít.

Vojtěch POHANKA,

Vojtěch Pohankovi, příjemný poslech.

Vít POHANKA, redaktor

Často slyšíme, že naše populace stárne, to je samozřejmě dlouhodobě pravda, ale přesto je v současnosti zhruba 3 milionům 300 000 Čechů a Češek pod 30 let. Víc než polovina z nich je přítom ve věkové kategorii 15-30 let, tedy už to nejsou tak úplně děti a jestli ano, tak dospívající, buď ještě chodí do školy nebo si na sebe už začali relativně nedávno vydělávat. Z pohledu přímého ohrožení koronavirem jsou aspoň statisticky nejméně rizikovou skupinou obyvatel, přesto na ně nejružnější omezení a nařízení spojená se snahou bojovat proti pandemii dopadají stejně, ne-li hůř než na zbytek populace. Našemu Vojtovi je 22 let. Myslím, že jeho příběh je v téhle věkové kategorii docela typický. Pandemie vypukla, když byl ve čtvrtém ročníku gymnázia. Za dočasného uvolnění odmaturoval a dostal se na vysokou školu do Prahy. Jenže pak se zase pomyslně šrouby a opatření utáhly, celý první ročník absolvoval online a kromě úvodního soustředění se spolužáky celý rok prakticky neviděl. Teď je Vojta ve druháku a já jsem před několika dny poprosil o výpomoc při natáčení v pražských ulicích.

Vojtěch POHANKA,

Dobrý den. Já jsem se vydal na Národní třídu v Praze, kde zrovna probíhají oslavy 17. listopadu. V pozadí můžete slyšet pamětní koncert. Náhodně vybraných mladých lidí se zde budu ptát na to, jak prožívají a jak vnímají koronavirovou pandemii. Takové výpovědi z ulice samozřejmě nemají žádnou velkou statistickou hodnotu, jsou ale snad autentickým záznamem toho, jak alespoň někteří mladí lidé na situaci nahlíží.

osoba

Jmenuju se Honza a je mi 17. COVID prožívám dost těžce, dotýká se to jako každého hodně, prostě, ať už byly zavřené školy, že se netýká nás studentů teď asi všech po tom roce. Je to, je to naprd, no, testování, očkování, všechno tohle. Jako asi ty lockdowny, které byly, ať už minulý rok nebo předminulý vlastně teď už. Omezilo mě to hodně, protože celkem dost sportuju a tím, že byly uzavřeny vnitřní sportoviště, tak to úplně nešlo, tak to lezlo trochu na hlavu, ale snad už se teďka nezavře.

Vojtěch POHANKA,

Co si myslíte o očkování, je potřeba se nechat očkovat?

osoba

Myslím si pro starší lidi bych to určitě doporučil, ale pro mladší, kdyby byla možnost dokázat nějaký protilátky, tak nevidím důvod proč.

Vojtěch POHANKA,

Takže spíše ne pro mladé lidi v tom případě, že mají protilátky?

osoba

Ne, nepřijde mi to jako úplná, úplná, teď jsem ztratil nit ...

Vojtěch POHANKA,

Nutnost.

osoba

Nutnost. Přesně tak.

Vojtěch POHANKA,

A jak vnímáte tu situaci na sociálních sítích ohledně informací a dezinformací, které se šíří o covidu?

osoba

No, ty dezinformace, to si myslím, že je velký problém, s tím by se tedy mělo určitě něco dělat. A měla by v tom i nějak zasáhnout vláda nějakými postihama, co se týče nějakých soudů nebo takhle, protože mi přijde, že vypouštět do světa informace, který nejsou pravdivý a dokáže ovlivnit hodně lidí, není dobře.

Vojtěch POHANKA,

A takže, jak si myslíte, že to úřady a vláda zvládaly doposud?

osoba

No, vzhledem k tomu, že ty dezinformace jsou tady pořád a je jich ohromné kvantum, tak si myslím, že to nezvládli.

Vojtěch POHANKA,

A obecně úřady a vláda, jak hodnotíte jejich kroky?

osoba

Myslím si, že žádná jiná vláda by to asi nezvládá úplně líp, protože jo, ať už ta první vlna nebo tahle, nikdo nevěděl, co se bude dít, ale určitě všechno by mohlo být ještě lepší, kdyby se předvíдалo, když by to nebylo, že jdeme z jedné vlny do druhé.

osoba

Jmenuju se Kristýna a je mi 22 let. No, jakože v té první vlně to bylo to nejhorší, co bylo, protože člověk, jak studuje, tak to na něj mělo takový ten vliv, jakože psychicky špatnej. A teď už to ani nevnímám, už jsem si na to asi zvykla, že to mezi náma je a už to nějak neřeším.

Vojtěch POHANKA,

Takže hodně ovlivnily ty lockdowny, který byly?

osoba

Jo, přesně tak. No, přesně tak. Tady to bylo nejhorší.

Vojtěch POHANKA,

Myslíte si, že je potřeba se nechat očkovat?

osoba

Já jsem toho zastánce, protože jsem zdravotní sestra, takže když vidím, jak to vypadá na těch covidových jednotkách, tak doporučuju očkování, je to fakt špatný, no je to fakt špatný.

Vojtěch POHANKA,

Jak se stavíte k té situaci na sociálních sítích, jak, kde plynou různé informace nebo dezinformace ohledně covidu, jak se stavíte k tomuhle?

osoba

No, já si myslím, že lidi by měli dát na selský rozum, protože to je to nejvzácnější, co, co člověk má a poslouchat jako že ostatní, že neočkujte se, protože nebudete plodný, nebo neočkujte se, neočkujte se může vás to zabít, to jsou prostě, prostě jsou to blbosti, jasný. Člověk neví, jak to bude reagovat ten organismus na to očkování nebo obecně i na to nakažení tím covidem, ale myslím si, že každý by měl dát na svůj vlastní rozum a ne poslouchat to, co se píše na tom internetu.

Vojtěch POHANKA,

Jak si myslíte, že tu situaci doposud zvládly úřady nebo vláda?

osoba

No, takže vláda to nezvládla v první vlně vůbec. A teď si myslím, že asi na tom budeme mnohem líp, pokud teda začnou něco trošku víc dělat, no a budou nutit lidi do toho očkování. Bylo by nejlepší, kdyby to uzákonili to očkování, ale uvidíme, jak to

bude.

osoba

Matěj, 22 let. No od té doby, co jsem očkovanéj, tak to jde jako vedle mě, tak to jako neřeším moc.

Vojtěch POHANKA,

A ty lockdowny, který byly, jak vás to omezilo?

osoba

Mě to moc neomezilo, já jsem studoval na vejšce, takže mě tam, na mě to nějakéj velkéj vliv nemělo. My jsme měli jako on line výuku a to bylo vesměs všechno.

Vojtěch POHANKA,

Vy jste říkal, že jste naočkovanéj, takže podle vás je potřeba nechat se očkovat.

osoba

Ano, určitě.

Vojtěch POHANKA,

A proč?

osoba

Tak, protože je to správný. Jsem byl, dělal jsem, pomáhal jsem v domově pro seniory, takže vím, jako jak to má dopad na ty lidi, takže si myslím, že je to potřeba.

Vojtěch POHANKA,

Jak vnímáte tu situaci na sociálních sítích ohledně informací a všelijakých vlastně jako dezinformací, který třeba říkají, že jako očkování je špatný, nebo tak, jak se stavíte k tomuhle?

osoba

Už radši moc ne, protože mě z toho akorát bolí hlava, takže, takže se snažím to nějak moc nevnímat.

Vojtěch POHANKA,

Ještě mám jednu otázku, jak podle vás tuhle situaci zvládly úřady a vláda, co si o tom myslíte?

osoba

Já nevím, podle mě jako lehký to, lehký je to jako svalit tu vinu na někoho, ale zase si myslím, že se to určitě dalo dělat líp, protože to je takový sporný tady to.

Vít POHANKA, redaktor

O mladých lidech a covidu jsem mluvil také s imunologem Jiřím Šinkorou. V době natáčení byl sám podruhé v karanténě, protože byl při testu na koronavirus pozitivní. Spojili jsme se pomocí mobilní aplikace, omluvte proto mírně sníženou kvalitu záznamu. Podle něj na současnou situaci doplácí mladá generace víc než jiné hlavně kvůli nezodpovědným seniorům, kteří se odmítají očkovat. Nejkřiklavějším příkladem toho je dlouhodobé uzavření škol?

Jiří ŠINKORA, imunolog

Já bych celkem rozuměl tomu, že v prvním kroku se ty školy mohly zavřít, aby se počkalo na vakcínu, aby ti senioři dostali šanci se naočkovat a tím se jich část zachránila a v okamžiku, kdy se vakcíny staly dostupnými pro každého, no tak je přece každého rozhodnutí u toho seniora, který je ohrožený, jestli se naočkuje nebo nenaočkuje. Když se naočkuje, tak se poměrně s velkou pravděpodobností ochrání, není to stoprocentní, vůbec ne, i kdyby to bylo osmdesátiprocentní, tak to zachrání 80 % seniorů, 8 z 10, že jo. A kdo se nenaočkuje, hraje ruletu a ta ruleta spočívá v tom, že když dostane koronavirus, začíná boj o čas. Ten senior nemá dětskou imunitu. Musí se vypořádat s protilátkovou imunitou a trvá několik týdnů, třeba 14 dní a mezitím ho ten virus může zabít, a to se vědělo, a proto se ty vakcíny prvně měly dávat seniorům. A v tu chvíli se domnívám, že obětovat generaci dětí tím, že je izolujeme, že je vyndáme ze škol, přestože jim ten virus nevádí, maximálně dostanou rýmu a že jim vlastně zničíme život, vzdělání a tak jenom proto, že se senioři odmítli očkovat, mně připadá jako obětování jedné generace, aby se chránila generace, která tu šanci dostala.

Vít POHANKA, redaktor

Jiří Šinkora v téhle souvislosti varuje před přílišným spoléháním na očkování jako stoprocentní ochranou před koronavirem a hlavně před obecně rozšířenou představou, že očkovaný člověk nemůže nakazit někoho jiného. Pro seniory, kteří vakcínu odmítnou, Jiří Šinkora moc pochopení nemá a považuje je za hazardéry. Mladé lidi, kteří se zachovávají stejně, ale dodržují určitá základní pravidla, neodsuzuje.

Jiří ŠINKORA, imunolog

Pokud tento člověk se nenaočkuje a v případě libovolných příznaků zůstane doma a před návštěvou senior, ohroženého seniora, zvláště seniora odpírače, který se nechce naočkovat z nějakých důvodů, například strachu nebo v důsledku vůči tomu, že uvěřil nějakému řetězovému mailu, nějakým nesmyslům, které se z internetu šíří a před návštěvou se otestuje, tak se chová mnohem zodpovědněji z hlediska ochrany toho seniora, než člověk, který se naočkuje a potom v domnění, že už nemůže nikomu ublížit, tam jde a stařečka nakazí. To se dneska běžně děje, víme o, já osobně už vím o desítkách případů, kdy se očkovaní nakazili, neočkovaní, kdy očkovaní nakazili neočkované. Prostě všechny možné křížové reakce. Reakce ve smyslu očkovaný versus neočkovaný. Víím o lidech, kteří mají za sebou prodělanou nemoc, dvě očkování a znovu jsou pozitivní. Já jsem teďka pozitivní poté, co jsem byl pozitivní na jaře. Tzn. tento virus se stává endemickým, zůstává s námi, bude nás nakazovat, bude se tady pohybovat, ale bude mít ještě pořád desítky, možná i tisíc obětí, právě těch nešťastných seniorů, kteří uvěřili tomu, že jsou imunitně děti.

Vít POHANKA, redaktor

Imunologa Šinkoru ještě uslyšíte, teď zase zpátky za Vojtou do pražských ulic?

Vojtěch POHANKA,

Tak já jsem se přesunul na Smetanovo nábřeží. Dobrý den. Vojtěch Pohanka, já si tady natáčím takovou anketu ohledně vztahu mladých lidí k pandemii. Mohl bych vás na chvíli zdržet pár otázkami?

Karel BLÁHA,

Karel Bláha, 22 let. Já jsem naočkovaný. Snažím se dodržovat všechny opatření, takže normálně, řekněme, snažím se úplně nechodit do davu a tak. Samozřejmě jsem, já jsem vysokoškolák, takže jsem měl uzavřený vysoké školy. Jsem, jsme jeli online, takže asi hlavně takhle, no nemohli jsme se potkávat nějak s ostatními.

Vojtěch POHANKA,

Ale vy jste říkal, že jste očkovaný, myslíte si, že to je dobrá věc nechat se naočkovat?

Karel BLÁHA,

Určitě, určitě to je dobrá, určitě bych doporučil všem, ať se nechají naočkovat. Je to asi v současné době jediná možnost, jak se nějak z toho dostat no.

Vojtěch POHANKA,

Můžete zůstat sedět.

Dáša KUBELKOVÁ,

Je mi 19 a moje jméno je Dáša Kubelková. Obecně to není nic příjemného. Všichni se omezujem, ale zároveň je to nějakým způsobem potřeba. Takže já doufám, že to brzy už bude pryč a brzy budeme žít jako normální život no. Ty lockdowny mně omezily hodně, protože jsem hodně sociální člověk, hodně chodím s kamarádama ven, s rodinou, takže vlastně to, to, že jsem zůstala takhle dlouho doma, pro mě bylo hrozně těžký zprvu a potom vlastně, když jsem si zvykla, tak jako nedalo se s tím dělat, no, takže, takže to nějakým způsobem bylo tak, jak to asi muselo bejt, ale pro mě to bylo hodně těžký.

Vojtěch POHANKA,

Myslíte si, že je potřeba se nechat naočkovat?

Dáša KUBELKOVÁ,

Tak to asi úhel pohledu. Já jsem očkovaná, protože jsem přesně věděla, že to dopadne tak, že to potom bude omezovat, ty, kteří nejsou očkovaní. A asi bych to nechala na každém. Myslím si, že neodsuzuju ani ty, co jsou očkovaní, ani ty, co nejsou, protože je ta svobodná volba. Moc se mi nelíbí to, jak do toho ostatní nutí, protože si pořád myslím, že by to každý měl dělat podle sebe hlavně.

Vojtěch POHANKA,

Co si myslíte o té situaci na sociálních sítích, kde jako proudí všelijaké informace, možná dezinformace ohledně covidu?

Dáša KUBELKOVÁ,

Já to moc nesleduju, protože se snažím tomu vyhnout, jelikož s tím sama osobně nic neudělám a ty lidi, ať si myslí, co chtějí, tak prostě to vždycky budou prezentovat tak, jak se to myslí. Takže se snažím tomu vyhýbat a myslím si, že to je zbytečný odsuzovat se podle toho, jestli jsme očkovaní nebo nejsme očkovaní, každý na to má svůj názor a někde k tomu má třeba i jiný, jiný důvody, že má třeba vysoký protilátky, nechce se očkovat, bojí se toho, jako je to prostě svobodná volba, tak by to podle mě mělo zůstat.

Vojtěch POHANKA,

Jak tu situaci zvládají úřady a vláda?

Dáša KUBELKOVÁ,

No, tak vláda, která byla předtím, to nezvládala vůbec.

Vojtěch POHANKA,

Dosluhující vláda.

Dáša KUBELKOVÁ,

Přesně tak, ano. A doufám, že nová vláda se k tomu postaví lépe a bude to, bude to jako lepší. No, ale zároveň, jak říkám, každý má jiný názor, takže vlastně vždycky s tím někdo bude nespokojený to, jak oni se k tomu postaví.

Jakub KOS,

Jakub Kos, 20 let. Tak něco se změnilo za ty poslední 2 roky. Mám takový fáze, že jo, asi jako všichni, tak nejdřív to bylo takový vydechnutí, jak říkal Tomáš Sedláček šábes ekonomiky, ještě se myslelo, že to bude krátký. Pak tam byla nějaká deziluze chvíli, pak byla deziluze z toho, že vlastně je to zpátky, pak zas ten jako se to nějak prostě probíhalo. Letos vlastně, letos byla ta nejhorší fáze teďka, protože se ukázalo, že jsme se z něho jako nepoučili.

Vojtěch POHANKA,

A myslíte si, že je potřeba se nechat očkovat?

Jakub KOS,

Myslím si, že určitě a já mám, právě teďka jsem to hodně řešil, protože já mám třeba hodně kamarádů, kteří nejsou úplně proti očkovaní, ale je to takový jako názor, tak počkáme, jo, až jako nevím, co prostě asi, tak si myslím, že jakoby teda nějakých 60 %, kolik máme teď nebo nějak, takže to je, že jako jsme jako, že je reálný prostě dostat se třeba na těch 85 nebo bylo by to pěkný. No.

Vojtěch POHANKA,

Proč si myslíte, že to třeba jako nejde?

Jakub KOS,

Proč nejde co?

Vojtěch POHANKA,

Dostat se na vyšší úroveň očkování, jako proč máme relativně nízkou úroveň tady v České republice, co se týče celkové populace?

Jakub KOS,

No, to je otázka, na kterou asi já jsem dalek toho vůbec na to nějak odpovídat, prostě si myslím, že jsme, jako je to vlastně zvláštní, protože si říkám na to, jak jsme na tom byli hrozně, že se ti lidi jako z něčeho poučili, ale právě přicházím spíš k odpovědi, že asi ne, takže netuším, netuším, proč má třeba Portugalsko 89 nebo kolik.

Vít POHANKA, redaktor

Jak zmínil Vojta v úvodu, anketa v ulicích může zachytit jednotlivé nahodilé názory a atmosféru, nemá žádnou statistickou výpovědní hodnotu. Tým Sociologického ústavu Akademie věd ale provedl profesionální průzkum mezi vysokoškoláky. Pracovala na něm také Michaela Kudrnáčová z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Michaela KUDRNÁČOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Dnes jsme se zaměřili na to, jak se jich dotkla pandemie v různých oblastech, třeba v oblasti duševní pohody nebo v oblasti studií. Zajímalo nás také finanční zajištění, ale i podobná témata.

Vít POHANKA, redaktor

Když bychom to vzali oblast po oblasti, jak třeba studenti dodržují opatření a jak se stavějí k očkování?

Michaela KUDRNÁČOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Z našeho šetření vyplývá, že studenti deklarovali dodržování většího množství preventivních opatření. Mezi nimi nejčastěji povinné nošení ochrany úst a nosu, ale i časté umývání a dezinfekci rukou. Přišli jsme vlastně na to, že častěji deklarovali i užívání nějakých doplňků stravy a omezování sociálních kontaktů. Zajímavé je, že vlastně jen 2,5 procenta studentů deklarovala, že nedodržují ani jedno z námi zmíněných preventivních opatření. Když se podíváme třeba na data /nesrozumitelné/ ze stejného období a ve stejné věkové kategorii, tzn. zhruba mezi 18 a 37 lety, tak byli námi zkoumaní vysokoškoláci důslednější v ochraně svého zdraví. Pak jste se ptal ještě na tom očkování. Tam vlastně už na začátku léta pětina studentů byla podle svých slov očkovaná, a dokonce víc než 60 % vyjadřovalo ochotu nechat se naočkovat. Trochu nás překvapilo, že těch odpůrců očkování bylo v našem vzorku menšina. Číselně se jednalo o 5 studentů ze 100.

Vít POHANKA, redaktor

Takže 5. %

Michaela KUDRNÁČOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Takže, takže 5 %.

Vít POHANKA, redaktor

Jaké informace přinesl ten výzkum o tom, jak pandemie dopadla na finanční situaci vysokoškolských studentů? Já bych předpokládal, že špatně, nemýlím se?

Michaela KUDRNÁČOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Letos jsme se trochu detailněji věnovali právě té finanční situaci studentů. Ta se od počátku pandemie výrazně zhoršila. Dalo by se říct, že nejhůř dopadla právě na ty studenty a studentky, kteří už před pandemií měli nějaké finanční problémy. Celkem 16 % našich respondentů uvedlo, že nemá dostatečné finanční prostředky na pokrytí svých měsíčních výdajů. Až 38 % by si nemohlo dovolit ze svého zaplatit nečekaný finanční výdaj ve výši 12 000 Kč. Výpadek příjmů představuje pro studenty obrovský problém, a to zejména teď v kontextu zdražování a cen energií, ale i toho spotřebního zboží. V mezinárodním kontextu jsou čeští studenti opakovaně označováni jako jedni z nejpracovitějších. A dokonce každý šestý student by si vysokou školu vůbec nemohl dovolit, kdyby zároveň nepracoval.

Vít POHANKA, redaktor

Co psychické zdraví vysokoškoláků? Na to jste se také ptali, jak se cítí, jak se to odráží na tom, jak oni se cítí?

Michaela KUDRNÁČOVÁ, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Ptali. To jsme vlastně zkoumali pomocí dotazníkových psychometrických nástrojů, takže bych možná zdůraznila, že se jedná o nějakou deklaraci těch studentů, že jsme to měřili podle nějaké škály, oni odpovídali na některé otázky, zda třeba cítili úzkost nebo stres nebo naopak štěstí atp., takže vlastně jde o to, že skutečně depresi by dokázal diagnostikovat pouze odborník v té oblasti psycholog. I z toho našeho šetření se dá něco málo usuzovat. My jsme vlastně přišli na to, že ten průměrný /nesrozumitelné/ depresivních symptomů zůstává podobně nadprůměrné jako během první vlny, kdy my jsme také dělali to šetření, tzn. že je větší sklon k depresi mezi studenty, a to hlavně mezi ženami a hůře finančně zajištěnými, ale panuje zde i obava z nedokončených studií, a to hlavně mezi posledními ročníky, pro které je důležitá ta čitelnost situace a předvídatelnost nějakých budoucích restriktivních opatření, které by jim to jejich studium mohli nějak zkomplikovat. A na druhou stranu jsme vlastně /nesrozumitelné/ pozitivní vliv psychické zdraví spatřovali studenti ve stálém partnerském stavu, takže tam je něco trochu pozitivního. A také víme, že jen necelých čtyřicet procent studentů se cítilo osaměle.

Vít POHANKA, redaktor

Michaela Kudrnáčová, socioložka z **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. A do třetice dám ještě jednou prostor /nesrozumitelné/ hlasům z ulice.

osoba

Matěj, 19 let.

Vojtěch POHANKA,

Dotkly se vás některá ty lockdowny, které byly?

osoba

Tak kvůli nim jsem vlastně neudělal první vysokou školou, protože jsem nemohl do školy? A online přednášky nebyly úplně nejlepší v tu dobu. Ale nějak asi, jinak asi ne.

Vojtěch POHANKA,

Co si myslíte o očkování, je to dobrá věc nechat se naočkovat?

osoba

Já jsem se nechal naočkovat ještě než to lidi začli řešit, ale asi mně to nevadí.

Vojtěch POHANKA,

A proč si když tak myslíte, že je třeba se nechat naočkovat?

osoba

Je to kontroverzní téma a já jsem se nechal naočkovat, ale každý asi udělá, co chce.

Vojtěch POHANKA,

Proč jste se dal očkovat vy?

osoba

Nevím.

Vojtěch POHANKA,

Nebudu vás trápit?

Matyáš HUŠKA,

Já jsem Matyáš Huška a je mi 22 let. Myslím, že nás to jako omezuje všechny, že, že já jsem to vlastně zažil vlastně nejvíc ve škole, kdy nám zavřeli školy, jak říkal Matěj přede mnou, tak prostě to bylo v něčem náročný, v něčem zase snazší. Tak, tak to.

Vojtěch POHANKA,

Tak to na vás mělo velký dopad ty lockdowny, které byly ať už tento rok nebo minulý rok?

Matyáš HUŠKA,

Jo, tak bylo to, byla to určitě velká změna, ale na druhou stranu to zas přinášelo nějaký nový jako možnosti, že zas prostě člověk měl víc času na jiné věci.

Vojtěch POHANKA,

Jako například?

Matyáš HUŠKA,

Nevím, pro mě to třeba znamenalo, že i když jsem studoval v Praze, jsem se mohl přestěhovat do Brna, takže to byla docela zajímavá zkušenost.

Vojtěch POHANKA,

Jen tak jste se přestěhoval do Brna?

Matyáš HUŠKA,

No, za přítelkyní, tak jo, takže mám to jako umožnilo bydlet spolu, i když, i když jsme vlastně každý studovali v jiným městě, takže tam to bylo pro mě velká výhoda a jinak jsem měl, nevím, víc, víc času třeba na školu psát bakalářku a tak, takže to v něčem bylo to bylo dobrý, ale zas člověk nemohl chodit do kina, zrušili oblíbený akce, koncerty a tak, takže něco za něco.

Vít POHANKA, redaktor

Tolik názory mladých lidí, které v pražských ulicích znamenal můj syn Vojta Pohanka. Proti koronavirovým opatřením protestují iniciativy jako třeba Chcipl pes a také část politiků. Možná je docela udivující, že nějak společně nevystupují proti opatřením také mladí lidé. Po víc, jak roce a půl od začátku pandemie totiž vyvstává stále palčivější otázka, bylo a je opravdu nutné tak plošně a dramaticky omezovat jejich život? Imunolog Jiří Šinkora už sám říká, že není žádný mladík, přesto v tom má jasno.

Jiří ŠINKORA, imunolog

Lidi pod 30 let jsou obětí, těm se neděje vůbec nic. Statistiky jsou zcela jasné. Jestli tam někdo vytáhne 3, 4 naprosto obézní lidi, kteří doplatí na svůj životní styl, když se setkali s koronavirem, to je irelevantní. Dále zemřeli 4 děti. Já teďko nevím, jestli byly zdravé úplně, nebo jestli taky nebyli obézní nebo nějakým způsobem imunitně poškozené a to v podstatě byly odsouzené k tomu, co se stalo, tak těmto všem omezujeme život jenom kvůli té generaci, která nám plní JIPky, omezuje normální zákroky nebo normální zdravotní péči, plánovanou péči zdravotní v nemocnicích. Nakonec stejně končí na kyslíku a potom mnozí z nich taky v márnici. Důvod je jasný, jak tomu říkám gerontokracie, v Evropě vládnou přestárlí politici, kteří mají strach o svoji generaci a bohužel jen málokdo z nich bere ohled na to, já to řeknu natvrdo, na budoucnost. Já si myslím, že spousta těch lidí vůbec neuvažuje, co bude až po nás. Po nás potopa, kdy důkazy, jak strašně současný stav poškozuje, zbytečně poškozuje mladou generaci, to je jasné.

Vít POHANKA, redaktor

Tímhle trochu smutným konstatováním imunologa Jiřího Šinkory končí dnešní Zaostřeno o mladých lidech a covidu. Od mikrofonu vás zdraví a na slýšenou se těší Vojtěch a Vít Pohankovi.

Medici PRO Očkování uspořádali konferenci [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 21.11.2021, Zdroj: lf2.cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.11.2021 22:12, RU / měsíc: 406, RU / den: 23, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Medici PRO Očkování, projekt studentů 2. lékařské fakulty a **Fakulty sociálních věd UK**, uspořádali pro novináře on-line konferenci Očkování proti

covid-19 jako špička ledovce . Akci shrnuje a vyjádření mediků a dr. Milana Trojánka, lékaře z Kliniky infekčních nemocí 2. LF UK a FN Bulovka a iniciátora projektu, uvádí článek na webu Univerzity Karlovy (9. 11. 2021)

Záznam konference je k dispozici na YouTube

ZEMĚ ZASLÍBENÁ, první díl prezidentských pamětí Baracka Obamy, vychází 25. 11. 2021 [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: life4you.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 03:08, RU / měsíc: 59 767, RU / den: 3 681, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Prezidentské paměti Baracka Obamy, 44. prezidenta Spojených států amerických, vyjdou ve dvou dílech. První díl, Země zaslíbená , vyjde v češtině 25. listopadu v tištěné i elektronické podobě.

Křest se uskuteční tentýž den v 18 h v Knihovně Václava Havla za účasti Mgr. Jany Sehnákové, PhD. z Katedry severoamerických studií **FSV UK**, Michaela Žantovského, ředitele Knihovny Václava Havla a bývalého velvyslance ČR v USA, a překladatele Martina Svobody.

V Zemi zaslíbené vypráví Barack Obama vlastními slovy příběh své nepravděpodobné cesty od mladíka hledajícího vlastní identitu až na pozici vůdce svobodného světa a se strhujícími osobními podrobnostmi popisuje své politické zranění a přelomové okamžiky prvního funkčního období v prezidentském úřadu, jehož získáním vešel do historie – doby plné dramatických změn a převratných událostí.

Prezident Obama nabízí čtenářům vzrušující a hluboce osobní svědectví o vytváření dějin, provází je od svých nejranějších politických ambic přes zlomové vítězství v prezidentských primárkách v lowě, jež prokázalo sílu aktivismu prostých lidí, až po historickou noc 4. listopadu 2008, kdy byl zvolen 44. prezidentem Spojených států amerických a stal se prvním Afroameričanem zastávajícím nejvyšší pozici ve státě.

Ve vzpomínkách na své působení v prezidentském úřadu nabízí Barack Obama jedinečné zamyšlení nad dosahem, ale zároveň i limity prezidentské moci, ale také pozoruhodný náhled na fungování americké stranické politiky a mezinárodní diplomacie. Nechává čtenáře nahlédnout do Oválné pracovny i Krizového centra Bílého domu a bere je s sebou na cesty do Moskvy, Káhiry, Pekingu a dalších destinací. Mohou sledovat jeho úvahy při sestavování vlády, v boji se světovou finanční krizí, při hodnocení Vladimíra Putina, překonávání zdánlivě nepřekonatelných překážek na cestě k prosazení zákona o dostupné zdravotní péči, sporech s generály o americkou strategii v Afghánistánu, práci na reformě pravidel pro Wall Street, reakci na ničící havárii ropné plošiny Deepwater Horizon nebo autorizaci operace Neptunovo kopí, jež vedla k smrti Usámy bin Ládina.

Země zaslíbená je kniha výsostně intimní a niterná – je to příběh muže, jenž se úspěšně pokusil o nemožné, příběh o zkoušce víry komunitního koordinátora na světové scéně. Prezident Obama upřímně líčí, jak se vyrovnával s tím, že se jako první Afroameričan ucházel o prezidentský úřad, nesl na sobě očekávání celé generace povzbuzené poselstvím „naděje a změny“, ale současně zápolil s morálními dilematy rozhodování na nejvyšší úrovni. Otevřeně píše o silách, jimž musel vzdorovat doma i v zahraničí, i o tom, jak život v Bílém domě poznamenal jeho manželku a dcery, nebojí se ukázat vlastní pochybnosti či zklamání. Přesto si zachovává neochvějně přesvědčení, že v tom ohromném, nekonečném experimentu, jímž jsou Spojené státy americké, je pokrok vždy možný.

Prezident Obama řekl: Nic na světě se nevyrovná pocitu, když člověk dopíše knihu, a na tuhle jsem hrdý. Několik posledních let jsem strávil přemýšlením o svém prezidentském působení a v Zemi zaslíbené jsem se snažil poskytnout pravdivý popis své prezidentské kampaně i doby strávené v prezidentském úřadu – klíčových okamžiků i lidí, již se na nich podíleli; svůj pohled na to, co se mi povedlo, a v čem jsem udělal chyby; a také politické, ekonomické a kulturní vlivy, jimž jsme já a můj tým museli čelit a jimž jako národ čelíme dodnes. Snažil jsem se čtenářům také nastínit cestu, již jsme s Michelle za ta léta prošli, se všemi vzestupy i pády. A konečně, v dnešní době, kdy Amerika prochází obrovskými otřesy, má knihy nabízí některé obecnější myšlenky o tom, jak můžeme zacelit rozdělení ve společnosti a pohnout se dopředu, jak to udělat, aby demokracie fungovala pro všechny – to není úkol pro kteréhokoli jednoho prezidenta, ale pro nás všechny angažované občany. Doufám, že bude knížka zábavná a poučná, ale především, že inspiruje mladé lidi po celé zemi i po celém světě, aby převzali štafetu, pozvedli svůj hlas a sehráli vlastní roli ve zlepšování světa.

Barack Obama byl 44. prezidentem Spojených států amerických. Byl zvolen v listopadu 2008 a zastával úřad po dvě funkční období. Je autorem dvou předchozích titulů (bestsellerů New York Times Cesta za sny mého otce a Odvaha doufat . V roce 2009 obdržel Nobelovu cenu za mír. Žije ve Washingtonu D. C. se svou ženou Michelle. Mají dvě dcery, Malii a Sashu.

Zdravotní stav královny Alžběty II.

TV, Datum: 21.11.2021, Zdroj: TVNova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 09:42, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Štěpiny, AVE: 2 239 482,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Britská královna Alžběta II. se po téměř měsíci objevila na veřejnosti. Buckinghamský palác po její hospitalizaci v nemocnici postupně rušil její program. Část jejich pravomocí si převzali rodinní příslušníci a nejen britská média spekulují, zda a jak dlouho zdravotní stav Alžbětě II. umožní vykonávat královské povinnosti. Připravují se v Buckinghamském paláci na předání moci? Téma pro Filipa Šustu.

Filip ŠUSTA, redaktor

Nejstarší a nejdéle panující monarcha na světě. Královna Alžběta bude v únoru na trůnu těžko uvěřitelných 70 let. Za dobu její vlády se v úřadu vystřídalo 14 premiérů, v Británii se rozpadla koloniální říše, země vstoupila do Evropského společenství a později zase vystoupila z Evropské unie. Na základě vývoje posledních týdnů to ale vypadá, že se královna minimálně do jara stahuje z veřejného života. Velkolepá sedmička, nejde o název filmu s akčními hrdiny, ale o nejdříve postavené představitel britské monarchie hned po královně Alžbětě II. Princ Charles, vévodkyně Camilla, princ William, vévodkyně Kate, princezna Anna, princ Edvard a vévodkyně Sophie. Právě oni si podle britského deníku Mirror rozdělili část královských povinností a jsou připraveni vykonávat, dokud to bude potřeba.

redaktorka /Zdroj z Buckinghamského paláce/

"Přední členové královské rodiny bez okolků souhlasili s tím, že budou královně kdykoliv k dispozici a s čímkoliv jí pomohou."

Filip ŠUSTA, redaktor

Přesně před měsícem musela královna strávit noc v nemocnici, vůbec poprvé po 9 letech a podstoupila také řadu vyšetření. Krátce na jí to lékaři doporučili, aby své královské povinnosti seškrála alespoň do jara na minimum, což mnoho Britů vystrašilo.

Tereza ANTENEOVÁ, spolupracovnice Deníku N ve Velké Británii

Ať už je člověk příznivcem nebo odpůrcem královské rodiny a nic mezi tím tedy existuje, tak samozřejmě zkrátka královská rodina je natolik vepsaná do historie a událostí země, že každého zkrátka ten vztah královny je samozřejmě zajímavá.

Filip ŠUSTA, redaktor

Alespoň částečně uklidnění přišlo s fotkami, které zveřejnila britská média. Z nich bylo zřejmé, že zdravotní stav královny není zas tak vážný. Během doporučené rekonvalescence totiž sama panovnice řídila v areálu hradu Windsor zelený Jaguar. Spekulace mírnil také Buckinghamský palác, který opakovaně uváděl, že královna je v dobré náladě. Zrušil ale její dlouho plánovanou návštěvu Severního Irsku a pak také účast na klimatické konferenci ve skotském Glasgow. Panovníci rozhodnutí prý velmi mrzelo. K delegátům promluvila prostřednictvím předtočené zdravotice.

Alžběta II. , britská královna

Je mi potěšením přivítat vás všechny na 26. konferenci OSN o změně klimatu. A možná je správné, že jste se sešli v Glasgow. Kdysi to bylo srdce průmyslové revoluce, ale nyní je to místo, kde se můžete zabývat změnou klimatu.

Tereza ANTENEOVÁ, spolupracovnice Deníku N ve Velké Británii

Královna měla několik zoom konferencí, aby tedy alespoň byla vidět online, že tedy existuje a žije, ona navenek vidět je, ale není fyzicky jako taková vidět, a to myslím, že ona samozřejmě velmi těžce nese, protože jednou z jejích celoživotních hesel je, že královna nebo král musí být na veřejnosti vidět, aby lidé věřili, že existuje.

Filip ŠUSTA, redaktor

Pak ale přišla další nečekaná zpráva. Buckinghamský palác oznámil, že královna se 14. listopadu nezúčastní tradiční ceremonie k uctění vojáků padlých ve světových válkách. Důvodem byly údajné problémy se zády. Na pietě přitom zatím královna chyběla během své vlády jen 6x, 2x kvůli těhotenství a 4x, když byla na zahraniční cestě.

Tereza ANTENEOVÁ, spolupracovnice Deníku N ve Velké Británii

Královnou vidělo za svůj život alespoň jednou, minimálně tedy koutkem oka, naživo 20 milionů Britů, což je jedna třetina britské populace, a to myslím, že dobře dokládá to, jak ona k tomu svému, k té své práci, kterou ona nikdy prací nenazývala, ona k tomu vždycky přistupovala jako k jakémusi poslání, ona vlastně tomu věnovala úplně nejvíce času ze všeho, ani ne tak svoji rodině jako právě tomu poslání být královnou.

Filip ŠUSTA, redaktor

Pietní akci měla britská panovnice jako každý rok přihlížet z balkonu nedalekého ministerstva zahraničí. Cesta autem a dlouhé stání by ale prý královně neudělaly dobře.

Alastair BRUCE, komentátor Sky News

Připomeňme si, že jí je 95 let a sloužila ve 2. světové válce. Nemůžeme se divit, že jí zasáhnou bolesti jako jakéhokoliv člověka, myslím si, že to, že se nemohla zúčastnit, jí bude velmi trápit, ale určitě dala na rady svých lékařů. Očekávám, že bude ceremoniál sledovat a uvidí, jak za ní její syn a zároveň nástupce trůnu položí věnec ve jméno celého národa.

Filip ŠUSTA, redaktor

A když se právě jeho na kondici panovnice dotázali v uplynulém týdnu novináři, princovi na okamžik zmizel ze rtů úsměv.

Princ CHARLES, následník trůnu

Je v pořádku, děkuji za optání.

Filip ŠUSTA, redaktor

Vážná tvář ale třiasedmdesátiletému princovi dlouho nevydržela.

Princ CHARLES, následník trůnu

Když vám je 95, tak už život není tak jednoduchý, jako byl dříve. Už ve 73 letech je to dost špatné.

Filip ŠUSTA, redaktor

Prvním bodem znovuobnoveného královna programu byla středeční schůzka s náčelníkem armádního štábu. Britská média si všímají, že ačkoliv je královna pohublá, na audienci stála a usmívala se. Zdraví britské panovnice v posledních týdnech plnilo světová média a připomínal se také do detailu připravený plán, který podrobně popisuje dny po jejím úmrtí. Operace s krycím jménem Londýnský most byla dlouhá léta zahalena tajemstvím. Už v září se ale dostala na veřejnost a je možné, že únik informací britská vláda do jisté míry naplánovala.

Johana KLUSEK, katedra Evropských studií, FSV UK

Británie prostě se nachází v docela krizové situaci, vystoupila z Evropské unie. Neví se, jaká bude budoucnost Skotska, jestli setrvá v Unii, nesetrvá. O hodně věcech se prostě v tuhle chvíli rozhoduje, a to, že královna prostě stárne a opravdu dochází do věku, kdy pravděpodobně jí to ta nemoc nebo ona skolí a zemře, tak by mohlo vzbudit problémy v té společnosti, ta společnost se s tím bude muset nějak vyvolat, protože Alžběta přece jenom představuje určitý stabilizační prvek v té společnosti, proto už tímhle způsobem to mohlo být posláno ven ta informace, aby nějak se ta společnost začala připravovat a věděla, co čekat.

Filip ŠUSTA, redaktor

Do operace se má podle plánu zapojit téměř každý příslušník státní správy a je potřeba, aby všichni věděli co dělat, zamezit bude třeba panice nebo dopravnímu kolapsu. Nejprve Buckinghamský palác informuje premiéra, pak tajemníka vlády a všechny ministry. Předseda vlády bude zároveň první, kdo s připraveným projevem veřejně předstoupí před národ. Do 10 minut po doručení smutné zprávy musí také sídlo premiéra stáhnout vlajky napůl žerdi. Několik hodin poté promluví na veřejnost i následník trůnu Charles. Před Buckinghamským palácem se objeví také oficiální oznámení, kterým královská rodina tradičně informuje o zásadních událostech. Webové stránky vlády i všech ministerstev zčernají. Po celém království zazní vojenské salvy. Hned první den po smrti královny zasedne nástupnická rada, která slavnostně prohlásí Charlese králem. Na jeho první audienci půjdou všichni členové vlády. Neměli by s sebou ale brát manželky.

Johana KLUSEK, katedra Evropských studií, FSV UK

Plánuje se, že v 11 hodin druhého dne princ Charles bude provolán králem, což se nestalo tedy skoro 80 let.

Filip ŠUSTA, redaktor

Princ Charles je dosud nejstarším a zároveň nejdéle čekajícím následníkem britského trůnu. Z jeho manželky Camilly se stane princezna. Po korunovaci Charlese sice získá právo na titul královna Camilla, už dříve ale avizovala, že jej užívat nebude, hlavně kvůli nevoli britské veřejnosti. Velké oblíbené se netěší ani sám Charles a mnoho Britů si přeje, aby Alžbětino místo na královském trůnu převzal rovnou princ William.

Tereza ANTENEOVÁ, spolupracovnice Deníku N ve Velké Británii

Charlesova činnost a veškeré jeho kroky jsou tedy sledovány daleko více a důkladněji mnoha odborníky a také samozřejmě veřejností, jsou vlastně vnímány tak trošku s jakýmsi respektem a obavami, protože o Charlesovi je známo, že on je trošku kontroverzním členem královské rodiny, minimálně není takový diplomat jako sama královna.

Filip ŠUSTA, redaktor

Odborníci se ale shodují, že ačkoliv Charlesovi chybí charisma, jde o velmi inteligentního a pracovitého muže. Zda se ale dokáže vyrovnat své matce, ukáže až čas. Na svou životní roli se už ale připravuje celý svůj život.

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Dnešní Střepiny jsou u konce. Díky, že jste se dívali a příští týden opět na viděnou.

Prokop před Rozstřelem: Testuje se zlomek očkovaných v kontaktu s nakaženým [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 11:33, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Pondělním hostem pořadu Rozstřel bude sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. S moderátorem Vladimírem Vokálem probere českou koronavirovou situaci a zpřísňující opatření. Rozhovor sledujte živě na portálu iDNES.cz v pondělí od 11:00.

V neděli večer Prokop kritizoval určitou nedotknutelnost očkovaných. „Testováním projde jen 20-25 % očkovaných, kteří byli v kontaktu s nakaženým či mají symptomy,“ tweetoval sociolog.

„Paní učitelka má jít zítra (v pondělí) učit, ač manžel leží doma s covid. Tenhle benefit pro očkované mi přijde mimo. Zodpovídní se dohadují se zaměstnavateli na HO (home-office) apod,“ dodal.

Od pondělí začala v Česku platit zpřísněná proticovidová opatření, která vešla do povědomí jako takzvaný bavorský model. Vláda přistoupí k opětovnému testování zaměstnanců ve firmách, pokračovat bude také testování na školách.

Testy ale nebudou až na výjimky považované za potvrzení ke vstupu do služeb. Například do restaurace či ke kadeřníkovi tak bude nutné ukončené očkování.

Ptát se můžete už zde

Proč Česko opět aspiruje na to, být v covidových číslech světovým lídrem? Jak jednotlivé vlny covidu mění naši společnost? A jaká opatření vlastně fungují v samotném Bavorsku? Na to a mnohem více odpoví Daniel Prokop v Rozstřelu.

Daniel Prokop byl dlouho známý především výzkumy volebních preferencí, s příchodem covidu se ale stal „sociologem koronavirové epidemie“. Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu.

Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#). Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil vlastní společnost PAQ Research, v níž se zabývá zmíněným covidovým projektem.

Foto:

Sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop hostem pořadu Rozstřel iDNES.cz

Nastavení české společnosti nahrává většímu šíření viru než na Západě, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 12:01, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Pondělním hostem pořadu Rozstřel byl sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. S moderátorem Vladimírem Vokálem prodiskutoval českou koronavirovou situaci a zpřísňující opatření. „Povinné očkování by bylo méně kontroverzní, než nová opatření pro neočkované v restauracích,“ řekl Prokop.

V neděli večer Prokop kritizoval určitou nedotknutelnost očkovaných. „Testováním projde jen 20-25 % očkovaných, kteří byli v kontaktu s nakaženým či mají symptomy,“ tweetoval sociolog.

„Paní učitelka má jít zítra (v pondělí) učit, ač manžel leží doma s covid. Tenhle benefit pro očkované mi přijde mimo. Zodpovídní se dohadují se zaměstnavateli na HO (home-office) apod,“ dodal.

Od pondělí začala v Česku platit zpřísněná proticovidová opatření, která vešla do povědomí jako takzvaný bavorský model. Vláda přistoupí k opětovnému testování zaměstnanců ve firmách, pokračovat bude také testování na školách.

Testy ale nebudou až na výjimky považované za potvrzení ke vstupu do služeb. Například do restaurace či ke kadeřníkovi tak bude nutné ukončené očkování.

Ptát se můžete už zde

Proč Česko opět aspiruje na to, být v covidových číslech světovým lídrem? Jak jednotlivé vlny covidu mění naši společnost? A jaká opatření vlastně fungují v samotném Bavorsku? Na to a mnohem více odpoví Daniel Prokop v Rozstřelu.

Daniel Prokop byl dlouho známý především výzkumy volebních preferencí, s příchodem covidu se ale stal „sociologem koronavirové epidemie“. Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu.

Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil vlastní společnost PAQ Research, v níž se zabývá zmíněným covidovým projektem.

Foto:

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

FotoGallery:

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

POLITOLožKA: Odmítačům očkování bych dala pokutu. Léčbu by si měli platit sami [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Běla Plechanová, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 12:44, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

ÚHEL POHLEDU: V rostoucí křivce nové vlny epidemie zintenzivňuje diskuse, jaká opatření mají být přijata, abychom zabránili zahlcení nemocnic, zvýšili ochotu neočkovaných nechat se očkovat, a přitom nemuseli přistoupit k extrémním a extrémně drahým opatřením, jakými jsou uzavření škol, služeb, kultury a sportu či celkový lockdown.

Zázraky došly. Ve špitálech je více lidí než o loňských Vánocích

Z probíhající diskuse se zdá, že odpověď na tuto otázku je za milion. Pomohlo by, pokud by v politické debatě byla ochota i odvaha pojmenovat chování lidí pravými jmény a vysvětlit jeho důsledky z pohledu společných zdrojů neboli – jak je označuje teorie racionální volby – veřejných statků. Není nutné používat odborných termínů, důležité je správně vysvětlit logiku chování aktérů a její důsledky pro společné zdroje.

Každá společnost, aby mohla fungovat jako soudržné společenství, musí tolerovat určitou míru černého pasažerství. Zkrátka, určitá část společnosti nepřispívá vůbec nebo přispívá jen v omezené míře na zajištění veřejných statků, tedy těch společných zdrojů, z jejichž spotřeby lze jen obtížně někoho vyloučit. Mluvíme-li o covidu-19, pak je tím veřejným statkem především zdravotnictví, na jehož služby má v principu nárok každý člen společnosti, ačkoli její část, zejména děti a důchodci, do systému přímo nepřispívají. Přísně vzato jsou to černí pasažéři, ale existuje společenský konsenzus, že je racionální a etické, aby náklady na jejich příspěvky hradil stát, protože děti jsou budoucí dospělí, kteří do systému budou přispívat za pár let, a důchodci jsou ti, kdo během svého pracovního života do systému přispívali, a tudíž si zaslouží, aby v poslední etapě jejich života jim to generace v produktivním věku oplatila. To jsou principy sociálního státu, které ve dvacátém století postupně přijala většina ekonomicky rozvinutých společností. Společný zdroj v ohrožení

Žádné bohatství ovšem neroste do nebe. I ta nejbohatší společnost má jen omezené zdroje. Systémy zdravotní péče jsou nastaveny na rovnováhu, která reflektuje jednak bohatství společnosti, ale i společenský konsenzus o míře osobní odpovědnosti za vlastní zdraví. S řadou zdravotních situací, v nichž se mohou lidé ocitnout, i tak nepočítají. Krom toho, zvyšující se finanční náročnost nových metod léčby představuje trvalý tlak na společné zdroje v tomto sektoru.

Covidová pandemie přinesla zlom. Představuje zásadní náraz na všechny společné zdroje, ale zůstaňme u zdravotnictví. V prvním roce epidemie procházela naivní populací, která neměla k dispozici nástroje účinné ochrany. Výsledkem byl výrazný nárůst výdajů zdravotních pojišťoven, zejména v oblasti nemocniční péče, která nesla největší nápor v době vrcholící epidemie. Ve druhém roce však postupně získala dospělá populace možnost nechat se očkovat.

Aplikace Tečka náhle zčervenala i očkovaným. Záchranu hledejte ve žlutém pruhu

Pozitivní účinky očkování na snížení pravděpodobnosti vážného průběhu nemoci, a tudíž na pravděpodobnost hospitalizace, jsou vědecky prokázány. Existuje konsenzus napříč politickými stranami, že očkování je tou správnou cestou, jak epidemií porazit. Očkovací vakcíny jsou dostupné, stejně jako kapacita očkovacích míst. Společný zdroj, zdravotnický systém, je ale opět v ohrožení. Zbývá vyslat zprávu těm, kdo se z nemedicinských důvodů očkovat nechťejí, přitom však v současné době systém ve svém součtu nadužívají.

Ta zpráva zní: Jste černí pasažéři, kteří se odmítají podílet na nákladech udržení společného zdroje, jímž je funkční zdravotnický systém dostupný stále pro všechny. Jako každého černého pasažéra, pokud je dostižen, vás čeká pokuta. Ta minimální úroveň, o níž lze uvažovat, je vyřazení léčby onemocnění covid-19 z úhrady veřejného zdravotního pojištění pro neočkované dospělé osoby. Jinými slovy, pokud budete mít tu smůlu, že chytne covid a příznaky nevyřešíte doma horkým čajem a paralenem, pak počítejte s tím, že si léčbu zaplatíte, počínaje monoklonálními protilátkami přes nemocniční lůžko, vysoko průtokový kyslík až po mimotělní oxygenaci. A pokud vám ani toto všechno nepomůže a opustíte tento svět, pak dědictví po vás bude zatíženo solidním dluhem, tedy pokud z toho dědictví vůbec něco zůstane. To bude cena za vaši osobní svobodu neočkovat se. Spravedlivé rozdělení nákladů

Výzkumy černého pasažerství bohužel jasně ukazují, že problém nelze vyřešit jinak než nedovolit černým pasažérům užívat společné zdroje ve stejné míře, v jaké je mohou užívat ti, kdo do nich poctivě přispěli. Pozitivní motivace je vhodná v době, kdy je problém ohrožení společného zdroje identifikován a hledá se společenský konsenzus pro podporu opatření na jeho ochranu. V okamžiku, kdy je společný zdroj již akutně ohrožen, je na ni pozdě. Homo economicus pak mění svoje chování jen ze strachu o přežití nebo z obav z ekonomické ztráty. Pokud už ale dojde na strach o život, znamená to, že zatím zemřela řada těch, kteří zemřít nemuseli, kdyby společnost dodržovala nastavená pravidla a přijala omezení osobní svobody v podobě očkování.

Krom osobní roviny odpovědnosti za černé pasažerství je zde i rovina společenská. Kolik lidí se nedostane v důsledku zahlcení nemocnic k plánované péči či pro ně péče přijde pozdě, pro kolik dětí se vzácnými nemocemi nebude k dispozici (včas) nejmodernější léčba, kolik zdravotníků v důsledku dlouhodobého stresu vyhoří a odejde?

Česká lékařská komora bije na poplach. Politiky vyzývá k vyhlášení lockdownu a zavedení povinného očkování

Ve výčtu podobných otázek by bylo možno pokračovat. Jsou to náklady, jimiž je zatížen společný zdroj, které snižují kvalitu jeho čerpání především pro ty, kdo do něj přispěli nejen finančně, ale i dobrovolným omezením své osobní svobody. Ti všichni mají právo očekávat, že alespoň finanční příspěvek těch, kdo svoji svobodu volby nejsou ochotni omezit, bude výrazně větší. A očekávání spravedlivého rozdělení nákladů na udržování společných zdrojů je základem legitimacy každé vlády v demokratickém státě. Počet již naočkovaných je více než dvakrát větší než počet hlasů odevzdaných v posledních volbách koalicím, které dnes vytvářejí novou vládu. Podpora většiny populace je tak zajištěna. Hlava 22

Pohlédneme-li na širší kontext důsledků průběhu epidemie, pak vidíme, že nastíněný problém černého pasažerství výrazně přispívá k rostoucím nákladům udržování i dalších společných zdrojů. Za všechny alespoň jeden příklad: plánovaná opatření, která omezí neočkovaným přístup ke službám. Neočkovaní černí pasažéři nebudou moci služby využívat, čímž způsobí snížení

příjmů provozovatelů, kterým pak bude třeba ze společných zdrojů vyplácet kompenzace. No řekněte, není to Hlava 22? A podobných příkladů by bylo možno uvést víc.

Je-li cílem nastupující vlády konsolidace veřejných financí, pak rychlé řešení problému černého pasažérství neočkovaných spoluobčanů k ní může přispět. Na protiargument o dalším rozdělování společnosti není třeba se v tuto chvíli ohlížet. Společnost je rozdělená, a dokud se nepodaří epidemii překonat a ekonomiku stabilizovat, šance na zasypaní příkopů stejně není. Naopak hrozí, že pokud se vláda jasně nepostaví na stranu těch, kdo ke společnému zdroji loajálně přispívají, počet frustrovaných a zklamaných ve společnosti výrazně vzroste. To se pak celkem jistě projeví v příštích volbách nárůstem podpory extremistických stran a populistů, kteří jsou vždy připraveni takové situace využít.

Autorka působí na katedře mezinárodních vztahů Institutu politologických studií **FSV UK**.

Foto:

Problémy plynou i z toho, že pacient je v intenzivní péči. Především to, že je člověk v posteli a nemůže se hýbat
Patrik Uhlíř, MAFRA

Česká společnost nahrává většímu šíření viru než Západ, říká sociolog [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, tca, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 14:43, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Pondělním hostem pořadu Rozstřel byl sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. S moderátorem Vladimírem Vokálem prodiskutoval českou koronavirovou situaci a zpřísňující opatření. „Povinné očkování by bylo méně kontroverzní než nová opatření pro neočkované v restauracích,“ domnívá se Prokop.

V neděli večer Prokop kritizoval určitou nedotknutelnost očkovaných. „Testováním projde jen 20-25 % očkovaných, kteří byli v kontaktu s nakaženým či mají symptomy,“ tweetoval sociolog.

„Paní učitelka má jít zítra (v pondělí) učit, ač manžel leží doma s covid. Tenhle benefit pro očkované mi přijde mimo. Zodpovědlní se dohadují se zaměstnavateli na HO (home-office) apod,“ dodal.

Daniel Prokop se v rozhovoru dotkl také otázky povinného očkování a proticovidových opatření, která jsou platná od pondělí. „Povinné očkování by bylo méně kontroverzní, než nová opatření pro neočkované v restauracích. Otázka je, jak by bylo vynucované,“ řekl.

Celý Rozstřel v podcastu: Video můžete zhlédnout na www.idnes.cz.

Problematické jsou podle Prokopa především kapacity očkovačích center a ordinací praktických lékařů. „Teď přijdou na řadu ti, kteří chtějí třetí dávku a těch je podle našich informací zhruba 75 procent. Potřebujeme obrovské očkovačí kapacity, na 100 tisíc lidí denně a tam zdaleka nejsme,“ řekl.

Dosavadní motivování lidí k očkování se soustředí zejména na lidi v pracujícím věku, starší podle něj mají jiné demotivace, míní Prokop. „Starší lidé se často bojí covidu i očkování, mají horší přístup k internetu a jejich děti mohou patřit k odpůrcům očkování,“ vysvětlil.

Od pondělí začala v Česku platit zpřísněná proticovidová opatření, která vešla do povědomí jako takzvaný bavorský model. Vláda přistoupí k opětovnému testování zaměstnanců ve firmách, pokračovat bude také testování na školách.

Testy ale nebudou až na výjimky považované za potvrzení ke vstupu do služeb. Například do restaurace či ke kadeřníkovi tak bude nutné ukončené očkování.

Prokop je k novým opatřením skeptický. Ačkoli podle něj povzbudí ochotu k očkování, celkový efekt nebude zásadní. Neočkovaní podle něj na akce a do restaurací moc nechodí. Zároveň nevylučuje zavedení tvrdších opatření. „Lockdown není ze stolu. Budoucí vláda by už neměla říkat, že nebude,“ řekl.

„Epidemie se u nás šíří více než na Západě. Česko je zranitelná země, máme hodně vícegeneračních domácností, nízkou proočkovanost a ošetřovné. Lidé tak chodí se symptomy do práce a posílají děti do školy,“ řekl Prokop.

Dalšími tématy pondělního Rozstřelu byla role praktických lékařů v motivování lidí k očkování, dvousložkový systém pojistného a zájem o třetí dávky.

Daniel Prokop byl dlouho známý především výzkumy volebních preferencí, s příchodem covidu se ale stal „sociologem koronavirové epidemie“. Ve svém projektu Život během pandemie sleduje kontakty Čechů či intenzitu jejich pohybu.

Prokop vystudoval kvantitativní sociální výzkum na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Deset let pracoval jako sociolog v agentuře Median, tři roky z toho působil ve vedení firmy. Před časem založil vlastní společnost PAQ Research, v níž se zabývá zmíněným covidovým projektem.

Foto:

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

FotoGallery:

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je sociolog ze společnosti PAQ Research Daniel Prokop. (22. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Další rána pro „Karlovy“: Zemřel dlouholetý pedagog a vážený sémiotik Otakar Šoltys [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 15:29, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Praha - zprávy, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Obrovská rána zasáhla v uplynulých dnech Institut komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** (IKSŽ **FSV UK**). Zemřel jeden z jejich vážených pedagogů, uznávaný jazykovědec a sémiotik Otakar Šoltys. Zanedlouho by oslavil 71. narozeniny.

Smutek zavládl na Karlově univerzitě. 18. listopadu zemřel dlouholetý pedagog Otakar Šoltys. „Od roku 1991 působil na našem institutu a v 90. letech patřil mezi zakládající osobnosti katedry masové komunikace (dnes katedry mediálních studií)“, uvedl na svých facebookových stránkách IKSŽ.

Doktor Šoltys se zaměřoval na

český jazyk a sémiotiku, mezi předměty, které vyučoval, patřily například současný český jazyk, přirozený jazyk a média či úvod do lingvistiky a sémiotiky.

Spolupodílel se také na klíčovém předmětu s názvem teorie masové komunikace. „Vedl desítky bakalářských a magisterských diplomových prací, vychoval také několik doktorandů.

Mezi studenty byl velmi populární jeho předmět kreativita v jazyce,

v jehož rámci studenti připravovali divadelní představení, které pak uváděli během fakultního festivalu Pavlač,“ popsal profesní zaměření Otakara Šoltysa institut.

Ocenil také jeho jedinečný přístup ke studentům. „Záleželo mu na tom, aby skrze výuku vyvolal ve studentech kreativitu a kritické myšlení,

což oceňoval také při zkoušení. Studentům doporučoval zajímavé knihy, které jim rozšiřovaly jejich myšlenkové obzory i mimo obor jejich studia. Kladl důraz na správnost jazykového vyjadřování,“ napsali jeho kolegové.

Šoltys se také aktivně zapojoval do výjezdních soustředění fakulty na Albeři nebo v Peci pod Sněžkou, kde pořádal tradiční výstupy na Sněžku. „Byl také vášnivým fotografem a rád se svými přáteli chodil na výlety po českých památkách. Institut komunikačních studií a žurnalistiky tak ztrácí výraznou pedagogickou osobnost, kolegu a nevšedního pedagoga,“ vyjádřil se institut.

Studenti truchlí

Po Otakaru Šoltysovi truchlí také studenti. „Pan doktor mi vedl bakalářskou i diplomovou práci a u obhajoby mě vždy podržel. Je mi to moc líto,“ uvedla jedna z jeho bývalých studentek. „Můj vedoucí diplomové práce - vždy si jej budu nesmírně vážit, ačkoliv očima mnoha studentů nebyl často ‚pochopený‘, což mě dodnes mrzí,“ napsala další.

V posledních měsících se jedná už o několikáté úmrtí na IKSŽ. Už koncem května se na stránkách katedry objevilo oznámení o smrti vedoucího katedry žurnalistiky, oblíbeného pedagoga a fotografa Filipa Lába (†45), několik dní poté přišla další rána - náhle zemřela vědkyně Kristýna Vysloužilová (†30), která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR.

Slavia s Feyenoordem a Teplicemi, Sparta v Glasgowě s Rangers a s Libercem, Plzeň s Bohemians. Los baráže [MS!](#) [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 22.11.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.11.2021 17:25, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Už v týdnu jsou od úterka do čtvrtka na pořadu zápasy 5. kola základních skupin Ligy mistrů (Premier Sport 2, NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), Evropské ligy (ČT Sport a Sport 1, Sport 2) a Evropské konferenční ligy (Sport 1 a Sport 2) – mj. FC Glasgow Rangers- Sparta (ČT Sport, čtvrtek, 21.00), Slavia- Feyenoord Rotterdam (Sport 1, čtvrtek, 18.45) a Jablonec – AZ Alkmaar (Sport 1, čtvrtek, 21.00).

O posledním listopadovém víkendu pokračuje pak česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) již 16. kolem (mj. České Budějovice-Slovácko – sobota, 15.00, Plzeň-Bohemians – sobota, 18.00, Slavia-Teplice – neděle, 15.00 a Sparta-Liberec – neděle, 18.00).

Hraje se opět anglická Premier League a druhá anglická liga (Premier Sport 1, Premier Sport 2, Arena Sport 1, mj. Manchester City-West Ham United, neděle – 15.00 a Chelsea-Manchester United, neděle – 17.30) německá bundesliga a druhá bundesliga, italská Serie A, španělská La Liga a La Liga 2 (vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), francouzská Ligue 1 a Ligue 2 (NOVA Sport 1, NOVA Sport 2), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2), nizozemská Eredivisie, rakouská bundesliga a portugalská liga (vše Arena Sport 1 a Arena Sport 2).

Pokračuje také americká MLS (play off, NOVA Sport 2 a Voyo), slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 1 a slovenská TV Dajto) a skotská Premiership (Premier Sport 1).

ČT Sport rovněž vysílá dohrávané utkání české druhé ligy/FNL – FK Varnsdorf-Slezský FC Opava (středa, 13.30).

PONDĚLÍ 22. LISTOPADU 2021

18.00: Trabzonspor – Gaziantep (utkání 13. kola turecké Süperligy) – Sport 2, Sport 1 záznam ve 23.15 hodin.

18.25 (výkop 18.30): Hellas Verona – FC Empoli (utkání 13. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.00: Tiki – Taka 15 (fotbalová show po 15. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.40 (výkop 20.45): FC Turin – Udinese Calcio (utkání 13. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.40 (výkop 20.45): FCO Dijon – AJ Auxerre (utkání 16. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): Rayo Vallecano – RCD Mallorca (utkáni 14. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

ÚTERÝ 2 3. LISTOPADU 2021

14.00: FC Sevilla – VfL Wolfsburg (utkáni 5. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

15.55 (výkop 16.00): FC Chelsea – Juventus Turín (utkáni 5. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – NOVA Sport 3, UEFA.tv.

18.15 (výkop 18.45): Dynamo Kyjev – Bayern Mnichov (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

18.15 (výkop 18.45): FC Villarreal – Manchester United (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

20.00 (výkop 20.10): Démoni Česká Lípa – FTZS Liberec (utkáni 12. kola české futsalové ligy) – ČT Sport. Záznam ve 2.50 hodin.

20.20 (výkop 21.00): FC Chelsea – Juventus Turín (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – Premier Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): OSC Lille – FC Red Bull Salzburg (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): FC Barcelona – Benfica Lisabon (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů a sestřih ostatních úterních utkání) – NOVA Sport 4.

2.00: SC Nashville – Orlando City (osmifinálové utkání play off americké MLS) – Voyo.

4.35 (výkop 4.30): FC Seattle Sounders – Real Salt Lake (osmifinálové utkání play off americké MLS) – NOVA Sport 2.

STŘEDA 2 4. LISTOPADU 2021

13.20 (výkop 13.30): FK Varnsdorf – Slezský FC Opava (dohrávané utkání 13. kola druhé české ligy/Fortuna:národní liga) – ČT Sport. Záznam v 0.55 hodin.

14.00: Inter Milán – Šachtar Doněck (utkáni 5. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

15.00: Sestřih úterních utkání 5. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 4.

16.00: Manchester City – FC Paris Saint-Germain (utkáni 5. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.

16.30: Spartak Moskva – SSC Neapol (utkáni 5. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 2. Záznam ve 24.00 hodin, Sport 1 ve 3.45 hodin.

16.50 (výkop 17.00): MFK Karviná – Baník Ostrava (dohrávané utkání 12. kola české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam ve čtvrtek ve 13.00 hodin.

18.15 (výkop 18.45): Besiktas Istanbul – Ajax Amsterdam (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

18.40 (výkop 18.45): Inter Milán – Šachtar Doněck (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.

20.20 (výkop 21.00): Atlético Madrid – A C Milán (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – Premier Sport 2.

20.55 (výkop 21.00): Sporting Lisabon – Borussia Dortmund (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): Manchester City – FC Paris Saint-Germain (utkáni 5. kola základních skupin Ligy mistrů a sestřih ostatních středečních utkání) – NOVA Sport 4. Polská TVP 1 ve 20.55 hodin.

ČTVRTEK 2 5. LISTOPADU 2021

12.15: Sestřih úterních a středečních utkání 5. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 repríza v 17.45 hodin.

16.15 (výkop 16.30): Kajrat Almaty – FC Basilej 1893 (utkáni 5. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.45 hodin.

18.00 (výkop 18.45): Slavia Praha – Feyenoord Rotterdam (utkáni 5. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.

18.30 (výkop 18.45): Bayer 04 Leverkusen – Celtic Glasgow (utkáni 5. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 3.00 hodin.

18.30 (výkop 18.45): Slovan Bratislava – PAOK Soluň (utkáni 5. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka). Sport 1 záznam v pátek ve 21.30 hodin.

20.15 (výkop 21.00): PSV Eindhoven – SK Sturm Graz/Štýrský Hradec (utkáni 5. kola základních skupin Evropské ligy) – rakouská ORF 1.

20.25 (výkop 21.00) : FC Glasgow Rangers – Sparta Praha (utkáni 5. kola základních skupin Evropské ligy) – ČT Sport. Záznam ve 2.10 hodin a v pátek v 6.00 hodin.

20.45 (výkop 21.00): FK Jablonec – AZ Alkmaar (utkáni 5. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 1.00 hodin.

20.45 (výkop 21.00): AS Monako – Real Sociedad San Sebastián (utkáni 5. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 2.

23.15: Sestřih čtvrtečních utkání

5. kola základních skupin Evropské ligy – Sport 1.

22.35 (výkop 22.30): Colorado Rapids – Portland Timbers (čtvrtfinálové utkání play off americké MLS) – Voyo.

PÁTEK 26. LISTOPADU 2021

15.00: Sestřih čtvrtečních utkání 5. kola základních skupin Evropské ligy a Evropské konferenční ligy – Sport 2. Sport 1 ve 23.30 hodin.

15.45 (výkop 16.00): Německo – Turecko (utkáni kvalifikace MS 2023 žen) – německá ZDF.

16.40 (výkop 17.00): FK Senica – MFK Žilina (utkáni 16. kola slovenské Fortuna:ligy) – NOVA Sport 2.

17.00: Los baráže MS 2022 v Kataru z Curychu (za české účasti) – ČT Sport.

18.25 (výkop 18.30): SSV Jahn Regensburg/Řezno – Dynamo Drážďany (utkáni 15. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

20.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 16. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 21.00 hodin.

20.25 (výkop 20.30): VfB Stuttgart – 1. FSV Mainz/Mohuč 05 (utkáni 13. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

20.55 (výkop 21.00): FC West Bromwich Albion – FC Nottingham Forest (utkáni 20. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport 1.

20.55 (výkop 21.00): Athletic Bilbao – FC Granada (utkáni 15. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.

21.50 (výkop 20.45): Česko – Nizozemsko (utkáni kvalifikace MS 2023 žen v Ostravě-Vítkovicích) – ČT Sport.

SOBOTA 2 7. LISTOPADU 2021

13.25 (výkop 13.30): FC Arsenal – FC Newcastle United (utkáni 13. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

13.25 (výkop 13.30): FC Schalke 04 – SV Sandhausen (utkáni 15. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
13.55 (výkop 14.00): Deportivo Alavés – Celta Vigo (utkáni 15. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 16. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): Dynamo České Budějovice – 1. FC Slovácko (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v neděli ve 12.00 hodin.
14.30 (výkop 15.00): FK Pardubice – Sigma Olomouc, Fastav Zlín – Baník Ostrava (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
15.25 (výkop 15.30): VfL Wolfsburg – Borussia Dortmund (utkáni 13. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 záznam v 0.45 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Liverpool – FC Southampton (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
15.55 (výkop 16.00): FC Crystal Palace – FC Aston Villa (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2. Premier Sport 1 záznam ve 22.25 hodin.
16.00: FC Huddersfield Town – FC Middlesbrough (utkáni 20. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
16.10 (výkop 16.15): FC Valencia – Rayo Vallecano (utkáni 15. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
16.55 (výkop 17.00): OSC Lille – FC Nantes (utkáni 15. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.
17.00: SK Austria Klagenfurt – FC Red Bull Salzburg (utkáni 16. kola rakouské bundesligy) – Arena Sport 2.
17.20 (výkop 18.00): Viktoria Plzeň – Bohemians Praha 1905 (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Sport v neděli v 11.30 hodin.
17.55(výkop 18.00): Juventus Turín – Atalanta Bergamo (utkáni 14. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
18.25 (výkop 18.30): FC Brighton and Hove Albion – FC Leeds United (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): Arminia Bielefeld – Bayern Mnichov (utkáni 1 3. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
19.45 (záznam, výkop 17.00): Besiktas Istanbul – Giresunspor (utkáni 14. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.30 (záznam, výkop 16.00): FC Norwich City – FC Wolverhampton Wanderers (utkáni 13. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): FC Venezia/Benátky – Inter Milán (utkáni 14. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Villarreal – FC Barcelona (utkáni 1 5. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): OGC Nice – FC Méty (utkáni 15. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.
21.30: Belenenses Lisabon – Benfica Lisabon (utkáni 12. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
22.45 (relive, výkop 21.00): SE Palmeiras/ Brazílie – CR Flamengo/ Brazílie (finálové utkání jihoamerického Poháru osvoboditelů) – NOVA Sport 4.
NEDĚLE 2 8. LISTOPADU 2021
12.15: Sparta Rotterdam – Ajax Amsterdam (utkáni 14. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam v 18.00 hodin.
12.25 (výkop 12.30): Udinese Calcio – CFC Janov (utkáni 14. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
12.55 (výkop 13.00): AS Saint-Étienne – FC Paris Saint-Germain (utkáni 1 5. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 1.
12.55 (výkop 13.00): FC Livingston – FC Glasgow Rangers (utkáni 15. kola skotské Premiership) – Premier Sport 1.
14.00: Karagümrük – Trabzonspor (utkáni 14. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 1.00 hodin.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 16. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): Slavia Praha – FK Teplice (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 21.30 hodin.
14.30 (výkop 15.00): FK Jablonec – FK Mladá Boleslav, FC Hradec Králové – MFK Karviná (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
14.30: FC Twente Enschede – Feyenoord Rotterdam (utkáni 14. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 20.00 hodin.
14.55 (výkop 15.00): Manchester City – FC West Ham United (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
14.55 (výkop 15.00): FC Leicester City – FC Watford (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2. Premier Sport 1 záznam ve 22.35 hodin.
14.55 (výkop 15.00): AC Milán – US Sassuolo Calcio (utkáni 15. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
15.25 (výkop 15.30): Eintracht Frankfurt nad Mohanem – 1. FC Union Berlín (utkáni 1 3. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
16.30 (výkop 17.00): FC Spartak Trnava – MFK Ružomberok (utkáni 16. kola slovenské Fortuna:ligy) – slovenská TV Dajto.
16.45: SC Heerenveen – PSV Eindhoven (utkáni 14. kola nizozemské Eredivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
17.00: Yeni Malatyaspor – Galatasaray Istanbul (utkáni 14. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 3.00 hodin.
17.20 (výkop 18.00): Sparta Praha – Slovan Liberec (utkáni 1 6. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v pondělí v e 1 2. 0 0 hodin, O 2 TV Sport v pondělí v 15.00 hodin.
17.25 (výkop 17.30): FC Chelsea – Manchester United (utkáni 1 3. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
17.25 (výkop 17.30) : RB Lipsko – Bayer 04 Leverkusen (utkáni 1 3. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
17.55 (výkop 18.00): AS Řím – FC Turín (utkáni 14. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
19.00: Sporting Lisabon – CD Tondela (utkáni 12. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 15. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.40 (výkop 20.45): SSC Neapol – SS Lazio Řím (utkáni 14. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – FC Sevilla (utkáni 1 5. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
21.30: Dohráno (zpravodajství z 1 6. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
23.50 (výkop 23.30): Semifinálové utkání play off americké MLS – NOVA Sport 2.
PONDĚLÍ 2 9. LISTOPADU 2021
8.25: Dohráno (zpravodajství z 16. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
11.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 16. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.00 hodin.
11.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 16. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.30 hodin.
18.00: Göztepe –Fenerbahce Istanbul (utkáni 14. kola turecké Süperligy) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 22.00 hodin.

20.00: Tiki – Taka 1 6 (fotbalová show po 1 6. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.55 (výkop 21.00): Osasuna Pamplona – FC Elche (utkáni 1 5. kola španělské La Lig y) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): SD Eibar – FC Girona (utkáni 18. kola druhé španělské ligy/La Liga 2) – NOVA Sport 4.

Spor o post ministra zahraničí [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Milan Špás, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 09:01, RU / den: 150 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,67

Spor o kandidáta na ministra zahraničí zřejmě nabývá na obrátkách. Jan Lipavský, člen vedení Pirátů, donedávna jejich »expert na zahraniční politiku«

Poslanecké sněmovně, znovu však nezvolený, koalici stojí za to, aby se zřejmě dostala do sporu s prezidentem. Znovu se ukazuje, jak ošidné je, jít do spolku s Piráty, kteří mají odborníky údajně na všechno, a pak se ukáže, že vlastně to je jinak. Kdo je to Jan Lipavský? Třicetiletý absolvent bakalářského studia na **Fakultě sociálních věd UK**, který ještě v průběhu studování stihl dva semestry si odposlouchat v rámci studijního programu Erasmus ve Velké Británii. Nebyl zřejmě moc postradatelným pracovníkem, protože v krátké době po sobě přecházel z jedné společnosti do druhé. Přesto se prý vypracoval na analytika a manažera projektů informačních technologií v bankovníctví. Význá se v obchodování na burze, trochu i v marketinku. Takže sečteme-li všechno, nikde dlouho nevydržel a zkušenosti má minimální. Pro ministra zahraničí vskutku »vysoká kvalifikace«.

Zajímavé jsou i jeho názory. Ještě není ministrem a už zpochybňuje jmenování současného ministra zdravotnictví za velvyslance ve Finsku, přičemž Adam Vojtěch má nepoměrně větší vzdělání a více zkušeností i v zahraniční oblasti. Lipavský získával ostruhy až v Poslanecké sněmovně, kde z nedostatku pirátských odborníků zasedal v různých výborech, komisích a podkomisích. A to je skoro málo. Kdyby však bylo jenom to. Stojí za to si připomenout, že mnohé názory Jana Lipavského jen těžko svědčí o samostatnosti myšlení pana kandidáta. A hlásných trub cizí mocnosti jsme tu už měli dost. Zopakujme si některé z těchto názorů, které lze volně nalézt na internetu. Je stoupencem rozhodnutí o uznání samostatnosti Kosova, odsoudil »český rasismus« vůči cikánům a muslimům – prý i proti černochům a Vietnamcům. Podpořil naše nasazení v Afghánistánu a v Iráku. Vyzval českou vládu, aby po Číně žádala náhradu škod, které vznikly v důsledku pandemie COVID-19, protože podle něj Čína v čele s čínským prezidentem Si Ťin-pchingem nese značný podíl viny na masovém rozšíření této nemoci do všech částí světa. Prosazoval vyřazení ruských a čínských firem z tendru na dostavbu jaderných elektráren Dukovany a Temelín. Požaduje tvrdší postup proti Rusku a Číně, a pokud jde o Rusko, tak ho pokládá za hrozbu pro Českou republiku. Naproti tomu chce dále rozvíjet naše partnerství s Tchaj-wanem. Je také zastáncem přednosti eurounijního práva nad národním, a proto kritizuje polský přístup k posledním rozhodnutím jejich Ústavního soudu.

Miloše Zemana ovšem jistě dráždí také jeho stanovisko k přesunu české ambasády do Jeruzaléma. Mohlo by ho však uspokojit prohlášení Lipavského, že s Izraelem chce »posílit tradiční strategické partnerství«.

Pokud tedy Jan Lipavský, nehledě na jeho minimální zkušenosti a znalosti, bude jmenován ministrem, je konec s posledními zbytky naší samostatné zahraniční politiky, a ač Fialu »nemusím«, musím ho politovat.

Milan ŠPÁS

Kus pralesa si jde koupit i na Facebooku. Ten nyní tuto možnost omezuje, ale jen částečně [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 23.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.11.2021 12:59, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích...

O autorovi: Tereza Koudelová

Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Povídání Anny Hogenové s Bárrou Nesvadbovou Povídání Anny Hogenové s Bárrou Nesvadbovou „Co by Vás zajímalo, Báró...?“ „Pravda, Anno.“

Rozhovor publicistky a spisovatelky Báry Nesvadbové s profesorkou Annou Hogenovou, filozfou a fenomenoložkou.

Dvě ženy si povídají o podstatě ženství, roli žen v dnešní společnosti, o tom, jak těžké je prosadit se jako žena v mužském světě a skloubit přitom rodinu s kariérou, o současné rodině, o lásce i zrádné kráse. Nezůstávají ale jen u takzvaně ženských témat, jejich rozhovor přesahuje do filozofie, mluví o současném světě a jeho nejistotách, odpovědnosti, o tom, jak svět proměnila pandemie covidu-19, ale i o nemocích a o tom, jak těžké je naučit se sebelásce.

Rozhovor, kde na každou otázku existuje odpověď, ale jehož otázky i odpovědi nutí čtenáře přemýšlet a vyvolávají v nich další otázky. Na ty už si ale musí každý odpovědět sám.

Ukázka z knihy (z Předmluvy Zdeňka Svěráka SETKÁNÍ S MOUDROU PANÍ):

Profesorka Anna Hogenová se kdysi jmenovala Anička Tomanová a studovala na žateckém gymnáziu, kde jsem byl jejím češtinářem. Jestliže tedy shledáte její jazyk kultivovaným, mám na tom možná zásluhu, najdete-li nedostatky, nesu na tom vinu. Rozhodl jsem se, že zpřehledním svou preambuli tak, že slova paní profesorky budou tučná a moje hubená. Vždycky jsem se až trapně dobře učila. To je pravda. Kdybych byl tužil, že z Aničky vyroste uznávaná vysokoškolská osobnost, věnoval bych jí větší péči. Ale zřejmě to nebylo zapotřebí. Její jazyk, její hledání výrazu, kterým by nejpřesněji a srozumitelně vyjádřila, co ví, jsou obdivuhodné.

Člověk je rozhovor se světem. Takhle stručně nás dokáže definovat. Také tato knížka je rozhovor. Zpovídána je ostřelována otázkami všeho druhu a cítí se na tom kolbišti jako ryba ve vodě. Jako při svých přednáškách. Otázky jsou pro filozofii důležitější než odpovědi, tvrdí. Filozofie je ve skutečnosti láskou k myšlení při předávání myšlení studentům. Filozofie je vždycky filozofií výchovy.

Při čtení jejich úvah o světě a o nás jsem se neubráníl pocitu, že se tu snoubí hluboké vzdělání s pokorou. Člověk se nedá studovat jako kámen nebo věc. Tady nastupuje poznávání téhož týmž. Jsou věci, které nemůžeme vědět. Svět je plný věcí bez příčiny. Ne všechno je kauzalita.

V rozhovoru dojde i na otázky dneška. Odpovědi jsou nemilosrdně upřímné. Dnešní mladí lidé nevědí, co nevědí. A ani nevědí, že by měli vědět, že něco nevědí. A najednou přicházejí do politiky. Upřímnost je vlastně nejvýraznějším povahovým rysem této knížky.

A je to upřímnost varující i povzbudivá. Jsem se současným světem hodně nespokojená, ale přesto si myslím, že můžeme žít šťastně.

Anna Hogenová (*1946) je česká filozofka a fenomenoložka. Je spoluautorkou knihy Žít z vlastního pramene. Na gymnáziu v Žatci patřil mezi její učitele i Zdeněk Svěrák, absolvovala FTVS a FFUK. Je akademickou pracovnící s titulem profesorka. Přednáší na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, na Pražské vysoké škole psychosociálních studií a na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, kde je vedoucí Katedry filozofie. Zabývá se tématy jako pravda, pohyb, tělo, tělesnost a filozofie sportu.

Barbara Nesvadbová (*1975) je česká spisovatelka a novinářka. Absolvovala **Fakultu sociálních věd UK**, obor žurnalistika a masová komunikace. Poté pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy, měla televizní pořady Tvář v tvář a Muži podle Nesvadbové a rádiový Zrcadlo Báry Nesvadbové. Sedmáct let byla šéfredaktorka české edice prestižního módního časopisu Harper's Bazaar.

Je autorkou celé rady knižních publikací, podle knihy Bestiář (2007) vznikl i stejnojmenný film. Bestsellerem roku se stal Pohádkář (2009), jenž se také dočkal filmové podoby. Z dalších titulů jmenujme např. Přítelkyně (2013), Pralinky (2014), Momentky (2018), Hovory s doktory I. a II. (2019 a 2020) či lluze (2020).

Je patronkou UNICEF, v roce 2017 podnikla misi do Rwandy s cílem podpory místních žen a sirotků. Zároveň založila Nadační fond Be Charity, který postiženým spoluobčanům, primárně dětem s fyzickým či mentálním handicapem, přispívá na rehabilitace a rehabilitační pomůcky.

Anna Hogenová, Barbara Nesvadbová: povídání Anny Hogenové s Bárrou Nesvadbovou, vydává nakladatelství Universum, 120 stran, doporučená cena 359 Kč

Home » Life Style » Nové knihy » Povídání Anny Hogenové s Bárrou Nesvadbovou 23.11.2021.

Institut komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** oznámil smutnou zprávu. Pár dní před jedenáctým narozeninami zemřel pedagog, jazykovědec a sémiotik Otakar Šoltys. Letos jde již i třetí úmrtí pedagoga na UK.

Pedagog Univerzity Karlovy Otakar Šoltys zemřel 18. listopadu, informoval institut na svých facebookových stránkách. „S lítostí oznamujeme, že jen několik dní před 71. narozeninami nás opustil dlouholetý pedagog **FSV UK**, jazykovědec a sémiotik, PhDr. Otakar Šoltys, CSc.“, stojí v příspěvku.

V institutu působil od roku 1991 a patřil mezi zakládající členy katedry masové komunikace, dnešní katedry mediálních studií. Věnoval se hlavně českému jazyku a sémiotice, nauce o znakových systémech. Na **FSV UK** učil předměty jako Úvod do lingvistiky a sémiotiky, Současný český jazyk či Přirozený jazyk a média. „Mezi studenty byl velmi populární jeho předmět Kreativita v jazyce, v jehož rámci studenti připravovali divadelní představení, které pak uváděli během fakultního festivalu Pavlač,“ napsal institut.

Šoltys byl také vášnivým fotografem. Veřejnost ho však znala především jako kritika projektu Opráskí sčeskí historje. „Tento komiks považuji za zločin proti lidskosti a potupu české národní hrdosti. Autoři obětovali vidině tržního úspěchu základní vlastnosti jak výtvarné, tak jazykové sémiózy,“ opřel se do komiksu před sedmi lety Šoltys.

Studenty úmrtí oblíbeného profesora zasáhlo. „Vedoucí mé bakalářky, velmi důsledný, pečlivý, nic mi neodpustil, ale věděl proč. S láskou vzpomínám,“ komentovala příspěvek jedna ze studentek. „Málokdo umí vyjádřit v dnešní svobodě názoru tak vtipně svou kritiku přímou cestou, jako to uměl pan Šoltys,“ vzpomínal další student.

V posledních měsících to ale není jediná tragická zpráva, která zasáhla Institut komunikačních studií a žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**. Letos 31. května zemřel odborník na fotografii a pedagog Filip Láb.

Karlovou univerzitou navíc pár dní před oznámením Lábova úmrtí otřásla zpráva o smrti vědkyně Kristýny Vysloužilové, která pracovala na katedře marketingové komunikace a PR. „Měla dar kombinovat teorii s praxí a vést složité, velké projekty,“ uvedl Institut komunikačních studií a žurnalistiky.

TAPŘEHRADASE JEDNOU PROTRHNE

TISK, Datum: 24.11.2021, Zdroj: Respekt Speciál, Strana: 98, Autor: JIŘÍ NÁDOBA, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 00:17, AVE: 705 011,79 Kč, Země: Česko

O rizicích života na dluh filozofuje ekonom Tomáš Sedláček už od poslední finanční krize. Lidé ho rádi poslouchají, z jeho knih jsou bestsellery, ale jejich leitmotiv se v praxi ztrácí. Dluhy lidí, firem i států rostou čím dál větším tempem. Kdo se tedy plete? Sedláček? Nebo všichni ti, kdo jeho alarm berou na lehkou váhu?

* Máš ty sám nějaké dluhy?

Naštěstí ne.

* Kdybychom rozpočítali státní dluh, připadá na tebe aktuálně 235 tisíc korun. Znepokojuje tě to?

Ani ne. Náš státní dluh není oproti jiným zemím zas tak extrémní. Roste teď rychle, to je pravda, ale ve světě se dějí horší věci.

* Jaké?

Pokud jde o dluhy, tak mě spíš zneklidňuje fakt, jak samozřejmě a lehkověžně je bereme. Jsme společnost dlužníků, všichni si dlužíme navzájem. Děti se rodí rovnou zadlužené okolní společností. Aniž by se jich někdo ptal. Je to podobné, jako když podle křesťanství přicházíme na svět zatížení prvotním dědičným hříchem.

* Před dluhy už jsi hodně varoval při minulé finanční krizi. Teď jsme o dekádu dál a náš dluh je dvakrát větší. Okolní svět je na tom podobně, zvlášť teď po pandemii. Nezaráží tě, že život na dluh provozujeme v čím dál větším měřítku, a nezdá se, že bychom na to nějak zvlášť dopláceli?

Když mluvím o škodlivosti dluhu, mám na mysli hlavně zadlužování během dobrých časů. Dluh, který svět nabral kvůli covidu, je třeba vnímat trochu jinak. Pandemie je na deficitní hospodaření jako dělaná, kdy jindy by si státy měly půjčovat? Téměř rok tu velká část ekonomiky musela žít v řízeném útlumu nebo – když to řeknu ošklivě – v jakémsi komunistickém centrálním plánování. Což nemohlo dopadnout jinak než zalepením útlumu na dluh.

* Celý ten skok v zadlužování je tedy v pořádku a nám všem to bez problémů projde?

Zadarmo to nebude. Řešení, předpokládám, bude takové, že se problém rozmázne do budoucna skrz vyšší inflaci a vyšší daně. Jinak se opravdu zdá, že nám tohle zadlužování projde. Aspoň zatím to tak vypadá. Půjčují si všichni a finanční trhy za to vlády nijak zvlášť nepenalizují. Což by se za normálních okolností při tak skokovém zadlužování asi dělo, ale pandemie je braná jako legitimní důvod. To, co se nyní děje, začíná i hodně ovlivňovat ekonomickou teorii. Roste uvědomění si důležité role státu v ekonomice. I pravicově uvažující anglosaský svět se musel v pandemii chovat extrémně levicově. Nikdo už neříká, tak jako při minulé krizi, že by se ekonomika měla nechat být a že by se do ní nemělo zasahovat. Ozývalo se volání po individuální svobodě, po zahazení roušek, ale v hospodářské politice se k intervencím státu uchýlili unisono všichni. Žádný jiný seriózní návrh, jak ten umrtný rok přežít, nepřišel.

* To nás vrací k otázce, jestli je zadlužování opravdu tak zásadní problém. Zkušenost poslední dekády by přece někdo mohl podat i tak, že není důvod se trápit a dusit, když si můžeme půjčit, zvednout si duchody

* a platy, a nic očividně zlého – s výjimkou inflace poslední dobou, která má ale víc příčin – se neděje. Nebo děje?

Státní dluhy je třeba hodnotit relativně vůči výkonu ekonomiky. A ten český – dřív než začal stoupat – klesl předtím díky růstu ekonomiky ze 40 na 30 procent HDP. Málokterá země mohla začít dluh znovu zvedat s tak čistým svědomím jako naše. Jinými slovy – dluh jsme si teď mohli dovolit, v tom měla končící vláda pravdu. Bylo by nepředstavitelné, kdybychom si loni nepomohli na dluh, koneckonců k tomu veřejné finance máme. Všechno ale musí mít nějakou zdravou míru. Když budeme v zadlužování pokračovat a vyskočíme ze 40 procent až někde na 60, tak zaprvé ztratíme pověst a výhody země s malým dluhem a zadruhé – psychologicky řečeno – ztratíme rovnováhu sami vůči sobě. Vznikne rozpor mezi tím, jací chceme být, a jací ve skutečnosti jsme.

* Čím se takový rozpor projevuje?

Stát nám pomáhá být takoví, jací chceme být. Abychom měli kulturu, potřebujeme daně. Chceme chodit do divadel, ale ne dávat dva tisíce korun za lístek. Od toho máme stát, přes který se skládáme na věci, jež chceme mít, ale sami bychom je spontánně zařídit neuměli. Potíž nastává, když si už nevystačíme s tím, co mezi sebou na daních vybereme. Když chceme žít nad poměry – a zvykneme si, že to lze zařídit půjčkou. Pak už nejsme schopni sami sebe držet v náručí. Chceme být až moc dobří ve vztahu k tomu, na co ve skutečnosti máme.

* OTÁZKA VÍRY Čemu vadí, když nějaká země přestane držet – jak říkáš – samu sebe v náručí?

Stane se to, co jsme viděli v Řecku.

* Není Řecko spíš opačný příklad? Bylo extrémně předlužené, ale ostatní ho podrželi, přinutili trochu omezit výdaje, ale jinak všechno běží dál jako dřív. Nebo snad ne?

Já vidím řeckou zkušenost jinak. Jeho krach mohl zničit Evropskou unii nebo euro. Měli jsme štěstí, že šlo o první případovou studii reálně bankrotujícího státu fungujícího v rámci většího celku, na vzorku velmi malé, systémově nepodstatné ekonomiky. Kdyby se totéž stalo v Itálii, tam už by státní bankrot tak dobře záplatovat nešlo. A v tom je i odpověď na tvoji otázku, jestli si jde s dluhy zahrávat donekonečna. Já myslím, že ne – že třeba už za dva roky můžou mít některé státy se svými rozpočty problém. Rozhodne, jestli vlády budou schopné přesvědčit finanční trhy, že skok v zadlužování byl jen jednorázovou záležitostí v zájmu zažehnutí pandemie. Že šlo jen o vyvrtnutý kotník, a ne o strukturální dlouhodobý problém – chronicky nemocnou nohu. Nechci malovat čerta na zeď, ale teoreticky by se mohlo stát, že západní civilizace na tuhle nechodící nohu jednoho dne dojede. Tedy ne že ji porazí Rusko nebo že spadne meteorit, ale že se finančně udluží. To se klidně může stát.

* Co znamená „udlužit se“? Jak by to vypadalo?

Třeba tak, že by nás vojensky převálcoval slabší stát, který by si ale mohl půjčit na armádní výdaje v okamžiku, kdy nám už nikdo nepůjčí. Anebo že předlužená společnost imploduje zevnitř.

* Jak?

Přestane se jevit důvěryhodně – navenek, ale i vůči vlastním občanům. Ve všech debatách o financích a dlužích je třeba mít na paměti, že peníze jsou svým způsobem jen mentální společenská hra. Že de facto neexistují – nemají žádnou entitu, nejsou z atomů, nejsou v periodické tabulce prvků, nebyly tu při velkém třesku. Jde o umělý konstrukt, na kterém jsme se dohodli, nic víc. Je to stejné jako s papírky ve hře Dostihy a sázky – během hry mají velkou hodnotu, děti kvůli nim brečí, rodiče kvůli nim podvádějí, ale jakmile hra skončí, papírky ztratí magii, vrátí se do krabice a žádnou hodnotu nemají. I peníze mají hodnotu jen do chvíle, kdy jejich příběhu všichni věří. Bankovkám by se klidně mohlo říkat věrovky. V češtině máme ve slově úvěr víru rovnou v kořenu slova. Podobně v angličtině, ve slově kredit. Jeden z příběhů, jak se dívat na státní bankrot, je to, že příběhu Řecka, České republiky nebo Spojených států lidé zkrátka přestanou věřit.

* Platí to i pro supervelmoci, kde se platí eurem nebo dolarem? V USA nebo v eurozóně to vypadá, že jim dluh bez problémů prochází...

Prochází, ale jen dokud finanční trhy půjčují. Co kdyby přestaly, tak jak se to stalo Řecku? Teď se to neděje. Kdo ale ví, co se může stát za dva nebo tři roky?

* Co se může stát?

Státy budou muset přesvědčit svoje věřitele, že jim lze dál věřit. Vznikne tlak, aby vlády měly vyrovnané nebo ještě lépe přebytkové rozpočty. Aby svůj dluh, který vznikl během pandemie, rychle umořily.

* Existuje i alternativní pohled na věc: ekonom Jan Švejnar mluvil během pandemie často o tom, že je chyba vnímat dluhy a priori jako špatnost, pokud stát půjčené peníze rozumně investuje a návratnost převyšší zaplacený úrok. Nemá pravdu?

Jistě, každá investice, jejíž návratnost je vyšší než náklady na ni, by se měla udělat. To je pravda. Ale ta ošemetnost je v tom, že nikdy dopředu pořádně nevíš, jestli všechno vyjde tak, jak má. Koneckonců každý dluh si člověk – nebo stát – bere s tím, že ho zvládne. Jenže čím víc se zadlužuješ, tím víc se stáváš otrokem svých dluhů. A kdo odhadne správně svoje síly? Já vnímám dluhy jako jistou formu hříchu, vždyť proto pro dluh a hřích existuje v mnoha jazycích jedno slovo. Třeba v němčině – Schuld. Jde o dokonalou paralelu – každý hřích, který člověk dělá, také dělá s tím, že ho zvládne. Ale pak se najednou ukáže, že nezvládne. Proto symbolem zla není nějaký čert s velkými rohy, ale had, který se nenápadně plazí po zemi. Všechno vypadá v pořádku a najednou tě had zničehonic uštkne. Přesně jako se to stalo s Řeckem a svým způsobem i s Amerikou v roce 2008. Všechno vypadalo v pohodě, až najednou foukl větříček – dodnes nikdo pořádně neví, odkud se vzal – a Západ ležel dva roky na lopatkách.

* V USA šlo o předlužení v privátní sféře. U státních dluhů to vypadá snazší. Podle tebe se ale i tady jednou ucho utrhne, jen nikdo neumí pořádně odhadnout kdy?

Přesně tak. V Evropské unii máme úzus, že zdravá hranice dluhu je do 60 procent HDP, ale plno zemí to porušuje. Notabene ve světě. Spojené státy dluží přes 130 procent, Japonsko přes 250 procent. Podle mě nějaká horní mez musí existovat, jen nikdo neví, kde přesně se nachází. Představ si vesnici pod horami, kudy protéká potok a vesnici trápí jeho nepravidelný průtok. Někdy je sucho, někdy jsou záplavy, a tak si vesničané postaví v horách přehradu, která jim průtok zreguluje. Do té doby byl chaos, najednou je tu plno výhod, přehrada vyrábí elektřinu, dá se v ní koupat. Ale když přehrada – ať už z jakýchkoli důvodů – praskne, následky budou horší, než kdyby žádná přehrada nikdy nevznikla.

* Jaké jsou ty důvody? Co v tomto příměru znamenají? Přeplněnou přehradu jako metaforu přepálených dluhů?

Ano. Když se přehrada přeplní, je třeba trochu vody upustit, třeba i za cenu umělé povodně, která vesnici trochu zřídí. Ale jinak to nejde – tak jako občas musíš snížit dluh a tím pustit do společnosti trochu bolesti. Jenže co když správcem té přehrady není někdo konkrétní trvale, ale střídáme se po dni? Ráno přijdeš, uvidíš, že přehrada je plná, že by to chtělo trochu vody upustit, ale proč bys to dělal, když zítra přijde Sedláček a zlost vesničanů za vyplavenou vesnici můžeš hodit na něj?

* To je hezké podobenství, ale vraťme se ještě jednou zpět. Čtenáři tvých knih vědí, že podobně jsi před riziky zadlužování varoval už při minulé finanční krizi před 12 lety. A napouštění přehrady mezitím pokračuje, jako by nemělo hranic. Jak sám říkáš, nastal bankrot bankrotu...

Znovu – stalo se Řecko, které by bez pomoci zbytku Evropy zbankrotovalo doopravdy.

* Jak si vysvětluješ, že Japonsko zvládá dluh přes 250 procent HDP, a nás stresuje šestkrát menší číslo?

Japonská – nebo německá či americká – přehrada je pevnější, protože jejich příběh je důvěryhodnější. Ale že by byla nezníčitelná, to si nemyslím. Jen neznáme přesnou hranici, kdy která přehrada začne praskat.

* Pevnost nebo velikost přehrad možná zvedá fenomén posledních let, kdy se do hry přidaly centrální banky. V zájmu záchrany ekonomik začaly ve velkém tisknout peníze a nakupovat státní dluhopisy. Vedle první přehrady se postavila přehrada čísla dvě a jede se dál?

Přesně tak. Ale centrální banky jsou pro mě už cosi jako věřitel – nebo věřící – poslední instance. Cosi jako arcikněží, kteří teď musí naši společnou víru okázale demonstrovat a tím ji držet při životě. To se dělo v eurozóně během minulé krize, kdy šéf Evropské centrální banky Mario Draghi demonstrativně prohlásil, že jeho instituce podrží euro za každou cenu. Zároveň snížil základní úrokovou sazbu na nulu, čímž de facto posílal světu informaci, že budoucnost je bezriziková. Na nízký či nulový úrok půjčíš jen blízkému příteli nebo hyperjistému podniku. Proti nevěře trhů nasadil ostentativní víru – a vyhrál.

* Co se děje, když i poslední instance prohraje?

Když se víru nepodaří resuscitovat, musí nastat nějaká forma měnové reformy. Takovou reformou může být i vysoká inflace. Zkrátka bankrot měny, jejímuž příběhu už nikdo nevěří, a tak se musí vymyslet příběh nový, s novou kredibilitou.

* **DLUH NA PŘÍDĚL** Co si z toho všeho vzít v Česku 2021, kde nastupuje nová vláda, má na krku děravý rozpočet a v opozici populisty, kteří každé škrtání využijí k výčitce, že za nich bylo líp? Je načase vyplavit vesnici, nebo je lepší dál plnit přehradu?

Nová vláda bude muset trochu uklidit, ale nemyslím si, že v našem případě je dluh něco, co by úplně hořelo. Státní finance jsou jako hra, která se hraje děsně dlouho. Desítky let, kde miliardy ani desítky miliard ztrácejí váhu. Půjčovat si je snadné, splácet dluhy ale bolí. To zná každý z nás – i když ty peníze máš, nechce se ti je vracet, když nemusíš. A s vládami je to podobné, a tak si předávají každé čtyři roky loď s čím dál zanesenějším lodním šroubem. Naše loď ale ještě nějakou dobu pojede.

* Co se s tím dá dělat?

V globálním měřítku podle mě – a nejen podle mě – tato hra bude pokračovat tak dlouho, dokud politikům jejich hračku v podobě dluhů nesebereme. Tak jako jsme voleným politikům vzali mandát tisknout si peníze a převedli jsme je na nezávislé centrální banky.

* Jak by to v praxi fungovalo s rozpočty?

Vláda by dostala jasně definovanou sumu, kolik si smí za daných ekonomických okolností půjčit, a dál už by jít nesměla. Stejně jako si dnes už žádná vláda nemůže peníze dotisknout – kdyby chtěla a nutila by k tomu svoji centrální banku, ztratí kredibilitu. V novém modelu, o kterém mluvím, by vláda usilující o nový výdaj – třeba novou nemocnici – musela zároveň přijít s řešením, kde na něj vzít. Buď zvýšit daně, nebo snížit jiné výdaje, ale přístup k dluhu už by byl těžší. Dluh by byl na přiděl, podle nezávislé rozpočtové rady, podobně jako bankovní rada v centrální bance určuje cenu peněz a jejich objem. V pandemii by určitá míra dluhu byla v závislosti na propadu ekonomiky povolena. V době šestiprocentního hospodářského růstu už by ale bylo nutné mít v rozpočtu třeba tři procenta přebytek.

* To zní zajímavě, ale funguje to někde?

Ne, ale čím dál víc se o tom mluví. Zní to logicky – i přehradu obsluhuje nezávislý odborník a upouštění vody je na něm, ne na politikách. Můj odhad je, že Evropa k takovému řešení bude postupně směřovat. Zvlášť pokud by začaly některé státy krachovat. Vedle eura vznikne společný dluh – který mimochodem v pandemii už vznikl – a státy budou mít deficity na přiděl. Tak jako se to stalo s Řeckem.

* Nejdřív však bude muset přijít katastrofa v podobě krachujících států. Teprve poté se všichni chytí za nos?

Ano, tváří v tvář katastrofě je možné leccos. Před 20 lety by se nám také nechtělo věřit, že Evropa jednoho dne dospěje k závazku být uhlíkově neutrální. S dluhy to může dopadnout podobně.

Dluhy jsou jako hříchy. Obojí na sebe lidé berou s tím, že to zvládnou. Ale kdo dopředu odhadne svoje síly? TOMÁŠ SEDLÁČEK (44) Pracoval jako ekonomický poradce Václava Havla a Bohuslava Sobotky, po minulých finanční krizi byl členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy** a na University of New York in Prague, dlouhou dobu působil jako makroekonomický stratég ČSOB. Jeho kniha *Ekonomie dobra a zla* byla přeložena do 21 jazyků, v Německu byla v roce 2012 oceněna jako nejlepší ekonomický titul roku. Autor tohoto rozhovoru knihu editoval, s Tomášem Sedláčkem si od té doby tyká. Nová vláda bude muset trochu uklidit, ale nemyslím si, že náš dluh úplně hoří. Naše loď ještě nějakou dobu pojede.

Aktuální dluh ČR 2 517 033 000 000 Kč

Dluhy versus mzdy Dluh všech českých veřejných institucí – včetně vlády, obcí nebo zdravotních pojišťoven – stoupl za poslední čtvrtstoletí více než desetinásobně, z 217 miliard v roce 1995 na 2517 miliard v polovině letošního roku. Během dalších tří let má podle aktuálního rozpočtového výhledu, zpracovaného ještě Babišovou vládou, dluh stoupnout na 3604 miliard. Absolutní částky z roku 1995 lze ale se současností kvůli nřlaci těžko srovnávat. Názornější je převod na to, jak dlouho by každý z nás musel na „svůj“ příděl státního dluhu vydělávat. V roce 1995 by na to stačilo 2,5 tehdejší průměrné mzdy, letos to již bude 6,5násobek a v roce 2024 už víc než osminásobek.

ZADLUŽENÝ SVĚT Na český rozpočet po roce 2030 začne doléhat stárnutí populace, počet osob v produktivním věku v poměru k počtu seniorů klesne do roku 2050 z 2,89 na 1,78. Pokud by Češi dál měli na penzijní systém stejné nároky jako dnes, státní dluh by v roce 2050 dosáhl 180 procent HDP a v roce 2070 až 330 procent HDP. Jde ale jen o teorii, tak velký dluh by pro malou ekonomiku znamenal de facto státní bankrot. 2050

ZDROJ: ZDROJ: DEUTSCHE BANK

G20 AE = vyspělé země G20 USA, Japonsko, Austrálie, Kanada, Jižní Korea, Velká Británie, EU

G20 EM = rozvíjející se země G20 (Argentina, Brazílie, Čína, Indie, Indonésie, Mexiko, Rusko, Saúdská Arábie, J. A. R., Turecko)

ZDROJ: MINISTERSTVO FINANČÍ

Foto autor: FOTO MILAN JAROŠ

Foto popis: Státní dluhy zemí G20 (v % HDP)

Rusko hromadí síly u hranic Ukrajiny. Krizi vyvolává na více frontách, Západ může čekat těžká volba [URL Automaticky překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 07:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Chystá se Rusko k invazi? Tuto otázku si počátkem dubna kladla řada odborníků i politiků, když se u hranic Ukrajiny začaly hromadit vojenské síly Ruska. O sedm měsíců později se situace znovu opakuje. Podle americké vlády je v oblasti skoro sto tisíc vojáků, opět se tak rozvíjí spekulace o hrozícím ruském útoku. Odborník Jan Šír nicméně upozorňuje, že Kreml vyhrocuje situaci hned na několika frontách. Chce tak přimět Západ a Kyjev k ústupkům.

Hromadění vojenských sil u ukrajinských hranic vyvolává obavy nejen na Ukrajině, ale také mezi západními politiky v čele s těmi americkými. Jsou to právě Spojené státy, které Evropskou unii už před dvěma týdny upozornily na „nezvyklou vojenskou aktivitu“ Ruska, které podle nich zvažuje možnost invaze na Ukrajinu.

„Obáváme se, že Rusko může udělat závažnou chybu a pokusit se zopakovat rok 2014, kdy shromáždilo síly na hranicích, vstoupilo na svrchované ukrajinské území a nepravdivě tvrdilo, že tomu předcházely provokace,“ prohlásil druhý listopadový týden americký ministr zahraničí Anthony Blinken s odkazem na ruskou invazi na ukrajinský Krym.

Mezitím se k eskalaci situace na hranicích vyjádřila řada dalších světových politiků včetně šéfa NATO Jense Stoltenberga, který vyzval Rusko ke zmírnění napětí u východních hranic Ukrajiny, vyvolané „neobvyklými“ přesuny a koncentrací vojenských sil.

Další podrobnosti přinesla koncem minulého týdne také americká agentura Bloomberg, podle které vláda Spojených států předala několika evropským spojencům mapy a satelitní fotografie pořízené u ukrajinských hranic. Z nich vyplývá, že se v oblasti pohybuje skoro sto tisíc ruských vojáků včetně dělostřelectva a další techniky.

Podle diplomatických zdrojů Bloombergu jsou vojáci rozestavěni do pozic, které jim potenciálně umožňují zahájit rychlý a rozsáhlý útok na Ukrajinu, a to hned z několika směrů – nejen z ruského území, ale také z anektovaného Krymu a Běloruska vedeného Alexandrem Lukašenkem.

Obavy amerických diplomatů v neděli potvrdil také šéf ukrajinské vojenské rozvědky Kyrylo Budanov, který v rozhovoru pro server Military Times uvedl, že se blízko hranic nachází přibližně 92 tisíc ruských vojáků. Útok by podle něj mohl přijít v lednu nebo únoru a byl by mnohem ničivější než probíhající konflikt, který si od roku 2014 vyžádal životy asi 14 tisíc Ukrajinců.

Mnozí odborníci a pozorovatelé si tak v posledních dnech kladou otázku, zda se Rusko skutečně chystá k invazi, nebo se jen

šéf Kremlu Vladimir Putin snaží světu tzv. ukázat svaly. O skutečných motivacích můžeme jen spekulovat, jak nicméně podotýká odborník na Rusko z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Jan Šír, Rusko usiluje o vyhodnocení vztahů s Ukrajinou a Západem hned v několika směrech.

„Je to jen jedna z front, kde teď dochází k eskalaci či napětí ve vztazích mezi Ruskem a Západem i dalšími zeměmi. Vedle ukrajinské fronty Rusko eskalovalo také situaci v Bělorusku, kde jsme svědky masového převážení migrantů do zemí Evropské unie – do Pobaltí a do Polska. Současně s tím se také značně vyhroutil situace na energetických trzích kvůli manipulacím s dodávkami,“ popisuje Šír pro iROZHLAS.cz.

„Vidím za tím standardní ruské chování. To znamená eskalovat všechno, co jde. Je to balancování na hraně většího střetu s cílem dosáhnout ústupků od druhé strany, která ale nebude ochotná na eskalaci přistoupit,“ dodává.

Motivace ruské eskalace

Moskva od začátku popírá, že by vojenské přesuny byly přípravou na vpád do sousední země, a označuje podobná tvrzení za „hysterii“. Kreml si naopak stěžuje na vyzbrojování Ukrajiny moderními zbraněmi ze Spojených států a „provokace“ NATO poblíž ruských hranic.

Nutno ale připomenout, že současné hromadění ruských sil v blízkosti Ukrajiny přichází jen sedm měsíců po podobné eskalaci z počátku dubna, kdy Rusko přesunulo k ukrajinským hranicím vojenskou techniku, letadla i další vybavení.

Ruská nevládní organizace Conflict Intelligence Team tehdy uvedla, že Rusko v oblasti nashromáždilo největší počet vojáků od roku 2014 a kromě dělostřelectva na místo vyslalo také tankové a vzdušné jednotky. Ruské vedení ale následně oznámilo, že jde o pouhé cvičení a vojáci se začali od ukrajinských hranic stahovat.

„Také na jaře eskalace probíhala za situace prudkého zhoršování vztahů se Západem, ať už v podobě vyhošťování diplomatů, lomeno zpravodajců. Současně s tím eskalovala vrbětická krize, kdy se nevědělo, jak na to Západ bude reagovat. K tomu všemu navíc docházelo po nástupu (amerického prezidenta Joea) Bidena a po jeho označení Putina za zabijáka. I tehdy tedy eskalace probíhala v době zhoršování vztahů, které se dělo v několika směrech najednou,“ připomíná Šír.

Stejně tak se v dubnu objevovala celá řada spekulací a interpretací toho, co Rusko k eskalaci napětí vlastně vedlo. Někteří odborníci tehdejší přesun ruských vojenských sil označovali za snahu Putina zvýšit si popularitu na domácí půdě, která utrpěla mimo jiné po mohutných protestech za opozičníka Alexeje Navalného. Podle odborníka think-tanku Atlantic Council Anderse Aslunda bylo něco takového pro Putina důležité i s ohledem na konání voleb do Státní dumy, které se uskutečnily letos v září.

I tentokrát se objevuje celá řada vysvětlení, proč Rusko vojáky k ukrajinským hranicím posílá a čeho tím chce dosáhnout.

„Rusové tím sledují něco, co bych označil jako multiplicitu konfliktu, tedy vyvolání krize ve více směrech najednou. To může vytvořit nové příležitosti, kterých se Rusko chopí. Pokud přijde na nějaké jednání, bude moct vyměnit jednu věc za druhou a dosáhnout tak ústupků. V případě, že dojde na vyhodnocení konfliktu ve více směrech naráz, Evropa potažmo Západ budou stát před těžkou volbou, čemu věnovat prioritu – jestli bělorusko-polské hranici, Ukrajině nebo zajištění stabilního přísunu dodávek energetických surovin,“ míní Šír.

Touto strategií přitom Rusko skutečně může ledacos vytěžit, domnívá se odborník Univerzity Karlovy.

„Rusové chtějí, aby je svět měl rád, ale svět je rád nemá. Tak mu chtějí ukázat, že jsou schopní vytvořit takový problém, o kterém Západ s Putinem zkrátka bude muset jednat, ať se mu to líbí, nebo ne. Je možné, že se tak Putin snaží zvýšit si prestiž i s ohledem na to, s jakými problémy se potýká doma. Klesla legitimita jeho vládnutí, vsází proto na zahraniční politiku, a prestiž může získat například tím, že donutí Bidena, aby s ním jednal,“ míní politolog.

Ruské páky na Ukrajině

Jak ostatně ukazuje analýza think-tanku Carnegie, přesně toho Rusko dosáhlo také po dubnovém přeskupení vojenských sil k ukrajinským hranicím. Dočkal se osobního setkání s Bidenem v Ženevě, které Rusku přiznalo status „důstojného protivníka“, píše se mimo jiné v analýze.

Vedle prestiže ale Kreml usiluje o další úspěchy, zejména ty spojené s Ukrajinou a takzvanými minskými dohodami, jejichž cílem je najít mírové řešení konfliktu na Ukrajině.

Už během dubna mnozí experti interpretovali eskalaci jako snahu Ruska donutit Ukrajinu k plnění politických ustanovení minských dohod, a především k ústavní reformě, která by poskytla zvláštní práva a určitou decentralizaci takzvaným lidovým republikám v Doněcku a Luhansku. Na to ale Kyjev odmítá přistoupit, dokud nebude naplněná vojensko-bezpečnostní část dohod a nedojde ke stažení vojenských jednotek a navrácení kontroly nad rusko-ukrajinskou hranicí.

„Minské dohody v ruském podání by Ukrajinu de facto paralyzovaly. Tuto interpretaci ale Ukrajina, Francie a Německo nesdílejí. Pokud ale eskalujete vojenský tlak, můžete doufat, že tím tyto strany donutíte k nějakým ústupkům. Myslím, že situace na Ukrajině Rusy velmi frustruje. Na diskreditaci (bývalého ukrajinského prezidenta pozn. red.) Petra Porošenka vynaložili velké úsilí, teď se ale ukazuje, že ani Volodymyr Zelenskij jim nejde na ruku,“ říká Šír.

Ukrajina se podle jeho názoru od Ruska úspěšně vzdaluje, Moskva tak Ukrajinu jako takovou ztrácí a snaží se tomuto vývoji všemožně zabránit.

„Ve vztahu k Ukrajině jde Rusku stále o to samé, protože tam nedosáhli svých cílů. Byli sice schopní okupovat Krym a části dvou území na východě Ukrajiny, zbytek země se ale ukázal jako odolný vůči snahám o ruskou destabilizaci. Sbližování Ukrajiny se Západem pokračuje a stejně tak vymezování se vůči Rusku, ať už jde o hodnotovou oblast, demokratické nebo tržní

reformy. Posilováním tlaku se tedy Rusko snaží donutit Ukrajinu a Západ k ústupkům, aby si tak na Ukrajině zachovalo páky vlivu," dodává odborník.

Je útok Ruska reálný?

Ať už Rusko plánuje invazi na Ukrajinu, jak varují někteří ukrajinští představitelé, nebo má jiné plány, podle bezpečnostních analytiků mohou být jeho kroky i tak potenciálně nebezpečné. Vojenská eskalace se totiž může kdykoliv zvrtnout.

Upozorňuje na to například ruský politolog a šéf moskevského Carnegie střediska Dmitrij Trenin, který působil v sovětské a následně ruské armádě.

„Je Ukrajina tím ‚nedokončeným úkolem‘, který se Putin bude snažit uzavřít před koncem své vlády, nebo jen blafuje?“, ptá se ve své analýze Trenin, podle kterého se Putin snaží o vojenské odstrašení nejen u hranic Ukrajiny, ale také v Černém moři i na východě Evropy.

Takové kroky se ale mohou snadno vymknout kontrole. „Odstrašení může vždy fungovat pouze tehdy, pokud je hrozba považovaná za důvěryhodnou. Jakýkoliv pokus otestovat druhou stranu ale může skončit katastrofou,“ tvrdí odborník na Rusko.

Expert Univerzity Karlovy nicméně podotýká, že není ani tak otázkou, jestli Rusko zvažuje útok, nebo ne. „Rusko už útok podniklo a pokračuje v něm. Co tedy připadá do úvahy, je opětovná invaze nebo vojenská eskalace ozbrojeného konfliktu, který už mezi Ruskem a Ukrajinou probíhá,“ upřesňuje Šír, podle kterého je otázkou, nakolik je takový scénář realistický. Vyloučit ho ale nelze.

„Už jsme viděli, že Vladimir Putin nemá zábrany, které mají jiné státy v podobě norem mezinárodního práva. Má naopak velké problémy doma a všechny snahy o legitimitu vlastního režimu vsadil na úspěchy v zahraniční politice. Nemá totiž moc možností, co doma vykázat, ať už jde o kvalitu života, školství nebo zdravotnictví. Vsází tedy na schopnost vést válku, která je prostředkem ruské zahraniční politiky, což Rusové ukázali už několikrát. Současné obavy proto považují za pochopitelné a na místě,“ uzavírá pro iROZHLAS.cz.

Tipy na čtvrtek 25. listopadu URL Automatický překlad

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: prazsky.denik.cz, Autor: Michal Káva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 09:42, RU / měsíc: 467 459, RU / den: 63 201, Rubrika: Tipy na dnešek, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,70, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Týden se láme do své druhé poloviny... Co si dnešní den zpríjemnit nějakou zajímavou akcí? Podívejte se níže na pár našich tipů.

"Frankie & The Deadbeats s hosty v BeseděKDY: Od 20.30KDE: Malostranská Beseda, Malostranské náměstí 21, Praha 1ZA KOLIK: 220-250 Kč

Po dobytí pražského Futura se parta desperádů Frankie & The Deadbeats posouvá blíže k Hradu, aby si svým temným country podmanila Malostranskou Besedu. Sekundovat jim budou garážovější Hippie Chippies. Tato noc nebude krátká...

Svět pohádek Boženy Němcové v KotvěKDY: Denně 9-21KDE: Obchodní dům Kotva (4. patro), náměstí Republiky 656/8, Praha 1ZA KOLIK: Od 99 Kč, dospělí od 249 KčV prostorách obchodního domu Kotva můžete navštívit jedinečnou interaktivní výstavu Svět pohádek Boženy Němcové. Dozvíte se, jaký byl její život, kde všude cestovala a jaká byla její tvorba. Těšit se můžete na jednotlivá pohádková prostředí, ve kterých zažijete svůj příběh a pořídíte si vlastní originální fotografie na památku. Převtělíte se do role slavné spisovatelky a vytvoříte si pohádku s vlastním koncem nebo se na chvíli zastavíte a poslechnete si některé z báchorek Boženy Němcové čtené známými českými osobnostmi. A protože jedním z typických znaků pro pohádky Boženy Němcové jsou sny, které se mění ve skutečnost, i vy nám na výstavě můžete dát do Schránky snů ten svůj a třeba zrovna vám bude splněn. Na výstavě dále uvidíte více než 50 kostýmů z pohádek zfilmovaných na námět pohádek Boženy Němcové, které na sobě měli například Jan Werich, Vlasta Burian, Libuše Šafránková, Pavel Trávníček, Marta Issová, Vojtěch Dyk nebo Ondřej Vetchý.

Autokino Strahov: Přání JežíškoviKDY: Od 19.00KDE: Zátokova, Praha 6ZA KOLIK: 350 Kč za automobil

Obyčejné lidské příběhy o tom, co nás trápí, co hledáme a nenalzáme jsou vyprávěny s nadhledem a okořeněné trefnou situační komikou. Samozřejmě nechybí i ta správná dávka nefalšované romantiky a sentimentu. Ve filmu Přání Ježíškovi se ukázkově rozkmotřená rodina znovu a znovu snaží usmířit. Nezodpovědný floutek, jehož životní náplní je obšťastňování žen, zjišťuje, že existuje i otcovská a partnerská odpovědnost. Spokojenému manželskému páru, kterému zdánlivě nic nechybí, postaví osud do cesty malou uprchlici z dětského domova. Úspěšný a sebevědomý manažer svou spřízněnou duši už našel, ale představit ji rodičům, je pro něj noční můra. Dva osamělí lidé, kteří už rezignovali na štěstí a hledání toho pravého, možná dostanou ještě jednu šanci.

Kolem světa: Filipíny na souši i pod vodouKDY: Od 20KDE: Po zaplacení přes SMS ticket obržíte odkaz ke sledováníZA KOLIK:

99 KčKolem světa je cyklus online cestovatelských přednášek... Martin Chvoj, cestovatel a podvodní fotograf, vypráví o zážitcích, které nasbíral po třech letech pobytu na ostrovech Filipín. Dobře známé destinace jsou malý zlomek toho, co tato země nabízí a tak se dozvíte, kde lze stále nalézt nová úžasná místa, o kterých průvodci neslyšeli. Podíváme se jak na velké ostrovy jako je Luzon, Cebu nebo Palawan tak i na malé a o to unikátnější ostrovy jako je dramatický Coron, sopečný Camiguin, odlehlé Ticao či korálový atol Tubbatahazařazený na seznam UNESCO. Nemalá část bude věnována potápění, protože prozkoumávat Filipíny pouze ze břehu je jen polovina zábavy.

Barack Obama: Země zaslíbenáKDY: Od 19KDE: Knihovna Václava Havla, Ostrovní 13, Praha 1ZA KOLIK: Zdarma

Uvedení memoárů Baracka Obamy Země zaslíbená. Nahlédnutí do osobního života prvního afroamerického prezidenta Spojených států i do zákulisí nejvyšší americké politiky. O knize i souvislostech, v nichž se bude číst, budou diskutovat ředitel Knihovny Václava Havla a bývalý velvyslanec ČR ve Spojených státech Michael Žantovský a překladatel Martin Svoboda.

Moderuje Jana Sehnáková z Katedry severoamerických studií **FSV UK**.

Dovolená paní JosefyKDY: Od 19 (hraje se i pátek 26. listopadu)KDE: Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1ZA KOLIK: 275-550 KčŽádné manželství není v takových troskách, aby ho jedna svérázná hospodyně nedokázala zachránit. Úspěšná francouzská komedie o tom, jak umí být život krásný a zábavný, i když to tak někdy nevypadá.

Koncert a křest alba: Roman Janál & Karel KošárekKDY: Od 19.30KDE: Novoměstská radnice (Velký sál), Karlovo náměstí 1/23, Praha 2ZA KOLIK: 150-250 Kč

Koncert předního českého barytonisty Romana Janála a klavíristy Karla Košárka u příležitosti křtu jejich společného CD Slovenská lidová poezie v písních. Jak již název samotného CD napovídá, dramaturgie CD staví na kulturním dědictví lidových písních, jejichž úprav se ujali dva významní autoři, Bohuslav Martinů a Mikuláš Schneider Trnavský. Večerem bude provázet Jiří Vejvoda.

Zabruslete si v Centru Černý MostKDY: Denně do února 9-12, 12.30-15, 15.45-18, 18.30-21KDE: Centrum Černý Most, Chlumecká 765/6, Praha 14ZA KOLIK: 100 Kč na osobu, další služby a půjčovna bruslí zdeOblíbené venkovní kluziště u Centra Černý Most potěší širokou veřejnost i letos. Nemáte brusle? Nevadí! Za drobný poplatek si můžete zapůjčit veškeré vybavení. Navíc děti, které si na bruslích ještě nejsou jisté, mohou od 6. prosince navštěvovat oblíbené kurzy bruslení.

Tady nebudeme. Lush na protest odchází ze sociálních sítí a ukazuje nový trend [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: forbes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 16:23, Celková návštěvnost: 1 290 000, RU / měsíc: 711 859, RU / den: 39 576, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Zrušíme to, oznámili šéfové britské kosmetické značky Lush. Nemyslí tím tedy svoji značku, ale její profily na hlavních sociálních sítích. Od pátku Lush nebude na Facebooku, Instagramu, TikToku a Snapchatu.

Společnost, která ze sítí odchází ve chvíli, kdy vrcholí předvánoční prodeje i reklamní aktivita, tak chce upozornit na škodlivý vliv sítí na duševní zdraví lidí.

Plán se týká všech 48 zemí světa včetně Česka, kde Lush působí. Tahle značka, která je kromě své ekologické kosmetiky známá i propagací udržitelnosti a různých sociálních kauz, je oblíbená hlavně mezi generací Z a mileniály, kteří jsou na sítích velmi aktivní. Jenže Lushi se nelíbí, jak fungují.

„Vkládáme veškeré své úsilí do vytváření produktů, které lidem pomáhají vypnout, relaxovat a dbát o životní pohodu. Sociální sítě jsou s tím v přímém rozporu. Jejich algoritmy nutí lidi scrollovat a sledovat další a další příspěvky a vypnout a relaxovat jim naopak brání,“ říká k rozhodnutí Jack Constantine, který má v Lushi na starost digitalizaci a vymýšlení nových výrobků. Lush, který dál ale zůstane na YouTube a Twitteru a se svými zákazníky chce komunikovat také víc prostřednictvím newsletterů, přitom není první společnost, která utíká ze sociálních sítí.

Letos v lednu z nich překvapivě a bez varování zmizela luxusní značka Bottega Veneta módního kolosu Kering. V červnu pak další luxusní módní značka Balenciaga důkladně promazala svůj Instagram a od té doby to dělá pravidelně. Podobný krok učinil i Louis Vuitton.

„Je to určitá forma protestu. Značky kopírují dlouhodobý trend uživatelů. Ti začali odcházet z Facebooku, protože jim přišel toxický a plný reklam. To stejné se děje na Instagramu. Společnosti, které se takhle rozhodnou, dávají najevo, že jsou silné, samostatné a že si chtějí jít svou vlastní cestou. Ne každá firma si to však může dovolit,“ říká Tomáš Pohl z agentury Justmighty.

Ačkoli si myslí, že se skutečně jedná o začátek nového trendu, jeho masivnější rozšíření podle něj bude ještě pár let trvat. V Česku zatím žádný takový příklad známý není. „Společnosti, které do toho půjdou, se částečně přesunou na jiné kanály, ale ze sociálních sítí nezmizí úplně. Budou se o to více věnovat influencer marketingu,“ říká Pohl.

„Značka stále plánuje zůstat na YouTube, Pinterestu a Twitteru. Síly plánují také napnout v newsletterech a offline akcích. Nevidím to tedy jako „odchod ze sítí“ ale spíše jen jako přehodnocení dosavadní marketingové strategie. Jejich marketérům rozumím. Silný statement přitáhne hodně pozornosti,“ komentuje Michaela Losekoot, spoluautorka knihy Jak na sítě.

Pro Lush jde ale taky o pořádný risk a možné obrovské ztráty. Jen na své stránce Lush Cosmetics North America na Instagramu má čtyři miliony sledujících a na Facebooku ji sleduje přes milion lidí.

„Už teď víme, že nám vzniká potenciální škoda na tržbách ve výši deseti milionů liber a musíme být schopni ji získat zpět,“ komentoval pro BBC Jack Constantine s tím, že Lush nyní plánuje zůstat offline celý rok.

Pro luxusní módní značky, které se vydávají podobným směrem, hraje roli i dopad pandemie a fakt, že na světě ubylo lidí, kteří jezdí za nákupy do zahraničí.

„Všechny značky musí zásadně přehodnocovat, kdo je jejich zákazník, co chce a jak s ním mluvit. Online komunikace je důležitá i pro tradiční značky a například „odchod“ ze sociálních médií pro ně může být spíš snaha odlišit se než uvědomělost,“ říká Denisa Hejlová, která vede marketingovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd UK**.

Navíc podle průzkumů se sice daří získat pro luxusní značky široké publikum prostřednictvím Instagramu, ale prodeje tomu neodpovídají. A tak třeba zmíněné rozhodnutí Bottega Veneta opustit sociální média skutečně může být začátkem nového trendu právě pro luxusní značky, kterým se nedaří na sítích přilákat ty správné lidi. Podobných případů jako je nyní Lush tak nejspíš bude pomalu přibývat.

Ohlédnutí za odbornou konferencí Zdravotnictví 2022 (2. den)

TISK, Datum: 19.11.2021, Zdroj: Zdravotnictví medicína, Strana: 26, Vytlačeno: 35 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 17:16, Čtenost: 62 000, Rubrika: Kongresové zpravodajství, AVE: 364 441,99 Kč, Země: Česko, GRP: 0,69

...sociálních služeb.

Online se připojil také prof. MUDr. Martin Potůček, CSc., MSc., z **Fakulty sociálních věd** Univerity Karlovy s tématem: Potřeba reformy dlouhodobé péče v ČR.

„Evropský pilíř... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Kauza Hošek: Sexuální obtěžování novinářky zaživaly léta. Přispívá k tomu maskulinní prostředí v redakcích [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 24.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Jana Ustohalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.11.2021 19:51, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Před měsícem musel kvůli sexuálnímu obtěžování podřízených na hodinu odejít z funkce zástupce šéfredaktora Seznam Zprávy elitní novinář Jiří Hošek. Deník N popisuje, že nevhodné chování mu procházelo léta. Novinářky se přitom běžně setkávají se sexuálním obtěžováním i v jiných českých redakcích. Často se bojí ozvat, aby to nemělo dopad na jejich postavení v práci. Podobné chování jejich kolegů a nadřízených má přitom dopad na sebevědomí, profesní jistotu a kariéru novinářek.

Když dostal v pondělí 18. října zástupce šéfredaktora webu Seznam Zprávy Jiří Hošek výpověď na hodinu, pro ženskou část redakce to nebylo překvapením. Vyhozov zkušeného elitního novináře z nejčtenějšího média v zemi vedení redakce odůvodnilo překročením pravidel slušnosti vůči kolegyním.

Podle svědectví, která se vzápětí objevila v médiích, měl Hošek psát nevhodné zprávy se sexuálním podtextem mladším kolegyním, kterým to nebylo příjemné. Trvalo to léta a některým ženám měl posílat i svoje nevyžádané intimní fotografie.

Hošek se vzápětí za svoje chování omluvil, redakce se od něj rychle distancovala.

Vyjádření Jiřího Hoška pro Deník N

Nedokážu ani slovy vyjádřit, jak je mi líto, co se stalo. Omlouvám se velice všem, kterým mé chování ublížilo. Chyboval jsem a rád bych samozřejmě celou věc vzal zpět, ale bohužel to nejde.

Je pro mě prioritou, aby se to neopakovalo, a proto jsem se obrátil na odborníky z Psychiatrické nemocnice Bohnice. První vyšetření vyloučilo sexuální úchytku nebo duševní poruchu. Budeme dále hledat odpověď na otázku, co ve mně bylo „spouštěčem“, abych měl jistotu, že se tato situace nebude opakovat.

Chci zdůraznit, že jsem jako šéf nikdy svou pozici nezneužil a že jsem nikdy nikomu nenabízel žádné výhody. V žádném případě jsem nikoho nezastrašoval nebo neohrožoval.

Jenže o chování bývalého zástupce šéfredaktora se vědělo léta, všechny zdroje, které Deník N oslovil, o něm mluví jako o veřejném tajemství. Situace dokonce došla tak daleko, že služebně starší redaktorky utvořily jakousi svépomocnou skupinu, která jakmile zaregistrovala, že si Hošek všimá nějaké mladší kolegyně, typicky mladé stážistky nebo začínající novinářky, varovala ji před ním.

„Všichni v redakci věděli, že se to děje, protože jako většina holek různého věku jsme s ním měly zkušenost. Ale nemám žádné důkazy, že by to prokazatelně vědělo i vedení. Já sama jsem si nestěžovala,“ řekla Deníku N mladá žena, která ze Seznam Zpráv odešla před dvěma lety kvůli lepší nabídce. Hošek byl její přímý nadřízený. Deník N její jméno zná, ale z osobních důvodů chtěla zůstat v anonymitě.

Vedení Seznam Zpráv vzápětí po Hoškově odchodu vydalo prohlášení, v němž se šéfredaktor Jiří Kubík a ředitel divize zpravodajství a rádií Jakub Unger omluvili obětem obtěžování a sdělili, že o dlouhodobém problému uvnitř redakce nic netušili.

„Sexuální obtěžování kohokoliv je nepřipustné, nikdo ho nesmí zažívat, nikdo nesmí chodit do práce se strachem, co ho tam zase potká. Už pouhé podezření, že se to děje v Seznam Zprávách, bylo pro mě doslova nesnesitelné,“ konstatoval šéfredaktor Kubík.

„To, že jsme něco věděli dlouho a nereagovali, je výmysl,“ dodal Jakub Unger, ředitel divize zpravodajství a rádií.

Podle informací Deníku N proběhlo v Seznam Zprávách po této kauze školení zaměstnanců o obtěžování na pracovišti.

Vyjádření Redakční rady Seznam Zpráv

Členové Redakční rady na svém posledním zasedání 22. října 2021 vyjádřili podporu ženám, které zažily sexuální obtěžování a nepřipustné chování v práci i mimo ni. Čelit sexuálnímu obtěžování od kolegy, navíc v pozici nadřízeného, je náročné a bohužel ve společnosti až příliš časté. Členové rady proto ocenili okamžitou, rychlou a ráznou reakci vedení redakce v kauze Jiřího Hoška. Jde o bezprecedentní reakci v českých médiích i společnosti. Zároveň je to jasný postoj, že vedení podobné chování nebude na pracovišti tolerovat nikomu, bez ohledu na postavení či popularitu a blízké vztahy.

Redakční rada též vítá krok vedení redakce, které se rozhodlo vytvořit interní pracovní skupinu a nový systém bezpečného prostředí pro zaměstnance a zaměstnankyně. Členové Redakční rady zavazují šéfredaktora Jiřího Kubíka podat do šesti měsíců zprávu novým členům RR o novém systému nahlašování problematického chování v redakci a o výsledcích pracovní skupiny.

Za Redakční radu: Zuzana Kovačič Hanzelová, Monika Mihaličková, Tomáš Etzler, Jindřich Šídlo

Od lichotek k sexuálnímu obtěžování

Podle obou mediálních manažerů vždy panovala v redakci přátelská atmosféra a Seznam Zprávy si na ní zakládaly. To potvrzuje i mladá žena, která má zkušenost s nevhodnou pozorností Hoška, jenž byl jejím nadřízeným.

„Začalo to pracovně. Atmosféra v redakci byla vždycky hodně přátelská, všichni si tykají, takže jsem to ze začátku brala jako vstřícný přístup svého šéfa. Nejdříve jsme si psali o práci, pak mi třeba napsal, že ho baví si se mnou povídat, a postupem času, že mi to sluší. Pozvání na drink jsem odmítla. Třeba po poradě mi přišla od něj zpráva: ‚Máš hezký lak na nehty,‘“ vzpomíná mladá žena.

Zpočátku lichotky přecházela. Ohradila se, až když jí [lock]popřál dobrou noc a připojil smajlík s polibkem. Proč neprotestovala hned a důrazně?

„Na chvíli přestal a pak začal zprávy posílat znovu. Představte si, že vám šéf jako začínající novinářce očividně vyjadřuje sympatie. Úplně o ně nestojíte, ale jste v podřízené pozici, takže nevíte, jaké bude mít vaše odmítnutí následky,“ vysvětluje.

Dodává, že pro ni bylo chování nadřízeného především velkým zklamáním. „Do té doby jsem jej vnímala jako dobrého novináře se zkušenostmi, slušného člověka, působil na mě sympaticky. Navíc byl ve své funkci nedotknutelný. Ale když jsem zjistila, že podobné zprávy píše i dalším kolegyním, a některým posílá dokonce nevhodné fotografie, došlo mi, že mu nešlo o to, mít dobrý tým kvalitních novinářů, ale mít v něm hezké holky, se kterými si bude psát,“ myslí si žena.

Nevyžádané zprávy od nadřízeného jí chodily několik měsíců, dokud mu nenaznačila, že má přítele.

„Byla to moje první pořádná novinářská zkušenost. Přišla jsem do soukromého média, kde jsme byli všichni spíše kamarádi, takže mi chvíli trvalo, než mi došlo, že není v pořádku, jak se mnou šéf komunikuje a že chválí spíše můj vzhled než práci,“ říká

žena, která v Seznam Zprávách pracovala dva roky.

Podobně o Hoškovi a atmosféře na pracovišti mluví i další novinářky, s nimiž Deník N hovořil a které si také přály zůstat v anonymitě.

Informace o Hoškově chování prosakovaly i mimo redakci Seznam Zpráv. Jedna z oslovených žen například popsala, že když do média přestupovala, varoval ji šéf z předchozí redakce, ať se má na pozoru. Po zveřejnění aféry se k tomu, že o Hoškových aktivitách věděli, vyjadřovali i další novináři a novinářky. Stejně tak informaci zaslechl i jeden z autorů tohoto textu.

Zprávy o nevhodném chování elitního novináře, který působil dříve jako zahraniční zpravodaj Českého rozhlasu ve Velké Británii a v Berlíně a napsal několik knih, kolovaly i mezi studenty. „Spolužák se mě ptal, jestli jsem už dostala nějakou zprávu od Hoška, ale asi to bral jako vtip,“ popsala další z žen, která zároveň dříve pro Seznam Zprávy pracovala.

Deník N měl také možnost mluvit s jedním bývalým zaměstnancem z vydavatelského domu, jemuž si kolegyně na Hoškovo chování stěžovala. „Před několika lety za mnou přišla a řekla mi to. Nabídl jsem jí, že to mohu vyřešit. Ona mi ale řekla, že se o to postará sama,“ řekl zdroj. Dále už prý o problémech neslyšel.

Jak mohlo Hoškovi nevhodné chování tak dlouho procházet? Oficiálně si žádá žena nestěžovala. Jak řekly Deníku N některé z objektů Hoškova zájmu, bylo to i proto, že si vybíral mladé ženy na začátku kariéry, které se bály, že pokud si na něj budou stěžovat, může se to profesně obrátit proti nim. Byl jejich nadřízený, který je hodnotil a zadával jim práci. Což je situace naprosto běžná v mnoha českých firmách.

„S obtěžováním má zkušenost čtyřicet až padesát procent žen, děje se to všude a ve všech různých pracovních odvětvích,“ říká Johanna Nejedlová z organizace Konsent, zabývající se vzdělávacími aktivitami ohledně sexuálního obtěžování a tím, jak se s ním vyrovnat a jak mu předcházet.

Podle ní je těžké posoudit jeden konkrétní případ. „Ale pokud o obtěžování vědí lidé na nižší úrovni a nahoru se taková informace nedostane, je to pochybení firmy, protože nemá dostatečně nastavené mechanismy a důvěru, aby se lidé vedení svěřili,“ říká Nejedlová.

Nejedlová upozorňuje na to, že většinu sexuálního obtěžování či násilí nepáchají psychicky nemocní nebo devianti, ale lidé v pozicích, které s sebou nesou moc.

Co všechno zahrnuje sexuální obtěžování

Vyprávění sexuálních, ponižujících, posměšných nebo nevhodných vtipů, zobrazování nebo distribuce sexuálně explicitních obrázků, e-maily nebo telefonáty sexuální povahy, urážející či sexuální hodnocení fyzického vzhledu, hvízdání, napodobování sexuálního aktu, zastrašování vynucenými sexuálními aktivitami, opakované žádosti o schůzky nebo o sex, vulgární nadávky, urážlivé pohledy, např. na prsa nebo pozadí, nežádoucí otázky po soukromém sexuálním životě, nechtěné doteky, objímání, líbání, otírání se, štípání, poplácávání, dotýkání se sebe sama sexuálním způsobem v přítomnosti ostatních, sledování.

Sexuální obtěžování ale není totéž jako oboustranně odsouhlasené flirtování nebo vztah. Je to nežádoucí jednání, které vzbuzuje u druhé strany nepříjemnost, úzkost a strach či ohrožení.

Zdroj: Podstatná část definice vychází z průzkumu Agentury Evropské unie pro základní práva.

A také proto oběti o obtěžování často nemluví nebo až s velkým zpožděním. „Jakékoliv sexuální obtěžování vede k tomu, že se ti lidé cítí nepříjemně, demotivovaně, může vést k úzkostem. Často se oběti stydí, že se jim to děje, protože si neumějí vysvětlit, proč se to děje zrovna jim. Z toho, jak to v praxi funguje, víme, že není mnoho lidí, kteří by byli za obtěžování potrestáni. Takže oběti prožívají bezmoc,“ popisuje Nejedlová.

Dokládá to i celoevropský výzkum Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) z roku 2014, podle nějž skoro třetina žen uvedla jako pachatele sexuálního obtěžování někoho ze zaměstnání – kolegu, nadřízeného nebo zákazníka.

Na otázky ohledně sexuálního násilí a obtěžování v něm odpovídalo čtyřicet dva tisíc žen, z toho 1620 z Česka.

Padesát pět procent Češek uvedlo, že se někdy v životě setkaly s jakoukoliv formou obtěžování. Dvacet jedna procent jich pak zažilo sexuální obtěžování v posledním roce před dotazováním. To odpovídá průměru EU.

Evropští výzkumníci se přitom ptali i na měkčí formy obtěžování, třeba zda se respondentky setkaly s dotěrnými poznámkami na vzhled, žádostivými pohledy, které v nich vzbuzovaly obavy, neslušným odhalováním, nevyžádanými, sexuálně explicitními e-maily, SMS nebo urážlivými návrhy na sociálních sítích.

Průzkum EU o sexuálním obtěžování žen

Výzkumu se zúčastnilo 42 tisíc žen z 28 zemí Evropské unie. Z Česka to bylo 1620 respondentek.

55 procent žen uvedlo, že zažily sexuální obtěžování.

Z žen, které zažily sexuální obtěžování od svých patnácti let alespoň jednou, 32 procent uvedlo jako pachatele někoho ze zaměstnání: kolegu, nadřízeného nebo zákazníka.

U mladých žen ve věku 18–29 let je riziko, že se stanou cílem vyhrožování a urážlivých návrhů na internetu, dvakrát tak velké než u žen ve věku 40–49 let a více než třikrát tak velké než u žen ve věku 50–59 let.

Terčem sexuálního obtěžování bývají častěji ženy s vysokoškolským vzděláním a ženy v nejvyšších profesních skupinách: 75 procent žen v kategorii vrcholového managementu a 74 procent žen v kategorii odborných pracovních pozic zažilo sexuální obtěžování v porovnání s 44 procenty žen v kategorii „kvalifikovaná dělnice“.

V posledním roce před dotazováním zažilo sexuální obtěžování v nějaké formě 21 procent českých žen, to odpovídá průměru

EU.

Zdroj: Průzkum Agentury Evropské unie pro základní práva publikovaný v roce 2014.

V českém prostředí existuje starší výzkum Sociologického ústavu Akademie věd ČR z roku 2005, který konstatuje, že sexuální obtěžování na pracovišti zažilo 28 procent žen a čtyři procenta mužů. Situace v českých redakcích se tak nemusí vymykat tomu, co se odehrává v jiných, „běžných“ firmách.

Obtěžování mladých novinářek je běžné

Mladé ženy, s nimiž Deník N mluvil, upozorňují ještě na další aspekt situace. Totiž na strach ze msty nadřízeného, která by mohla mít dopad na jejich další kariéru.

„Nikdo jiný se nechoval tak familiárně a lehce eroticky, nikdo jiný neposílal smajlíky s pusinkami. Když jsme se pak o tom mezi sebou bavily, bály jsme se, že se bude mstít. Tu práci jsme potřebovaly. Jako mladá začínající novinářka jste hodně zranitelná, začínáte v médiích a neumíte psát, učíte se to a potřebujete, aby nad vámi někdo držel ochrannou ruku. Nikomu bychom nechyběly, kdybychom tehdy odešly,“ popsala další z dívek.

Strach z ohrazení se proti obtěžování je právě na juniorních pozicích typický. „Mají pocit, že nemají možnost se ohradit, protože by to ohrozilo jejich budoucí kariéru. Italská statistika říká, že asi polovina žen, které zažívají v práci sexuální obtěžování, dá nakonec výpověď a jde jinam,“ potvrzuje Nejedlová z Konsentu. Podobné české statistiky ale neexistují.

„Problém je totiž i v tom, že nadřízení, kteří obtěžují podřízené, jim ve skutečnosti nedají možnost být úspěšní. Proto oběti často ze zaměstnání odcházejí,“ dodává Nejedlová.

Co je to sexuální obtěžování?

V českém právu definuje sexuální obtěžování zákoník práce v novele z roku 2004, v paragrafu 1, odstavec 9.

Sexuální obtěžování je jednání sexuální povahy v jakékoliv formě, které je dotčeným zaměstnancem oprávněně vnímáno jako nevídané, nevhodné nebo urážlivé a jehož záměr nebo důsledek vede ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo k vytváření nepřátelského, ponižujícího nebo zneklidňujícího prostředí na pracovišti nebo které může být oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí, které ovlivní výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů.

Sexuální obtěžování se považuje za diskriminaci.

Jan Motal, který vyučuje etiku na Masarykově univerzitě a na JAMU v Brně, je přesvědčený, že kauza Seznam Zpráv ve skutečnosti podává nelichotivou zprávu o celé české žurnalistice.

„Genderově podmíněné obtěžování či násilí je bohužel stále rozšířené i mezi novináři samotnými a v redakcích je to něco, co je očividně často standardem. Ten problém tu je a neřeší se systémově, nediskutují o něm veřejně ani samotní novináři,“ myslí si Motal.

Podle něj jsou obtěžování žen nebo sexuální nátlak přítomné v řadě českých redakcí na různých pracovních pozicích v médiích.

„Problém je v klimatu v redakcích, které buď bagatelizuje, nebo nedává prostor sdílet zkušenost žen. Často se to transformuje do právní roviny, jestli byla žena znásilněná nebo bylo vstupováno do jejího soukromí. Ale neklade se důraz na artikulaci emocí, jak to mohou ženy vnímat,“ podotýká Motal.

Podle něj to souvisí s tím, že obecně management neklade důraz na dobré vztahy na pracovišti.

„To je stará bolest českých médií, že jsou vysoce soutěživá a je velmi malá solidarita i mezi novináři samotnými. Vedení redakcí vychází z představy, že novinář se má osvědčit sám o sobě, že je to soutěž, kdo napíše lepší článek. Chybí představa, že redakce je jeden tým a měl by táhnout za jeden provaz. Bez toho se nedá zabránit sexuálnímu násilí nebo nátlaku. Ale v takových podmínkách se těžko dělá i žurnalistika samotná,“ myslí si Motal.

Má to být křest ohněm

Motalova slova o tom, že sexuální obtěžování novinářek není v českých redakcích nic výjimečného, potvrzuje také diplomová práce Sexuální obtěžování v mediálním sektoru z pohledu novinářek. Napsala ji Zuzana Šubrtová, která ji obhájila letos v červnu na [Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy](#).

Šubrtová našla osm novinářek různého věku se zkušenostmi z různých redakcí, od celostátních médií přes regionální, tištěná, online i audiovizuální, s nimiž vedla kvalitativní rozhovory zaměřené na to, zda a jak se setkaly se sexuálním obtěžováním při své práci, v online prostoru, ale také přímo v redakci.

Respondentky popsaly, že se přímo v redakcích setkaly prakticky se všemi druhy obtěžování: od nevhodných vtipů, poznámek na svůj vzhled, sexualitu, pohlaví či menstruaci až po nevyžádané dotyky, poplácání po zadku nebo intimní fotografie mužských pohlaví (takzvaný dickpic, tj. fotografie mužského přirození, pozn. red.). Kolegové či nadřízení se jich také běžně nevhodně vyptávali na jejich vztahy, sexuální život.

Všemi výpověďmi se pak prolíná mocenská asymetrie, která mezi aktéry vládne. Nadřízení využívali svoji moc k sexuálnímu obtěžování mladých žen, protože věděli, že se nebudou bránit. Práci či stáž totiž potřebují. Ženy sexuální obtěžování vnímaly jako demonstraci moci ze strany nadřízených či zkušenějších kolegů.

„Nejčastěji šlo o nadřízené. Jedna žena mi popisovala situace, v nichž se ocitla jako moderátorka. Když zvukaři připevňují porty, musí na ni sahat a jednou se jí stalo, že to připevňování portu zvukař komentoval: „Tak pojď, vystrč“,“ popisuje Šubrtová.

Podle ní obtěžování zažily všechny její respondentky. „Nedá se říct, že by se profesně zkušenějším ženám vyhýbalo. Přistupují k němu ale jinak, umějí s ním zacházet. S přibývajícím věkem a pracovními zkušenostmi se mění především reakce na sexuální obtěžování. Buď reagují více asertivně, nebo je ignorují, případně ho berou jako normu, s níž se nedá nic dělat,“ říká Šubrtová.

Co také slyší a zažívají novinářky v redakcích od kolegů a nadřízených

„Poznámky na to, jestli ji mám, nebo jsem před menstruací.“

„Ty krásno, to jsou kozy.“

„Posadil si mě na kolečkovou židli a sám se posadil na židli, která byla třeba sedm metrů ode mě. Tu svoji kolečkovou židli rozjel ke mně, takto si mě přitáhl za madlo a z velké blízkosti mi říká: „Kouříte?“ Byla jsem naprosto němá. A on se otočil zpátky a říká: „No, myslím cigarety samozřejmě, já jenom, že si tady můžete zapálit.““

„Byl to člověk, který byl ve funkci nade mnou. Na nějakém (redakčním) večírku mě poměrně neurvale chytnul za culík a přitáhnul mi hlavu dolů. Ale nešlo o to, že by na mě chtěl fyzicky zaútočit, že by mě chtěl třeba políbit. Podle mě takto demonstroval svoji sílu. Věděl, že nemohu říct nic.“

Zdroj: výpovědi novinářek v diplomové práci Zuzany Šubrtové

Ženy v takových situacích popisovaly pocity ponížení, studu, bezmoci, že nemohou ubránit svoje hranice. Shodně mluvily o pocitech agrese, zhnusení, vzteku a hněvu.

„Jedna respondentka mi řekla, že nemůže říct agresorovi, že jí je jeho jednání nepříjemné, musí to udržet v sobě, protože nechce reagovat přehnaně a agresivně, protože pak by ji kolegové neuznávali, zdiskreditovala by se svojí emotivní reakcí. Jak je ale pracovní kultura v redakci nastavená, hodně záleží na tom, jak se chová vedení. Takže když se šéfové chovají jako sexuální predátoři, nemůže nikdo očekávat, že muži na nižších pozicích se budou chovat lépe. Často vše schvalují nebo se proti tomu nevymezují a nepodporují ženy,“ dodává Šubrtová s tím, že zejména novinářky na juniorních pozicích zažívaly při sexuálním obtěžování od nadřízených bezmoc. Většinou zatím nemají jisté postavení v oboru nebo na pracovišti, proto si vše podle svých slov musejí nechat líbit.

„Je to pro ně nepříjemné, ale nikdo je nebere vážně. Obtěžování je bráno jako křest ohněm novinářky. Když ho zvládne snášet, kvalifikuje se pro tuto práci. Je to součást maskulinní kultury v oborech, kde byli dříve jen muži, což je i žurnalistika. Ženy sice v novinářině jsou, ale ne na vedoucích postech, nemají moc a jsou v méně prestižních oblastech, často chybí v politické, ekonomické či investigativní žurnalistice,“ je přesvědčená Šubrtová.

Podle ní to ale znamená, že média, kde je kladen větší důraz na atraktivitu novinářek než na jejich kompetence, jim tak ztěžují vybudování profesního sebevědomí, což může mít vliv na jejich kariérní růst.

„Je to prostě další překážka v tom stát se sebevědomou, výraznou osobností, která si je jistá svými úspěchy a svým postavením v oboru. Je prokázáno, že objektivizace žen a důraz na jejich atraktivitu snižuje jejich sebevědomí a nepomáhá k budování pracovní identity, profesně je to znejišťuje,“ dodává.

Sexuální obtěžování neškodí jen novinářkám, ale celé žurnalistice

Sexuální obtěžování podle respondentek narušuje vykonávání jejich práce. Když k sexuálnímu obtěžování dojde, nejenže to naruší jejich postupy, ale také je to může rozrušit psychicky, v důsledku čehož nemusejí podat svůj nejlepší výkon. Tím mohou být znevýhodněny na pracovišti a tato zvýšená zátěž, která na ně působí, nemusí být zohledněna.

I v případech, kdy vedení připustilo existenci této nerovnosti, podle výpovědi nevynakládá na narovnání podmínek dostatečné úsilí. Tím, že jsou novinářky v některých případech více oceňovány za svůj vzhled než za svou práci, si mohou své sebevědomí vybudovat právě na vzhledu. Svůj pracovní přínos, výkon a celkové schopnosti mohou kvůli tomu výrazně podceňovat. To může vést i k menšímu kariérnímu postupu, nižším platům, nižší šanci na vyšší pozici v redakci.

Zdroj: Diplomová práce Zuzany Šubrtové

Podle Lenky Vochocové, která na **FSV UK** diplomovou práci Šubrtové vedla a hodnotila ji jako výbornou, je ale novinářkami popisované sexuální obtěžování jen vrcholkem ledovce.

„Souvisí to obecně s tím, jak se zachází se ženami, s celospolečenskou atmosférou, co tolerujeme ve veřejném prostoru a co spousta lidí nepovažuje ani za problematické. Hrají v tom roli i sociální sítě. Je tu tendence k normalizaci tohoto typu jednání,“ říká Vochocová.

Také ona, stejně jako etik médií Motal či její diplomantka Šubrtová hovoří o tom, že žurnalistika má jako povolání spíše maskulinní charakteristiky, jako jsou soupeření o rychlost, časovou náročnost či omezování soukromých aktivit na úkor pracovních.

„Odborná literatura popisuje, že se ženy v takovém prostředí maskulinním hodnotám přizpůsobují, adoptují je, naučí se v systému fungovat nebo profesi opouštějí, což je úniková strategie. Sexuální obtěžování totiž není často vnímané jako strukturální problém, ale spíše individuální. Tyto věci se ale dějí systémově,“ dodává Vochocová.

Stručně:

Před měsícem musel kvůli sexuálnímu obtěžování kolegyně odejít z funkce zástupce šéfredaktora Seznam Zpráv Jiří Hošek. K podřízeným se nevhodně choval léta, bylo to veřejné tajemství. Sexuální obtěžování novinářek v českých redakcích není výjimečné.

Masaryk jako přepisovač dějin

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Madýsvět, Strana: 32, Autor: Michal Stehlík, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 00:39, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 444,90 Kč, Země: Česko

V poslední době jsme ze strany politiků svědky masivního využívání historických příkladů za účelem vysvětlení či prosazení vlastních zájmů. Nejde přitom o nic nového ani výjimečného. Dějiny jako politický instrument fungují prakticky od počátku lidského ohlížení se za vlastní minulostí.

Ani vznik historie jako vědecké disciplíny tyto tendence neoslabil. Možná naopak, věk spojený s masmédií a umožňující prosazování myšlenek v masovém měřítku mnohdy odsunul profesionální historiky stranou a dal šanci propagandistům nejrůznějšího ražení.

Možná překvapivě do této skupiny „přepisovačů dějin“ můžeme zařadit i velkou osobnost Tomáše G. Masaryka. Ten má jinak v našem veřejném prostoru především kladné znaménko, jenže od skutečného TGM nás vzdálil jeho mýtus a obraz prezidenta v bílé uniformě na koni.

Masaryka máme spojeného s takovými kauzami, jako byl například boj o Rukopisy nebo hilsneriáda, kdy stál neochvějně na straně pravdy proti většinovému názoru – většinou krajně nacionalistickému. Že by sám „přepisoval dějiny“, to jde tak trochu proti této tezi o kritickém a za všech okolností pravdivém „tatičkovi“. Je fakt, že v bojích 19. století či počátku století 20. stojí na jedné straně na pozicích kritického rozumu, ale jedním dechem sám přichází s vlastní tezí o příběhu a smyslu českých dějin. Masaryk postaví do jejich středu podle něj tradiční český humanismus, který pak dokazuje na takových osobnostech, jako byli Jan Hus, Petr Chelčický, Jan Amos Komenský či Karel Havlíček Borovský. Většinu z nich věnuje své práce, uvádí jejich dílo v novém světle aktualizace směrem k českému národnímu hnutí.

Ještě jedno mají tyto osobnosti společné – nepatří do tradičního katolického příběhu našich dějin, ale naopak k proudům reformačním.

Buď stáli u reformních snah, nebo se přímo angažovali v nekatolické duchovní správě. Masarykovi do jeho příběhu zapadá i Havlíček se svým kriticismem vůči institucionalizované katolické víře. TGM tak ve svém pohledu „vyrobil“ z Čechů výsostné demokraty, humanisty a nekatolíky. Z dějin mu vypadla velká část negativních momentů našeho společenství, stejně jako nejméně tři století vývoje mezi Bílou horou a 19. stoletím. Však se také vzápětí rozhořel boj o smysl našich dějin, kdy proti němu stanul mimo jiné profesionál z oboru historie – Josef Pekař. Kritizoval nejen Masarykův umělý historický konstrukt, ale vyjadřoval se více než skepticky i k Masarykově metodě, jak s dějinami zachází.

Masarykova podoba národních dějin našla ve společnosti úrodnou půdu, zvláště když byla následně naroubována i na ideologii první československé republiky, která se v počátcích ostře vymezila vůči katolické církvi. Historický příběh dostal navíc zásadní praktickou podobu, když se například „nečeským“ charakterem šlechty po Bílé hoře argumentovalo během radikální pozemkové reformy první republiky. Opět zasedl k pomyslnému psacímu stolu Josef Pekař, aby (marně) vysvětloval, že argumenty takových pokroucených národních dějin jsou falešné.

Masaryk však i díky svému obrovskému politickému úspěchu slavil úspěch také se svým zjednodušeným a výběrovým pohledem na dějiny.

V dalších desetiletích se pak jeho „přepisování“ ukázalo životaschopné také v nečekané souvislosti, když tento nekatolický národní příběh dokázali převzít i komunisté, také díky Zdeňku Nejedlému. Proticírkevní osten jim vyhovoval, maximálně příběh zabalili do revolučních tezí, zejména pokud jde o husitské hnutí či revoluci 1848. A v něčem žijeme ozvěny Masarykova pohledu na dějiny dodnes. Husa vzýváme státním svátkem, Komenský patří (objektivně) k největším Čechům a do příběhu jsme nakonec vsadili i Masaryka. Veřejný prostor pak dosud nepřijal do národního příběhu jména jako Bridel, Bolzano nebo právě Pekař, to jsou jména jen pro úzký okruh obyvatel. Dá se tak říct, že Masaryk přepsal naše dějiny tak úspěšně, že i ve 21. století jen těžko nacházíme ve veřejném prostoru jejich kritickou podobu.

O autorovi: Michal Stehlík a Martin Groman, Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: a)rchiv autorů

Foto popis: Prezident Masaryk jako symbol státu.

Foto popis: Profesor Josef Pekař ostře kritizoval Masarykovo přepisování dějin.

Foto popis: TGM s vojenskými dobrovolníky v USA, válka radikálně změnila situaci a znamenala vítězství nejen politické koncepce, ale i Masarykova pohledu na dějiny.

Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Německo poprvé v historii sestavilo „semaforovou“ vládu. Čekají ji těžká rozhodnutí, tedy i konflikty

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Václav Lavička, Vytiskeno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 02:25, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 162 924,60 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Nová německá vláda

Němci mají jasno, kdo bude příští čtyři roky spravovat jejich zemi. Sociální demokraté, vítězové zářijových voleb, podepsali koaliční smlouvu se Zelenými a svobodnými demokraty o ustavení takzvané semaforové vlády. Označuje se tak podle barev, které uvedenou trojici symbolizují.

Politici, kteří se brzy ujmou moci, představili svůj program na střední tiskové konferenci v Berlíně. Klade hlavní důraz na ochranu klimatu, urychlený rozvoj obnovitelných zdrojů energií, elektromobilitu, digitalizaci, ale také na řešení palčivých sociálních problémů.

„Jednání dopadla dobře. Koalice se během nich více stmelila,“ prohlásil sociální demokrat Olaf Scholz, který jako nový kancléř stane v čele spolkové vlády. Dosluhující křesťanskodemokratická kancléřka Angela Merkelová mu úřad předá v týdnu od 6. prosince. Což ale znamená, že délkou svého funkčního období nepokoří rekord Helmuta Kohla. Ten na tomto postu v letech 1982-1998 strávil celkem 5870 dní. Aby svého učitele a mentora překonala, musela by zůstat ve funkci do 19. prosince, uvedl časopis Der Spiegel.

Scholz vystoupil před novináři jako první. Nezačal ale mluvit o koaličním ujednání, nýbrž o tom, co nyní Německo nejvíce sužuje - o šířící se koronavirové nákaze. Ta mimo jiné nutí ekonomy snižovat odhady hospodářského růstu v letošním roce. Německé ústavy pro hospodářský výzkum snížily v říjnu svoji předpověď růstu HDP v letošním roce na 2,4 procenta ve srovnání s dubnovým údajem 3,7 procenta, tedy o výrazných 1,3 procentního bodu.

„Pandemii j sme bohužel neporazili. Počet nakažených roste každým dnem,“ řekl Scholz. Nový kabinet proto hodlá zřídít krizový štáb, v němž budou mít hlavní slovo experti.

Klíčový cíl: účinněji chránit klima

Všechny tři strany před volbami slibovaly, že se budou více věnovat otázkám klimatu. Pasáž koaliční smlouvy, jež se jim věnuje, nese zjevnou pečeť Zelených. „Boj proti klimatické krizi představuje jeden z úkolů lidstva,“ stojí v koaličním prohlášení.

Německo by se podle něj mělo stát t klimaticky neutrální nejpозději v roce 2045. To předpokládá další masivní výstavbu obnovitelných zdrojů. Jejich podíl na výrobě energie (elektriny a tepla) by měl do roku 2030 stoupnout na 80 procent.

Zelení si do koaličního programu prosadili, že uhlí se přestane ve výrobě elektriny a tepla spalovat v roce 2030. Tento cíl je ale reálný pouze za předpokladu, že vláda přijme účinná opatření zmírňující citelné sociální dopady v regionech závislých na těžbě tohoto paliva.

Zatímco Zelení si prosadili tvrdé klimatické cíle, svobodní demokraté (FDP) si na partnerech hájících původně tvrdší zdanění lidí s nejvyššími

příjmy vymohli závazek, že jednak se nebudou zavádět žádné nové daně (například milionářská), jednak se nebudou zvedat stávající sazby daně z příjmu fyzických osob, daně z firemního zisku či DPH.

Sociální demokraté jsou zase spokojeni s tím, že zákonem stanovená minimální hodinová mzda postupně vzroste z letošních 9,60 eura na 12 eur (v přepočtu asi 310 korun). Týká se to zhruba 10 milionů lidí.

Po složitých jednáních bylo dosaženo rovněž shody v tom, že spolková vláda bude vzhledem k napjaté situaci na trhu s bydlením uplatňovat pověstnou „brzdu nájemného“. Vlastníci ho tak budou moci zvyšovat nejvýš o 11 procent ročně (dosud to bylo o 15 procent). Semaforová koalice rovněž chce, aby se ve Spolkové republice stavělo alespoň 400 tisíc nových bytů ročně, z toho by se měla z veřejných zdrojů podpořit výstavba 100 tisíc levných bytů. Koaliční smlouva určuje „cenově dostupné bydlení“ jako jeden z klíčových úkolů. Počítá také se vznikem spolkového ministerstva výstavby a bydlení.

Jak se obsadí ministerské posty

Nová vláda počítá se 17 ministerstvy. Sociální demokraté podle listu Handelsblatt kromě úřadu spolkového kancléře obsadí šest důležitých ministerstev - vnitra, obrany, zdravotnictví, práce a sociálních věcí, hospodářské spolupráce a rovněž již zmíněné ministerstvo výstavby a bydlení.

Svobodní demokraté se dočkají kýženého ministerstva financí, které bude řídit jejich předseda, liberální ekonom Christian Lindner. Nárok na tento klíčový post si činil také spolupředseda Zelených Robert Habeck, ale neuspěl. FDP by mělo ještě připadnout ministerstvo spravedlnosti a školství a výzkumu. Generální tajemník FDP Volker Wissing by měl řídit ministerstvo dopravy.

Silnou pozici ve spolkovém kabinetu - možná ještě vlivnější než FDP - si během koaličních jednání vymohli Zelení. Jejich zástupci budou řídit pět ministerstev, například „superministerstvo“ pro hospodářství a ochranu klimatu, kde bude i energetika, či zahraničí.

Německo nemělo podle Vladimíra Handla z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd UK** jinou možnost, než dát dohromady „vládní semafor“. Třístranná vládní koalice to ale nebude mít lehké. Čekají ji obtížné úkoly spojené s modernizací Německa, posílením konkurenční schopnosti firem i řešením sociálních otázek. „Konfliktní potenciál uvnitř třístranné vládní koalice je značný,“ míní Vladimír Handl.

O autorovi: Václav Lavička, vaclav.lavicka@hn.cz

Foto autor: Foto:ČTK/AP

Foto popis: Nová vláda Annalena Baerbocková, Robert Habeck (oba Zelení), OlafScholz (SPD) a Christian Lindner (FDP), kteří se v nejbližších dnech ujmou moci, představili v Berlíně svůj program.

Foto popis: Nová vláda Annalena Baerbocková, Robert Habeck (oba Zelení), OlafScholz (SPD) a Christian Lindner (FDP), kteří se v nejbližších dnech ujmou moci, představili v Berlíně svůj program.

Kauza Hošek: obtěžování novinářky zažívaly léta

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 10, Autor: JAKUB ZELENKA, JANA USTOHALOVÁ, Vytiskeno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 02:25, Rubrika: Téma, AVE: 58 251,90 Kč, Země: Česko

Zástupce šéfredaktora Seznam Zpráv Jiří Hošek byl před měsícem propuštěný kvůli sexuálnímu obtěžování podřízených. Deník

N zjistil, že toto chování mu roky procházelo.

Když dostal v pondělí 18. října zástupce šéfredaktora webu Seznam Zprávy Jiří Hošek výpověď na hodinu, pro ženskou část redakce to nebylo překvapení. Vyhozov zkušeného elitního novináře z nejčtenějšího média v zemi vedení odůvodnilo překročením pravidel slušnosti vůči kolegyním.

Podle svědectví, která se vzápětí objevila v médiích, měl Hošek psát nevhodné zprávy se sexuální podtextem mladším kolegyním, kterým to nebylo příjemné. Trvalo to léta a některým ženám měl posílat i svoje nevyžádané intimní fotografie.

Hošek se vzápětí za svoje chování omluvil, redakce se od něj rychle distancovala. Jenže o chování bývalého zástupce šéfredaktora se vědělo léta, všechny zdroje, které Deník N oslovil, o něm mluví jako o veřejném tajemství. Situace dokonce došla tak daleko, že služebně starší redaktorky utvořily jakousi svépomocnou skupinu, která jakmile zaregistrovala, že si Hošek všimá nějaké mladší kolegyně, typicky stážištky nebo začínající novinářky, varovala ji před ním.

„Všichni v redakci věděli, že se to děje, protože jako většina holek různého věku jsme s ním měly zkušenost. Ale nemám žádné důkazy, že by to prokazatelně vědělo i vedení. Já sama jsem si nestěžovala,“ řekla Deníku N mladá žena, která ze Seznam Zpráv odešla před dvěma lety kvůli lepší nabídce. Hošek byl její přímý nadřízený. Redakce její jméno zná, ale z osobních důvodů chtěla zůstat v anonymitě.

Vedení Seznam Zpráv po Hoškově odchodu vydalo prohlášení, v němž se šéfredaktor Jiří Kubík a ředitel divize zpravodajství a rádií Jakub Unger omluvili obětem obtěžování a sdělili, že o dlouhodobém problému uvnitř redakce nic netušili.

„Sexuální obtěžování kohokoliv je nepřípustné, nikdo ho nesmí zažívat, nikdo nesmí chodit do práce se strachem, co ho tam zase potká. Už pouhé podezření, že se to děje v Seznam Zprávách, bylo pro mě doslova nesnesitelné,“ konstatoval Kubík. „To, že jsme něco věděli dlouho a nereagovali, je výmysl,“ dodal Unger.

Podle informací Deníku N proběhlo v Seznam Zprávách po této kauze školení zaměstnanců o obtěžování na pracovišti.

OD LICHOTEK K OBTĚŽOVÁNÍ

Podle obou mediálních manažerů vždy panovala v redakci přátelská atmosféra a Seznam Zprávy si na ní zakládaly. To potvrzuje i mladá žena, která má zkušenost s nevhodnou pozorností Hoška, jenž byl jejím nadřízeným.

„Začalo to pracovně. Atmosféra v redakci byla vždycky hodně přátelská, všichni si tykají, takže jsem to ze začátku brala jako vstřícný přístup svého šéfa. Nejdříve jsme si psali o práci, pak mi třeba napsal, že ho baví si se mnou povídat, a postupem času, že mi to sluší. Pozvání na drink jsem odmítla. Třeba po poradě mi přišla od něj zpráva: ‚Máš hezký lak na nehty,‘“ vzpomíná mladá žena.

Zpočátku lichotky přecházela. Ohradila se, až když jí popřál dobzpožděním. rou noc a připojil smajlík s polibkem. Proč neprotestovala hned a důrazně?

„Na chvíli přestal a pak začal zprávy posílat znovu. Představte si, že vám šéf jako začínající novinářce očividně vyjadřuje sympatie. Úplně o ně nestojíte, ale jste v podřízené pozici, takže nevíte, jaké bude mít vaše odmítnutí následky,“ vysvětluje. Dodává, že pro ni bylo chování nadřízeného především velkým zklamáním. „Do té doby jsem jej vnímala jako dobrého novináře se zkušenostmi, slušného člověka, působil na mě sympaticky. Navíc byl ve své funkci nedotknutelný. Ale když jsem zjistila, že podobné zprávy píše i dalším kolegyním, a některým posílá dokonce nevhodné fotografie, došlo mi, že mu nešlo o to, mít dobrý tým kvalitních novinářů, ale mít v něm hezké holky, se kterými si bude psát,“ myslí si žena.

Nevyžádané zprávy od nadřízeného jí chodily několik měsíců, dokud mu nenaznačila, že má přítele.

„Byla to moje první pořádná novinářská zkušenost. Přišla jsem do soukromého média, kde jsme byli všichni spíše kamarádi, takže mi chvíli trvalo, než mi došlo, že není v pořádku, jak se mnou šéf komunikuje a že chválí spíše můj vzhled než práci,“ říká žena, která v Seznam Zprávách pracovala dva roky.

Podobně o Hoškovi a atmosféře na pracovišti mluví i další novinářky, s nimiž Deník N hovořil a které si také přály zůstat v anonymitě.

Informace o Hoškově chování prosakovaly i mimo redakci Seznam Zpráv. Jedna z oslovených žen například popsala, že když do média přestupovala, varoval ji šéf z předchozí redakce, ať se má na pozoru. Po zveřejnění aféry se k tomu, že o Hoškových aktivitách věděli, vyjadřovali i další novináři a novinářky. Stejně tak informaci zaslechl i jeden z autorů tohoto textu.

Zprávy o nevhodném chování elitního novináře, který působil dříve jako zpravodaj Českého rozhlasu ve Velké Británii a v Německu a napsal několik knih, kolovaly i mezi studenty. „Spolužák se mě ptal, jestli jsem už dostala nějakou zprávu od Hoška, ale asi to bral jako vtip,“ popsala další z žen, která dříve pro Seznam Zprávy pracovala.

Deník N měl také možnost mluvit s jedním bývalým zaměstnancem z vydavatelského domu, jemuž si kolegyně na Hoškovo chování stěžovala. „Před několika lety za mnou přišla a řekla mi to. Nabídl jsem jí, že to mohu vyřešit. Ona mi ale řekla, že se o to postará sama,“ řekl zdroj. Dále už prý o problémech neslyšel.

Jak mohlo Hoškovi nevhodné chování tak dlouho procházet? Oficiálně si žádná žena nestěžovala. Jak řekly Deníku N některé z objektů Hoškova zájmu, bylo to i proto, že si vybíral mladé ženy na začátku kariéry, které se bály, že pokud si na něj budou stěžovat, může se to profesně obrátit proti nim. Byl jejich nadřízený, který je hodnotil a zadával jim práci. Což je situace naprosto běžná v mnoha českých firmách.

„S obtěžováním má zkušenost čtyřicet až padesát procent žen, děje se to všude a ve všech různých pracovních odvětvích,“ říká Johanna Nejedlová z organizace Konsent, zabývající se vzdělávacími aktivitami ohledně sexuálního obtěžování a tím, jak se s ním vyrovnat a jak mu předcházet.

Podle ní je těžké posoudit jeden konkrétní případ. „Ale pokud o obtěžování vědí lidé na nižší úrovni a nahoru se taková informace nedostane, je to pochybení firmy, protože nemá dostatečně nastavené mechanismy a důvěru, aby se lidé vedení svěřili,“ říká Nejedlová, která je členkou redakční rady Deníku N.

Nejedlová upozorňuje na to, že většinu sexuálního obtěžování či násilí nepáchají psychicky nemocní nebo devianti, ale lidé v pozicích, které s sebou nesou moc.

A také proto oběti o obtěžování často nemluví nebo až s velkým „Jakékoliv sexuální obtěžování vede k tomu, že se ti lidé cítí nepříjemně, demotivovaně, může vést k úzkostem. Často se oběti stydí, že se jim to děje, protože si neumějí vysvětlit, proč se to děje zrovna jim. Z toho, jak to v praxi funguje, víme, že není mnoho lidí, kteří by byli za obtěžování potrestáni. Takže oběti prožívají bezmoc,“ popisuje Nejedlová.

Dokládá to i celoevropský výzkum Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) z roku 2014, podle nějž skoro třetina žen uvedla jako pachatele sexuálního obtěžování někoho ze zaměstnání – kolegu, nadřízeného nebo zákazníka.

V českém prostředí existuje starší výzkum Sociologického ústavu Akademie věd ČR z roku 2005, který konstatuje, že sexuální obtěžování na pracovišti zažilo 28 procent žen a čtyři procenta mužů. Situace v českých redakcích se tak nemusí vymykat tomu, co se odehrává v jiných, „běžných“ firmách.

Mladé ženy, s nimiž Deník N mluvil, upozorňují ještě na další aspekt situace. Totiž na strach ze msty nadřízeného, která by mohla mít dopad na jejich další kariéru.

„Nikdo jiný se nechoval tak familiárně a lehce eroticky, nikdo jiný neposílal smajlíky s pusinkami. Když jsme se pak o tom mezi sebou bavily, bály jsme se, že se bude mstít. Tu práci jsme potřebovaly. Jako mladá začínající novinářka jste hodně zranitelná, začínáte v médiích a neumíte psát, učíte se to a potřebujete, aby nad vámi někdo držel ochrannou ruku. Nikomu bychom nechyběly, kdybychom tehdy odešly,“ popsala další z dívek.

Strach z ohrazení se proti obtěžování je právě na juniorních pozicích typický. „Mají pocit, že nemají možnost se ohradit, protože by to ohrozilo jejich budoucí kariéru. Italská statistika říká, že asi polovina žen, které zažívají v práci sexuální obtěžování, dá nakonec výpověď a jde jinam,“ potvrzuje Nejedlová z Konsentu. Podobné české statistiky ale neexistují.

„Problém je totiž i v tom, že nadřízení, kteří obtěžují podřízené, jim ve skutečnosti nedají možnost být úspěšní. Proto oběti často ze zaměstnání odcházejí,“ dodává Nejedlová.

Jan Motal, který vyučuje etiku na Masarykově univerzitě a na JAMU v Brně, je přesvědčený, že kauza Seznam Zpráv ve skutečnosti podává nelichotivou zprávu o celé české žurnalistice. „Genderově podmíněné obtěžování či násilí je bohužel stále rozšířené i mezi novináři samotnými a v redakcích je to něco, co je očividně často standardem. Ten problém tu je a neřeší se systémově, nediskutují o něm veřejně ani samotní novináři,“ myslí si Motal.

Podle něj jsou obtěžování žen nebo sexuální nátlak přítomné v řadě českých redakcích na různých pracovních pozicích v médiích.

„Problém je v klimatu v redakcích, které buď bagatelizuje, nebo nedává prostor sdílet zkušenost žen. Často se to transformuje do právní roviny, jestli byla žena znásilněná nebo bylo vstupováno do jejího soukromí. Ale neklade se důraz na artikulaci emocí, jak to mohou ženy vnímat,“ podotýká Motal.

Podle něj to souvisí s tím, že obecně management neklade důraz na dobré vztahy na pracovišti.

„To je stará bolest českých médií, že jsou vysoce soutěživá a je velmi malá solidarita i mezi novináři samotnými. Vedení redakcí vychází z představy, že novinář se má osvědčit sám o sobě, že je to soutěž, kdo napíše lepší článek. Chybí představa, že redakce je jeden tým a měl by táhnout za jeden provaz. Bez toho se nedá zabránit sexuálnímu násilí nebo nátlaku. Ale v takových podmínkách se těžko dělá i žurnalistika samotná,“ myslí si Motal.

MÁ TO BÝT KŘEST OHNĚM

Jeho slova o tom, že sexuální obtěžování novinářek není v českých redakcích nic výjimečného, potvrzuje také diplomová práce *Sexuální obtěžování v mediálním sektoru z pohledu novinářek*. Napsala ji Zuzana Šubrtová, která ji obhájila letos v červnu na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Šubrtová našla osm novinářek různého věku se zkušenostmi z různých redakcí, od celostátních médií přes regionální, tištěná, online i audiovizuální, s nimiž vedla kvalitativní rozhovory zaměřené na to, zda a jak se setkaly se sexuálním obtěžováním při své práci, v online prostoru, ale také přímo v redakci.

Respondentky popsaly, že se přímo v redakcích setkaly prakticky se všemi druhy obtěžování: od nevhodných vtipů, poznámek na svůj vzhled, sexualitu, pohlaví či menstruaci až po nevyžádané dotyky, poplácání po zadku nebo intimní fotografie mužských pohlaví (takzvaný dickpick, tj. fotografie mužského přirození). Kolegové či nadřízení se jich také běžně nevhodně vypyтали na jejich vztahy a sexuální život.

Všemi výpověďmi se prolíná mocenská asymetrie, která mezi aktéry vládne. Nadřízení využívali svoji moc k sexuálnímu obtěžování mladých žen, protože věděli, že se nebudou bránit. Práci či stáž totiž potřebují. Ženy sexuální obtěžování vnímaly jako demonstraci moci ze strany nadřízených či zkušenějších kolegů.

„Nejčastěji šlo o nadřízené. Jedna žena mi popisovala situace, v nichž se ocitla jako moderátorka. Když zvukaři připevňují porty, musí na ni sahat a jednou se jí stalo, že to připevňování portu zvukař komentoval: ‚Tak pojď, vystrč,‘“ popisuje Šubrtová. Podle ní obtěžování zažily všechny její respondentky. „Nedá se říct, že by se profesně zkušenějším ženám vyhýbalo. Přístupují k němu ale jinak, umějí s ním zacházet. S přibývajícím věkem a pracovními zkušenostmi se mění především reakce na sexuální obtěžování. Buď reagují více asertivně, nebo je ignorují, případně ho berou jako normu, s níž se nedá nic dělat,“ říká Šubrtová. Ženy v takových situacích popisovaly pocity ponížení, studu, bezmoci, že nemohou ubránit svoje hranice. Shodně mluvily o pocitech agrese, zhnusení, vzteku a hněvu.

„Jedna respondentka mi řekla, že nemůže říct agresorovi, že jí je jeho jednání nepříjemné, musí to udržet v sobě, protože nechce reagovat přehnaně a agresivně, protože pak by ji kolegové neuznávali, zdiskreditovala by se svojí emotivní reakcí. Jak je ale pracovní kultura v redakci nastavená, hodně záleží na tom, jak se chová vedení. Takže když se šéfové chovají jako sexuální predátoři, nemůže nikdo očekávat, že muži na nižších pozicích se budou chovat lépe. Často vše schvalují nebo se proti tomu nevymezují a nepodporují ženy,“ dodává Šubrtová s tím, že zejména novinářky na juniorních pozicích zažívaly při sexuálním obtěžování od nadřízených bezmoc. Většinou zatím nemají jisté postavení v oboru nebo na pracovišti, proto si vše podle svých slov musejí nechat líbit.

„Obtěžování je bráno jako křest ohněm novinářky. Když ho zvládne snášet, kvalifikuje se pro tuto práci. Je to součást maskulinní kultury v oborech, kde byli dříve jen muži, což je i žurnalistika. Ženy sice v novinářině jsou, ale ne na vedoucích postech, nemají moc a jsou v méně prestižních oblastech, často chybí v politické, ekonomické či investigativní žurnalistice,“ říká Šubrtová.

Podle Lenky Vochocové, která její diplomovou práci vedla, je ale novinářkami popisované sexuální obtěžování jen vrcholkem ledovce.

„Souvisí to obecně s tím, jak se zachází se ženami, s celospolečenskou atmosférou, co tolerujeme ve veřejném prostoru a co spousta lidí nepovažuje ani za problematické. Hrají v tom roli i sociální sítě. Je tu tendence k normalizaci tohoto typu jednání,“ říká Vochocová.

Také ona, stejně jako etik médií Motal či její diplomantka Šubrtová hovoří o tom, že žurnalistika má jako povolání spíše maskulinní charakteristiky, jako jsou soupeření o rychlost, časovou náročnost či omezování soukromých aktivit na úkor pracovních.

Vyjádření Jiřího Hoška pro Deník N Nedokážu ani slovy vyjádřit, jak je mi líto, co se stalo. Omlouvám se velice všem, kterým mé chování ublížilo. Chyboval jsem a rád bych samozřejmě celou věc vzal zpět, ale bohužel to nejde. Je pro mě prioritou, aby se to neopakovalo, a proto jsem se obrátil na odborníky z Psychiatrické nemocnice Bohnice. První vyšetření vyloučilo sexuální úchytku nebo duševní poruchu. Budeme dále hledat odpověď na otázku, co ve mně bylo „spouštěčem“, abych měl jistotu, že se tato situace nebude opakovat. Chci zdůraznit, že jsem jako šéf nikdy svou pozici nezneužil a že jsem nikdy nikomu nenabízel

žádné výhody. V žádném případě jsem nikoho nezastrašoval nebo neohrožoval. Vyjádření Redakční rady Seznam Zpráv
Členové Redakční rady na svém posledním zasedání 22. října 2021 vyjádřili podporu ženám, které zažily sexuální obtěžování a nepřipustné chování v práci i mimo ni. Čelit sexuálnímu obtěžování od kolegy, navíc v pozici nadřízeného, je náročné a bohužel ve společnosti až příliš časté. Členové rady proto ocenili okamžitou, rychlou a ráznou reakci vedení redakce v kauze Jiřího Hoška. Jde o bezprecedentní reakci v českých médiích i společnosti. Zároveň je to jasný postoj, že vedení podobné chování nebude na pracovišti tolerovat nikomu, bez ohledu na postavení či popularitu a blízké vztahy. Redakční rada též vítá krok vedení redakce, které se rozhodlo vytvořit interní pracovní skupinu a nový systém bezpečného prostředí pro zaměstnance a zaměstnankyně. Členové Redakční rady zavazují šéfredaktora Jiřího Kubíka podat do šesti měsíců zprávu novým členům RR o novém systému nahlašování problematického chování v redakci a o výsledcích pracovní skupiny. Za Redakční radu: Zuzana Kovačič Hanzelová, Monika Mihalíčková, Tomáš Etzler, Jindřich Šídlo

O autorovi: JAKUB ZELENKA redaktor JANA USTOHALOVÁ redaktorka

Foto popis: Sexuální obtěžování někdy v životě zažilo 55 procent českých žen.

Foto popis: ILUSTRACNÍ FOTO: ADOBE STOCK

Osm různých příběhů, propojujících se během sedmdesáti let. Jaký může být vliv našich rozhodnutí na životy druhých, někdy i cizích lidí? Jak se nenápadná událost může dotknout někoho, o kom to vůbec netušíme? A je pravda, že nikdy není pozdě na smíření a odpuštění?

Kronika špatných rozhodnutí i naděje

Jsme v tom všichni spolu, ale nakonec každý sám za sebe...

Na dovolené u moře, v autě uprostřed kolony nebo třeba na půdě pohřebního ústavu se odehrává děj románu Čekání na spoušť, rafinovaně spletený z osmi příběhů, mezi nimiž se klene několik desítek let. Osm mužů a žen spojuje tu řidší, tu hustší předivo vztahů, o kterých oni sami často nemají ani ponětí. Patří k sobě, jsou svým způsobem rodina, přesto se míjejí. Jejich slova a činy ovšem mnohdy zásadně ovlivňují životy těch druhých. Každý vypráví svůj příběh z vlastní perspektivy, všichni se snaží dodat svému životu smysl, někteří si však při tom lžou do kapsy anebo jim leccos uniká. Konečný verdikt nad jednotlivými výpověďmi i jejich celkový výklad je tak v našich rukou, přičemž jisté je pouze jedno – že nudit se při poslechu tohoto mnohohlasého vyprávění věru nebudeme...

V pořadí třetí autorčina próza opět nabízí příběh, který je stejně tak poutavý jako důmyslně vystavěný.

Čekání na spoušť

Autorka: Lidmila Kábrtová

Vydalo: vydavatelství OneHotBook

Interpreti: Anna Fixová, Dita Kaplanová, Johanna Tesařová, Kristýna Podzimková, Martin Zahálka, Petr Pochop, Robert Mikluš, Tereza Vítů

Délka: 6 hodin 11 minut

Vydáno: 11/2021

EAN: 8594169484396

Přečtěte si více o audioknize Čekání na spoušť, kterou do soutěže věnovalo vydavatelství OneHotBook. Poslechněte si také krátkou ukázkou.

Vydavatelství OneHotBook vydává audioknihy současných světových a českých autorů i moderní literární klasiku a osobitou tvorbu pro děti s kompletní profesionální produkcí zahrnující dramaturgii, režii, hudbu, postprodukcii a design. Audiokniha v jejich podání není pouhým převyprávěním knihy, ale interpretačním uměním vzniklým ze spolupráce režisérů s pečlivě vybranými herci; zvukovou adaptací, jejíž náladu podkreslují atmosférické zvuky i ruchy a původní skladby vytvořené na míru daného díla.

O autorce

Lidmila Kábrtová (* 1971) vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze** a později také marketingovou komunikaci na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Několik let se věnovala žurnalistice, ale pak se zaměřila na oblast PR, v níž pracuje už přes dvacet let. Je autorkou rozhlasové hry pro děti Šedivák, za jejíž scénář získala ocenění v soutěži Českého rozhlasu, a napsala také několik her v rámci projektu Minutové hry na ČRo 3 – Vltava. Knižně debutovala experimentální prózou Koho vypijou lišky (2013), za svou druhou knihu, povídkovou sbírku Místa ve tmě (2018), obdržela v roce 2019 Výroční cenu Nadace Český literární fond. V roce 2021 jí v nakladatelství Host vyšel román Čekání na spoušť.

Přečtěte si náš rozhovor, který vznikl po vydání prvotiny.

Zdroj informací: OneHotBook

Vyhraje audioknihu Čekání na spoušť

Osm mužů a žen v osmi příbězích, které se vzájemně prolínají během sedmdesáti let, aniž by si to kdokoliv uvědomoval. Jakým způsobem mohou naše nepřilíh důležitá rozhodnutí ovlivnit druhé, někdy i cizí lidi? Každá z hlavních postav vypráví svůj příběh z vlastní perspektivy, jejichž propojení nalezneme až na samém konci.

Ve spolupráci s vydavatelstvím OneHotBook vám přinášíme soutěž, ve které tři z vás mohou vyhrát audioknihu Čekání na spoušť, kterou si stáhnete z portálu Audiolibrix. Stačí, když u soutěžní otázky vyberete jedinou správnou odpověď ze tří možností, a výhra může být vaše. Hodně štěstí!

Soutěž o audioknihu Čekání na spoušť probíhá od 26. listopadu do 9. prosince 2021.

Náš tip pro ty, kteří tuto soutěž ještě moc neznají: Netipujte na začátku soutěže příliš vysoko! Jednou denně můžete své tipy upravovat a zvýšit tak šanci na výhru.

Související soutěž

Soutěž o 3 stažení audioknihy Čekání na spoušť

26. 11. 2021 - 9. 12. 2021

Přejít na stránku soutěže

Doporučení: ShareSouvisející knihy

Čekání na spoušť

Kábrtová, Lidmila

OneHotBook, 2021

OBJEDNAT

Známý český publicista Jaroslav V. Mareš svým typickým reportážním způsobem odkrývá další záhady - tentokrát se týkají nacistických pokladů a jejich "hledáčů" z řad StB.

Více než čtyřicet let se Státní bezpečnost pokoušela najít domnělé nacistické poklady. Mnohokrát skončilo nadějně hledání monstrózní blamáží, ale několikrát byla velmi blízko. V některých případech dokonce byla na správném místě, jen přišla až jako druhá v pořadí.

Odhalme spolu zapomenuté příběhy, plné tajemství, romantiky a dobrodružství, ale i groteskní historky, plné omylů, nesmyslů a dodnes nezveřejněných průšvihů.

Křest knihy se konal 23. listopadu v knihkupectví Luxor

Ukázka z knihy:

Státní bezpečnost věnovala domnělým pokladům velkou pozornost hned ve dvou vlnách. Poprvé se na toto téma zaměřila poté, co si sama jeden "nacistický poklad" vyrobila a nechala ho nalézt televizní štáb. Ministerstvo vnitra využilo zájmu veřejnosti o šumavskou akci a v denním tisku zveřejnilo výzvu, aby se přihlásili případní svědci dalších úložišť. Akci Neptun z roku 1964, při které byly do Černého jezera na Šumavě vhozeny a z něj vytaženy bedny s nacistickými písemnostmi, následovala Akce Úkryty. V osmdesátých letech potom Akce Úkryty plynule přešla v desítky let trvající Akci Evropa, zaměřenou na odhalování západních nelegálů na našem území. Žádného západního agenta s dokumenty našeho občana se najít nepodařilo, a tak agenti raději upřeli svou pozornost na nacistické poklady. Výsledek jejich pátrání byl ovšem podobný.

Dochované spisy tak obsahují mnoho zajímavých příběhů. Některé z nich by dokonce vydaly na celovečerní film. Jsou mezi nimi náměty na napínavé špiónážní snímky, jiné jsou na pomezí mezi komedií a groteskou. Přišlo mi škoda nechávat si takové skvosty naší historie ve svém archivu a rozhodl jsem se rozvinout své pátrání a dohledat dosud nevyřčené detaily.

Sem tam se objevil i příběh nový, neznámý.

Toto původně měla být kniha o romantickém hledání. Jenže z některých případů doslova čiší klasická lidská blbost. A tak mi z toho vyšlo dílo, které by mohlo tak trochu doložit, že ty stovky vtípů o policajtech, které mezi lidmi za období totality kolovaly, měly svůj racionální základ. I u StB pracovali chytrí lidé, tvrdí jeden můj známý. Mezi hledáče nacistických pokladů se ovšem nedostali. Snad tuto knihu nebudou číst bývalí hledáči z řad StB. Všichni ostatní by se mohli na některých stránkách docela pobavit.

(z úvodní kapitoly Začalo to habadůrou)

Jaroslav V. Mareš: Absolvent oboru Žurnalistika a mediální studia na **FSV UK** a oboru Informační studia a knihovnictví na Filosofické fakultě UK. V roce 2000 nastoupil do České televize, kde v roce 2005 získal za cyklus reportáží pro pořad Reportéři ČT ocenění v kategorii publicistika na mezinárodním festivalu Ekofilm. Od roku 2014 je členem týmu Josefa Klímy. Od roku 2016 natáčí vlastní reportáže pro kanál badatele.net pro server YouTube.com.

První kniha Jaroslava Mareše Největší záhady kriminalistiky vyšla na konci roku 2018 a velmi brzy se zařadila mezi bestsellery. Na její úspěch navázaly neméně úspěšné tituly Přísně tajné skandály Největší záhady české historie (2019) a Štěchovický poklad - konec legend

Autor i text: Petr Mráček

Je to životaschopný kompromis. Němečtí Zelení, SPD a FDP se shodli na programu, shrnuje expertka [URL](#)

[Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 25.11.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lukáš Matoška, Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.11.2021 15:47, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Do Vánoc by Německo mohlo mít novou vládu. Sociální demokraté (SPD), Zelení a liberálové (FDP) oznámili, že se dohodli na společném programu. „Je to životaschopný kompromis,“ uvedla pro Český rozhlas Plus Zuzana Lizcová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Upozorňuje ale, že nejprve ho budou muset schválit jednotlivé strany na svých sjezdech, přičemž Zelení nechají hlasovat celou členskou základnu.

Podle odbornice za Německo lze říct, že každá ze stran nakonec dokázala prosadit svá klíčová témata. U Zelených je to společný cíl udržet globální oteplování pod hranicí 1,5 stupně, tomu se má podřídit ekonomická reforma.

SPD vyjednala klíčový požadavek na zvýšení minimální mzdy a další ústupky v sociální oblasti a FDP se pro své voliče povedlo zamezit zvyšování daní.

Právě v otázce daní museli udělat výrazný ústupek Zelení, přibližuje Lizcová: „Velkou část investic chtěli financovat prostřednictvím vyššího daňového zatížení, a to se vůči liberálům prosadit nepodařilo.“

V čem se naopak FDP a Zelení shodují, je větší důraz na otázku lidských práv. Směřování zahraniční politiky země by to ale výrazně ovlivnit nemělo.

„Je nutné si uvědomit, že německá zahraniční politika dlouhodobě prosazuje velkou kontinuitu a je na ní široká společenská shoda. Nedá se tedy očekávat, že by došlo k zásadním rychlým zlomům,“ upozorňuje Lizcová.

Rusko i Čína, kterých by se důraz na dodržování lidských práv mohl dotknout, jsou navíc důležitými německými obchodními partnery, uzavírá expertka.

Jak bude vypadat zelené směřování země? A v čem bude klíčový německý postoj k vynucování rozpočtových pravidel? Poslechněte si celý audiozáznam Tématu dne Lukáše Matošky.

Materiály v architektuře pro 3. tisíciletí

TISK, Datum: 25.11.2021, Zdroj: ASB, Strana: 74, Autor: ANDREADINGOVÁ, Vydáno: 4 500, Prodáno: 203, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 02:12, Rubrika: Materiály, konstrukce, AVE: 368 999,42 Kč, Země: Česko

Jaké budou materiály třetího tisíciletí? Už dnes je vidět, že mnoho architektů či projektantů bere téma trvale udržitelné výstavby velmi vážně.

Jejich prioritou není však jen pracovat s materiály, které jsou v souladu s touto filozofií, ale čím dál častěji je vidět snahu navrhovat stavby, které respektují základní přírodní principy.

01 Ignorance is Bliss by Agne Kucerenkaite

Glazury vyráběné z kalů z čističky odpadních vod. Agne Kucerenkaite upozorňuje na hromadění těžkých kovů v půdě a ve vodě, zároveň přichází s funkčním a krásným způsobem jejich využití. Rozsáhlé oblasti v okolí bývalých továren jsou znečištěné množstvím těžkých kovů. Autorka v průběhu svého výzkumu nashromáždila vzorky kalů v čističce vod a od společností, které sanují půdu. Odpadový kal, se kterým pracuje, může obsahovat vedle železa např. mangan, hliník, hořčík, barium, zinek nebo měď. Množství kovů a konkrétní složení závisí na lokalitě, odkud kontaminovaný materiál pochází. www.agne-k.com/projects

02 Solid Textile Board by Really

Pohledové desky z textilního odpadu. Vyrobené z odřezků potahových látek vlastní výroby dánské firmy Kvadrat a odpadu z průmyslových čističek. Textilní vlákna se nadrtí na homogenní směs a smíchají se speciálním pojivem, aby desky získaly větší odolnost. Vlákna se nebarví, a tak mohou být viditelné drobné barevné odchylky v jednotlivých deskách. Pohledové desky jsou vhodné do interiéru, dají se velmi dobře strojově opracovávat a jejich produktovým sourozencem jsou akustické plstěné panely. kvadrat.dk

03 Erconcrete ©

Beton ze stavební sutiny od pražské společnosti ERC-TECH. Recyklované plnivo ze stavebního a demoličního odpadu, jako jsou cihly, střešní krytiny, sanitární keramika nebo běžný cementový beton, nahrazuje až 100 % přírodního kameniva. Použití kameniva z druhotných surovin šetří přírodní nerostné zdroje. Může dosáhnout stejných kvalitativních parametrů jako beton s přírodním kamenivem. erc-tech.eu/erconcrete

04 Brokisglass

Tavené barevné skleněné desky z odpadových střepů sklárny v Janštejně, které nacházejí využití v architektuře i designu. Sklárna upcykluje na tento inovativní materiál zbytkových střepů z foukaných skleněných produktů, kterých vyprodukuje měsíčně až 20 tun. Střepiny vrstvené z vícero barev není možné běžně opět přidávat do skloviny, protože by znehodnotily barvu a další vlastnosti taveného materiálu. brokis.cz, brokisglass.cz

05 Pack wall

Desky z použitých nápojových kartonů vyráběné českým výrobcem lisováním za tepla. Nápojové kartony jsou tvořeny z polyetylenu, hliníku a papíru. Mají o polovinu nižší nasákavost než desky na bázi dřeva. Jsou tak výbornou alternativou k OSB deskám. Mohou mít transparentní finální vrstvu, a vytvářet tak nápadný pohledový obklad. packwall.cz

06 Silica stone

Materiál připomínající kámen Silicastone od Alusid je vytvořený z recyklovaného odpadového skla a keramiky slinutím za vysoké teploty a tlaku. Kombinací skla a samostatně nerecyklované keramiky vzniká úplně nový materiál bez obsahu živice. Odolný proti UV záření, nemění barvu. Standardizované rozměry, jednoduché řezání, vhodný do interiéru i exteriéru. alusid.co.uk/products/silicastone/

07 Mogu

Kompozitní materiál z vedlejších produktů polnohospodářství, přerostlý a spojený podhoubím, které je následně stabilizované vysokou teplotou. Vhodný jako obalový materiál, tepelná nebo akustická izolace. corpuscoli.com/projects/mogu

08 Ekopanely

Pevná stavební deska na zabudování do dřevostaveb z ekologického materiálu - čistě lisovaná sláma a recyklovaný karton. Vhodná na zhotovení příček, podhledů, vnitřního a vnějšího opláštění. ekopanely.cz

09 POLIMIX

Houževnatý pěnový materiál od české firmy Yate ze svářené recyklované polyetylenové drtě vyráběný recyklací výrobního odpadu. Využití ve stavebnictví nachází jako tepelná nebo akustická izolace. V současnosti se využívá při výrobě terčů na lukostřelbu. yate.cz

10 Totoro by Juan Fernando Hidalgo Cordero

Materiál vyrobený z rychle rostoucího rákosu z oblasti jezera Titikaka. Přesného ukládání stonků rákosu je dosaženo pomocí vibrování. Podobá se MDF deskám. Vyrábí se jen z pazdeří rákosu, které se za působení tlaku a tepla lisuje do formy. Primárně je určený na vnitřní použití, protože nemá nanesenou žádnou ochrannou vrstvu. Mechanická odolnost desky je podobná dřevovláknitým deskám, ale je bez jakéhokoliv pojiva. juanfernandohidalgo.com

Běžně se recykluje především obalové sklo. Projekt Telesilla Bristogianni & Faidra Oikonomopoulou na TU DELF zkoumá, jak využít jiné typy skla, které běžně končí jako odpad (laboratorní, z obrazovek, ze zrcadel). Výsledkem výzkumu jsou skleněné tvárnice (cihly) s inteligentní geometrií, které nepotřebují na zdění maltu, takže stěnu je možné v případě potřeby rozebrat a tvárnice se neznechodí. newmaterialaward.nl/en/nominations/re3-glass/

12 POLYBET

Technologie využívající odpadové termoplasty v kombinaci s plnivem vyvinutá za spolupráce vědců u Latvijské univerzity (Riga, Lotyšsko) a ČVUT Praha. Proměně vstupní suroviny na dekorativní a stavební dílce. Vývoj je podporovaný Technologickou agenturou ČR. Pojivo ve formě hrubě tříděného odpadového plastového materiálu (celé, nevymývané, netříděné PET lahve, plastové obaly a další druhy plastového odpadu) se drtí na frakci 2 až 20 mm. Plnivo (písek, kamenivo, drčené sklo apod.) se zahřívá, suší a homogenizuje s pojivem v míchacím reaktoru. Sypká směs se potom šnekovým extrudérem temperuje na teplotu topení daného termoplastu a jako tavenina se přivádí do jednotlivých lisovacích forem, kde dochází k finální tvarové úpravě a chlazení. <https://www.via-alta.cz/finalni-vyroby-technologiepolybet/>

13 BUXKIN

Materiál vytvořený z odpadu z obuvnického průmyslu. Zbytky kůže se rozemelou a opět spojí latexem a akustickým podkladem (vlněnou plstí). Protože kůže je odolný materiál s dobrými akustickými vlastnostmi a odolný proti ohni, jde o skvělý materiál pro interiérové využití. buxkin.com

14 Pro solve 370e by Elegant Embellishments

Dekorativní architektonické moduly, které mohou účinně snižovat znečištění ovzduší. Jsou pokryté vrstvou super jemného oxidu titaničitého (TiO₂), který představuje nano fotokatalytickou verzi konvenčního TiO₂ běžně používaného jako pigment. Tato technologie účinně redukuje látky znečišťující ovzduší na neškodné množství oxidu uhličitého a vody, je aktivovaná okolním denním světlem a vlhkostí. Moduly je možné využívat na fasády nebo je např. umístit na místech s velkým provozem (tunely, křižovatky...). Materiál byl použit např. na fasádě nemocnice Manuel Gea Gonzalesa v Mexiku. prosolve370e.com

15 PrettyPlastic® Tiles by Bureal SLA & Overtreders W

Plastový fasádní obklad vyrobený z odpadového PVC ze stavebního sektoru - okenní rámy, dešťové svody a žlaby apod. Každý obklad je vyrobený z materiálů sesbíraných ze staveb po celém Holandsku, které se třídí a drtí na 5mm kousky. Takto zpracovaný materiál putuje do Belgie do společnosti Govaplast, která se zabývá výrobou recyklovaných materiálů. Obklad je dostupný v různých odstínech šedé. prettyplastic.nl

16 The Coolest White by UNStudio & Monopol Colors

Materiál, který reaguje na jednu z výzev vyvolaných klimatickými změnami, jež budou čím dál tím více častějším oříškem pro budoucí architektury a urbanisty - přehřívání metropolí. Dnes v městském exteriéru převažují tmavé odstíny. The Coolest White je speciálně vyvinutá bílá barva, která odráží sluneční paprsky, díky čemuž se budova až tak nepřehřívá. Je velmi odolná, vydrží údajně několik dekád. <https://www.unstudio.com/en/page/10966/unstudio-and-monopol-colors-develop-the-coolest-white-paint>

17 POPbeton

Materiál vlastnostmi podobný betonu na bázi alumosilikátového polymeru. Namísto portlandského cementu je jako pojivo použitý odpadový materiál z velkých tepláren - úletový popílek. Přitom nahrazení portlandského cementu představuje poměrně velké téma, protože jeho výroba generuje velké množství CO₂ v kombinaci s velkou celosvětovou spotřebou. Jde o zajímavou alternativu k cementovému betonu. Vyvinutý ve spolupráci ČVUT FSv a VŠChT FChT. geopolymery.eu

18 Shimmering Wood

Strukturální barva z nanokrystalů z celulózy pochází z výzkumu Noora Yau, Aalto University. Nejzářivější barvy v přírodě, jako jsou barvy na pavím peří nebo motýlích křídlech, vytvářejí mikroskopické nanostruktury. Na rozdíl od tradičních pigmentů nebo barviv tato barva vychází jen z fyzikální struktury materiálu bez potřeby chemických sloučenin. Lesklé nebo třpytivé efekty, které dnes převažují v módě a designu, se obvykle vytvářejí pomocí toxických pigmentů, materiálů na bázi plastů nebo kovových fólií. Tato strukturální barva představuje udržitelnou alternativu k tradičním barvám. Je netoxická a vyrobená ze 100 % dřeva v ekonomicky životaschopném procesu. Na slunci nevybledne. <https://www.aalto.fi/en/news/aalto-university-presents-six-concepts-on-renewable-biomaterials-at-dutch-design-week>

19 Organoid® by Organoid Technologies

Tenké povrchové materiály lisované z lokálně dostupných trav, květů, obilných otrub, skořepin a dalších přírodních materiálů z okolí rakouského pohoří Wildspitze ležícího v Severním Tyrolsku. Důraz se klade na environmentální šetrnou výrobu. Široké spektrum produktů. Kromě deskových materiálů a akustických panelů firma Organoid Technologies momentálně nabízí aplikaci jejich povrchové vrstvy na už hotový výlisek z dýhy nebo ohýbaného dřeva. Případně je možné vyrobit výlisek z jejich směsi v celém objemu. organoids.com

20 Sunflower „polystyrene“ by STV

Studio holandského designéra Thomasa Vaillyho ve spolupráci s chemickými inženýry z vysoké školy v Toulouse vyvinulo několik materiálů ze zbytků z produkce slunečnic. Aby se vyhnuli syntetickým pojivům a toxickým látkám, mohli na vývoj

materiálů použít jen vedlejší produkty slunečnic, žádné jiné přísady a suroviny. Například tzv. koláč, který zůstane ze semínek po lisování oleje, je možné použít jako krmivo pro zvířata nebo se dá přeměnit na lepidlo na bázi vody, případně se může zahřát, slisovat a vytvořit tenký materiál podobající se kůži. Podobně kreativně je možné zacházet i s ostatními zbytky slunečnic. Z vláken ve stoncích je možné lisovat za tepla tvrdé desky (hobra, dřevovláknitá deska), zatímco z vody po smíchání s uvedeným lepidlem ze semínek je možné vyrobit lehký kompozitní materiál, který může sloužit jako přírodní alternativa k polystyrenu. Další alternativou je slunečnicový lak na ochranu lepených spojů. dezeen.com/2019/04/05/thomas-vaillysunflower-material/

21 Chip [s] Board by Rowan Minkley & Robert Nicoll

Ekologicky šetrná alternativa k MDF deskám nebo k dřevotřískce (chipboard) z odřezků brambor, kterou vyvinula dvojice Rowan Minkley a Robert Nicoll z Londýna. Na rozdíl od MDF desek je tento materiál biologicky rozložitelný a neobsahuje formaldehyd nebo jiné toxické živice či chemikálie. Kompozitní materiál spojený lepidlem z bramborových slupek v kombinaci s vlákny z brambor, bambusu, dřeva nebo chmele a lisovaný za tepla na robustní desky. <https://www.dezeen.com/2018/12/12/rowanminkleyrobert-nicoll-recycle-potato-peelings-mdf-substitute/>

22 Cellvation ® & Recell ® by KNN Cellulose

Materiál z regenerované celulózy z toaletního papíru získaný z čističky odpadních vod. Jako plnivo je vhodnou surovinou na přípravu biokompozitů pro mnoho průmyslových odvětví. Dá se dobře mísit s biopolymery jako PLA a PHA. Je vhodný pro standardní vstříkovací lis. Dá se použít např. na výrobu izolace pro stavebnictví, do asfaltových směsí na vozovky nebo pro polní hospodářství. www.recell.eu, cell-vationl.com

Přehled vznikl za podpory materiO Prague centra pro inovativní materiály, které je součástí mezinárodní sítě materiO. Od roku 2011 pomáhá svým klientům z řad výrobních podniků, vysokých škol, designérských architektonických studií a módních návrhářů orientovat se v problematice inovativních materiálů a technologií. Součástí centra je více než 3000 fyzických materiálových vzorků. Spolu s ostatními pobočkami vytváří i online databázi, která obsahuje více než 8300 materiálů. Věnuje se pořádání seminářů, přednášek a výstav. materiO Prague vzniklo díky grantu Evropské unie Transfer of Innovation.

O autorovi: VÝBĚR MATERIÁLŮ: ING. ARCH. ADAM HAVEL, ODBORNÝ KONZULTANT: MATÉRIO PRAGUE, REDAKČNÍ ÚPRAVA: ANDREA DINGOVÁ

Foto autor: FOTO: ARCHIV VÝROBCŮ

Foto autor: (Foto: Nicole Mamati)

Důvody, proč se Zemanovi nezamlouvá Lipavský, jsou prosté. Nedostatek odborných kompetencí v tom nehledáme. URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.11.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jaroslav Bican, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 05:38, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Komentáře a názory, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Prezident Miloš Zeman odmítá jmenovat jednoho z navržených ministrů do nové vlády, v jejímž čele má stát Petr Fiala. S největší pravděpodobností jde o bývalého poslance za Pirátskou stranu Jana Lipavského, který je nominovaný na post ministra zahraničních věcí. Jaké mohou být prezidentovy důvody Lipavského nejmenovat a jak si pirátský kandidát vede ve srovnání s politiky, kteří v minulosti stáli v čele tohoto rezortu?

Od vzniku České republiky v roce 1993 se v Černínském paláci vystřídal mnoho různých ministrů zahraničních věcí. Už jenom jejich seznam je poměrně dlouhý a velice zajímavý: Jakub Kulhánek, který je ministrem v demisi v končící vládě Andreje Babiše, jeho předchůdce bývalý místopředseda sociální demokracie Tomáš Petříček, dvakrát byl řízením ministerstva zahraničních věcí pověřen také Jan Hamáček.

V první Babišově vládě byl ministrem zahraničí současný velvyslanec v Izraeli Martin Stropnický. V Sobotkově kabinetu tento post zastával Lubomír Zaorálek. Šéfem naší diplomacie byl rovněž dlouholetý diplomat Jan Kohout, bývalý předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg, současný europoslanec Alexandr Vondra, někdejší šéf lidovců Cyril Svoboda, Jan Kavan, Jaroslav Šedivý a Josef Zieleniec.

Jan Lipavský byl v minulém volebním období poslancem a místopředsedou sněmovního zahraničního výboru. Samozřejmě je možné debatovat o tom, jestli Lipavský, který vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze** a před svým zvolením do dolní komory parlamentu pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovníctví, má na tento post dostatečné zkušenosti a odbornost.

Dost možná na tom ale bude lépe než například Lubomír Zaorálek, který se před nástupem do této funkce mohl pochlubit jen působením na pozici předsedy a místopředsedy poslanecké sněmovny. Nijak slavně na tom nebyl ani Tomáš Petříček. Ve skutečnosti byl na tom ještě hůře než dlouholetý poslanec Zaorálek. Kromě toho, že pracoval jako asistent europoslance Libora Roučka a později působil jako poradce evropského poslance Miroslava Pocheho, tak - než se stal ministrem zahraničních věcí - několik málo měsíců dělal náměstka na ministerstvu práce a sociálních věcí a pak i na ministerstvu zahraničí.

Důvody, přes které nepojede vlak

Navíc sám prezident Miloš Zeman, když se minulý týden v rozhovoru pro TV NOVA ke svému vetování jednoho z kandidátů na ministra vyjadřoval, uvedl, že „i když u několika ministrů mám podezření, že rezortu, který mají řídit, vůbec nerozumí, protože se jim nikdy nezabývali, tak budu tak tolerantní, že velmi pravděpodobně svoje veto vztáhnou pouze k jedné jediné osobě“. A dodal, že bude mít důvody, které premiéru Fialovi řekne a přes které nepojede vlak.

Zřejmě tedy nepůjde o odbornost, kompetence či profesní zkušenosti, ale o něco jiného. Předseda Pirátů Ivan Bartoš o Janu Lipavském na své facebookové stránce předminulý týden napsal: „Jan má lví podíl na tom, že poslanecká sněmovna začala brát vážně problematiku hybridních hrozeb. Ustanovená komise, u jejíhož zrodu byl, se dlouhodobě zabývá tématy kybernetické bezpečnosti, vlivových operací, dezinformací nebo vlivu autoritářských režimů na naší zemi. To jsou v 21. století bohužel klíčové problémy, na něž musí být naše země připravena,“ zdůraznil Bartoš.

O kousek dál pak pokračoval: „Jan ušetřil českému státu 2,5 miliardy korun, když zabránil nevýhodnému odkupu aerolinek Smartwings, ovládaných miliardářem Jiřím Šimánem s blízkými vazbami na brzy již bývalého premiéra Andreje Babiše. Ve vlastnické struktuře Smartwings nechybí ani čínský státní fond CITIC. Nešlo o nijak strategický podnik a není důvod, proč by jej náš stát měl kupovat. Jan také pomohl zabránit vstupu čínských a ruských firem do projektu výstavby jaderných bloků Dukovany II. Ten by ohrozil naši bezpečnost a soběstačnost na dlouhá desetiletí dopředu. Pro společný postup získal Jan Lipavský celou demokratickou opozici.“

Lépe by asi důvody, proč ho zřejmě prezident Zeman coby ministra zahraničních věcí nechce, popsat nešlo. S velkou pravděpodobností tak půjde o kombinaci msty a odlišných názorů na naši zahraniční politiku. O to důležitější je, co se týče jeho nominace, necouvnut a na jmenování Piráta Lipavského do čela naší diplomacie trvat.

Andrej Babiš: Musíme zavést povinné očkování 60+, možná už i 50+ URL [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 26.11.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.11.2021 17:59, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Premiér v demisi Andrej Babiš na čtvrteční tiskové konferenci po jednání vlády, kde bylo oznámeno vyhlášení nouzového stavu, mluvil také o nutnosti povinného očkování.

„Do jisté míry mne to překvapilo, protože jsme od vlády v minulosti slyšovali, že očkování nikdy nebude povinné. Ale chápu, že se epidemie ani proočkování nevyvíjí v Česku příliš příznivě. Institut dobrovolnosti a přístupu k bezplatné vakcině jsme ale stále náležitě nevyužili,“ říká ve Výroku týdne předseda České vakcinologické společnosti Roman Chlíbek.

Dodává, že dnes je naočkováno přes 70 procent populace, podle doporučení WHO pro variantu delta je to stále málo, potřeba by byla alespoň 83 procent populace.

„Za sebe bych jako první krok preferoval zvažovat mimořádné očkování pro vybrané profese. Dokonce termín mimořádného očkování známe a máme, ale nevyhlašuje se. Je to očkování pro mimořádné situace. Nedovedu si představit ještě víc mimořádnou situaci než je covid-19. A jsou profese, které jsou ve větším riziku ohrožení,“ vysvětluje.

Nová varianta nu?

Může být argumentem pro povinné očkování i mladších lidí výskyt úplně nové varianty nu na africkém kontinentě? Nese totiž mimořádný počet mutací a první případy zaznamenali už i v Belgii.

„To si nemyslím, že je tím signálem. Protože vidíme, že se musíme ,bát‘ i té naší delta varianty,“ odpovídá Chlíbek.

„Už dřív se objevily nové mutace koronaviru v Africe a ne všechny se plošně rozšířily po Evropě. Spíš je to o tom, že covid neustále prochází vývojem, takže je o to větší důvod nechat se očkovat,“ dodává Roman Chlíbek.

Celý Výrok týdne s Lucií Vopálenskou najdete v audiozáznamu. Hosty byli předseda České vakcinologické společnosti Roman Chlíbek a Marcela Konrádová z Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**.

Na nočním stolku

TISK, Datum: 27.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: LKH, Vytlačeno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 02:03, Čtenost: 152 666, Rubrika: Příloha - relax, AVE: 34 918,06 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

MARTIN JONÁŠ (novinář). Vystudoval mezinárodní teritoriální studia na **FSV UK** a politologii na německé Humboldt-Universität zu Berlin. Pracoval v TV Nova, nyní už sedm let působí jako berlínský zpravodaj České televize.

CO PRÁVĚ ČTU?

Z nočního stolku právě uklízím řadu biografii německé kancléřky, ze kterých jsem čerpal pro vlastní knihu s názvem Fenomén Angela Merkelová: portrét jedné éry, která vyšla v polovině října a určitě bych ji mohl rozšířit o další svazek. Za fasádou na první pohled nudné, konvencemi svázané političky se skrývá fascinující dobrodružství plné perfektních kalkulů i neuvěřitelných náhod, úspěchů i chyb. V Merkelové jsem odhalil barvitou postavu, napůl vypočítavou intrikánku, napůl hluboce věřící, skromnou a výkonnou ženu. Mezi oblíbené epizody její vlády jsem si zařadil chvíle, kdy se ve svém berlínském bytě pilně dívala na sestřih z americké reality show The Apprentice, aby pochopila mentalitu i řeč těla jejího tvůrce – Donalda Trumpa.

KNIHA MÉHO ŽIVOTA

Nevinně vyhlížející literární past, která mě vydala napospas nádhernému i trýznivému světu nejlepšího stylisty všech dob. To je Oko od Vladimíra Nabokova. Drobný příběh ruského exulanta a jeho marné snahy pochopit svůj život, pohnutky a přání, napsal Nabokov během svého nuceného pobytu v Berlíně, který upřímně nesnášel. Mě v mládí vyslal na dlouhou cestu za dalšími Nabokovými texty, kde každá věta představuje dobrodružství s otevřeným koncem.

NA CO SE CHYSTÁM?

Bude to dílo Berliňana, které mám i s věnováním od mimořádně zábavného autora. Podle vlastních slov Jaroslava Rudiše je Winterbergova poslední cesta tragickým i vtipným putováním za dějinami střední Evropy, děj se odehrává na kolejích, při cestách po bývalých državách habsburské monarchie. Kniha vyšla nejprve německy a víme, že má pilné čtenáře i v nejbližším okolí německého prezidenta Franka-Waltera Steinmeiera. Inspirovala jej k tomu, aby prezident přijel na svou nedávnou návštěvu České republiky vlakem.

Foto autor: FOTO ARCHIV LN

Pisně nemají melodii, herci, kteří něco umějí, jsou asi tak čtyři. A herečky žádné. Svět Tomáše Koloce URL [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: krajskelisty.cz, Autor: Štěpán Cháb, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 05:07, Celková návštěvnost: 526 430, RU / měsíc: 108 134, RU / den: 8 145, Rubrika: Mravskoslezský kraj, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

ROZHOVORY NA OKRAJI, VIDEO Časosběrný rozhovor s Gustavem Oplustilem, scenáristou a dramaturgem a zprvu i režisérem hudebně-zábavných pořadů, jako byla série o Alfonse Karáskovi, tvůrcem legendárních televizních Silverstrů a dalších zábavných pořadů (Babiččina krabička, Kabaret u dobré pohody, Bakaláři, Úsměvy ČT) a taky občasným hercem, u příležitosti jeho 95. narozenin

Běžný televizní divák má vaše jméno nejspíš spojeno se čtyřmi díly hudebních komedií o svůdníku Alfonsi Karáskovi; Sedm žen AK (1967), AK vlázních (1971), AK na svatbě = To byla svatba, strýčku (1976), a Poslední leč AK (1987) – které všechny byly založeny na parodiích aktuálních populárních písní...

Ano, to byl co do oblíbenosti nejspíš vrchol mé činnosti, a také se to brzo rozříklo, takže na koho jsme si vzpomněli, ten nám do toho šel; představitel Alfonse Karáska Miloš Kopecký si dokonce sám říkal o pokračování. My jsme měli připravený i pátý díl, který byl založený na tom, že Karásek narazí na mága, který ho má omladit. Měl se natáčet v roce 1989 a byly k němu už natočeny playbacky. Jenže pak Milda onemocněla a přišel s tím: „Já to dělat nebudu, oni po mně jdou kritici, a říkají, že je to kýč!“ To byste nevěřili, co s umělcem udělá jeden článek v novinách, navíc od člověka, který nedokáže rozlišit formu vážné hry a zábavného vaudevillu.

S režisérem Podskalským jsme uvažovali i o Milanu Lasicovi, ale pak jsme si řekli, že asi nemá smysl mít čtyři díly Karásků s Mildou, a pak to točit s někým jiným. Podskalský říkal: „Počkáme, snad se umoudří...“ Jenže do toho se stalo něco jiného, co nikdo nepředpokládal: zemřel Podskalský. V tom dílu, který byl natočen jako poslední, Poslední leč Alfonse Karáska z roku 1987, se v druhé hlavní roli vedle Miloše Kopeckého ve své vůbec první komediální roli objevil mladý herec, na kterého jsem narazil v Armádním uměleckém souboru, Jiří Langmajer. Dnes ho považuji za jednoho z nejlepších českých herců středního věku.

Vtom se shodneme. Herců, kteří dokážou jako Jiří Langmajer zahrát jak Hamleta, tak sám sebe jako Hamleta zparodovat v aktuálním covidkomediálním seriálu SKORO NA mizině, věru mnoho nemáme. Nicméně vraťme se kvašemu formátu hudebních komedií sdějem, navázaným na texty aktuálních písní. Neměl byste chuť udělat pokračování s dnešními písničkáři?

To by už ani nešlo. Ty písničky nejsou melodické, a o textu už ani nemluví. Jediná možnost by byla opět se vrátit k těm starým písničkářům. Ovšem kdyby mě nakrásně zavolali, abych udělal zábavný pořad, těžko bychom hledali autora, pak těžko režiséra, který by k tomu měl ten správný vztah, a do třetice bychom těžko hledali herce pro tento typ komiky.

Základna dnešních mladých herců podle mě už nemá smysl pro situační komiku, dokáží neuvěřitelné věci ve smyslu fistule, pitvoření. Někdo si možná řekne, že jsem zaujatý, ale já se tomu, co většinou předvádějí, nedokážu smát. V generaci, kde byli Jindřich Plachta nebo Vlasta Burian, to přece také nebylo žádné velké dramatické umění (i když Plachta ho taky uměl), ale byli každý jiný, nikdo nebyl nikomu podobný. Dneska se jednou za čtyři roky natočí nějaký humorný film, ve kterém hrají tři čtyři mladí kluci, a já nevím, který je který, protože všichni hrajou stejně.

Ano, kromě Langmajera je výborný Ivan Trojan, Pavel Liška, ale to už jsme skoro u konce. A u ženských komiků bychom nenašli vůbec nikoho. Našli bychom mladé princezny, ale Jiřina Bohdalová nebo Jana Paulová, Dáša Veškrnová, které uměly zpívat, tančit i mluvit, dnes už žádné nejsou. A ty, o kterých jsem mluvil, mají taky své cesty. Jsem rád, že Dáša už nehraje ty královny, do kterých se stylizovala. Rozverný holky hrát nemusí, tou je.

Jaké byly vaše cesty k vrcholům slávy?

Já jsem ročník 1926 a začínal jsem po válce jako herec v Beskydském divadle v Hranicích, kde jsem se narodil, kde ale nebylo potřebné zázemí. Tak nás šoupli do Nového Jičína, tam bylo po Němcích divadlo a skoro celé prázdné město, takže byly pro herce i byty. Tam jsem začal i režisovat. Pak jsem byl v Olomouci, kde jsem potkal Jardu Moučku (pozn. aut. herec Jaroslav Moučka, slavný například jako Trepifajksl z Drdovy hry Dalskabáty, hříšná ves), který pak přešel do Vinohradského divadla, což tehdy bylo divadlo armádní. A pan ředitel z Vinohrad, Jan Škoda, dostal za úkol, že když má armádní divadlo, musí hrát estrádní zájezdové programy pro vojáky z letních výcvikových táborů. Škoda se bránil, že je ředitel druhé nejdůstojnější scény v zemi a režisér vážných dramát, ale nebylo mu to nic platné.

Tehdy jsem dělal v Olomouci Blažkovu (pozn. aut: dramatik a textař Vratislav Blažek, mj. autor filmů Starci na chmelu a Světáci) hru Pan Barnum přijímá, což bylo divadlo, propojené s původními písničkáři a cirkusovými prvky. Jarda Moučka tak dlouho hučel do Škody, že mám zkušenosti, až to nakonec dopadlo tak, že mi Škoda v Praze řekl: „Co potřebuješ? Všechno dostaneš!“ A já, že kapelu a dobré herce. Takže se zřídila kapela a dostal jsem k dispozici všechny hvězdy, které jsem si vybral, od Chramostové přes Jiráskovou, Hegerlíkovou, Gustava Nezvala, Korbeláře... Napsal jsem pro ně tříhodinový pořad a orchestr jsem proměnil v jazzovou kapelu. (Což byl dost problém, protože tehdy byl zakázaný saxofon, ale já říkal, že kdybychom se drželi jen Jaroslava Ježka, který byl tehdy naopak ctěn, už tam ten saxofon musím mít.)

Ty programy se potom hrály ve výcvikovém prostoru pro deset až dvacet tisíc vojáků, kteří byli unavení po manévrech a bylo třeba je uvolnit. Bavilo to nakonec nejen vojáky, ale i herce, a já jsem se pak stal režisérem Vinohradského divadla, dělal jsem estrády i v kamenném divadle. A pak taky v AUS (pozn. aut: Armádním uměleckém souboru), což byli tehdy svého druhu čeští Alexandrovci, a já jsem pro ně dělal programy pro zájezdy do Východního Německa, Rumunska a na Kubu a tak. Tehdy dělal v televizi Jan Pixa, ale měl nějaký průšvih, tak musel do AUS, a mně díky tomu recipročně z AUS uvolnili do televize. Honza se tam pak po nějaké době taky vrátil, a já už tam zůstal.

Kdy to bylo?

Do televize jsem nastoupil 1. října 1960, ale i potom jsem pokračoval s výjezdovými estrádními programy, které jsem si kromě psaní taky sám režíroval a často i konferoval. Skončilo to, až když se ředitelem televize stal Pelikán (pozn. aut: Jiří Pelikán, ředitel ČST z reformních dob 1963–1968, po srpnu 1968 emigroval do Itálie, kde začal vydávat časopis Listy a stal se za Itálie europoslancem a jednou z hlav našeho demokratického exilu), který mi řekl: „Hele, ty jsi dramaturg a scenárista, už si ty estrády sám nerežiruj, protože spousta herců se pak skrze tebe bude chtít dostat do televize, a dostal by ses do svízelné situace.“ A tak jsem to splnil, protože už jsem na to beztak neměl prostor ani čas.

Kdo vlastně vynalezl tu formu, že dialogy byly postavené na travestiích populárních písní, které jsou často poskládané tak, až se někdy zdá, že jde vlastně o dramatickou recenzi kvality, či nekvality původních textů?

V televizi tehdy dělala dramaturgyně Dáša Novotná, která byla z předválečného průmyslnického rodu Bondyů, celá rodina jí odešla do Kanady a ona tu jako jediná zůstala. Se Zdeňkem Podskalským (který ty písničky sbíral a naučil mě mít rád Karla Hašlera, o němž jsem pak napsal životopisný seriál Pražský písničkář) dala dohromady jakési první retro písničky ze starého Rakouska a z první republiky (protože tahle hudba byla seshora upozaděná; taneční a populární hudba musela ustoupit folklórní a vážné hudbě, ale lidi tak dlouho tlačili, že chtějí slyšet písničky ze svého mládí, až moc ustoupila). Tak vznikl pořad Babiččina krabička, který uváděla Jiřina Bohdalová.

Pak ale Dášu pustili na návštěvu do zámoří za příbuznými, a ona odtamtud začala vozit schémata televizních soutěží, které viděla v tamních programech – a začala dělat jen to. Tehdy Podskalský hledal někoho nového, s kým by ty pořady mohl dělat, a ve Vinohradském divadle našel mě. S Podskalským jsme začali hledat a řekli jsme si, že už to nebudeme dělat jako předtím. Inspirovali jsme se Karlem Čapkem a E. F. Burianem, kteří psali o vývoji předměstské a staropražské písničky, a začali jsme – opět s Jiřinou – dělat Bejvávalo, kde jsme začali vyprávět o vývoji písničky. Po nějakých čtrnácti pokračováních jsme to změnili a začali dělat Kabaret u dobré pohody, ale ještě pořád to nebylo ono. Někdy v polovině 60. let bylo třeba udělat příspěvek do televizního Silvestra a Zdeněk řekl: „Udělejme mikrokomedii, propojenou téma písničkama“; a já jsem to dotáhl: „Udělejme z těch písniček dialogy, ale tak, že je pozměníme.“

Vyzkoušeli jsme si to při těch Silvestrech, a lidi se dožadovali dalšího dílu; fungovalo to! Silvestry se dělaly u nás v redakci HULIZA (pozn. aut: redakce HUmoru a Lidové ZÁbavy), rok předem byly dramaturgicky připravené a vzhledem k televizní popularitě, kterou samozřejmě všichni umělci potřebovali, chtěli v tom Silvestru vystupovat. A ty písničky zaznívaly v nečekaných situačních souvislostech, což byl takzvaně humor na druhou. Tak potom vznikli Karáskové a řada dalších komedií, jako například Lásky Emanuela Příbyla.

Lásky Emanuela Příbyla jste ale zrovna nepsal vy...

Nepsal, ale dramaturgoval. Já jsem tehdy dělal něco v Brně, tak to na žádost Zdeňka Podskalského psal Jarda Dietl, který podobnou formu dělal už v divadle, a napsal to výborně. Ale bylo to už v jednasedmdesátém roce, takže tam našli spoustu 'podvrtných motivů', a já jako dramaturg kvůli tomu musel jít na kobereček k řediteli Zelenkovi, a pěkně se to prostříhalo.

Jak vůbec vypadala dramaturgická koncepce tehdejší televize?

Přes všechnu ideologii byla nepokrytě založena na britském modelu, na maximech zakladatele BBC Johna Reitha, které už jsou vdnešních televizích, pro které je zábava na prvním místě, nemyslitelné: „Přinést zprávy, přinést lidem poučení, potom zábava.“ Televize měla několik redakcí: literárně-dramatickou, dětskou, hudební, filmovou, dabingovou, zpravodajskou a armádní, a pro každý obor specializované dramaturgy. Naše redakce sídlila v budově bývalé burzy na Senovážném náměstí, kde kromě nás bylo i ředitelství.

V 60. letech už televize nepatřila do gesce žádného ministerstva, ale přímo pod ústřední výbor komunistické strany, který měl v televizi schvalovací oddělení Hlavní správy tiskového dozoru, kde pracovalo přibližně pět nebo šest lidí. V redakci se nejdřív vypracoval dramaturgický (neboli ideově-tematický) plán, co se ten rok bude dělat, který fungoval podle schématu: nejvíc musí být současné původní tvorby, o něco míň tvorby ze 'spřátelených zemí' východní Evropy, ze západních zemí jen ukázkově. Na ředitelství to schválili jako celek a na dalším jsme se domluvili s šéfredaktorem.

Hotový výstup se schvaloval až po natočení, na půdě televizního oddělení HSTD, a byl u toho někdo z HSTD, náměstek ředitele televize, šéfredaktor redakce a někdy i autor, dramaturg nebo režisér. Nebyly kolem toho žádné velké diskuze, co se nahofe nelíbilo, to se stříhlo. Kromě toho tehdy pro televizi dělali scénáře špičkoví čeští dramatici, kteří brzy objevili způsob, jemuž se říkalo BÍLÝ KONÍČEK, což znamenalo, že do scénáře vepsali několik naprosto neschválných scén, u kterých předpokládali, že je cenzoři dají pryč, a díky zaměření na ně si nevšimnou těch jemnějších, které tam autor chtěl nechat. Někdy jsme to ale dělali i jinak: dělali jsme vánoční koledy s koledničkama v ministrantském, a došla hláška, že nám to chtějí zakázat, tak jsme do toho, aby nevěděli, obsadili nemanželské dítě jednoho ze schvalovatelů a prošlo to. Tímhle způsobem se satira prosazovala víc a víc, až byla v roce 1968 cenzura zrušena úplně.

Jak jste se dostal k rolím v Mahlerově a Krejčíkově Svatbě jako řemen a v Hrabalových a Menzelových Skřiváncích na niti, které jsou klenoty zlatého období 60. let?

Jednoduše. Dělal jsem s Janem Werichem Magnetické vlny léčí, a on mi pak přes svou dceru Janu poslal český překlad hry irského dramatika O'Caseyho Bedtime Story, který spolu vytvořili. Já jsem to dal režisérovi Jiřímu Krejčíkovi, a on to přepsal do podoby televizní inscenace pod názvem Penzion pro svobodné pány. Když to ale začal zkoušet (tehdy se v televizi ještě zkoušelo jako v divadle...), dostal žoutenku, tak se to přerušilo, pak když se uzdravil, nazkoušel to jako divadlo pro Činoherní klub, natočil tu inscenaci (kde jsem si taky zahrál malou roli) a do třetice si vyžádal autorský souhlas, aby to mohl natočit jako film.

No a pak ke mně přišel a říkal: „Zdeněk Mahler mi napsal Svatbu jako řemen, ale já bych byl hrozně rád, kdybyste mi tam dodal nějaký gagy, já budu točit s Landovským scénou na nádraží a potřebuju tam NĚCO! A já na to: „No jo, pane Krejčíku, ale já přece nemůžu přepisovat scénář po Mahlerovi, to je autor kilometr přede mnou!“ A on: „Já to vezmu na sebe, nic za to nedostanete, ale dám vám tam nějakou roličku a zaplatíme vás, že tam hrajete!“ (V USA se to dělá taky tak: kromě scenáristy je k dispozici celý tým těch, kdo vymýšlejí gagy, tam je to ovšem zvlášť placené povolání...) Tak jsem se dostal jako řemen do Svatby jako řemen.

Totéž pro mně chtěl Menzel, kterému jsem už předtím hrál ve Zločinu v šantánu. Ve Skřiváncích na niti jsem hrál sám sebe, televizního redaktora. Za normalizace jsem byl jako herec rázem na lopatě, protože kvůli tomu všechny věci zakázali; Zločin v šantánu kvůli tomu, že to psal emigrant Škvorecký, a Penzion pro svobodné pány a Svatbu jako řemen, protože tam hrál emigrant Pucholt.

Tehdy se role obrátily a práci pro Krejčíka a Menzela jsem zas v televizi sháněl já, dělali pak spolu třeba Nerudovu Povídku malostranskou, kterou jsem dramaturgoval, Krejčík režiroval a Menzel tam hrál hlavní roli. Když pak zase mohl, dal mi Krejčík

roli v Prodavači humoru, protože mě chtěl mít na place jako dramaturga, abych mu říkal: Tohle je dobrý, tady uberte...

Díky Krejčíkovi jsem se, jak řečeno, seznámil s fenoménem Landťák, který u mě pak dělal celou řadu věcí: Námluvy komtesy gladioly, Dva muži hlásí příchod, Tak láska začíná... Pak když už byl zakázaný a v Chartě, tak mě vždycky potkal a říká: „Teď si spolu budem povídat a zastavíme se u burzy, aby tě ztelevize se mnou viděli z okna.“ A já se smál: „Já nejsem ten, po kom jdou, z toho můžeš mít průser jedině ty.“

A jak jste normalizaci zvládal vy?

Tehdy byla celá řada těch, kteří měli problémy a zákazy, já se ale dostal do skupiny lidí, kteří zakládali už dlouho chystaný 2. program televize. Mezi ně patřil především profesor Kovářik, který si vybíral talenty přímo ve škole (pozn. aut: literární vědec, Vladimír Kovářik, odborník na literaturu 19. století, vedl rozhlasovou katedru na Fakultě osvěty a novinářství UK, od roku 1968 přejmenované na **Fakultu sociálních věd** a publicistiky, zakladatel literárně-dramatické koncepce ČRo a ČST po 2. světové válce). Ten druhý program měl být dřív barevný, neměl být k prvnímu konkurenční, ale alternativní, aby tam byly věci, které nebudou moci být na prvním, a existoval tichý souhlas, že tam budou moci být lidé, kteří nesměli na první.

Okamžitě jsme tam nabrali Menzela, Krejčíka, Hegerovou, Jiráskovou a tak dále, jedno jsme si ale neuvědomili: existenci repríz. Díky nim se rázem pořady druhého programu ocitly na programu prvním, čímž jsme se stali konkurencí a do tří let jsme byli jako samostatná redakce zrušení, rozdělili jsme se mezi stávající redakce a ten druhý program se dělal jako nadvýroba. Tak se z druhého programu stala taková odkladovna; dalo se tam, co se nepovedlo, a co se tam povedlo, to se z druhého dostalo na první.

Tehdy se v televizi hodně šibovalo, občas jsme měli vedoucí, kteří s televizí neměli vůbec nic společného, jeden tam dokonce přišel s doporučením, že může vést redakci zábavy, protože hraje na cimbál. To ale dlouho nevydrželo a redakce zábavy se tehdy rozdělila na tři oddělení, z nichž já jsem vedl dramatické a hudební vedl kolega, vynikající klavírista a skladatel Jiří Malásek (pozn. aut: napsal například hudbu k muzikálům Starci na chmelu, Dáma na kolejích nebo k seriálu Pan Tau).

Tehdy už se v televizi začala uplatňovat reklama a Sazka přišla s tím, že část výher by pro reklamu měla jít na památkovou péči, a tam zase přišli s tím, že část těch peněz dají na propagační činnost. Tak jsme začali dělat zábavná Dostavenička vždycky v nějakém památkovém objektu, která nejdřív psal Jarda Dietl, a pak za ty sazkové peníze vznikli Bakaláři, které dělal s dramaturgyní Libuškou Pospíšilovou a Vladimírem Menšíkem. Z našich Kabaretů u dobré pohody, které jsme dělali se Zdeňkem Podskalským (vždycky jsem tam chtěl něco z Ypsilonky, nebo z Večerního Brna, ze Semaforu, Cimrmanům jsem jednou napsal scénku, v které brilantně zahráli operní text jako činohru...). Tak vznikla struktura, na níž pak scenárista Dietl s režisérem Roháčem postavili slavné Silvestry 1977–1979.

Jak se vám pracovalo/pracuje v dnešním rozhlasu a televizi?

Jeden čas jsem si nemohl stěžovat, že bych nebyl vytížený, v roce 2013 bylo 90 let rozhlasu a 60 let televize, tak jsem byl v několika pořadech, skoro denně jsem měl vystoupení v rozhlasovém Kolotoči, postupně jsem musel pustit i seriál, který jsem dělal s Jiřinou Bohdalovou, Hobby naší doby, i televizní Úsměvy. Ty mají už přes 549 dílů, a na to už nemám věk, zdraví, rozum. I když Úsměvy jsem dělal rád, protože to pomáhá i vědě. Autoři odborných prací si vždy můžou pustit ten díl o daném tvůrci, a ten jim funguje jako filmografie; najdou tam informace, které potřebují.

To je pravda, já je vtáhle rubrice taky používám dost často...

Tak to jste vdnešní publicistice výjimka. My jsme země zapomnění. To třeba za mořem není, tam se naopak drží rozsáhlé archivy i kvůli případnému dalšímu použití vytvořených věcí. Chtěl jsem například udělat Úsměvy Františka Hanuse (pozn. aut: český herec, který hrál ve více než 100 filmech, například kováře v pohádce Třetí princ), a dramaturgyně mi řekla: „A to byl kdo?“ Řekl jsem jí na to: „Ani mi to neříkejte, protože to kdybyste mně řekla, když jsem tu byl vedoucím, tak odpoledne byste tu už nebyla.“

Radovan Lukavský, který se k stáru stal profesorem na DAMU a FAMU, mi říkal: „Představ si, že ti mladí ani nevědí, kdo byl Zdeněk Štěpánek. Já se pro jistotu ještě třikrát zeptám, ale nezvedne se ani jedna ruka. Umění, to přece není jen o tom, že umím říct básničku...“ Musím říct, že jsem dost dlouho mapoval programy našich televizí, především ty silvestrovské, které jsem léta vytvářel, ale dnes už to nedělám, protože na to nemám nervy.

Co se dnes bere jako zábava, za zábavu nepovažují, a tomu, co tam považují za profesionalitu, už nerozumím. Nevím, jestli byla šťastná ekonomická koncepce státu, za něhož jsem v televizi pracoval já, ale koncepce televizní tvorby byla určitě propracovanější. Přes dřevní mnohdy technické podmínky se pořady koncepčně plánovaly, a třeba Silvestr se tvořil (i zkoušel!) už od léta, a ne jako dnes, kde se herci v namátkově vybraných scénách setkají až na jevišti a sjedou to na první dobrou. Říkám si: Ať to dnes dělá, kdo tomu rozumí, já už jsem konečkonců svoje udělal. I když kdyby to bylo potřeba, a našel bych dramaturga, který o tom něco ví, nevyhýbal bych se...

Sto let Alexandra Dubčeka – funkcionáře, který si spletl potlesk s legitimítou [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 07:21, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Martina Gromana: Před sto lety se narodil Alexander Dubček. Usměvavý komunistický politik (i takoví byli), jehož obraz se dnes omezuje na sympatie spojené s Pražským jarem 1968 nebo na kritiku jeho reálných politických činů. Proč by se jím ale měli zabývat třeba současní politici?

Obraz Alexandra Dubčeka je u nás v poslední době v zásadě kritický. Komunistický aparátčík, který vystoupal až na vrchol moci, stal se nositelem reformní vize, kterou ale nemohl a nedovedl naplnit. Muž, který se nechal zatáhnout do mocenských

her, jichž se stal nakonec obětí, ale hlavně spoluviníkem. Symbol nenaplněné naděje. Dubčekovi obdivovatelé by jistě namítli, že je to hodnocení nemístně ostré. Nebyl vinen zdaleka sám a upírat mu dobré úmysly jistě nelze. Kam ale jeho úmysly mířily? Chtěl skutečnou liberalizaci, nebo jen reformu mocenského monopolu „své“ strany? A nejsme k němu příliš nespravedliví?
[lock]

Narodil se 27. listopadu 1921 v Uhrovci na místní evangelické faře, ve stejném domě jako další velký Slovák Ľudovít Štúr. Jeho otec měl životní zkušenost z USA, kam odjel za prací, ale vrátil se jako přesvědčený komunista. V roce 1925 rodina odjela zakládat družstvo mezinárodní dělnické pomoci Interhelpe do města Biškeku v sovětské Kirgizii.

Alexander si odsud přivezl nejen znalost ruštiny, ale také podmínek života v předválečném Sovětském svazu. A to včetně poznání, že i tak kovaní komunisté jako jeho rodiče museli nakonec zemi sovětů v roce 1938 opustit, protože je tamní režim nutil přijmout sovětské občanství. Stalinské procesy ostatně v té době připravily o život nemálo podobných československých idealistů, kteří přijeli revoluci pomáhat, ale režim v SSSR je označil za agenty a popravil.

Dubčekovi se vrátili na Slovensko a Alexander v roce 1939 vstupuje do tehdy už ilegální Komunistické strany Slovenska, v roce 1944 se zapojí do Slovenského národního povstání (SNP). Je raněn, jeho bratr Július v bojích dokonce padne. Na konci války tak před námi stojí mladý komunista s vavřínem bojovníka, a tedy ideálním profilem pro další postup.

Ten na sebe nenechává dlouho čekat. Dubček získává stranické funkce, působí v Trenčíně a v Banské Bystrici. Hlavně jeho zdejší činnost před rokem 1955 by ale při detailnějším pohledu zanechala ne jeden šrám na pověsti pozdějšího reformátora. Také Dubček patří k mladým komunistům padesátých let, kteří perzekuce možná sami neiniciovali, ale podíleli se na nich.

Pro politickou kariéru této generace je příznačné i to, že nejprve získávali funkce a následně až vzdělání. Dubček dálkově studuje Vysokou školu politickou při ÚV KSČ a v roce 1955 je vyslán na Vysokou stranickou školu ÚV KSSS v Moskvě. Spolu s ním zde studují také Miloš Jakeš, Zdeněk Mlynář nebo jejich sovětský spolužák Michail Gorbačov. V roce 1956 v Moskvě zažije XX. sjezd KSSS a Chruščovovu změnu kurzu související s odhalením kultu Stalinovy osobnosti. V roce 1958 si tak do Bratislavy přiváží poznání, že pro budoucnost komunistického hnutí je nutná rehabilitace obětí padesátých let. Vykládat tento moment jeho života jako jakési prreformní nastavení by ale bylo mylné, vždyť šlo o reformu nařízenou z Moskvy.

Odpůrce Novotného

Brzy se Dubček střetává s prvním tajemníkem ÚV KSČ a prezidentem republiky Antonínem Novotným, známým svým negativním postojem ke Slovensku. Dubček patří ke slovenským komunistům prosazujícím revizi procesů s tzv. slovenskými buržoazními nacionalisty z let 1951–1953. Logicky se tak na počátku 60. let dostává do Kolderovy komise, která má odsouzení například Gustáva Husáka prověřit a oběti politických procesů rehabilitovat.

Novotný měl přítom na procesech podíl, a tak celá situace hrozila dalším konfliktem. Zvláště poté, co se Husák po propuštění začal kriticky vyjadřovat ke stavu ekonomiky, ale i politiky Novotného režimu. Tady se poprvé výrazněji ukazují limity Dubčekovy ochoty k nápravě křivd, a tedy k reformě jako takové. Patřil sice k těm, kteří pomohli lidem jako Husák na svobodu, ale jeho otevřenou kritiku stavu společnosti a politiky odmítal.

V roce 1967 je už pozice Antonína Novotného, který mezitím přišel o svého sovětského spojence Nikitu Chruščova, neudržitelná. Když v srpnu při oslavách SNP vypustí několik nemístných výroků a odmítne připravené dary, popudí proti sobě Slováky definitivně. Postupně tak vznikne proti Novotnému účelová koalice složená ze Slováků v ÚV KSČ, reformistů typu Oty Šíka nebo Josefa Smrkovského a jejich týmů a několika solitérních kritiků stavu KSČ, jako byl předválečný komunista František Kriegel.

V říjnu 1967 na zasedání pléna ÚV KSČ dojde ke střetu s křídlem Novotného a Dubček poprvé výrazně vstoupí do hry. Na plénu kritizuje stav strany, a je to kritika z jeho úst natolik překvapivá i pro jeho spolustraníky z předsednictva ÚV KSČ, že jej Martin Vaculík veřejně napadne, že jinak mluví na jednání předsednictva a jinak na plénu. Dubček si vyžádá zápis ze schůze předsednictva, který dosvědčí, že Vaculík blafuje. Novotný Dubčekovi přeje všemi vmete, že je nacionalista.

Nátlak na Novotného, aby odstoupil z vedení strany, je už tou dobou tak masivní, že jej nezastaví ani rychlá Brežněvova návštěva Prahy v listopadu 1967. Brežněv při ní ostatně Novotného vyloženě nepodpořil a v noci raději jednal několik hodin mezi čtyřma očima s Dubčekem. Nejspíš se jej snažil přivést k tomu, aby Slováci situaci zklidnili, ale bylo už pozdě. Novotný na počátku ledna 1968 skládá funkci prvního tajemníka strany a navrhuje na své místo právě Dubčeka.

Zvažovaných kandidátů bylo více, ale svými ambicemi se natolik drželi v šachu, že se hledalo kompromisní řešení. A tím se stal nekonfliktní šéf slovenských komunistů, navíc s jednoznačně prosovětskou orientací a zkušeností ze života a studia v SSSR. Nastupující pražské jaro získalo svou lidskou tvář.

Hra o čas

Následující měsíce ale měly ukázat, že lidské sympatie jsou příliš malá devíza do složité situace, kam se Dubček dostal. Účelové spojenectví uvnitř pléna ÚV KSČ, které dokázalo sesadit Novotného, ztratilo své pojitko. Na dalším se už shodli jen těžko nebo vůbec. Navíc změna ve vedení nemohla stačit, bylo třeba nabídnout nový plán. Akční program, jak jej nazvali, přišel ale pozdě.

Jakmile se jednou řekla slova jako liberalizace a demokratizace, vyložila si to média, ale hlavně velká část společnosti jako směřování ke svobodě, což ale neměli komunisté na mysli. Dubčekovi i dalším zastáncům reformy šlo především o renesanci pověsti KSČ a její role ve státě. Ze strany násilně dominující se měla znovu stát stranou masově podporovanou, což vyžadovalo získání si důvěry obyvatelstva. Jak toho ale dosáhnout bez voleb?

Pražské jaro a s ním spojená naděje na uvolnění politické diktatury navíc vybudí ambice dalších politických sil o podíl na moci. Sociální demokraté se snaží obnovit svou činnost, vznikají politické kluby jako KAN nebo K 231 a usilují o legalizaci. Reformisté

ve vedení KSČ jsou proti, o konzervativních nemluvě. Média od března 1968 píšou a vysílají tak svobodně jako desítky let před tím ne, dokonce v červnu donutí stát zrušit cenzuru. Den nato vychází text Ludvíka Vaculíka iniciovaný pracovníky Akademie věd Dva tisíce slov. Kritika režimu tak ostrá, že Dubček musí situaci vysvětlovat Brežněvovi a rovnou nařizuje připravit opatření, která by za čas cenzuru zase obnovila. Ihned to nešlo, vlna odporu by byla příliš masivní.

V roce 1989 byl Alexander Dubček už jen člověk, který opakovaně dokazoval, že není a nikdy nebyl politikem v pravém slova smyslu (na snímku v listopadu 1989 v sídle Občanského fóra v pražské Laterně magice. Foto: ČTK / AP Mezinárodní linka pražského jara je pak přesným důkazem, v jak složité situaci Dubček byl. Doma zažívá několikarychlostní vývoj (společnost a média míří k liberalizaci, reformní komunisté usilují o větší podporu svých snah, konzervativci brzdí, co to jde), mezi zeměmi Varšavské smlouvy ale postupně sílí obavy. Především NDR, Polsko, Bulharsko a také Maďarsko hleděly na pražské jaro kriticky.

Už v únoru 1948 v Praze při oslavách dvaceti let od února 1948 se Brežněv i představitelé dalších čtyř zemí paktu stavěli k reformě v Československu ostražitě. V březnu v Drážďanech už Dubček peskuje otevřeně. V květnu na jednání v Moskvě slibují Dubček a Smrkovský Brežněvovi, že zkrátí odvážné intelektuály, zamezí vzniku dalších politických stran, zastaví kritiku Sovětského svazu v médiích atd.

Doma pak tyto kroky podnikají buď pozvolně nebo vůbec, ale hlavně o nátlaku zvenčí veřejně nemluví. Hrají o čas. Dubček plánoval, že na začátek září svolaný sjezd KSČ zvolí ještě více reformní vedení strany, schválí Akční program, podpoří jeho politiku. Kdo by pak mohl co namítnout. Sověti a další země Varšavského paktu hrály proti tomuto plánu.

Vláčen veřejným míněním

Další události jako poslední velké jednání se Sověty v Černé nad Tisou na přelomu července a srpna 1968, následná okupace a její důsledky jsou už jen logickým výsledkem tohoto vývoje. Co ale v takové chvíli s Dubčkem – symbolem socialismu s lidskou tváří? Už při jednáních v Moskvě po okupaci se Dubčekovi kritici vyjadřovali k jeho dalšímu osudu jednoznačně – nechat ho ve funkci, aby se zprofanoval tím, že reformy spojené se svým jménem sám popře. Jinak se z něj stane oběť a symbol.

V říjnu 1968 Dubček stejně jako velká část reformistů hlasuje pro „dočasný“ pobyt sovětských vojsk u nás a nedbá staniců podpisů pod peticemi žádajícími, aby tuto smlouvu nepřijímali. V listopadu navrhne vedení KSČ odpískání Akčního programu, přestože studenti i dělníci několik dní stávkují, aby to nedělali.

V dubnu 1969 opouští vedení KSČ a nechává se dosadit do čela Federálního shromáždění. V této roli pak k prvnímu výročí okupace spolu s premiérem Černíkem a prezidentem Svobodou podepisuje tzv. pendrekové zákony. De facto stanné právo umožňující policii a soudům zatýkat a uvěznit občany demonstrující proti okupaci.

Nabízí se otázka, zda Dubček jako lídr pražského jara selhal. Nikoli, Dubček nebyl politicky naivní, jak se domnívali jeho oponenti jako šéf vychodoněmeckých komunistů Ulbricht nebo Polák Gomulka. Věděl, jakou hru hraje, a měl představu, jak by se i v daných podmínkách měla a mohla uhrát. S čím ale neuměl pracovat, byl tlak veřejného mínění a médií. Dokázal je využít, když usiloval o odchod Novotného nebo o podporu pro Akční program a další své kroky. Ale ve chvíli, kdy se veřejné mínění nepotkává s plány a kroky vedení strany, kdy jde mnohem dál, nedovedou je funkcionáři jako Dubček ukrotit ani vyslyšet. Jedno neuměli, druhé nechtěli.

Odkaz jako varování

Jakmile se pak Dubček ocitne mimo aparát níkomunistickou politiku, zůstává osamocen. Za normalizace se na rozdíl od mnoha svých soupeřů z pražského jara nezapojí v disentu, nepodniká mnoho kroků proti Husákovu režimu a ještě v listopadu 1989, když jej dav v Bratislava vyvolává při demonstracích, váhá, zda je to ta chvíle, kdy se má přidat. Nebyla. Poznal to ve chvíli, kdy se přidal, ale jeho slova o socialismu s lidskou tváří se už s přáními davu míjela. Jeho pohled zůstal otočený do minulosti. Ale rozhodně v tomto nebyl sám. Patrně nikdo z reformistů pražského jara nebyl připraven na střet s kremelskou mocí na jedné straně a s tlakem veřejnosti doma na druhé, ale ani na skutečně svobodné politické poměry.

Alexander Dubček tak ve výsledku nebyl politik v tom významu, v jakém ten pojem používáme dnes. Byl funkcionář strany, která uměla vládnout (a dokonce plánovat i reformu sebe sama) jen v podmínkách mocenského monopolu. V tomto ohledu jeho příběh nenabízí mnoho inspirací pro dnešek. Má ale pro všechny příští politiky význam odstrašujícího příkladu. Především v omylu, že demonstrováná podpora obyvatel a sympatie projevované jeho osobě jsou také legitimací k výkonu moci. To, že vám dav tleská nebo že vás žádá o autogram, není ještě prosba o to, abyste jeho zemi zaplétali do svých účelových politických her.

Stručně:

Před sto lety se narodil Alexander Dubček. Usměvavý komunistický politik, jehož obraz se dnes omezuje na sympatie spojené s Pražským jarem 1968 nebo na kritiku jeho reálných politických činů.

Nebyl politik v tom významu, v jakém ten pojem používáme dnes. Byl funkcionář strany, která uměla vládnout jen v podmínkách mocenského monopolu.

Má ale pro všechny příští politiky význam odstrašujícího příkladu. Především v omylu, že demonstrováná podpora obyvatel a sympatie projevované jeho osobě jsou také legitimací k výkonu moci.

To, že vám dav tleská, není ještě prosba o to, abyste jeho zemi zaplétali do svých účelových politických her.

Autor je externí spolupracovník Deníku N a historik médií. Přednáší na **FSV UK** a MUP **Praha** a vede Společnost Ferdinanda Peroutky.

Přímé spojení Šluknovska s Prahou končí. Autobusy vyjedou v neděli naposledy [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: liberecky.denik.cz, Autor: Alexandr Vanžura, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 10:40, RU / měsíc: 58 015, RU / den: 7 844, Rubrika: Z okolí, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Nová licence od Libereckého kraje narušila společnosti Quick Bus záměry.

„Jediným přímým každodenním spojením Šluknovska s Prahou jsou žluté autobusy Quick Bus. V neděli 28. listopadu ale vyjedou naposledy. Společnost totiž dostala od Libereckého kraje takovou licenci, která jí neumožňuje nabírat cestující od Svoru dál na Prahu. V takovém případě pro firmu linka, kterou provozuje na vlastní ekonomické riziko, ztrácí smysl a rozhodla se ji ukončit. Místo Quick Busu, který zde jezdí téměř sedmnáct let, by od poloviny prosince měl nastoupit krajský dotovaný dopravce.

Žluté autobusy byly nejjednodušší cestou do hlavního města například za kulturou nebo za studiem, hojně je využívali studenti pražských vysokých škol bydlících ve Šluknovském výběžku. „Pro mě to bylo nejlepší spojení do Prahy. Cesta trvá asi dvě hodiny, vlakem je to o hodinu delší. Navíc to bylo i levnější než vlak. To bude velká rána pro všechny vysokoškolské studenty z regionu,“ je zklamán z vývoje student **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Ondřej Obergruber. Ten bude muset od příštího týdne jezdit do školy přes Děčín, kde přestoupí na pražský rychlík. Autobusové spojení přitom bylo více než oblíbené. „Sehnat místo v pátečních nebo nedělních spojích bez místenky bylo téměř nemožné,“ dodává Obergruber.

Prý se nevyplácí

I přes velkou oblibu musí Quick Bus linku opustit, nedostal na něj totiž licenci tak, aby spoje dávaly ekonomicky smysl. Podle dopravce jim neumožňuje přepravovat cestující mezi Svorem a Českou Lípou. „Ekonomická situace nám v provozu této části našich přepravních služeb nedovoluje nadále pokračovat. Dopravní úřad Libereckého kraje se rozhodl zařadit úsek trasy po Libereckém kraji do kategorie závazkových, tedy dotovaných služeb,“ vysvětluje majitel Quick Busu Rostislav Bošek, proč požádal o odejmutí licence. Stávající licence končí dopravci s posledním dnem letošního roku.

Zatímco doposud jezdilo mezi Šluknovskem a Prahou až sedm párů spojů denně, nově budou jen tři, zbývající budou končit v Novém Boru. Ani jeden z nich nebude zajíždět do Varnsdorfu, jeden navíc pojedje velmi brzy ráno. Nastoupit by na ně od 12. prosince měla společnost ČSAD Liberec, kterou vlastní Liberecký kraj.

Quick Bus linku dočasně opustil již během covidových uzávěr. Protože jezdí bez dotací, nevyplácelo se mu jezdit s téměř prázdnými autobusy a na každém spoji tratil. V tu dobu bylo Šluknovsko odříznuto od přímého spojení s Prahou. Právě tím, aby se podobná situace neopakovala, vysvětluje Liberecký kraj zahrnutí linky do závazkové služby. „V roce 2020 byla s dopravcem vedena jednání směřující k podpisu smlouvy a integraci linky do oblasti veřejných služeb v přepravě cestujících. Dopravce, zřejmě vlivem okolností vyplývajících z nejisté doby, však na poslední chvíli ustoupil od této spolupráce, smlouvu s Libereckým krajem neuzavřel a provoz linky pozastavil,“ řekl mluvčí Libereckého kraje Filip Trdla s tím, že se k jednání měl vrátit po obnovení linky.

Návrat k jednacímu stolu se ale podle Trdly nekonal a Quick Bus měl přestat komunikovat s hejtmanstvím. „Dopravce Quick Bus možnost spolupráce s Libereckým krajem měl. Odmítl ji. Liberecký kraj tak rezolutně odmítá kritiku dopravce, který své spoje rušil a obnovoval bez předchozího projednání „ze dne na den“, a který evidentně neměl aktivní zájem o další spolupráci na nově připravované koncepci,“ dodal Trdla.

Podle Boška jednání dospělo do stavu, kdy by v závazku byla pouze v rámci Libereckého kraje. Ten by si mohl diktovat kvalitu autobusů, přesné časy odjezdů nebo povinné vybavení odbavovacími systémy, který stojí pro jeden autobus okolo čtvrt milionu korun. Smlouva přitom měla trvat jen tři roky. „Neměli jsme jistotu, že se nám vložené prostředky vrátí. Oznámili jsme jim, že dál v jednáních nebudeme pokračovat,“ oponuje Bošek. Ten nyní řeší, zda se proti rozhodnutí hejtmanství odvolat. Mezitím bude muset vyřešit, jakou práci dá svým řidičům a kde využije autobusy. Pro část z nich zakázky má.

Protestovala proti jadernému testování v Tichém oceánu, dnes bojuje proti nelegálnímu rybolovu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 27.11.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.11.2021 16:09, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích...

O autorovi: Tereza Koudelová

Tereza je studentkou žurnalistky na **FSV UK**. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Putin načrtl nové obrysy zahraniční politiky. Kreml se zaměřuje na šíření strachu mezi svými sousedy a na zbytku kontinentu [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 28.11.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.11.2021 21:41, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Putin teď překvapivě málo kritizuje USA, nezaobírá se Čínou ani se nechlubí svými úspěchy (ostatně není čím). O to silnější vzrůstají vzkazy posílá svým sousedům (vyjma Běloruska) a do západní Evropy.

Vladimír Putin nedávno na kolegiu ministerstva zahraničních věcí promluvil k ruským diplomatům a naznačil, na jaká témata by se měli soustředit. Naše současné vztahy s Ruskem jsou sice vinou kauzy Vrbětice na mrtvém bodě, ale to rozhodně neznamená, že bychom Rusku měli přestat věnovat pozornost. Abychom v budoucnu dokázali vzájemné vztahy vystavět na základě, na kterém měly spočívat už dávno, musíme Rusku právě teď věnovat zvýšenou pozornost.

Minulé vlády dovolily, aby značnou část ruské agendy převzal prezident Václav Klaus a následně ji uzurpoval prezident Miloš Zemanem. Jejich přístup, nejlépe viditelný při trapných a servilních pokusech hovořit s Alexandrem Medvěděvem či Vladimírem Putinem „rusky“ či odmítání tlumočení s poukazem na to, že v Česku stejně všichni rusky umí, těžko mohl na ruské straně vzbudit jiný pocit, než že jsme „jejich“.

Český ministr zahraničních věcí se [lock]oproti tomu se svým ruským protějškem k oficiálnímu bilaterálnímu jednání nesešel už více než patnáct let. Prvním krokem k navázání standardních vztahů, tedy takových, které by – řečeno s Putinem – spočívaly na „principech vtělených do Charty OSN, na suverenitě, rovnosti, nevmešování se do vnitřních záležitostí a spravedlivém řešení sporů“, je vědět, s kým máme tu čest. Pojdme se na to proto podívat.

Putin prohlásil, že hlavní směry ruské zahraniční politiky v současných složitých podmínkách mezinárodní situace (tato fráze dominovala celému sovětskému období, neboť SSSR údajně neustále čelil pokusům imperialistů o zničení) budou vtěleny do nové Koncepce zahraniční politiky (platná koncepce byla schválena v prosinci 2016). Nový dokument ještě nevznikl, ale prezidentovo vystoupení naznačilo, co by v něm nemělo chybět.

Vedle již výše uvedeného dovolávání se principů Charty OSN se zahraniční politika má stát prostředkem k zajištění „příznivých a bezpečných podmínek pro rozvoj Ruska, k řešení sociálních a ekonomických problémů, ke zlepšení kvality a životní úrovně lidí“. Proti tomu se jistě nedá nic namítnout, ale při pohledu na výsledky již jednadvacetiletého Putinova vládnutí si nelze nepoložit otázku, jak je možné, že se toho za tak dlouhou dobu povedlo tak málo?

Není však na nás, abychom takovou otázku kladli. Ti, jimž to přísluší, však mají smůlu. Putinské Rusko již dávno není zemí, kde by se bylo možné svobodně ptát, takže je celkem nepřekvapivé, že tam, kde se nikdo na nic neptá, nenajdeme ani odpovědnou vládu, ani odpovědného prezidenta.

The best in covid-19

Vzhledem k současné situaci nepřekvapuje, že se Putin vyjádřil k pandemii covid-19. Zatím ještě nebyla poražena, rizika nových vln jsou pravděpodobná a žádná země se není schopná izolovat. Rusko proto vybízí k mezinárodní spolupráci v boji s nemocí, ale „na rovném a spravedlivém základě“. Má se opírat o podporu Mezinárodní zdravotnické organizace, vzájemné uznání vakcín a očkovacích certifikátů.

Rusko se o uznání svých vakcín, minimálně v EU, snaží již delší dobu, ale zatím bez úspěchu. Stojí za zmínku, že kdykoli se příslušný unijní orgán na své ruské kolegy obrátil s dotazem, respektive požadavkem na doplnění údajů, okamžitě zazněly z řad ruského politického establishmentu ostře formulované výhrady. Těžko se ubránit pocitu, že ruské politické elity odmítají možnost klást otázky nejen svým občanům, ale i nám. A to dokonce i v případech, které se bezprostředně dotýkají naší bezpečnosti.

V souvislosti s covidem stojí za zmínku minimálně ještě jeden faktor. Rusko patří mezi vůbec nejhůře postižené země na světě. Podle oficiálních údajů již několik týdnů v řadě denně umírá více než tisíc lidí. Zdá se přitom pravděpodobné, že oficiální statistiky jsou hrubě zkreslené. Od začátku pandemie Rusko oficiálně uvádí 266 tisíc mrtvých, ale server gazeta.ru například zveřejnil zprávu, že od té doby zemřela čtvrtina dosud žijících veteránů druhé světové války, téměř 313 tisíc lidí. Samozřejmě, že každý z nich nezemřel na covid, ale vzhledem k jejich věku a s přihlédnutím k mizerné úrovni zdravotního zabezpečení a nízké úrovni proočkování se zdá pravděpodobné, že právě je musela pandemie mimořádně těžce zasáhnout.

Veteráni však nejsou jedinou ani největší rizikovou skupinou v Rusku. Na ruských sociálních sítích je možné zachytit informace, že s největší pravděpodobností každá pátá oběť viru ve světě připadá na Rusko. Oficiální webová stránka Komunikačního centra vlády RF pro boj s Covidem pro 23. listopad 2021 uvádí, že ve světě v tento den zemřelo 5828 lidí a z toho na Rusko připadá 1243 úmrtí, zhruba tedy jedna pětina. Tento údaj však ostře kontrastuje s informací uvedenou na stejné stránce, že ve světě je již 5 174 212 obětí, ale v Rusku „jen“ 266 579. Ptát se, jak je na tom Rusko s covidem je tedy více než namístě, zatím ale vše nasvědčuje tomu, že Kreml takové otázky považuje za cosi, co odporuje jeho představám o „rovném základu a spravedlnosti“.

Covid však v tomto ohledu zdaleka nepředstavuje jediné globálně rezonující téma, k němuž Moskva přistupuje tímto způsobem. Týká se to, jak jinak, i klimatické změny. Podle Putina je Rusko jedním z lídrů globální dekarbonizace a je připraveno dosáhnout uhlíkové neutrality nejpozději do roku 2060 (a možná i dříve). Problém však je, že pod pojmem lídr se standardně rozumí někdo, kdo se pohybuje v čele, respektive je první v cíli, USA a EU se však zavázaly stejného cíle dosáhnout o deset let dříve... Nikde není psáno, že se jim to podaří, ale Putin pro jistotu před ruské diplomaty postavil jednoznačně formulovaný úkol: „aktivně se postavit pokusům EU a USA přivlastnit si právo diktovat klimatickou agendu a vyvářet k tomu příslušné normy“.

Berte nás vážně, nebo...

Za největší bezprostřední výzvu Putin označil situaci na Ukrajině. Diplomaté mají být i nadále aktivní v pomoci krajanům, včetně rychlejší procedury udělování státního občanství, tedy „výrobě Rusů“ za hranicemi Ruska. Ukrajina, za podpory Francie a Německa, prý nedodržuje tzv. Minské dohody a západní partneři dodávají Kyjevu smrtící zbraně. Západ, zejména USA a NATO, pořádají v Černém moři a na dalších místech v bezprostřední blízkosti ruských hranic provokativní vojenská cvičení, která mohou kdykoli přerůst do otevřeného konfliktu. Rusko, které pochopitelně o žádný konflikt nestojí, však zatím prý marně Západu naznačuje, že existují „nepřekročitelné červené linie“.

Škoda že se nikdo z ruských diplomatů Putina nezeptal, jak je možné, že země, která se pod jeho vedením „pozdvihla z kolen“ (kam ji prý uvrhl rozpad SSSR a neodpovědná politika slabého prezidenta Borise Jelcina) a údajně díky anexi Krymu a vojenskému dobrodružství v Sýrii opět získala plný respekt mezinárodního společenství, už zase řeší problém nedostatečného respektu.

Možná tomu tak bylo proto, že Putin zdůraznil, že rostoucí napětí na západních hranicích přináší i pozitivní výsledky. Čím déle bude napětí trvat, tím lépe, protože díky tomu nikoho nenapadne, aby strkal nos do našich věcí. Televizní stanice ruského ministerstva obrany TV Zvezda ve své reportáži nazvané „Krok od katastrofy. Proč Kreml NATO upozornil na červené linie“ nadšeně prohlásila, že „na západní vojenská dobrodružství je Rusko připraveno odpovědět silou, neboť mu jazyk síly není neznámý. Bojí se nás a to znamená, že nás berou vážně“.

Tuto část svého vystoupení pak Putin uzavřel konstatováním, že směrem na Západ je třeba domoci se bezpečnostních záruk.

Pokud by se bylo možné ptát, pak by jistě zazněla otázka, jak je možné, že Rusko dospělo do situace, kdy všechny již existující bezpečnostní garance byly ztraceny, takže se o nich bude muset začít jednat znovu.

Moc toho k chlubení nezbývá

Poslední část svého projevu věnoval Putin nové krizi na bělorusko-polských, respektive unijních hranicích. Migrační krize, kterou dle jeho dřívějších slov Západ vyvolal svou neodpovědnou politikou v blízkovýchodním regionu, je zneužívána k zesílení nátlaku na Bělorusko. Západ přitom prý ignoruje humanitární závazky a přihlíží tomu, jak polské bezpečnostní složky používají proti bezbranným migrantům slzný plyn. Rusko bude pokračovat v prohlubování integrace s Běloruskem, bude i nadále přispívat mírovému urovnání sporů mezi Arménií a Ázerbájdžánem na Blízkém východě a budování eurasijské integrace, neboť právě do asijsko-pacifické oblasti se z euroatlantické oblasti přeneslo těžiště světových hospodářských aktivit.

Zaznělo v Putinově vystoupení něco překvapivého, či zásadně nového? Ne. Vše, co bylo řečeno, jsme slyšeli už mnohokrát. V projevech všech politiků je standardem, že mají tendenci zveličovat své vlastní úspěchy a problémy či neúspěchy konkurentů. Pro hlavy států či šéfy vlád to platí obzvláště. V tomto ohledu tedy není nikterak překvapivé, že Putin byl ironický a kritický k Západu a přezíravý, pohrdavý například k Ukrajině.

Překvapivě málo aktivně se však vymezoval vůči USA a prakticky nezmínil Čínu. V minulých letech byl rovněž mnohem aktivnější při uvádění vlastních úspěchů, ale těch se mu v poslední době – včetně těch virtuálních – zásadně nedostává. Anders Aslund a Maria Sněgovaja v analýze pro think tank Atlantic Council uvedli, že západní sankce těžce zasáhly ruskou ekonomiku. Od roku 2014 rostla v průměru o 0,3 procenta ročně, přičemž celosvětový průměr byl 2,3 procenta ročně. Omezily zahraniční úvěry a přímé zahraniční investice a mohly snížit hospodářský růst Ruska o 2,5–3 procenta ročně; tedy asi 50 miliard dolarů ročně.

Ruská ekonomika pravděpodobně znovu výrazně neporoste, dokud Kreml nepřesvědčí Západ, aby sankce zmírnil. Není pak divu, že všechny podstatné socioekonomické ukazatele vykazují trvale sestupnou hodnotu a ratingy Putinovy oblíbenosti, respektive souhlasu s jeho politikou jsou rovněž na sestupu. Vzhledem k tomu, že v Rusku neexistuje skutečná opozice, se to zatím nikde a nijak neodráží, ale propad popularity i souhlasu s politikou je zjevně tak obrovský, že jej nerozporují ani oficiální média.

V minulých letech však socioekonomické neúspěchy bývaly kompenzovány údajnými úspěchy na poli politickém. Objektivně je Putinovým „úspěchem“, že letos v dubnu vstoupil v platnost zákon, díky kterému může setrvat u moci až do roku 2036, ale kupodivu necítil potřebu zmínit ani tuto skutečnost.

Z Putinova projevu, respektive z tónu, ve kterém byl pronesen, je tak nakonec nejzajímavější to, co zdůraznila TV Zvezda, totiž skutečnost, že je Rusko spokojeno se stavem, kdy se ho Západ údajně bojí. Armádní žurnalisté nepochybně interpretovali Putinova slova správně a právě od tohoto závěru by se, minimálně pro nejbližší roky, měly odvíjet veškeré evropské úvahy o podobě budoucích vztahů s Ruskem.

Samozřejmě, že Rusku i nadále zůstává zachován obrovský surovinový potenciál, který by stálo za to rozvíjet, ale v současném stavu to není země, která by stála o spolupráci a dialog. Právě v dialog a spolupráci, a to včetně oblastí politické a vojensko-bezpečnostní, jsme doufali od 90. let až do anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny. Výsledek? Nepochopení a oboustranná frustrace. Teď se v Moskvě upínají k nové „kvalitě“, ke strachu, který chtějí vzbuzovat u sousedů. Upřímně, je to vlastně to jediné, čeho je Putinovo Rusko – vedle rozpoutání války – schopné.

Stručně:

Vladimir Putin vystoupil před ruskými diplomaty a naznačil, na co by se měli v nadcházejícím období zaměřit. Překvapivě nekritizoval USA, nezaobíral se Čínou ani se nechlubil svými úspěchy (ostatně není čím). O to siláčtější vzkazy posílá svým sousedům (vyjma Běloruska) a do západní Evropy. Chce, aby se Ruska ostatní báli.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd UK** a Metropolitní univerzitě **Praha**.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Přímé spojení Prahy se Šluknovskem končí

TISK, Datum: 29.11.2021, Zdroj: Jablonecký deník, Strana: 2, Autor: ALEXANDR VANŽURA, Vydáno: 570, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 01:41, Čtenost: 2 010, Rubrika: Jablonecko,region, AVE: 10 651,08 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Nová licence od Libereckého kraje narušila společnost Quick Bus záměry. Šluknovsko – Jediným přímým každodenním spojením Šluknovska s Prahou jsou žluté autobusy Quick Bus. V neděli ale vyjedou naposledy. Společnost totiž dostala od Libereckého kraje takovou licenci, která jí neumožňuje nabírat cestující od Svora dál na Prahu. V takovém případě pro firmu linka, kterou provozuje na vlastní ekonomické riziko, ztrácí smysl a rozhodla se ji ukončit. Místo Quick Busu, který zde jezdí téměř sedmáct let, by od poloviny prosince měl nastoupit krajský dotovaný dopravce.

Žluté autobusy byly nejjednodušší cestou do hlavního města například za kulturou nebo za studiem, hojně je využívali studenti pražských vysokých škol bydlících ve Šluknovském výběžku.

„Pro mě to bylo nejlepší spojení do Prahy. Cesta trvá asi dvě hodiny, vlakem je to o hodinu delší. Navíc to bylo i levnější než vlak. To bude velká rána pro všechny vysokoškolské studenty z regionu,“ je zklamaný z vývoje student **Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Ondřej Obergruber. Ten bude muset od příštího týdne jezdit do školy přes Děčín, kde přestoupí na pražský rychlík. Autobusové spojení přitom bylo více než oblíbené. „Sehnat místo v pátečních nebo nedělních spojích bez místenky bylo téměř nemožné,“ dodává Obergruber.

PRY SE NEVYPLATÍ

I přes velkou oblibu musí Quick Bus linku opustit, nedostal na něj totiž licenci tak, aby spoje dávaly ekonomicky smysl. Podle dopravce jim neumožňuje přepravovat cestující mezi Svorem a Českou Lípou. „Ekonomická situace nám v provozu této části našich přepravních služeb nedovoluje nadále pokračovat.

Dopravní úřad Libereckého kraje se rozhodl zařadit úsek trasy po Libereckém kraji do kategorie závazkových, tedy dotovaných služeb,“ vysvětluje majitel Quick Busu Rostislav Bošek, proč požádal o odejmutí licence. Stávající licence končí dopravci s posledním dnem letošního roku.

Zatímco doposud jezdilo mezi Šluknovskem a Prahou až sedm párů spojů denně, nově budou jen tři, zbývající budou končit v Novém Boru. Ani jeden z nich nebude zajíždět do Varnsdorfu, jeden navíc pojedou velmi brzy ráno. Nastoupit by na ně od 12. prosince měla společnost ČSAD Liberec, kterou vlastní Liberecký kraj.

Quick Bus linku dočasně opustil již během covidových uzávěr. Protože jezdí bez dotací, nevyplácelo se mu jezdit s téměř prázdnými autobusy a na každém spoji tratil. V tu dobu bylo Šluknovsko odříznuto od přímého spojení s Prahou. Právě tím, aby se podobná situace neopakovala, vysvětluje Liberecký kraj zahrnutí linky do závazkové služby. „V roce 2020 byla s dopravcem vedena jednání směřující k podpisu smlouvy a integraci linky do oblasti veřejných služeb v přepravě cestujících. Dopravce, zřejmě vlivem okolností vyplývajících z nejisté doby, však na poslední chvíli ustoupil od této spolupráce, smlouvu s Libereckým krajem neuzavřel a provoz linky pozastavil,“ řekl mluvčí Libereckého kraje Filip Trdla s tím, že se k jednání měl vrátit po obnovení linky.

Návrat k jednacímu stolu se ale podle Trdly nekonal a Quick Bus měl přestat komunikovat s hejtmanstvem.

celý text na

denik.cz

Foto popis: QUICK BUS. Ilustrační foto: busphoto.eu

NEDELNÍK ADAMA B. BARTOŠE (64): ADVENT NA LETNÉ A BLÍŽÍ SE BOD ZLOMU [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: infokurýr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 07:47, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

To to letí. Ještě nedávno jsem zapuzoval myšlenky na Vánoce, protože mi jejich připomínání v obchodech či médiích připadalo v září nepatřičně brzké a dnes už je zapudím těžko, protože jsou téměř za dveřmi. Abyste mi rozuměli – nemám nic proti Vánocům, jen nemám rád shánění dárků, předvánoční úklid a hlavně – zimu. Ale i pro toho, kdo Vánoce zrovna nemusí, skýtají Vánoce naději – že totiž po nich se začne prodlužovat den a každým tímto dnem budeme blížit jaru a teple. A sluníčku... Vánoce jsou předěl. Vánoce jsou bod zlomu.

Po nejkratším dnu v roce (a nejdelší noci) vždy přijde den, který bude už jen delší (a noc kratší). Po každé noci přijde ráno. Po každé zimě přijde jaro. A po každé válce přijde mír.

Dnes jsme ve válce a nemusíme si zastírat, že se v ní bojuje o hodně, protože dobře víme, že se v ní bojuje o vše. Ale žádná válka netrvá věčně. Jednou přijde její rozuzlení.

Tak tomu bude i s válkou, kterou proti nám rozpoutali ti, kteří řídí tento svět. Jednoho dne skončí.

Otázka je, jak z ní vyjdeme. Zda poražení, nebo vítězství. Zda přežijeme, nebo zemřeme. Ale jde i o něco mnohem subtilnějšího – zda si zachováme čest a důstojnost i v těžkých chvílích, či zda si v této válce budeme počínat nemorálně. A protože to není válka země proti zemi, ani aliance zemí proti alianci zemí, nýbrž válka mezi Dobrem a Zlem, kde linie mezi nepřátelskými stranami postupuje celými zeměmi, celými kontinenty, celým světem, podle toho, zda se jednotlivci přidali na stranu Dobra či Zla, budou i v naší zemi vítězové a poražení. V čase Adventu, kde by měl člověk přemýšlet i nad věcmi, které ho přesahují, není špatné se zamyslet, kde se v této válce nacházíme – každý jeden z nás. I když zamyslet by se měli především ti, kdo stojí na straně vakcinačního teroru.

Vím, že to nebude znít příliš pokorně, ale nezamýšlím se nad otázkou, nestojím-li náhodou v tomto boji nevědomky na straně Zla. Dobře totiž rozumem vím a srdcem cítím, že když jsem pro život, pro svobodu, pro lid, pro národ, nemohu se mýlit a nemohu být na špatné straně. Ovšem druhá strana takovou jistotu mít nemůže. Možná si myslí, že ano – vždyť i jí jde přece o zdraví lidí a o přežití lidí, o bezpečnost a vyřešení pandemie a kdesi cosi... Ale otázka je – za jakou cenu? Za cenu ztráty svobody, za cenu ohrožení našich životů něčím mnohem nebezpečnějším, než je virus sám, za cenu pošlapání lidských práv, za cenu lidského ponížení, za cenu zničených rodin, za cenu mrtvých na lockdown, za cenu lidských, rodinných i firemních bankrotů, za cenu rozvratu státní ekonomiky, za cenu ztráty duševního a fyzického zdraví národa, za cenu ještě většího zotročení naší země korporacemi apod. Možná si myslí, že očkování je oním „dobrem“ a my, kteří jsme proti němu, jsme automaticky ti zlí. A že je nutno k prosazení očkování (jejich domnělého dobra) obětovat nějaké zásady, nějaké svobody či

dokonce nějaké životy. Možná ve své fanatické víře v dobro jsou přesvědčeni, že nějaký koncentrák pro popírače by nebyl tak špatným nápadem, protože – když se kácí les, létají třísky, a když se celosvětově prosazuje domnělé dobro, nemusejí mít špatné svědomí z „vedlejších ztrát“.

Takto možná někteří skutečně uvažují. A někteří jsou dokonce tak nehorázně drzí, že se nerozpakují a píšou to i veřejně do novin. Třeba politoložka Běla Plechanovová v LN (22. 11. 2021) nazývá nás, kteří se nechceme očkovat a podle jejího názoru chceme pouze užívat „veřejných statků“, aniž bychom přinesli nějakou oběť (rozuměj podstoupení vakcinace) – „černými pasažéry“. Neptejte se mne, jak k tomu dospěla, protože můj rozum to nebere. Ale někteří lidé jsou skutečně uvnitř tak morálně pokrivení, že dovedou vyprodukovat podobný text plný výhrůžek, které by se daly klasifikovat jako „návod k páčání trestného činu apartheidu a diskriminace skupiny lidí ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) a § 402 odst. 2 písm. a) a b) tr. zák.“ – lidsky řečeno k rozpoutání občanské války proti nám, neočkovaným.

Politoložka se v textu zamýšlí, jak nás, zlobivé, donutit, abychom vakcínu přijali a pokud se budeme i tak vzpouzet, jak nás alespoň potrestat. „Jste černí pasažéři, kteří se odmítají podílet na nákladech udržení společného zdroje, jímž je funkční zdravotnický systém dostupný stále pro všechny. Jako každého černého pasažera, pokud je dostižen, vás čeká pokuta,“ píše. Už tady jsem se ztratil. Cože? Zdravotní pojištění si platím, stejně jako každý jiný odpírač očkování – zákon nám ani nic jiného neumožňuje, když platbu zdravotního pojištění činí povinnou. Proč bych se tedy měl cítit jako někdo, kdo něčeho zneužívá? Plechanovová je ale jiného názoru a už pro nás dokonce vymyslela trest, jako bychom snad my – neočkovaní – nebyli už nyní trestáni a diskriminováni více než dost. Když prý chytíme covid a nevyлéčíme to doma čajem, ale skončíme v nemocnici, neměla by naše léčba být hrazena z veřejného pojištění, které si platíme. Jinými slovy, museli bychom to zavaknout vedle našich povinných odvodů do zdravotnictví.

Nedosti na tom, títo lidé, kteří se přidali na stranu Zla, jsou tak fanatictí, že jdou až do pověstných hrdel a statků: když by nám prý ani léčba v nemocnici nepomohla a my zemřeli, „dědictví po vás bude zatíženo solidním dluhem, tedy pokud z toho dědictví vůbec něco zůstane. To bude cena za vaši osobní svobodu neočkovat se,“ vyhrožuje osoba, která vyučuje – jak jinak – na **FSV**

UK.

Tyto bláznivé myšlenkové konstrukce přitom staví na vyhaných argumentech o tom, že neočkovaní jsou ti, kteří zahlcují nemocnice, ačkoli přitom dobře víme, že je tomu spíše naopak – na JIPkách leží především očkovaní (a přesto nakažení a tudíž rozhodně ne bezinfekční) pacienti, než my – neočkovaní. To ale fanatické politoložce nebrání v tom, aby i nadále vše obracela na hlavu a nakonec vinila nás, neočkováné, i z toho, že hostinští mají menší tržby: to, že „neočkovaní černí pasažéři“ mají chystanými opatřeními vlády zabráněno využívat určitých služeb nekritizuje (nevadí jí, že je to nemorální, protizákonné a diskriminační), ale ještě nás obviňuje, že tím způsobujeme snížení příjmů provozovatelů, „kterým pak bude třeba ze společných zdrojů vyplácet kompenzace. No řekněte, není to Hlava 22,“ ptá se Plechanovová? No řekněte, není Plechanovová – tři tečky? ptám se já.

Tento příklad až náboženského fanatismu (covidianství), příklad toho, jak ve jménu domnělého dobra jsou někteří lidé ochotní nenávidět své názorové oponenty, jsem nevybral záměrně, prostě mi to jen někdo poslal do mailu. Abych si udržoval duševní čistotu, snažím se aktivně nevyhledávat podobné výblitky Svědků Covidových, ale když už mi někdo něco takového pošle, přečtu si to. Jistě byste našli příklady jiné, možná i trefnější. Paní Plechanovová, kterou jsem do té doby našťěstí neznal, je jistě přesvědčena, že koná dobro a v současné válce stojí na té správné straně.

Ale proč vám to píšu. Vy, co čtete mé nedělníky, víte podobně jako já, kde je Pravda. Co je Dobro a co Zlo. Jistě i my musíme zpytovat svědomí v jiných záležitostech, ale zamýšlet se, zda náhodou v této velké finální globální válce nestojíme na temné straně, nemusíme. Zkuste ale v tomto smyslu apelovat na vaše známé, příbuzné, kamarády nebo prostě jen lidi, které vám osud postaví do cesty (třeba na vás budou v obchodě zpoza roušky něco huhlat a ač jim nebudete přes tu jejich roušku rozumět, možná vám dojde, že vám asi nedávají, že vy ji nemáte), kteří nepochopili, o co tady jde a naopak se snaží z nás dělat ty špatné a zkuste je lidsky přimět k tomu, aby si připustili, že vše může být trochu (nebo spíše dosti) jinak a že to pak znamená, že jsou na špatné straně oni. Ty, kteří se pro Zlo rozhodli aktivně a dobrovolně, ty samozřejmě nepřesvědčíme. Ale jde o to, abychom přesvědčili lidi zmatené, neinformované, propagandou ovlivněné.

Tato válka je do jisté míry informační válka a to, zda v ní uspějeme, záleží sice na naší odvaze a statečnosti i na míře připravenosti přinést oběti, ale ještě dříve na tom, jaké máme informace. Nepopírám, že naši oponenti mohou být horliví a zapálení pro svou věc, že do toho dávají mnoho své energie apod., že skutečně bojují ze všech sil – ale když mají špatné informace, stojí na špatné straně a neznalost je neomlouvá. Jsou spoluviníky a spolupachatelé Zla, i kdyby to dělali z nevědomosti.

Začal jsem úvahou o Vánocích a o tom, že po vánočních svátcích se zase vracíme ke slunci a k životu. Je to tak jakýsi bod zlomu. Ať jste věřící, nebo ne, Vánoce v sobě obsahují prvek naděje. Je zima a brzy se stmívá, ale od tohoto dne bude zase lépe.

První kauzy a první personální obměny ve vládě

TV, Datum: 28.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 10:06, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 392 686,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Díky, že se díváte. Dobrý večer. První kauzy a první personální obměny ve vládě, která ještě ani nevznikla. Potom, co se objevily nejasnosti kolem finančních transakcí a podezření na možný střet zájmů Věslava Michalíka, se místopředseda Starostů vzdal nominace na ministra průmyslu a obchodu sám. Jak moc to pozdrží vznik nové vlády? A jaká další slabá místa budoucí kabinet má? Téma pro lvu studenou.

Věslav MICHALÍK, místopředseda hnutí /STAN/

Nejlepším řešením té situace je moje odstoupení z té nominace na ministra průmyslu a obchodu. Ten důvod není, že bych si myslel, že je něco na tom podnikání špatného, nebo že bych nedokázal řešit ten potenciální střet zájmů. Tahle vláda potřebuje být nositelem změny.

Vít RAKUŠAN, předseda hnutí /STAN/

My jako hnutí STAN tvrdíme, že on skutečně nespáchal nic, co by bylo nelegální. My nemáme pocit, že by někdy překročil

zákon.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Michalík se vzdal své nominace na post ministra průmyslu a obchodu poté, co vyšlo najevo, že si firmy spojené s jeho rodinou půjčily několik milionů eur od anonymní kyperské firmy, kterou vlastní jeho manželka.

Věslav MICHALÍK, místopředseda hnutí /STAN/

Policie vůbec podnikání této firmy neprověřovala, prověřovala pouze ohlášení banky, platby, která souvisela s půjčkou mé ženy od firmy, kterou tedy stoprocentně vlastnila a žena doložila, co se s těmi penězi stalo, jak je vrátila.

Miroslav KORECKÝ, komentátor, MF DNES

Převáděl přes nějakou firmu na Kypru peníze ve své rodině, není nic proti ničemu, možná je to na samé hraně někde zákona, ale u politika už je to problém.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Už samotné podnikání na Kypru budí otázky. Ostrovní zemi totiž experti považovali za daňový ráj, pro který je typické třeba to, že umožňuje skrýt jméno skutečného majitele, původ peněz, které přes firmu proudí nebo má velmi výhodné daňové podmínky pro podnikání.

Věslav MICHALÍK, místopředseda hnutí /STAN/

My jsme se ženou založili firmu, která dělala investice, vybrali jsme si z možných destinací tu, která pro takovou činnost je vhodná, protože má anglosaské právo z důvodu toho, že má smlouvy o zamezení dvojího zdanění a taky z toho důvodu, že kapitálové transakce mají výhodnou daňovou sazbu.

Milan EIBL, analytik, Transparency International

My máme od něj nějaká prohlášení, ale nemáme žádné důkazy, nemám žádné dokumenty, které by nám ten příběh rozkryly a byly by i poučením třeba pro nějaké jiné kandidáty do budoucna.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Ještě předtím, než vyšly najevo informace o podivném podnikání na Kypru, se začalo diskutovat, jestli by Michalík nemohl být jako ministr průmyslu a obchodu ve střetu zájmů. Jeho rodina totiž vlastní 96 % investičních fondů Valour, který ovládá solární elektrárny. Sám Michalík má ve fondu třetinový podíl v hodnotě asi 200 000 000 Kč. Jako ministr průmyslu a obchodu by se tak mohl dostat do zjevného střetu zájmů. Když by případně rozhodoval o lepších podmínkách pro vlastní podnikání.

Milan EIBL, analytik, Transparency International

Správně by ten ministr neměl sedět na dvou židlích, při rozhodování by měl mít v hlavě pouze ten veřejný zájem a nikoliv takového toho brouka vzadu, který by říkal, ha, ale já vlastně 2 solární elektrárny, takže pokud já jim přidám některá procenta, sám z toho budu profitovat.

Věslav MICHALÍK, místopředseda hnutí /STAN/

Já jsem on už v minulých dnech oslovil fond, jaké jsou možnosti řešení, buď já bych prodal akcie v tom fondu, anebo by fond musel prodat ty solární energie.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Finanční problémy už jednou zhatily Michalíkovu cestu do celostátní politiky. V roce 2010 měl kandidovat do Poslanecké sněmovny za TOP 09 s podporou Starostů. Nakonec z kandidátní listiny ale zmizel, a to kvůli podezření, že byl zapojen do daňového úniku. Policie nakonec Michalíka neobvinila. Podle expertů tady ale bylo mnoho varovných signálů. Na možné problémy s jeho osobou a Starosty na to měla dokonce upozornit analýza. Jenže hnutí ho i přesto nominovalo na ministra.

Milan EIBL, analytik, Transparency International

Tohle to bereme jako něco, co si měla samotná strana vyřešit už předtím a ptát se těch svých kandidátů, jestli náhodou neexistuje něco, co nedokáží zodpovědně vysvětlit.

Vít RAKUŠAN, předseda hnutí /STAN/

Nominace hnutí STAN na tuto funkci byla dána odborností i politickou zkušeností.

David JÁGR, politolog, FSV UK

Pan Michalík se i podílel na programu právě hnutí STAN. On sám je spoluzakladatelem hnutí STAN. Stejně tak se podílel na programu koaliční vlády. Takže určitě to bude oslabení pro tuto vládu.

Iva STUDENÁ, redaktorka

O tom, kdo Michalíka ve vládě nahradí, tak Starostové rozhodovali v neděli. Nabídku měl dostat třeba ekonom Filip Matějka nebo bývalý hejtman Plzeňského kraje Josef Bernard. Ten ji ale odmítl a dal přednost vedení rozpočtového výboru.

Petr FIALA, designovaný premiér /ODS/

Jméno kandidáta na příštího ministra průmyslu dodám panu prezidentovi po pondělí, protože zítra se na něm domluví s panem předsedou Rakušanem.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Michalík není první kandidát, za kterého se musela hledat náhrada. Po vnitrostranickém tlaku ztratil Pirát Jakub Michálek zájem o pozici ministra pro legislativu. Dalším nominantem nové vládě, který by se mohl dostat pod tlak, je kandidát na ministra spravedlnosti za ODS Pavel Blažek. Významný záklisní hráč v Brně třeba pomohl dojednat širokou koalici na brněnském magistrátu, která vynesla do pozice primátorky Markétu Vaňkovou. Blažek dostal od hnutí Žít Brno přezdívku Don Pablo a ve sněmovně pak pobavil poslance.

Pavel BLAŽEK, kandidát na ministra spravedlnosti /ODS/ /Zdroj: PSP ČR, říjen 2018/

Já si tak sedím pěkně doma v Brně a najednou se ze všech novin patřící Agrofertu na mě hrne nějaký Don Pablo, tak si říkám, o kom pak to asi pišou. A pak se konečně dozvím od šéfredaktora Lidových novin, že jediný žijící Don Pablo jsem já.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Policisté nedávno prověřovali jeho roli v kauze Stoka. Žádné obvinění ale nepadlo. Blažek vadí třeba některým Pirátům.

Mikuláš FERJENČÍK, bývalý poslanec /Piráti/ /Zdroj: Twitter/

"Věslav Michalik kvůli střetu zájmů nenastoupí do vlády. Jsem rád. Je potřeba zvednout latku. Doufám, že budou média věnovat stejnou pozornost i střetu zájmů Pavla Blažka, kandidáta na ministra spravedlnosti, který má za manželku exekutorku a v kauze stoka ho vyšetřuje policie."

Milan EIBL, analytik, Transparency International

On je aktivním účastníkem v živé kauze, které prošetřuje státní zastupitelství, policie. A on, pokud se má dostat na špičku té spravedlnosti a vést to, už jenom to jeho postavení bude zavdávat tomu, že tam může docházet k tomu ovlivňování.

David JÁGR, politolog, FSV UK

Pan Blažek je považován za velkého nebo důležitého justičního hráče a takovou šedou eminenci, zná se vlastně s každým důležitým politikem či šibrem v Brně.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Blažek ale patří mezi oblíbence prezidenta Zemana a pravidelně se spolu setkávají. Před 8 lety v roli ministra spravedlnosti v Nečasově vládě vydal do Ruska stíhaného podnikatele Torubarova, aniž počkal na výsledek azylového řízení. Tehdy to kritizovali i někteří členové vlády a i podle Ústavního soudu byl tento krok chybný.

David JÁGR, politolog, FSV UK

Vazby na prezidenta Zemana u něj jsou dlouhodobé, vlastně trvají již od dob opoziční smlouvy. S panem Zemanem pravidelně konzultuje a řešili spolu různé soudce. I teď vlastně je taková spojka, která vyjednává možná mezi ODS a touto vládou a panem Zemanem.

Iva STUDENÁ, redaktorka

S kým má naopak prezident špatné vztahy, je kandidát Starostů na ministra pro evropské záležitosti Mikuláš Bek. Ten ještě jako rektor Masarykovy univerzity Zemanovi během kampaně těsně před volbami 2013 neumožnil přednášet na univerzitě. Zeman ho pak Nezval na slavnostní udílení státních vyznamenání 28. října. I během jmenování Fialy premiérem pak Zeman zopakoval své výhrady ke kandidátovi Pirátů na ministra zahraničí Janu Lipavskému, který se dlouhodobě vymezuje proti režimu v Číně nebo v Rusku.

Petr FIALA, designovaný premiér /ODS/

Výhrady přetrvávají. Nicméně já věřím, že mohou být rozptýleny těmi rozhovory, které pan prezident povede. A já nemám v úmyslu nic na té nominaci, tak jak jsem jim podal, nic měnit.

David JÁGR, politolog, FSV UK

Kdyby pan premiér neprosadil pana Lipavského, tak Piráti budou muset připravit plán B a Ivan Bartoš nastíní, že žádný plán B nemá. V případě Pirátů by muselo po výběru kandidáta zase proběhnout další referendum.

Iva STUDENÁ, redaktorka

Česko ale trápí další vlna koronaviru a taky velké zdražování. Proto podle politologů není čas na to, aby prezident jmenování vlády prodlužoval. Zeman ale trvá na setkání se všemi kandidáty na ministry, které se budou konat až do 13. prosince. Fiala chce mít jmenovanou vládu do 16. prosince, poté by s ní šel do sněmovny pro důvěru.

Situace na Polsko-běloruské hranici

TV, Datum: 28.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 12:27, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 509 842,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

I přes veškerou diplomatickou snahu Západu se uprchlickou krizí stále nedaří řešit. První repatriční lety vrací migranty do zemí jejich původu a svědectví uprchlíků potvrzují, jak drsné jsou podmínky na Bělorusko-polské hranici. Jaký bude další vývoj ve východní Evropě? Jakou má budoucnost autoritářský režim běloruského prezidenta Lukašenka? Zjišťovala reportérka Petra Matýsková.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Situace, do které by se nechtěl dostat nikdo z nás. Tisíce uprchlíků, kteří se nechali zlákat nabídkou běloruského režimu, který jim slíbil otevřít cestu do západní Evropy. Mnozí z nich se stále nevzdali svého snu. Na polské straně hranice dobrovolníci nacházejí stále další a další migranty, kteří se vydali na cestu navzdory teplotám klesajícím v noci hluboko pod bod mrazu. Umírají muži, ženy i děti. Jedna z posledních obětí, kterou polští Tataři uložili do země, je předčasně narozené dítě.

Aleksander Ali BAZAREWICZ, polský imám

Tito lidé neopustili své země, aby poznávali krásy cizích zemí. Bez ohledu na to, jak krásné Polsko je, ale aby našli lepší život, podlehl manipulacím, což není jejich chyba.

Dalimil PETRILÁK, organizace Pomáháme lidem na útěku

Lidé tam umírají. V současnosti chvíli je potvrzeno přibližně asi 15 lidí. Neoficiálně se odhaduje, že tam zemřelo několik desítek lidí, jsou potvrzené případy potratů, jsou potvrzené případy úmrtí dětí.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Běloruské úřady musely vydat víza, musely velmi dobře vědět, že ty rodiny nebo ti lidé, kteří přijíždějí do Běloruska, tak čirou náhodou v sobě neobjevili lásku k běloruským památkám.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Migranti, kteří se v rukou běloruského prezidenta Lukašenka stali zbraní proti Západu, se ocitli v kleštích. Do Polska nemohou a zpátky do Minsku nebo rodné země je běloruské úřady dlouho nechtěly pustit.

Miran ABBÁS, migrant z iráckého Kurdistánu

Říkají nám, že tu pro nás není žádné jídlo, že máme jít do Polska nebo Německa a vzít si jídlo od nich, využívají nás ve svém vlastním boji. Lijí na nás studenou vodu a říkají nám, že se máme jít osušit k nim, že do Běloruska se vrátit nemůžeme.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Poláci ale uprchlíky vrací zpátky za hraniční plot. Z 10 000 běženců se podařilo proklouznout jen málokomu.

Dalimil PETRILÁK, organizace Pomáháme lidem na útěku

Je potřeba si uvědomit, že vlastně 10 000 lidí je číslo, které, které přichází do Evropy každé 3-4 měsíce a nikdo si toho nikdy nevšiml, ať už je to přes Ukrajinu, ať už je to přes další jakoby vnější hranice Evropské unie. A tady se zdá, že to najednou je velký problém.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Pokud by evropské státy uprchlíky přijaly, znamenalo by to, že Evropa běloruský tlak neustála a že Lukašenko vyhrál. Pro polskou vládu je navíc zastavení migrační vlny otázkou cti a národní hrdosti.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Polsko se snaží ukázat, že ono to zvládne, že to zvládne samo, je to takový určitý vzdor vůči Evropské unii, vy tady vůči nám přijímáte různé rezoluce, když je prostě krize, tak vidíte, my si poradíme sami.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Před pár dny se podařilo vyjednat návrat části migrantů do jejich domovských zemí. První repatriační let se uskutečnil minulý týden. Okolo čtyř stovek Iráčanů, kteří strávili dlouhé týdny na hranicích, využilo šanci vrátit se domů, mezi nimi i irácká jezidka Zaina, která na Bělorusko-polské hranici strávila 2 týdny spolu s manželem, tchyní a třemi dětmi.

Zaina CHALÁFOVÁ, migrantka z Iráku

Každý večer nás Bělorusové burcovali k tomu, ať se připravíme a jdeme směrem k polské hranici. Říkali jsme jim, že nemůžeme, že děti jsou nemocné, ale oni nám tvrdili, že musíme jít. Radili skupinám, aby přežili plot a šli dál.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Ona i celá její rodina se nakonec raději vrátila k životu v uprchlickém táboře. Ve stanu přitom žije už od roku 2014, kdy její vesnici na severu Iráku obsadili radikálové z Islámského státu, kteří povraždili nebo vzali do otroctví tisíce jezídů.

Zaina CHALÁFOVÁ, migrantka z Iráku

Upřímně řečeno, běloruská vláda se k nám chovala opravdu špatně, napadali nás a napadají stále i ostatní. Lidem navíc nadále brání v návratu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Uprchlíci z iráckého Arbílu zase musela zaplatit dalších zhruba 16 000 Kč za to, aby se mohla dostat z hranice zpátky do Minsku, odkud létají repatriační lety.

Avin, uprchlice z iráckého Arbílu

Neřekla jsem vojákům, že se vracím do Iráku, protože to nemůžete, to by vás nepustili, řekla jsem jim, že moje dcera potřebuje lékařskou péči. Jednomu z vojáků jsem zaplatila 700 dolarů, aby mi zavolal taxíka.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Řada migrantů končí v Bělorusku ve velkých skladech, které tamní vláda dočasně přestavěla na uprchlická centra. Ta ale tak obrovské množství lidí nezvládají pojmout. Některým běžencům, kteří v mrazu zůstávají venku, tak začíná docházet trpělivost a po polských vojácích házejí kameny.

Dalimil PETRILÁK, organizace Pomáháme lidem na útěku

Víme o případech, kdy Bělorusové buď používají nějaké provokatéry svoje vlastní, kteří se snaží vyhecovat ty lidi, vyhecovat ty skupiny těch, hlavně těch mladých lidí a snaží se je namotivovat k tomu, aby, aby vzali ty kameny, aby opravdu začli nějakou, nějakou akci násilnou.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Lukašenko se prostřednictvím této uměle vyvolané krize snaží tlačit na Evropu, která po zmanipulovaných volbách odmítla Lukašenka uznat prezidentem a na Bělorusko uvrhla ekonomické sankce. A vhod přišla i Rusku. Na Putina se začínají obracet evropští státníci kvůli tomu, aby Lukašenko umravnil.

Pavel HAVLÍČEK, analytik Asociace pro mezinárodní otázky

Vladimir Putin se snaží hrát takovou roli, a je mu to velmi příjemné samozřejmě, tak toho mediátora, když vedle sebe máte tu pomyslnou druhou Severní Koreu, černou díru uprostřed Evropy, a vy jste potom tím klíčem k tomu, řekněme, vyřešení toho stavu.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Šéf Kremlu už vyzval Lukašenka k tomu, aby zahájil jednání s opozicí. Ta přitom v Bělorusku prakticky neexistuje. Během masivních protivládních protestů, které propukly v květnu 2020 na protest proti zmanipulovaným volbám, skončila řada opozičních vůdců ve vězení. Jiní žijí v exilu, včetně hlavní představitelky demokratického Běloruska Svjatlany Cichanouské.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Vladimiru Putinovi vyhovuje, že je Alexandr Lukašenko slabý, čili i ten tlak na to, aby on jednal, vlastně je to určitým způsobem zpochybnění jeho legitimacy. Já si nemyslím, že zrovna v případě Vladimira Putina by to byla nějaká nově objevená láska k demokracii.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Že je Putin klíčovým hráčem, se ukázalo zvláště ve chvíli, kdy Lukašenko začal Evropě vyhrožovat i zastavením dodávek ruského plynu, který vede přes běloruské území. Putin to okamžitě odmítl.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK

Pokud by to Lukašenko zavřel, tak Gazprom je zodpovědný za ty dodávky. Gazprom je zodpovědný za to, že se plyn dostane z Ruska do Evropské unie a Gazpromu by z toho plynuly problémy v podobě, ať už žalob nebo sankčních pokut. On by je pak musel vymáhat po Lukašenkovi, což není příliš možné.

Pavel HAVLÍČEK, analytik Asociace pro mezinárodní otázky

On si uvědomuje, že jak moc toxickou osobou a politikem je Alexandr Lukašenko, nicméně ještě nemá úplně adekvátní alternativu, která by zajistila to, že se ten režim úplně nezhroutí a nedojde právě k nějaké občanské revoluci, která by zkrátka pro Rusko byla velmi velmi nevýhodná.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Zatím se zdá, že i díky blížící se zimě a silicímú tlaku unijních států by se situace na hranicích postupně mohla uklidnit. V plánu jsou další repatriační lety a migranti by se tak měli začít vracet do svých zemí.

Dalimil PETRILÁK, organizace Pomáháme lidem na útěku

Určitě ne všichni mají právo na azyl. Určitě ne všichni mají právo na nějakou mezinárodní ochranu. Nicméně to, že, že někoho necháme umřít v lese, tak tím nevyřešíme ani naši, ani jeho situaci.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Současná migrační krize ale může Rusku posloužit i jako kouřová clona.

Pavel HAVLÍČEK, analytik Asociace pro mezinárodní otázky

Odvádí pozornost od toho, co se dnes děje v Ruské federaci, a to je, jsou například shromažďování vojsk na hranicích s Ukrajinou, kde je podle některých odhadů někde mezi 90 až 100 000 ruských vojáků a bezpočet vojenské techniky.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Ostatně ukrajinští politici stále mluví o tom, že zatímco svět sleduje Bělorusko a polskou hranici, Rusko se chystá na další vpád na Ukrajinu. Ukrajinská armáda v posledních dnech pořádá cvičení a v přístavu Oděsa se objevily 2 americké lodě.

Volodymyr ZELENSKYJ, prezident Ukrajiny

Naše hranice máme plně pod kontrolou a jsme připraveni na jakoukoliv eskalaci. V první řadě se musíme spolehnout sami na sebe. Máme silnou armádu a vybavujeme ji novou technikou.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka

Putin hraje klíčovou roli nejen v situaci na Ukrajině, ale i v migrační krizi v Bělorusku nebo v energetické krizi, která trápí Evropu. Ani mezinárodní experti se zatím neshodnou na tom, jak se situace během zimy vyvine. Jestli je reálný další ruský útok na Ukrajinu, nebo jen Putin tlačí na uznání samozvaných republik v Luhansku a v Doněcku a taky na zastavení prozápadního směřování Ukrajiny.

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka

Víc už se toho do dnešních Střepin nevešlo. Díky za pozornost a dobrou noc.

Temná sovětská minulost stále častěji vstává z mělkých hrobů [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: nazory.aktualne.cz Autor: Štěpán Čermoušek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 14:04, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 1867, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Ruský stát se v těchto dnech snaží zlikvidovat věhlasné sdružení Memorial, které už přes 30 let bojuje za vyrovnání se s temnou sovětskou minulostí. V jaké atmosféře tato snaha probíhá, kam snahy o vyrovnání se s minulostí dospěly a jak se projevují na konkrétních místech paměti?

„Stalin byl velký vůdce“. S tímto tvrzením podle průzkumů centra Levada z letošního června souhlasí 54 % obyvatel Ruské federace. To je o polovinu více než v roce 1992, kdy v průzkumech těsně po pádu Sovětského svazu tato otázka poprvé zazněla. Pouze 14 % obyvatel je opačného názoru, zatímco před 29 lety to bylo 37 %. Trend je tedy jasný.

Čím dále jsme od rozpadu Sovětského svazu, tím více lidí Stalina hodnotí pozitivně, především kvůli jeho roli v údajném rozmachu Sovětského svazu a jeho vítězství v druhé světové válce, které tvoří významnou ideologickou základnu dnešního ruského režimu. Jenže za Stalinem zůstaly i miliony mrtvých, vlastních občanů i cizinců, oběti brutálních represí a státního sovětského teroru. Zcela logicky tak vyvstává otázka, jak se vzrůstající obliba Stalina projevuje v paměti na oběti teroru a na místech spojených s touto temnou minulostí.

A rovnou si můžeme i odpovědět: značně. Období sovětských represí je v Rusku přijímáno zmatečně, nejasně, nejednoznačně a vyvolává vášně a polemiky. Místa paměti jako např. bývalá pohřebiště či pozůstatky táborů Gulagu zůstávají stále v naprosté většině skryta před zraky veřejnosti a na povrch se dostanou často spíše náhodou a živelně. Veřejnost je z takového objevu zmatená a neví, kam tato místa a tuto paměť zařadit. Bát se jí? Mluvit o ní? Překrýt vše slávou Stalina a Sovětského svazu? Ve výsledku tak přetrvává zmatek a nejasnost v tom, co je dobré a špatné.

Ukrajina vs Rusko

Pojďme se přesunout na chvíli na Ukrajinu. Ve stejném průzkumu provedeném na Ukrajině souhlasí s tezí, že Stalin byl velký vůdce, pouze 14 % občanů. Naopak 40 % Ukrajinců tuto myšlenku jednoznačně odmítá. Tato čísla vypovídají o zcela jiné atmosféře v zemi. A tak asi nepřekvapí, že archivy bývalé NKVD jsou na Ukrajině narozdíl od Ruska plně otevřeny badatelům a z náměstí všech měst po událostech na Majdanu zmizely Leninovy sochy.

Nedávno bylo na Ukrajině odhaleno nové masové pohřebiště u Oděsy, kde nejspíš leží několik tisíc obětí sovětských poprav. Na místě okamžitě začal podrobný výzkum. Představa, že by byl podobný objev v dnešní době učiněn v Rusku a na místo by se okamžitě vypravily výzkumné týmy, o jejichž práci by informovala média, je spíše nerealistická. Situace je o to víc alarmující, že na území Ruské federace se masových hrobů obětí sovětských represí musí nacházet stovky, jenže v posledních letech informace o objevu nových pohřebišť nepřicházejí. Lidé často na místech v regionech tuší, kde se popravovalo, ale narozdíl od Ukrajiny zde není vůle a ochota úřadů zahájit vykopávky a exhumace, tak jak se to nyní děje u Oděsy.

Mnohem častěji se setkáváme s opačným přístupem. Například v Jekatěrinburgu, v milionové metropoli na Urale, kde bolševici popravili mimo jiné i carskou rodinu. Zatímco historie vraždy cara a jeho blízkých je dostatečně známá a nikdo ji nezpochybňuje, u obětí Velkého teroru úřady brání důkladnému průzkumu pohřebiště. Již od 90. let je známo místo, kde se v Jekatěrinburgu popravovalo a kde leží odhadem 21 tisíc lidí. Říká se mu „12. kilometr“. Postupně zde vznikl důstojný memoriální komplex, ale dodnes není jasné, kde všude se na obrovském území nacházejí pohřební jámy. Plánům na důkladný průzkum místní úřady dlouhodobě brání, a naopak podporují vznik biatlonového areálu, který by měl bývalé popraviště protínat. Netřeba domýšlet, jak symbolická by byla střelba ruských biatlonistů na místě masových hrobů lidí zastřelených sovětskými katy.

Místní aktivisté

Ke slovu tak přicházejí místní aktivisté, kteří jsou však pro ruskou vládu nepohodlní, a proto je začala spolu s neziskovými organizacemi upozorňující na porušování práv označovat za „zahraniční agenty“. Za důkladný průzkum na 12. kilometru například dlouhodobě bojovala Anna Pastuchova z organizace Memorial v Jekatěringurgu, ale bohužel letos na jaře podlehla koronaviru. Vrcholný hyenismus předvedli její nepřátelé (a že jich neměla málo). Když v místní nemocnici umírala, kdosi jí odcizil mobil u jejího lůžka, vloupal se do e-mailového účtu a začal zveřejňovat v jednom místním prokremelském médiu citlivé a osobní informace ve snaze celou práci Pastuchové diskreditovat.

Na mnoha jiných místech se jen tuší, kde se oběti masových sovětských poprav pohřbívaly. Jako například v Krasnojarsku, kde podle informací Alexeje Babije z místního Memorialu čekisté pohřbívali své oběti do jam za městem. Dnes se zde nachází neoznačená asfaltová plocha a na tomto místě nejspíš leží i také několik českých legionářů, kteří se na Sibiři usadili, a později se stali oběťmi Velkého teroru v rámci krasnojarských čistek. Mnoho takových pohřebišť ale zůstává stále utajeno a vzhledem k uzavřenosti archivů není příliš pravděpodobné, že by se na ně brzy přišlo.

NKVD se totiž sama už v době poprav snažila zahladit co nejvíce stop, jelikož si byla vědoma nezákonnosti svého chování. V běžných archívích dokumentech se údaje o místech poprav nenacházejí. Často na místo pohřebiště ukázala až náhoda v pozdějších letech jako například v Kolpaševu u řeky Ob v Tomské oblasti. Tam v roce 1979 řeka vymyla velký kus ostrohu a pod budovou bývalé věznice NKVD se ze zeminy začaly zjevovat lidské ostatky. Byly jich stovky, možná tisíce. Než ale mohli příbuzní popravených nějak zasáhnout, připruly vojenské remorkéry a speciální oddíly mrtvoly a ostatky ničily, jednou z taktik bylo přivázat k nim železo, aby už nevyplavaly. Také zde ležely možná až desítky Čechů. V euforii 90. let sice místní prokuratura zahájila vyšetřování této barbarské likvidace pohřebiště, ale věc později vyšuměla do ztracena. A dodnes se aktivisté - zatím marně - snaží, aby tuto událost a hrůzné místo v Kolpaševu připomínal alespoň nějaký památník.

Právě v Kolpaševu bylo v roce 1938 popraveno deset Čechů v případě Adolfa Kučery, který byl nedávno publikován na Aktuálně.cz

Sandarmoch - případ Jurije Dmitrijeva?

Ruské státní úřady v připomínce podobných míst téměř žádnou pozitivní aktivitu nevyvíjejí. To, co dnes známe, máme hlavně díky občanským iniciativám. V roce 1997 badatelé Venjamin Ioffe, Irina Flige a Jurij Dmitrijevi po měsících intenzivního pátrání, dohledávání archívních informací, výpovědí svědků atd., našli na severu Ruska v lesích Karélie u Medvěžegorsku popraviště a pohřebiště Sandarmoch, kde leží prokazatelně pojmenovaných více než šest tisíc osob. Také mezi nimi je několik Čechů. Toto místo je výjimečné v tom, že se podařilo většinu popravených identifikovat, a to mimo jiné díky mravenčí práci Jurije Dmitrijeva. Tento historik na místě začal organizovat vzpomínkové akce a zvat sem představitele zemí a národů, které se mezi popravenými nacházely. Byly jich desítky.

A právě tato mezinárodní pozornost se nejspíš stala trnem v oku místním orgánům. Jurij Dmitrijevi byl zatčen a obviněn ve vykonstruovaném procesu ze zneužívání adoptivní dcery a dostal 13 let vězení s nejpřísnější ostrahou. Do Sandarmochu pak začaly pořádat expedice členové Ruské vojenské společnosti, v jejímž čele stojí bývalý ministr kultury Mědinskij (který proslul tvrzením, že je třeba věřit více historickým legendám než skutečnosti). Tyto expedice bez jakýchkoli důkazů tvrdí, že na místě leží Rudoarmějci popravení Finy. I to je způsob, jak se v dnešním Rusku rozmývá historie a jak se zvyšuje ona zmatenost běžných občanů.

Největší zájem o výzkum sovětských represí a podpora veřejnosti k memorializaci pohřebišť z dob Velkého teroru byl na území dnešního Ruska koncem 80. a začátkem 90. let. Téma nebylo vnímáno negativně, na nutnosti připomínat si oběti sovětských zločinů panoval více méně konsensus, maximálně se aktivisté setkávali s lhostejností. V Moskvě tak byla ve spolupráci se státními i policejními orgány odhalena popraviště a pohřebiště Butovo a Kommunarka, kde leží většina z více než 30 tisíc lidí popravených v Moskvě.

Právě na Kommunarce v roce 2019 proběhl ojedinělý archeologický výzkum, kdy odborníci z moskevské Lomonosovy univerzity ve spolupráci se státním Muzeem Gulagu a petrohradským Memorialem odhalili další, dosud neznámé pohřební jámy. Tento objev ukazuje, že i přes celkovou negativní atmosféru v Rusku je stále ještě možné dosáhnout na poli výzkumu sovětských represí významných kroků vpřed. V celostátním měřítku nejsou příliš velké, ale jsou podstatné. A vypovídají o současném hybridním přístupu Ruska k vlastní temné minulosti: na jednu stranu státní propaganda chrlí prapodivné dokumenty odmítající sovětské přešlapy a na mnoha místech v regionech jejich připomínku odmítá a pronásleduje místní aktivisty, na druhou stranu stát do jisté míry určité připomínky obětí zločinů podporuje.

V Moskvě funguje skvěle státní Muzeum Gulagu, které otevřeně hovoří o Gulagu, deportacích národů, popravách a nebojí se označovat hlavní strůjce represí. Do značné míry souzní s výkladem sdružení Memorial, organizuje výpravy na místa bývalých lágrů Gulagu a na Kolymě dokonce iniciuje vznik muzejních komplexů na místech bývalých táborů.

Problém však je, že tyto bohudobré aktivity jsou v celostátním měřítku stále velmi malé a křehké. Stačí odvolat současného ředitele Muzea Gulagu a nahradit ho někým ve stylu již zmíněného Vladimira Mědinského. Oproti tomu nezávislé badatele a organizace jako je Memorial takto snadno ovlivnit nelze, a proto jsou také pod stále větším tlakem a nyní dokonce čelí snaze o řízenou likvidaci ze strany státu.

Co si s represemi počít?

Zatím se zdá, že ruský stát do jisté míry potřebuje držet v kursu oba narativy, tedy zpochybňování pro „lidové masy“ a náznak seriózního výzkumu pro „elitu“ a pro zahraničí. Ve výsledku však takový přístup vede k prohlubující se zmatenosti mnoha lidí ve vztahu k sovětským zločinům. Všichni vědí, že nějaké asi byly, ale co si s nimi počít? Jaký přístup je správný? Téma tak zůstává v ruské kolektivní paměti nedořešené, často je vytěšňováno kamsi do podvědomí a když se nějakým svým projevem zpřítomní, vyvolá to údiv či zmatek.

Spisovatel a bývalý geolog Sergej Lebeděv, který projezdil i ta nejdlehlší místa Sibíře a krajního severu, ve svém románu Hranice zapomnění skvěle popisuje Rusko jako krajinu, v níž se všude pod povrchem nacházejí přízraky sovětských zločinů, jež svou nedořešeností vtahují a ničí citlivé duše. V reálném světě tuto skutečnost hezky dokresluje například některé příspěvky na ruském Youtube. Příspěvek blogera Jurije Dudě o kolébce ruského strachu a lágrů na Kolymě má přes 25 milionů shlédnutí. A obrovskou popularitu - takřka milion odběratelů - mají také příspěvky hledačů kovů, kteří při svých výpravách za opuštěnou železnou technikou kdesi v tajze občas s velkým překvapením narazí na opuštěné lágry. Temná minulost v Rusku stále častěji vstává obrazně i doslova z mělkých hrobů. Dokud ovšem nebude důstojně odsouzena a pohřbena, bude v ruské společnosti strašit i nadále.

Text byl publikován v časopise Mezinárodní politika 4/2021 a také v rámci konference "Česko, Polsko a současné ruské historické narativy: staré problémy, nové společné příležitosti", kterou 9. listopadu 2021 organizovalo Ministerstvo zahraničí ČR, Asociace pro mezinárodní otázky, sdružení Gulag.cz a [Fakulta sociálních věd UK](#).

ADVENT NA LETNÉ A BLÍŽÍCI SE BOD ZLOMU [URL Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 29.11.2021, Zdroj: czechfreepress.cz Autor: Adam B. Bartoš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 20:07, Celková návštěvnost: 80 820, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

NEDĚLNÍK ADAMA B. BARTOŠE (64): ADVENT NA LETNÉ A BLÍŽÍCI SE BOD ZLOMU To to letí. Ještě nedávno jsem zapuzoval myšlenky na Vánoce, protože mi jejich připomínání v obchodech či médiích připadalo v září nepatřičně brzké a dnes už je zapudím těžko, protože jsou téměř za dveřmi. Abyste mi rozuměli – nemám nic proti Vánocům, jen nemám rád shánění dárků, předvánoční úklid a hlavně – zimu. Ale i pro toho, kdo Vánoce zrovna nemusí, skýtají Vánoce naději – že totiž po nich se začne prodlužovat den a každým tímto dnem budeme blíž jaru a teple. A sluníčku... Vánoce jsou předěl. Vánoce jsou bod zlomu. Po nejkratším dnu v roce (a nejdelší noci) vždy přijde den, který bude už jen delší (a noc kratší). Po každé noci přijde ráno. Po každé zimě přijde jaro. A po každé válce přijde mír. [advent-na-letne-a-blizici-se-bod-zlomu](#)

Dnes jsme ve válce a nemusíme si zastírat, že se v ní bojuje o hodně, protože dobře víme, že se v ní bojuje o vše. Ale žádná válka netrvá věčně. Jednou přijde její rozuzlení.

Tak tomu bude i s válkou, kterou proti nám rozpoutali ti, kteří řídí tento svět.

Jednoho dne skončí.

Otázka je, jak z ní vyjdeme. Zda poražení, nebo vítězni. Zda přežijeme, nebo zemřeme. Ale jde i o něco mnohem subtilnějšího – zda si zachováme čest a důstojnost i v těžkých chvílích, či zda si v této válce budeme počínat nemorálně. A protože to není válka země proti zemi, ani aliance zemí proti alianci zemí, nýbrž válka mezi Dobrem a Zlem, kde linie mezi nepřátelskými stranami prostupuje celými zeměmi, celými kontinenty, celým světem, podle toho, zda se jednotlivec přidá na stranu Dobra či Zla, budou i v naší zemi vítězové a poražení. V čase Adventu, kde by měl člověk přemýšlet i nad věcmi, které ho přesahují, není špatné se zamyslet, kde se v této válce nacházíme – každý jeden z nás. I když zamyslet by se měli především ti, kdo stojí na straně vakcinačního teroru.

Vím, že to nebude znít příliš pokorně, ale nezamýšlím se nad otázkou, nestojím-li náhodou v tomto boji nevědomky na straně Zla. Dobře totiž rozumem vím a srdcem cítím, že když jsem pro život, pro svobodu, pro lid, pro národ, nemohu se mýlit a nemohu být na špatné straně. Ovšem druhá strana takovou jistotu mít nemůže. Možná si myslí, že ano – vždyť i jí jde přece o

zdraví lidí a o přežití lidí, o bezpečnost a vyřešení pandemie a kdesi cosi... Ale otázka je – za jakou cenu? Za cenu ztráty svobody, za cenu ohrožení našich životů něčím mnohem nebezpečnějším, než je virus sám, za cenu pošlapání lidských práv, za cenu lidského ponižení, za cenu zničených rodin, za cenu mrtvých na lockdown, za cenu lidských, rodinných i firemních bankrotů, za cenu rozvratu státní ekonomiky, za cenu ztráty duševního a fyzického zdraví národa, za cenu ještě většího zotročení naší země korporacemi apod. Možná si myslí, že očkování je oním „dobrem“ a my, kteří jsme proti němu, jsme automaticky ti zlí.

A že je nutno k prosazení očkování (jejich domnělého dobra) obětovat nějaké zásady, nějaké svobody či dokonce nějaké životy. Možná ve své fanatické víře v dobro jsou přesvědčeni, že nějaký koncentrák pro popírače by nebyl tak špatným nápadem, protože – když se kácí les, létají třísky, a když se celosvětově prosazuje domnělé dobro, nemusejí mít špatné svědomí z „vedlejších ztrát“.

Takto možná někteří skutečně uvažují. A někteří jsou dokonce tak nehorázně drzí, že se nerozpakují a píšou to i veřejně do novin. Třeba politoložka Běla Plechanovová v LN (22. 11. 2021) nazývá nás, kteří se nechceme očkovat a podle jejího názoru chceme pouze užívat „veřejných statků“, aniž bychom přinesli nějakou obět (rozuměj podstoupení vakcinace) – „černými pasažéry“. Neptejte se mne, jak k tomu dospěla, protože můj rozum to nebere. Ale někteří lidé jsou skutečně uvnitř tak morálně pokřivení, že vedou vyplodit podobný text plný výhrůžek, které by se daly klasifikovat jako „návod k páčání trestného činu apartheidu a diskriminace skupiny lidí ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) a § 402 odst. 2 písm. a) a b) tr. zák.“ – lidsky řečeno k rozpoutání občanské války proti nám, neočkovaným.

Politoložka se v textu zamýšlí, jak nás, zlobivé, donutit, abychom vakcínu přijali a pokud se budeme i tak vzpouzet, jak nás alespoň potrestat. „Jste černí pasažéři, kteří se odmítají podílet na nákladech udržení společného zdroje, jímž je funkční zdravotnický systém dostupný stále pro všechny. Jako každého černého pasažéra, pokud je dostižen, vás čeká pokuta,“ píše. Už tady jsem se ztratil. Cože? Zdravotní pojištění si platím, stejně jako každý jiný odpírač očkování – zákon nám ani nic jiného neumožňuje, když platbu zdravotního pojištění činí povinnou. Proč bych se tedy měl cítit jako někdo, kdo něčeho zneužívá? Plechanovová je ale jiného názoru a už pro nás dokonce vymyslela trest, jako bychom snad my – neočkovaní – nebyli už nyní trestáni a diskriminováni více než dost. Když prý chytne covid a nevyhlédíme to doma čajem, ale skončíme v nemocnici, neměla by naše léčba být hrazena z veřejného pojištění, které si platíme. Jinými slovy, museli bychom to zavaknout vedle našich povinných odvodů do zdravotnictví.

Nedosti na tom, tito lidé, kteří se přidali na stranu Zla, jsou tak fanatictí, že jdou až do pověstných hrdel a statků: když by nám prý ani léčba v nemocnici nepomohla a my zemřeli, „dědictví po vás bude zatíženo solidním dluhem, tedy pokud z toho dědictví vůbec něco zbude. To bude cena za vaši osobní svobodu neočkovat se,“ vyhrožuje osoba, která vyučuje – jak jinak – na **FSV**

UK.

Tyto bláznivé myšlenkové konstrukce přitom staví na vyhaných argumentech o tom, že neočkovaní jsou ti, kteří zahlučují nemocnice, ačkoli přitom dobře víme, že je tomu spíše naopak – na JIPkách leží především očkovaní (a přesto nakažení a tudíž rozhodně ne bezinfekční) pacienti, než my – neočkovaní. To ale fanatické politoložce nebrání v tom, aby i nadále vše obracela na hlavu a nakonec vinila nás, neočkováné, i z toho, že hostinští mají menší tržby: to, že „neočkovaní černí pasažéři“ mají chystanými opatřeními vlády zabráněno využití určitých služeb nekritizuje (nevadí jí, že je to nemorální, protizákonné a diskriminační), ale ještě nás obviňuje, že tím způsobujeme snížení příjmů provozovatelů, „kterým pak bude třeba ze společných zdrojů vyplácet kompenzace. No řekněte, není to Hlava 22,“ ptá se Plechanovová? No řekněte, není Plechanovová – tři tečky? ptám se já.

Tento příklad až náboženského fanatismu (covidianství), příklad toho, jak ve jménu domnělého dobra jsou někteří lidé ochotní nenávidět své názorové oponenty, jsem nevybral záměrně, prostě mi to jen někdo poslal do mailu. Abych si udržoval duševní čistotu, snažím se aktivně nevyhledávat podobné výblitky Svědků Covidových, ale když už mi někdo něco takového pošle, přečtu si to. Jistě byste našli příklady jiné, možná i trefnější. Paní Plechanovová, kterou jsem do té doby našťásti neznal, je jistě přesvědčena, že koná dobro a v současné válce stojí na té správné straně.

Ale proč vám to píšu. Vy, co čtete mé nedělníky, víte podobně jako já, kde je Pravda. Co je Dobro a co Zlo. Jistě i my musíme zpytovat svědomí v jiných záležitostech, ale zamýšlet se, zda náhodou v této velké finální globální válce nestojíme na temné straně, nemusíme. Zkuste ale v tomto smyslu apelovat na vaše známé, příbuzné, kamarády nebo prostě jen lidi, které vám osud postaví do cesty (třeba na vás budou v obchodě zpoza roušky něco huhat a ač jim nebudete přes tu jejich roušku rozumět, možná vám dojde, že vám asi nedávají, že vy ji nemáte), kteří nepochopili, o co tady jde a naopak se snaží z nás dělat ty špatné a zkuste je lidsky přimět k tomu, aby si připustili, že vše může být trochu (nebo spíše dosti) jinak a že to pak znamená, že jsou na špatné straně oni. Ty, kteří se pro Zlo rozhodli aktivně a dobrovolně, ty samozřejmě nepřesvědčíme. Ale jde o to, abychom přesvědčili lidi zmatené, neinformované, propagandou ovlivněné.

Tato válka je do jisté míry informační válka a to, zda v ní uspějeme, záleží sice na naší odvaze a statečnosti i na míře připravenosti přinést oběti, ale ještě dříve na tom, jaké máme informace. Nepopírám, že naši oponenti mohou být horliví a zapálení pro svou věc, že do toho dávají mnoho své energie apod., že skutečně bojují ze všech sil – ale když mají špatné informace, stojí na špatné straně a neznalost je neomlouvá. Jsou spoluviníky a spolupachatelé Zla, i kdyby to dělali z nevědomosti.

Začal jsem úvahou o Vánocích a o tom, že po vánočních svátcích se zase vracíme ke slunci a k životu. Je to tak jakýsi bod zlomu. Ať jste věřící, nebo ne, Vánoce v sobě obsahují prvek naděje. Je zima a brzy se stmívá, ale od tohoto dne bude zase lépe.

Na Letné jsem si to fakt užil. Zde s mými přáteli Vladimírem Stworou (šéfredaktorem Zvědavce.cz) a skvělým analytikem Janem Zemanem (jeho článek například zde)

Mám takový pocit, že i my, vlastenci a národovci, můžeme zažít své Vánoce, bod zlomu, kdy se začne blýskat na lepší časy. Nebude to hned. 17. listopadu jsme na Staromáku zapálili první svíčku. Dnes na Letné druhou. Nejspíše nebudou stačit jen čtyři, možná jich budeme muset zapálit mnohem více. Ale jednou přijde ten den. A bude Štědrý a bude slavnostní. A bude znamenat, že budeme slavít, rozbalovat dárky a budeme zase šťastní. Svě svobody si vezmeme zpět.

Nic ale není zadarmo a nic nemůžeme uspišit. Neexistují zkratky. I když si děti sebevíce přejí Vánoce, na které se těší, neurychlí jejich příchod. Musejí si na ně trpělivě počkat, otevírat okénko za okénkem. Nejdlejší noc je skutečně ta před Štědrým dnem, protože malé dítě se tak těší, že mu ta noc utíká pomalu a nemůže se dočkat rána. I my před naším vítězstvím tak nejspíše zažijeme ještě větší temnotu, zlo a teror, než je tomu dnes. Ale vytrvejme. Ono se to zlomí. Ono se to otočí. Záleží ale samozřejmě na nás.

Chtěl jsem původně dnes psát o demonstraci na Letné, ale myšlenky mne při psaní zavedly sem. Letná byla dobrá, lidé byli skvělí, to jsem se jim ostatně ve svém projevu-neprojevu (zde od 24. minuty) snažil říci. Až pak jsem si uvědomil, že jsem zapomněl podobnou poklonu vyseknout i organizátorům demonstrace, kterým patří uznání a díky. I přesto, že jsme na Letné mrzí, jsem si akci užil. Potkal jsem spoustu známých a přátel a zahřálo mne to u srdce. Jak jsem řekl – nakonec to byla vydařená adventní neděle. A co více – po dnešku jsem získal neodbytný pocit, že každou další demonstrací zapalujeme

pomyslnou svíčku a přibližujeme se tak ke Štědrému dni – k bodu Zlomu. Proč? Protože lidé přišli, i když byl nouzový stav. Protože lidé přišli, i když je Advent. Protože lidé přišli, i když byla zima. Protože lidé přišli, i když tato demonstrace byla jen pár dní po té předchozí. Na mne to udělalo dojem a naplnilo mne to optimismem.

Na Letné jsem nechtěl otravovat projevem. Pár poznámek a postřehů k řešení Superkrize jsem přednesl den předtím v rámci České konference, další podařené akce. Můj projev najdete zde (v čase 3:20:10).

Narazil jsem tam i na téma „Karel Janeček“, které jsem vám minule slíbil rozvést. A rozvést budu muset i to, co jsem řekl právě na České konferenci. Takže nejspíše o tom bude příští nedělník.

Do té doby se opatrujte a pamatujte:

My se nedáme.

My to dáme.

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie

Napětí v Pobaltí

TV, Datum: 29.11.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.11.2021 23:49, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 447 024,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Náročné měsíce, tak popsala šéfka Evropské komise Ursula von Der Leyenová současnost během návštěvy Pobaltí. Jela tam ve společnosti generálního tajemníka Severoatlantické aliance Jense Stoltenberga. Oba v regionu vyslovili podporu v době mimořádného napětí na hranici s Běloruskem a doutnající hybridní války s Ruskem.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Hranice Evropské unie a Běloruska. Fronta v nevyhlášené válce nervů západu a východu. Brusel obviňuje Bělorusko, že převáží tisíce lidí z Blízkého východu a tlačí je k ilegálnímu přechodu v pomstě za sankce uvalené po loňských sporných volbách a pronásledování odpůrců. Minsk to popírá testy. Šéfka Evropské komise přivezla Pobaltí pomoc.

Ursula von Der LEYENOVÁ, předsedkyně Evropské komise

Zvyšujeme trojnásobně fond Evropské unie k ostraze hranic pro Lotyšsko, Polsko a Litvu na 200 milionů eur pro tento a příští rok.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Peníze zaplatí elektronické zabezpečení hranice, drony, hlídková auta. Von Der Leyenová také navrhla zřídit celoevropské analytické centrum tajných služeb pro boj s hybridním hrozbami. Litva a Lotyšsko cítí nebezpečí od souseda a potažmo Ruska jako velmi akutní.

Gitanas NAUSÉDA, litevský prezident

Nelze pochybovat, že Lukašenkův režim a moc, která ho podporuje, budou nadále zkoušet jednotu západního světa.

Krisjanis KARINS, lotyšský premiér

Pokud si Rusko nebo Bělorusko myslely, že takové hrozby vyvolají rozkol mezi členy EU nebo NATO, vidíme pravý opak.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Severoatlantická aliance situaci vojensky nepodceňuje. Za poslední rok posílila přítomnost ve svých pobaltských členských zemích.

Jens STOLTENBERG, generální tajemník NATO

Poprvé v naší historii máme bojeschopné vojenské skupiny v baltském regionu.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Se znepokojením ale sleduje hromadění ruských vojsk u hranic Ukrajiny, která jeho členem na rozdíl od Pobaltí není, ale s NATO spolupracuje.

Jens STOLTENBERG, generální tajemník NATO

Neznáme úmysly Ruska, ale víme to, že Rusko sílu proti Ukrajině už v minulosti použilo.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka

Podle Kyjeva je u hranice nad 90 000 ruských vojáků vybavených těžkými zbraněmi, tanky a drony. Moskva odmítá komentovat pohyby vlastních vojsk na svém území. Tvrdí, že žádnou invazi nechystá.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A s námi je Michael Romancov, politický geograf **fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy**. Testují si východní sousedé připravenost Evropské unie na hybridní hrozby, jak naznačil litevský prezident?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Nepochybně ano a myslím si, že jenom nejenom na to, čemu se říká hybridní hrozby. Prostě Rusko testuje, jak, řekněme, vojenskou připravenost západu, tak i naši připravenost v oblasti politické, v oblasti komunikační. Ostatně my to děláme také.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A jsou obavy pobaltských států z Ruska oprávněné?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Nepochybně ano. Myslím si, že obavy jakéhokoliv státu z Ruska jsou zcela oprávněné. Rusko je v tento okamžik nepochybně jaksi mocností, která přestala být asertivní a stalo se z ní mocnost agresivní. Rusko okupuje část ukrajinského území. Rusko neustále vyhrožuje použitím svých zbraní proti svým sousedům, včetně samozřejmě členských zemí Severoatlantické aliance, respektive Evropské unie. V minulém týdnu prezident Putin na setkání s ruskými diplomaty přímo prohlásil, že je dobře, že mezi Ruskem a Západem existuje napětí, protože údajně to napětí vlastně prospívá ruským zájmům, čili je namísto mít obavu ze země, která je tak velká, a tak silná, jakou je v tento okamžik Ruská federace.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Severoatlantická aliance každopádně posílila přítomnost pobaltských členských zemí. Zvyšuje to bezpečnost Pobaltí, anebo takové kroky spíš provokují Rusko a můžou situaci ještě více vyhrotilit?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Myslím, že jaksi můžeme to interpretovat v obojí gardu, který jste naznačila. Podstatné ovšem je, že v okamžiku, kdy tyhle ty 3 země nebo respektive jakákoliv jiná země je součástí aliance, tak to, co aliance dělá na území členských států, to, k čemu se aliance rozhodne, čemu se odhodlá, tak to se týká jenom spojenců v rámci aliance. Uprímně řečeno, nikomu jinému do toho není. Tzn., jestli to Rusko vnímá jako provokaci nebo ne, tak to je druhotné, to je ruský problém, nikoliv náš.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Šéfka Evropské komise von Der Leyenová navrhla zřídit celoevropské analytické centrum tajných služeb pro boj s hybridními hrozbami. Může takové centrum skutečně zvýšit bezpečnost Evropy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Může za předpokladu, že bude mít dostatečné financování. Za předpokladu, že bude mít dostatečné lidské kapacity a za předpokladu, že bude mít dostatečnou politickou podporu. Sehnat finance, to je v kontextu současné Evropské unie ten nejmenší problém. Smysluplně to ale obsadit lidmi, kteří mají zkušenosti, kteří jsou, řekněme, jazykově vybavení, kteří vědí, jakým způsobem ruský režim funguje, to už je podstatně obtížnější. Ale vůbec největší problém je, aby fungování toho centra mělo politickou podporu, a to jak od Evropské komise, případně Severoatlantické aliance, tak že to centrum uvažované by mělo být, jak evropské, tak alianční, tak potom zejména na úrovni jednotlivých členských států. To je koneckonců také jeden z důvodů, proč se Rusko neustále, být zatím připomeňme, že marně, snaží nějakým způsobem narušit jednotu, jak alianční, tak unijní.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ano. Brusel tedy, jak Evropská unie, tak NATO, demonstrují právě v těchto dnech podporu u zemí v regionu. Má to na Rusko nějaký skutečný vliv, má to reálný efekt?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK

Rusko si je vědomo, že navzdory tomu, že si ruští politici v čele s prezidentem Putinem byli roce 2014 v době, kdy se odhodlaly k agresi vůči Ukrajině, když anektovali Krym a rozpoutali válku na východě Ukrajiny, tak si byli hodně jistí vlastně, že západ je nejednotný, že jednotu západu nevydrží atd. Samozřejmě nikde není psáno, že nedojde k nějaké změně, nicméně zatím situace je v tomto ohledu mimořádně pozitivní a vlastně už 7 dlouhých let jednotu západu trvá. Já věřím tomu, že bude trvat i dál.

Proměny filmových pohádek

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 30, Autor: Mjmir Sedláček, Vytlačeno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 00:18, Rubrika: Film a psychologie, AVE: 32 738,53 Kč, Země: Česko

FILMOVÁ POHÁDKA SE JAKO ŽÁNŘ NEUSTÁLE VYVÍJÍ A DNES SI MŮŽEME KLÁST OTÁZKU, ZDA POŘÁD JEŠTĚ PLNÍ FUNKCI, KTERÁ JE TOMUTO TYPU VYPRÁVĚNÍ NEUČASTĚJI PŘISUZOVANÁ – TEDY PŘEDAT DĚTEM POTŘEBNÉ HODNOTY A PROVÉST JE VÝVOJOVĚ NÁROČNÝMI OBDOBÍMI.

Pohádky jsou specifickým typem lidových vyprávění, která se odlišují od legend (jež by se ideálně měly zakládat na skutečných událostech) i bajek (zaměřených na morální poselství). Už hůře se hledá zřetelná hranice mezi pohádkou a mýtem, které se po tisíciletí vyvíjely a napříč generacemi ústně předávaly. V užším slova smyslu můžeme o mýtu tvrdit, že se zabývá hlavně přírodními jevy, které lidé svého času nedokázali pochopit, a tak si je vysvětlovali prostřednictvím vůle bohů a dalších nadpřirozených entit; takové entity se leckdy vyskytují i v pohádkách (pojem pohádky se používá od konce sedmnáctého století), avšak cílem tohoto formátu bylo především pobavit a stručně popsat klíčové vývojové či společenské jevy. Právě ona stručnost je přitom vlastností, s níž filmoví tvůrci bojují nejčastěji. Techniky animace jsou už více než sto let filmařům známé a dostupné, a tak i v časech, kdy nebylo možné na počítači vytvořit fotorealisticky vypadající zvířata či různá bájná stvoření, nebyl problém namísto hraného snímku vytvořit dílo animované. Jenže s postupným ustavováním formátu celovečerního filmu, nejčastěji definovaného délkou přesahující šedesát či pětasedmdesát minut, se museli filmaři vypořádat s jednoduchou příběhovou kostrou pohádek, umožňující převyprávění většiny z nich na ploše několika odstavců – při převedení do filmové řeči tedy maximálně pár desítek minut.

Obrušování pohádkových hran

V české i světové tvorbě lze tedy pozorovat, jak se původně čisté a jasné příběhy postupně zaplevelily písničkami, štěbetavými vedlejšími postavami jakožto nositeli verbálního či fyzického humoru či rozšiřováním fikčního světa o další, oku lahodící lokace, v nichž mohou postavy strávit více času. Tyto praktiky bývají nejčastěji spojovány se studiem Walta Disneyho, které v roce 1937 přišlo s tehdy přelomovou Sněhurkou a sedmi trpaslíky – prvním celovečerním animovaným filmem, na jehož úspěch následně navázalo adaptacemi spousty dalších tradičních pohádek, které do všeobecného povědomí vnesli němečtí bratři Grimmové či Dánové Christian Andersen.

Disneymu bylo vyčítáno přílišné zjemnění pohádkových příběhů. Přestože sami Grimmové začátkem devatenáctého století postupně vydali více verzí „svých“ pohádek, Disney nekompromisně cílil na dětského diváka, na jehož dušičce by se grimmovská krev, mrtvolky, tělesná zohavení a osudové tresty hřešících figur pravděpodobně neblaze podepsaly. To je jistě

pochopitelná úvaha, jenže jejím nepříjemným důsledkem je i to, že z mnoha současných pohádek v podstatě vymizelo zlo v pravém slova smyslu. Hrdinové pořád musejí překonávat překážky a dosáhnout vnitřní proměny, hybatelem těchto úkolů jsou však ve stále menší míře postavy nezvratně zlych macech, ježibab či panovníků, které po právu skončí potrestány (pravděpodobně smrtí). V moderní tvorbě převažuje prozření, usmíření a napravení, relativizující přítomnost zla ve světě i zmíněných stínových rodičovských figurách.

Jak už to tak v umělecké tvorbě (a koneckonců i v životě) bývá, odchylky od rovnováhy v jednom směru vyvolávají pnutí na opačném konci spektra. Zatímco mainstreamové tvorbě nadále dominuje Disney se svými stále vypulírovanějšími produkty, často sloužícími spíše k prodeji hraček nežli k upoutání diváka nápaditým filmovým dílem, v pomyslném kinematografickém suterénu to vře: stále častěji jsme svědky nečekaných, bizarních a podvratných uchopení klasických pohádek, která na rozdíl od očividných filmových hitů nekoketují s žánry komedie či muzikálu, nýbrž se snaží o smísení pohádek s hororovými, thrillerovými či rovnou erotickými motivy. V posledních dekádách vznikla výrazná a temná díla jako Společenství vlků, Sněhurka: Jiný příběh, Suspiria, Maniak, Jeníček a Mařenka: Lovci čarodějnic, Pohádka pohádek a mnoho dalších. Rozhodně se nejedná o filmy, které by (soudný) člověk pustil svým dětem, dospělého diváka však mohou zaujmout nápaditou prací s nevyřčenými, často potlačenými motivy, jež se v daných pohádkových předlohách skrývají a od kterých konformnější tvorba pro děti raději odvrací zrak.

Mizející hodnoty

Když se však z těchto temných zákoutí vynoříme zpět nad pomyslnou hladinu dobrého vkusu, můžeme si klást otázku, zda filmové pohádky stále plní funkci, která je tomuto typu vyprávění nejčastěji přisuzovaná – tedy předat dětem v různém věku potřebné hodnoty a provést je vývojově náročnými obdobími.

Tři roky stará bakalářská práce Kateřiny Drhové i diplomová práce autora tohoto článku z roku 2015 se různými způsoby zabývaly srovnáním tuzemských filmových pohádek napříč dekádami. Od úspěchu Pyšné princezny na začátku padesátých let se totiž celovečerní pohádky staly nedílnou součástí české (potažmo československé) filmové tvorby, která si připisuje kasovní úspěchy v kinech i vysokou sledovanost v televizi (pochopitelně především v období vánočních svátků). Jak už bylo naznačeno, filmové pohádky však postupem času prošly výraznými proměnami, na nichž se oba výzkumy víceméně shodují: u novějších děl se rozšiřuje množství motivů a vedlejších postav, příběhy jsou zamotanější, hlavní hrdinové komplexnější. Udatné prince a krásné princezny nahradili váhaví mladíci či emancipované dívky. Filmové pohádky tedy reflektují nejen proměnu kinematografického průmyslu, ale i společnosti jako takové – proměnu ducha doby. Takový posun může znít sympaticky, především je však nevyhnutelný a nutný už jen proto, aby se mladí a dospívající diváci mohli s postavami a jejich problémy identifikovat. Odvrácenou stranou těchto postmoderních žánrových mixů a motivických posunů je překrytí jádrových významů a poselství, jež se pohádka snaží sdělit. Ohraný povzdech, že pohádky už nejsou tím, čím bývaly, je tedy bohužel do značné míry na místě.

Proměnlivá, ale stále podstatná funkce

Jak potvrzují slavné knihy Bruna Bettelheima, Marie-Louise von Franz či Heinze-Petera Röhra, pohádky jsou pro zkoumání a chápání lidské psychiky stále klíčovým zdrojem inspirace. Umožňují nahlédnout na vytěsněná zákoutí naší mysli, pojmenovat nevědomé procesy a emoce. V současné filmové podobě je však jejich primárním cílem pobavení malého diváka – snaze o udržení jeho těkavé pozornosti je podřízeno vše, včetně hodnotové roviny a potenciálu pro dětský osobnostní rozvoj. Precizně vybalancovaná díla studia Disney nebo tuzemské pokusy o vytěžení bohaté pohádkové tradice už nebývají ideální možností, již mohou rodiče zvolit ve snaze najít poučné a inspirativní promluvy do dětské duše. Stejně jako v případě brakových verzí pohádek pro dospělé však i zde existují alternativy.

Spočívají především v kratších formátech, povětšinou jsou to animované seriály s epizodami v délce kolem deseti minut. Týká se to děl, jako jsou britští Břínčící, norský Boj, nebo mnohem slavnější Teletubbies a Prasátko Peppa. Tyto pořady často vznikají ve spolupráci s psychology a jejich tempo tedy dobře odráží schopnosti nejmenších diváků pochopit interakci mezi postavkami, jednoduchá grafika zase zabraňuje přehlcení vizuálními podněty. U větších dětí se zábavná, a přitom obohacující tvorba hledá hůře, filmovým hitům se snad ani není možné vyhnout – jak po úspěchu Ledového království pravděpodobně potvrdí většina rodičů holčiček, a totéž platí pro chlapce u Aut.

Klíč k tomu, jak smysluplně pracovat s pohádkami, však zůstává od pradávna neměnný. Než došlo k jejich orientaci na dětského diváka a s tím souvisejícímu zjemňování, standardním posluchačstvem pohádek byli i dospělí. Vyprávění příběhů zahrnovalo i sociální rozměr, o motivech probíhaly vášnivě debaty. Avšak i dnes mohou rodiče využívat pohádky jako výchozí materiál ke komunikaci se svými dětmi. Pokud totiž rodič zvládne svou ratolest upozornit na morálně či hodnotově podstatné prvky příběhu, pro malého diváka se rázem jedná o zcela odlišnou a mnohem bohatší zkušenost. A třeba se v rámci tohoto procesu mimoděk něco naučíme i my dospělí...

O autorovi: Mojmir Sedláček, Autor vystudoval psychologii na FFUK a mediální studia na FSV UK. V současnosti pracuje jako novinář a filmový kritik.

Vytápění směsí zemního plynu a vodíku, frekvenční řízení tepelných čerpadel nebo využití materiálů s vysokou tepelnou kapacitou – tato a další témata zazněla během druhého dne tradiční konference Vytápění 2021.

SEKCE F – EKONOMIE, EKOLOGIE A PROVOZ OTOPNÝCH SOUSTAV

Odborný garant: doc. Ing. Michal Kabrhel, Ph.D.

Není tajemstvím, že již začaly vznikat domy zhotovované formou 3D technologií – „tisku“. Několik 3D budov bylo realizováno kombinací prefabrikace a 3D tisku na místě. Aktuálně jsou již pokusně zhotovovány různé formy rodinných domů. Mezi aktuálně nejpokročilejší stavby patří budova menšího bytového domu v Německu. Ukazuje se, že metodou 3D lze zhotovit základní stavební konstrukci domu. Otázkou je, který způsob je nevhodnější pro instalace technických zařízení.

„Systémy TZB mohou být vedeny po povrchu nebo zabudovány do konstrukcí. Povrchové vedení představuje řešení, které umožňuje lépe řešit opravy nebo změny. Je dostupné v esteticky přijatelném provedení pro rozvody elektro a vytápění. Vzhledem k současným evropským zvyklostem je ale tento systém spíše méně používaným řešením pro určité industriální nebo retro řešení interiérů.“ Uvedl doc. Ing. Michal Kabrhel, Ph.D. „Zabudované nebo skryté systémy představují pravděpodobnější způsob řešení rozvodů. Nabízí se tak možnost využití před stěnové instalace v případě rozvodů zejména kanalizace a vodovodu. Využití prostoru mezi stěnami vnitřních přiček pro instalaci rozvodů je možné jen částečně. V řadě případů vzhledem k technickému provedení stěn není prakticky možné, v případě systémového řešení s vkládanou ocelovou výztuží, to již možné je.“

Systém BKT, temperování betonových konstrukcí, stojí zcela jistě před svým masovějším rozšířením v České republice, protože poptávka po projektech, jejichž společným jmenovatelem je nízká energetická náročnost, každým rokem stoupá. Do nosných stropních betonových konstrukcí, obvykle 25 cm silných, se k ocelové výztuži vkládá potrubí, které má za úkol odebírat nebo předávat betonovému masivu teplo. V případě uložení potrubí do oblasti pod výztuž, tzv. oBKT (blíže povrchu stopu) se zvyšuje výkon systému jak při chlazení, tak vytápění. Aktuálně je podle společnosti Rehau takto realizována rekonstrukce stávajícího objektu a dostavba knihovny **FSV UK Praha** v **pražských** Jinonicích.

Návrh předávací stanice ovlivní ekonomie provozu, uvedl Bc. Zdeněk Herman. „Zde bych se zastavil u doporučení Euroheat & Power [1], která odráží moderní trendy evropského teplárenství. V doporučení jsou maximální teploty pro vytápění 70, resp. 60 °C s teplotními spády 70/30 °C či 60/40 °C. Pro vzduchotechniku dokonce 55–60/30 °C. Dochlazení je pak stanoveno na hodnotu +3 K oproti zpátečce sekundární strany. U některých tepláren se objevuje i teplota +2 K... Pokud Vás to překvapuje, tak věřte, že navýšení otopné plochy bude převážně kompenzováno úsporou na potrubní části soustavy, armaturách a strojních zařízeních. Čerpací práce bude více než o polovinu nižší a tím se značně sníží náklady na provoz... Pokud je definován primární teplotní spád pro zimu 130/70 °C a pro léto 80/50 °C chápán jako návrhový teplotní spád, je to realitě zcela neodpovídající. Bohužel každá běžná realizační firma tyto parametry předá výrobci či dodavateli jednotlivých komponent a jejich návrháři bezezbytku splní zadání.“

Je zřejmé, že modernizace soustav zásobování teplem by s výše uvedenými poznatky měly počítat, a to nejen s ohledem na ekologické parametry, ale i peněženky spotřebitelů tepla.

Ať žije zelená! Tužka

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 12, Vyištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 01:31, Čtenost: 152 666, Rubrika: Akademie, AVE: 40 323,71 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Š K O L A Radky Kvačkové

Je možné, aby skoro sedmdesátiletý člověk chodil do školy v běžném denním studiu s dvacátníky? Ptala se minulý týden jedna čtenářka. Zhlédla totiž v televizi rozhovor s Michalem Horáčkem, v němž se někdejší kandidát na prezidenta pochlubil, že studuje magisterský program „Dějiny umění“ a bude zřejmě jediným občanem ČR, který bere vedle starobního důchodu i prospěchové stipendium. Odpověď zní: Je to možné, i když je pravda, že některé výhody vyplývající ze statusu studenta denního studia na středních, vyšších a vysokých školách lze čerpat jen do věku 26 let. Do té doby za vás stáť platí zdravotní a sociální pojištění, umožňuje snižovat daně a podobně. Studovat v denní formě lze ovšem bez omezení věku, na veřejných školách dokonce bezplatně. Musíte ovšem projít přijímacím řízením a nepřekročit standardní dobu studia o víc než jeden rok. V takovém případě už platíte. Michal Horáček bude ovšem nejspíš vzorný student a do limitu se vejde, i když je otázka, jestli se mu náhodou nepřipočítávají i léta strávená na fakultě sociálních věd a publicistiky v sedmdesátých letech minulého století. Příklad je to ale zajímavý a kdo ví, jestli nenaznačuje nějaký budoucí trend. Co když se duchodci rozhodnou místo cestování studovat? Soudě podle jejich účasti a úspěšnosti ve vědomostních soutěžích by pravděpodobně v konkurenci s mladými uspěli dobře. A některým přitom nemusí stačit Univerzita třetího věku.

Stejně jako před rokem, upozorňují učitelé sdružení v Učitelské platformě, že potřebují od ministerstva školství znát všechny plánované scénáře průběhu a podoby letošních přijímacích zkoušek na střední školy a víceletá gymnázia s dostatečným předstihem. Stávající nejistota prý negativně ovlivňuje jejich práci, navíc potřebují o podmínkách zkoušek včas informovat žáky i jejich rodiče. Něco takového lze pochopit. Na druhou stranu doba není zrovna vhodná na předpovědi. Na stránkách zadavatele zkoušek, tedy Cermatu, se píše, že pro získání představy o formální podobě testů a úloh je možné využít testy z předchozích let nebo webovou aplikaci, která umožňuje procvičování testů. Ve skutečnosti to nemá lehké ani samotný Cermat, který plní zadání dané státem. Státem, který se zmítá v covidu a zároveň čeká na novou vládu.

Dneska už se ví, že strach žáky v učení spíš brzdí, než podněcuje. Někdo dokonce změřil, že stres a úzkost snižují schopnost ukládání informací do paměti, o chudince kreativitě ani nemluvě. Podle zpráv z terénu odhazují proto zvláště osvětlení učitelé své červené propisky a nahrazují je zelenými. Zelenou pak neoznačují hrubky, nesprávné výsledky a to, co žák napsal špatně, ale naopak to správné. Musí to být docela náročné, a možná i ne dost přehledné. Rozhodně platí, že pokud bude po rákosce odstraněna i červená tužka, moc ze školy, jakou znaly dřívější generace, nezbyde. (Ale s tou zelenou je to nápad uplatnitelný i jinde. Nebylo by super, kdyby se místo počtu nemocných covidem oznamovaly počty zdravých?)

Znáte české přísloví „Poturčenec horší Turka?“ Aneb Zeman versus Lipavský URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: kscm.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 10:09, RU / den: 100, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroverzní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě. Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to prezident Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premiérovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan prezident nekřivdí. Takže: Jan Lipavský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesudme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název „Politzace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu.“

Je vidět, že jej škola „správně“ nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje... vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura jeho dílo nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.

Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017–2021) byl jedním z nejhorlivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušování jakýchkoli styků s Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: „Považují za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě.“ Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten soused ve svém skleníku na své zahradě pěstuje...

Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR – Palestina“. Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytošní demokraté“ z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás, jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady...

Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k Němcům. Se zvláštním přihlédnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávisť a poštvávání by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit.“ A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců“ ochránil, zasadil se Jan Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvětit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šířitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, úředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík. Ve vztahu k V 4, k našim přirozeným spojencům, je Jan Lipavský, podle svých vlastních slov, rezervovaný a pragmatický. Jak si

tu pragmatičnost představuje, ukázal, před pár dny, na případu Polska. Striktně odmítnul právní názor Polského ústavního soudu, který zpochybnil nadřazenost evropského práva nad polským. Takový výklad, podle páně poslancova pohledu, zpochybňuje svrchovanost stále těsnější Unie a „velení z Bruselu“ a je proto nepřípustný.

V případě Maďarska zašel pan poslanec ještě dál. Na pirátské Evidenci kontaktů a schůzek je o tom zajímavý záznam ze dne 21. 10. 2019: Schůzka poslance Jana Lipavského s Andrászem Radnótim. Poslanec českého parlamentu, Jan Lipavský, se ten den sešel s tak zvaným „bezpečnostním analytikem maďarské liberální strany Momentum Andrászem Radnótim...“ Co to má být?! Bezpečnostní analytik opoziční pro-bruselské strany? Pamětníkům a historikům to může nehezky připomenout tzv. Evidenční odbor ÚV KSC, který před únorem 1948 maskoval špionáž komunistů. Jejich „krtky“ v řadách ostatních stran, jejich vlivové skupiny v bezpečnosti a armádě... až po držitele klíčů od tajných skladů zbraní budoucích Lidových milic. Samozřejmě součástí jeho činnosti byla i „informační výměna“ s řídicím centrem v zahraničí. Tehdy to byla Moskva.

Ale zpět k názorům pana poslance. Co by to bylo za pokrokového člověka, kdyby nepodporoval úchylárny? Ne, nebojte se. Ani v tomto oboru ale nenajdeme na progresivním profilu Jana Lipavského sebemenší skvrnku. Tak zvané „manželství pro všechny“ propaguje po celou dobu svého působení v politice. Protože, jak napsal : „Láska je láska. Rozbijme tabuli nenávisti, ignorace a předsudků rozdělujících společnost!“ A o kousek dál: „Věřím, že jednoho dne se nám podaří dosáhnout vítězství pro všechny páry, které zatím stále neúspěšně bojují za svá základní občanská práva.“ Jistě. Vzít si svého homo partnera a časem možná i ovci, nebo komodu, je přece lidské právo. Tedy alespoň v Europarlamentu to říkali...

Do kompletního portfolia progresivního evropského politika je však třeba doplnit ještě jednu ingredienci. Každý uchazeč o podrbání za ouškem z Bruselu musí neustále tepat zaprděný český národ a vzdávat hold jiným rasám než té evropské. Obou úkolů se Jan Lipavský zhostil přímo brilantně. Spojil to dohromady. Využil nedávné aférky s tak zvaným „rasismem ve fotbale“ a hřímal : „Rasismus je u nás bohužel stále velký problém. A to nejen ve fotbale. Český rasismus se týká především romské a muslimské menšiny. Smutné dopady tohoto problému jsou patrné všude kolem nás.“

A co by s tím chtěl dělat? I v tom má Jan Lipavský jasno: „...v neposlední řadě je třeba také podporovat práci neziskových organizací a sdružení, která se rasovým otázkám věnují. Tedy ukončit ten nesmyslný boj proti nevládkám.“ Jinými slovy – víc bonzáků, více cenzorů, více vymývání dětských hlav ve školách, více banů a mazání na síti, větší tlak na firmy, aby vyhodily nesprávné lidi... dokud konečně nezavládne všeobecná láska.

Dalo by se pokračovat dál. Ale i těchto pár předložených bodů stačí ke shrnutí. Kandidát na ministra zahraničí je zaťatým, protiruským, protičínským a protiizraelským horlivcem. Nehodlajícím brát ohled na to, že jde o (v zásadě nenahraditelné) zdroje surovin, odbytiště zboží, dodavatele nenahraditelných komponentů a (v případě Izraele) tradičního politického a hi-tech partnera. Na druhé straně nemá problém s lísáním se k organizacím, považovaným za teroristické. Mimo jiné i v jeho milované EU. Lipavského devótnost k Bruselu pak překonává všechny, i ty nejhorší předchůdce. Skýtá jistotu, že zahraniční, proti česká a proti bělošská linie bude prosazována s dosud nevídanou horlivostí. Jakož i všechny moderní, rozkladné úchylárny.

Způsobilost takového člověka, zastupovat zájmy České republiky, si vyhodnoťte sami.

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Lipavsk%C3%BD

Autor:

Zdroj:

Vlastní, https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Lipavsk%C3%BD

Covidová výuka na VŠ: Roušku by za distanční výuku studenti neměnili URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: vysokeskolky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 10:48, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Další semestr s covidem na vysokých školách je v plném proudu. A zatím v prezenčním režimu – s výjimkami. Aktuálně platí plošně pouze opatření, že v učebnách, kde je v jeden čas více než 50 lidí, a ve společných prostorách musí mít studenti nasazené respirátory. Jednotlivé školy a fakulty si další pravidla stanovují samy. Stávající opatření studentům nevdají a problém s nimi nemají ani vyučující. Shodují se na tom, že je lepší výuka v respirátorech než ta distanční.

„Je to nepříjemné, ale už jsem si zvykl, je to lepší než on-line výuka, hlavně teď v prváku, když jsem se se školou celkově seznamoval. Možná bych preferoval nějaké častější přestávky s možností jít na chvíli ven bez respirátoru,“ uvedl pro VysokéŠkolky.cz Matyáš (19) z Pedagogické fakulty

Shoduje se s ním i jeho kolega Matěj z Fakulty tělesné výchovy a sportu.

„Distanční výukou jsem si prošel v posledním ročníku střední školy a už bych to znovu nechtěl. Radši budu mít při výuce roušku,“ vysvětlil.

Za nešťastné by uzavření vysokých škol považoval i dosluhující rektor pražské univerzity Tomáš Zima. „Pokud by byl opět nějaký lockdown, tak to považujeme za velmi špatné řešení, které problém nevyřeší,“ řekl Zima pro server Novinky.cz a dodal:

„Naší snahou spolu se studenty je samozřejmě maximální dodržování opatření, která jsou, a propagace očkování.“

Studenti Univerzity Karlovy se zatím pro absolvování přednášek a seminářů nemusí prokazovat žádným z dokladů o bezinfekčnosti. Neplatí to ale všude. Například na některých fakultách Masarykovy univerzity je nutné prokázat se negativním testem, očkovaním, nebo prodělanou nemocí. Někde mají studenti i možnost vybrat si, zda se výuky nebo zkoušek zúčastní prezenčně. „Vyučující mají povinnost nabídnout studentům i on-line formu zkoušek,“ uvádí **Fakulta sociálních věd** MUNI.

Na České zemědělské univerzitě pak již delší dobu probíhá hybridní výuka, která kombinuje distanční a prezenční studium. „S ohledem na potřebu snížení kumulace studentů ve velkých skupinách se doporučuje, aby vyučující zvážili, tam, kde to bude účelné podle povahy předmětu a počtu studentů, vést teoretickou výuku v hybridním režimu,“ píše univerzita na svém webu. V praxi to pak může vypadat tak, že se přednáška, které se prezenčně účastní studenti, streamuje pro zájemce také on-line.

Vysoká škola ekonomická zatím kromě respirátorů při výuce žádná další omezení pro studenty nezavádí. A ani zdejší studenti toto pravidlo nijak neomezují. „Není to nijak příjemné, ale nijak mě to neomezuje,“ popsal pro VysokéŠkolky.cz student Tadeáš (19). Také na VŠE se studenti nemusí prokazovat bezinfekčností. To ale neplatí pro zaměstnance školy, kteří – pokud nemoc neprodělali nebo nejsou očkovaní – musí každých sedm dní na test.

Ke studentskému životu patří nejen studium, ale i různé kulturní a společenské akce. Na ty už potvrzení o bezinfekčnosti studenti potřebují. Matyáš, Matěj i Tadeáš, které VysokéŠkolky.cz oslovily, jsou všichni proti covidu očkovaní. Protiepidemická pravidla je tak podle jejich slov zatím nijak neomezují. „Jsem v prvním ročníku, nevím, jaký byl studentský život mimo covid dobu, ale nemyslím si, že by to byl výrazný rozdíl. Jsem očkovaný, takže pro mě se nic zatím nemění a všude se dostanu bez komplikací,“ uvedl Matěj.

„Jsem očkovaný a i moji nejbližší přátelé, se kterými se scházíme, takže pro nás zatím žádné omezení,“ souhlasí se svým kolegou Matyáš. „Já a moji kamarádi jsme plně očkovaní, proto pro mě pravidla pro návštěvu kulturních akcí a hospod nejsou komplikací,“ doplňuje Tadeáš.

Humanitní vědci často trpí syndromem šikanovaného dítěte, říká Foletti URL Automatický překlad

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 13:32, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Humanitní vědci podle něj přijali myšlenku, že jejich výzkum není až tak důležitý a přínosný jako přírodní vědy. Proč? Historik Ivan Foletti míní, že jednou z příčin jsou dnešní střední školy, které nedávají studujícím kvalitní humanitní základ. Co hůř, často od humanitních věd vyložené odrazují. „Frustrace, nuda a nepochopení, memorování letopočtů a velkých mužů v dějinách. Vytratila se fascinace příběhem historie, která je přítomná pro lidstvo zásadní,“ říká.

Sám chodil do školy ve Švýcarsku, a jak říká, učitelé dějepisu ze základní školy i gymnázia mu změnili život. Své studenty a studentky jako vysokoškolský profesor také učí jinak: bere je třeba na několikaměsíční pěší poutě po Francii.

Stojí za vznikem YouTube kanálu Centra raně středověkých studií, vede vědecký tým, který vydává komiksy či kreslené filmy popularizující historii, pro Českou televizi připravuje cyklus Umění minulosti – otázky dneška.

Studující by se podle něj měli učit rétoriku, aby mohli svůj obor poutavě popularizovat – on to s těmi svými trénuje. „Humanitní vědci trpí často syndromem šikanovaného dítěte, uzavírají se do sebe,“ říká popularizátor historie vizuální kultury a jeden z nejmladších profesorů u nás Ivan Foletti.

Proč je v popularizaci kladen tak malý důraz na humanitní vědy?

Ještě před sto lety byly historické vědy klíčové pro tvorbu národního státu a ještě před první světovou válkou stála tvorba národních států i na středověkých disciplínách. Svoji dizertaci jsem věnoval zakladateli byzantologie Nikodimu Kondakovovi, který psal dějiny umění pro ruský stát, měl přístup k carovi a podílel se na klíčových rozhodnutích pro chod státu. On, historik umění, měl takovou moc! Zejména kvůli traumatu druhé světové války se však historické vědy posunuly jinam, protože společnost nechtěla opakovat chyby minulosti, mezi nimiž bylo právě i spojení států a národů, které vyvrcholilo národním socialismem. Na to pak velmi rychle nasedla ještě změna struktury společnosti, nastoupil důraz na produktivitu, výdělek, kapitalismus. A nad humanitními vědami se objevil otazník. Obory byly rozděleny na zdánlivě užitečné a neužitečné.

Podle jakého klíče?

Částečně to vychází z materialistického pohledu na realitu, ale jde hlavně o narativ, pohádku...

Jak tomu rozumět?

Chemik, který studuje malou molekulu, může říct, že výsledkem jeho studia jednou třeba bude lék na rakovinu. Nemusí to nikdy nastat, ale hypoteticky může. Étos vyššího poslání, tedy boje s rakovinou, tam je stále přítomný, především v diskurzu. Takový příběh je všem jasný, i když jen málokdo rozumí jeho skutečnému významu. Kdo však jen trochu nahlédne do vrcholové vědy,

vidí, že situace je násobně komplexnější a že jde často o výzkum s naprosto nejistým výsledkem, jestli vůbec nějakým. To však nic nemění na tom, že může jít o výzkum strhující a průlomový, jen není „užitečný“, je tak však prezentován, a proto přináší finance.

A historik umění?

Ten je proti němu považovaný za méněcenného, sám dokonce může mít komplex méněcennosti, protože nemusí být schopný definovat význam svého výzkumu pro společnost v „produktivních“ kategoriích. Pod mediálním a politickým tlakem jsme totiž i my humanitní vědci přijali do velké míry mantru o „užitečném“ výzkumu, tedy o výzkumu, který má „praktické“ a především výdělečné uplatnění. I o tom by se dalo polemizovat – trh s uměním je například jednoznačně praktické a významné zisky generující odvětví –, ale v tom podle mého není hlavní společenský význam našeho výzkumu. Ten mimo jiné tkví v možnosti dotýkat se široké veřejnosti.

Například na moje přednášky na univerzitu třetího věku chodí dvě stě padesát lidí, které zajímá strhující poznání vlastní minulosti. Nadšení a radost, které z nich jsou cítit, jsou pro mě naprosto fascinující „výstup“ mé práce, ten se však v našem „produktivním“ světě nepočítá, protože není lehce kvantifikovatelný (Jak kvantifikovat radost? A přece bez ní život nemá smysl). Nemyslím si však, že to zpochybňuje význam naší práce, spíše nastavuje ne zrovna lichotivé zrcadlo naší době tak zaměřené na produktivitu, že vylučuje ze svého zájmu obrovské části naší společnosti, jako jsou například důchodci.

Kdo tvoří kánon, který humanitní vědy upozaduje, a kdo ho udržuje?

To není jednoduché. Kánon vzniká v napětí mezi ekonomikou, mediálním sektorem a souběžně je to i problém uvnitř univerzit a problém školství obecně. Před pár lety jsem četl nesmírně zajímavou knihu Gli storici dell'arte e la peste (Historici umění a mor). Mimo jiné tam zazněla otázka, proč dějiny umění, které byly v Itálii před sedmdesáti lety na vrcholu, ztratily roli ve společnosti. Ještě v roce 1976 byl totiž například historik umění Giulio Carlo Argan primátorem Říma.

Přihlaste si newsletter

Jak zní odpověď na tu otázku?

V roce 1960 měl lékař, historik i politik stejné středoškolské vzdělání, tedy klasické humanitní gymnázium na vysoké úrovni. Všichni tři věděli, proč je to vzdělání důležité, jaký je význam literatury, dějin či umění pro lidskou společnost – o tom nikdo nepochyboval. Specializace po gymnáziu byla jakousi formou nástavby na tomto základu. Dnes už ale střední škola nemává studentům kvalitní humanitní základ. V českém prostředí je to často ještě horší: frustrace, nuda a nepochopení, memorování letopočtů a velkých mužů v dějinách. Vytratila se fascinace příběhem historie, která je přitom pro lidstvo zásadní, svědčí o tom například popularita historických filmů či seriálů. Střední škola však tyto příběhy zapoměla vyprávět. Studoval jsem ve Švýcarsku a mohu s klidným svědomím říct, že můj učitel historie na základní škole a pak profesor dějin umění na gymnáziu mi změnili život. Právě oni nás učili skrze strhující příběhy, díky nim jsme přemýšleli o světě a naší roli v něm. To je jádro.

Jak taková výuka vypadala?

Učitel na základní škole zahájil hodinu takhle: „Jste římský císař, říše je v krizi, na hranici tlačí kočovníci, co uděláte, abyste říši zachránili?“ Celou hodinu jsme strávili tím, že jsme přemýšleli, jak zachránit Římskou říši: proti kočovníkům postavíme zeď! Z čeho? Jak? Co bylo tehdy za materiál? To už přece zkoušel Hadrián! A pomohlo to? Ani ne! Nakonec jsme došli k rozdělení říše jako k přirozenému důsledku běhu věcí. Nechal nás, abychom už jako malí zjistili, že historie není jen o dávných událostech, ale o současných principech, o konkrétním životě. S mojí výzkumnou skupinou dnes učíme na gymnáziu, v hodinách zažíváme silné momenty, je to skvělé. Ale i když vidím u studentů nadšení, vím také, že devadesát procent těch lidí nepůjde dál studovat humanitní obory. Že půjdou na práva, na medicínu... Pevně však věřím, že právě oni již nebudou humanitními obory opovrhovat, protože chápou jejich význam pro svůj vlastní příběh.

Mluvil jste o tom, že jde o ekonomiku a o média, ale odpovědnost přece musí mít i historikové a historičky nebo další představitelé a představitelky humanitních oborů, bez nich se to nezlepší.

Ano, je to i naše odpovědnost. Má to ale důvod: humanitní vědci často trpí klasickým syndromem šikanovaného dítěte.

Jak se to projevuje?

Neustále znevažování naší práce, prokládané občasnými evidentními nespravedlnostmi, vede k reakci: nikdo si mě neváží, tak se natruc uzavřu a přestanu komunikovat... Zároveň jsme tak podvědomě přijali myšlenku, že nás „nikdo nemá rád“, že to, co děláme, není zas až tak důležité, což je zásadně špatně. Jsme uzavřeni ve svém světě podobně postižených a mluvíme jazykem společným pro naprosté minimum lidí. Čím dál tím méně komunikujeme s veřejností a izolace se tak prohlubuje. Naše společnost tak přestává znát svoji minulost a to je katastrofa. I proto, že my sami jsme naše minulost.

Můžete to vysvětlit?

Naše existence je neustálým napětím mezi minulostí a budoucností. Když řeknu, že mě nezajímá minulost, říkám, že se nezajímám sám o sebe. Už jen z psychologického hlediska je to cesta do pekel. Dívám se do nejjisté budoucnosti, ale nevšímám si toho, co právě jsem a co jsem právě byl. Přitom roky, desetiletí mého života jsou již minulostí a má budoucnost vychází právě z této minulosti. Když člověk narozený za normalizace nezná toto období, jen těžko bude chápat mnoho ze svých reakcí, strachů a nadějí. Přitom poznání by naopak mohlo vést k mnohem vyrovnanějšímu vztahu sám k sobě a ke svému okolí. To samé je možné říct o celé společnosti. I ta má svou kolektivní identitu, která vychází z mnohem komplexnější minulosti dlouhé století i tisíciletí, ta je neoddiskutovatelnou součástí toho, co jsme dnes. Krásně to ukazuje nedávná kauza mariánského sloupu v Praze – i tak dávná minulost je stále součástí našeho příběhu tady a teď.

Je to jako kořeny stromu?

Přesně tak. Ale jestli ten strom bude mít korunu, to, jaká bude, to nevíme. Kořeny jsou jasné, koruna ne! Odmítání vlastní historie se mimochodem odráží i na vnímání pandemie. Pokud zaznívaly historické paralely, byly scestné.

Mor a španělská chřipka?

Ano, bylo to strašně nešťastné strašit epidemiemi, které zahubily polovinu evropské populace. Nechci bagatelizovat to, co se stalo v posledních dvou letech, ale přece jen je to naprosto nesrovnatelné.

Jak jste se jako historik cítil, když jste četl srovnání s historickými epidemiemi?

Bylo to velmi smutné, navíc v tu chvíli média nezajímala profesionální pohled do historie, stačila povrchní, nepřesná a plytká srovnání. Přitom historie, pokud o ní budeme mluvit komplexně, může se zvládním současně situace pomoci. S odstupem víme díky ní, jak průběh epidemie vypadá, jaké má fáze, cykly, jak dozívá, a víme, jak velký vliv má na ekonomiku či umění. A

také víme, jaké důsledky mohou mít plošné karantény.

Bylo by dobré v médiích například otevřít otázku stigmatizace nakažených nebo „potenciálně nakažených“. Například epidemie cholery devatenáctého století totiž v důsledku předsudků k potenciálně nemocným vedly k brutální stigmatizaci menšin. Pojem „špinaví (Židé) z východu“ vznikl právě tehdy. Když to hodně zjednoduším, důsledky epidemií cholery a jejich vnímání vedly v první řadě k vědeckým teoriím o tom, že některé „rasy“ přenášejí nemoci snáz než ostatní. Asi netřeba dodávat, že následujícím krokem budou eugenické teorie vedoucí až k Hitlerovi.

Jak k vnímání obrazu epidemie přispívají digitální média? Mají jistě větší sílu než média před sto lety.

Vizuální kultura a slovo, dvě oblasti, které se prolínají v dnešních médiích, sice určitě nejsou mocnější než slova a obrazy dřív, jsou však přítomnější. Abych vám to vysvětlil, zkuste si představit zážitek z doby, které se věnuji: přijdete do chrámu z pátého století, v němž září zlatá mozaika, na ní je vyobrazen Kristus, dívá se vám do tváře, nad ním stojí nápis „Já jsem světlo světa, kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude žít“. V chrámu zpívá chór, který opakuje tu samou myšlenku o smrti a vzkříšení, všude voní kadidlo a stovky olejových lamp hoří ze všech stran, vy jste přišla unavená a hladová po mnohakilometrové pouti, cítíte zážitek prostřednictvím všech smyslů, celého těla. To je přece mnohem víc, než umí zprostředkovat obrazovka!

To, co však obrazovce dává nečekanou moc, je opakování a závislost. Když na vás útočí ze všech stran, mnohokrát a opakovaně ten samý koncept, navíc skrze chytrý telefon, na který má mnoho lidí vybudovanou závislost, je velmi těžké nepodlehnout. Mimochodem dle mého soudu se tak ztrácí prostor jednotlivce, který je doslova „umlácen“ ne argumenty, ale obsesivním opakováním. To se koneckonců ukázalo v právě ukončené volební kampani: mnohokrát opakované nesmysly o Pirátské straně ji doslova zlikvidovaly a bylo úplně jedno, že se v ničem nezakládaly na pravdě.

I v případě sociálních sítí, kde může promluvit každý?

I v tom případě, byť žijeme v přesvědčení, že každý se dnes může „svobodně“ vyjadřovat do „veřejného“ prostoru. Ve skutečnosti jsou sociální sítě přece soukromé koncerty (tedy jsou veřejné jen velmi problematičtě), kterým jde v první řadě o profit a které ovládají mocné algoritmy. Jednotlivce tedy může skutečně napsat, co chce, ale nikdo (kromě jeho mikroskopické sociální bubliny) to neuslyší: o tom, kdo bude vyslyšen, rozhoduje algoritmus, který měří jen ekonomický potenciál sdělení. Jedinou cestou, jak prolomit tuto bariéru, je si prostor v sociálních médiích koupit, nebo je rovnou vlastnit. V takovém prostředí je těžké být slyšet, ať říkáte cokoliv, natož popularizovat humanitní vědy.

Výzkum, asi nejenom ten v humanitních vědách, je často zaměřený na detaily. Těžko se vysvětluje jejich dosah obecně. Výzkum má ale několik úrovní! První je konkrétní, jde o sběr dat. Druhá tkví v tom, co může ten který výzkum dát společnosti – tady jde o interpretaci. Potom je však úroveň třetí, tedy to, co jí může dát nepřímě. První detailní výzkum může být pro širší veřejnost úplně nezajímavý. Sami badatelé často nevědí, kam povede, protože věda je vždycky otázkou překvapení. Prostě sbíráme data a s jistotou nevíme, co z nich vyplyne. Ale i kdybychom došli jen k marginálním závěrům, posouváme celek poznání. Je to stejné jako objevit jednu molekulu, která sama nic nemusí znamenat, ve spojení s ostatními může ovšem znamenat strašně moc.

Celkový obraz ze začátku často nevidíme, ale význam pro organismus nebo pro společnost má ta jediná molekula obrovský. Každý výzkum provedený poctivě, výzkum, který jde za hranice současného poznání, je nesmírně cenný. Protože pomáhá zpřesnit, jaká je role té maličkosti v celé mozaice vědění. Věda sama o sobě je totiž navíc odpovědí na to, co činí člověka člověkem: chcete vědět proč, ne na tom vydělat! Svádí nás vědět, co je za zdí. Ne proto, že se to vyplatí, ale proto, že chceme ukojit přirozenou lidskou touhu po poznání. Taková hořící touha je víc než peníze.

Co ty další úrovně výzkumu?

Člověk, který je schopný syntézy a analýzy u detailních témat, je toho schopný i u těch velkých. Dobrý výzkumník myslí kriticky, ne banálně, dívá se za problém. A je jedno, o jak detailní výzkum jde, takové výzkumníky společnost bytostně potřebuje. Ne proto, že by nutně potřebovala rozumět každému detailu, ale kvůli tomu, jaké vlastnosti se u výzkumníka tříbí práci na zdánlivě marginálním tématu. Takový člověk – a americké firmy už to vědí – dokáže vést lidi, zajímá ho systém, to, jak detailní výzkum do obecného systému zasazuje.

Problém naší společnosti je právě v tom, že lidé, kteří vnímají systém jako celek, jsou málokdy na zásadních rozhodovacích pozicích. Je to stejné jako fakt, že na rozhodovacích pozicích potřebujeme jak ženy, tak muže. Když v politice rozhodují jenom muži, jde nutně o okleštěnou podobu rozhodování. Bude to znít trochu pateticky, ale podle mého poctivý, hluboký a kritický výzkum může v konečném důsledku pozitivně měnit společnost jako celek. Pohled do minulosti je přece vždy, pakliže je hluboký a poctivý, obrovskou inspirací pro řešení otázek dneška.

Jak akademické systémy podporují popularizaci humanitních věd?

Bohužel málo. Podpora v systémovém smyslu není skoro žádná, i když jsou v posledních měsících v tomto smyslu nějaké pozitivní signály. Pokud však chceme, aby se humanitní vědy dostaly do širokého povědomí, a mohly tak proměňovat naši společnost, nepůjde to bez mediální scény.

Co všechno je pro vás mediální scéna? Centrum raně středověkých studií má svůj hojně sledovaný YouTube kanál, ale to asi nestačí.

Náš kanál, který je na rozdíl od našeho mezinárodně orientovaného výzkumu zaměřený na českou veřejnost, má skoro tisíc sledujících a naše nejprohlíženější video vidělo víc než sedm tisíc lidí. To není málo. A přitom je. Je to málo ve srovnání s desetimilionovým publikem v republice. Sociální sítě fungují tak, že vás hledí po srsti a nemáte se setkat s čímkoli protichůdným. YouTube v tomhle není výjimkou: není to inkluzivní prostor, jde mnohem spíše o exkluzivní místo.

Protože reklama se cílí mnohem lépe na vyprofilované skupiny.

Přesně tak. Kde jsou veřejnoprávní média? Ta by měla společnost vzdělávat a dávat prostor třeba i reflexi minulosti. Ale ne každý badatel umí mluvit do médií. Navíc se neučí rétorika. Já ji své studenty učím, protože podle mě je podstatné umět mluvit strukturovaně, fundovaně, přesně a přitom lehce a spatra. Nepotřebujete kdovíjaké charisma, abyste mohla vystupovat v médiích, z podstatné části je to řemeslo. Tady vidím velký úkol pro univerzity, aby věděly, koho nabízet médiím, kdo co umí. Řeknu příklad: když hořel Notre-Dame, pozvali si novináři do televize Petra Chotěbora, který má na starosti správu katedrály svatého Víta. Celý rozhovor se točil kolem požární ochrany katedrály. Bylo to strašně zajímavé, ale nejsem si jistý, jestli z toho bylo pro publikum pochopitelné, jestli to, že shořel docela špinavý pařížský kostel, kam chodí čím dál tím méně lidí a který byl postaven před sedmi sty lety, je vlastně ztráta.

A je to ztráta?

Ano! Mluvme o tom, co je Notre-Dame: mýtus devatenáctého století, vyprázdněná ikona. Skončili jsme u Viktora Huga a dál jsme nešli. Zvoník od Matky Boží udělal z Notre-Dame hvězdu, podobně jako Napoleon III., když sám sebe před katedrálou

korunoval, udělal z fasády kostela ikonu své moci. V té chvíli se ten kostel stal centrem francouzské nacionalistické identity. Dnes je z něho Disneyland, nemusíte jít dovnitř, stačí se před katedrálou vyfotit a dát tu fotku na Instagram. Význam toho chrám ale v souvislosti s požárem nikdo nepojmenoval: Notre-Dame zásadně zapadá do světa 13. století, kdy jednotlivé řemeslné dílny putovaly z takzvaně německého světa do světa takzvaně francouzského, kolem se děly stěžejní události té doby. Ale my tuhle část historie radši ignorujeme.

Vrátím se k otázce o podpoře popularizace humanitních věd.

Ano. Máme teď u nás na filozofické fakultě Cenu děkana pro popularizaci vědy, to pomáhá, ale pořád to nestačí. Každý vědec nebo vědkyně by měl pracovat na popularizaci svého oboru zcela automaticky.

To ano, ale pořád žonglujete s časem, ve kterém je možné dělat výzkum a popularizovat ho.

Myslíte na ekonomickou stránku věci.

No ano, ta je přece strašně důležitá.

Je a není. Kdybychom měli vyhrazený čas na to, abychom mohli popularizovat, bylo by to lepší. Ale na druhou stranu, pokud chcete mít co říct, musíte nejprve dělat pořádně svůj výzkum a cítit morální imperativ mluvit o něm s dalšími lidmi. Pokud se budete víc než na výzkum soustředit na popularizaci, bude to stát za starou belu. Takže bych spíš vítal možnost vůbec se k veřejnosti dostat. Mediální svět není zívavý, nechce jít za hranice toho, co už bylo řečeno. Určitě by pomohla nějaká cílená kampaň na to, aby veřejnost a média vůbec věděla, proč potřebujeme humanitní vědy. Po desetiletích negativního PR potřebujeme hlasitě ukázat, že to, co děláme, má obrovský smysl pro všechny lidi, nejen pro akademiky.

Kdo by si měl vzít za své pozitivní PR humanitních věd?

Filozofické fakulty, fakulty sociálních věd, všechny humanitní fakulty. I ekonomie je humanitní obor, jistě, ale chybí nám pozitivní obraz popelek, jako je třeba kunsthistorie, estetika, raná historie, klasické jazyky...

Jak jste se k popularizaci dostal vy?

Lidi jednoduše zajímalo, co dělám. Vyprávěl jsem o svém výzkumu kamarádům. Potom klubu dam z lepší společnosti v Ženevě, které se potkávaly v poměrně exkluzivních kontextech a zajímalo je cokoli. Postupně mi bylo jasné, že nemohu žít izolovaně ve vědě, byť by byla sebekrásnější, že nechci slavit svoje ego, ale sdílet to, co vím, hlavně proto, že mám pocit, že to poznání náš svět aktuálně potřebuje jako sůl. Studenti a studentky jsou do jisté míry již přesvědčení, já jsem chtěl jít dál, k „obyčejným“ lidem. Dnes točíme krátké filmy, prokousávali jsme se i otázkou vizualizace, proto jsme začali dělat historické komiksy a kreslené filmy. Prváci a druháci z mých seminářů čtou jako supervizoři naše texty a říkají: „Tomu nerozumím, tomu ano.“ To je strašně cenná zpětná vazba. Děláme špičkový mezinárodní výzkum, ale zároveň chceme měnit svět kolem nás.

V čem třeba?

Právě jsme vydali knihu nazvanou Je (středověk) doba temna? Knížka, která by měla klást otázky o tom, jak se díváme na minulost, ale také o tom, co tyto předsudky říkají o nás.

To, co mě naučili na gymnáziu, je, že středověk rovná se temno.

Vidíte? To je přesně ono! Pokud řekneme, že středověk je doba temna a renesance doba světla, říkáme tím zároveň, že jako dobu světla označujeme dobu brutálních etnických genocid, náboženských válek a dobu oficalizace konceptu rasismu. Takzvaná doba temna byla proti tomu dobou masivní migrace, prolínání kultur, dokonce doba, kdy se učíme myslet abstraktně. Ani jedna z těchto epoch nebyla ideální, každá má však také své perly. Věřit tomu, že existuje nějaký biologický pozitivní vývoj v dějinách, je ale strašně nebezpečné: může se z toho stát odůvodnění pro hrůzy, které konáme, což se ve 20. století stalo nejednou. Vždyť hitlerovské rasové teorie byly odůvodňovány mimo jiné teoriemi o vědě a pokroku. Opovrhovat vším, co bylo před námi, nám tak vytváří fantastické alibi: vždy můžeme říct, že ve středověku bylo hůř, my už jsme děti světla.

A co nás tedy středověk naučil?

Nejde určitě jen o filozofii dějin, podívejte se například na antickou sochu. Ta vytváří obraz reality, je podobná předloze a my si myslíme, že ta podobnost je důležitá. A teď se podívejte na obrázek vizigótského orla na sponě z konce pátého století – je to možná sova, možná jestřáb, ale že jde o dravce jednoznačně poznáme, i když to vůbec nenapodobuje přírodu. Ten obraz je konceptuální. A tenhle zásadní zvrat ve vnímání se stal v raném středověku! Umění Římské říše se snažilo napodobovat realitu. A najednou přicházejí kmeny, jejichž „umělci“ nás učí myslet konceptuálně! A to bychom bez středověku neznali.

Je to jako současné konceptuální umění?

Ano, ale současná umělecká scéna je často úplně na okraji zájmu veřejnosti, zatímco tehdy se skrze „umění“ paradigmaticky měnila celá společnost.

Nešlo však ve středověku o úpadek právního státu?

To je mnohem komplikovanější. Tradiční římské právo se dostávalo do konfliktu s právem germánským: Germáni měli jiné hodnoty, uznávali například postavení žen mnohem víc než Římané. Když podle germánského zákoníku zabijete mladou těhotnou ženu, pykáte nejvíc. Pak je v žebříčku mladá žena, pak mladý muž, stará žena, až nakonec starý muž – ten vážený římský starý muž. Podobné dělení nás samozřejmě trochu šokuje, ale znamená to, že mladá žena má klíčovou roli pro společnost. To Řím nezná. Setkání různých právních kultur není nikdy jednoduché – to vidíme i dnes, když střet zájmů znamená něco jiného v Evropě a v České republice, ale setkání římského a germánského zákoníku dalo prostor k zásadně jinému a – já bych řekl – komplexnějšímu vidění světa, které je přítomno v DNA naší společnosti dodnes.

A tohle se neučí?

Většinou ne. Naopak se tváříme, že světlo přišlo po středověku v epoše, kdy došlo k největšímu „barbarskému“ plenění Říma – ne plenění v pátém století, ale plenění v roce 1527. To, o co je třeba usilovat, ale není rehabilitovat středověk na úkor jiných období: klíčové je přemýšlet nad minulostí komplexně a nesnažit se ji škatulkovat pouze do pozitivních a negativních kategorií. Další klíčovou otázkou je obrovské nebezpečí, které tkví ve vnímání lidských dějin v duchu pofidérních „evolučních“ teorií, které z přírodních věd aplikujeme na 21. století a na společenské dějiny. To vede k pocitu nadřazenosti vůči minulosti a ten je strašně nebezpečný, vytváří to dojem, že v podstatě ať uděláme, co uděláme, vždy to bude lepší, než to co bylo. Genocidy 20. století, ekonomické krize globálních rozměrů či současná ekologická krize ukazují, že tomu tak rozhodně není.

K nejzásadnějším počínům vaší popularizace historie patří několikaměsíční pouť se studentkami vašeho semináře po

francouzských památkách. Čím to, že nás v poslední době poutě tak přitahují? Z hlediska výzkumu je vaše pout' ojedinělá, ale obecně se poutě stávají módou.

Člověk chodí od té doby, co existuje. Dlouhé putování patří do naší DNA. Možná to má biologické důvody. Když se setkáváte s jinými lidmi, obohacujete svůj genofond, snižujete rizika demencí svých potomků a podobně. Jiná věc je, že homo sapiens sapiens je dobrodružný druh, žíví nás ta touha podívat se dál, potřebujeme žít něco víc. Jsme zvědaví a chceme znát limity svého těla. Čím víc nás spotřební společnost udusává, tím víc si klademe otázku po tom, jaký smysl to všechno má. V jakékoli krizové situaci, když přijde puberta, rozvod, něčí smrt, může být chůze k horizontu skutečně léčivá.

Dnes navíc máme takovou ekonomickou svobodu, že můžeme na takové poutě chodit a neřešit, že si vezmeme na půl roku volno v práci – byť to není případ naší pouti, protože ta byla sama o sobě prací na výzkumu. Jistě, chodilo se, i když nebyly prostředky, ale dnes je to snazší, minimálně v tom, že nemusíte žebrať. Když jdete dlouho a pomalu, mění se prožívání skutečnosti, tělo si zvykne na adrenalin a endorfiny a chová se jinak. Umělecké dílo, které vidíte po takové pouti, vnímáte nutně jinak, než když k němu pohodlně dojedete autem nebo doletíte letadlem. Promlouvá k vám mnohem silněji. Snažíme se teď v jednom výzkumu měřit biologické ukazatele a zjistit, co se děje s tělem, které jde dlouhou cestou, kterou nezná. Ještě nemáme výsledky, ale troufám si odhadnout, že pohyb mění biologické reakce těla.

A z hlediska duše?

Pro mě bylo silné to, jak vás dlouhodobá pout' dotlačí do vlastních limitů. Synonymum pro středověké pouti je zážitek komunity. To, jak je společnost k poutníkům štědrá. Poutník je pro společnost potřebný prvek, ba přímo zásadní. Přijde na chvíli, je to cizinec, přináší svobodu, ale mění komunitu. Outsider z komunity se zachová nádherně k poutníkovi, čímž změní svůj status v komunitě. Je tu i princip vzájemné vděčnosti – přinášíte příběhy a potřebnou jinakost a umožňujete lidem, aby byli štědrí. Ve společnosti, která jen prodává a kupuje, je strašně silný právě tenhle zážitek štědrosti. Děkovali jsme jednomu muži na své pouti za pomoc a on řekl, že by měl děkovat nám, protože mu umožňujeme být štědrý.

Dá se něco takového, jako je celosemestrální pout', hodnotit v akademickém systému grantů?

To, že zažijete něco silného, se do žádných projektů nevejde. Jako jeden z výstupů naší pouti jsme však vydali knihu, na kterou vyšlo osm odborných recenzí.

To je hodně.

Ano.

Jaké byly?

Většina hodně pozitivní, ale část poměrně negativní. Ty negativní odsoudily náš koncept šmahem. Mám pocit, že se zastavily docela na povrchu. Je pravda, že takovouhle šílenost zatím neudělal nikdo ani v zahraničí. Vloni jsme však získali prestižní grant Horizont 2020 na projekt Conques in the Global World, který je dítětem toho původního poutnického projektu. Studujeme v něm roli krajiny ve vnímání památek, koncept těla v objevování historie. V této grantové výzvě jsme byli čtrnáctí v absolutním pořadí, druzí v kategorii humanitních věd. To je obrovské uznání na evropské úrovni. Svým způsobem, i když mnoho aspektů naší pouti akademický systém nepojme, z ní čerpáme dodnes.

Autorka je redaktorkou časopisu Vlasta.

Cena Václava Königsmarka [URL](#) [Automatický překlad](#)

WEB, Datum: 30.11.2021, Zdroj: divadelni-noviny.cz, Infotype: Npojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 18:07, RU / den: 25 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Divadelní noviny > Burza

Na brněnské katedře vyhlásila komise ve složení David Drozd, Andrea Jochmanová, Lenka Jungmanová, Alena Sarkissian, Honza Petružela a Jan Šotkovský vítěze 11. ročníku soutěže, kterou vyhlašuje Teatrolgická společnost. Přihlášeno bylo 18 prací (11 bakalářských, šest magisterských a jedna disertační) z pražské, brněnské a olomoucké divadelní vědy, DAMU, JAMU, FF UK, FF MU a **FSV**.

Zvítězili:

Tereza Turžíková za bakalářskou práci Aplikovaná rhizomatika: D'epog a limity divadelního aparátu. KDS, FF MU, vedoucí práce David Drozd. Sebevědomý a poučený text vnáší do našeho prostoru dosud málo recipované poststrukturalistické koncepty a přesvědčivě je využívá při analýze počínů tvorby D'Epog, čímž výrazně obohacuje možnosti teoretické reflexe aktuálních performativních fenoménů.

Daniela Grohová za magisterskou práci Kočiv v Chotči. KATAP, DAMU, vedoucí práce Jana Pilátová. Osobní a často anekdotické vyprávění o rodinné historii spojené s divadelním festivalem díky schopnosti autorky vsazovat fenomén do širších souvislostí (a literární vyprávění) postupně přerůstá do obecnějších úvah o smyslu budování komunity, udržování a rozvíjení festivalu a stává se výsostným badáním v duchu divadelní antropologie.

Čestné uznání získala Eliška Raiterová za magisterskou práci Gob Squad. Hrdinové naší doby. KTK, DAMU, vedoucí práce Martina Musilová. Práce je prvním soustavným pokusem představit fenomén performativní skupiny Gob Squad v našem prostředí, zároveň přináší nový pohled na tvorbu skupiny skrze v této souvislosti dosud nepoužité koncepty archetypální psychologie.

Jitka Vrbková za disertační práci Divadlo actor-specific. Downův syndrom jako divadelní stylizace. JAMU, vedoucí práce Sylva Macková. Práce vychází z reflexe autorčiny vlastní režijní tvorby s divadlem Aldente, zaměřujícím se na spolupráci s performery s Downovým syndromem. Podává nejen plastickou a mnohdy dramatickou zprávu o autorčině vlastní práci, ale otevírá obecnější tvůrčí, terapeutické i psychologické a společenské roviny fenoménu. Propojení specifické osobní a tvůrčí zkušenosti je naprosto funkční a velmi inspirující.

Obavy z ruské invaze na Ukrajinu

TV, Datum: 30.11.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 9, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.11.2021 23:47, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 394 081,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin POUVA, moderátor

Ministři zahraničí členských států NATO se sešli v lotyšské Rize na speciálním bezpečnostním summitu. Hlavními tématy byly obavy z ruské invaze na Ukrajinu a problémy některých členských států na hranicích s Běloruskem.

Martina NÁŠELOVÁ, redaktorka

Ruskou anexí Krymu na jaře roku 2014 má snad každý ještě v živé paměti. Rusové obsadili ukrajinský poloostrov Krym pod záminkou ochrany krymských Rusů. 7 let poté Rusko na hranicích s Ukrajinou opět hromadí vojska i těžkou techniku.

Jens STOLTENBERG, generální tajemník NATO

Vídíme tam dělostřelectvo, obrněná vozidla, drony a desetitisíce vojáků připravených k boji. K takovým krokům nemá Rusko důvod ani omluvu. Zvyšuje to vzájemné napětí.

Martina NÁŠELOVÁ, redaktorka

Generální tajemník NATO Jens Stoltenberg jasně vyzval Rusku, že za jakoukoliv novou vojenskou agresi vůči Ukrajině zaplatí vysokou cenu. Výstraha už mezitím přišla i z Kremlu. Ruský prezident Vladimir Putin varoval NATO před překročením červené čáry, kterou by znamenalo rozmístění útočných raket na ukrajinském území.

Vladimir PUTIN, ruský prezident

Ruská federace je také znepokojena rozsáhlými vojenskými cvičeními, která se konají u hranic.

Karel SVOBODA, katedra ruských a východoevropských studií, FSV UK

Se mluví i o tom, že vlastně oni čirou náhodou dělají cvičení a zrovna to vyšlo takhle náhodou vlastně k ukrajinským hranicím. Oni si můžou pořádat cvičení, kde chtějí, zatímco na to cvičení Ukrajiny, popřípadě členských států NATO, tak reagují velmi ostře a velmi až hystericky.

Martina NÁŠELOVÁ, redaktorka

Důležitým tématem bezpečnostního summitu, který potrvá do zítřka, je také uměle vytvořená migrační krize na hranicích Běloruska s Polskem, Litvou a Lotyšskem. Ta se v posledních dnech vyhrtila poté, co Bělorusko obvinilo litevskou hraniční stráž ze zabití několika migrantů. Martina Nášelová, televize Nova.

Redakční listárna

TISK, Datum: 30.11.2021, Zdroj: Naše rodina, Strana: 74, Vydáno: 13 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 02:47, Rubrika: Soutěž, listárna, AVE: 5 383,85 Kč, Země: Česko

Rozhovor s paní perníkářkou Grossovou mě doslova pohládl po duši. Obdivuji její šikovnost, talent a pracovitost.

S NRjsem spokojená, najdu tady zajímavé čtení a nevadí mi, že vychází jen lkrát měsíčně, protože jsem ji každý týden stejně nestihla přečíst.

Celou redakci zdraví H. Dvořáková, Praha l srdce má svou kartografii

V čísle 3A Naší rodiny mě velmi upoutal rozhovor se spisovatelkou Zuzanou Maléřovou pod názvem srdce má svou kartografií. Její nová kniha Kartografie srdce, jak uvádí autor rozhovoru Pavel Mészáros: „Není jen o cestování, ale především o člověku a také o jeho místě a poslání na této krásné planetě.“ Věřím, že kniha bude zajímavá, a proto šiji nenechám ujít.

Proč to ale píší? Zuzana Maléřová napsala knihu Život je kulatý, za kterou získala Cenu literárního fondu. Nejzajímavější na tomto taktuje, že se tak stalo v roce 1988. V době, kdyještě studovala na tehdejší fakultě žurnalistiky (dnes fakulta sociálních věd) UK. Tehdy tedyještě vysokoškolačka si troufla zpovídat naše nejznámější herecké osobnosti a napsat o nich knihu. V té době to byla nevídaná záležitost a kritici nešetřili uznáním.

Zuzana Maléřová je rodem Moravanka. Na knížce vlastně spolupracovala se svou kolegyní ze studií (jméno si bohužel nepamatuji, snad mi dotyčná odpustí). Z obsahu si také vzpomínám, že Josef Somr byl svolný je přijmout, ale vymínil si, že mu upečou pravou moravskou bábovku. Zřejmě byl s jejich výtvozem spokojen...

Také si vybavuji, jak je krásné v knize vystižen zjev herečky Libuše Geprtové: „Tvář madony...“

Zuzana Maléřová v 90. letech minulého století pracovala jako tisková mluvčí Národního divadla. Jsem přesvědčena, že herci a ostatní personál ji měli rádi.

Přeji jí ještě hodně úspěchů a krásných knížek.

L. Stránská, Ostí nad Labem